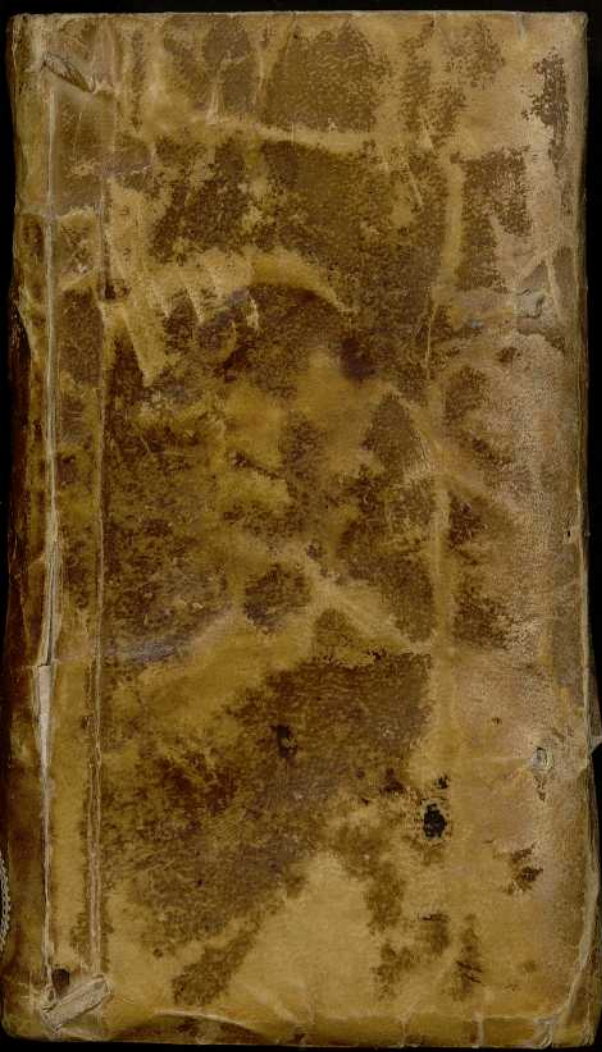

No A

1 - 372

1
3-133

250/10

UNIVERSITY OF	ORANJABA
1	1
	372

Del Obispo de la Univ. de Granada 1888

CASTO

B. 1627

LYRICO RUM

UNIVERSITATIS

POETARUM

GRANATA

CHORUS

JANNES BAPTISTA

MASCULUS.

Εὐλογίῳ

LIST illa vulgi, vel
indocti, vel impro-
bi vetus opinio, er-
roris potius, quam
veritatis nixa fi-
bris, videntur, car-
men, nisi à Venere, venustatem

A 12 habere

1
3-133

2010

United States
GRANADA

372

1

4

Del Regno de la Comp. de S. M.
de Granada. 1888

B. 1627

CASTO
LYRICORVM
POETARVM
CHORO.

UNIVERSITATIS
ADA

IOHANNES BAPTISTA
MASCVLVS.

Εὐχρηστικόν

ST illa vulgi, vel
indocti, vel impro-
bi vetus opinio, er-
roris potius, quam
veritatis nixa fi-
bris, vt putet, car-
men, nisi à Venere, venustatem
habere

habere nullam, nequē, qđ castum
sit, idē ad aures accidere posse iu-
cundum. Euellam ego ex animis
opinionem tam insitam, tam ve-
rustam; difficile id quidem, pro-
pterea qđ poētæ ferē omnes tūm
maximē dicendo splendent, cum
amore vesano ardent; tūm acu-
tissimi sunt, cum tela Cupidinis
acuunt; tūm acerrimo videntur
ingenio, cum indulget hoc genio.
Ergo nulla suauitas erit poētę nisi
delibuta veneno? nulli horti nisi
Adonidis? nulla voluptas nisi as-
perla cœno? non afficiet animum,
nisi etiā inficiat? at hæc in Epicu-
ri gurgustijs disputent non in Mu-
sèo: Musarum nos pudentiū cho-
ris intersumus casti, vidit hoc
Theocritus vel in Cyclope lyn-
ceus, cum dixit, nihil hominem
ab omni illecebra reuocare ma-
gis quàm Musarum cantum: hinc

illa

illa non magis decora fabulis,
quàm significatione vera; Sirenes
blandas illas voluptatum conci-
liatriculas à Musis cantu fuisse su-
peratas, pennis etiam euulsis, ex
quibus corollam sibi Musæ confe-
cerint, vt ait Crobylus: neque
enim tum tantum motus ingenio-
rum celeres sunt, vt isti putant,
cum voluptate rapiuntur, sed cum
in eam inuehūtur. quare qui poë-
sim ad minus honesta deflexit, is
non artis, sed vitio notetur suo:
Itaque meum omne studium, atq;
operam aliquandiū contuli, vt Ly-
ricis ea tantum exprimerem, quæ
ad Christianam pietatem, religio-
nemq; pertinent: operæ pretium
me facturum ratus, si huiusmodi
argumentis consecrarem labores
meos. atq; vtinam illud etiam
assequi possem, quod de se glo-
riatur in Argonautis Orpheus,

cum Leucosiam insulam præter-
ueheretur, ubi cantu insidiaban-
tur Sirenes, se noluisse ad arborem
alligari, neque aures obduxisse
cera, ut ab Ulysse, ac socijs fa-
ctum est, sed Deorum laudes se
canere cœpisse; tum illas repen-
tè obmutuisse, imo desperatione
actas musica instrumenta in mare
proiecisse, quibus ibidem perdi-
derant multos; utinam, inquam,
ea vis esset meorum carminum,
ea suauitas, ut adolescentes quæ-
cunque languidis liquefaciunt vo-
luptatibus, prorsus abijcerent; quæ
certè impetrare deberet eadem,
quæ Orphei materies de rebus
diuinis, hoc æquius, quod fabel-
las affingimus nullas. accedebat
exemplum sanctissimorum homi-
num, inter quos olim Ephrem,
ille Syrus à Theodoro laudatur,
qui ad eius sæculi corruptelas re-
pri-

primendas, & ad hæreses profligandas, de rebus diuinis sacras odas conscripserit, Lacedæmoniorum, vt ita dicam, more, qui ante pugnam Musis sibi conciliatis, lyra, & cantu hostem prouocabant. contendit hoc idem nostra, propè ætate Arias montanus, sed non ita felici Marte, nec ea celsitudine carminis, qua nominis; & quamquam non ignoro versari me in re difficili, propterea quod sacra, diuinæquæ res non tam accersito verborum vtuntur ornatu, quam sententiarum suo quasi succo, & sanguine vigent, conabor quidem certe, nè sordidis istis rerum aestimatoribus sola pietas Christiana omnibus Latij ornamentis destituta videatur; atque in primis vobis si minus carmen ipsum, quod rei dignitatem assequi nequeat, certè materiam

gratissimam fore spero, qui ab impuris poëtarū illecebris abhorretis, integritatis apprime studiosi, pudoris amantissimi. Ceterū Lyristæ suo iure Lyrica sibi deposcebant, quibus, ut est in veteri adagio, ἀνεργιμένοι Μουσῶν θυγαί, quare nō dubito quin aures libenter sitis meæ quoque Polyhymniæ faciles daturi; si tamen hoc tempore inter bellicas tubas, quibus obstrepitur, audiri poterit sonus imbellis lyræ.

SCRI

SCRIPTORIS INSTITVTVM.

DISPUTAT apud
Platonem Socrates cū
Ione Rhapsodo, quid
ē causa sit, quod alij
alio Poëta delecten-
tur, & quasi eodem,
quo ille furore, hoc
est celeri quodam ingenij motu, concit-
tentur. Homeri carmina in theatro Io
canebat ad lyram, atq; ita erat affectus,
vt alium æque repræsentare atq; hunc
scite neq; vellet, neq; posset, Hesiodum
enim, aut alium quempiam si exprime-
ret, oscitabat proinus atq; torpebat, li-
cet cum Homero aliquando materia
conuenirent, hoc vno statim excitaba-
tur, atq; ardebat: id Socrates ad diui-
nam quandam, arcanamq; vim referi;
quemadmodum enim lapis ille, quem
magnetem Euripides, Herculeum alij
A C nemi-

nominant, non modo ferreum trahit an-
nulum; sed vim quoq; ipsi tribuit, qua
id efficere possit circa alios serie quadã
traxerit apta pendentibus, ita plane a
Musa Poëtam diuino instinctu concita-
ui, qui deinde alios suo quasi furore af-
flet, quod idem affirmat accidere picto-
ri cuiuspiam, qui ea tantum, quæ Poly-
gnotus finxit, exprimat, & statuario
qui ea, quæ Dædalus Metionius, aut
Epius Panopei filius, aut Theodorus
Samius, vel alius quispiam sculpsit, ad
unguẽ imitetur. quorsum tandem hæc?
nempe ut consilij mei rationem exponã,
ita enim me affecit Horatius, & quo-
dammodo afflauit, ut cum à Venere di-
scesseris, nihil venustius Venusini Poë-
tæ carmine semper sit visum, ac licet
in Epopœia Maronem qui expresserit is
concitari videatur ardentius, tamen
Ode libentius legi à nonnullis solent,
quam Epicum carmen, & quia breuio-
res, & quia materies in multis nõ vna
delectat. Age vero quæ Horatiani car-
minis dignitas, ac maiestas? quæ ve-
nustas, & gratia? quæ sententiarum
grauitas? quæ verborum pondera? qui
lepos? ut propterea in laude ponendi
minime videantur ij, qui odas alio, quã
eius stylo scribunt, etiam si à Latino non

abhorreant. nequè vero mihi probantur
qui nouo dicendi genere neminem ex
veteribus magistris & classicis sapien-
tiæ ducibus sequuntur. audiant Pliniũ
in epistola ad Seuerum, in qua laudat
Paulum quendam Passienum his ver-
bis. In literis veteres æmulatur, ex-
primit; reddit Propertium in primis,
à quo genus ducit, vera soboles, eoq;
simillima illi, in quo ille præcipuus;
nuper ad lyrica deflexit, in quibus ita
Horatium; vt in elegis illum alterum
effingi putes; si quid in studijs co-
gnatio valet, huius propinquus. Ego
igitur hunc ipsum sequor, hunc expri-
mo; eius numeris tantum vtor, & in
primis usurpo eũ, in quo ille crebrior,
quia grandior atq; plenior, & mihi ac-
commodatior ad diuina. eandem item
materiam aliquando vestire sententijs
ac verbis alijs non dubitavi, vt ille se-
pè, in quo iniquè carpitur à Scaligero;
nec veritus sum in verbis ipsis aliquid
eius ostri atq; purpuræ, quod splendo-
rem videretur accersere, interdum da-
ta opera carmini meo attexere in loco:
fuit semper hic mos doctissimorum vi-
rorum. Iustinus quidem Philosophus, ac
martyr aduertit, Homerum præstantis-
simũ Poëtarum Orphei poësim adeo sibi
pro-

proposuisse imitandam, ut in Iliade pri-
mum versum ab Orphei poematis prin-
cipio sumpsit, mutato tantum Cereris
frugiferae nomine in Pelidae Achillis.
habes similia de Marone apud Macro-
bium, qui existimat, hunc esse fructum
legendi, æmulari ea quæ in aliis pro-
bes, & quæ maxime inter aliorum di-
cta mireris, in aliquem usum tuum
opportuna derivatione conuertere;
quod & nostri tam inter se, quam à
Græcis, & Græcorum excellentes in-
ter se sæpe fecerunt. Et quoniam hu-
iusmodi poësis sublime quoddam dicen-
di genus postulat, atq; à vulgo remo-
tum, ac propè Græcanicum, non vide-
bor obscurus ijs, qui in Horatiana lyra
tractanda sunt ob peritiam clari; qua-
propter odarum argumenta præscribere
uolui, ne dissidere viderer ingenijs, ne-
que enim rudibus, sed eruditjs scribo.
dices; tu odarum numero vberior, quàm
Flaccus? at fuit vbertas materiae, non
ingenij; homini item à forensi strepitu,
& vitæ licentia, ab Epicuri consuetudi-
ne remoto, atq; in literas abdito faci-
lius fuit nancisci plusculum temporis
ad scribendum. Iam opus edo ad vigi-
les lucernas, ut cum eodem Flacco lo-
quar, lucubraturum oleo: illo Demosthe-
nico,

nico, quo certe nitidum fortasse carmen
apparebit, si minus illustre; difficilli-
mum quippe fuit siue sacris, siue Philo-
sophicis argumentis, quæ ex impolito
sermone rubiginem quandam contraxe-
rant, nitorem dare. Porro librorum,
nonnulli unum argumentum continent,
alii plura, quorum alterum ad copiam,
uberitatemq; consulto retuli, alterum ad
voluptatem, quam varietas conciliabit.
At o laborem, inquires, paruo repensu,
qui paucos habiturus sit studiosos, eosq;
tantum, qui eodem, ut ais, afflentur Ho-
ratio. quotus quisque tandem is erit?
quin aliquando parias aliquid, quod
iamdiu parturiebas de sacrorum inter-
pretatione libroru, id plane gratius hoc
maxime tempore, & vero grauius fue-
rit. audio. sed nimirum volui rebus tan-
tis quasi præcinere fidibus, ne si forte
inter sapientiæ quæsitissimas epulas ly-
ram recusarem, ut olim Themistocles,
haberet vel indoctior, vel agrestior. ita
vero exprimam Horatium, ut me non
modo Christianum, sed etiam religiosu
virum esse meminerim; & quod sacræ
leges sinebant, mulierem barbaram hac
conditione in familiam cooptari posse,
ut ungues præciderentur, id ex Ada-
manti sententia sic interpretor, ut Ethni-

Eam sapientiã mihi adsciscam demptis,
atq; præcis is, quæ inslar unguium
ledere atq; exulcerare possint. quanquã
hoc etiam contendi, ut eodem Phæbo,
qui & Poëticæ, & Medicæ facultati
præest, auspice, ex Horatianis illece-
bris quasi venenis salubrẽ adolescentie
maxime conficiam medicinam, nec non
Museũ, quod prope iam Augiæ stabulũ
reddiderunt Poëta, quã licet repurgẽ,
& ut loquitur Lucianus in Pseudomate
εἰ καὶ μὴ πῶσαι, ἀλλ' εἰς δύναμιν γε τὴν
ἐμμουτοῦ ἀνακαθαρῆσαι τειράσομαι.
Nec tamen Herculis laudem mihi ar-
rogo, sed in re simili laboro. Cete-
rum nolim ingrata fortasse accidant ad
cuiuspiam religiosiores aures quædam
voces, ut Fatum pro morte, vel pro se-
rie rerum à Deo pendentium, Ceres pro
frumento, Pallas pro sapientia, & si quæ
sunt alia à Poëtis potius, quam à Theo-
logis usurpata. quæ certè deterrere ne-
minẽ debent cum Poëtarũ more dicantur.
Sannazarius in carmine de partu
Virginis facit Proteum ipsum vaticin-
antem, & oracula de re tanta funden-
tem, ut omittam reliqua eius generis,
quæ à me parcius, ac pudentiùs, nec nisi
necessario poëtarum more dicentur; ne-
que vero nos tam hymnos in templis,
quam

quam odas in Helicone canendas scri-
bimus; quāquam & Mercurij, & Hya-
dum, atque Pleiadum, & Arcturi, &
Orionis, & Cocyti meminere sacra
litera, quibus nostras plane subūcimus,
immo vero etiam cornu Amalthea, ita
enim Iobi filia apud 70. interpretes ap-
pellatur, quae apud nos Cornustibijs adeo
non semper à fabula abhorreere debe-
mus, cum est in loco. Incurrent ali-
quando religionis hostes, nominabuntur
à me Saxones, Sicambri, Bataui, Sep-
temtriones, non quod tota gens ac na-
tio sit infensa, sed ÷ tantum qui infestū
sunt veritati, quos tamen breui nobiscū
fœdus inituros esse confido: neque enim
propositum mihi est intendere nervos
ad vulnus, sed chordas ad cantum, &
plectrum potius seu lyricum arcum
exercere, quam bellicum. Alludo non-
nunquam ad sententiam aliquam ex in-
strumento sacro, neque id ago ut in-
terpres verbis addictus, quod vetant
Romanae leges, sed ut religiosus Poëta,
quod suadet pietas; quod autem diuina
lyrae commiserim non est audaciae tri-
buendum; feci exemplo sanctissimorum
virorum, idque pudenter & moderate.
& sane plerique ex hymnis, quos statis
horis ritè canimus, diuinam vim cele-
brant,

brant, atque naturam; neque vero ille
rerum omnium conditor, & mo-
litor Deus abhorret à lyra,
qui, ut ait Philo, mun-
di quasi præcentor
est, & chori
Magi-
ster.

IO. BAPTISTAE

MASCULI

è Societate IESV

LYRICORVM

SIVE

ODARVM

LIBER I.

*De Sapiencia rerum humanarum,
ac diuinarum cum virtute
tractanda.*

Προόλιον

HERMATHENAM in
Academijis olim consti-
tuiti solitam accepimus,
q̄ simulacrum fuit Pal-
ladis, atq; Mercurij ex
vno lapide; tanta enim inter eos co-
gnatio sapientiæ fuisse putabatur, vt
separari minimè deberent; næ vete-
res

res illi consultius fecissent, si cum Pal-
lade, vel Mercurio Virtutem, Pieta-
tèquè iunxissent; huiusmodi certè in
Christianorum Academijs spirantia
simulacra visuntur, ità bellè posita, vt
totum Ecclesiæ quasi gymnasiū ve-
rissimè ἡλίου ἀνάδημα esse videatur:
neq; enim altius exaggerata doctrina
pietatis, religionisq; luminibus ob-
struit, sed splendoris addit plurimum.
libet nunc eos, qui hæc secuti sunt,
carmine prosequi. sentio quam diffi-
cili verser in re, nullum enim apud
Lyricos adhuc huiusmodi vestigium
vidi. illustrandæ sunt obscuriores phi-
losophiæ sententiæ, mitigandæ aspe-
ritates; deniq; horridiori, incultioriq;
doctrinæ lepor, ac nitor afferendus.
sed licuit inter agrestes Faunos Sileno
philosophari.

Namque canebat, vti magnum per ina-
ne coacta
Semina, terrarumq; animæq; , marisq;
fuissent,
Et liquidi simul ignis, vt bis exordia
primis
Omnia, & ipse tener mundi concreuerit
Orbis:

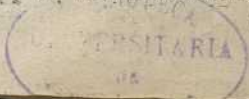
Hæc

Hæc, & reliqua ex intima sapientia
depromere potuit Silenus ebruius, &
ad calamum aptare: quidni ego sobrius
eadem possim ad lyram? Iopas
item ille in conuiuio ipso Didonis cū
cithara philosophatur; nobis etiam in
Symposio sapientum liceat de more
circumferre lyram. neque verò hæc
altiora sunt, quàm quo Lyricus aspi-
rare audeat: licet admirari ore pro-
fundo ruentem Pindarum in rebus
maximis: quid autem Horatio subli-
mius cum affurgit ad diuina?

*Quid prius dicam solitis parentis
Laudibus? qui res hominum, ac Deorū,
Qui mare, ac terras varūsque mundum
Temperat horis;
Vndè nil maius generatur ipso,
Nec viget quicquā simile, aut secundū.*

Et quæ sequuntur. scilicet licuit hæc
canere Poëtæ ex Epicuri hara, quan-
tò æquius nobis, qui ad aram san-
ctissimi, castissimiq; Numinis quo-
tidiè facimus? & quamquam nullum
in hoc genere vidi Lyricum Poëtam,
qui se in huiusmodi asperrima disce-
ptatricis sapientiæ dumtaxat conijce-
ret, tamen, vt cum Lucretio loquar,

Inuenio

⁴
— *Iuuat integros accedere fiores, (flores:
Atq; haurire, iuuatq; nouos decerpere*

Det igitur auspiciu nostro carmini
Urbanus VIII. olim Musarum, nunc
Summus omnium Sacerdos .

A D

Pulchros per Alcida labores
 Curre doli, seclerumq; vindex:
 Sunt monstra terris, sunt Erymanthij
 Apri; veneno foeta renascitur
 Excetra Lernes belluosa,
 Et Nemeae recreat leones.
 Caluinus amens, & male Martius
 Insultat hostis, iam redeunt Mimas,
 Et Rhatus audax ire contra
 Numina, Geryonesq; turpes.
 Quid monstra dicam cetera, vulnerum
 Memor? calescit liuidus Adria
 De caede, probrosamq; pontum
 Peruolitant auida Liburna.
 Et illa tellus, illa cruoribus
 Peruncta sacris, nobilis ac Dei
 Vestigijs, heu, squalet hostis
 Serua diu Solyme proterui.
 Compone motus, bellaq; regia
 Auctor tuorum pacis, & otij,
 Ferrumq; dignos verte in usus
 Odrysijs domiturus iras.
 Iam venit atas ultima nominis,
 Gentisq; Maurae; iam trahitur graue
 Scythes catenatus per Urbem,
 Vi Superum haud dubie annuentium.
 Inuade Martem, pilaq; commoue,
 Ianiq; portas cardine demoue,
 Ne parce victis, ac trophaeum
 Siste Arabum medijs ruinis.
 Praefers Gradiuo nomina dextero;
 Te facta tangunt illius, illius

Urbani, acuta cade quondam
 Qui Scythicum minuit furorem,
 Te bellicosus Sarmata suscitatur
 Ad arma, victor Sarmata, nobili
 Qui strage nuper Bosporianis
 Incubuit, trepidumq; Maurum
 Ferro fatigavit, prope & impulit
 Graui ruina non reparabile
 Regnum, sed urgebit premendo,
 Quod ruere instituit, te agente.
 Gemens Tyrannus pergama tandem
 Regnata dixit. Non mihi Thracia
 Splendebit ultra Luna cornu,
 Luna minor tenuata vultum,
 Cruenta malas; non equitabitur
 Impure campis: de nece barbara
 Fatale nomen ducit orbis
 Ille potens Latialis Heros;
 Seu pernicaces fulmine deicit
 Vindex ad Orcum; scedere seu pio
 Regum timendorum recenset
 Mille rates, equitumq; turmas,
 Horrendus hosti: protinus emicat
 Collatus orbis; fortis & Allobrox,
 Et Hesperus pugnax, & acris
 Gallia, Sauromataq; duri:
 Fucos inertes quale serox apum
 Examen urget; Romulei patris
 Gentile signum nosco, & omen
 Plus nimio Phrygia sinistrum.

AD CALLIOPEM.

ODE II.

MAter Calliope pulchrior ingen
 Casti, vatis honos, cui minus aliger
 Ideus calamum sufficit improbum,
 Adsis, nec comitem se Pudor abneget;
 Hinc abstinet Amor leno, Marinaq;
 Non tangenda Venus, Syrtis amantium,
 Et Myrrha geniti fabula dulcior
 Nequicquam, iuuenum spe male credula,
 Pastori Phrygio nec bene fiditur;
 Testes Iliaci vos cineres, domus
 Atq; ardens Priami, pergamaq; ardua
 Flammis Argolici diruta Vlysssei.
 Est ut Castalia plurimus integras
 Confundat Styge aquas; ambrosiam neque
 Puro rore nitens, Phoebe, laues comam,
 Artes ut Paphias cudere nobilem
 Vatem dedecet? & ludere carmina
 Scribendo nimium lubrica perlegi.
 Castas Aonides quippe vetat, vetat
 Insanire Pudor turpibus orgijs,
 Quondam Bassaridum more procacium,
 Incestoq; mouet dissociabiles,
 Tu me virgineis Calliope parens
 Immisceas choreis; me pudor, & decens
 Sacrat, mi latices pulchrior elicit
 Permessi sonipes, nec decus inficit.
 Tu ne casta mihi, Pieri, ne bona
 Desis, tange fides pollice candido,
 Mecum & lude pia seria barbite.

AD FRANCISCVM TOLETVM CARD.
 varia scribentem.

O D E III.

I Bere Doct̃or, quem Latij potens
 Ornauit oſtro, Pallade nobilem,
 Normamq; Laiola parentis
 Conſilio haud humili ſequutum.
 O maſte fama, dum ſapientia
 Conſultus alti niteris ingent
 Pennis, & auras Dadalẽis
 Certior auſpicijs inerras,
 Nec uſquam aberras, nil latet artium
 Lenonis; omni tu laqueo rudem
 Tironem acutus fraudulentum
 Ingenij per iniqua ſoluis:
 Quandoque veri ludit imagine
 Vis differendi fallere lubrica,
 Diſſingis argumenta, & aſtus
 Detegis artificis doloſi;
 Sic captioſis denique mens plagis
 Euadit extricata, neque improbi
 Luſere ſorite; atque Theſei
 Certus iter regis omne filo,
 Natura ſeu te detinet intimè,
 Altèq; veſtigantem, & origines
 Cauſaſq; ſontes atque rerum,
 Quaq; ſatu, ſerieq; manant;
 Dicis capaci Materiam ſinu,
 Formaſq; nexus ſœdere mutuo;
 Caſuſq; natales, & ortus

Occiduos reuocans vicissim.
 Alterna mundi fata volubilis
 Natura condit lege reciproca,
 Vnius incumbens ruina
 Rursus amat reparare damna.
 Seu tu beato sedulus otio
 Oracla dictis grandibus expedis,
 Et fidus interpres latebram
 Haud dubiè retegis docendo;
 Tu cæca mentis crimina conscis
 Ostendis, & discrimina singulis
 Ponis, resoluens complicatam
 Consilio potiore mentem.
 Sic Purpuratum te bono Principem
 Minorua vidit, maximus imperi
 Regnator olim Vaticani
 Detulit ut traboam merenti.

AD CÆSAREM BARONIVM CARD.
 Annales Ecclesiasticos scribentem.

ODE IV.

Obliviosi temporis vnice
 Vindex; Quirini nominis integra
 Seu iura, & ortus, siuè narras
 Progeniem melioris aui,
 Antiqua reddens; tu sapientia
 Agax amico digeris ordine
 Tot lustra seclorum tot orbes
 Difficili serie retexens.
 Obscura promis, quæq; silentij

Caliginosa nocte recondidit
Iners vetustas ; vita per te ,
Spiritus atq; redit sepulte
Iam pœnè virtuti; & decus, & vigor
Redintegratur, tu simul inclytis
Fastis per annales celebres ,
Facta senum reuocas auorum ?
Non fabuloso carmine detinent
Bacchoue Thebe , aut Delos Apolline
Clare ; nec Idaorum acutis
Creta Iouis memoranda sistris .
Non Roma quondam Marte sub impio
Iactata , primum quam cruor inficit
Fraternus , alternis & iris
Ciuis agit male parricida .
Gens , que superbis aucta nepotibus
Conata ferro vertere patriam ,
Flammaq; vastare , in suorum
Perniciem exacuitq; tela .
Quàm digna votis materies tuis
Subest ? honestis foeta laboribus ,
Laudumq; diues , siue Graia ,
Seu Latia potior Minerua .
Est digna merces ; iure Quiritium
Fulges parenti proxime , Punico
Insignis ostro , teq; dicit
Fama tuba metuens filere .

AD ROBERTVM BELLARM. CARD.
 in Hæreticos scribentem .

O D E V.

© clare

O Clare magni nominis omine ;
 Qui bella praefers, roboris integer,
 Roberte , Loiola propago ,
 Purpurea decus atq; Roma .
 Tu pernicaces Hussiadas domas ,
 Tu vincis Oecolampadis igneam
 Fortis Chimeram , concitatum
 Tu Carolo stadium coërces ,
 Duosq; frangens Saxonas atteris .
 Quin & Batavus te stupuit ducem
 Belli fatigantem superbas
 Ingenij leuioris arces
 Graui ruina; fulmen ut occupat
 Stridens per auras alta Ceraunia ;
 Celsauè qualis rupe torrens ,
 Ausidus aut violens cucurrit .
 Frustra proteruius Porphyriion stetit
 Aduersum, & audax turba sodalium
 Contra reluctando laborans
 Indigetes pepulisse Caelo ,
 Aedes, & aras tollere pertinax ,
 Sacrosq; ritus , libaq; Flaminium .
 Quid vspiam casti relictum ?
 Quid sceleris, maculaq; purum ?
 Eheu malorum Relligio satis
 Fleuit, laborans milite transfugas
 Insensa Roma sat Megara
 Impia, sat furiauit Vrbes .
 Fœcunda monstri detumet Eumenia
 Tandem , Latinis addita legibus ;
 Turpesq; diffugere Phoca,
 Stylla neque irrequieta latrat .

Post te Melancthon perfidus erigi
 Non ausus; hostis nec furor impulsio
 Vastata dementi ruina
 Tempora, voluminibusq; flamma.
 Te, te ferocem viuidus ingeni
 Demisit ardor, quò citat impigra
 Virtus, & inter tela firmum
 Propositi dat habere robur.
 Dixitq; tandem cum gemitu fremens
 Alecto. Inani praelia suscitent
 Labore confundens tumultus
 Pannonias trepidè per oras
 Bicornem ad Istrum, perq; Trionibus
 Regnata septem pergama Martia
 Germania; vanoq; Pluton
 Numine nos inimicet Vrbi.
 Acres Britannos fingere distuli
 Meos ad usus, damnaq; Romula:
 Cedunt, & iram pertinacem
 Protinus ingenio redonant
 Docentis. aris ille recentibus
 Dapale Numen protulit, & probra
 Defendit execrata, vindex
 Dedecorum, Latio parenti.
 Sic clava virtus, sic quoque purpura
 Splendescit Heros temnere strenuus;
 Et ritè Campana dat Vrbi
 Iura pater, lituiq; gestat.
 Insignes honores quin prope tangere
 Visus supremos, sistere & arduo
 Throno Quirinali sacerdos:
 Sed refugit bene totta Virtus.

AD MUCIUM VITELLESIVM
Præpositum Generalem Soc. IESV.

ODE VI.

Vitellorum sanguis, amabile
 Decus tuorum, tu quoque Lesbio
 Dicere plectro notus alti
 Consilij, ingenuaq; mentis;
 Fies parentum, non sine Numine,
 Leiolidum tu sextus, & efficax
 Domare nutu temperabis
 Arbitrij faciles habenas.
 Virtus merentem te tulit ardua
 Sublime penna; namq; avimus tibi
 Rerumq; prudens, atq; honesti
 Acrior, & sine fraude vin dex.
 Acuta Pallas vim simul ingeni
 Proculdit, & mentem sapientibus
 Curis sat gavis erudiuit
 Egregium Laïj magistrum.
 Sui matris alme vim gemitabilem
 Inquiris, & casus reparabiles;
 Cælestium seu tu per virtus
 Haud tenui studio elaboras.
 Eubœæ S rex Nestoris emulum
 Audiunt olim, nectaris uberem,
 Dei retrahantem te acuta
 Vulnera vopris, acuta ferri.
 Manabat ingens copia dulcium
 Id plenum amorum; mi quoq; lacrymæ
 Sinum rigarunt, atq; malas

Luminibus geminis caduca .
 Paullum seueris cura negotijs
 Soluta desit ; desine muneris
 Laboriosi , teq; puris
 Tinge volens Heliconis undis .
 Non qua sodalis cumque Cupidinis
 Molluit arte insanus Anacreon ,
 Ludam Camœna , aut pleetra tangam
 Aeolis male tuta Sapphus ;
 Te casta Clio criminis integra
 Intaminatis mulcet amoribus
 Vocalis , o tutela vatum ,
 Et citharæ decus innocentis .
 Pindi recessu tu Polyhymniam
 Deducis alto ; tu tacitam iubes ,
 Ignobili tactam & latèbra
 Pesse frui potiore luce .

AD FRANCISCVM SVAREZ
 De singulis fere operum Tomis .

O D E VII.

Hispane Vesper , Lucifer ingeni ,
 Francisce , viues morte perennior ,
 Moles & euincens superba
 Mempheos interitura nunquam
 Effata mentis , quæq; recolligis
 Ingens ter amplo pectore , Nereo
 Capacior , mortalis ultra
 Sortis opes trepidare doctus .
 O qua per auras vis citat , orbisæ

Non usitata ? quis vigor insolens ?
 Curæ ut fatigatum profundis
 Consilijs animum resorbent
 Aeterna tractantem , ardua in omnia
 Nitentem ? inoffensa sapientia ,
 Certaq; consultum Mineræ ,
 Non sine & Vrania Magistra
 Hac supra Olympi sustulit ignei
 Sublime culmen ; Numinis unius
 Vim simplicem , par , ac ter ingens
 Ritè doces , sine fraude , Numen .
 Seu non remistis mentibus abnegas
 Mortale corpus pendere prægravi ;
 Ictūq; primo vim sciendi
 Alite Mercurio priorem
 Dicis , vel orbem Vespere digeris
 Sexto , atq; limi principis expedis
 Ortumq; natalemq; Eoum ,
 Et celerè intemoræ ruinam .
 Ducis choreas tu quoq; nobiles
 Virtutum , & addis munia singulis ,
 Aut monstra damnas criminosa
 Mentis , & ingenij procacis .
 Legesq; mundi , iuraq; prociada ,
 Et certa rerum foedera callidus
 Edicis , & regnata cuncta
 Vnius arbitrio potenti .
 Parentis uno presilio ferrox
 Vitabo fraudes , & laqueis caput
 Bene explicabo , sic pudenda
 Labis ero , scelerisq; purus .
 Vis illa constans pectora roborat ;

turpe bellum liuida commouet
Megara, vires martiales
Adiicit, atq; operi adlaborat;
Siue illa menti illabitur intimè
Iure hospitali concilians Deum,
Fulmenq; diffingit trisulcum,
Et decus, & speciem refingit.
Fides latenti redula Numini
Narratur, alba candida tania;
Comes sorori Spes virescit,
Atq; Agape micat acre flamma.
Regina cultum Religio tenet;
Venale sacrum carpis, & impio
Quaestu repensum; te magistro
Vana supersticio haud renidet;
Reumq; voti reddere victimam
Lubes, preterua fallere nec fide
Periurum; & usum te docente
Ritè Deum didici apprecandi.
Constricta vinculis brachia liberis
Dicis ter arcens; seu libet arbitro
Parere morum, seu Dionem
Mittere, Mygdoniamue gazam,
Tum iura narras ardua Cantabri;
Dicis venendi certaq; scelera, &
Iurata magni in iussu patris
Castra nouas obitura terras.
Quo tendis ultra fas hominum? Deo
Mortale adaptas corpus, & integri
Florem pudoris non recisum
Vngue doces sine labe matris;
Scribitur insans quicquid araab. lis

Gessit, virenti aut vere puertia,
 Necisue damnatus cruento,
 Dives & exuijs Auerni.
 eptena Nili tu velut ostia
 Pandis, recentem seu lauis alues
 Prolem, recondis siue Numen
 Sub Cerere, & vacuo Lyxo.
 Seu cordis acri vulnere diluis,
 Fletuq; crimen non iterabile, &
 Multa soluta; meque Auerno
 Iudicis arbitrium resoluit.
 Seu tu seuero fulmine luridum
 Actos ad Orcum, nigraq; Tartara
 Secernis, arcet quos ab aris
 Relligio, prohibetq; mensa;
 Partusq; foetus mens tua parturit
 Non parte parua laudis. & ardua
 Cura; laborataq; opellas
 Arte pari, variaq; cudis.
 Te Vaticanas Palladis agide
 Arces tuentem Mulciber haud potis
 Terrere; clarabit libellum
 Flamma magis decorum ministrans.
 Tu Dux, & auctor dirigis quicq;
 Consulta mentis, callidas Adria
 Formi dolosi, Bosphorique
 Difficilis, dubiaq; Syrtis.
 Roposta rerum tu penetratia
 Subis; nec alte querere distulit
 Mens Vnius, Veri, Bonique
 Semina, Macerie relicta.
 Qua lege nos, & qua vice rettulit

20 DE SAPIENTIA

Natura, ut obtutu velut alteram
 Respectet, ortu foederata,
 Seu studio haud leuiore mentis,
 Te magna Virtus Pallada foedere
 Iungens Olympo dedicat igneo;
 Sonansq; late fama nomen
 Post genitis memorare amabit.
 Nil arroganti plurima defluit
 Merces ab alto: scilicet ingeni
 Pudens ardor splendet vni,
 Et decorant bene docta mores.

IN FIRMICVM GENETHLIACVM.

O D E V I I I.

Liber, & castus dominabor astris;
 Nec Iouem noui, dominumq; Martem:
 Me notat frustra metuendus acri
 Scorpius igni.
 Parce fallaces nimium tueri
 Siderum vultus, & inane foedus;
 Multa quid vana iacularis arte
 Non sine risu?
 Mitte sectari leuiora, debes
 Ni leuem ludum vacuis amicis:
 Sape diuinum mætere futuri
 Omina fallent.
 Quid mihi ingratis inimica signis
 Hora natalis referat, vetaba
 Cautus inquiras, minimum malignis
Credulus astris:

Si mouens nutu Pater efficaci
 Cuncta , dat Cœlum trepidare motu ,
 Quid tremo frustra trepida astra , nulli
 Prompta minari ?

Ille molitor Deus , ille mundi
 Temperans clauum bene me tuetur
 Destinans ultro sibi ; quicquid alta
 Mente parauit ,

Quicquid æterna placitum perennat
 Lege , disponat bonus auctor æqui :
 Omnis hinc largè mihi vis bonorum , &
 Copia manat .

Illius tantum fruor explicato
 Ore , nil viso cupide adlaboro ;
 Me vel infestis agat vsque rebus
 Damna ferentem ;

Presidi multum pietas , habetq;
 Cœlitum tutela vigil , malisq;
 Eripit nil iam metuentem acerbe
 Vulnera sortis ;

Eximit curas breuioris cui
 Altior satis animosa Virtus
 Euolans , clauos animoq; fixos
 Sponte refigit ;

Nescit obstringi violenter ære
 Vinc̄ta libertas adamante nullo ,
 Et sui semper generosa iuris
 Frena gubernat ,

Pone Saturni male sub tyranno
 Arbitri , non me violens tenebit
 Stella , vesani neque me Leonis
 Ira laceffet ,

Mercuri stella minus obligabor
 Callidus contra tegere arte iniqua
 Furta; deuotum neque fidus arcet
 Cypris amantem.

Si quid insanit Babylon, vel amens
 Cura Chaldaei, mihi lex Quirini
 Abnegat, sacriq; minatur atrox
 Fulminis iras.

Astra nequęquam Genitor corusca
 Lucis accendit r' uis, & auro,
 Si tamen demens loquetur error
 Lumina uitium.

Illa me Cœli species letora
 Effert Cœlum super; illa quondam
 Dulce Lololam tenet, atque terris
 Effocat imis.

Astra quid culpo, male cui Cupido
 Imperat? nil hoc potuere contra,
 Vniq; Gradiui premit, insequenti ob-
 nixa voluntas.

Innocens Scorpi in bar ardet, insons
 Stella Saturni, Venus ipsa noxe
 Splendet immunis; seror ipse preceps
 In scelus ultro:

Nulla me densis onerat catenis
 Seruitus; quondã mihi & undam, & ignem
 Obtulit prudens Pater in l' g' uis
 Libera vota.

Astra sublimi pede cui pr' men la,
 Turpo quid tantum veneror pauento?
 Ipse voluendis mihi pronis astris
 Seruiat ather.

AD PERRIVM
De Materia scribentem.

ODE IX.

TE magna mater Materies sine
 Complexa formas detinet, & gravi
 Cura fatigat vis perennans
 Casibus, interitura nunquam.
 Vetusta quicquid sacula demouent
 Non omne prorsus deperit, & manet
 In stirpe virtus, atque fibra
 Nititur incolumi superstes.
 Hinc restitutum reddidit alterum
 Natura prudens, fataq; temperans
 Resarcit, alternaq; vita
 Res hominum reparat caducas.
 Hinc & per herbas ludere roscidas,
 Gostire & aruis caprea cernitur;
 Virescit arbor, & nouale
 Gramineo iuuenescit ostro.
 Sucs nec unquam perdidit intimè
 Natura foetus illacrymabilis
 Nouerca, natos ceu peremit
 Colchis, amat recreare mitis.
 Vitaq; certum vitè vicarium
 Ponit; recenti sic redimit necem
 Foetura, & hanc extinxit lethe;
 Hanc utero retulisse gaudet;
 Vnius ortus protinus obsuit
 Fatalis vni; Tyndarida velut
 Reciproca se morte reddunt,

*Inq; vices reparant cadendo.
Mortale corpus desine, luridam
Mundi; facem mente reuoluere,
Informe rerum seu cadauer,
Digne animi potiore cura.*

A D C L A V I V M

De Sphæra scribentem.

O D E X.

Quò mentis alta te vigor incitat
Ferens per auras insolitos doces.
Vis ingeni nisus volucrum,
Icaria sine fraude penne.
Quò quò meatu tendis iter nouo?
Cælum recurrens, sideraq; impiger
Ales pererras; bruta tellus
Ecce procul tibi iam recedit,
Vallesq; campique, & iuga montium;
Te, te Bootes euehit aureo
Sublimè curru; noctiluca
Luna choros tibi ducit vni.
Omnis profunda mente reconditur
Natura, quicquid sublatet intimè,
Origines, rerumq; fontes,
Certa fides patuitq; veri.
Cubile Diuum tendis in arduum,
Secure casus; & radio polum,
Terrasq; describens iacentes;
Cuncta capax animo resorbes
Atlantis instar (credite posteri)

*Axes Olympi vertice lucido
 Torquebat heros, & rotundos
 Ille humeris agitauit orbes.
 Castæ Mineræ Relligio soror
 Aeternat astris. iam pede proteris
 Septemq; regnatos Triones,
 Ac trepidos Aquilonis ignes.
 Te nota poscunt sidera patrio
 Cognata coelo; suetus ut orbitas,
 Cursusq; labentum tueri
 Purpureo Superûm theatro.*

AD ÆGIDIUM AVGVSTINIANVM
 De Potentia Obdientiali, ut
 vocant, scribentem.

ODE XI.

P Arata rerum fœdera Principi
 Parere magno dicis, & omnia
 Illum potenti temperantem
 Imperio, facil. q; motu.
 Præuertis Euros ingenio prior,
 Ut tu pererrans imaq; , & ardua
 Mundi, retractas vim obsequendi
 Ingenitam, & penitus repostam.
 Quicquid feraci pectore protulit
 Natura, rerum subdidit arbitro;
 Natale primis atque cunis
 Obsequium didicere cuncta;
 Nil pernicasi duritia serox
 Obnititur: nil restitit impiè

Pugnae volenti, vel proteruè
 Evana terens; dominosq; fascos
 Nil non veretur: sponte domabilis
 Natura se dat protinus impigra
 Servire Diuo, nec reluctans
 Ferre iugum, & docilis cieri.
 Non iura Cælum distulit, exequi
 Prescripta quondam; sidera denio
 Edicta non ruperit cursu:
 Nec vaga plus nimio Diana,
 Phœbusue pulchra luce superbiens;
 Seu iussus olim sistere concitas,
 Iubente Numida, quadrigas,
 Seu trepido remeare curru
 Testante vitam, singula gestiunt
 Sequi imperantem Numine libero;
 Incontumaci cuncta parent
 Ingenio, & minimum rebellis.
 Sui parentis nil temerè abnegat
 Parere iussis; profuit omnia
 Regnata tractari, regiq;
 Vnius imperio mouentis:
 Nil certa vis non efficiet potens
 Regina rerum; non erit irritum
 Quicquam, vel infectum redibit
 Quod placitum semel est Tonanti,
 Vis illa iussit mira facessere
 Non visitata lege potentia,
 Praterq; vires, annuente
 Ritè Deo, ac super efferente.
 Sic sepe & ultra fas trepidat minor
 Natura; sed vi præsistit insita

Se tantum, ut instrumentum, inaudax
 Iusq; sibi, decus arrogare
 Fabriq; magnis, surda nec abnuvit,
 Quandoque rerum vult Pater ardua
 Decreta maturare, parez
 Ausa licet potiora sorte.
 Vis namque forti Numine roborat
 Infirmiorem; nec tamen addidit
 Impunè quicquam, præter altum
 Imperium, dominumq; nutum.
 Sic unda primi criminis eluit
 Labem refusam fontibus integris;
 Damnumq; natalemq; pœnam
 Diluit; ac Superis reponit.
 Natura iam iam sume superbiam
 Quasitam ab alto, quidlibet efficax
 Effingere, ut te cunq; firmans
 Extulit arbitrium Parentis:
 Te tends supra protinus obsequi
 Parata Diuos; mollior est tibi
 Vis ingeni, nec peruicaci
 Consilio violens resistis.

AD MASIVM DOMINICANVM
 De Vniuersali natura scribentem.

ODE XII.

Plenum laboris mente negotium
 Tractas: an unum in plurima diditum
 Se findat ortu multiforme,
 Et titulis, & honore eodem

Denominando parturiz uberem
 Imago se se, prodiga vis sui,
 Platona quondam fabulosa
 Ludere qua potuit figura,
 Et larua mentis: si qua fides viro,
 Vagata Phœbes orbe sub extimo
 Discreta multis vna, cunctas
 Fundit opes, nec inanè defit,
 Non ludor omni prorsus imagine,
 Mens quippe rerum dum similes notas,
 Formasque visu concolores
 Perlegit, ambiguosq; vultus,
 Mirè sagacis vi simul ingeni
 Tuetur equè par specimen, neque
 Discrimen in rebus, notamue
 Dissimilem, propriamque cernit,
 Sed mitte tandem sollicitus sequi
 Humana; maior te Deus excitat
 Vnus ter ingens ille, nutu
 Non alio, neque iure secto.

AD BARTHOLOMÆVM AMICVM
 De Relationibus scribentem.

O D E XIII.

Vices amorum, certa; foedera
 Doces; ut vnum rettulit alteri
 Natura sollers, quippè mirè
 Omnia consociare nexu
 Amans; parentem, seu soboles nouo
 Tuetur obtutu, & sobolem pater

Luce irretorta; seu notantur
 Res simili vice concolores;
 Relata quamquam scedere mutuo
 Mensura nunquam respicitur, neque
 Amoris alternat gemelli
 Iura fides repetita utrinque.
 Natura certo parturit ordine,
 Effæta tandem gignere desijt,
 Ultraq; prescriptum haud refertur,
 Liberius numerosa partu.
 Seu verus ordo vinciat iniimè,
 Seu congruentum scedera nominum
 Iungantur, & res apta dici
 Verba serat vacua sub umbra,
 Divina spectes; hinc imitabilis
 Origo rerum, iure sed impari,
 Exemplar ingens exprimendo
 Magna minor sine fraude duces?
 Quater relatus Numine simplici
 Ter maximus se respicit, & vices
 Committit alternas amoris
 Vsque Deus genio feraci.
 Non ille rebus dirigit infimis
 Procline Numen, sed micat arduus,
 Cunctis se & illibatus effert
 Altius, haud humilis referri.

AD TIBERIVM CARAE. PRINCIPEM
 De rationis ente, ut vocant. disp.

ODE XIV.

Quid

Quid mens inani ludat imagine,
 Quid arte cudad dadala fingere,
 Ne quare sollers, & Chimara
 Tolle supervacuum laborem.
 Frustra reuincis dissociabiles
 Hercumq; Ceruumq; abnegat insolens
 Natura, nec iungit iugales
 Arbitrio leuiore mentis.
 Quid monstra fingis barbara? qua neque
 Nutrix sub altis educat Africa
 Lustris, nec hydris foeta Lerne,
 Horridus aut Erymanthus abdit:
 Mens euaganti sueta licentia
 Aptare formas indociles pati
 Commune foedus, fraudulentis
 Callida mens opifex laboris.
 Sed vis volendi non opus arrogat
 Sequax monentis; prauia nam regis
 Intelligendo, praequae eundo
 Mens animi face noctiluca,
 Permissa menti ludicra; qua simul
 Insueta iunxit foedera gestiens,
 Formasq; rerum complicatas
 Inuoluit, simulacra gignit,
 Informe spectrum fertilis ingeni;
 Fabrum sed orbis fingere nescium
 Secernet, immortale inaudax,
 Summaq; composuisse nostris:
 Humana mens, & vis minor ardua
 Parente multum discrepat, his age
 Obsiste monstris, & renatam
 Bellerophon domita Chimaram.

*Hircos olentes, & celerem fuga
Cervum, Lycæi ludibrium leue,
Omitte sectari haud tenaci
Aucupio, vacuoq; prada.*

AD THOMAM SANCHEZ
De Matrimonio scribentem.

ODE XV.

TE non inerti Fama silentio
Diu recondet, nec sapientia
Inglorium semper latere
Illa sinet sine luce nomen.
Doctrina fraudis conscia callida,
Pudica virtus nescia criminis
Te, magne Thoma, roborarunt
Consilio metuente falli.
Mirante multum Flamine, cui patet
Latèbra cordis, pulcher ut integra
Quondam iuuenta flore, turpis
Connubij, thalamiq; damna
Incesta nosse prouidus, & sciens
Doli; neq; acris tela Cupidinis,
Artes Dionæ, neq; vllæ
Te tacita latuere fraudes:
Ceu tela Titan lucidus aurea
Impunè mittit, nec iubar inficit,
Lucemq. cæno, perq; fœdam
Expedijt radios mephitim.
sic eloquuta Naiadum choris
Tristi Cithere. Non ego iungere

Conabor impermissa posthac
 Gaudia ; iam patuere fraudes ;
 Nec Iuno iniquis neçtet amoribus
 Nepotem, & unum non bene sanguinem
 Miscabit extex , imprudenti
 Fœdere , connubiq; labe ;
 Non flamma cor depascet adultera ;
 Viriq; constans iam metuet fides
 Culpari , amanties ille certis
 Legibus edomuit procaces .
 Contaminatos abnegat , abnegat
 Sancire amores , iuraq; pronuba
 Fœdare flammæ ; vincla damnat ,
 Et vetitas , Hymenæe , tædas ,
 Torosq; cacos , & sine conscio
 Consentientum Flamine nuptias
 Bene auspicante , & ritè castis
 Omnibus sociante fœdus .
 His ille firmat consilijs pius
 Auctor pudentes , scilicet in meas ,
 Natiq; coniuratus artes ,
 Dedecorum inuidiosus vltor ,
 Nunc dedicatum sidera patrio
 Poscunt Olympo , Pleiadum choro
 Canente laudes , & chorèas
 Vespere non humiles agente .

AD ANTONIVM RVVIVM
 De Materia scribentem .

ODE XVI.

TE docta clarat porticus abditi
 Veri sagacem ; patrius Hesperus
 Te saepe miratus ferocem
 Palladia pugilem palaestra .
 Dum iura mundi certa q; fœdera
 Sollers retractas ; dum tacitos satus ,
 Fontesq; natalesq; rerum
 Mente noua meditaris ortus ;
 Res undè promat , quoue alat vberè
 Natura adaugens , quoue cadentia
 Humana fatali resoluat
 Puluere , nunc vegetante vita ,
 Nunc morte inertè cuncta reciprocans .
 Versas profundo Materiam sinu ;
 Complexa formam seu sodalem
 Hospitio facilis receptet ,
 Seu pella: infida , & sociam dolis
 Periura fallat ; scilicet hostium
 Plerumque coniurata mouit
 Castra nouos agitans tumultus :
 Vim multiformem , vim genitabilem ,
 Stirpemq; narras alta ab origine ,
 Vimque appetentem coniugali
 Fœdere consociare formam ;
 Vitale rerum semen , & intumens
 Aluo feraci ; fœtaq; parturit
 Rursum potenti vi , & ferendo
 Sustinet , elicitamq; firmat ;
 Substans tuetur , ne vacua in leues
 Vanescat auras ; non animum tamen
 Superstitem vita perenni
 Ipsa suis opibus reseruat .

Natura motu lata reciproco
 Humana ludens, perq; vices agens
 Transmutat incertam recenti
 Materiam subeunte forma,
 Rerumq; vultu; nec tamen omnia
 Quacumq; adherent dissoluët, neque
 Peruertet, inuestemq; reddet,
 Aut fugiens decus omne vexit
 Germana secum, scilicet omnium
 Trabens ruinam, ceu grauis Africo
 Citata tempestas resorbet
 Cuncta ruens, populatq; campos.
 Diuina quin tu mente recolligens
 Versas? remiscens nil iterabile,
 Concretum & alternante motu,
 Nil variatum, geminumue nexu.
 Natura, vis ac Numinis infimam
 Semota longè Materiam abnegat
 Adiunxæ; simplex, nec bimembre
 Vsq; sibi decus vna poscit.
 Immunis auctor dissociabilis
 Componi abhorret re Deus altera;
 Intaminata viq; pollet
 Ipse sibi sua mens, amorq;.
 Hac te retinent; ingenium carus
 Hac cude digna cote; agitabilem
 Vim mentis aternis fatiga
 Consilijs, animiq; curis.

AD CLAVIVM MATHEMATICVM.

ODE XVII.

Te

TE nostra Clio non semel effert et,
 Lux multiformis quem sapientia
 Clarauit olim dedaleam
 Docte senis Megarensis artem.
 Incerta Cœli iura volubilis,
 Infanientum ac sædera temporum
 Tu corrigis, Solisq; cursum
 Consilio reuocans, viasq;
 Errantis anni, ni bene consulas
 Cogens dierum frena licentiæ,
 Confusa & indiscreta quondam.
 Relligio trepidet moueri;
 Nec ritè fastos, sacraq; diuidat,
 Statosq; cultus, inferias Deo
 Reddens cadenti, martialem
 Sole nouo reparante Lunam:
 Ipse inuolutum digeris ordinem
 Vindex iniqui temporis vnicū,
 Seu menstruos componis orbis,
 Seu vœneas reficis Kalendas.
 Quicquid fuerus Panthoides docet
 Tenes, retractans & Babylonias,
 Artesq; Chaldaas, vicissim
 Per numeros, seriemq; ducis.
 Describis equam planitiem; polum
 Nunc turbinas; discrimina lineis,
 Gradusue certos nunc reponis,
 Pœnè Syracasio videri
 Prior Magistro, callidus orbium
 Qui temperauit sidera vitreo
 Cœlo, Ioue emirante, & audax
 Consilium minus approbant.

AD IVRISPERIT. IAM RELIGIOSVM
De prædestinatione sollicitum.

O D E XVIII.

R Emitte curas , eripe te licet
Iusto timori , qua Patris abdita
Decreta quondam sortiare ;
Concipe iam meliora latus .
Notas amoris præcipui Pater
Ostendit ; ignem prætulit , & facera
Menti , Chimæra te forensi
Expadiens , vacuoq; vulgo .
Ut rostra prudens deseris , ac fori
Cacos tumultus , non sine litium
Clamore rauco , cum Megeera
Iudicij per iniqua discors
Irritat iras . ille sui propè
Securus esto , dicere cui licet .
Te pectus ardet , me vel Orco ,
Si lubeat , Pater , obligato ,
Vel astra donato , haud tamen irritum
Quodcumq; sanctum est , efficiet , neque
Distingat , infirmumq; reddet
Quo i statuens semel arbitratus
Decreuit alto liber & omnium
Potens profundi stamine consill ,
Et mentis æternæ luctabra ,
Seu mihi , siue alij benignus .
Volo beantem ; si negat exulem
Inferre Cœlo , ferre iuuat , neque
Causam inuolutam , & complicatum

Consilium neminem reuoluam .
Non est meum , si Manibus impijs ,
Vel immerentem me Stygis inferat ,
Decurrere arcanos ad ortus ,
Et tacitos referare fontes :
Virtute tantum inuoluere me libet .
Certoq; Matris presidio pia :
Tutum per omnes sic procellas
Aura feret , facilesq; Diui .
Tu funeratum quis maneat status
Quæris , salutis & sollicitus times ,
Quid ingeni consulta magni
Fixa moues ? sibi lex volenti est .

AD GASPAREM BORGIAM CARD.
 Præpositum Neapolit. Regno.

ODE XIX.

Prognate magno Borgiade satum
 Gaspar , decore murice nobilis .
 Te casta Siren Vaticano
 Montē ciet , dominaq; Roma ,
 Accliuē semper ne Capitolium ,
 Et alta patrum tecta Quiritium ,
 Flauumque contemplere Tybrin ,
 Et Latij iuga septicollis
 Curuata portu brachia porrigit
 Complexa Siren certa quid indoles
 Nutrita puro lacte possit
 Sub laribus bene culta regum .
 Te docta quondam vidit Iberia

Defendere acrem viribus ingeni
 Quicquid palestra Martialis
 Edidit, edocuitq; princeps;
 Mirante alumnum Pallade, sic graues
 Eludis ictus, spiculaq; impiger
 Hosti retorques; plausit omne,
 Terq; sonum crepuit theatrum:
 Non parte dempta de solido die
 Pugnas, tueri pergama pertinax
 Graium, fatigatosq; vicit
 Solis equos vigor ille mentis.
 O magne princeps sortis Iberia,
 O magne tutor Parthenopes, viden,
 Ut incesta Siren te citatum
 Sollicito gemitu reposcat?
 Quid vota multos longior in dies
 Dudum trahebas? quid Prochyte diu?
 Caieta quid te lacte amico
 Detinuit male suada nuxrix?
 O solue tandem pectora ciuitem
 Pallentia cura, purpureum diem
 Statim reduxti; crine pulcher
 Phœbus ijt, nebulaq; purus.
 Vt arce sstis, fulminis in modum
 Tonat caminis Mulciber æneis,
 Tellusq; subsuleat, tuorum
 Corda nouo micuere motu.

AD FRANC. DE CASTRO PROREG.
 disputantem de Quantitate.

O D E X X.

Procude

P Rocude mentem, te noua centiceps,
 Castrensis heros, hydra laceffit,
 Partes recrescentes & ictu.

Sollicitum tenuere veri:

Laboriosi sed Ducis interim
 Spectata virtus; innumerabili

Dum tu fatigares Lycæum

Agmine, myriadas recensens

Nequicquam, & omnes in numerum tuba

Cogens cohortes, non sine Palladis

Tumultu, ut infinita densis

Explicuit noua signa Castris

Vi mentis acri: quod foret omnibus

Mirum, latentis qui penetrabilia

Natura, & indagant cubile,

Et tacitos ineunt recessus;

Vt casta multo vulnere Quantitas,

Integra membris usq; recentibus

Eludat ictus, & renascens

Cæde sua sub acuta ferri

Desecta uiuat, non sine partium

Reciprocantum fœdere: singulas

Natura discreuit, sed una

Compede Amor benefidus arcet:

Hac te tuentem scilicet ardua

Pallas trilici muniit egide,

Et tela declinantem & ictus

Ingenio bene pertinaci.

Quandoque ab alto fingitur æneus

Globus relabi, immane volubilis

Æquabili planoq; vitro,

Imminet: ille grauem ruinam

Frustra timetur ducere lubrico
 Casu ; iacentem mole neq; obruet ,
 Frangetue crystallum calucus ,
 Aut violens aget obterendo ;
 Seu lege certa per medium fluens
 Moratur aër haud penetrabilis
 Ultra premendo , seu resedit
 Protinus , incubuitq; puncto
 Libratus orbis ; planitiem abnegat
 Iniquus equam tangere ; respuit
 Vtrinque componi uno amoris
 Ecclere , nec potuere iungi .
 Iam mitte curas , desine scètilis ,
 Multiq; lerna , & nubibus arduis
 Intende mentem teq; Cælo ,
 Mentibus & superis remisce .
 Nil vere iunctum ; dissociabiles
 Odere Diui fœdera partium ;
 Impune discindi nec ungue
 Diuidui , metuuntuo ferro .
 Te iure felix Parthenope stupet
 Mirata mentem Principis arduam ,
 Curas & euinctam tot inter
 Imperij , sophia solutam .

AD M ANTONIVM PALVMBVM
 De Diuina Prouidentia scribentem .

O D E X X I .

Quem tu fouebis prodiga munerum ,
 Proncea virgo , prouida posteris ,
 Quicquid

Quiete multa feriatum

Expedit agitante cura.

Cui tenta nutrix ubera porrigis,

Nil dulce deerit; copia nectaris

Manabit illi; vis honorum

Affluet; hinc opulenta Virtus.

Hinc alma cornu diuite Fauistitas

Ditabit illum, prauia commodis

Occurris ultro, praeq; vertis

Omnia consilio sagaci,

Interminatis didita seculis

Prior tueri; scilicet antea

Nil te futuri, nil fefellit

Tectius, ancipitemq; lusst

Nutante motu; certa sed occupas

Perennis ortum, nec dubia fide

Pracurris euentura quondam,

Interior subitura verum.

Discernis ortu singula proprio.

Et regna menti libera diuidis,

Laxare vult, siue illa mauult

Cogere non humilos habenas:

Quicquid triformi max mus ambitu

Excepit orbis, muneris est tui,

Implente te flauas aristas,

Et grauidos vegetante partus:

Comanse campos pingere lilio

Gaudes, Idumes regibus inclytis

Flore inuidendo, vincit artem,

Et trabea decus omne vincit.

Tu lacte depulsum, ac tacita specu

Nutris Leonem Marmaricum, famem

Placante prada, implumis ac te
 Pullus Apollineus reposcit.
 Te dante vita subsidium, & boni
 Ducente venas, haud trepido vigil
 Parare in usum multa, parco &
 Pauperiem nimium cauere.
 Aurum sub arca condere negligens
 Aeterna prudens pectore colligo;
 Curasq; mordaces remitto
 Sponte, supervacuumq; pono
 Laborem. amica quod satis est manu
 Alumna dulcis sufficis in loco;
 Curr sq; tempestiva amanti
 Promere diuitias repestas.
 Regnata Diuo machina dedala
 Traçratur omnis; nec temerè incidunt
 Humana, nos nec ceca versant
 Fata, Deo minus annuente.
 Carere quamvis Principe sedulo
 Insanientis dux sapientia,
 Et fortuito cuncta dicat
 Per vacuum sine lege ferri;
 Sed clamat ultro, clamat, & omnia
 Deum tuentem Numine prouido
 Natura fert, & voce acuta
 Ingeminat, sonitu haud maligno,
 Titana testans purpureum coma
 Nitente, tollat, seu caput occulat,
 Lunamq; testans noctilucam
 Sidereas choreas agentem.
 Ignara falli, puraq; lubrica
 Pronoa fraudis promouet exitu

Quod ordinavit cumq; , promens
 Tempore composito sub auras .
 Fortuna abuti nomine de loces ,
 Et voce Sortis , Marce , volubilem
 Rotamq; diffingis , vetaſq;
 Vulgus iners dominam fateri .
 Inanis omnis fabula carmine
 Signata Grauium ; nulla neceſſitas
 Seuera ſati , nulla Clothus ;
 Clauus abeſt adamante fixus .
 Vis illa terras , aſtraq; temperat ,
 Vis vna magni Numinis omnium
 Regnat ; gubernaculo reſidens ,
 Cuncta mouens , procul ipſa motu .
 Quod ſi protaces ire licentius
 Sinit , neque igni protinus obruit
 Tonante , tandem ſera telo
 Pœna reum grauiore franget .
 Vidi proteruam ſæpe ſuperbiam
 Iacere turpem , deque tumefcere
 Faſtu minore , vltimicis ire
 Cum ſubito intonuere nimbi :
 Nunc caſtus inceſto haurit amabiles
 Permiſtus auras : nam mala dirigit
 Auctor bonorum , corrigitq;
 Conſilio medicans ſalubri .
 His , Marce , Sortem vocibus increpat .
 Fatale nomen , magnus Aquinius
 Sic erudiuit te profunda
 Mente citans operoſiorem .
 Hæc funeratum te prope reddidit
 Votis tuorum , mollibus annuens

*Pronæ votis, nec laborat
Parthenope dolitura casum.*

A D M O L I N A M
De Restitutione scribentem.

O D E XXII.

R Esarcienda iustitiæ doces
 Modosq; legesq; & vitia, & dolos
 Narras, & artes fraudulentæ
 Plus nimio, cupidiq; vulgi.
 Quicquid reducto surpuit angulo
 Reddet malignus duplicis ingeni,
 Impune ceu pubes Lacæna
 De tenero rapere ungue docta,
 Cæcoq; furto condere callida.
 Quicquid negata legibus alea
 Lucratus argenti est, reponet
 Iuris amans domino priori:
 Quid sæpe peccet ludus, & alea
 Noui, remordens Numina vocibus
 Inominatis; & laceffens
 Opprobrijs, ubi iacta fallit.
 Audax Enyo gentibus intulit
 Fœnus dolosum conditionibus
 Malis, & extructos acervos
 Aggerat alterius ruinis.
 Incontinentem mitte cupidinem,
 Satis locuples paupere copia
 Censu paterni; criminofam
 Materiem cumulare mitte:

Cogis sinistra scilicet alite,
 Discinctus olim quæ male prodiget.
 Neposq; perdet, quæ Cytherem
 Diuitia dominam sequentur.
 O prisca virtus, ò decus integri
 Aevi resignans omnia simplici
 Quondam colono, nec recondens
 Clauibus, interiore & ære
 Opes auitas; nunc sed aheneas
 Perrumpit ades, duraq; limina,
 Foresq; robustas cupido
 Alterius spolijs venidens.
 Immunis artis turpis, & abstinentæ
 Tolles supinas sideribus manus;
 Sic explicabis colla vinculis,
 Expedies animumquè curis.
 Non tu sodalem Numinis aspicias
 Demissum ad Orcum? cura pecunia
 Cervice suspensum perçitit,
 Atq; avidum suriauit auri.
 His tu rapaces exagitas minis,
 Hoc iure terres, sic timet equitas
 Culpari; & integra rapinas,
 Atq; nefas domuere leges.
 Soluens iniqui vincula scœnoris
 Compescis æquo iure licentiam
 Auri, nec impermissa raptim
 Quarit opum facilis libido.
 Occultiorum callidus artium
 Nil elaborat Mercurius doli,
 Opes nec ingentes Britannum
 Merce mala reparare tendit.

Tam fraus neque auro miscet adultero
 Infame mentax ara, neq; inficit
 Rubigo natalem nitorem;
 Non tacito medicata succo
 Stat forma, seruo nec iuuat integrum
 Abradere aurum: certa fides manet
 Pecunia, cœcusq; Plutus
 Mille modis vaser exulauit.
 Lances Olympo detulit aureas
 Astræa, sæcli principis inserens
 Moresq; , insq; intaminatum,
 Nil dômênò rapiente dextra.

A D. B E C A N V M
 De peccato hereditario scribentem.

O D E X X I I I .

A Cerba narras damna parentium
 Inobsequentum, primaq; funera,
 Et poma detestata genti
 Terrigenum, miserisq; Natis.
 Manent superba nos etiam vices,
 Et iura fati debita posteris:
 Cunctasq; ceruices suorum
 Ipse manu Genitor recidit
 Ictus sub vno, pœna præt reum;
 Cunas ferètrium protinus occupat;
 Et occido vix ortus, vix
 Puluis iners, cinis atq; acerbus:
 Superbienti proposuit Deus
 Edura dicens omnia, dextere.

Promptumq; fulmen; sed sefellit
 Lubrica plus nimio videri
 Fatalis nobis. non tibi liberam
 Dapem remordes; immerito, pavens;
 Amore peccas, teq; triste in
 Exilium impositure, & omnes
 Tecum nepotes. ah miser, ah quibus
 Devote damnis exitium grave
 Ducis tuorum, & criminofam
 Perniciem veniens in auum;
 Amica coniux edomuit viram
 Blanda illecebris vincere, credula
 Colubro; Auernas cudit artes
 Pollicitus coluber superbum
 Cultum, ac Tonanti par decus, impio
 Mendax; auarum conditionibus
 Mouitq; diuinis, ut alti
 Numinis ambitiosa ramo
 Iniussa pomi carperet, & dapem
 Succo priorem vipereo: sibi,
 Fraudemq; commisit malignam
 Postgenitis notitura mater.
 Mortem parenti debeo, & improbe
 Pestem nouerca: quantus adest viro
 Sudor? doloris quantum acerbat.
 Concipiat, pariatue, matrem?
 Impendet, eheu, sua necessitas,
 Et summa vita iam breuior vetat
 Sperare longam, qua virescit
 Credula quam minimum iuuenta.
 Ut fugit omnis iam decor, & nitor?
 Infusa labes ut mihi candidum

Turpauit, infecitq; pectus?
 Utq; notam Pater immerenti
 Impressit informem? haud timuit graues
 Minas, seueri iuraq; foederis
 Vxorius pomum remordens,
 Patre Deo grauius vetante,
 Hinc & rebelles pectore seruido
 Depraeliantur non sine turbido
 Sensus tumultu, perq; misceat
 Ciuica seditio quietum
 Regnum pudica mentis; inastuar
 Tecurque flamma, quam cinis integis
 Dolose, natalemq; Martem
 (Mira fides) acuumt amores,
 Partem voluptas, iam sine Numine,
 Comis remulcet; cunctaq; pallidus
 Timor remiscet cura inani
 Nunquam animi trepidi soluto
 Nudus paternis muneribus genus
 Iactio parentis frustra, & inutile
 Nomen tyranni belluarum,
 Regna breui domino relicta,
 Stat usque custos ales acinacem
 Instar coruscans fulminis ignei,
 Vibratq; fatalem macheram,
 Nestemeris propiora tangam.
 Sed labem auitiam pectore diluit
 Integra Nais; nec tamen intimè
 Sedata tempestas quieuit,
 Sape mari Cyprio iumente,

AD CAMEROTAM
Theologiæ Magistrum, & li-
brorum Censorem.

ODE XXIV.

TE Roma longum detinet amula
Sirenis alma; mitte Quiritium
Ostrumq; mirari, ac rivas,
Et rapidum sine lege Tybrin.
Te pauper unda poscit amabili
Sebethus urbi, scilicet artium
Multarum, & alta mentis olim,
Et memor ingenij feracis
Seu te docentem Materia parens
Natura partu principe detinet,
Rerumq; perscrutantem operta,
Sive acie potis irrefixa
Lumen tueri Numinis unius
Ter clarum & altos tendere nubium
Tractus, inaccessiq; fontis
Ducere non sine laude riuos.
Te nostra misto carmine barbicos
Compellat; atram non ego perbibis
Lethen, nec inlicitum filebit
Musa sui veterem magistrum,
Ducemq; vatis, non sine te liber
Lucem videbit Palladis arbitro.
Seu scripta censendo notes, seu
Arbitrio potiore plaudas
Fas inquinatas est tibi iudici
Damnare chartas; Mercurialium

Dixio

50 DE SAPIENTIA

*Dixit virorum te potentem
Phœbus, & ingenium subegit.*

AD GABRIELEM VASQUEZ
De Bapt. sang. seu Martyrio scrib.

ODE XXV.

PUlchrè profusis lota cruoribus,
Et membra puris vuida fontibus
Dicis; minaci ut sponte ferro
Purpureæ patuere vena.
Est ille labes eluere efficax
Sanguis; momordit si tamen antea
Dolor nocentem, criminosi
Turpe nefas animi recantans;
Idemq; partes fluminis integri
Resumit aqua sorte vicarius
Sanguis; colubro quicquid olim
Credula plus nimio nouerca
Peccauit exlex, fonte vel elues
Tergente, voto aut fontis amabili,
Vel expiabis tu fescero
Vulnere, purpureoq; tabo.
Iamiam Deorum signa terunt pede
Mori feroces, thuraq; denegant
Indebita, & delubra tradunt
Marte nouo leuiora tolli;
Sic occidendo, ceu cadit ardua
Cupressus, vltrix que simul occupat
Ferro recidentem proteruo, &
Sternit agens graue funeratum:
Infracta

*Infracta virtus prodiga sanguinis
 Multo recruiit pulchrior, & fides
 Innixa fibris irrefectis
 Euiruit meliore ramo;
 Umbramquè latè protulit, aspera
 Per damna victrix, & per acumina
 Securium, latè Quirini
 Explicuit pia signa Martis.
 Illum tuendo munijt aneo
 Thorace Virtus, qui factilis mori
 Lacèssijt ferrum, Neronum
 Ora tuens bene peruicaci
 Obtutu, & ausus ludere libero
 Impunè verbo: non ferit integrum
 Virtutis, omnis barbarorum
 Ira ruat nocitura nunquam.
 Plerumq; nutu frangere fortior
 Manes caducos in patriam Styga,
 Ditemq; misit, sic triumpho
 Nobilis, emeritaq; lauru.
 Hæc certa merces sanguine proprio
 Repen'a: sertum sidere Cretico
 Fides adornat dux, ut ultro
 Purpureum caput obligauit.*

AD HIERONYMVM FASVLVM
 In xiiij. primas quæst. Theol. scrib.

ODE XXVI.

Non tu iacentes vile perambulas
 Terras premendo, sed vigor aliger
 Per

Per aetheris campos citatum
 Euohit, & super alta sistit
 Poli haud pauentem, Tu sapientia
 Sublimioris callidus intimum
 Cubile vestigas Tonantis,
 Et taciti penetrare Caeli.
 Veri magistram dicis, & artium
 Ducem, sciendi nec decus abnegas,
 Ut illa rerum oracula firmat
 Teste nihil variante Diuo.
 Hac templa Olympi, sideris hic nitor
 Deum fatentur; daedalus artifex
 Mundi elaboratum decorem
 Perpetuis opibus tuetur.
 Non ille nequit scedere sordido
 Mortale corpus, Numine candido
 Simplex, & impermixtus omni
 Labe Deus, sociasq; partis
 Immunis, omni ex parte beator,
 Et aptus em se, nullius indiget,
 Nil desit illi, sed resorbet,
 Fonte velut, decus vnus omne.
 Dein vim triformem, membraq; digeris
 Boni; quod usu profuit alteri,
 Aut blanda molliuit voluptas,
 Aut decorat sine labe honestas.
 Summam bonorum scilicet vnicè
 Ille implet ingens, namque recolligit
 Cunctam redundans; manas inde
 Vena boni, sata visq; rerum;
 Nullus coërcens terminus obstitit;
 Inane mundi complet inhospiti,

*Et gestit immetatus ultra
Tendere liberiore voto.*

*Præsens, & extans temperat omnia,
Nobis arctet illum ferrea liberum
Necessitas, Fatumq; magno
Arbitrio moderatur omne.*

*Quodcumq; sanxit Numine prouido
Mutare quondam nescius, integer
Dicti, nec aeternum resigit
Consilium leuius moueri;*

*Vnus perennat dissociabilis
Deo sodali; luserit impie*

*Fœcunda monstris quicquid olim
Græcia, Cœlituum nouerca.*

*Se mente habendum dulcius exhibet
Diuis amicis, non sine lumine*

*Priore Phœbo; exhaustit omnia
Haud animus, simul hausit omnem.*

*Insigne nomen par Deus occupat
Nemo; sed illi quisquis amicior*

*Denominatur, nec Deorum
Iura tamen temerè arrogabit.*

*Hac mente versas haud humili, sciens
Diuiniorum, pluraq; parturit*

*Mox editura in lucis auras
Vsq; ferax, & opima rerum;*

*Ergo merentem præficit ardua
Pallas Lycèò, dicit & arbitrum*

*Vmbratilis primum palestra,
Atq; ducem sine fraude mentis.*

54 DE SAPIENTIA
AD FRANCISCVM ALBERTINVM
De Corollarijs Theologicis.

O D E XXVII.

Descendat alto colle biuerticis
Regina Pindi dicere tibia,
Et voce acuta te, Lycèi
Grande decus, celerisq; acutum
Mentis, minorem scedere Pallada,
Magnamq; iungens Vraniam catus
Committis ambas, ac tenaci
Nectere amas noua vincla nodo:
Sic per laborem carpis amabilem
Flores Lycèi sedulus, Attica
Ut ales, aut condit Sicana
Mella fatuis operosa textu.
Dicèris alma Palladis vberes
Deduxerunt fontes, & scatebris nouis
Fluenta deriuasse princeps,
Culta rigans Sophia feracis.
Sic visa Pallas pulchrior, ut decus
Cælo sacraasti, gratior unice
Renidet, & rugas reponens
Illa tua iuuenescit arte.
Non, si priores Hesperius tenet
Sedes magister, lumen Iberia
Franciscus, alter tu latebis
Indecori tacitus sub urna.
Perennat alta mentis opus Paron
Vincens superbis molibus arduam,
Et ingeni commissa magni

*Post genitis monumenta viuent .
 Sit apta merces ; tempora vinciat
 Flore haud caduco Me pomene decens ;
 Plectroq; sacret te canoro ,
 Dedicet & propria Corolla .*

AD GREGORIVM DE VALENTIA
 De Fide scribentem .

O D E XXVIII.

F Idem profunda nocte reconditam
 Nitere dicis prater Apollinem ,
 Dicque lucem . mira narras .
 Cæca regit , beat illa Cælo
 Exul , sed altam ducit originem
 Cognata Cælo, nec pudet exulem
 Abesse , mortales reponat
 Illa tamen , metuente gressu
 Errare . tutum stravit iter Deus ,
 Idemque testis non reuocabilis
 Sententiarum , turpe falli
 Nescius , & sine fraude verax .
 Illam sorores nudaq; Veritas ,
 Decens & vltro Relligio præt
 Intacta cultu ; sese & alba
 Simplicitas comitem redonat .
 Remitto causas querere , conditam
 Veriq; prædam non trepido malè
 Sagax odorari , negata
 Multa (nefas) iaculatus arte .
 Obscura suadens attenuat Fides

D

Sensum

Sensum proteruum ; credulus auribus
Nil obtueri curo , tendens
Certus iter sine luce Phœbi .
Diuina rerum nec rapere audeo
Sub diuum , & umbris obsita prodere ;
Mortali & impermissa Lycis
More supersedeo tueri ,
Simplex fateri Numinis unius
Vim ter verendam ; virgine seu Deum
Parente natum , seu latentem
Liba tenent gemina figura :
Sat firmat auspex , roborat & Fides
Fœcunda signi : mira tot indicant
Ostenta , votinaq; multa
Conspicuis paries tabella .
Loquentis olim quod semel edidit
Cortina magni Numinis , irritam
Haud vertit , & mentem haud fatigat
Vocibus ambiguis dolosa .
Iam muta Pytho ludicra , Phœbades
Et mente nota , iam tripodes silent ,
Quercusq; Dodonaa , & ore
Fatidico gemine columbe .
Me nec moratur Socratica domus
Seuerus auctor , Panthoide aut senis
Arcana , libri vel Paneti , aut
Callidus implicuit Cleanthes .
Oracla vatum prouida consulam ,
Quinis libellis quicquid & edidit
Admissus arcanis Tonantis
Isacidum , duce nube , Princeps ;
Et fama quicquid tradidit integra
Veri ,

Veri, Pelasgæ puraq; fabule,
 Amplector, & qua trisca auorum
 Religio docuit nepotes;
 Est & Quirini certa fides patris,
 Et lex serentis ritè vicaria,
 Ignara fraudis, dux & una
 Consilij, & facilis magistra:
 Te, Petre, magnum dicimus arbitrum
 Rerum, potentem iuraq; Manibus,
 Et ferre Cælo; temperantem
 Cuncta boni veneramur ultro.
 Contaminato non ego debeo
 Labem Luthero, nec metuum grauem
 Pestem, propinatumq; virus
 Liberiore mero calenti,
 Sensusq; turpis purus, & unicè
 Intactus. o qui vindice deuoues
 Flamma proteruos, frange telo
 Hussiadas male peruicaces.

AD MICHAELEM VASQUEZ.

ODE XXIX.

Qua te beatis cura laboribus
 Retentat? imam post humeros humis
 Remittis; ardens iura mundi
 Discere deproperat iuuentas,
 Mortalis altè tollere non times
 Obtutum acutus; vis animi ferox
 Irritat acrem; perq; rumpis
 Clausura potens nimis arcta cœca

*Natura, ut ardor viuudus ingeni
 Peruicit, extra mœnia proflis
 Flammantis orbis: cuncta magna
 Mens obit, atq; animus peragrat.
 Hinc mira narras, quid queat ass. qui
 Natale munus, quidue frui nefas
 Luce; occidenti queue finis
 Hereat, impositusq; limes;
 Natura ut ortu res ferat, augeat
 Lactans alumnas ubere prouido,
 Soluat peremptas quodue rursus in
 Materiem, & genitale corpus,
 Semenq; rerum. Numinis vnice
 Natura magni principium abnegat
 Acui perennans, nil egena,
 Seq; suo beat ipsa nutu
 Semota damnis, atq; cupidinis
 Immunis omnis; nec querimonijs
 Acerbat iras; dulce cerni
 Numen erit mihi, dulce amari.
 Hoc nempe voto pectus amabili
 Suspirat alto vulnere saucium;
 Diuum tenebo mox, beatam
 Vsque inhians aciem tuendo.*

AD IVLIVM CÆSAREM RECVPITVM
 De peccato hereditario scribentem.

O D E XXX.

Quid reum fraudis memoras paterna?
 Quid cita mortis rigidas bipennes,
 Caesar,

Caesar, obiectas misero, retractans
Vulnus acerbum?

Cruda non unguem patitur cicatrix;

Parce mittenti saniem, calenti

Parce adhuc plaga, nisi te obliganda

Cura remordet;

Vt nefas unda maculosum, & igni

Numinis puro lauis omne delens,

Sed manent vestigia, sed manent, heu

Semina culpa.

Testor infestum penitus tumultum

Cordis, & nunquam vacuum duello

Pectus, ah testor trepida negata

Otia menti.

Sic leuem differt animum procella

Impotens vis; usq; adeo minore

Mente turbatur, neq; syrtis unda

Mota residit.

Iure secernis tamen hinc parentem

Virginem; turpis caret vna probri

Sordibus quondam, caret ulcerosa

Pectoris aestu.

Illa fatali neque funerata

Concidit trunco, neque Ditis atrii

Serua, mortales caput inter omnes

Nobilis effert.

Candida certat noua forma Phoebe;

Haud tamen ducit maculam, decentes

Occupat Diua nota nulla malas.

Fata timere

Parcit, & casus hominum recentium;

Negligens, ne anguis regerat timendum.

*Virus; illum altè pede adurget, acris
Libera morsu.*

*Principis saculi haud violens procella
Tangit immunem; fugit una cautes
Enatans damnis miseriam inuidenda haud
Sorte Nepotum.*

*Vindictis magni neque fulmen ardens
Horruit iustas acuentis iras;
Patriam poenamq; & acuta partus
Tela fefellit.*

*Quò pater tendis moriture dextram?
Siste, quid prolem iugulas? Tonantis
Voce sublimi nihil, & minaci
Territe fato.*

*Carnifex gentis, pater, execrata
Rure iam mœres viduus beato,
Femina culpante vafri colubri
Sibila frustra.*

*Savit, ut querceta per alta flamma,
Dira contages; secuitq; primum
Pensa ferali properata textu
Atropos ungui.*

*Insolens cymbas Acheronte vectas
Portitor; nigro rogos arsit igni,
Luxit & pulla Libitina myrto,
Sine cupressu.*

*Pigra tum tellus vacuum colonum
Lusit, incuruos acuitq; vepres
Hispidæ, (insandum) barere & venonæ
Thessala cœpit.*

*O vetus iactura recentis aui,
O fugax ver candidioris oti,*

O breui visu genialis aura
Orte Fauni.

AD FRANCISCVM DE MEND.
Cum Dauidis questum explanaret de
nece Saulis, ac Ionathæ
Προσωποποιία.

O D E XXXI.

CRuenta rupes, & iuga Gelboës,
Et saxa tabo lubrica regio,
Et decolores cede colles
Purpurei Solyma tyranni;
Vos dura Diris deuoueo iuga,
Inominata culmina Gelboës;
Vos usque telis, & rubente
Usque manu Genitor fatiget.
Non imber usquam iugera perluat.
Obliuiosa Pleiade munerum;
Puer nec urna verset aurum,
Aut Hyades pavidò colono
Adsint amice; non pluuialibus
Madescat Hadis Africus uidus,
Nec Cantabra qui regnat ore
Caruleo Capricornus astro.
Haud unquam Orion prodigus imbrium
Maritet agros; nec bibat equoris
Thaumantis undas, mille ab alta
Concipiens nebula colores
Aduersa Phæbo; stent iuga torride
Anhela Cancro; stent sitientia,

Dulcem biberunt qua cruorem
 Immerita madefacta cade .
 Fatiscat estu terra nocentior ,
 Non leta verno germine videat ,
 Non foeta pomis curuet arbus
 Brachia , sollicitosq; ramos .
 Nec flaua dulcis munera Liberi
 Expressa querno robore diffuant ,
 Quae vos cruento terra praelo
 Examines sine lege pressit :
 Tellus maligna languidz Gelboës
 Durescat aruis , foedaq; vastitas
 Camporum inhorrescat , situq;
 Torpeat assiduo vepretum .
 Pater reuisat non semel herbidum
 Hermona , saltu diuite pinguium
 Frugum , Baroq; , & cerulanti
 Taboreos beet imbre colles :
 Vestris aberrat finibus ; oraque
 Vertat recedens immiserabili
 Tellure , qua non auspicate
 Marte pij cecidere reges ,
 Cissèa proles , pro decus insula ,
 Fractiq; fascès ; tu quoque , Ionatha ,
 Votum breue , heu ; luctuq; longo
 Illacrymande puor sodali .
 Vos ite vulgus flebile Virgines ,
 Scissaq; crines , & lacere genas ;
 Regnumq; fatali ruina
 Occiduum , noua damna , flete .
 Ciete questus ; occidit , occidit
 Spes vna gentis , dulce Saül decus ,

Dulces amores ; ab peristis
 Delicia Solymes gemella .
 Acerbe puluis , vilior heu cinis ,
 Iniuriosus quem Notus auferet ;
 Inconditi , indefleti & artus
 Præda feris nemorum relicta .
 Vos ille , matres , murice perlitas
 Tingebat olim diuite ab Africa ,
 Peplumq; , pallam & discolorum
 Sidonio variabat ostro .
 Ardebat auro purpura Lydio ,
 Et flore cyelas picta croci , haud semel
 Incocta Sarranos rubores ,
 Et Tyrio repetita abeno :
 Conchy nato lana superbijit
 Infecta fūco , quam Babylonius
 Signis rigentem nescit auro ;
 Et Phrygijs animauit umbris ,
 Rerumq; formis Cæa nurus sciens
 Acu laboranda chlamydis , simul
 Beryllon accendens , & igni
 Chrysolithon niueo decorum .
 Ceruice torquem suetus eburnea ,
 Et fulgurantem neclere iaspida ;
 Monile baccatum pyropis
 Ferre dabat , variamq; cestum .
 Quæ prima questu ? quæ sequar ultima ?
 Formosa proles funere patrio
 Se iunxit vnâ , nec cadentum
 Diuidui cecidere amores .
 Doctus sagittam tendere Ionathas
 Arcu recuruo , non igit irrita ,

Thorace ahenò vim premente,
 Aut vacuo resiliuit ictu.
 Quæ parma pectus munijt, heu iacet
 Abiecta campo, parma rigentibus
 Decora signis, egis atro
 Aspera, luce noua renidens.
 O iura Regum, nomen & Imperi,
 Et arma tristes exuuiæ, Deum
 Affixa delubris, in altum
 Dedecus, opprobriumq; gentis.
 Nec iuuat ungi Pallade regia,
 Nec ferre fasces, ac trabes decus,
 Sceptrumq; dextra; in signe gemmis
 Cingere vel diadema fronti.
 Natu'sne dulcis vertice languido
 Cadit? iuuenta cum noua muricem
 Lanugo vestiret genarum,
 Et patrias agitaret artes.
 Fertur cruenti militis impium
 Hausisse ferrum pectore Martio,
 Et obuio telis; nec atram
 Sollicitus timuit procellam
 Belli. sub alta nocte recondidit
 Dulces ocellos, ceu breue liliū
 Ligone sectum, ceu recisus
 Vngue comas, Hyacinthe, langues.
 Quæ vis sinistro Marte resorbuit
 Depræliantes colle sub aspero?
 Contraq; turmas barbarorum
 Egit, & in medios maniplos?
 Sancita quondam fœdera mutuo
 Trahunt & ambos; irrenocabile

Illi sacramentum paratus
 Dixit Amor sociasse fatum ;
 Qua vis resistit ? cur volucres sequi
 Morantur ala , pigraq; funera ?
 Mei resecta parte viuo
 Semianimis facilis perire .
 Hæc dum retractas vulnera , Gelboën,
 Franciscæ , damnans , montibus auis
 Negansq; rorem , rore (mirum)
 Mi rigæ maduere mala .

IN BERNARDINVM REALINVM.

O D E XXXII.

C Arpensis heros , te tua destinat
 Virtus Olympo , munere candida
 Functum senectæ , melle morum
 Dulcem , & amabiliore sensu .
 Te pulchra nouit Luspia Palladi
 Regnata , quondam tempora patriæ
 Cingens oliua ; te parentem
 Illa suum venerata dicit .
 Te ritè ad aram flamine victima
 Litante magna , te tacitum prece
 Electente Numen , manat illi
 Diuite opum noua vis Olympo .
 Laudes sileri nunc patere , ac decus
 Virtutis ingens ; grandia castior
 Dum facta pendit Roma , honorum
 Arbitra iudicio sagaci .
 Ciuilibis olim tu sapientia

Decreta doctus, iuraq; gentium,
Et fas tenebas, & statuta,
Seu Lacedæmonij Lycurgi,
Seu tu Solonis; nec refugis piam
Plerumq; pleetro tangere barbiton
Musis amicus, suete mecum
Ludere iam senior Camæna,
Breviq; carmen cedere acumine,
Qualis canoro gutture personat
Obliqua Mæandri calento
Albus olor melior senectâ.
Sciens Minerva, sed sapientior
Mentem fatigas usque perennibus
Curis, & æternos in usus
Multa bonus trepidare curas.
At tu canenti Calliope tuam,
Robur senectâ, suffice arundinem;
Discrimen hac vocum ita fiando
Temperet, & potiore ludat
Posthac avena; nec fide gaudeat
Iam Teïa, acri vel mage tibia;
Quin fistulam cedens Apollo, &
Arcadij stupuere Panes.

IN PETRVM ANTON. SPINELLVM
 De Dei Matre Virgine scribentem.

O D E XXXIIII.

Cultor pudica matris amicitior,
 Labisq; purus, mentis & integer
 Vt te laborum sorte functum

Erigone

Erigone super astra virgo
 Effert, reponens sedibus igneis,
 Sacransq; Cælo? te genus inclytum
 Gentis vetusta, multifformes
 Te tituli decorant auorum.
 Te parca nurrix pauperies alio
 Frui paratis latior, & comes
 Se iungit vltro te lacerna
 Inuoluens, veteriq; lana.
 Quid mos auitus, splendidus ac Ducum
 Cultus reposcat, quid deceat genus
 Illustre, sectari remittis
 Pauperie haud humilis sodalis:
 Quamuis honesto murice gaudeat
 Frater, parenti proximus arduo,
 Notusq; trans siluosa Dacum
 Oppida, Danubijq; ripas.
 Potite magni delitijs poli,
 Et note Cælo, quippe potentibus
 Votis fatigans vsque matrem
 Numinis, aligerosq; Diuos.
 Non tu reciso flore puertie
 Mæres pudorem, pectore candido
 Immunis & flamma, & sagitta
 Damna cauens pueri dolosi.
 Pallas pudicum sic amat, innuba
 Pallas, docenti protinus adsuit,
 Magnum parentem, seu retractas
 Mente satum, placidumue Amorem
 Lenibat egros forma decentior,
 Vnum relicta praesidium rei,
 Spretaq; plebi; nunc beatos

*Letus ama sociare mentes ,
Te casta mater Numinis igneis
Attollit astris obsequij memor ;
Aeternat & Virgo suarum ,
Qua reparas , monumenta laudum .*

IN MICHAELEM AIOSS. CLER. TH.
sacras conciones scribentem.

O D E XXXIV.

MEdulla suada , flos Italum ; Charis
Cui pressit alnum nectar , & imbuir
Alumna guttur ; profluentis
Ingenij memorande vena ,
Diserte , quantum non Ithacus , sata
Prolesue Neleo , non fidicen lyra ,
Quem pauit examen volantum
Purpureis opifex labellis :
Certauit Hybla pinguibus alueis ,
Fœcunda mellis , linguaq ; nobili
Facunda cultu , dædalæis
Pingere sideribus decoros
Edocta textus ; staminis aurei
Sciens , magistram vincere gestijt
Minerum , & olim nil superba
Opprobrium metuens Arachnes ,
Fies loquendo Mercurialium
Heroum ; & inter Gracia Rhetoras
Primos remiscet : mactæ victor
Iam Latij minus inuidendi ;
Te sama tollat ; non mage Romula

Miretur

Miretur ultra rostra forensibus
 Pugnis, & Hortensi intonata.
 Eloquentio, rapi liq; Tullit.
 Nec una tantum laus venit ingeni;
 Maior docendo te vigor excitat
 Duce[m] Lycæi, perq; curas
 Mentem agitas operosiores:
 Tenes Cleanthen; quicquid & artium
 De fonte fluxit Socratico, ebibis;
 Tentasq; Natura latèbras
 Aucupio iaculatus acri.
 Quin te resurgens Vranie suis
 Receptit astris, & caput arduum
 Flagrante Olympo; teq; Numen
 Totum habet, & studio resorbet.
 Vis una compar, ius & idem trium;
 Sèu mente magna profluit unicè
 Natus parentis; siue amantes
 Aequat Amor, religatq; amando.
 Hac suete quondam non humili catus
 Versare cura, prò nimium breue
 Decus tuorum, cur seuera
 Fila cadunt properata Clothus?
 Quò iuncta Amori Gratia? quò fluens
 Perennitatis vena volubilis
 Cessit? nec unquam parca sandi
 Cópia, vis nec egena rerum?
 Quò gurges auri diuitis, ac nitor
 Torrentis Hebri? quòue abijt lepos?
 Qui nuper emirata corda
 Surpuit eliciens theatro
 Plaudente voces, terq; manus sonum;

Ut ora soluis Palladio madens
 Sermone ; & euincit tenaci
 Arte animos benesuada Pitho ;
 Aurita templis agmina principum
 Duxti ; corona Parthenope frequens
 Ambiuir , & suspensus ordo
 Purpureus procerum Quiritum .
 Te muta deslent templaq ; , & exedra ;
 Te dedicati scdere candido
 Fleuere patres , lecta Cælo
 Nobilis Italia propago .
 Ereptum acerbè quid queror ? eloquens
 Spirante uiuis nunc in imagine ;
 Nec melle manans dulce Nestor
 Ibis iners sub amara Lethes .

AD IOAN BAPTISTAM A PORTA
 Physiognomicum .

O D E XXXV.

F Allit heu nimis nota
 Seuerior supercili , & genarum
 Fraudulenta purpura
 Pudore vano ; tecta forma veri est ,
 Effugitq ; lumina .
 Manus dolosa lineas inanes
 Tendit , aut trahit parum .
 Leues requiris indices malorum
 Augur imminentium .
 Ero beatus moribus pudicis ,
 Et decoris integer .

*Licet mineris horridus citatum
 Funus, & nigros breui
 Nouendiales, ac trium Sororum
 Parciora stamina;
 Non horreo superstes interire,
 Cura magna prouidi
 Parentis: ut nouam inchoare vitam
 Firma me docet Fides,
 Vetatq; aniles, dedocetq; nugas.
 Te resecta linea
 Timore acuto defecat: futuri
 Consulis manum insciam;
 Sed una Sortis arbitra est parentis
 Dextra, cuncta temperans,
 Amore cuncta prouido gubernans.*

IN CONSTANTIVM PVLCHARELLI
 De Pæonia carmen scribere aggressum.

O D E XXXVI.

O dædalei carminis artifex,
 Manauit olim nobilis ingeni
 Cui vena, Lubrensis Mineræ
 Gloria, delitiq; Pindi:
 Pulcher Camœna, pulcher Apolline,
 Ut vim salubris Pæonia catus
 Exquiris, & contra explicatas
 Bella moues acies malorum.
 Grandis videri carmine, te simul
 Sublimis effers, ac prope iam Maro:
 Sic & venustas, & lepores

Haud humiles numeros sequuntur.
 Donate sero iam puer Attico,
 Ab usque curis premia precipis
 Matura vatum; prompta largis
 Muneribus tibi fata currunt.
 Nam te gementem incommoda pallidi
 Morbi, tegendo iuuit Apollinis
 Tutela, lauri teq; mater
 Deposuit viridi sub umbra;
 Mirante vatum concilio satis,
 Quicumque & arcem Palladis ardua
 Tenent, acutis quosq; Veruena
 Cornibus aquoreus laceffit,
 Ut interesses Castalidum choro
 Exultim, & ultro Calliope decens
 Phœbiq; ramis, teq; oliua
 Palladia tegetet remulcens.
 At te morantem Paonis artibus
 Proclive fatum, non tulit Atropos,
 Vna recidens fila vita,
 Carminis atque operosa texta.
 Seu miscet astris lucidus igneis
 Vocalis Orpheus, digne chely aurea,
 Ut elaboratam pœsim
 Dulce modis animas canoris,
 Seu septem adauges nomina Pleiadum,
 Septemq; vates, quos tulit inclyta
 Fama vetustas, duc magister
 Orbis Apollinei choreas,

AD FABRVM FRANCISCANVM
 De quantitate philosophantem.

Exerces

O D E XXXVII.

EXercet vacuus te labor ; an partibus
 effluat
 Ingens, diuiduo foeta parēs pignore Quātitas
 Chaldaeos numeros exsuperās & Babylonios,
 Vndis Icarijs, & Libyes amula pulueri :
 Ceu dux Hippolyte dēsa ferēs agmina partiū
 Indiscreta eadē num maneat, nec nisi sectiles
 Educens acies ; siue neges sedulus ultimam,
 Seu censere iuuet ; line aptendier an potis
 Immetata suis finibus, & libera termino:
 Qua nunc vexat agens, comminuit robur
 & ingeni.
 Aeternū, sapias, mente Deū concipe : finibus
 Non inclusa viget nobilitas, & spatiū breue
 Longa spe repares, innumeros precipiens dies.
 Aevi integra manet, tempore nec secta pe-
 rennitas.

 AD MARIVM SCHIPANVM
 Medicum Collegij Neapol,

O D E XXXVIII.

MAri, seueram sepe Proserpinam,
 Clothoq; ludis doctus Apolline &
 Et igneam defendis agris
 Auxilio potiore febrim
 Vita reseruans ; ingluuiem & famem
 Frustratus Orci corpora deripis,
 Qua destinarat surua nigris

Mani.

Manibus, & Libitina Diti.
 Frustra laborat Mercurius gregi
 Compellere atro, quem bonus expedis
 Per damna sati; nec sororum
 Fila cito pateris recidi.
 Fastidioso ponè sedes toro,
 Nec tu recedis sedulus Hespero
 Surgente, & astris; meq; longas,
 Aduigilas, pereunte noctes.
 Edura fortis sata refringere,
 Ut docta callens iura Machaonis;
 Artesq; Phœbeas salubri
 Consilio catus elaboras,
 Arcana miscens pocula nectaris
 Parte imbuendo; ducere nec piger
 Ingrata succi, te iubente, in-
 Grata alcës, & amara myrrha.
 Nec se sodalem Naiadis integra
 Cratera poscam, tu dare deneges;
 Venaq; anhelas, astuosum
 Et iecur egelida remulcens;
 Seu tu benigna seuitia negas
 Prudens, feremus, ne nimium pius,
 Morboq; fidens fraudulentento
 Dulce malum cyatho propinas.
 Tu me tueris rebus in ultimis,
 Tu das secundum vota superstitem
 Sperare vitam, o tutor agre
 Parthenopes, trepidiq; vatis.
 Ut curia solleys adsuit, vnicè
 Securus astus haud metuam statos;
 Cum bella confundunt iniqua, &

Prima mouent elementa Martem.

*Vtrog; Phœbo nobilis, aurea
Tu barbato seu carmina temperas,*

Acuta seu morbi retundis

Paonijs operosus herbis.

Eheu laborans nec tamen irrita

Decreta reddes: lurida perbreuis

Mors decolorabit, facemq;

Purpuream soluēt sauilla:

AD RELIGIOSVM ADOLESCENTEM
Philosoph. cruorem excreantem.

O D E XXX. X.

Quid me cruentas sollicitum tuo
Cruore? Pallas sauciat, improba
Te Pallas hasta; mitte curas
Examines bene feriatas.

Quid usque robur frangis. & integrum
Succidis euum? non adamantina

Mortale corpus vi perennat,

Nec chalybes reparant te ahenum.

Seu tu inuolutum Democritum sequi

Iurate tendis, siue Academiam;

Seu mentis exercet palæstra

Strymonias prope nauus undas

Doct̃or: fatigat sic Hyperionis

Ad ora prolem haud degenerem sat̃

Sublimis ales; pernicaci

Illā ferex oculo coruscum

Titana contra nititur: haud secus

Intendis acer lumina viuida
Mentis : nec elangues tuendo ,
Exacuuunt aciem nitores .
Ne tu cruento pectore saucius
Dole , procacis tela Cupidinis
Experte nunquam criminoso
Vulnere , sat docilis de losas
Eludere artes . an tibi purior
Amor tetendit spicula ? criminis
Immune pectus perq; sedit
Purpureum elicicus liquorem ?
An tu sagittis pectora destinas ,
Praisq; pœnis pro Latij fide
Deuote lœbo ? teq; imago
Dulce rubens alit induentem
Mucrone pectus ? ne propera nimis
Immite vulnus : iam tibi linidos
Procudit enses barbarorum
Ira , nouant aciemq; acutam
Inuadere acres : tum bene concides
Virtute adulta , sine Trionibus
Subiecta septem decolores
Regna , solum inficiat sue Eoum .

AD SPINVLAM SACERDOTEM
De prædestinatione sollicitum.

O D E XXXX.

S*I liba pura contigeris manu ,*
Et vota Diuis candida fuderis ;
Nec vicerit mentem Cupido ,
Ebriaq;

Ebriaq; illecebra veneno
 Dulci iuuentas; ardua vel ruant
 Conuexa Cœli, damna per vltima
 Dijudicandus, perq; flammâs,
 Certus eris trepidante mundo.
 Quid te futuri cura tenacior
 Frustra remordet? te nihil attinet
 Tentare secretum Parentis
 Arbitrium, tacitosq; sensus
 Seu te beatis destinet insulis,
 Inire sedes q̄ iubeat pius
 Ciuem merentem, praq; scriptum
 Ordinibus Superum quietis,
 Seu te reorum sorte nocentibus
 Addixit Vmbris immiserabilem,
 Cui criminoso tendat vltrix
 Tisiphone furiosa tadam:
 Vtcumque Virtus tecum aderit, liberis
 Manes adito, regnaq; tristia,
 Visure nigra stagna Lethes,
 Immerito data præda Diti;
 Decreuerit sati arbiter; inferat
 Te tantum amicos inter amabilem;
 Per alta Auerna, imum sub Orcum
 Non sine Amore animosus ibis,

AD MARTINVM DEL-RIQ̄
 contra Magiam scribentem,

O D E XXXXI.

A Bominati damna venefici
 Narras ; sub atra nocte volatiles
 Striges , & Harpyias nocentes
 Vnguibus , & Lamiarum aucta
 Noui cruoris guttura : prouidus
 Sed tollis auctor semina turpium
 Malorum , ut execrata vota
 Iudicio patuere ritè
 Patrum seueno , detrioribus
 Luctate monstris ; non vigil Hercules
 Decernit æquè , non pudicus
 Bellerophon , rapidusue Perseus.
 Ut totus imo fundo Acheron furit ?
 Ut alta Auerna , inuisaq; Tanara ,
 Laruasq; , & immanes Cyclopas
 Prodis agens , Lemuresq; nigros?
 Fœdum videri Morpheæ , spiritu
 Graues & hircos , oraq; Cerberi ,
 Matriq; detestata , charis
 Et pueris simulacra Ditis ?
 Seu tu proteruum , seu famulum genus ,
 Lares recenset , spectraq; montium ,
 Simosq; Siluanos , timendum
 Panaq; , cornigerumq; vulgus.
 Ut horret artus hispidula liuidos ,
 Et torua vultum Saga ? comantibus
 Hydri capillos implicata ,
 Et magicam furiata mentem .
 Duplex ocellis pupula fulminat
 Vibrans acutis ignibus ; enecat
 Fatalis obtutus , venitq;
 Sulphureo grauis ore nidor .

Iam iam sepulchris excutit impios
 Horrenda Manes, exululans Styga
 Circum : minaces ora bustis
 Profiliunt ; stetit omne Ditis
 Examen atri ; tabida adest Lues
 Depasci amantes strenua luridos ,
 Furorq; cadis sponte, & amens
 Senities . furit ecce foeta
 Pythone diro Thessalis , ebrios
 Lymphata sensus ; affilit , insilit ;
 Empusa qualis crure aheno
 Sanguinis it sitiens , pauentes
 Cursatq; cunas , & miseras domos
 Incestat , artus pollice differens
 Molles adunco , perq; succos
 Tabificos tenuans medullas.
 Illam seuera frontis Erinnyes ,
 Illam gigantum monstra tricornorum ,
 Stipantq; Centauri biformes ,
 Et nocua comitantur Umbra .
 Iam prompta tractat laua malas dapes
 Radice vulsa rupibus asperis ;
 Venena confunditq; amara
 Nunc Styge, nunc graueolente Lerna.
 Quid seua possint gramina collium ,
 Tortoq; rhombo concita licia
 Sat nouit, attactuq; fruges
 Sanguinis rubuere guttis .
 Aut illa amanti pocula miscuit
 Circa, surdo murmure carminum ,
 Marsis & excantata verbis ;
 Aut animos inimicat iris

Vt cumq; casta coniuge deripit
 Fastidiosum iam thalami, ut iugo
 Diduxit, infuditq; raris
 Immemorem sine amore lethæ.
 Heu quis gemiscit languor amantium
 Insanientum? quis furit igneis
 Aestus medullis, atque venis?
 Quanta cor implicuit Chimæra?
 Squalent acuta cuspide sauciæ
 Cere, laborantum miserabiles
 Forma, cruenta pallida ora,
 Pectoraq; , & laqueis reuincta.
 Nunc sæua sacris temperat impijs
 Medæa, & atræ Gorgones abstinent
 Tandem furoris; namq: vindex
 Pœna pede assequitur citato;
 Inquirit omnem materiem mali
 Iudex sacrorum, atque abdita callidus
 Vestigat, & curæ sagaci
 Diva superstîtio tenetur.
 Deuota fraudes expiat, expiat
 Flamma, & furentes Mulciber edomat:
 Vacant inanes officinæ
 Colchidos, atque Hecateæ sana.

IO. BAPTISTAE

MASCULI

è Societate IESV.

LYRICORVM

SIVE

ODARVM

LIBER II.

De Christiana Pietate

Προούλιον.

VARIA nunc se offerunt
 vel initia religionis, vel
 indicia pietatis. illa mihi
 ante omnia prodeat in
 lucem parens lucis Gra-
 tia, sine qua frustra conamur quicquã
 aggredi vera laude dignum. Admira-

E 2 bile

bile opus est tuum ; cum ex altera
 parte luctetur pertinacia , ex altera
 tua dextera sine vi trahat , exigis vt sa-
 cro sancti esse velimus ; adeoq; blando
 vteris imperio , vt inferuiamus liberè .
 testor hoc loco ignotam antea Indiæ
 partem , quæ Iaponia dicitur ; inde mi-
 hi excitaberis e sanctissimis bustis in-
 uicta mater in primis cū puero mel-
 litionè dicam , an adamantino ? siqui-
 dem altera sexu , alter etate nuper spe-
 ctaculo , vel potius miraculo fuistis :
 nam in ignem (vt ferunt) pro vera
 religione iniecti ostendistis , non
 timeri flammam à vobis sacro fon-
 te recens madentibus . hæserunt , atq;
 obstupuerūt oculi barbarorum inau-
 ditam post hominum memoriã con-
 stantiam intuentes vestram . videretur
 hoc contra votum , iusq; naturæ fa-
 ctum , vt mater traheret secum in
 rogam , atque exitium filium , nisi pro
 religione suscepta mors esset auspi-
 cium vitæ . Despexisti flammam , puer ,
 qui vix aspexeras lucem ; materna
 vbera penè suxisti in rogo , quæ tunc
 maximè affluebāt lacte pietatis , cum
 arefcere putarentur igni . quamquam
 cineribus vestris ignis ille seruetur , ac
 tegitur , quo mox ea , quæ supersunt
 supe-

superioribus ruinis delubra, atque fa-
na mendacium Deorum, deflagatura
sint. post hæc aperiendi mihi sunt
sacri septem ipsius Gratiaæ fontes,
aliaq; tractanda Christianaæ argumen-
ta pietatis, quæ Musa venerari tacen-
do mallet, quam dicere; sed sibi tem-
perabit; accedet pudens, & verecun-
da, neque intima subibit adyta diui-
nitatis. & quamquam ea quæ dicen-
da sunt accomodare ad lyram diffi-
cile esse sentio, conari tamen
operæ pretium erit, vt reli-
gioni, atque pietati om-
ni studio, ac dili-
gentia seruiam-
us.

IN DIVINAM GRATIAM.

Cum nuper in Iaponia pro Religione
Indi quidam mortem oppetijſſe
dicerentur .

O D E I.

O Diva, mentes qua regis integras
Natalis ultra iuris, amantium
Versare quem tu cumq; maus
Strenua, nec violens domare
Immune pectus; se domine tibi
Gens ultimorum dedit Iaponum,
Urbesq; dedunt Bactrianae,
Quaq; latent vacito cubili
Obliviosa Tethyos, insciant
Cura sagacis, finibus inaus
Discreta, & olim que Liburnis
Difficiles metuere tangi.
Auriga mentis, Gratia, libera,
Clauumq; tractans nobilis Imperi,
Recens triumphis barbarorum
Corda tenes, Latioq; subdis.
Vilem Pagoden te duce proterunt,
Turpemq; Amidan; sanaq; prouunt;
Nec flamma terret, nec minaces
Consilio reuocant tyranni.
Insida pubes haud trepidat noui
Periura voti, nec male diffugit,
Vt licitor acrem strinxit ensen
Ferre necem celer, ora toruus.
Testata nuper cum sobole est parens

Fidele robur ; parce , puer , genas
 Fœdare flammis ; immerenti
 Parce anima , cineriq ; acerbo .
 Prò magna virtus ; non muliebriter
 Commota mater ; non pueriliter
 Natus reformidans ; ambo
 Insiliunt medios in ignes .
 Tantum potenti Numine prauales ;
 Quodcumq ; sanxisti , efficias potens ,
 Mens si renitatur , rebellem
 Sponte tuis opibus refringes .
 Circum sorores stant Charites pie ;
 Et tempus , obseruasq ; locum , efficax
 Hostem reluotantem mouendo
 Concutere , atq ; animi proteruum .
 Nec prœstituta lege necessitas
 Coërcet arcens irreuocabilem ,
 Gestansue athena vincula dextra ,
 Aut chalybem replicans trilicem .
 Vltro recurrunt ocyus , ac Ducam
 Sequi volentes pergere gestiunt ;
 Nec vis moratur ; tuq ; gressu
 Certa pedes agis irretorto .

IN DIVINAM GRATIAM.

O D E II.

Conuerte Cœlo , duc age liberas
 Regina mentes arbitrij potens
 Haud peruicacis ; vig ; nulla
 Corda tenens moderata nutu .

Effusa multum me tua largitas
 Ditavit, almo pavit & ubere
 Ad plenum, alumna o cordis una,
 Magna parens & amoris una
 Stipant euntem Suadaq; dulcior,
 Castiq; Amores, & Lepor, & Decens,
 Pradamq; vestigas vi odora,
 Aucupio metuente falli;
 Illam obligatam retibus occupas
 Edocta saltus cingere deuios
 Indagine; ambis belluosum
 Indomitis Erymanthon apris:
 Indum remotis finibus aduenam
 Nuper tulisti pramia; te fera
 Quae potat Hebrum nouit, & quae
 Danubium, rapidumue Araxem
 Obiecit ultro pectora; seu petis
 Acrem Leonem; seu Leporem leuem,
 Damamq; per colles citatam
 Figis, & hinnuleum fugacem.
 Dant discoloras pectora Tigrides,
 Dant & Bisontes setigeri tibi,
 Latoq; cornu immitis Vrus,
 Dirigis ut leuiore dextra
 Amica telum; nec tamen auium
 Quodcumq; tactum est effugiet, tenes
 Fallente nunquam mitis ictu
 Cuspidis & sine cade victrix.
 Quicquid repostis aut Nemeae iugis,
 Aut silua lustris caelat Iaponis,
 Saltus vel Hircani recondunt,
 Diua, tuis peritur sagittis,
 Arcuq;

*Arcuq; forti, retia mollia
 Mirè retentant; prædaq; libera
 Cælo refertur; quin Amor te
 Non vacuo stupuit labore:*

IN DIVINAM GRATIAM.

ODE III.

C*um me vis animi potens
 Cunctantè placido traxeris impetu,
 Non edura necessitas
 Luctantem pepulit; libera consilii
 Fert vis, Suadaq; fert rapax;
 Quo tu cumq; vocas depropero libens:
 Tu rerum bene callida,
 Eventura tenes, duraq; pectorum
 Mollire ignibus efficax,
 Opportuna mones, & sapis in loco,
 Prudens arbitra cordium;
 Nolenti arbitrio nec tamen officis,
 Iussis officiosior;
 Non ulli violens, non adamantina
 Nectis vincula perucax;
 Tu regnata volens corda volentium
 Nexu mellior illigas,
 Adstringis tamen, ac subijciens tenes
 Vltro; certa sed ingeni,
 Nec rerum dubio falleris exitu,
 O duris quoq; Thracibus
 Donatura piam, si lubet, & novam
 Mentem, flectere barbaras*

*Gentes sola potis : Memnonida tibi ,
 Et non ante domabiles
 Iunguntur facili fœdere Sinici ;
 O auceps animi , ò amor ,
 O mentis vigor ; & vis sine vi potens ;
 Loiolèa quod impiger
 Miles signa sequor , si usq; sequar , tuū est.*

IN SANCTISS. EYCHARISTIAM.

O D E I V.

O Mente compar edite patria ,
 Dulcemq; prostrans pectore feruido
 Cum patre Amorem , Diuus idem ,
 Numine non alio perennans .
 Qua te profundo detrahit ethere
 Vis tanta ? mens & lingua potens Dei ?
 Regnator ingens ò terampli
 Orbis , & exuperans minorem ,
 Inane replens , præter & effluens ,
 Coactè fines inter amabiles
 Cratere puro Numen arces ,
 Exigua Cererisq; fruge .
 Quandoque sando sacra silentia
 Citantur aris , substituit Deum ,
 Deum reponit mira rerum
 Vox opifex , taciturna vulgo ,
 Audita Cœlo , Manibus impijs
 Horrenda , castis gratior , exill ,
 Modusq; pœne , perq; puros
 Expediens Acherontis ignes .

Plerumque ad aras abstinuit Pater
 Irarum, & olim gurgitis ignei
 Resedit æstus, me Sabæa
 Thura pijs adolente flammis.
 Hinc versat omnis se mihi largior
 Olympus; almos exprimit Eucharis,
 Dulcesq; succos lactis, inter
 Purpurei latices cruoris.
 Ah quantus ignis torret, inæstus
 Amore quanto, te simul inferis
 Mortalium sub corde dignus
 Hospitio meliore Divus.
 Deum liquentem quis neget igneo
 Amore solui? quis neget aurea
 Vincitum catena? fert superbo,
 Fert Amor edomitum triumpho.
 Sortitus huius regna potentior
 Mense, pudoris iura dat integri
 Amor; magister ritè opimum
 Ille epulum moderatur vnus;
 Hic summa Cœli templa iacentibus
 Terris, & imis ardua sedibus
 Mutare adegit, daptilem
 Sufficiens, liquidumq; Divum.

IN SANCTISS. EVCHARISTIAM.

AD BRANCIUM
 recens initiatum.

ODE V.

Casti pudoris flamen amicior,
 Libabis implens sanguine viuido
 Cratera pinguem, & mente miti
 Saeva mouens simulacra cadis.
 Subit potentes ille Dei vices,
 Qui sacrat almam voce nouans dapem,
 Et vina sacrat compare ore,
 Liba manu trepidante tractans
 Tangenda nulli, ritè Amor antea
 Ni dedicarit, guttura carmine
 Maiore soluens; nec profanum
 Verba humili bibit aure vulgus.
 Quam penè Cælo tollimur ardui?
 Qua vi feroces sponte laceessimus
 Ditem? triumphatosq; fratres
 Pellimus in patrias tenèbras?
 Sed nulla iniquis luminibus fides,
 Testantur aures dicta. proteruitas
 Mittenda, cedat Saxonum mens
 Dura Dei liquido cruori.
 Fas est Lycèi temnere inertiam;
 Causasq; rerum, & difficiles modos
 Ne quare, frustra mente acuta
 Cecropias agitante curas.
 Vtrinque fallunt visa sagacius
 Dapes odorantem, atque liquentia
 Vina; ut reconduunt non videnda
 Numina, purpureumq; Dicum.
 Huic obligatam redde famem pius
 Conuiuia mensa; pectore perbreui
 Conclude magnum, nec tuere
 Aut Bromium, aut Cererem minor

IN SANCTISS. EUCHARISTIAM.

AD OCTAVIUM AQUAVIVAM

Card. & Antist. Neapolit.

a quo est initiatus.

O D E VI.

A Moris uber lambere gestio,
 Puriq; lactis munere candido
 Frui. piorum ritè mensas
 Instituo, faciamq; magna
 Verbis susurrans grandibus hostia.
 Est inuidendo gratia flammis,
 Vis est: cruorem libo, & escam
 Purpureis inhio labellis
 Admissus arcanis epulantium
 Conuiuia Diuum, non liquor Atticis,
 Non esca decedit Quiritum
 Delicijs, opibusq; Crassi;
 Certansq; cœnis Adijcialibus
 Amor dapalis pinguia munerum
 Promit; sed integrum pudoris
 Esse iubet sine labe mentis;
 Qui liba tangit candida turpior,
 Puroq; Cœli munere vescitur
 Incestus, hunc addicet Orco
 Mensa reum, rapidaq; flamma.
 Effata menti consocians, Deum
 Stantem profundo deripiam polo;
 Ore ut potenti deuocatus
 Ad tacitum venit ille cœmen,
 Notaq;

Notaſq; voces, non ego contigi
 Mortalis aras; de tenui potens,
 Et ſorte, fortunaq; maior
 Terrigenas ſuperare tendo.
 Cratera tingens ſanguine roſcido,
 Reddam parentem criminis impij
 Oblivioſum cedis olim
 Sed memorem ſobolis benigna.
 Me puro amantum nectare proluam,
 Amara & egri pectoris eluam;
 Sanumq; bacchari licebit
 Dulce Deo, & furere ebrioſum.
 Opima ſe dent Numina, nil prece
 Supra laceſſo, Perſide ditior
 Multo; tyranni me minores,
 Atque humiles coluere ſuſces.
 Coeleſtium mens eſt mihi; luridam,
 Vdamq; terram, iamq; inamabilem
 Faſtidio; eblandita Siren
 O valeat, patriaq; luxus.
 Nunc me per auras ardor amabilis
 Citat biſormem, lilia vicero
 Candore, Maandriq; olores,
 Pectora par ſtuccio niuali.
 Dixitq; matri Cyprius aliger,
 Quid tela fruſtra tendimus? emicat
 Ille acrior multo leone,
 Quem Libye peperit ferocem.

IN SANCTISS. EUCHARISTIAM.

AD LVCIVM SANSEVERIN. CARD.
 Refige

ODE VII.

Refige leges, iuraq; pristina,
 Natura, mentis iam minor, incipe
 Insueta mirari, fruentem
 Me dapibus, Superúmque mensis.
 Non Dindymenes me quatit impetus,
 Nec concitatam Pythius eripit
 Mentem; Sacerdos sacra tango
 Sobrius, haud violata libans.
 Maiora pectus concipit orgia
 Sanum; pulicis aestuat, aestuat
 Flammi; & exultim sua cor
 Sede salit, resilitq; amando.
 Ut mente casta concipio Deum?
 Ut cre puro parturio? hoc edam
 Quod edo. feci, & me refeci
 Voce serax, sine fraude verax.
 Cruore vino pocula dedicans
 Deum euocabo: vocibus arduis
 Commissa vis haec, me vel alto
 Aethere deripere efficaci.
 Nil forma vero derogat abdito,
 Seu Liberi, alma seu Cereris note.
 Impune frangam non refractum,
 Dente teram, neque deteretur.
 O perge; mensa quis pauor auocat?
 Qua cura tangit? fallor? an alites
 Inter ministros, & beatas
 Interero dapibus chorèas?
 Coelum fatiscit; iam propior Deus
 Ardet, neque vllis sensibus haurio,

94 DE CHR. PIETATE

Numenq; , & explorata Diuūm
 Gaudia iam teneo ; quid ultra
 Mentem fatigo consilio leui ?
 Certus fateri , seu furor impius
 Cervicibus tendat secures ,
 Seu laqueo tenuere fauces :
 O quantum amoris profuit , & boni
 Quantum benigno Gratia munere
 Donat redundans , nunquam & almo
 Vbere non opulenta deficit .
 Me , me incruento sanguine , & hostia
 Litante viua , fulmineum Pater
 Deponit ignem , nec minando
 Obloquitur tacitè loquenti .

IN SANCTISS. EVCHARISTIAM.

AD DECIVM CARAFAM CARD.

& Antist. Neapolit.

Alludit ad hymnum . Pange lingua .

O D E VIII.

Non vsitatum dic age , barbite ,
 Carmen , chorèas inter amantium ,
 Plaususq; , & argumenta magni
 Fœderis haud dubiè retracta .
 Committi acutis vult fidibus Fides ,
 Seu tu latentes Numinis abditii
 Mirabere artus , & cruorem ,
 Sive Deum minimum cruentum .
 Illo repensos sanguine liberos
 Dimisit ultro qui bonus omnium

Regna .

Regnavit, & venalem Averno
 Cade sua reparavit orbem,
 Vndans amorum, & dulcem animam suis
 Donare largus; scilicet altilem
 Deo saginat mentem, & ultro
 Dat Superum accubuisse mensis.
 Hic se redonat, qui semel integra
 De matre natus pertulit horrida
 Spelaea Bethles, atq; brumas
 Egelidi nimium cubilis.
 Videre terris Isacida rudes
 Deum sodalem, priscaq; foedera,
 Et aspra mutantem statuta
 Lenibus, historias docentem
 Purasq; fraudum, & fallere nescias.
 Tandem cadentem ritè diem sacrans
 Suis se alumnis, bisq; senis
 Esse viris dape dat suprema.
 Horni sed agni viscera torridi
 Remorsa raptim, more patrum, apparat;
 Fugere ut olim regna saeva
 Mempheos, ac Pharium tyrannum,
 Prò magna merces muneris; obtulit,
 Dextraq; sese (mira fides) sua
 Porrexit, & succo liquentis
 Nectaris, ambrosiaq; pavit.
 Sese ille magna voce iterabilem,
 Redditq; eundem, vimq; animi refert
 Interminatus; quo locorum
 Infideat, fuge suspicari.
 Dedisce summis ima rependere;
 Natura iniquos ponere limites

Desiste,

Desiste, metiriq; Amoris

Imperium breuiore sensu

Committe verbis cuncta: simul Deum

Vox parturiunt Numine proprio

Sacrans, truentans vincta uena;

Vox animat Coreale libum

Repente dio carmine se Ceres,

Mirata pelli sensit: imaginem

Set pingit illi concoldrem

Mirus Amor simulare formas

Ergo verendum Numen, & ablitum

Diuum fatebor, vota q; deseram

Ceruice prona: clausus orbe

Exiguo latet ille magnus,

Ille o ter amplius, patre satius Deo,

Imago magni Numinis exprimens

Nitens mentem, iuris equè

Vnius, ac decor oris idem.

Fas ebriosum ducere gutture

Cratera amantum mi bene sobrio

Coniue; Amor quando innocenti

Dulce mero, dabo dulco nutrit.

Cedant inani munere flamines,

Et sacra brutis vincta cruoribus

Libata quondam: magna paruis

Iam subeunt potiore cultu.

Verbo fugate iam Cereris, Fides

Vaniq; lacchi nomine dedocet

Vti; tuentem signa fallunt,

Ludere quæ potuere inertem.

Fides proteruum strenua frangero

Sensum reuincit; vim domat ingeni;

Et lumina oppugnare tendit
 Credula vis animi latenti .
 Commune rerum fœdus, & ordinem
 Remitte, causasq; & solitos modos
 Perquirere ; impermissa cerni
 Numina ne trepida tueri .
 Periure nunquam tu suge transfuga,
 Præbente vires, scoutaq; prouida
 Fide ; labantes illa sensus
 Aere nouo, atq; adamante firmat.
 Iam iam recedit terra mihi, arduo
 Tangenti Olympum vertice ; iam patent
 Aeterna ; & in me vis Amoris
 Tota ruens sibi sacrat vni .

IN SANCTISS. EUCHARISTIAM.

AD COMITEM ALTÆVILLÆ.

O D E I X.

I Am dulces epulas fingere Dædalus
 Instaurauit Amor, flebilis arboris
 Antiquum opprobrium pomæq; noxia
 Vitali reparans dape .
 Stipant siderei protinus alites
 Conuiuiam, & socium iungere gestiunt ;
 Miranturq; Deum, cui cor & intimum
 Pectus iam placet hospiti .
 Depromunt nitidi munera flamines ;
 Sed libare Deum, castaq; Numina
 Si gestis, Superum & nobilium choris
 Misceri,

Miscei, bene sobrius
 Et purus Veneris dona merebere,
 Et labes animi tristibus eluens
 Curis; sic epulis accubat integer
 Loliola, illius & cliens.
 Hac dum prebet Amor gaudia, candidus
 Adsis ritè; iubet fœdere amantium
 Te discumbere Amor; non aliter beat
 Pleno nectaris ubere.
 Hac suprema tibi munera detulit;
 Adens lethum repetat; sis memor acrium
 Pœnarum, paribus iunctus amoribus;
 Dulcis nam dolor in loco.

IN SANCTISS. EUCHARISTIAM.

O D E X.

Loliola quondam nectare Caliturno
 Secli procacem ritè licentiam
 Compescuit; sacris opimis
 Atq; vetus renocavit ævum,
 Cum casta pubes usque Deo frui
 Amans, paratas sepe reposceret
 Dapes, nec Alecto quietas
 Corriperet furiosa mentes:
 Nomen Quirini sic bene finibus
 Potrectum Eois, samaq; maximi
 Patris per & fines cucurrit
 Memnonidum, tacitasq; gentes.
 Nos usque festis lucibus, & simul
 Flamen profestis criminis inscij

*Tangemus aris incruenta
 Munera, sed memores cruoris
 Olim liquentis colle sub arduo,
 Necisq; dura; pectore candido,
 Et hospitali te Parentis
 Progeniem haud temerè itegemus.*

IN SANCTISS. EVCHARISTIAM.

AD SPINELLVM PRINCIPEM.

O D E X I.

Q*Uæ largitur Amor munera prouidus,
 Appone ambrosiæ, ac delitijs poli.
 Sollers arte noua condere Amor Deum,
 Seu Forma Cereris, seu liquidi meri.
 Est vis tanta polo ducere, talium
 Vis est mira; seram maxima munerum,
 Se donante Deo diuite Numinis,
 Per quod spiritus & vita perennius
 Est afflata bonis; si bene sumpseris,
 Mercedem hanc tuleris, se tibi pignorat,
 Si te mens animi conscia candidi
 Nil mordet lacerans, mensa nitentibus
 Immiscet Sup-uis, & beat æthere,
 Damnabit Stygij gurgitis improbum.
 Optatis epulis tu frueri integer
 Conuiuia, haud inhians delicias leues,
 Quas aut Attalus, aut olim Halyætticus,
 Aut regina viro protulit Actias,
 Non mellis Siculi dulcius aluei,
 Quam Diuum sapient ambrosiæ dapes.*

100 DE CHR. PIETATE
IN SANCTISS. EVCHARISTIAM.

ODE XII.

TE, te magne sator poli
Mortalis teneo : pectus hiat Deo
Ardens ; efferor , efferor
Alta mente, procul fert Amor arduus
Terris , meq; volubili
Penna cingit agens aliger alitem ,
Dicam augustum, & amabile, &
Mirandum ; Superi lautius haud polo
Discumbunt ; mihi peruium
Ut Cœlum patuit ? plenius ut licet
Hausisse ambrosium Deum ,
Et multi cyathum nectaris ? o Amor,
O regnator amantium ,
Diviniq; potens cordis, & intimo
Sollers condere pectore .
Non bacchata loquor Manala, sanior
Me lymphatum, Amor, euocas .
Debacchabor, io, iam rape concitum.
Da nectar liquidum , & dapem
Summota Cerere, & purpureo mero :
Rerum ludor imagine ,
Indiscreta Fides me tamen erudit :
Artus scilicet , & cruor
Arcana sibeant sorte vicarij.

IN SANCTISS. EVCHARISTIAM.

AD RAVASCHERIVM.

Te

ODE XIII.

TE cœne veterum Romulidum liceat
 Expletum teneant; & Saliaribus
 Mensis, & nitida Perside gaudeas;
 Protei fallere amans squamigerum pecus,
 Siluaniq; domos, atque cubilia
 Scrutatus tacitis artibus aucupl:
 Frustra per gelidas Hæmonia niues
 Quasiti lepores, aut Erymanthium
 Vestigatus aper per nemus improbam
 Sedaueve famem; vinaq; Lesbia
 Demulserè sitim, pocula diuitum.
 Cœlestes epula munera mentium
 Castarum gemina me sub imagine,
 Delectant auidum; me cyathus Deo
 Plenus, purpurei nectaris & capax
 Secernit minimum Saxone credulo.
 Sic conuiuia pudens euehor altius
 Mortali potior; si neque turpior
 Me labes animi; nec scelus inquinat,
 Par dicar Superis nectare, seu dape;
 Siccus mane operans, & famis integer;
 Mos & ritus aui summonet uuidum.

IN SANCTISS. EUCHARISTIAM.

AD BERLINGERIVM SACERDOT.

ODE XIV.

R Emitte luxus munera barbari,
 Luculli opimum desine Apollinem
 Mirari

Mirari, inexpletamq; Romam,
 Ambrosia potiare Diuum.
 Cratera ducens nectaris, hauries
 Deum cruentum, nec cruor inficit;
 Fauoq; certantem relambes
 Dulce dapem, sapidumq; libum.
 Nunc, nunc recepto Numine feruidum
 Bacchare peccus; nunc age concitum
 Pulcher pharetra, pulcher arcu
 Sancte Amor, & iaculum corusca.
 Amore totus proluor; athere
 Ingens amanti copia funditur;
 Dapes inemptas cura Amoris
 Apparat, & sine nectar auro.
 Vox sceta Diuo, vox operosior,
 Potensq; rerum immurmurat intimè;
 Ne quere scrutari latèbram,
 Cede Deo benefidus ultro.
 Tu magnum ab astris elicies Deum
 Verbo parati Numinis arbitro;
 Matures, ò, tectus sub orbe
 Triticeo, at bene notus hœspes.
 Huic thura fundes prodigus; huic faces,
 Tædaq; Amoris mille calebitis,
 Huic artifex cere Sicani
 Alueolis apis allaborat.

III. SANCTISS. EUCHARISTIAM.

ODE XV.

Ritè votiujs operatus aris
 Flamen augustus faciam potenti
 Ore, ubi formis Amor, inuolutis
 Numerum inuibrat.

Dulcè potaboliq; dum cruorem
 Cacubo testum; moriturus olim
 Quam dedit nobis Genitor beati
 Nectaris auctor;
 Ut memor lethi, necis atque acerbe
 Viuerem; pascit fauus ille amantum
 More lymphatum, & bene me furentem.
 Mente citata.

Prò Fides; miris animata formis
 Vina mentito rubuere Iaccho,
 Et Ceres falli faciles inanis
 Ludit ocellos.

Nempe Amor nobis, Amor elaborat
 Dædalus gratas epulas, & alimum
 Eliquat nectar, potiora bacca
 Dona soluta.

Ille Cælestum sator, ille Diuus
 Se dapem promit, vacuumq; ducam
 Liberum: viuus mihi temperabit
 Pocula sanguis.

Voce fecunda, grauida; mente,
 Ore vocali, tacitoq; sensu
 Integrum reddo, geminoq; dicto
 Germinat vnus.

AD MORMILIVM

De ritè confitendo.

O D E XVI.

Nunc, o, resigna non bene condita,
 Patens dehiscat pectus, & intimum
 Cubile cordis; fraude caca
 Obſita que latuere, profer.
 Ah siste tandem, siste licentiam
 Procacis aui; quis furor arserit,
 Non erubescendis fatere
 Vocibus, ingenuamq; Patri
 Committe mentem; quicquid habes reus
 Depone tutis auribus, integer
 Veri, terens & cor dolendo,
 Vela dare & statuens retrorsum.
 Quod ille poena cumque salubrius
 Decreuit, ultro persoluias, satis
 Flagroue facturus, vel era
 Connumerans domino reposita.
 Vectes alienos pectore demoue,
 Centum quod arces clauibus: elue
 Te labe turpem, atque ore pestem
 Egere, vipereumq; virus.
 Culpabis actus, verbaq; lubrica,
 Operta prodes tu quoque consili:
 Effare tandem quo cruentus
 Vulnere, quo pereasue morbo.
 Flamen mederi doctus, & abſtinens
 Soluentis auri crimina, purius
 Dju licet, rerumq; prudens
 Atq; sciens animi dolosi
 Reducet Orco, teq; polo patens
 Verbis redonabit; Genitor quoque

*Obliviosus mitret iram
Compositis melior sagittis.*

AD ANNIBALEM DE CAPVA
Antist. Neapolit.
à quo est chrismate confirmatus.

ODE XVII.

PVer recenti robore fortior
Vmbriſ Auernis praelia deſtino ;
Ditem ſuperbum nec morabor ;
Marte prior generoſiore
Manes laceſſo ; non ego Gorgona
Formidoſam ; non Furias tremam ,
Vltro recidens viperinos
Vertice difficili capillos .
Vt primum inungis Pallade tempora ,
Sacroq; oliuo , iam ſat idoneus
Pugnae per improuiſa Martis ,
Et medios gradiar per hoſtes .
Nec me relicta viderit agide
Quiſquam pauentem : vertice languido
Temnam cruentatas ſecures ,
Et rigidos nimum refringam
Fasces tyrannorum : haud pauor impius
Culpe ſodalis ſollicitet fidem
Periuuro , & arcu barbarorum
Poſſe mori pretium eſt volenti .

AD RVFFVM PRINCIPEM
De filij Baptiſmate.

HÆres Olympi Natus erit tuus
 Tingens sub unda molle caput sacra
 Labris auitas efficaci

Eluere, & vitium parentis ;
 Ille haud scientes occupat, & genus
 Turpat nepotum ; foeminaq; addita,
 Fœcunda culpa nos beati

Ruris in exilium dolentes
 Imponit exlex ; parturiet grauis
 Damnata cura ; protinus asperi
 Vepres, & agrestes auena

Immeritis dominantur aruis.
 Maculata pubes inferie nigro
 Reddemur Orco scilicet, ò parens,
 O magna mater, iam nouerca,

Progenie miserae probrosus
 Trahens ruinas ; non ita credita
 Tractatur arbor : ecce necessitas
 Terras fatigabit nocentes,

Fataq; deproperabit sgris.
 Nunc innocentis fluminis alueo
 Mergatur infans, enatet ut Styge ;
 Flamenq; sancto rore puro

Membra lauet, maculamq; tergat
 Sic fœda quarat vertere candidis,
 Votisq; amicis tristia, promouens
 Cœlo, recantatis parentum

Opprobrijs, generisq; damnis :
 Natalis ignis nec tamen excidit
 Exinctus unda ; saepe proteruiens

Cum mente confundit iuventas

Prælia ; Acidalinas tremiscam

Suspecti artes , vimq; Cupidinis ,

Ne tectet arcu pectora dispari ,

Et auream scindat corollam

Virgineo decori repostam .

AD CLAUDIVM SERIPANDVM
oleo sancto inunctum.

ODE XIX.

S *Acrata in usum præsidij fluens*

Olium ooloro corpora perluit ,

Et imbuuit succo , breui arces

Sidereas aditure Claudi .

Quanto sub æstu sollicitudinum

Aeger laboras ? ut coquit ignea ,

Exestq; morbi vis medullas

Examines populata venas ?

Ne cede pœnis , robore Martio

Luçtate Morti : sic oleo leues

Perfundit artus puluere horrens ;

Sobe sub , haud pugil indecoro .

Hoc tu piorum præsidio ferox

Ditemq; franges , vimq; nocentium

Fratrum ; per auras nil pauentem

Tollet agens bene fidus ales

Tutor , coronatum & Capitolio

Sistet ; nec ultra militia teret

Laboriosum ; iam remiscet

Sideribus tibi destinatis .

Oblivioso lumina claudere
 Sopore fas est, flamen ut aurea
 Unguenta de concha resignans
 Ritè linet morientis artus.
 Circa nitentes est animus poli
 Sedes, & arces; sic bene sebrum
 Solaris ætus, spe haud inani
 Iungere Cœlicolum chorèas
 Prægestienti, iam tibi limina
 Patent Olympi; Relligio & parens
 Tenet fatigatum profundis
 Consilijs, agit atq; mentem.
 Nec frustra inuinxit; fata morabitur
 Plerumq; oliuum, & furus acerbius,
 Cui penè Clotho parca fila
 Absciderat breuiore textu.

AD CARACCIOLVM DVCEM
 Matrimonio recens iunctum.

ODE XX.

O Flos iuuenta purpurea, integer
 Intacti honoris, te pudor eripit
 Ungui Diones; ritè sanctus
 Carpit Hymen sine labe pulcher;
 Vittata iungit se comitem Fides,
 Et letus auspex it pudor, it suo
 Insignis ostro; pronuba ignem
 Gratia splendidiior coruscet.
 Tu iure certo munia candidus
 Debes, ut arcens scedere vincula

Innectis, iniectumq; franum
 Lege pudor moderatur aqua,
 Non ibit omnis liberior cori
 Iuno, sed vni connubij fides
 Sacrabitur, tadaq; puris
 Ignibus ad thalamum nitebunt
 Ferri iuuentas prona licentius
 Timebit, impermissaq; gaudia
 Furari, & insanus Cupido
 Te vetitis agitare tadis.
 Pectus pudicum non calet altera,
 Lacena virgo non tibi prauit
 Nec flamma amantum te resorbens
 Intus edet niueum videri.
 Laudandus equa prolis imagine,
 Pariq; vultu fraudis & abstinens
 Iniuriose, morte peius
 Flagitium merues probrosum.
 Culpata nullo crimine ster fides,
 Sap certa natorum, haud pietas patris
 Dilapsa cedat, nec cruentum
 Agna lupum, generetue rigrum.
 Lucina telis mitior asperis
 Parcat, labores illa puerpera
 Lenato lenis currat vltro
 Difficiles aperire partus.
 Pudica coniux parte domum iuuet,
 Dulcesq; natos; lis neque distrahatur
 Virum querelis intonata
 Fœmineis, iuuvidog; fluctu.

III. 112 DE CHR. PIETATE

AD PATRVM CONCILIVM
De propag. relig. sub Gregorio XV.

O D E XXIII.

P Ande nunc oras pelagi repostas,
Gentium & late sola barbararum,
Fama, quid cessas? pia signa tendas

Roma Quirini.

Magne nunc Pastor populorum, Olympi
Clauiger stellantis, uterq; Solis
Limes extremus tua, Ludouisi,

Fœdera iungat.

Pernicax olim, neq; d. cta flecti
Gens, nouis aris, & amica templis,
Sponte iam cultu Latio renidet

Transfiga Ditis.

Indicus mœret sine honore Chamas,
Nescius fati cecidit Pagodes;
Sinicis Pluton equitare campis

Desijt audax,

Odit & Bungus, male peiorato
Iure, culpatis metuitq; verti
Dura mens Regi malè blandienti,

Dura minanti.

Fontis integri latice expiatus
Ritibus Memnon caret obsoletis;
Immerens aris caret Orcus, Indi at

Thuris odore.

Arduas moles violens securis
Urget & castu grauiore prisca
Fana procubunt, simulacra & atro

Turpia sume.

M *Summouet noctem pia cura Patrum,
 Cæca & Aurora tenebras Eoo
 Littori; & quondam Stygias dicari
 Dedocet aras.*

*Pallet & sacrum trepidus Melancthon
 Fulmen, & seua face deuouentem
 Vindicem; summi metuenda Patris
 Iura veretur.*

*Vt tonans sacras iaculatur iras
 Vltor, ac Diras acuit seuerus,
 Arbiter tadis sub Auerna nigris
 Pellere fontes.*

*Quid Pater sistit? mora nulla, fortes
 Destinet mundi lateri aut rigenti,
 Aut latebrosis Orientis oris
 Mittere malit.*

*Prouidus ne quæ Latij laboret
 Et Fides, & Relligio, cauebit;
 Iusq; sacratum properabit amplis
 Prodere terris.*

*Omnis hæc iussis animosa vestris
 Rescit Ignati soboles, & agmen.
 Nulla materno gemitu citatos
 Aura retardat.*

*Fidus ut Miles caput obligauit
 Principis dicto Latij, inter omnem
 Aleam rerum, Stygio minatur
 Arma Tyranno.*

*igneum laudo, rapidamq; amorem,
 Nullius poena pavidosuo lethi,
 Quorum atrox virtus trepidat parata
 Tingere ferrum.*

114 DE CRH. PIETATE

AD GREGORIVM XV. PONT. MAX.
De Decretis ab eo factis.

ODE XXIV.

Qvirine Princeps, maxime flaminum,
Edixit unum quem Deus arbitrum
Promendi, Olympi seu promendi
Ritè sera, rigidoq; veste,
Defendis acer tu bene Virginem
Non inquinatam labe parentium;
Frustra antecedentem fatigat
Pœnâ sequax minus affecuta.
Non teter olim spiritus inscit
Fallacis hydri; colla tumentis
Obtrivuit atram diidentis
Ore luem, nocuumq; virus.
Fatalis illam tangere nescit
Chimera, & flamma principe liberam;
Nec damna dementis Nouerca
Mœruit, impatiens superbo
Parere Diti serua; sed arbiter
Pœne probrosis eripuit Pater
Malis, verecundamq; Nati
Præstituit sine labe matrem.
Nostrum duellum non tulit, innocens
Et Orcus illi temperat: ò decus
Insigne maternum, reorum
Exuperans hominum ruinas.
Multum pudica matris honoribus
Crimen paternum distat, & improbus
Error; nec æstu viperino

Siuit Amor tumuisse pectus.
 Parens Tonantis scilicet aneis.
 Captivæ loris brachia vinciet.
 Ruetq; (prò matris verendum
 Nomen) in exitium nepotum.
 O magne vindex, o decorum vince
 Tutor; renidet pulcher honos, tua
 Quem lex, & ingens cura Nati
 Expedijt per acuta lingua.
 Tu sacra festis lucibus annuis
 Firmans, abhorres dedecoris nota,
 Timente decreto refigi;
 Quod semel instituis tueri
 Romanus auctor, non erit irritum,
 Nec labem autam spargere candida
 Impunè Diva profitebor
 Voce palam maculare inaudax.
 Tu purpuratissimæ concilium regens
 Tumultuosi materiem amoves
 Honoris, inq; altam cacumen
 Plus nimio trepidare mentem
 Vetas; ut iras, & querimonias
 Irritat acres ambitio ferox;
 Componi, æquus cuncta, sedans
 Vim cupida, strepitumq; Roma;
 Prudens futuri, provide posteri
 Auspex, triformes nobilium Patrum
 Curas, & arcanum legendi
 Consilium sine fraude cælas.
 Sic abstinebit dissidij frequens
 Senatus, alto digna silentio
 Ut tu resignari vetabis

Iura viris taciturna ponens,
 Quin & citatus Numine gesties
 Sacrare Diuos ditibus insulis;
 Est vis ferendi tanta honoris
 Tergemini, superiq; cultus,
 Vnum piorum te, Pater, attinet
 Delubra, & aras tollere debitas,
 Caput coronantem coruscum
 Purpureis radijs, & auro,
 Tu das Olympo sistere lucido,
 Magnos Quirites aetheris ardui
 Censens, & adscribens beatis
 Ordinibus, Latijsq; fastis;
 Illos opima prosequeris dape,
 Defuso & olim Numinis abditis
 Cruore, Coelestumq; mensa
 Indigetes adhibes recentes;
 Donare Caelo largus, & hostia
 Beare magna, vox tua Romulis
 Aternat aris, & beatis
 Muneribus, titulisq; Diuum,
 Hoc casta nuper iure, Teresia
 Herois arces obtinet igneas;
 Philippus heros hoc dicatur,
 Et sacer Hesperia Colonus,
 Sic excitatis Cantaber interest
 Loiola templis, thuraq; promoret;
 Quiq; Indiam lustravit, olim
 Morte recens, tumulo ac superstes;
 Non hac honorum finis, & ultima
 Laus gentis; astris mille paras Duces,
 Ut ritè de virtute mira

Feceris

*Feceris arbitrium supremum.
 Diuinus abdens hæc monuit Senex
 Quondam. Iubebit maxima prouidus,
 Nec sanciet commune quicquam
 Ille pater Latij Quirinus.*

AD FERDINANDVM AVST. IMPER.

O D E XXV.

Non tu secundum vota rebellium
 Iniurioso Marte domabilis
 Peribis, ò tutela, & ingens,
 Austriade, columen Quirini.
 Quid nunc superbit rege Bohemia
 Tumultuoso? præsilio ferax
 Diuum secures, atq; fasces
 Eripies domino immerenti,
 Sunt certa rerum oracula, prouida
 Et voce firmant; spes alit auxili
 Præsentis; & vim martialem
 Sufficiet Pater ipse magnus;
 Visusq; Natus te Deus alloqui
 Pendens acerbe mortis imagine,
 Quod insolens, audiri amicum
 Quod fuit, auspicioq; gratum,
 Hac te cruenta (ne trepida) manus
 Tuebor, inquit, vulnere fortior;
 Hostemq; fundes expeditus
 , Perq; dolos, aciemq; ferri.
 Immane quamuis lurida gens tibi
 Minetur Orci, damna per aspera

Irascq;

118 DE GHR. PIETATE

*Irasq; debacchata cacas ,
 Nil vacua tetigere fraudes .
 Tu nixus alto robore consili
 Ne cede damnis , te statuet tua
 Virtus per emensos labores
 Littore , non iterum resorbens
 Sub aestuosi saxa Caphareï ,
 Syrtesq; belli ; mactæ ferocia ,
 Neu fata detrecta ; per altum
 Ducit iter pietas auita
 Tu contumacem Saxona , tu grauem
 Dacum refringes ; & furor impius
 Centum reluctatus catenis
 Discet ab Austriaco domari .
 Proteruienti frema superbia
 Fortis repones ; latius hauri fines
 Per Teutonum campos niuales
 Vsque vagas equitare turmas
 Impune : nostra sanguine barbaro
 Cadi parentabis , minimum & feres
 Inultus ; hostilis cruoris
 Fœnore fas reparare cladem .
 O perge patri subdere Romulo
 Gentem rebellem . ritè laboribus
 Functum reponam te piorum
 Ordinibus , meritoq; Cælo .*

IN SICARIVM HENRICI VIII.
 Gallia Regis Parricidam.

O D E XXVI.

Non monstra tellus Africana parturit
 Magis pauenda, dira non Lorna palus;
 Vt ille furij agitur atrox furcifer
 Mucrone eburnis imminens cervicibus;
 Parce ah furori, parce sana dextera,
 Deuoto & ensi; per decus trabea precor,
 Per sceptrum non mouenda, per sacrum caput.
 Per mouit olim gratus aspectus Mars
 Licetorem, & ingens instat, & supercili
 Species uerenda, vultus Antoni, & lepos
 Molliuu, acrem qui securim intendonat,
 Quo pergis amens? d caduca fulmina
 Caeli tonantis, d citati praesidi
 Centum cohortes, Gallicana robora:
 It, it cruore delibutus carnifex
 Cruore pulchro. vile pro regni decus.
 Inuenisse curru, Phoebe, purpureo polum;
 Curru tueris sanguine atrum regio?
 O non cruenta barbari Sicarij
 Tangende dextra, Gallia magna potens
 Sic occidis? fatale sic ferrum imbuis?
 Innoxiamq; purpuram tabo inficis?
 Vittate frontem, & regio cultu sacer,
 Fragrante oliuo verticem quondam lite?
 Tu densa siete castra ferro fundere?
 Te Mars ouantem protulit tot nobilem
 Palmis? ut ille martius iacet, iacet
 Vigor? nec hostes frangit aduersos metu:
 Ceruici inultus tela torquata imprimat
 Satelles Orci? iugulum & infestus petat?
 Nunc differatur artibus scissis lacer,
 Distractus infelicium iugo arborum.

O D E XXVII.

Mutare vultum det rioribus
 Insaniendo cur tuat? excute
 Bacchi furorem; mitte firmam
 Horrificis violare monstris:
 Que Saga, qua te foemina Theffalis
 Nuper venenis imbuit? heu pudor,
 Quam turpis horres, & videri
 Decolor, & sine honore frontis?
 Vis os ferinum tu quoque sumere
 Formidolosa brutus imagine?
 Cacosq; per lucos vagari
 Vocibus exululans pudendis?
 Mortale corpus Taygoti seris
 Discreuit auctor, lumina dirigens
 Caelo; nec immanem sub altis
 Progeniuit Nemeæ & sculetis.
 Compesce mentem; cras tibi puluere
 Crines inhorrescent bene sordido;
 Oblite sortis ne remittas
 Querere, quid cineri ipse debes
 Mortis sodali; sed decorum artifex
 Praes tuorum: mox tibi luridum
 Illa inquinabit foeda vultum,
 Atque facies facie tepebunt.
 Te cruda Clotho, te premet Atropos
 Minore filo, demetet & breues
 Virentis annos; ecce tendit
 Persephone secuisse crines.

*Deforme pallens efferet , efferet
Venus cadauer ; nil veneris licet*

Infit rigenti ; sic Auerni

Saua palus , redoletue Lernes .

Pingui , & dapali te nitidum Ioue

Signabit atra Mercurius nota .

Quin temperas nunc lata mœstis ?

Et leuibus grauiora misces ?

AD REVERTERAM

De Cineribus .

ODE XXVIII.

T *Andem vagantem coge licentiam ,*

Et puluere atro colline verticem

Mortalis , haud oblite nigri

Funeris , indomitaq; mortis .

Formanda curis asperioribus

Mens est ; terendum nunc inter arduum

Olympo , inexpletiq; ventris

Ingluuias cohibenda , & omnis

Mittenda culpa materies , fame

Domante luxum . si bene poenitet ,

Nunc liuido sublimis flagro

Tange humeros sine amore lictor .

Lorica setis hispida muniat

Pectus , pudori tela Cupidinis

Thorace defendes trilici ,

Zonaq; te premet expolito

Acuta ferro . liberioribus

Hac frena sunt . fas iubet in loco

Maerere

Moerere tadarum nigrarum

Te memorem, & graucolentis urna.

Leuetur herbis pallida commodis

Fames, & ultra nil trepidat pius;

Genus natantum appone coena,

Et calamum leuiore praedam.

Non qui salictis pascitur vvidis

Virente ripa ludere gressiens,

Aut rura Surrentina tondet

Te vitulus tener, aut saginet

Captiua perdix, caprea vel fugax,

Aperue Marsus, ne vacuos dole,

Siluanæ, saltus; neu labora

Nobilis aucupio Diana;

Seuera virtus ritè coagulo,

Fætoq; lactis temperat ubere;

Et sorbibile ouum ducere ore

Relligio est mihi fas tuenti.

Oliua pingui pascet ab arboris

Caduca ramo, promptaq; nux teri:

Narratur Antoni senèri

Norma, quida procul arte, palma

Contenta fructu, perq; nemus cauum

Currente lympa, nil sibi prouidi

Quicquam elaborarunt saporis

Consilij veteres magistri.

Serò moranti coena parabitur,

Semelq; deflagrare meridiem

Vt senties, acremq; Phœbum

Precipiti properare curru.

Neu perge sub noctem exiguum supra

Libasse frustum, pendere lancibus

Aequis memento non paratam
 Igne dapem, Cereremq; parcam.
 Praeferre vultus illuuiem tamen
 Noli, nec horrentem male contrabe,
 Sed explica frontem nitentem, &
 Sparge comam redolente nardo.
 Nec vera virtus detrahitur sono
 Plaudente vulgi; negligit horrida
 Blandum fauorem, vel notari
 Indice, amans popularis aura.
 Mens usque sani cauta negotij
 Timet, procellis enatet ultimis
 Ut tuta cymbe, saepe votis
 Pacta pijs, misereq; fletu.
 Formidolosam te decet exitum
 Pallere vita, quem Pater abdidit,
 Et nocte caeca pressit, hora
 Iam celes quatiante pennas:
 Matura paucis nempe necessitas,
 Acerba multis funera destinat,
 Incerta cause, certa casus,
 Asperior tibi, saeva cunctis,
 Mortale robur sternere pertinax,
 Urnaq; parua condere puluerem.
 O Roma princeps, barbarorum
 O apices, trabeq; Regum,
 Fractiq; fasces, occupat, occupat
 Mortis securis iura securium;
 Nil vana prodest umbra magni
 Nominis, & sine luce imago.
 Iam vis hebescit corpore languido,
 Palletq; teter vultus, & horridus.

Cunctis

Cunctis videri, teq; semper
 Purpureum fuge suspicari,
 Malas decentes exarat asperis
 Senecta rugis; ille abeunt faces
 Olim genarum, turpe canis
 Iam niuibus capite albicante;
 Nullos amores Gratia pristinos
 Spirabit ultra, atque illa tot artium
 Forma, ut tepescens oris ignis
 Labitur in tenues fauillas.
 Iam flamma venas decoquit, & iecur
 Depasit ardens, iam furit impotens,
 Et febris exsuctis medullis
 Suscitatur indomitam Chimeram:
 Reddente satis omne Proserpina
 Caput, iuuenta credulus abstine;
 Adest quod cui cumq; , norma
 Vindice, composuisse gaude.

AD FILOMARINVM
 De Cineribus.

ODE XXIX.

Nunc tempus acri flagitium, ac ne fas
 Domare poena; guttura Cerberi
 Ieiunus eludes, fameq;
 Saeva fames inhibetur Orci.
 Periura, nescis, excidit, excidit
 Fides iuuenta, vitaq; sinibus
 Metata paruis, Sors ut altè
 Fixit agens adamante clauos.

Deesse

Deesse curtis consilijs solet
 Plerumque Clotho, scilicet inuida
 Produxerit filium; fraudulento
 Cuncta time periture fato.
 Sic detumebit spiritus impotens
 Sui; minorem pone superbiam,
 Et pulverem admisce proteruis
 Consilijs, moriture quondam.
 Mors dematendo primaq; & ultima
 Consternit vrgens, se tibi praesica
 Nequicquam adunco turpis ungui
 Differat, & Libitina questus
 Irritet acres, certior occides
 Magni parentis cura, cupidinum
 Vt abstinens; componet urna
 Morte soporifera quietum;
 Curabit artus reddere strenuus
 Mirè resectos, quos semel obruit
 Fatale tempus, quondam adesos
 Ille potens reparare vita.
 Ergo resigna condita pauperi
 Prudens futuri, praesidio precum,
 Famisq; ieiuna, secunda
 Per dubias feret aura syrtes.

AD CRISPVM SACERDOTE M.
 De igni animos purgante.

O D E XXX.

O Magna vindex, o Nemesis potens
 Torrentis ignis, pone modum, precor,
 Tandem

Tandem dolori , pone flamma ,
 Pone rogo scelus expianti .
 Non Aetna candens rupibus igneis ,
 Non sic Veseui flamma biuerticis ,
 Cum ea non aequè perurit
 Sulphureo reuoluta nimbo ,
 Purgans ut ignis ; quem neque plurimus
 Restinguet Ister , nec premet Adria ,
 Non vda Pleias , non Orion ,
 Diluuias neque flota Pyrrha .
 Fertur camino Mulciber acrius
 Versare anhelos ; haud aliter furit
 Avernus aestus peruicaci
 Corripuens Acheronta flamma .
 Ah parce castis , & miserabiles ,
 Vulcane , Manes ignibus expedi ,
 Quos creditos debes Olympo , &
 Sideribus melicre flamma .
 Mox inferendos arcibus igneis
 Ardere turpe est igne Cyclopeo :
 Cœli ab verecundos Quiritis
 Tartareo prohibe camino .
 Eheu Chimaram nec tamen igneam
 Mortalis horret , nec lacrymabilis
 Meret laborantes sub acri
 Supplicio grauioris Aetnae .
 Compesce tandem , Crispe , licentiam ,
 Et coge habenas ; te quoq; Mulciber
 Tentabit immitis , rogoq;
 Hauriet , inq; avidum caminum
 Mittet dolentem . Nunc age liberis
 Fer vota Diuis ; syrma sub horridis

Compone bustis; tum Quirini
 Principis arbitrio potenti,
 Nutuq; magno supplicium leua,
 Altum recludet scilicet aethera;
 Amor Parentis saepe votis
 Annuit, & reuocat solutos.

AD VENATVM SACERDOTE M
 De igni animos purgante.

O D E XXXI.

M Anes indigetes, atq; opis indigos
 Vindex poena rogis excoquit, excoquit,
 Nec riuo facili, nec fluuio licet
 Flammas vincere viuidas.
 Vrget sollicitos carcere Mulciber,
 Cyclopesq; feri fortipe ahenae
 Versant; sic scelerum difficiles notas
 Delent, damnaq; diluunt.
 Adduxere sitim Tantaleam faces,
 Nec septemgeminum ducere largius
 Si Nilum liceat, temperet igneam
 Aetna vim penetrabilis.
 Sed vota, atq; preces elicient rogo,
 Flammaramq; potens arbiter acrium
 Princeps Romuleus tristia corrige
 Poenarum eluere efficax.
 Effudisse polum largus, & aridis
 Indulgere animis flumine liquido;
 Caelum namque patet clauibus aureis,
 Et postes adamantini.

Manes solue pios, & bonus expia,
 Sanorumq; memor, dum facis, ignium
 Misce liba; dapes, seu Cererem leu m
 Fingant seu Bromium liquor.

DE IOBELEO.

METHODE XXXII.

M Atris integra soboles, Deoq;
 Par satu magno, sator ipse Diuum,
 En ades votis pius, & frequenti
 Consule Roma.

Sancte Amor, casti bone cordis hospes,
 Tela qui tendis, nitidamq; flammam,
 Præpetis penna auspicio, reuisens
 Labere terras.

Cœlitum Regina, parens Tonantis,
 Lenis æternos aperire postes,
 Et polo traduxe, tuere natos
 Numen amantum.

Quinque iam lustris reuolutus orbis,
 Certus insignes retulit choræas,
 Sole ter claro, & meliore terras
 Luce rigante.

Omnis huc latè fluit unda vulgi;
 Huc & extremis properatur oris,
 Quà diem serus tegit, & renascens
 Prodit Apollo.

Vrbe nil magna videt ille maius,
 Credulis Roma populis ferenti
 Iura sacrorum, & caput esserenti
 Altius aëstris.

*Petre, regnati moderator orbis,
Arbiter Cœli bipatentis altè,
Impios damnans Acheronte, tædæ
Vindice, Manes.*

*Paulle, nunc cervice tumente ferrum
Conde, nunc hostem domita rebellem;
Perfidus pœnas luat; atque pugna
Horreat acrem.*

*Roma si vestra stat ope, & beata
Dedicant arces utriusque nomen,
Cesset incestas malesana terras
Currere Enyo;*

*Ille, qui tota natat vrbe fusus
Sanguis heroum, vigeat, bonorum
Omne succrescat decus, affluentis
Munere Cœli.*

*Iam fides, & Relligio renidet
Hostibus neglecta, pudorq; castus,
Atque honos; auro nitidumq; Virtus
Suscitat auum.*

*Aureo fulgens Amor acer arcu,
Cui dæitate data cura gentis,
Remq; Romanam, Latiasq; leges
Didere terras,*

*Omniū regnator Amor, bonusq;
Imperi tutor, cape tela victor,
Martios Ignatiadas, & agmen
Edo paratum.*

AD TOMACELLVM
De vitæ breuitate.

TV non ter amplo Neleida senis
 Fungaris auro. sacra nepotibus
 Minora decurrunt, nec atas
 Frena ferox patitur morando.
 Mox te cupressus funere lurido
 Sequetur atrum. vita volubilis
 Defertur Euris incitatis;
 Sed stadium breuioris cui
 Sortite quamuis, tu meditaberis
 Aeterna fortis, consilijs agens
 Perennibus mentem, quid ultra
 Te maneat sapiens timere.
 Dedisce luxum; mens erit acribus
 Cogenda curis, more parentium;
 Seuerus in praesens, & asper,
 Tutus eris bene temperando.
 Amara latis; quod tibi porrigit
 Aetas dolendo corrige, & aggera
 Lucro; inuentas mox tepebit,
 Teque breuem minuet senectus.
 Languet caduco flore puertia,
 Et grata desit forma; necessitas
 Edura terris summouere
 Urget anos, veteremque vulgum.
 Mortalis alter traditur altero,
 Seclumque seculo; progenies recens
 Subit cadentem, perguit omne
 Postgenitum decus interire.
 Currentis horae manus auarior
 Tene; negabit forsitan Atropos

Donare plures parca, ut annos
Occupat eripere haud verenti.

IN PETVLANTEM IUVENEM
De aeterno cruciatu.

O D E XXXIV.

Deuote turpi tu quoque Tanaro
Quid mente caca flagitij mores?
Ah coge habenas, & proteruum
Ingenium domitare cura.

Ex quo laceffis Numina peruicax,
Amorum, & vdi sanguinis immemor,
Damnatus irarum, nocentem
Te Furijs, Ereboque debes.

Iunges adaetos imbribus igneis
Supernè, & olim diluuiè genus
Infame demersum, marinam

Geryonium in Venerem ruentum,
Addicta flammæ monstra tricorporum
Per damna ponti. cogit agens gregem
Aeneæ virga seuerus

Orcus, & ore inhians trifauci
Depasta nigrum Mors pecus, Africa
Instar leana. Tisiphone faces.

Intentat, intortos & angues
Crine quatit rigido Megera.

Horrebis agmen triste silentium,
Et turpe vulgus. te canis occupat

Latratu, & exterrēt trilinguis,
Perque lacus ululans Anernos.

Lethenq; inertem, stagnaq; pallida
 Fleture vises, altaq; Tenara,
 Umbrasq; deformesq; Manes
 Illuue, miseramq; turbam.
 Pallebis Harpyiam, oraq; Gorgonum,
 Laruasq; turpes, & Lemures nigros,
 Furuosq; Cyclopas, scientes
 Arte noua reparare flammam.
 Eheu voraci iam crepitat face
 Extructus altis aggeribus rogos,
 Per damna, collatasq; pœnas;
 Nec Nemesis postura quoniam
 Modum dolori, fert adamantinam
 Necessitatem, iuraq; ferrea;
 Clauos refiget nec trabales,
 Quos semel instituens adegit.
 Non te reducent Threicia fides,
 Laboriosi cura vel Herculis:
 Te tristis æternum resorbens
 Pœna sub exitium, tenebit.
 Mœcerebis annos immiserabilis
 Interminatos, longaq; sæcula;
 Rapacis Orci sæda cum te
 Proluuias sibi destinauit.
 Votis moueri nescius haud Charon
 Vllum reuexit; non iterabilis
 Mox exulem cymbe reponet
 Te Stygis ulteriore ripa.
 Audin? querelis horrida perstrepunt
 Spelea Ditis; probraq; turpia
 Divis acerbant execratis,
 Guttur ut intumuit veneno.

Pungente cura sollicitum nefas
 Mentem remordet ; pœnaq; sanere
 Exest renascentem , volucris
 Ceu Tytij iecur ulcerosum .
 Nunc fas acutis questibus auditum
 Placare Numen ; nunc gemitu pio
 Diuos fatigare ; & seueræ
 Mentis ad arbitrium , nocentem
 Te fuisse duro cadere , barbarum
 In morem & artus findere liuidos
 Ictu sub acri , bella mouit
 Vi puer Idalius pudori .
 Desiste Cœli tela lacessere ;
 Quin falle Ditem , falle Acherontios
 Fratres , sorores atque diras ,
 Sponte nefas tenuante pœna .

A D S V L P I C I V M
 De leui peccato ritè expiando .

O D E XXXV.

TV nunc inertis languidus otio
 Sic fortuito , sic temere exigis
 Æuam , soluto molle risu ,
 Et vacuus facili lepore ;
 Diemq; fallis callidus alea ;
 Oblite quanti post manet alea
 Periculi , cœcæq; sortis ,
 Nempè iaces male feriatus ,
 Culpante quondam vel tenuem dolus
 Minoë Diuo ; mundus ut occidet

134 DE CHR. PIETATE

Diffraetus, & busto citabit

Rauca reum tuba funeratum.

Nil fert inultum, nec Nemesis leue

Impunè quicquam præterit: expiat

Discreta flamma atrox piorum,

Flamma rogi Stygij sodalis.

Vulcanus olim corrigit acrius

Ludicra lingua verba volubilis,

Nec ignis immunum nitere

Sidereos licet inter ignes.

Nunc Vaticano munere liberas

Obibis aras, favaq; prodiga

Salutis; indulgebit ultro

Planus opum, Genitorq; amorum

Diues; te ut vnda perluis, aut prece

Certa resoluas ritè, piaculo

Nummiue sacri: sic Quirinus

Pura tibi properabit astra.

AD CAROLVM MASTRILLVM
De ultimo iudicio concionantem.

O D E XXXVI.

L Atè tonantem sana per ardua
Frequens iuuentus horruit, horruit,

Dijudicandam litem ut olim

Audijt, ac trepidum fragorem

Ruentis orbis, qua iacis ignea

Sententiarum fulmina? territas

Ut fulgurando? perq; misces

Cuncta gravi tremefacta motu.

Natura

Natura monſtris preſſa nouis, mali
 Immane quantum parturit; aſperam
 Vim dicis, implacatam & iram
 Vindicis, & vitijſ iniquam;
 Nigrumq; Solem, nigraq; ſidera,
 Cacumq; Cœlum; ſanguinis illinis
 Guttis Dianam, ſati & Argo
 Neſcia iam natat inter ignes.
 Rubescit orbis ſemita lactei;
 Eſt ignis Arcton; lecidit arduus
 Polus, nec agmen diſſipatum
 Cogere amat niger Hesperugo.
 Damnoſa mundum comminuet dies
 Dilapſum in ignes, franget & impetit
 Volubili, diuulſa ab imo
 Cuncta rogam impoſitura in unum.
 Formidoloſa ſcenæ Tragœdiæ
 Templi theatro iam patet, & facies,
 Tædeq; debacchantur atra,
 Incubuit cinis altus orbi.
 Ad buſta non iam ſurda moues tubam
 Auditam Auerni ſedibus intimis;
 Umbraſq; , deſagrata & vrgeſ
 Corpora, ſollicitumq; vulgus.
 Exſomnis alto de tumulo ſtupet
 Natura; pallentum libet agmina
 Mirari, & exanguis cateruas
 Purpureas animore venas.
 Coram minacem conſtituis Deum
 Vltrice flamma; ſua ſupercili;
 Et alia maietas fugaces
 Terret agens ſub Auerna Manes.

Acerbus oris proijcit impijs,
 Truditq; vindex in caua Tartara,
 Aetnaq; flammanti; pyraq;
 Subijcit arbitrio tenaci,
 Certa; constans lege; nocentibus
 Quod sanxit ille, haud corripit, neque
 Antiquet; aeternumq; soluent,
 Quod sceleri semel irrogauit
 Multa, irretecto flamine; non ego
 Fractus procellis ad miseris preces
 Decurrero, pactus dolendo,
 Ne violens premat iri fontem.
 Non me sub atro turbine pallidum
 Diuum silentium cura turbatur;
 Laeas nec orbis per tumultus
 Alitibus feret aura dextris.
 Ceu cum strepente plurimus Ausidum
 Irritat imber, voluitur & pecus,
 Et arbor una, stirpe rapta
 Mortibus & resonante silua.
 Fatalis atas imminet, imminet
 Tonantis irae; Mulciber obruet
 Vastator Europae ruinas,
 Atq; Asia, Libyq; magna.
 Presensit Orco seu male debitum,
 Seu a sinatum prestituit polo,
 Haud consili diuini operta, &
 Difficiles in eam recessus.
 Maturus aris nunc, pater, occupa
 Maclave honores: cum facis hostia,
 Mollibus eaurum Tinantem
 Thur: pio, & lacrymante voto.

AD BRANCACCIUM
De corpore sponte cruciando.

O D E XXXVII.

NEgas amori tu benè perbreuem,
Amice, ludum; ludis & impiam
Plutona prudens, saua mutans
Tanara supplicio seüero.

Domant equina corpus, & hispida
Infrene seta; pœnaq; libera

Thorace cingit: iure tela,
Vimq; Cupidineam tremiscis.

Artis Cilisse fers opus, officinx
Defendere ictum mœnibus, & graue

Tormentum, ut immanis balista
Impulit, aut aries premendo.

Quin terga flagris pelle crepantibus,
Luuore pulcher; setaq; verberum

Grando rœrudescente pœna
Diluuiem miniterur vltro

Cruoris vdi. sic fugit improbus
Puer Cythereas; Idalium in nemus

Se victus abdit, iamq; inaudax
Mittere videreo sagittas

Cruore tinctas, profuit haud rori
Decumbere ostro, sed caput aspero

Triuisse saxo, & saepe voris
Peruigiles agitare noctes.

Integra Nais, puraq; comparis
Bacchi lenabit fonte sitim; nihil

Plus ad labores parcus vnda

Ac Cereri, patiens cedere.
 Pacata mentis regna merebere
 Nullis adactus seditioibus,
 Sed pace compositus quiesce,
 Nec dape, nec nimius Lyco.

DE EXCURSIONE TVRCARVM.

O D E XXXVIII.

Quid arma duri sanguine tingimus
 Nostro? ruinis incubat, incubat
 Cementis Europa superbus
 Hostis, & imperium fatigat,
 Soluta fertur, Thracia Bosporo
 Centaurus iagens, & Scythia manus
 Onusta pradis, Adriaticis
 Ausa fretis equitare, inulti
 Securæ Martis, classis & Italia
 Impune preda peruolat, oppida
 Ferroq; deuastans, & igni
 Aulonia male feriate.
 Stant saxa nostro lubrica sanguine,
 Et cede Tethys decolor impia
 Iacent marinis esca phatis
 Corpora, & alitibus relicta
 Culpis iniquo scilicet hæc tonat
 Præcella Cælo, Tisiphone quatit
 Vlix inexorata tedam,
 Et meritum sceleri flagellum.
 Illa hæc Scythiarum propulit agmina,
 Thracæsq; & acres Odryssios ciet

In imperi magni pudendum
 Dedecus, opprobriumq; gentis.
 Gens, qua piorum iactat inutile
 Nomen, quid ultra Numina prouocat?
 Secreta Coccyto inuentus,
 Atque nigrum dolitura Auernum.
 Ergo merentes pœna premit reos,
 Ferroq; cervicem domat arduam,
 Menteshq; frangit peruicaces;
 Ecce furit Scythiæ tyrannus
 Toto pauentes perdere Nereo,
 Cruore nostrorum ebrius; & modus
 Desit furori; criminosos
 Cæde Pater minus expiauit;
 Immanis usque adeo diu
 Turbatur Afris; Dacia parturit
 Immane Bellum, nec minari
 Desinit, increpitans acuto
 Fragore bellona: merito additi
 Diui fatigant Hesperiam malis,
 Ferroq; deuotas, & Orco
 Inferias sine amore mactant.

A D S P I N E L L V M
 grauitè ægrotantem.

O D E XXXIX.

TE nunc acuto vulnere verius
 Spina cruentant; te dolor acrimus
 Pungit, nec immunem sodalem
 Me quoque deseruit sine ictu.

Sic mæror urget, scilicet heu tuis
 Immane quantum febris inastuat
 Anhela membris, inquieta ve
 Vena salit spatijs iniquis.
 Et nunc inhorres frigore pallido,
 Nunc te Chimæra vis grauis ignea
 Exhaustit afflans, dum seuerè
 Cura negat pia fontis undas.
 Ut cæcus humor pectore seruido
 Depræliatur? tendit ut intima
 Præcordia ardor? flagrat Ætna
 Ut tacita iecur æstuosum?
 Scabrasq; fauces ut sitis asperat &
 Ceu frons ab ictu dæssilit aneo;
 Iam cedit ars, cessare succi
 Præorij, liquidumq; nectar,
 Frustraq; radix finibus Indicis
 Quæsitæ, & arbor nescia didita
 Europa, & unguis belluarum
 Difficili prælio repensæ.
 Dulcis inueniente nunc ubi murices?
 Quid nunc superstes nobilis illius
 Forma? assidenti ò dulce votum
 Fratri, & amor breuior dolenti.
 O iam sacessit dura necessitas,
 O mite parcat lex adamantina,
 Nec Meædæ verba susce, pulchro
 Tendat agens capiti securim.
 Sed te labores inter amabiles
 Virenti beatus destinat insulis
 Solat æpe nolente falli
 Sæua tori mala, seu a morbi.

AD LOFFREDVM
 conscien. scrupulis laborantem.

O D E XXXX.

Quid usque te vrges increpitans reum,
 Sontemq; damnans exagitas metu?
 Pudore seu culpante Cyprin,
 Siue capi facilem iuventam.

Quis te implicatis expediet plagis?
 Flammæ soluet callidus? ah miser
 Quanto fatigatus sub æstu
 Consilij dubius laboras.

Compone mentem, desine tandiu
 Cura inquietæ, plus nimio sagax;
 Omitte scrutari latebræ
 Imæ, superuacuo labore.

Quis cæca norit crimina, vulnoris
 Locusq;? acutis non semel unguibus
 Turpis recrudescit cicatrix,
 Et saniem temerè remittit.

O iam quieto conde silentio
 Quacumq; noxa sol' icitum tenent,
 Nec usque contemplerè sordes,
 Atque animi mala criminosa.

Sat expiarunt & dolor, & pia
 Vltoris iræ, tergaq; funibus
 Perusta, ferro ac turbinato,
 Et rigidis chlamys aspra fetis.

Prudens viarum tu meliam tene,
 Neu feriatæ crede licentiæ
 Impune fidens, neu timore

*Ancipiti nimium vacilla .
 Plerumq; mœror pectora macerat ,
 Statuq; mentem demouet , & furie
 Insaniendo , atq; in ruinam
 Misit agens , dubiaq; vite
 Fastidiosum perdidit : horridam
 Frontem serena ; sidera te decet
 Sperare castum , largiore
 Sanguine sat scelus eluente .*

AD PVDICVM ADOLESCENTEM.

O D E XXXI.

A Cer Cupido tela rubentia
 Cudit cruenta cote , cor impotens
 Ecce dare flammis in pudoris
 Opprobrium , maculamq; fame .
 Sed te latentes non aget in plagas ;
 Diffringet arcum , telaq; Colchidis
 Imbuta Medea veneno ,
 Turpe faces agitare inaudax .
 Cautum dolosi damna tamen iuuat
 Vitare in horas ; ne tibi candido ,
 Ne fide prudens , usque vasfro
 Ceca timens ab Amore fata .
 Euade damnis per celerem fugam
 Parthi ; nec armis cominus improbum
 Hostem sat gabis , triumphans
 Arte noua fugitiuus ultra .
 Plerumque fraudis notus abeueas
 Infert catenas fortibus , & male

Tutis ; & improuisa flamma
 Vis rapuit temerè seroces .
 Quam penè vidit Tartara regius
 Orpheus ? ut arsit vinctus amoribus
 Contaminatis , atque iniqua
 Cede rubens Ducis immerentis ?
 Illum carentem sit licet aureo
 Mirata plectro patria Bethlee ,
 Pradamq; direptam leonis
 Vnguibus , & laniantis vrsti .
 Hoc ille suum carmine temperat
 Impune regem , atque exigit hospitem
 Plutona membris , sic furentis
 Indomita cohibentur ira .
 Tandem quieto pectore detument
 Aestus , canoras ut pepulit fides ,
 Nec laxæa curat minaci
 Immeritum violare vatem .

IN PROCACEM ADOLESCENTEM

O D E XXXII.

Quo tendis amens ? heu fuge liberè
 Bacchari amando . mitte Cupidinem
 Cacum , verecundamq; mentem
 Consilio stabili tuere .
 Quondam procaces namque tonans Pater
 Hostes corusco fulmine perculit ;
 Imumq; demissos ad Orcum
 Diluue , pluuiaq; flamma
 Resorbuit , nunc & manet horrida
 Rubigo .

144 DE CHR. PIETATE

Rubigo, tabesq; , & cinis arborum ,
 Seu poma mentitus , dolosum
 seu vitio interiore Bacchum ,
 Sic impulcos exagitat Deus
 Dominis nitenti si lere candidas
 Mentis ; & illos telo acuto
 Sustulit , has beat ore pulchro .

DE ESTASI .N. VIRGINIS NEAP.
 Religiosarum Virginum Parentis.

O D E XXXIII.

Mater o castae sobolis . pudica
 Mater , ut mentis rapit ardor ? ut te
 Vectat aurato super astra virtus
 Axe Bootae ?
 Dum poli pietam meditaris anlam ,
 Nobilem stellis imitaris Arcton ;
 Hac salo tingi metuit , solum tu
 Tangere nescis .
 Te leues nubes pedibus prementem
 Promouet penna leuiore in altum
 Ocyor telis Amor , incitatis
 Ocyor Euris .
 Currere aeternos iubet ille cursus ,
 Arduos tractus liquido secantem
 Calle ; mortalem nequè te restando
 Aura retardat .
 Cum tibi cordis saliere fibra ,
 Pectoris flagrans & in arsit ignis ,
 Nulla vis lapsum celerem moratur
 Praepetis ala .

*Prompta pregestis sociare Cœlo
 Virgines; mirum, Superos adauges
 Scilicet spirans, & humi superstes
 Cuius Olympi.*

*Iam frui sponso potis una Diuo,
 Virgo iam tædis habilis, toroq;
 Floris aterni; tua magna dos est
 Cura pudoris.*

*Ecce neclentem Superum choræas
 Astra deducunt, subeuntem & alto
 Aetheri mirantur adhuc caduca
 Mole grauatam.*

*Ipsè te vidi subito soluta
 Mentè lymphatam, atq; Deo resorptam;
 Marmorè vidi similem, atq; eandem
 Corde liquato.*

*Feruidum pectus tumet intus, & cor
 Soluitur, durauit Amor sed extra,
 Dadalus qualem potuit magister
 Sculptere formam.*

*Ebrios sensus inhiantis implet,
 Sobrios æstus sitientis explet,
 Aureo cratere tibi propinans
 Nectar amantum:*

*Membra ceu dulci rigat ille somno,
 Interim sponso vigil elaboras;
 Mens & arcanis agitata curis
 Corda fatigat.*

*Sana vis, sanus furor urget æstro
 Dulce bacchantem, meliore thyrsò
 Quam fuit demens ululata circum
 Dindyma Manas.*

Templa dum Cœli spatiosa lustras,
 Astra te Cœlo speciosa poscunt;
 Mitte iam forma, meritumq; fidus,
 Signifer, addas.

Tolle cognatis, Amor inquit, astris,
 Tolle te Cœlo tibi destinato:
 Curre regnatas Domino Tonanti
 Visere sedes.

Mitte iam terras operosa inertes;
 Namque vitentem per inane magnum
 Pluma te libeat mea; concitata
 Mente virago

Ignearum Cœli bipatentis arces
 Peruola; magnos ibi tu Quirites
 Inter, exultim trepida sodales
 Iungere Diuos.

I, vigor, quò te rapit acer, & quò
 Vis potens cordis citat, i beato
 Pignore, & iam nunc patrio potiri
 Incipe Cœlo.

IO. BAPTISTAE

MASCULI

è Societate IESV

LYRICORVM

SIVE

ODARVM

LIBER III.

De Christo recens nato.

Προούλιον

 Hilosophatus nè, an fabu-
 latus est Plato, cum di-
 xit discumbētibus Dijs,
 ex Poro cōsilij, & abun-
 dantiæ Deo, & ex Penia
 paupertatis Dea in amœnissimo, &
 consito floribus hortulo natū Amo-
 rem.

rem. hoc certè nobis sine fabula constat, Christum veri Amoris imaginem, ac simulacrum ex parente Deo bonis omnibus affluente, & ex virgine pauperrima natum, hoc discrimine, quòd non in hortulo, sed in stabulo, non in molli flore sit collocatus, sed in duro solo iacuerit abiectus. quanto nunc sapientius, si adesset in hoc stabulo, de Amore philosopharetur Plato? apud quem Socrates ea narrat, quæ à Diotima muliere fatidica se accepisse dicit. in eo dialogo Amorem natu grandem, ac Deorum antiquissimum facit Phæditus; negat Agatho, ac potius tenerum, flexibilem, mollem putat, utrius vera sententia? utramque cõpone: est Amor antiquissimus, immo æternus; est idè puer, ac tenerrimus. quod autem, ab eodem Agathone dicitur, quæ instar liquidum esse Amorem, ut per totum amantis animum circumfluere possit, non est omnino à re alienum. testes sunt illæ lacrymule, in quas diuinus hic pene soluitur, & colliquefcit. illud tamen quòd addit Agatho, rigida omnia, atque dura refugi ab Amore, quippe delicato, ac tenero, non admitto, cum in durissimo solo,

solo, rigidissimo anni tempore vitro
 iacentem videam. Excipiunt interim
 illum cœlestes symphoniaci, tibi-
 cines, lyriftæ, citharedi. quid? his ego
 me immisceam? quod est impuden-
 tiæ, scio quam ingratiū sit ἐν ἀλλοτρὶῳ
 χορῶν πόδα τίθεσθαι. an lyra. certem cū
 immortalibus? quod est audaciæ. ve-
 nit in mentem Martyæ Phrygij tibi-
 cinis, qui similis temeritatis pœnas
 dedisse fingitur. fuit is Theognidis
 filius, qui primus leges musicas ad lau-
 des Deorum, quibus vsi sunt in cele-
 britatibus Græci, accomodauit: in
 Nisam ciuitatem profectus, vbi tum
 Apollo ob inuentam citharam, & eius
 artis peritiam magno in honore ha-
 bebatur, cum eo cōtendere est ausus;
 sed cum tantū artem ostenderet iner-
 tem, contra vero Apollo suauissime
 caneret, ac citharam tēperaret aptif-
 sime, victus Marfyas tumentibus ob-
 strepens buccis pœnas dedit audacię,
 pelle viuēti detracta, vt est apud Ni-
 candrum. quid igitur? in certamen
 veniam cum cœlestibus symphonia-
 cis? equidem non auderem meam,
 inferre lyram in illud odēum, nisi
 viderem pastorum etiam fistulis lo-
 cum dari. præterea monet paramia,
 vt si

vt si citharedus esse nequeas, aulcedus
 fias; non modo secundas, sed
 vltimas obtinere in hac re
 maxime honestum erit,
 & iucundum; mo-
 do liceat nato
 iam, ac
 vagienti Deo (nouum
 genus officij) quo-
 quo modo blan-
 diri, & gra-
 tulari.

LIBER III: 151
IN CHRISTVM RECENS NATVM

ODE I.

O Magna Patris progenies, tibi
Non ante tellus gratior unice
Suspirat; q̄mittas latèbra
Virginea nimium morari:
Mox clarus altè sidereum Pater
Ostendet ignem; pronuba fingitur
Iam Stella Cælo, nocte pulchra
Tergeminos referente Soles.
Iam Pastor antrum, cum grege candido,
Diuis amicus querit, & horridum
Cubile brutorum, procellis
Aeolijs agitata tecta.
Tu nè, potentem quid deceat Deum
Cura, sed agris terrigenis caue,
Quid Orcus, & regnata Diti
Tanara, Tisiphoneq; tendant,
Succurre presens; nec decet irritum,
Quodcumque quondam pollicitus tuis,
Distingere, & mutare mentem,
Quam pietas semel alma fixit.
Amor trementem rupe sub aspera,
Amor sub vda nocte recolliget;
Et senties mortalis Euros,
Atque Notos hyemis ministros.
Amor suorum prouidus arbiter,
Et nos Olympo sistere pertinax
Transmutat aternos honores,
Teq; polo rapit, & rebelles

152 IN CHRISTVM NAT.

*Infert beatos ; iam celeres citat
 Pennas ; sub antro iam locat , & breui
 Te carbaso involuens , tulisse
 Pauperiem , noua damna , cogit ;
 Tuum est , Auerno si rapimur rei
 Damnis paternis , ad miseros pium
 Accurrere , & letho pacisci ,
 Sanguine purpureoq; , ne ima
 Lethe premamur , ne Styge lurida :
 Sic nos amantis praesidio Dei
 Tutos per omnes Patris iras
 Ducet Amor beneficus auspex .*

O D E II.

Qui templa Coeli carula concutis
 Tonante flamma , concuteris gelus ;
 Acuta tendens tela , acutam
 Fers glaciem , & penetrare frigus .
 Poli nitentis daedalus artifex
 Incultus horres vilior abijci ,
 Parusq; Bethles exul antrum
 Incolis , hospitiumq; brutum .
 Insana dudum sidera Pleiadum ,
 Capraeq; persers , natus ad hispidas
 Niues , & immanem caeuerna
 Egelida gemis , ecce , cauem .
 Diuerberatam fers Borea latus
 Obiectus iris paruulus Africis ,
 Iacesq; collatis aristis
 Dulce decus Genitoris infans :
 Sanguis pudicae matris , & integra ,

Castumq; nodum soluere nescia ;
 Pannis inornatum sub ima
 Rupe lates , sine honore , Numen.
 Te multum amantem ut pallidus arguis
 Color ? decoras ut viola genas
 Tingunt ? malorum ignarus ante
 Discis amans noua damna ferre.
 Non oboleti te tuguri decent
 Sordes , paterni pectoris unice ,
 Et mentis obtutu profunda
 Progenitum , pariterq; Diuum ?
 Hic preter omnes risit amabilis
 Sinus latebra ; non ibi Tityri
 Avena decedit canoris
 Alitibus , Superisq; certat .
 Tu dulce ocellos dum iacis igneos,
 Mi saucium cor pectore deripis;
 Pates sagitta, iam pates , o ,
 Verus Amor , Ius ille verus,
 Numenq; cordis . te licet asperent
 Acres pruina , stringat iners hyems
 Manum stupentem , notus artis
 Haud vacua premis acer ictum .

O D E III.

A H nondum Amoris ferre vales onus
 Laboriosum , paruule , nec minor
 Aequare magnum ; parce durum
 Pauperie tolerare pondus .
 Circa cruentos mens agitur tua
 Statim dolores ; nunc niue temperas

154 IN CHRISTVM NAT.

Cor astuosum , praeq; gestis
 Pungere acu stipulae rigentis
 Artus tenellos ; ne rue vulneri
 Acerbus infans ; mox tibi liuidos
 Dumeta crines triste carpent ,
 Tempora diripientq; seroto .
 Iam te laceffit , ponè subit gradus
 Citata Mors , & vere sub aureo
 Decerpet annos ; iam volentem
 Cruda Deum petit , atque figet
 Cedro trabali ; nec putet arduum
 Extinxit letho : pallida tum soror
 Phœbi negata luce flebit ,
 Accelerans simul insolentem
 Titana condet ; tum quoque sidera
 Mœrere cernam ; fallet humum dies
 Obscurus agnosco , per umbras
 Nocte novas properante currum .

O D E I V .

Infans paterno nobilis ab sinu
 (Quando & feracis tu satus ingenti
 Tuentis altè se fruendo ,
 Diceris , & referens imago)
 Parente ab illo ducis originem ,
 Signatus à quo es Numine proprio ,
 Ingens , & indiscreta magni
 Vis animi , & genialis ortus .
 Quod triste vagis ? cur sub inhospita
 Tellure inhorres ? desine turpium
 Opprobriorum , nec paternum in

Dede.

*Dedecus abijcias iacentem
 Deum, Borèo neue feces gelu;
 Cernis? ruinosum trepidat specus,
 Quod sana tempestas repente
 Sternit agens. Amor ah tenelle
 Componere stratum mollius, aridum
 Repone lignum; semina dulcium
 Excude flammarum: fouet bos
 Nare tepens, operum solutus.*

O D E V.

Miserandus niue acuta Deus horres,
 Genitricis nitor alma, date ludus
 Aquiloni, patiens seua nimis verbera Cauri,
 Tibi frangit pharetratus puer arcum,
 Tibi prada obtigit vni: preme pectus
 Catus auceps, agitati pie cordis iaculator.
 Agis ipso melior vulnus Amore,
 Neque telo, neque pulchra face victus,
 Simul arcu resonanti meditaris bonus ictu,
 Fugientem sub Auernum cape ceruam,
 Age clamore, age cursu, insequere, urge,
 Nec inanis labor artis sine prada residebis.

AD PHILIPPVM SPINELLVM Card.
 De Christi pulchritudine.
 Alludit ad sacrum *Ἰσαΐα*.

O D E VI.

H 3 Premat

P Remat labellis oscula dulcia ,
 Qua parte multa nectaris imbuat ;
 Amore lactet me pudico
 Lactis amans ; potiora vino
 Sint dona : sit fas ducere amabiles ,
 Purosque succos ; ebrius vberum ,
 Lymphatus & mamma liquenti ,
 Mille tuos inhiabo amores ;
 Ut delibatus candida collinis :
 Fragrante nardo pectora ? non merum
 Aequè Calamæ salce quondam
 Edomitum , aut redolet sodalis
 Crater amorum . malobathrum tibi ,
 Et myrrha princeps , fusa capacibus
 Unguenta conchis , fundo & imo
 Fusa tenus tibi dulce manant :
 Quamvisque nomen fama volucris
 Elata pennis prodit in ultimas
 Urbesque , gentesque , inque Eoi
 Littoris , Hesperijq; fines ;
 Te casta pubes , flosque puertia
 Amat , iuventas puraque virginum ;
 Auro reuinctas pulcher ipse
 Usque tenes , metuuntque solui :
 Has tu volentes compeda libera
 Trahis , supernè quò rapit impetus ,
 Post teque currunt concitata
 Mente pia , celerantq; gressum
 Austro priores , qui simul attulit
 Notas odoris per liquidum tui
 Auras , sequuntur non amoris
 Indecores , thalamique casti .

Immune

Immune pectus Cypridis improba
 Torrebit vnum te ; minus arserit
 Quemquam , nec olim prænitebit
 Alter amans fidei dolosis .
 Periura numquam candida te calet
 Iuuenta ; bruma nec tepet horrida
 Vestalis ardor ; frustra & atras
 Blanda facies Erycina tendit .
 Te , te pudico pectore virgines
 Arcent tenaces ; scilicet alligant ,
 Paruumque myrrha fascem odora
 Accipit interior papilla .
 Malarum vt ardet purpura discolor ?
 Vt labra Myrrha principe disfluunt ?
 Engaddidos vineta Silua
 Quale rubent , grauida q; Cypro
 Pendentis vna botrus vt intumet ,
 Sic ille dulcis nectar amantibus
 Propinat integris , & implens
 Pectus agit nimis ebriosum .
 Cervicem eburnam peruolitant coma ;
 Splendetque crinis subniger , aliti
 Ceu Solis ; & cinnamomus orbem
 Implicat ambitiosus auro .
 Compar Amori singula , seu genas
 Pudore tingit murice pulchrior ,
 Seu prater albos ille Cycnos ,
 Ante niues , ebur ante & Indum .
 Ceu prepter amplum fluminis alueum
 Columba simplex accubat , aureo
 Aduersa Phœbo , dulce pota ,
 Sic liquidi nituere ocelli

Leues lapillos, articulis decus,
 Concluserit auro, munera diuitis
 Gangis; smaragdus luce vibrans,
 Aut digitis hyacinthus ardet.
 Stant crura puro marmore firmiss.
 Qualis renidet, Alibus aureis
 Columna; Siluani virentis
 Malus uti decus omne vincit.
 Ceu vere primo flosculus herbidi
 Formosus agri, lilia ceu nitent
 Vallis supina, quam relambit
 Lympha fugax, trepidusque riuus.
 Titana vincit lucidus igneum,
 Et mille praeter candidus, omnium
 Regnavit; & cor omne amando
 Surpuit, haud sine laude, prado.

O D E VII.

O Matre pulchra paruule pulchrior;
 Quem vagienti cumque voles modum
 Pones querela, siue risu,
 Siue sopore libet quieto.
 Audin canorum carmen, & Orpheus?
 Amor chorèa ludit amabili;
 Iouis nec ortu sic mouebant
 Solliciti Corybantes ara,
 Caelestium ut agmen: te neque territat
 Saturnus acri prolem inhians fame,
 Parentis alta mente natum,
 Ore pari resouentem Amorem.
 Amor sub antro strauit inhospito,
Amor

Amor rigentem colligat igneus,
 Stabitq; quondam causa, sponte
 Cur pereas, premat atq; ferrum.
 Dextra cruenta Romulus impius,
 Compesce fletum; me quoque, pectora
 Tentabit altè vulneratum,
 Hasta; simul ferient procella
 Letho cadentem; nunc ego barbito
 Iungam canora carmina, dum chorus
 Diuum, recantatis amicus
 Opprobrijs modulatur antro
 Fœdus beatum: Pax redit aurea,
 Et spreta Virtus, almaque Faustitas;
 Diuiq; vocales, relicta
 Arce poli, subiere terras.

O D E VIII.

PAUPER coruscam sidere regiam
 Deus latebra mutat, & ignei
 Conuexa Cœli rupe mutat
 Frigore hyperboreo rigente.
 Ah, Diue, aquarum vim glacialium,
 Acres & Euros non bene fissili
 Defendis antro, perhincacem
 Nec Boream, pluuiumq; Caurum;
 Tueve Numen; non tibi pectoris
 Adulta virtus, sanguis & integer;
 Athena compages nec artus,
 Lacte nouo reparante, firmat.
 O, ferte lanam, si quis Amor, pij
 Gregum magistri; vellera soluite;

Durumq; de mollis capella
 Muneribus prohibete frigus .
 Sic stent feraci gramine pascua ,
 Nec martialis seu a fames lupi
 Insultet hædo , nec dolosum
 Herba tegat viridis colubrum .
 Nempe hic tuetur vos , & oues finit
 Errare tutas per nemus , & iugis
 Hermona frondosis , neque ore
 Carpere sollicito salictum .
 Hic dulce Numen , Tityre , fistula
 Mulcebis , aptans carmen arundini ,
 Quo vallis & caula cubantis
 Personet interius cubile .
 Hic in reducta rupe volubiles
 Iunges chorèas , & calamo canes
 Deum laborantem subacti
 Verbere nil miserantis Euri .
 Distenta dulci nectare paruulo
 Papilla ducetur ; tibi copia
 Manabit ad plenum perennè
 Irriguis opulenta venis .

AD PAGANVM DVCEM.

O D E IX.

DEo parenti progeniem parem
 Iacere cernis rupe sub aspera ?
 Ah parce Diuo , parce amanti
 Fidus amans ; trepida tueri
 Pro te rigentem ; tollere humo iunet ,

Ne tristis Eurus , neu Notus impotens
 Ledit pruinofum cubile
 Mœret , & hospitium feuerum .
 Specus latèbra regia Cœlitum
 Corufca multum difcrepat ; aureo
 Compone fulcro , purpuraq;
 Mygdonia micet inter ignes .
 Vis inquieti tu quoque fumere
 Pondus doloris , Diue Deo fate ?
 Sic te fagitta fixum acuta
 Egit Amor iaculator acer
 Plagas in imas , & catus aucupl
 Præda renidet . fed quid hyems ligat
 Te nuda ? diuina nec ardes ,
 Et propria Deus ille flamma ?
 Quam , Nate , fundis corde recipiam
 Cum Patre Diuo , Numine flabili ,
 Deumq; flagrantem , Deumq;
 Non alium , pariliq; iure .
 O nunc amantum tada potens ubi eft ?
 Sancti nec impar Ætna Cupidinis ,
 Cui proflat eterno fauillas
 Ore citans Amor vnus idem ?
 Qua vis Tonantem perculit , & fole ,
 Strauit iacentem , ludibrium & Noti ?
 Diuumq; regnantem coëgit
 Cingere pro trabea lacernam ?
 O quis reclinatam rigida locat
 Tellure ? tantum cui licuit ? Deum
 Quis illigatum te coërcet
 Fasciola breuiore magnum ?

O D E X.

Dive puer tenelle, (peras amando
 Ab, neci te nondum habilem cur pro-
 Perdere? cur Olympi

Deseris flāmas patiēs frigoris, atq; bruma?
 Cur neque fulgurando

Lucidas nubes agitas, fulmina nec rubente
 Eiaculare dextra? (quid Arcton

Cur iuuat duram glaciem ferre? grauem
 Parvulus inquieta (enta

Excipis caula i neq; iam cede mades cru-
 Impiger olim in hostes

Arcu in aurato penetrare expedisse telum.
 Quid latitas ruina

Sub caue rupis? facies & lacrymosa largē
 Funera nostra deflet? (le cordis

Tantum Amor contra potuit; temperat il-
 Arbitrere acce Numen, (lentem

Mox te in immanemq; necē proripiet vo-
 Sanguine delibutum, (cora.

Patris immortale decus, mente satum de-

A D B R A N C A C I V M.

O D E X I.

Nunc talaria commodat (uola:
 Plantis acer Amor; quo vocat, ad.
 Tempestiuus in abdita

Bethles rupe Cygnos inter amabiles
 Infantem meditabere

Diuum, subijciens carmina Tityro.
 Flamma si cor idonea
 Vis torrere, malum mitte Cupidinem;
 En centum puer ignium,
 En Cælo rutilam tendit Amor facem
 Castus sidere candido;
 I, te conde specu, qua puer accubat;
 Illic regia naribus
 Duces thura pij munera Memnonis.
 Me spes credula Numini
 Pascit; namque Patri deueneror parem.
 Sed cur, paruule Diue, cur
 Tristi lacrymula molle cor eliquas?
 Oris purpureum iubar
 Cur condit tacita nocte silentium?
 Ab te notus Amor tenet;
 Iam captum volucer consequitur Deum;
 Te per sidereos petit
 Campos, teq; plagas, Diue, per arduas.

O D E XII.

P Indaricas animent alij tibi pollice chorâ
 Et superare vel Orphea certent, (das,
 Te magni Genitoris honos, & vera propago,
 Fas homini si dicere, narrent,
 Et patriâ formâ, par & de Numine Numen,
 Aeterni curabula partus:
 Vt de patre venis nullo discrimine sectus,
 Natura neque degener ortu:
 Matris ego casta sobolem, materna prementē
Vbera te malim celebrare;

164 IN CHRISTVM NAT.

Sit qui recta poli, Superùmque immania tēpla
 Miretur ; me magnus Olympus
 Non tam percussit, quā tu pulcherrime verū,
 Et gemitus antro resonantes, (murmur,
 Et vos lacrymula, & cordis lacrymabile
 Grata Dei suspiria amanti
 Percussistis, hiat singultibus interruptis
 Cur tibi cor ? quid egonus anhelas ?
 Hospitio te, Diue, tenet male rustica Bethle,
 Et tuguri regina niuosi,
 Auster ubi cacus deuoluens parturit imbres,
 Et Borea penetrabile frigus
 Vrit sic placitum patri ; te stente licebit
 Et lacrymas, & ponere curas.
 Fatidico quondam Solyma sic Rege monente:
 Soluite iam precordia luctu,
 Me consanguineo felicem Numine dicent,
 Stant certis oracula fati.
 O tantis lati monitis, properate nepotes,
 Ite, Dei trepidantia membra
 Dulce fouete anima, vel amore fouete rigētē,
 Et penetrati condite corde.

AD CRISPANVM.

ODE XIII.

Cessit abiecto nimium Tonanti
 Prisca vis, altè neque fulmen urget,
 Dextera nubes quatiens corusca
 Numen inerme.
 Vultus immiti trepidat sub Euro

Notus

Notus in terras studij, atque amoris
 Ille, quem sese Pater obtuendo

Fronte decora

Exprimit mentis sobolem profunda.

Scilicet prudens domat arrogantem.

Spiritum proiectus humo ille rerum

Arbiter ingens,

Ceteris mitis, sibi sauis uni.

Nempe agens astris Amor in iacentes

Expulit terras, solioq; celso in-

Sidere regem

Dedocet, condens diadema frontis

Sole baccatum, patriamq; formam;

Aggeres pœnarum avidis ut insans

Speçtet ocellis.

AD MARICONDAM.

ODE XIV.

Non ullos gelida rupe magis, paupere
 & hac specie

Admirere lares; omniũ egēs qua latitat Deus

Proiectus tuguri sub stipula, obnoxius Africo.

Nascēs cuncta sibi dura Deus apposuit, neque

Natũ patre Deo se meminit cõpare Numine,

Alta mente satum; ingens recolit nec decus

imperii,

Oblitusq; domos fidereas caca mapalia

Obscurus relegit; cuncta rigent immiserabili.

Posthac visa quis, è, exiguam pauperiem

crepat &

Quis

66 IN CHRISTVM NAT.

*Quis non te potius, magna Tyros murice
 discolor?
 Te demens Babylon, Niliacæ regnaq; Mem-
 pheos?
 Seu tu falce premas quicquid habent Garga-
 ra messium,
 Seu centum tibi per rura boues, & iuga mu-
 giant,
 Pactolusq; fluat largior, & Gange superbias;
 Immites animum dilacerant sollicitudines.
 At non cacus ager me studio Plutus opum;
 cadunt
 Decertata nimis regna cæ opes; decolor heu
 rubet
 Nostra cade Thetis; squalet agris barbara
 vastitas.
 Fines alterius Lydus aquis alluat aureis,
 Regnatusque Tagus Hesperia, Mædaq; flu-
 mina,
 Quæ mox pota sitis subsequitur pallida Tan-
 tali.*

O D E XV.

Flammantis sator ætheris
 Cur oblata tibi sideris ignet
 Vis haud frigora temperat?
 Immitis Boreæ cur inamabile
 Vrit plus nimio gelu?
 Quo nullus rapidi seuior Aeoli
 Licet, grandine verberet
 Agros, acre malus sine acuat gelu;
 Bethles

Bethles heu male credite
 Damnosæ fidei, pauperie reus,
 Cur stant lumina turgida
 Fletu? cur glacie membra trementia?
 Nequicquam Deus igneum
 Accendas elementum, & penetrabilem
 Flammam, si tamen irrita
 Nil iuuere facies: scilicet ætheris
 Ardent sidera lucidi
 Frustra, si gelido cogeris Africæ
 Regni stabilis arbiter:
 Fortis tantum Amor in te potuit, iubens
 Euris intremere acribus,
 Iratamque facem ponere fulminis.

AD RICCIUM.

ODE XVI.

Est mihi bruma media repertus
 Flosculus, cedit rosa cui Diones
 Quique nectendis, amaranthe, sertis
 Dulce perennas,
 Cedis: ò quantis, quibus ò laceffor
 Gaudijs rerum; redeunt Decembres
 Lucida noctes, tripliciq; Phœbo
 Aura renidet;
 Iure sollempnis mihi nox, & alba
 Clara nox signanda nota, quod ex hæc
 Noctæ Sol sacri melioris auspex
 Ordinât annos.
 Interim seuis Amor vrit Euris

Non tua sortis puerum, sed ortum
 Patria de mente Deum, tenetque
 Frigore victum.
 Terret abiectus Deus arrogantem
 Quemque, & exemplum bene praebet infans,
 Quem polo ducens Amor in profundum
 Depulit antrum
 Semper ut contempta sequare, fastum
 Diuicum sum inq; leuem putando;
 Sit tibi tandem modus hic honorum,
 Finis amorum;
 Altero haud igni isticur incalescet.
 Coelitem condisco modos, amanda
 Voce quos reddas, pueroque fletum
 Carmine stilas.

O D E X V I I .

INfans, matris honos, matris amor tua
 Quid vagire iuuat? quid glaciem pati,
 Edurumq; Libem, caute sub horrida?
 O flagrans anima vis, & amor tenax;
 Quae mi te religent vincla adamantina?
 Quis corde haud humilem collocet hospitem?
 En dono hospitium pectus amabile
 Argenti, neq; tu haud munus idoneum
 Ducas, me calidi diuite pectoris;
 Hic cunasq; tuas sedulus instruam
 Gratus, teq; hominem, te pariter Deum
 Condans est vis mihi, amas res tibi talium est;
 Gaudes corde puer, cor patet intimè;
 Defende hic hyemem, nec Borea gelu
 Suspectum metues septus amoribus.

AD CANTELMVM.

ODE XVIII.

Foedus init gelidis iunctus male Capri-
cornus Hædis,

Ensemq; Orion aureum coruscat.

Prò pietatè, stabulum mceret Deus, aspèramq;
caulam;

Quæ sub niue alta nutat, & laborat:

Cœcretus stat mēbra puer glacie, geluq; duro
Horret, tenellis obstupetq; membris.

Vranie sed lata choros agit enitente Cœlo;
Adduntq; Diuis se gregis magistri.

Nunc ò ferre decet munuscula dulco vagiētis
Ssu gaudet ignis, siue corda mauult.

Eas sub rupe Deum amplecti: calet, & cor
ardet illo

Argente quamuis paruulo, ac tremente,

AD CARACCIOLVM,

ODE XIX.

Contende Bethlen, quà specus imminet;
Inhospitalem paruus amat Deus

Casam, rigentes & laborat

Ferre niues, trepidatq; nudus.

Illic per alta sacra silentia

Noctis, patenti frigoris insolens

Caula reclinauit beatum

Numen Amor, tenerumq; Diuum.

Cedens

Cedens cœmpto Pausilypi iugo,
 Villaque diues, mitte superbiam
 Tectorum, & extructas in altum
 Diuitias puero repone,
 Iacet parenti par soboles Deo,
 sibi sede nulla pauper, & incipit
 De Alebe, sub caula moratur,
 Eudit hæretum male, ludis Euro.
 Quo tu caducas lacrymulas genis
 Mercabere auro, pocula amantium &
 Curare nil refert madentem
 Purpureo genium Lyao.
 Non ille, quamuis vberè patrio
 Nutritus, alta clarus origine,
 Te negliget mortalem, amando
 Vt caluit procul igne Uinns.

A D M V S A M.

O D E X X.

Innuba laurus Erato sub umbra
 Lude; te plausus, Erato, te amores
 Postulant dulces, age dic amicum,
 Carmen amantum;
 Prima nascenti modulata Dino,
 Qui sator mundi, tamen inter vda
 Saxa proiectus religauit artus
 Paupere vitta.
 Sed polo lapsus fidicen parentem
 Narrat inuisa sine labe foetam,
 Et Deum pulchris oculis, & agræ

Fronte decorum .
 O decus Cœli , satus o supremi
 Patris , æternum & specimen feracis
 Ingoni , salve mihi cumq; tecum
 Damna ferenti .

ODE XXI.

QVævis tanta Deum paupere sub spectu
 Abiecit? tenerum Numen & acrius
 Dura pungit arista?
 Cur magalia sustinet
 Parcus munditia? (prò sator, ardui
 Regnatorq; poli) iam flet, & asperam
 Caulam tristibus Euris,
 Et seuis Aquilonibus
 Emiratur inops, frigoris insolens;
 Nec gratis nitidus spirat odoribus,
 Aura vilis egenus
 Brutum, rideat alteri
 Argento laquear, me hic humilis casa
 Informis paries, & specus humida
 Condat, nulla ubi nudum
 Vestimenta tegunt Deum.
 Hic diues puero persuar aureo,
 Quem mater gremio stringit amabilem,
 Alti credulus ortus,
 Cunarumq; perennium.
 Natus quippe Deo par Deus effluit,
 Insignis soboles Numine patrio,
 Magna mentis imago,
 Et magni typus ingeni.

172 IN CHRISTVM NAT.
AD PIGNATELLVM DVCEM.

O D E XXII.

Qui Cælum imperio, qui mare temperat,
Hunc tristes anima frigore Thracio
Vrunt, quâ stabulum sibilat horridum,
Hyberna niue & albicat.

Ingens ille Deus parvulus ingemit,
Pannosus Deus, & vile sistentium
Brutorum socius; sed male pauperem

Quamvis excipiat casa,
Immisli Superis ludere gestiunt
Custodes ouium carmina, fistula &
Delectare Deum, cui specus, & placent
Bethles nigra mapalia.

Si flagrans avida pectus hiat siti,
Hic pressum ex oculis ducere Amor dabit
Nectar, lacrymulam; cor modo dedices,
Magnas elicies opes;

Hares namq; puer pectore patrio
Omnes haurit opes diuitis ingeni,
Et donare polum largior, & nefas
Maternum eluere efficax.

Hæc si tanta iuuant gaudia, candidum
Cor largite veni; non sinet oscula
Immunem rapere, & lambere; munere hoc
Reges munificos beat.

Tu lucri studio quare inopem Deum,
Abiectiq; memor Numinis in loco

Misce pauperiem diuitijs; pati
Dulce est paupere cum Deo.

Eheu

ODE XXIII.

E Heu quid glacie super
 Edura tenerū sternis, Amor, Deum?
 Matris pignus amabile,
 Et Patris specimen non intractabile.
 Seruande sobolis tibi
 Si partes Genitor peruigili dedit,
 Quin longe Notus impudens,
 Et pestes abeunt Aeolia procul?
 Te, te, fortis Amor, tremant
 Immites animæ semianimi Deo.
 Fallor; nam duce te subit
 Pœnas; damna per, & cuncta per ardua,
 Et satum medium trahes
 Suspendi patiens arbore fontium,
 Deuotum mala perpeti,
 Informem miseris deleat ut notam.
 Mœstis fata nepotibus
 Mater prima tulit, perdita consilii,
 Fatalis generi parens
 Libatis epulis; saeva securibus
 Mors ceruicibus imminet,
 Et funesta lues & dolor, impij
 Duro fasce satellites.
 Sed fatis redeunt sæcula mitibus,
 Terris Erigone redit,
 Ut tu cumque Deum Cælo, Amor, elicis.

ODE XXIV.

FLora regnati decus alma veris ,
 Rusticam Bethlen , & amoena tempe
 Dulcis Engaddi propera , & solutos
 Germine colles .

Si tener duro puer horret antro ,
 Fer Deo flores ; viden ? ipsa ridet
 Bruma , fert mollemq; rosam , & comanti
 Crina decorum

Lilium , aeternumq; amaranthon : alma
 Serta Natura . tumuere molli

Palmites gemma , & redolente libro
 Balsama sudant .

Spargit insuetas nemorosa frondes ,

Cura Siluani , specus ; & chorèa

Alitum gaudet cecinisse amicis

Carmina terris .

Cogit angusta pecus , ecce , caula

Tityrus ; dulci calamo labellum

Dum terit , pronus puerum veretur

Cum boue asellus .

Mille te circum volitant Amores ,

Te , puer , centum cithara canoro

Personant auro , tibi mille olores

Gutturura soluunt .

Ipse te lustrat melior triformi

Phœbus obtutu ; tibi dulce Cœlum

Siderum flammam animans recentes ,

Frigora pellit .

Molle demulcens Charis implet aures ,

Lene vitales Amor afflat auras ,

Et iuba stellante decora neuit

Vellera Phryxus .

AD GALEOTAM
Προσωποποιία S. Hieronymi.

ODE XXV.

P Rocumbe mecum caute sub intima;
 Cernes iacentem, & rebus in asperis
 Deum laborantem; superbos
 Sic animos bene temperabis.
 Hic latus olim viuere gesti
 Sub dorso opaco rupis, ubi Deum
 Amor recepit nudus hospes
 Interiore casa latèbra;
 Hic Eurus horrens exagitat specum
 Inhospitalem; bos tepido halitu,
 Segnisq; asellus dum laborant
 Semianimum recreare Numen.
 Huc thura, myrrhamque, & nimium grauem
 Vim auri, ac tiaras abijciunt pij
 Reges, & Aurora propago
 Mothones, Arabs, & odora Thule?
 Cedunt Eoo littore, regios
 Laresque temnunt, tecta;q; barbara
 Educta mole, altumque culmen
 Bethlemia mage rupe mutant.
 Par ille quando patre Deo satus,
 Ceu pauper infans, natus & infima
 De gente, nudo sub cubili
 Flet rigida mala damna bruma;
 Seu prada Cauro, victima seu Noto.
 Sic ille pœnis nondum habilis caput
 Obiecit ultro, sic rigendo
 Ignea nos reuocans in astra.

O D E XXVI.

Vile proiectus iacet ille Diuus,
 Ille pallescit nitor orbis, & flet
 Saucius telis Boreæ, atque acuta
 Cuspide arista.

Membra inhorrescunt, simul vda Cælum
 Condidit nox, & spaciata curru
 Protulit duras Hyadas, seuerum
 Sidus & Hædos

Coa non Regi chlamys ardet ostro,
 Nec toro diues Tyrïo recumbit;
 Non Deo legere superba ramis
 Stamina Seres.

Ah iacet terra malè, nec paternum
 Cingit aurato diadema textu
 Patris aeterno generatus ortu,
 Mentis & hæres.

Vile quid Diuo, tibi splendet aurum?
 Quidue inexpletus iaculare prada?
 Solue iam curis animum, & tenaci
 Solue Chimæra.

Latus hoc antro recubes; quid auri est
 Oderis curare, & egena nudo
 Sponte solatus, pueroq; diues
 Cetera temnas.

AD REVERTERAM.

O D E XXVII.

Non te plus nimio magnanimi fastus
 Achillæi
 Nequicquam tumidum tollat agens, nec
 Mareotico
 Lymphatum rapiat gentis honos, sic sapiens,
 supra
 Quam mortalis habet conditio nil temere
 arrogans,
 Ultra fas hominum nil trepida; pone su-
 perbiam
 Quæsitam ambitiosè, studijs & popularibus.
 Ne mentè imparibus consilijs exagites minor,
 Decertata monèt cum Superis prælia de Deo
 Regnatore; monèt præcipites in Styga cœlites,
 Cum diuinâ (nefas) exiguis dotibus ingeni
 Affectant temere, non ego te, signifer alitū
 Dementū, sequar, & vos acies immiserabiles
 Dænatas Erebi, quas Acheron igneus obruit;
 Quid sublime leuas te vacuo vertice nobile?
 Hic inglorius in pumicea quin latitas casa?

ODE XXVIII.

Sic Amor iussit: sator ille Diuum
 Scrupea sub rupe latet, nec alta
 Fronte maiestas sedet, ac tenèbris
 Temperat ignes.
 Natus aeterno Genitore, compar
 Numine, atque hæres animi paterni,
 Vir Deo vinctus metuente solui
 Fœdere magno.
 Patrio mouit solio sedentem

I 2 Illum

*Illum Amor, terrasque habitare iussit,
Corrigens vulgus, hominisque tantum*

Dedocet uti

Vocibus; regnum, & diadema Diuo

Deferens uni, propriumque Nati

Nomen, & Numen; sine honore quamuis

Clausurit antro.

Scilicet spectans avidum domabo

Spiritum; Memphis mihi nec superba;

Vel Paros saxis, Babylon vel arte

Serviet uni.

ODE XXIX.

I*ngens Olympi conditor, & sator,*

Natus paterna vis sapientie,

Abiectus ima nunc latèbra

Triste feres Aquilonis iras.

Tu suetus olim scilicet acrius

Rubente dextra findere nubila,

Cælumque per raucum tonando

Purpureos agitare currus.

Cui bruta tellus intremis, ab male

Bruma tremiscis te specus horrida

Excepit vda rupe; namque

Summa potens Amor vnus imis

Mutare, teque altum attenuans Deum

Obscurat; vltro ceca mapalia

Subire cogens, hic sub antro

Bethlemio posuisse gaudet.

ODE XXX.

Ducit

D Vcit virgineo nectar ab ubere
 Infans dulce Deus, dic age naniam
 Cunis, Calliope, qua chelyn auream
 Molli carmine temperas.

Ergo caula Deum Bethlemio tenet
 Antro? cui polus, & sidereum iubar
 Immortale nitet? quem Pater exprimit
 Alta mentis imaginem?

Cunctis exoritur latitia seges,
 Sed matri soboles gratior obtigit,
 Custodique pio, qui sibi creditum
 Amplexu refouet Deum.

Auditos moderatur puero modos
 Alternans calamo Tityrus, & Mycon;
 Haud illi indociles ludere fistula,
 Nil agreste, humile aut canunt.

Tu lenis Superum templa recludere,
 Nigris nos Erebi Manibus eximis;
 Tu magnus reparas, paruulus aspici
 Quicquid restitui est opus.

AD PRINCIPEM VIRVM.

O D E XXXI.

HÆc Carxateæ procul arte fabrum
 Orbis excepit rudis aula caula?
 An sibi sensu leuiore amantes
 Somnia fingunt?

Qui leuis mundi vacuos recessus
 Implet, hunc arcet breuiore septo
 Pauperi regnata Deo latèbra
 Nescia cultus.

Barbaros frustra tibi nunc tapetes
 Baetra depingunt operosa; frustra
 Aspero Seres propevata textu

Vellera fingunt.

Sive Sarrano revolutus ostro
 Aureum limen, biforesque valvas,
 Seu colorato rutilum lacunar

Gange laboras.

Nobilis vincat licet aula Memphin,
 Et Paron, ditemque Tyron superbo
 Marmore; & multa Babylonis arte

Arria condas.

Hos ego informes tuguri penates
 Deligam, pressis ubi dives vulnis
 Dulce ridentem puerum fouebo,

Dulce gementem.

O D E XXXII.

ERgo procul penatibus, procul polo
 Mortalis hic iaces Deus?

Imbelle nostris corpus exercens malis
 Deuinctus acri frigore?

Romamq; damnas, & superba diuitum
 Insanientum pergama:

Hic in reducta rupe te balantium

Videre inerrantes greges;

Hic dulce Mæris carmen addit fistula,
 Et cum Menalca Tityrus

Cingens decorum floribus novis caput,
 Quos bruma mitis extulit.

Vt gaudet infitiua collo brachia, &

Iungens

Iungens labellis oscula?
 Hic turgidis lac exprimit mammis, oves
 Detondet ille candidas,
 Quò muneretur te, rigentem & induat
 Non inquinato vellere;
 Manant ocellis interim liquentibus
 Perenniores lacryma.
 Non iam frementis ora flamma fulgurat,
 Et aërem obstantem quatit,
 Nec inquietis intonata nubibus
 Verenda maiestas sedet.
 Amor tetendit certis anceps retia,
 Trudens in optatas plagas.
 Extorrem Olyempe, & aduenam terris Deū
 Gelu fatigat aspero.
 Quis nunc amorum, & improbi Cupidinis
 Incesta quaret gaudia?
 Quin corde claudens candido puerum fouet,
 Et dulce pectori inserit?

O D E XXXIII.

Lvcida iam mediū Diana tenebat Olym.
 Recentem adauēta fidere, (pūm
 Cum satus vsque Deo, matris Deus editus
 In verba iuratus sua. (aluo est.
 Virgineis puer ut sese cervicibus arcet,
 Lentis adherens brachijs?
 Ambo oculis, & corda ambo natusq; parensq;
 Bibunt amorem mutuum.
 O dolitura tua multum mox funere prolis,
 Cum acutus intrauit dolor;

Tentabit mucrone dolor penetrabile pectus ;
 Peribit ut pendens trabe ;
 Cedet lata Dei species , & forma decori ,
 Qua nunc cor omne surpuit .
 Sit diues donis , & Eoa merce licebit ,
 Illiq; Ganges profluat ,
 Non te prisca Dei morituri oracula fallent
 Marentem amores heu breues .

O D E XXXIV.

P Aruus immiti lare Diuus horres,
 Et graues pulsant anima tenellum ;
 Impij circum strepuere rauco

Murmure fratres .

Nec Parens flatu facilis mouetur,
 Ille natura tibi iure compar ,
 Mœreas duram , pereasue noctem

Rupe sub ima .

Sponte deuouit bonus ille natum ,
 Sponte deuotus rapis ipse pœnas ;
 Nec tui iam te miseret potentem

Aetheris alti .

Quid moras longas , Amor alme , nectis ?
 Insolens brume Deus alget insans
 Sub specu , bacchatur ubi proteruis

Africus alis .

Fer , puer , Diuo puero , fer auro
 Splendidam tadam , mihi nec Cupido
 Fumidam subdat malus ulcerosi

Pectoris hospes .

ODE XXXV.

Candida iam Pietas terris mutauit O-
 Et abdidit nudum Deum (lympum,
 In tuguri latebras.
 Saxa sonant Aquilone, quatit latus acer
 Abiectus has cunas legit (vtrumque:
 Inferiore vice.
 Regius hac cithara vates oracula canebat;
 Cognate mortali Deus,
 Exortiture puer;
 Te Bethlaa rianet tellus, quã frigidus Eurus
 Et nocte concretum gelu
 Asperat, atque ligat.
 Nõ tibi clara Tyros pperabit vellera lana;
 Sed cespite eduro parens
 Projiciet lacrymans:
 Opprobrium desorme tamen solata leuabit
 Agrestium tibicinum,
 Alituumq; choris.

ODE XXXVI.

Mater intègris bene nupta tadis,
 Qua Deum coelebs sine labe fundis,
 Persicas Regum tibi iam tiaras

Subjicit Eos.

Iam duces Cælo micuere flamma;
 Huc vigil tendit pecoris magister
 Tityrus caule fidicen canora
 Rusticus Orpheus.
 Sed quis heu cordis latebra petitus

Spiritus ? suspiria qua sub antro
 Infremunt ? quis mi gemitu pauentes
 Verberat aures ?

Scilicet par ille parentis ori

Hic iaces , tectus tenui lacerna ?

Te neq; intexto religauit auro

Dadala Sidon ?

O ubi centum , tua regna , fasces ?

Membra mordaci stipula sub ictu

Sternis ; ah pectus nimium fatigas ,

Et cor anhelum .

Dextera raucum modo fulmen egit ,

Dextera vinctus Deus acre torpes ,

Latus intacta geniale nectar

Duxs papilla .

Vidit abiectum sine lege Nummun

Mexmen , Eois peregrinus oris ,

Vidit & molles humeros , caputq;

Sidera torquens .

Vendicat cunctos sibi Amor ; quid ultra

Quæris ? abiicit solio Tonantem ,

Et manum telo vacuam trifulco

Frigore cogit .

A D P V D E R I C V M .

O D E XXXVII .

H Orret seueris , horret inhospitum

Specus pruinis . bruma nocentior

Deum male incinctum fatigat ,

Et stipula feriunt acutæ ;

Dissolue

Dissolue Numen frigore Thracio
 Vincitum, rigentem (si quis Amor) Deum
 Fove, focumq; ò cordis affer,
 Corde pius medio reconde.
 Qua vis cauernis Aeolijs malos
 Eduxit Euros, aethere concito
 Depraeliantes, atq; fratrum
 Agmen hyperboreum frementum?
 Annosa rimis caula patentibus
 Fatiscit, acres accipit & Notos
 Specu ruinosa; trementem
 Caula Deum minimum tuetur.
 At tu procellarum arbiter ò Amor
 Consterne ventos; namq; potens Amor
 Mulcere Cauros impotentes
 Et Libysum domuisse gaudes:
 Ala per auras cum volitant tua,
 Aura sequuntur te Zephyritides,
 Et Veris aspirant sodales
 Aërium per inane nanti:
 Ab surde votis tu quoq; Amor, neque
 Curas amantum incommoda, prodigus
 Tui, sed heu vitam tueri
 Parcior, atq; animam tuorum.
 Nos merce multa tradimus interim
 Naues onustas visere Caspias,
 Et Bactrianas visere eras,
 Pauperis immemores Tonantis?
 Quo crescat auri vis, suge quarere,
 Deoq; amicam pauperiem lucro
 Praepone; nec nudos amores
 Temne, graues neque tu labores.

186 IN CHRISTVM NAT.

Donec sub antri pumice mollior
 Gemiscit insans, frigore & intremittit,
 Nunc osculum surate dulce
 Sive genis rape, seu labellis.
 Cum lenè risum paruulus intimo,
 Cum triste fletum soluet ab angulo;
 Tu cinge ceruices lacertis,
 Conde sinu bene pertinaci.
 Nunc & chorèa, lætaq; personant
 Odeæ Cœlestum, & citharæ leues,
 Lyraq; sub noctem canora
 Per liquidas modulantur auras.

IN CHRISTVM CIRCVMCISVM.

O D E XXXVIII.

M Vcrone in usum vulneris aspero
 Saurire, acerbum est; tollite pristinum
 Morem, verecundumq; Numen
 Sanguineo prohibete cultro.
 Dolore turpi absiste puer, Deo
 Defende probrum; labe quid impia
 Intaminatus damna pendis
 Nostra reus per acuta saxi?
 Dicere (magni prò sator ætheris)
 Apella vilis? gentis amicioꝝ,
 Curtiq; Iudæi, superbo
 Fabula sic daberis Quirino?
 Cupis seuera tu quoque persequi
 Decreta legis, iuraq; tristia?
 Ah ne recidat te indecoro

Vulnere

Vulnere, neue Daum cruentet,
 Amor tenello parcat, Amor tener,
 Tantum nec in te sauiat impotens;

Nec erubescendis fatiget
 Supplicijs sine lege vindex,
 Legumq; custos; ah puer, ah Deus
 Dolore quanto, cuspide sub graui,

Amore vel quanto laboras,
 Diue Deo generate magno
 Compar parenti? quis medicas manus
 Tibi cruentato admoueat pius?

Quis, ò, redundantem cruorem
 Sistat amans, religetq; vulnus?

DE EPIPHANIA.

Alludit ad illud Esaiæ. Surge
 illuminare.

ODE XXXIX.

SUrge, flammantes Solyme nitores
 Concipe, & lucis decus insolentis;
 Nam tibi Cœli radians Eoi

Gloria fulsit:

Ecce nigranti latet orbis umbra,
 Cæca nox Cœlum, nebulaq; condunt;
 Et malus terras minus expiatus

Iuppiter urget;

Te nitens flammis Oriens coruscis
 Afflat, & magni Genitoris alta
 Mente conceptum iubat, atq; imago

Numinis una.

Prodit

Prodit illustris Cynosura cunas ;
 Illa clara & studiosa Bethles
 Memnonum Regum bona dux, amorum
 Pronuba flamma .

Flecte nunc acres oculos tuendo ,
 Regnaq; & latè populos , & urbes ,
 Seras, & ditem Garamanta, & Indum
 Rupe coactum

Cerne Bethlea : Nabathaus ultro
 Pergit , & Gangis , Tanaisq; potor ,
 Et frequens Epha , & Madiana pubes
 Tendere gestit .

Ferre nascenti trepidant Tyranni
 Dona Tharsenses , Arabumq; Reges ,
 Quaeque diffusum pelagus nitentes
 Cyclades arcent .

O , quibus bacchabere gaudiorum
 Motibus ? mirata novos honores ,
 Cum tibi allatis Oriens tributis
 Seruiet vni .

Seruitus Regum tibi creuit , auri
 Diues ; ignoti fluit vnda vulgi ,
 Et Palaestinis equitare campis
 Agmina pergunt .

Vix laborantes graue pondus auri
 Sustinent vires ; onerant camelos
 Mille proceros , dromadasq; cursu
 Mille citatas .

Siue Oronteam, pia dona , myrrham ,
 Thure seu Diuum merito vaporant ;
 Huc aget sidus genus omne amantum
 Visere natum .

Lucidum ardentem oculos, Amoris
 Numen in terris imitantem, & ora,
 Matris integra sobolem, haud refecto

Flore pudoris.

Ille nos latis placidus reponet
 Sedibus, nuper vacuos honore,
 Et dabit fauos Acherontis imi

Fallere Manes.

DE EPIPHANIA.

ODE XXX.

Aurora populos cum noua duceret
 Cæli flamma Dei nuncia paxuuli,
 Iordanis medio substitit alueo

Speâtor, recinens breui

Euentura, bona pergitis alite

Reges Memnonij visere paupere

Sub tellure Deum, promite largius

Nato tergeminas opes.

At cur cuncta nouo concita perstrepunt

Motu? quid Solyme milite barbaro

Coniurata Deum perdere praeauet,

Ne regnum vetus occupet?

Eheu quanta tibi vulnere Bethlee,

Tempestat misera quam grauis imminet

Irarum? pueris funera qua mouent

Reges Memnonida insciji?

Iam duris acuit cotibus asperum

Mucronem faber, atque ignibus innouat;

Iam princeps Solymes agmen, & impium

Lictorem exitio parat :

Nequicquam tenui praesidio feror
Mater sollicito supprimeb ubere,
Et natum gremio, se puer insolens
Vagitu reteggit suo.

Iam stricti chalybes, araq; fulgurant,
Atque altos miserorum intuoꝝ aggeres
Infantum; gemitus exululantium

Matrum sidera territant.

Vrgent indomiti pignora dulcia,
Et ferro lacerant. siste miser, miser
Vagitum, ecce furi te laniare atrox

Lictor tigride sanior;

Quem tu, quale lupum exhorruit Appulum
Dum mammis inhiat agna liquentibus,
Horresces, trepido mollis anhelitu, &

Frustra pectora comprimens;

Fasces iam rigidos exoluit sciens
Cadis, findit agens collaq; lactea
Crudelis, rapido aut durus acinace

Hausit purpureum latus.

Herodis rabies, iraq; matribus
Detestata diem proferet impium,
Binas ante hyemes per plateas cruor

Ibit flumine languido.

DE EPIPHANIA.

ODE XXXI.

QVo te paterna mentis imaginem
Natura donet munere? quem Pater
Inter-

Interminato fusum ab auro
 Numen idem, propriumq; gignit.
 O quà recurrens Phœbus in ultimas
 Se tendit oras, paruule nobilis,
 Quem Seres extremi, ducesq;
 Memnonida didicere nuper
 Tellure natum, sidere nam tuo
 Ductore, diues Persa iter expedit,
 Rupesq; Bethlaas, & antrum
 Egelidum subiit; iacentem
 Viditq; dura sub niue, regium
 Et prompsit aurum, thurraq; masculas,
 Myryhamq; Oronteam, Deoq;
 Par decus haud temerè arrogauit.
 Te nouit Indus, te Garamas niger,
 Te Bactriani fluminis accola,
 Te regna Neptuni reposti,
 Oraq; deuenerata Tharsis.
 Aurora te non ante parens die
 Nouit parentem lucis, & igneum
 Mirata sidus, prauiumq;
 Phosporon haud tenuante flamma.
 Sed quid Tyrannus perstrepe impio
 Compar Neroni sanguine roscido
 Cunasq; scœdauit, papillis
 Innocuos pepulitq; natos.
 Crudelis infantum nece barbara,
 Ferro terèbrans pectora candida
 Bethlen cruentauit dolentem:
 Sarmaticus prope qualis hostis
 Deuastat vrbes, obuia corpora
 Scindente ferro, qualis & Africus
 Hyblamq;

Hyblamq; , odoratumq; Pæstum
 Diluue populatur alta,
 Sic immerentum viscera carnifex
 Immansueto perculit impetu,
 Latèq; circum demetendo
 Strauit humi, gremiouè matrum.
 Iam purpurato flumine decolor
 Iordanis horret; perluit & cruor
 Urbemq; , & inuisos penates
 Vindice nil miserante ferro .

DE EPIPHANIA.

O D E XXXII.

Sidere Eoo duce perge Memnon,
 Inuidum quamuis Solyma Tyrannum
 Terreat flamma; tibi nil timendum
 Auspice Cælo.
 Antequam cæcus furor, atq; cædis
 Dira tempestas tonet immunitis,
 Præuium sidus tibi dux resulget
 Solis ab ortu.
 Siste tu felix, ubicumq; sistet;
 Et memor magni generis paterna
 Credulus de mente satum Sabæo
 Thure redona,
 Sed vides quantos agit ira nimbos?
 Pronus in cadem furit innocentum
 Arbitræ, fas cui posuisse cuncta
 Sub pede iura.
 Mater infelix breuè quid sit atrox
 Regis

Regis insani furor , & quid ira
Possit , heu nosces ; natat ecce Bethle

Cade tuorum .

Candida matres , pueriq; cacos
Sentient motus animi furentis ;

Iam necem cerno miserum , & trementes

Pectore natos .

Nescius fari puer , insolenti
Subdidit ferro latus , atq; tetra

Fronte Lictozem , rigidosq; fasces

Palluit insons .

Nuper optatis inhians papillis
Dulce ducebat puer ore nectar ,

Sole sub nigro nihil arma preter

Vidit & hostes :

Ac simul centum micuere sera

Luce mucrones procul ; ò supreme,

Nate , amor , dixit genitrix acerbo

Victa dolore .

Quid moror cadem ? cumulanda mors est

Matribus iunctis ; puerinè solvunt

Morte commissum ? an vitijs carentes

Tortor acerbat ?

Tanta qua cadis sitis ? immerentes

Occidunt nati ; meliusne Thracas

Ire per sauos fuit , an paterna

Degere Bethle ?

Lictor , insanum mihi nunc corusca

Pectori telum , gremioq; conde ,

Me iuvat nati quoque multum amati

Fata subire ,

Innocens matris modo susus aluo ,

*Innocens ferro cadit, ò doloris
Vltor, & vindex, ubi nunc trifulcum
Fulmen, & ignis?*

*Pone nos lustris medijs ferarum,
Mitius perdent Nemeæ leones;
Montis Hircani sociasse tigres
Præstat, & ursas.*

*Sola cui linguar viduata mater?
Quid mori cesso? pote: irruendo
Licet, hanc aluum petere, & parentem
Iungere nato.*

*Sanguis amborum bene mistus ibit
Effluens venis; miserè querentem
Regius Bethles fidicen canora
Voce remulcens*

*Adstitit, dulcem citharamq; mouit;
Abstine ò luctus, ait, & querela,
Quòd tibi inuisus nimium satelles
Pignora tollat;*

*Mater infantum decora alta nescis?
Mitte singultus, sobolis beate
Sorte iam felix; cadit ic̄ta Diuo
Victima princeps.*

D E E P I P H A N I A,
ac SS. infantibus Innocentibus.

O D E XXXIII.

B Ethlea, Reges, ibitis cunabula,
Monstrante Cælo semitam,
Inter sodalem bruta visuri Deum
Inhospitalem pumice

Ultro iacentem, munerari diuites
 Opum parati pauperem.
 Ah ah dolorum quantæ tempeſtas tonat,
 Quis voluitur globus mali?
 Iam iam venenum turbidis venis bibit
 Tyrannus Urbis impius.
 Cerno cruentos aggeres cadentium,
 Puerum inſepulorum & greges.
 Boreas ut alis obſtrepens nocentibus
 Hymetti honorem decutit;
 Ut Africo iracitata diluuius fera
 Rapit omne Pomona decus;
 Aut qualis ater imbribus gladium polo
 Inimicus Orion mouet.
 Quid poſcit iſte mucro? quem ſæuus petit
 Vibrans nitore aheneo?
 Hoſtemne flamma ſana vaſtantem impiè,
 Araſq; vertentem ſolo?
 An innocentem, & integram Bethlen petit?
 Et maculat imbelles oues?
 Quis viperinus hic furit præcordijs
 Liuor Tyrannum concitans,
 In ſæua damna feruidum, atque ſanguinis
 Siticuloſum ceu lupum?
 Vbi miles immanſuetus obſedit fores
 In cæde bacchari ſciens,
 Ut currit expeditus omnem per domum,
 Acrem coruſcando nouum?
 Immanis imminet ſecuri, principem
 Exhaustiente ſanguinem:
 Hic enſe crudus amputat molles manus,
 Hic candidis ceruicibus

Premit bipennem, & languidū metit caput,
 Crinesq; turpat aureos.
 Violens at ille utrumq; transfadigit latus,
 Fractumue differt verticem,
 Pavidumq; puerum, & immerentē vulneris
 Ferro laceffit aspero.
 Ut morte pallet purpura certans gena?
 Malaq; dulces ut rigent?
 Vena scatēbris diffluunt manantibus,
 Vena cruoris integri.
 Quis heu dolorum quos amor parentū habet,
 Meminisse quis luctus potest?
 Ut Regis iris concitata seuijt
 Furore tempestas nouo,
 Cum m̄sta mater abstrahi caro sinu
 Dulces doleret liberos,
 Cōdensq; frustra pectore, & gremio, hic statim
 Fleret sepulta pignora.
 Has inter iras, hunc & atrum turbinem
 Perstricta ut horrent lumina?
 Videre tetrum, & ore carnificem truci,
 Aciemq; ferri lucidam,
 Apesq; paruas, innatans & sanguine
 Examen aluearium.
 Clauduntur atra nocte ocelli, sidera,
 Genarum & extinctæ faces.
 Simul tonantis ira flammæ excanduit,
 Ignarus exitij puer
 Distenta siccans ubera haud metuens sibi,
 Dulcisq; lactis ebrius
 Tabo secures, lacte seu puro magis
 Vittata tingit victima.

Frustra

Frustra trementi pectus amplexu petit,
 Sinumq; maternum tenet.
 Hinc truditur vi multa, & hinc protruditur;
 Ut licet obstantes premit,
 Agitq; matres: sidera incendunt prece,
 Et Numen occultum cient.
 Eheu dolentum qualis eiulatio
 Crudele detestantium
 Facinus? querelis cum remugijt Polus,
 Gemituq; nequicquam pio:
 O Nate, Nate, Numinis magni potens,
 Bethlesq; tutor finium,
 Te saeva pascit ira, quo lates loci?
 Qua te latèbra contegit?
 Saevit Tyrannus interim, & vicarij
 Plectuntur infantes minas.
 Nunc nunc adesto, solue nos praesens malis,
 Et spiritus Regis preme.
 Hæc fata vix, cadentium spectaculo
 Natorum inemoritur Parens,
 Cum Pallor occuparet ora & astuans
 Marore contabesceret.
 Amens stupet dolore, Nato & incidens,
 Mammæ cruore collinit.
 Ah parce miles, furere desiste; impia
 Remitte lymphatus nece
 Impube corpus perdere, & sua manu
 Puerile guttur frangere.
 Non hic Scytharum mos, nec indocilis fuit
 Cruore molliri Getæ.
 Quo licet atrox tendis, ut sensit specu
 Erymanthio fren dens aper?

Quid

Quid ante ferrum voce saeva vulneras,
 Vultuq; in infantem truci?
 Per dulce matris osculum, & madentium
 Fontes cruentos vberum;
 Per oris hoc suauae purpurei decus,
 Malaq; melleas precor
 O abstine ira, sanguinis susum satis,
 Acuta conde spicula.
 Nullus reclinat à furore liuido
 Amor, dolorue ferreum,
 Donec metatur omnis Hybla flosculus
 Iniuriosis vnguibus.
 Deuotus infans regis miser minis,
 Et obligatus aspera
 Animam bipenni, & spiritum debet breues
 Aut bimus, aut trimus puer.
 Prò blandientis iura Natura, & nece
 Fas inquinatum barbara:
 Sopore ocellos irrigante, mors subit
 Acerba fraternas vices.
 Cunas feretro mutat, & nutriciam
 Emortuali nenia:
 Quantum procella tonuit, & quantum ma
 Est execrata Bethlee?
 Capricornus alter hic seueras intulit
 Brumas, & immites niues,
 Ex quo furit superbus, illusum ratus:
 Se rege Persurum aduena:
 Ne fabulam sui daret, sauiam dedit
 Infantium tragediam.
 Maturat hæc acerba mors pœnas: breui
 Sacer Tyranno erit cruor.

IO. BAPTISTAE

MASCULI

è Societate IESV

LYRICORVM

SIVE

ODARVM

LIBER IV.

De Christi pœnis ac morte.

Προούλιον

T nunc hæsitante com-
 plector animo sanguine
 manantem, ac morientē
 vitæ parentem? quippe
 animaduerto ad deplo-
 randum, & lamentandum haudqua-
 quam esse mihi vel lacrymarum, vel

K

que-

querelarum satis . Tu namque, Pater
 ipse ter maxime , filium, quē ad per-
 fectissimum, absolutissimumq; Natu-
 ræ typum æterna mente genitum gi-
 gnis, cuius incunabula non rudis in-
 fantiæ blandimentis, sed æquæuæ di-
 uinitatis amore fouisti semper, ac fo-
 ues, sanctissimum, amantissimumq;
 tui, à te amatum æquē, vt iustitiæ li-
 tarer, in modum hostiæ mactari vo-
 luisti . fatius esse iudicans Patrem in-
 nocentissimo, amatoq; vnicè filio,
 quam impijs hostibus deesse; vidit
 Sol (quamquam ille Cæli oculus te-
 nebris repente offusis acerbitatem
 tantam intueri nequiuit) vidit certè
 illa ætas, illa vrbs mirum, inuisumq;
 spectaculū. & Patri Deo par, & mun-
 di conditor, spoliato corpore, pacta
 mercede veste, licitorum se verberi-
 bus lacerandum præbuit, affigendum
 cruci, ferro, flagris, vepribus cruentū,
 vt victoriarum, quas occidendo spe-
 ciosissimas adipiscebatur, titulū ac tro-
 phæū calamo sibi per ludū tradito in-
 scriberet sāguine. igitur à iucūdijs
 eius crepundijs atq; natalibus, indicto
 nunc toti Naturæ iustitio, ad mœstis-
 sima parentalia me confero, imitatus
 illam Memnonis statuam tam admi-
 rabili

rabili arte perfectam, vt ad primos
 Orientis Solis radios quendam con-
 centum instar fidium ederet; eadem
 vero ad occidentē iam Solem lugubri
 sono, & quasi Phrygijs modis immur-
 muraret. ita cum in superiore libro
 Christi ortum iucundissime cecine-
 rim, occāsum nunc luctuosissime de-
 plorare aggredior. testatur Pausanias,
 eam Memnonis statuam à se visam, &
 cum iam multa ex parte esset vetu-
 state collapsa, seq; audiēte instar frac-
 tarum fidium raucum quiddam ad
 occidentem Solem infremuisse po-
 tius, quam cecinisse; quod vnum
 ego præstare possum. quē animi mœ-
 ror ac dolor de Christi morte, cum
 stupentem & quasi lapideum fe-
 cisset, hoc tempore cum ce-
 teris saxis etiam infre-
 git integro tan-
 tum dolo-
 re.

O D E I.

Dimitte Pindi culmen amabile ,
 Immane poscit te Solyma iugum,
 Thalia ; amico redde Diuo
 Inferias lacryma tepenti .
 Vt ille sectus verberare liuido ?
 Vt horret ictus vulnere barbaro ?
 Venis & exuētis amarum
 Ducere amat sine amore virus .
 Tueri acerbum quod fuit omnibus ,
 Quicumque regnati astra tenent poli ,
 Deumq; te spectant ter amplum ,
 Et pariter venerantur unum ;
 Artus rubentes ut lacer , arbore
 Turpi perires ; ut premerent caput
 Sertiq; collatisq; dumis
 Dulcem animam miserè pacisci .
 Pro me volenti . fert Amor arduum
 In montem anhelum , fert celerem mori .
 Perferre quarentem labores
 Ille tulit per acerba lethi .
 Amor trabali pondere deprimit ,
 Amor dolorum , mortis & arbiter
 Parente dictus ; tela acuta
 Cudit Amor faber , arma cudit .
 Seu pectus hasta differat algidum ,
 Seu cor fenestra proferat igneum ,
 Rimatur imas dum latèbras ,
 Purpureos aperitq; fontes .
 Damnosa frustra seuities furit ,
 Edaxq; liuor ; scimus ut occidens

*Fatumq; deuotamq; Mortem
 Sustuleris merito triumpho .
 Frustra malorum nuper imagine
 Tristi pauentem perculit, æstuans
 Sudore cum vultus cruento
 Inmaduit, riguitq; pallens .
 Nequicquam acutis illa securibus
 Fidebat, uncisq; horrida brachijs ;
 Arcum sed intendit sine ictu
 Innocuum iaculata telum .
 Quid Mors inani vulnere sauiens
 Contra Tonantem posset, & arbitrum
 Vita ? reuixti, Diue, puro
 Rore lauens nitidos capillos .
 Mors consili expers morte cadit tua ;
 Testes Auerna rotæ roduces Styge
 Manes, verecundusq; Pluto
 Perpetua domitus catena .*

O D E II.

Quid te dolentem, me quoque maceras
 Flentem, reorum prime nocentium ?
 Regnator ò Diuùm perenne
 Patre Deo sata, Patris hæres .
 Ah sic peribis magna anima, ac tui
 Cruoris ultro prodigus ? ah caue,
 Caducus vnà ducat orbis
 Ne trepidam subito ruinas .
 Fatiscit altis dissita sedibus
 Tellus, gementum saxaque montium
 Diuulsa Naturam fatigant

204 DE CHRISTI MORTE

Attonitam facie malorum .
Fies reorum tu quoque turpium ,
Quondam decorus , prater & omnia
Spe&ctandus , ac te multum amantem
Crudus Amor minimum iuuabit .
Quamquam nec Orcus te grauis halitu
Afflabit olim , nec violentior
Tenebit Umbrarum Tyrannus ,
Et Stygia dominus paludis .
Non te morantem carcere bellua
Trilinguis urget ; vis tua liberum
Dimittet ultro , teque cacis
Manibus eripiet coruscum .
Ambit corona te populus frequens ,
Ducemque orantem consequitur comes ;
Ter temperando fila voce
Rex fidicen socios remulcet .
Rescissa mortis iura cedunt ; fugie
Ministra lethi seua necessitas :
Me truncus & pomum remorsum
Sustulerat , nisi triste fatum
Letho leuasses ; & amor , unaque
Tutela nostri ; scilicet hostiam
Te cede votiuam cruenta
Sponte adoles in Amoris ara .
Deuota cordi lancea fissili
Quandoque sauit , vulneribus Pater
Iram reponit sponte , promptum
Et iaculum , rapidumq; fulmen .

O D E III.

E Heu dolentum signifer, arborem
 Crudele scindes; nec Solyme modum
 Saxi inexorata pœnis
 Ponit, agens per iniqua montis.
 Mœrens parenti vota feres tuo,
 Sed finget ultro se illacrymabilem
 Pœnas ferenti, qui ter amplo
 Numine te sator usq; sudit.
 Iubet volentem te velut Adria
 Tumultuosi per freta currere
 Enavigando; teq; fluctus,
 Teq; graues ferient procella.
 Feres acutos vertice languido
 Dumos, receptans atq; humeris onus
 Infame, damnatusq; longa
 Arboris, & nocui laboris
 Iugo subibis, flebilis Deu nimis
 Matri; neq; horum te sociabilis
 Quisquam, pudicum prater unum;
 Consequitur dominum pudendum.
 Latus refossam barbarus hauriet
 Romanus hasta protinus, & solum,
 Ferrumq; tinget tabo, & vnda
 Paonijs potiore succis.

O D E IV.

Poenis consuluit quam minimum tuis
 Non lenis Pater, atque immiserabilem,
 Desertumq; doles te;
 Ore illum licet exprimas,
 Aeternoq; satum mente sub intima

*Substes ; te chalybes , te premit asperum
 Sertum ; tempora vepres
 Turpant , & capitis decus ;
 Non clari lapides vertice fulgurant ,
 Non crines adamas illigat aureos ,
 Natiuo aut Charis igni
 Pulchris excubat in genis .
 Te ludicra tegit purpura , te Tyros
 Informi opprobrio muricis impia
 Ludit , teque palustri
 Regem fingit arundine .
 Quo fugit nitor heu ? quoue color decens ?
 Quo vultus ? quid habes illius , illius
 Magis Numinis olim ,
 Quo terras , mare temperas ?
 Quo par forma Deo cessit ? & aureum
 Quis te perdidit ? ah , strenuus impulit
 In tantos Amor astus ,
 Seruaturus humo satos .
 Sic te lusit Amor , nec fuit arduum
 Deturpasse Deum vulnere lurido ,
 Hostis nec sine risu
 Extinxit atheriam facem .*

O D E V.

Natum parenti carmine supplicem,
 Deumq; amantem dic , Erato, Deum,
 Artusq; liuentes , comamq;
 Implicitam paliuro acuto .
 Eheu tuentis lumina Amor liquat ,
 Pleno ac doloris pectore , spiritus

Tumet

Tumet; Quirine ah parce miles,
 Parce graui metuende telo.
 Fas vulnus hasta dicere barbarum,
 Vdiq; fontem cordis, & vberes
 Cruore riuos, dona amantis
 Cecropio potiora melle.
 Fas & dolentis dicere naniam
 Matris, vel alti scissile culminis
 Aulaum, & instantem ruina
 Erigonen Solyma nocentis.
 Tu saxa, durum tu moriens Athos,
 Taurumq; frangis. tu Stygis accolas,
 Plutone victo, tu sorores
 Vipereas Erebo reuincis.
 Tu cum parentem carmine posceres
 Obliuosum criminis, obuiam
 Phœben retorsisti repente
 Nocte caua iubar occupantem.
 Vix rupe Bethles edite deuones
 Caput procellis; membra trementia
 Inuoluis infans vile panno,
 Nudus amans periture quondam.
 Quamquam nec aptus, paruule, vulneri
 Damnisq; nostris, nec sat idoneus
 Pœnis laborabas; beatus
 Vnus eras, patiensq; bruma.

O D E VI.

Non vsitatis pallidus occides
 Pœnis, bifurca ceu reus arbore
 Pendens, nec in terris moratus

208 DE CHRISTI MORTE

Longius inuidia tuorum
 Crudele obibis , Iessiadum licet
 Sanguis parentum , Patre Deo licet
 Satus , nec impar , ah peribis
 Vile caput , Solymæq; ludus .
 Iam iam rigescunt crinibus asperi
 Vepres , & arbos excipit impia
 Supernè , traiectumq; sæuit
 Perq; pedes , digitosq; ferrum .
 Sic victor Orcum deripis , & Patrum
 Subis gementium littora latior
 Regnata Plutoni , triumphis
 Nobilis , Elysijq; campis
 Formidolosus : dissimulat metum
 Frustra superbus ; iam spolijs grauem
 Impunè miratur , nec ultra
 Immeritos cohibebit vnda .

O D E VII.

A Ngusta rerum paupere cum Deo
 Perferre fas est , ardua; omnia ,
 Qui nudus artus pendet altè
 Romuleis agitated iris .
 Illum recisum vulnere plurimo ,
 Sectumq; flagris , & male vepribus
 Quisquis cruentatum capillos
 Aspiciet , gemitu profundo
 Suspiret : eheu ne Deus insolens,
 Rudisq; poenarum aspera perferas
 Lethi ; fatigatum per omnes
 Scilicet egit Amor procellas ?

Mors crimosos persequitur reos ,
 Purum paterni criminis unice
 Cur te immerentem seua mordet ,
 Nate Deo , neq; parcit uni ?
 Vis dia lethi nescia sordidi
 Viget refulgens lumine proprio ,
 Nec Mortis immanem securim
 Arbitrio Lachesis seuera
 Formidat unquam ; nec docilis pati
 Cælo perennat , fataq; temperat ,
 Casusq; mortales , & urnam
 Despiciens , hominum ruinis
 Euadit ; ultro sic tamen occidens
 Noua negatum pandis iter via ;
 Et pœna quas discreuit oras ,
 Remigio celeri subimus .

O D E VIII.

O Parce licitor , tristibus & modam
 Impone plagis . ingemit , ingemit
 Deus sub ictu ; sat dolori
 Trista datum , satis ac furori .
 Non barbarorum Sinicus ultimus ,
 Sic hostem acuto vulnere discidit ;
 Non Maurus aque , non flagella
 Sic geminant repetita Thraces ,
 Ut gens Iüda , compede ferrea
 Quondam Tyranni libera , nobiles
 Edocta ritus , atque iura
 Monte super trepido Sionis .
 Crudele lethum sed , Solyme , tibi

210 DE CHRISTI MORTE

*Suprema stabit causa, Quiritibus
 Cur olim acerbis, triste ducas
 Exitium haud miserante Cælo.
 Hostile aratrum barbarus imprimet,
 Fanumq; collabatur, & arduum
 Bacchante Vulcano lacunar,
 Et patria quatientur arces.
 Illum insolentem sollicitudinum
 Tentavit arcu strenuus aureo
 Amor, volentem perq; pœnas
 Misit agens, & amara lethi.
 Opprobriorum sit satis; impiam
 Compesce mentem, vertere mollibus
 Edura fas est, & recantans
 Probra Deum, Solyme, satere.*

AD COMITEM LAVRETI

O D E IX.

*Vix ecce quærna sufficit arbori
 Deus ferendo: præ Superum potens;
 Triste ingemiscens sub trabali
 Pondere inemoritur labore.
 Succede duro colla iugo terens,
 Non tu pudenda sorte vicarius,
 Succurre labenti, Deoq;
 Affer opem socius malorum:
 Est ampla merces; nam simul athera
 Victor reuisset, regnaq; patria,
 Cælo reclinabit beatum
Romulidum potiore regno;*

Laboriosum ne fuge consequi, &
 Quod ille pondus cunq; feret, tibi
 Repone, nec molem dolorum
 Abijcias oneri adlaborans:
 Dum pergit aris victima, prodige
 Simul cruorem; tristia vulnera,
 Vocesq; sub noctem probrosas
 Mente memor repetes amica.
 Nunc fraudulentum proditor osculum
 Lambit, latenti & lictor ab angulo
 Post terga deuinctum lacertos
 Vi retrahit male pertinaci;

O D E X.

O Mundi faber, impium
 Quis dextra chalybem fixit, & aneis
 Vinxit compedibus pedes?
 Cur te tantus amor, tanta licentia
 Pœne sustulit arbore
 Infelici? & agens spicula pectori
 Tentavit cor amabile,
 Et multo latices sanguine miscuit?
 Vrit te lacerum dolor,
 Vrit me penitus mœror, & indecens
 Oris forma Deo minor,
 Et vultus nimium flebilis aspici:
 In te tota ruens Patris
 Vltrix ira, malos deseruit reos,
 Nec Natum patitur leue
 Solamen capere, & delicias poli:
Hic altè tibi stipitem

DE CHRISTI MORTE

Fixit, ferrum acuens, sauaq; cuspidis,
Vt te fiat amicioꝝ

Mactata Pater, & lenior hostia.

O D E XI.

Cum tu de trabe languidam
Cervicem moriens deprimis, & caput

Duris sentibus horridum,

Protendens chalybi brachia livida,

Mi manat liquor in genas,

Intus meq; dolor macerat ignibus.

Ah nec lux tibi, nec color

Alta fronte manet, nec decor aureus.

Qui Thraces tibi candidam

Turparunt speciem vulnere plurimo?

Qui licetor male barbarus

Impressit rigidam verberibus notam?

Nosco fraude sub impia

Lambentem oscula, quae nectare nõ Amor,

Sed quae Cerbereo tumens

Multo selle cliens perfidus imbuit:

Sic tanta necis arbiter

Ultro te bifida fixit Amor trahi.

O D E XII.

Nimis atrox Amor urget, nimis angit,

Neque parcit capiti usque irrequieto

Male flagris lacerati, male plagis rubicundi.

Vbi nunc ò Genitoris decus almi?

Gena dulcis? decor oris? vitor auri?

*Vt inhorres? ut ab alta lacrymosus trabe
 Tibi dextrā furor acri premit ares; (pendes?
 Tibi vepres acuuntur; riget vni (intus
 Rubus asper; penetrabile & cor acerbat dolor
 Noua quæ vis latitantem sub Olympo
 Sola adegit petere ima? & subiisse (res
 Mala lechi periturū piū amanti, sine ame*

ODE XIII.

Ferro subactam si tibi dexteram;
 Pedesq; pubes impia foderit,
 Si morte placaris cruenta,
 Diue, Deum, immeritisq; pœnis;
 Auita pestis non genus opprimes
 Mortale, vitam restitues bonus
 Auctor; nec auersos nepotes
 Corripiet grauis ira Coeli.
 Deuota dudum creuit in arduo
 Hermone quercus, quam tibi destinat
 Pater; recumbes, qualis olim
 Victima Pontificum secures
 Cernice tinxit; te Pietas iubet
 Lenire flecti iam facilem Patrem
 Dumo coronatum marino
 Turpe caput, rigidoq; sero.
 Si tenta trunco brachia porrigas,
 Quondam seueri tu patris hostia
 Maior remollibus cruore
 Numinis haud miserantis iras.

ODE XIV.

Mitis

14 DE CHRISTI MORTE

Mitius ferro feriant cruentum ,
 Ictibus crebris humerosq; pellant ;
 Nec tibi cuncta pateant refosso
 Pectore vena ,
 Scilicet Natus Genitore linqui
 Visus , ut surdas hebetavit aures ;
 Arboris trunco Deus ille ab alto
 Turpe peribis .
 Tristis in ~~lōga~~ trabe flebis inter
 Hostium turmas , Solymeq; ludet
 Barbaro bacchata magis furore
 Nobile Nomen .
 Dum tibi flagrans amor , atq; nostri
 Cura , qua Cælo rapuit profundo ,
 Corde iam dudum calet æstuoso
 Arbitra pœna .
 Lata sed pubes , animaq; magna
 Prodigæ en ultro sequitur cadentem ,
 Et tibi fractos miserum sodali
 Dedicat artus .

O D E X V .

O Deote malis , nec patrijs muneribus
 potens
 Tu ne ille usque Deo natus , opes ingenij
 ferens
 Cur liuent humeri triste flagris , pondere,
 impio !
 Quo cessit color , et purpurea forma prior rosas
 Cur squalens miserè sordidus , atque illuvis
 obscurus
 For.

Formosus Deus ille horrificis vepribus his-
 pidus,
 Eheu quis lacrymis, & gemitu temperet?
 auguror,
 Nam mox incolumes gratus Amor restituet
 genas;
 Vita reddet opes, quodque decet dulce Deum
 decus.

ODE XVI.

ONate cunis Diue perennibus
 De mente pulchra, par vigor ingeni
 Quis te fatigavit recisum
 Verberibus, rigidoq; ferro?
 Gratum videri dulce decus poli,
 Quid triste mœres mole sub ardua
 Gemens? coronatus rubentes
 Sentibus immeritis capillos?
 Tecum peribo, nec trepidam fugam
 Carpam, relicta non bene carbaso,
 Cum fracta virtus, & fugaces
 Turpe tui latuere amici.
 Sed te paratum protinus obsequi
 Patris voluntas sustulit arbore
 Immani, & in lethum resorbens
 Egit Amor per acerba rerum.
 Obliviosi quis pateram meri
 Propinet agro? dum vacuis sitit
 Venis anhelus, vel quis unda
 Pocula deproperare curet?
 Ah fallor; hostem nam Pater arbitrum

Dixit

216 DE CHRISTI MORTE

*Dixit bibendi ; miscuit impius
 Cum felle myrrham , viperino
 Tristius applicuitq; virus .*

O D E X V I I .

Vltro tenacem proposita necis
 Deum fatigat damna per omnia
 Amor ; reposcit sua pœnas ,
 Sua necem Solyme proterua .
 Terris amicus reppulit igneas
 Arces Olympi , regnaq; patria ;
 Suspensus & crudele fellis
 Vipereum bibit ore succum ;
 Sic allocuto consilij pio
 Parente Natum , pro reparabili
 Orbis ruina : cernis alto
 Pulkere turpe genus nepotum ?
 Concede letho ; te male proditor
 Mercede pacta destituat licet ,
 Damnere crudelisq; cedis ,
 I bonus , i patiens perire .
 Iam nec nitebis Numine patrio
 Formosa proles ; te comitum cohors
 Periura linquet ; barbarorum
 Ipse Pater neq; vim refringam .
 Sic ira vindex denique , sic grauis
 Furor residat ; sic tibi protinus
 Minas timendas , ac pudenda
 Funera terrigenum redono :
 Sic destinatas aetheris ignei
 Sedes inibunt ; tu modo confici

Pœnis,

Pœnis, & adscribi reorum
 In numerum patiariis ultro.
 Dum licetor in te sauiat asperè,
 Scindatq; carpens verberibus; genus
 Mortale regnato beatum;
 Dum Solyme tibi vulnerato
 Insultet audax, & sodiat pedes
 Dextramq; ferro, stet polus incolis
 Fulgens, triumphataq; possint
 Morte frui potiore vita.

ODE XVIII.

Nitente Phabo Tabora lucidum
 Mutas reorum monte tenebrico.
 Sic eripis prudens Auerno,
 Dine, tuos, miseroq; Diti.
 Immane vepres crinibus asperant;
 Sertumq; nectunt textile vertici,
 Nec Numen augustum verentur;
 Aut veteres repetunt amores;
 Vt rupe quondam liquitur arida
 Latex, sequaci & fonte resoluitur;
 Vallesq; desertiq; saltus
 Insolitis maduere riuus;
 Descendat æstum seu vaga nubium
 Tutela, Cœlum nectare roscido
 Seu stillet, & fundat benignum
 Mellis opes nemore insolenti.
 Obliuiosi nominis Isaci
 Manus cruentas inijciunt Deo;
 Collesq; Caluari supini

218 DE CHRISTI MORTE

Asperaq; irrubuere saxa .
Non te tuetur, nate Deo, parens,
Malisq; tantis non Amor explicat,
Quem dulce amando dulcem amari
Fundis amans Patris unà amorem.
Hic heu pudenda sordidus arbore
Pendes; parentemq; & sobolem trabe
Cerno laborantes in una
Fœdere composito doloris .
Hic viperini pocula Liberi,
Myrrhâq; duces gutture selleo,
Merumq; confundent veneno
Isacida nimium proterui;
Verbis laceffunt, quem male verbera
Scidere torto; vipereas probro
Cudere linguas; sorte & ausi
Matris opus tunicam pacisci .

O D E XIX.

S*ic heu probrosa prone sub arbore*
Deus laboras? vix humeri ferunt
Onus verecundum, soloq;
Laberis exanimis cruento .
Remitte pondus ligna meo super
Tergo reponens; ipse benignius
Plagamq; necliam, & promam odoram
Vulneribus panaceâ hiulcis .
Probri sodalem iunge: Quiritium
Fasces laceffo; nil moror asperas
Pro te secures; fœdus ici,
Fœdus amicitie haud dolosa .

*Venalem alunni fraudibus impij
 Nunc tu cruorem fundis agens, emax
 Salutis, ah sat notus alti
 Vulneris, ingenuaq; flamma.
 Donec volentem licitor in arduum
 Collem fatigat, ne comitem abnega
 Amore supremo; cadenti
 Commoriens bene fata iungam.*

O D E X X.

EXsudans liquido sanguinis ubere
 Patrem cum soboles masta reposceret;
 Ales per liquidas concitus adstitit
 Auras, ut caneret patris
 Magni iussa: Bibes ebrie felleum
 Craterem; supero sic placitum Patri;
 Duces vipereum face tenus cadum;
 Urget sponte necessitas
 Deletura nefas; iam furit impudens;
 Te quarit tacito milite proditor;
 Coniurata neci, dum malè patrij
 Stat Regni Solyme timens.
 Eheu quale rubes, ecquis adest nouus
 Sudor? sed Genitor funera destinat
 Vltro. iam chalybem singit acumine;
 Et ferrum furor asperat.
 Tutatur facilis praesidio Pater
 Nullo; casaries vepribus hispida,
 Baccatoq; rigent pro diademate
 Dumis horrida tempora.
 Audin? ingeminant horribilem nimis

Clamorem, strepitumq; , en celes reum
 Liçtores rapere, & pertrahere ad necem,
 Vrgent & male verberere.

Leuum traüciunt cuspide iam latus,
 (Extincto neq; anim parçitur) & pedes,
 Contractasq; manus transadigit chalybs;
 Rubro sanguine collines

Artus: ecce pudens Sol caput occulit,
 Damnatiq; die, & luminis immemor:
 Seu dirupta solo dissiliunt inga,
 Seu Manes dolor excitat.

Infelix nimium Nazaris heu parens,
 Non olim hæc cecini pollicitus tibi:
 Post noctis tenebras vret acerbior
 Pectus sollicitum dolor.

Tu ne cede malis, sed generosior
 Dura; namque breui tristia mitibus
 Mutabis, vegetus cuncta per horrida
 Sospes damna per omnia.

O D E XXI.

SÆuit proteruum vulgus, & impium
 Deo parenti crimine non prius
 Audito, & immanem reposcit
 Voce necem, nocuasq; pœnas,
 Audax probroso figere stipite
 Reum; dolorum sed generosior
 Ascendit in callem petitor
 Sponte mori patiens, decero
 Mortis triumpho, funeris arbiter,
 Vitæq; ; nulla lege necessitas

Sortitur, ultro sed laboras
 Mole sub imposita malorum.
 Defixa tendis brachia, languida
 Cervice pendens; vinaq; gutturi
 Tristem elaborarunt saporem
 Assyria medicata myrrha.
 Quod si dolentem te nec Amor iuuat
 Prasens, nec aether agmina concitat
 Vltura crudeles, vel acrem
 Nube Pater iaculatur ignem,
 Cur fata damnem tristitia? cur graues
 Vitam labores, saevaq; vulnerum?
 Quin colle permutem cruento
 Pausilypi nemorosa tempe?

O D E XXII.

Tonante ssetus nube rubescere
 Nunc, Diue, fontes inter habebereis
 Suspensus altè, & vepre adunco
 Purpuream redimite frontem.
 Patrisnè magni morte nocentium
 Turpis propago concidet? hostium
 (Prò Numen vnum, prò ter ingens)
 Ludibrium, Solymesq; probrum?
 Sub lege auita diuidui maris,
 Et elaborata Superis dapis
 Oblitus, & saxi liquentis
 Isacides sine mente seuit?
 Haud ille cauit prouidus impia
 Urbis ruinam, fanaq; Romulis
 Vastanda flammis, damna traxit
 Ipse

Ipse suis veniens in auum
 Nunc sponte Diuum letho Amor occupat.
 Astrea virgo lancibus, ut nefas
 Expendit equatis, seuera
 Fata mouens ita soluit ora.
 Si non peribit triste sub arbore
 Proles Tonantis, nec vetus eluet
 Fatale decretum cruore,
 Regia non Superum patebit;
 Sed ille quondam cum semel occidit,
 Statim reponet se sibi viuudum
 Dracone ceu luctante pugnat
 Sape Elephas; cadet ille victor
 Cum se proteruis obtulit hostibus,
 Casusq; Martem proteret impiam;
 Restrictus & ferro lacertos
 Fundet agens sub Auerna Ditem.
 Vitamq; fortis, vimq; resumere
 Diuina acerbis miscuit. o amor,
 O magna Patris vis probroffis,
 Damna per, exagitata pœnis
 Non inquinatum reppulit osculum
 Mercede pacta, labra nec horruit
 Infecta, non à se remouit
 Fœderis, ac fidei minorem
 Illum iuuenta purpura nil breuis
 Delinuit, atrox sed rapuit mala;
 Interq; marentes sodales
 Emori Amans properauit acer
 Sciens futuri pracinuit necem
 Sibi paratam, nec secus expulit
 Petrum retitentem, minisq;

*Increpuit studio morantem ,
 Quam si superba mente proteruiens
 Satelles Orci pessima consili
 Suaderet ; illum quanquam Olympi
 Fecerat , atque Erebi potentem .*

O D B XXIII.

Foecundi soboles patris
 Illibata , modum pone laboribus
 Tandem , ac desine tristium ,
 Abiectoq; nimis consule Numini ;
 Non , si quid hominem satis ,
 Et te , Diue ; decet ; dignius aetheris
 Regnes arbiter omnium ,
 Hosti saeuus ubi fulmina dirigis
 Vectus nubibus arduis .
 Famososne reos inter , & impios
 Pendebis Deus arbore ?
 Informem maculam spargere Numini
 Ab parce , illinere ac notam ;
 Te sceptrum patrium , non calami decent ,
 Te regni diademata ,
 Baccatiq; tori , frontis & insula ,
 Non asperrima ueprum ;
 Te fas ore magis ducere nectaris
 Succos , non inamabili
 Mistum selle merum , & myrrhea pocula :
 Sed te iussit Amor , caput
 Venale , atque animam purpuream dare ,

O D E XXIV.

N Vlla mortales male criminosos
 Spes leuet, terras inimicus agras
 Dum Pater damnat, nisi Natus ultro
 Concidat vnus.

Concides casti bonus auctor qui
 Nobilis mortem superare letho,
 Mox ut aternat metuens resolui
 Vita superstes.

Pulchrior cerni es lacer, & cruentus,
 Quam nitens Phæbo super hospitalem
 Tabora, ardentis humerosq; nubis
 Lucidus auro.

Immerens seuis tibi acerbus ultro
 Aridus tabo, vacuisq; venis,
 Triste fel gustans; morientis horret
 Corpore pallor;

Pallidum at letho numero reorum
 Dissidens latro Solymæ proteritæ
 Eximit prudens, sociumq; probris
 Dedocet uti;

Credulus regnum, & diadema magno
 Detulit Diuo, propriumq; cultum;
 Sit licet pœna sibi par, nocentum
 Arbore pendens.

O D E XXV.

M Entis vis genitabilis,
 Seu patris specimen, seu iubar ingen
 Si clauos tibi aheneos

Ultro figet agens nostra necessitas,
 Mortalis Erebi metu,
 Et Ditis laqueis expedit reos,
 Lethum postq; tuum breue
 Immetata feres sacula posteris;
 Desunctoq; doloribus
 Merces magna, salus, grata tibi salus,
 Si non prisca reciditur
 Pœnis culpa tuis, nec statuis pius
 Quicquid suadet Amor pati,
 Frustra solliciti morte carebimus.
 Te ferre opprobrium necis
 Fas unum, genitum Patre pari Deum,
 Te, te collis in ardua
 Iam clamor vocat, & turba nocentium,
 I lethum rape, corripe;
 Sic immane nefas, & nota turpior
 Eradenda nepotibus
 Damnatis vetita legibus arboris,
 Cum periura Patris fides
 Summi materiem poma tulit mali,
 Heredi properans necem,
 Hydræ plus nimio coniuge credula.

ODE XXVI.

NEquicquam implicitum compede ahenea
 Licet Romuleus detineat Deum;
 Coniuret Solyme barbara funeri
 Frustra, damnet & arboris;
 Si non sponte suum deuoueat caput,
 Diuinamq; animam prodigat, atq; Amor

226 DE CHRISTI MORTE

*Hortetur, fore enim ad sidera iter patens
Venali ob pretium Deo.*

*Egit sponte trahens ardua in omnia,
Et percurrere Amor quidlibet obuium
Suasit; diuitibus propulit insulis
Extorrem patria Deum.*

*Pœnarum docilis iam dolet acrium
Contempti Dominus splendidior poli,
Atq; ultro miserum, transfuga coelitem,
Partes sumere gestit:*

*Non grata liquidus promitur amphora
Liber; vipereo felle sed asperant
Guttur, cui Sicula mella ferunt apes,
Et nectar liquet Atticum.*

*Importuna reum sauities agit,
Nullorum & comitum certa fides manet;
Quin dextram Genitor denegat, atque opem
Damnus illacrymabilis.*

*Quid me Mygdonidum, regnaque Memphicos
Mirantem teneant? iure perhorruui
Sublimes apices tollere verticis,
Abiecto nimium Deo.*

*Sed postes Erebi sic adamantinos
Victor diffidit, & subruit amulum
Ditem deripiens; sic Acherontios
Fratres illaqueat duces*

O D E XXVII.

O Non adeptis matris honoribus
Enate quondam pulcher, & ardua
De mente Patris, nempe fundis
Dulcem

Dulcem animam per acerba rerum .
 Hoc impiatam crimine Romulus
 Vastabit Urbem, lapsaque mœnia
 Depascet ignis, subditaque
 Fana ruent populata flamma .
 Dirum eloquuta sic Nemesti . Nefas
 Immane demens mox, Solyme, lues ;
 Fatalis impendet Quirinus
 Tempia Tyro fabricata vertens
 In puluerem, ex quo perfidus obtulit
 Mercede iniqua Numen ; & arboris,
 Seuique damnatum doloris
 Exagitas duce fraudulento ;
 Iam non parentum praesidio serox
 Arcebis hostem, nec Solyme vetus
 Pugnax gigantem Cyclopa
 Caute premes, rapidaq; funda ;
 Cernice duces Indocili iugum
 Onusta vinolis; qualibet exulas
 In parte, campestrès ut errant
 Orbe Scytha, neque certa sedes .
 Insultat cheu mœnibus erutis,
 Bustoq; templi turpe pecus ; natant
 Cruore campi, perq; pompam
 Roma serox tua iura ludit,
 Aurum repostum distrahent, atque opes
 Patrum vetustas, vasaque barbarus
 Heu cogent usus in profanos,
 Cuncta manu rapiente Roma .
 Vulcanus ardens scilicet Isacum
 Clarabit oras nomen in ultimas,
 Bacchante flamma deflagrata

Fana per, & rutilum lacunar.
 Oracula dico, fataque gentibus
 Hac lege, frustra ne trepident pia
 Urbis sepulta suscitare
 Tecta, sacras reparare & arces
 Ter si renascatur Solyma, & vetus
 Imago fani, ter recidat mea
 Manu subactum, terque inanem
 Culmine deuoluam laborem.

IN CHRISTI CRUCEM

ODE XXVIII.

Arbos à Libani nobilior cedris
 Vltro lecta Deo, non sine te salus
 Orbi parata nocenti.
 Ramis lata bicornibus
 Pendentem retines; ille lacer flagris,
 Traiectusque latus tingere amat tibi
 Rubro sanguine truncum
 Aequaui soboles Patris.
 Te sustollit Amor signifer, & Deum
 Ardet figere; tu tendis amabilem
 Vmbra, & dulce labori
 Præbes hospitium, arborum
 Fies perpetua fronde virentium;
 Fies purpureo flore comantium,
 Te dulcis rigat vnda,
 Corde & desiliens cruor.

ODE XXIX.

TE nunc, Nate Deo, Cœlique, Ere-
 bique potentem
 Regnatorem animam exhalantem
 Maerebo, lacerumque comas, & scissa cruentū
 Tempora. te ne ab origine Divum
 Dicimus aeterna natalem ducere, par &
 Ferre decus, faciemq; paternam?
 Te dulcemproflare Deum spirabile cordis
 Numen, & aequi iuris Amorem?
 Nil nomen te grāde iuuat Natique, Deique?
 Sis Patris licet argumentum
 Ingens, sis animi, tanti sis Numinis haeres:
 Nec Cœli stellantia templa
 Te formasse iuuat, clarāq; Lycaonis Arcton,
 Et Phœbi spectabilis olim
 Purpureum decus, & pulchra Latoidos igni
 Accendisse genas male turpem?
 Illa supercilij quò cessit gratia? & ille
 Flos? animam largite parenti,
 Concedis morti neruos, artusq; volendo
 Natura termaximus auctōr,
 Nempe ultro tibi fata moues, & flebile lethū,
 Prodigè Numinis, atque cruoris;
 Scilicet ut multo vectes adamante recludas,
 Iam reuoluto cardine Cœli.
 Sic omnes stellata manet nos regia ciues,
 Vt constrata semel via Cœli est;
 Nec Nemesis dedet Stygio mactare tyranno
 Mortales Acheronte solutos,
 Nāque tuo reparas letho pius; & caput omne
 Innocuus tibi reddet Auernus.

O D E XXX.

Conclamata fleo Numina, & urgeo
 Diuinum caput, heu, questibus ultimis,
 Matrem iungere amo, qua tulit integra
 Voti virginei Deum.

Natura trepida flebilis occidis,
 Et tecum pariter Cynthius occidit,
 Damnauitq; diem, tristitia graui
 Infractis quoque cautibus:

Nempe hac mesta parens audiit, audiit
 Oracla, & Senior fata minacia
 Olim pracinuit; sic sibi creditum
 Arcebat gremio Deum.

Sed mox alta manu Tanara subrues;
 Et sanguis veniet magna anima redux.
 Euadent miseri carcere lurido,
 Te, te cum semel auspice
 Cogetur subito fata recludere
 Pluto; quosq; sibi surpuit impiè
 Reddet; Diue, tuo sic bene sanguine
 Deles primigenum nefas.

IO. BAPTISTAE

MASCULI

è Societate IESV

LYRICORVM

SIVE

ODARVM

LIBER V.

De Christi pœnis ac morte.

Προούλιον

ACRYMA nihil citius arefcere præfertim in alienis malis dicere solebat rhetor Apollonius; quas tamen cum in superiore libro profuderim plurimas, adhuc redundare video. sed nimirum

L S noua

noua sit ratio lacrymandi, vbi defle-
 tur Deus. expromam igitur in hoc
 altero intermortuis vtcumq; vocibus
 reliquias mœroris. Sed vnde nam in
 Dei morte deploranda tanta siue fee-
 cunditas, siue pertinacia carminis?
 mirū est quod accepimus à Græcis;
 fuisse Libetris urnam in qua Orphei
 cineres supra columnam marmoreā
 seruabantur; eo lusciniæ ex finitimis
 agris turmatim conuolare solitas, &
 quasi naniam canere; has porro reli-
 quarum omnium, quæ in ea regione
 essent, suauissimas fuisse, & maxime
 vocales, quæ pertinaci quodam cantu
 ab ea urna fere nunquam auolarent.
 En causa, cur & nos ita pertinaces in
 canendo simus: parentamus extincto
 Deo, & quamquam eam lusciniarum
 suauitatē non arrogamus, certe mul-
 to ille ad concitandū & quodammo-
 do afflandum animum efficacior quā
 Orpheus; neque enim solum saxa
 trahi, reuocari ab inferis frustra con-
 iugē fabulamur, sed pios Manes euo-
 catos ad æternæ vitæ lucem fatemur;
 saxa vero dirupta montesq; discissos
 etiam num videmus. atq; vtinam ad
 beatissimam ipsam urnam hæc canere,
 ac deplorare liceret, quanto plus
inde

inde suauitatis, quam luscinijs illis ex aridis Orphei cineribus atq; ossibus manaret? & sane multo magis imple- ret, vt ita dicam, animum illa quam- quam inanis vrna, & diuino corpo- re vacua, quam quæ cadauer Orphei continebat. pergam igitur, & quadam siue doloris pertinacia, siue amoris constantia, si minus omnium suauif- sime, certe maximo cum sensu pie- tatis, vti par est, carminis luctum, reditegrabo. Sed in hoc Naturæ squa- lore quo vtar artis ornatu? qua ele- gantia carminis? etenim si ars natu- ram imitatur, cum illa hoc tempore tanto in luctu sit, quid tandem ab arte depromi poterit culti, atque iacundi? aut qua ratione acerbissi- mum illius dolorem hæc effinget? equidem, quoniam affinis est pictu- ræ poësis, libenter adhiberem illud summi artificis velū, quo Agamem- nonis, cuius dolorem assequi arte, non poterat, vultum obtexit, nisi hoc tempore vela conscindi viderem. Expediret item nos communi dolo- re oppressos, & consepultos aliquo tumulto tegi, nisi aperti tumuli Ma- nes suos dimitterent potius, quam admitterent, hærerem prorsus dolo-

re & obstrepescerem, sed qui licet in tanto motu cōcussæ Naturæ ? q̄ si, vt aiūt Physici, nunquā vehemētius intremiscūt terræ, nisi sopito mari, Cæloq; tranquillo, subtracto omni spiritu, ac post ventos conditos, sane idcirco nulla tunc sæuijt in mari tēpestas, quòd in Dei moriētis corde vniuersa sæuaret . idcirco nullus in Cælo turbo, quia quicquid est horridi, ac turbulenti in eum vnum impetum fecerat. neque vero fas erat alios tunc spirare ventos, quam gemituum, ac superiorum; nec afflare spiritus, Deo efflante animã . mira plane sunt omnia . scilicet terra mouetur, quia se conditor confixus commouere non potest; hominibus vita functis venæ replentur sanguine, quia vacant diuinæ: aperit Deus oculos vel hostiles, cum moriens ipse claudit; aperuerat etiam viuēs multis, siue vt plures haberet spectatores probrorum suorū, atque pœnarum; siue vt plures essent oculi qui se flerent. Sed vltra progredi dicendo non licet; tot enim orationi occurrunt doloris scopuli, quot hoc tempore petræ scinduntur .

ODE I.

PArce iam Nato Genitor ; nec urge
 Intonans seuis nimium procellis ,
 Et fatigatos premere acer artus
 Desine telis .

Magna si manat soboles , perenne
 Par decus ducens , careat pudendis
 Sordibus lethi , careat seuera
 Lege reorum .

Durius pœnas agitatus inter
 Arboris trunco grauiore pendet ,
 Vepribus frontem lacer , atque athena
 Cuspide dextram .

Gaudet infestis Amor , atque acerbis :
 Scilicet letho generosus vltro
 Credidit se se : Genitor sed illi
 Damna rependes

Ocyor ; non si mala nunc fatigant ,
 Sic diu linques ; tumulto iacentem
 Suscitas Natum , neque serus vrna
 Condis inertis .

ODE II.

REus alta trabe pendes Deus ille
 Patris hares , typus ingens , operosa (me.
 Nota mentis , iubar oris , simulacrū Deifor-
 Neque dulcis stientem leuat amnis ,
 Neque pœnas lauit agras merum . acerbant
 Sed amaro labra felle , & male aceto me-
 (dicato ;
Grane

136 DE CHRISTI MORTE

*Graue dextra , graue fixo pede mares ,
Lacer artus , it amicus cruor unda , (tesecit.
Quatesecit latus hasta , & cor amantis pa-
Tibi vittas , & honestum diadema
Amor aufert ; caput Indo prius auro (pallet.
Paliurus tenet asper ; coma squalet , gena.*

O D E I I I .

O *Magne vindex criminis , ò Parens ,
Cui vis profundi parturit ingeni ,
Prolemq; fundit magnam , habentem
Instar idem , patriumq; vultum.
Te Natus ambit sollicita prece ,
Fletuq; supplex , teq; parem ciet
Patrem cruentus barbarorum
Turpe manu , rigidoque ferro .
Obliuioso ne excute pectore
Depulsum ; acerbis neu Solyme impia
Pœnis fatiget , perque dextram ,
Perque pedes premat immerentem .
Iam mortis ultrò saua necessitas
Clauos ahenos cudit , & arbori
Immane fixit ; nec recuruo
Tristis abest paliurus hamo .
Ut membra pendent immiserabili
Velata nulla pallida carbaso ?
Vtcumque sortiu maligno
Veste cohors inimica nudat .
Hac illa frons , & forma Dei vetus ?
Parentis ingens hic decor ? hic satus
Natalis æterni ? triumpho*

Sponte

Sponte sui subit ille amoris .
 Quid non malorum sponte resorbuit
 Casus per omnes ? quid patiens Deas
 Crudele fugit ? vel dolorum
 Invida quid Solyme reliquit ?
 Nunc pone damnis, pone modum malis,
 Vincitumq; pœnis solue, recolligens
 Manu fatigatam labore, &
 Functam animam grauiore iussu.

O D E IV.

Patrem dolendo quid repetis tuum ?
 Si neutri amicum est destitui genus
 Mortale, spes ò sola nostri,
 Præcipitis columnamq; mundi .
 Si te seueris supplicijs dolor
 Subducit ; olim, cui Pater alteri
 Det expiandi ritè partes
 Criminis ? affugiens procellam
 Cedes ruinae scilicet omnium,
 Gentisque perdes dulces decus tuae ;
 Vt ipse suspensus peribis,
 Certa salus erit, & superstes
 Viues . amantem (sic) neque flammæ
 Terret Chimæra spiritus, arduum
 Et quicquid obstat, vi refringit,
 Per medias ruit atque cades,
 Nil damna terrent . tu quoque prodigus,
 Vindexque nostri, victima concidas
 Deuota placato parenti,
 Et niueus feriaris Agnus .

133 DE CHRISTI MORTE

O D E V.

ET luctu & lacrymis iuuat
 Complecti calido vulnere liuidum,
 Et tabo maeridum Deum,
 Qui nunc pendet hians de trabe, flebile
 Pondus, vulneribus lacer,
 Sed matris misera flebilior, refert
 Dum cunabula Bethlees,
 Cultam & Memnonio rege puertiam,
 Et festas Superum lyras;
 Seu nox tergemino cedat Apollini,
 Astro seu duce splendeat.
 Nigra ne careat ceca dies nota,
 Neu promptis lacrymis modus,
 Neu sit sollicito corde quies mali.
 Nunc pro purpurea rosa
 Frontem, dume, notes horridus asperam.
 Omnes in lacerum Deum
 Defixi soluunt lumina, amabili
 Harens ambitiosior
 Trunco, vi rapida non ego distrabar.

O D E VI.

Quid inquieta poscit ab arbore
 Natus parentem, corpore liquidum
 Fundens cruorem? non ut hostem
 Fulmine corripiat caduco,
 Non sulphuratum fundat ut urbium
 Ignem, Noëtin diluuiem neque,
 Cum claustra Neptuni refregit

Orbe ruens super ira Cæli .
 Agat proteruos & furor , & scelus ;
 Vitam benignus cade paciscitur :
 Sic damna vincit , sic paternos
 Morte iuuat reparare casus .
 Tuetur hostem ; quippe ter , & quater ,
 Pœnas tot inter , damnaq; vulnerum ,
 Probris laceffitus , quiescit ,
 Mite Patrem simul apprecatus ;
 Pœnam latentis Numinis inscijs ,
 Pater , remittas lenior , & precor ,
 Impunè da , dextra nec acris
 Tela pati , nec acerba vultus .

O D E VII.

Vltro citatum deproperas tibi
 Lethum , & probrosas immerito paras
 Per damna pœnas , atq; vepres ,
 Atq; grauem chalybem receptas
 Immane membris ; sic tibi virginum
 Sponso cruento plurima concidet ;
 Vel sponte præsectis capillis
 Casta tuum aduigilabit ignem :
 Sic te sequentur , collaq; barbaro
 Mucrone condent agmina amantium ;
 Lethumq; crudele , & seuerum
 Supplicium apposuere lucro :
 Te dum tuetur sic male saucium
 Arcu paterno , quis penetrabile
 Ferrum recusset , dulce tecum
 Commoriens per acuta pœna ?

24° DE CHRISTI MORTE

Cum tu paterna vis, imitabilis
 Splendorq; mentis, delicias Patris
 Mutare damnis inquietis,
 Abijciens potiora, tendas.

O D E V I I I .

A Mica ferro ledere Numina
 Nec barbarorum est; huius & insolens
 Scythes furoris, gensq; Thracum
 Effera, Massageraq; duri.
 Ambite nudum pallade toxili,
 Plo, Camœna, cingite candido,
 Deum & verecundum pudentes
 Carbaseo reparare velo.
 Probrosa nullo tegmine nuditas,
 Et pacta vestis sorte volubili
 Immane quantum distat alta
 Prole Dei, scelerisq; pura.
 Inominatis heu male discrepant
 Odeæ Cœli vocibus, impium
 Lenite clamorem, atq; cœdis,
 Atq; avidum immoriti cruoris.
 Matremne vultis sumere tristem
 Partem malorum? dicat amabilis
 Parens, acerbo quo doloris
 Vulnere, quo iaculo laboret?
 Vnâ peribit non alia nece
 Parata ferro: flebilis heu parens,
 Quanta sub Aetna pectus ardet
 Tristius, obruiturq; flamma?
 Quanta laboras sollicitudinum

Sub mole, Nato proxima? quis piè
 Soletur egram, teq; tanto
 Expediat, miseranda, luctu?
 Inter virilis vulnèra nil tamen
 Dolore peccas, te abijciens leuem;
 Nec erubescendis recedis
 Opprobrijs, sobolisq; damnis.

O D E I X.

Q V andiu Nato Pater immerenti
 Sauius, vindex Pater? haussit illi
 Iam latus ferrum, patet & fenestra
 Pectus hiulcum.
 Fluctuat Natura, pauetq; monstri
 Insolens, Manes Acheron remisit,
 Et vetus patrum genus omne terris
 Rettulit altis.
 Crebrior motu tremuit Cytheron;
 Atque Eryx, atque altus Athos fatiscit;
 Scinditur cortina, adytisq; notis
 Tempa parescunt.
 Iuit & Phœbe properante curru
 Mæsta contextum rubicunda fratris
 Ora; damnauitq; repente terras
 Luce negata.
 Tela mox fortes acuent Quirites,
 Quæis Scythæ, & quondam periere Dacis
 Et luet patrum Solyme suorum
 Crimine poenas.
 Vana nequicquam scelus expiabunt
 Vora; iam toto profugum vagatur

241 DE CHRISTI MORTE

Orbe, neglectum genus, haud benigni
Cura Parentis.

Ille mortalis tenui figura
Arduum texit decus oris, alma
Virginis proles, patiens renasci
Paupere Bethle.

Mox, sed ut Coelum patrium renisset,
Te manent cedes, Solyme, tuorum
Roma mox vastis equitabit ultrix
Marta campis.

A D G A M M A C V R T A M

O D E X.

Occidit ille sator rerū Deus, ille dulcis
Cupidinum sors, atque origo. (rū
Aspicias? haud solio splendet patrio, & nitens
(te Olympo,
Nec astra cingunt verticem decorum.
Iā premit occultum Phoebus iubar, obtegente
Umbraeque terris incubant nigrātes. (Luna,
Et concussa tremunt latè iuga, dum dolor fa-
Evisceratum Numen, & cruentum. (tigat
Purpureum durus caput impediit, secatq; u-
Ingrata tellus quem tulit Parenti. (prū
Flebilis ille Deus moriens male pallet ora
Haud forma dulci fulgurat nitore, (horret.
Nec flagrantē oculos mirabere, corda quo ca-
Informē le:ho squalet; atq; læguet. (lebāt.

O D E XI.

Que

Qua vis asperior te Deus arbore
 Egit? pque pedes, pque manus (neas)

Immanem chalybem infert?

Quid stellis rutilam comam

Inuoluis paliuro, asperioribus

Hirsutus iaculis? quis violat genas

Immortale nitentes,

Grato & murice perlitas?

Eheu cur specie te intuo alterum;

Neglectumq; fleo Numen, & aspero

Crines triste rigentes

Emiro diademate?

Semper namque frui credulus aures

Rebar, te facie semper amabili

Sperabam inscius acris

Lethi. me miserum; quibus

Nunc iactate malis cerneris? & quibus

Aerumnis ageris? nempe potens Amor

Suspendisse potentem

De trunco arboreo Deum.

AD RVFFVM PRINCIPEM,

ODE XII.

Nunc est dolendum, nunc querimonijs
 Pulsandus ether; nunc lacryma Deum;

Et voce complorare acuta

Tempus adest, miseroq; luctu.

Noster laborat, noster in arduum

Tendit cacumen; fert iuga, fert trabem

Ceruice; flagris intumescit,

Et

244 DE CHRISTI MORTE

Et rigida vepre sectus horret.
 Pependens ab alto (pro pietas) dolet
 Immane trunco, dum Solyme furit,
 Timetq; dementes ruinas
 Imperio, veteriq; sano.
 Impunè molles verberare liuido
 Insecit artus, nec timuit Deum
 Ferire ferro, pro liquenti
 Nectare seldomèno propinans.
 Sic belluosam per Nemoen leo
 Ceruum cruentis corripit unguibus,
 Morsuq; adurget, vel niualis
 Harmonia capream fatigat.
 Amans tuorum quippe benignius
 Perire queris; protinus horridas
 Pœnas laceffis, atq; nostram
 Morte cita reparas ruinam.
 Fortis parentem poscere, barbaros
 Vultu sereno conciliare amas;
 Amara Myrrha dum remiscet
 Pocula, vipereum & venenum.
 Demorsus acri morte ferocior
 Mortem resorbas, scilicet arbiter
 Vita; superbos atq; Manes
 Ducis, io, merito triumpho.

O D E XIII.

O Qui rubenti fulmina dextera
 Hostem proteruum dissimulans, Pater,
 In Caspias conuertis undas,
 Inq; Athor, in Rhodopenq; duram,
 Cur

Cur sauis vrges vulnere plurimo
 Natum? seuero nec tibi vindici
 Minusq; decedunt, & ira,
 Tot rigidas subeunte poenas.
 Cur immerentem deserere immemor
 Pater videris? quo veteres tui
 Cessere amores? ille cordis
 Ignis ubi cecidit perennis?
 At non sub ictu passus amabilem
 Perire prolem, cum pater obsequi
 Velox virilem strinxit ensem,
 Molle domans adamantem pectus.
 Infida pubes cessit, & abnegat
 Periura Numen; diffugiunt metu,
 Hostiq; dimittunt amici
 Ferre necem pariter dolosi.
 Excepit olim si puerum gelu
 Sub rupe Bethles; asperioribus
 Quid usque sub damnis laborat
 Morte cadens nimium probrosa e
 Succurre Nato, quem Genitor foues
 Simi feraci, mente sub intima;
 Pratende dextram ferre suetam
 Dulce malis medijs leuamen.

AD IANVARIVM.

ODE XIV.

Quid leta condant Gargara messum,
 Et culta fundant Appula, ibestac
 Curare, nec frustra labora

Sollicito trepida tueri .
Quin tu sub alta flebilis arbore
Iaces ? reposcit te moriens Deus
Dumis coronatus capillos
Asperior , lacer atq; flagris .
Non idem , Olympo qui fuit est honos ,
Nec illi eodem forma rubens nitet
Vultu , sed artus inquietis
Supplicijs Solyme fatigat .
Solatur egros consociare amans
Pœnis . anhelos quin pius ocyus
Restinguis ardentesq; fauces ,
Oraq; frigidiorè lympha ?
Quin ales undas nunc equus elicit
Solo ? pudica , dic age , Naiades
Iordane maturent , & urnam
Ceruleis repleant fluentis .

O D E X V.

Ergo laboras rebus in arduis
 Devote damnis ? heu male temperas
 Humana divinis , acerbo
 Turpe Deo morture letho .
 Hic mœstus alta figeris arbore ,
 Hic te peremptum vulneribus Pater
 Amorq; reclinat , recludens
 Interiore latus fenestra .
 Quà tristis arbor , sed tamen hospitas
 Umbras amanti subijcit incola
 Dulcis ; remisso quà cruore
 Lympha caso trepidare corde

Labo.

*Laborat . huc & diuite balsamo ,
 Syraq; nardo deproperant tibi
 Inungere artus decolores
 Officij memores supremi .
 Diuusne Patris profluus ubere
 De fonte compar , an reus impia
 De gente , nil refert ; peribis
 Victima nil miserantis ultro
 Parentis . alto sic bene cogimur
 Polo beati , sic Acherontium
 Regem coërces , nos Olympo
 Diue tuo impositure lethe .*

O D E XVI.

I Rata caco iam Solyme fremit
 Motu ; coëgit proditor agmina ,
 Deumq; venalem pacisci
 Ausus , amicitia dolosus
 Mercede vili . tela (viden ?) micant
 Non expianda cade rubentia ,
 Cetusq; sub noctem latentes
 Purpureo meditantur horto .
 Amor patenti colle tragœdiam
 Dat lacrymosam ; quâ grauis imminet
 Vrbi , reorum cade turpis ,
 Et sanie madidus cruenta .
 Perstringit aures iam tuba criminis
 Ementiendo nuncia , & impiè
 Narrans ; coruscat fulgor aris ;
 Atq; acies chalybum renidet .
 Tu Patre magno progenitus , trabe

248 DE CHRISTI MORTE

*Subter laboras , heu male sordidus
 Tabo fluente , atq; indecoro
 Puluere , iam docilis dolorum ;
 Cliens , tuorum & quisquis amicior
 Cessere ; natum quin Pater abstinet
 Vltro tueri , quem feraci
 Mente satum gremio recondit :
 Natura motu sed tamen horrido
 Tremiscit , hostem perdere pertinax ;
 Tellure conuulsa fatiscit ;
 Et traheret Solymes ruinam ,
 Ni vota fundas concilians Patrem
 Obliuiosum tot scelerum , Stygis
 Damnaret immanem cateruam ,
 Atq; tibi inferias referret .
 Quis non sepulcris irrenocabiles
 Venere Manes ? cui lapidum fragor ,
 Sonusq; insuditus ruinae
 Montium ? agens prope funeratae
 Gentes sub Orcum , nigraq; Tartara
 Hiante terra ? que sola ? qua iuga
 Non horruerunt ? qua profundis
 Ora latens caruit tenebris ?
 Sed ne minori , Piari , barbito
 Magnam retractes parua tragœdiam ,
 Necum cruenta sub eupressu
 Sparge Deum lacryma tepenti .*

AD MATREM VIRGINEM.

O D E XVII.

Ah ne plus nimio, Diua, doles datum
 Sat multum lacrymis, & querimoniis.
 Reddet mox Erebo non male creditam
 Magnam progeniem Pater:
 Natum Mors violens nescia Numinis
 Morsu corripuit durius aspero.
 In venas inhians, sed prius occidet
 Imbelli caprea leo,
 Quam Mors usque tenax deuoret; euomet
 Exsorbenda Deo, cui placet inuidam,
 Vltro cum cecidit, sub iuga libera
 Vite mittere fortior.
 Prolem Mors rapide cum peteret tuam,
 Trunco detinuit compede ferrea
 Importuna, feris sauior Africis
 Nequicquam, moritura Mors.

ODE XVIII.

Terminum pœnis negat inquietis
 Sauior Marsis Solyme colubris,
 Surdior saxis, simul obstinatas
 Obstruit aures.

Isacis pubes furiosa seuit
 Asperans frontem paliuro adunco;
 Turpe venalem comes & rebellis
 Prodidit auro.

Luderis probris male, cui paternum
 Splendet obtutu iubar; d profunda
 Mentis exemplar, bonus ille rerum, &
 Nobilis aucter.

Non tibi presens famulatur ather.

250 DE CHRISTI MORTE

*Summouens cacos Solyma tumultus,
Mille te quamuis Superum frequentum
Agmina cingant.*

*Quid breui tot damna recurris auro?
Igne quid multo radiantem Olympum
Orbe permutas Deus exul, ultro
Aspera querens?*

*Impiam scandit pia cura nostri
Arborem, Phœbe simul atra nigrum
Condidit fratrem, ac tibi mæsta pallent
Sidera Cælo.*

*Tristis in presens, homini quod ultra est
Sic amas curare, & amara nostro
Temperas risu, recreans ab omni
Parte beatos.*

*Abstulit terris fera mors cadentem,
Longa sed vite reparas cadendo
Sæcla; sic Manes Acheronte soluens
Inferis astris.*

O D E XIX.

Q*ua te cura nimis prouida mercium
Cunctantem placido littore propulit?
Atque exercita suis
Ventis egit in aquora?*

*Vt te, nauta, ferunt per mare barbarum
Fluctus? parce ratem prouehere, ab caue;
Classis namque inimica
Prædando freta peruolat.*

*Iam restricta tibi brachia colligat,
Et nudans chlamydem sorte paciscitur,*

Quam;

Quamuis nauita Cælo
 Cognate, & Superùm potens
 Iactes vim patriam, Numen & arduum;
 Neptunusque tibi, regnaque pareant
 Latè Tethyos alma,
 Nutu cunctaque temperes.
 Natum non Genitor iuuerit, & mala
 Pallebis trepidus nauita, cum manus
 Malo barbarus alto
 Constringens chalybem premet.
 Ne te crede fretis, opprobrium nisi
 Debes aquoreis hostibus, an dolis
 Emerges potior? vada
 Euadesque Ceraunia &

O D E X X.

CRudele cadem mox Solyme lues;
 Quod criminosa voce lacefferis,
 Deumq; vexaris parentem
 Perq; nocens flagra, perq; dumos
 Fœcunda pœna; scilicet asperans
 Manus decoras artifices poli;
 Hinc omne deriuauit ira
 Exitium in miseros nepotes.
 Mox impiatam Romulus impiger
 Delebit urbem, pergamaq; ardua,
 Cohorte formidatus acri,
 Ac domiti bene notus orbis.
 Thorace cingi gaudet aheneo,
 Et fingit hastas exacuens leues
 Iam nunc, & immanes ruinas

Precipiti meditatur arcti ;
 Fanum , elaboratamq; Tyro ruet
 Domum superbam marinoe ; dadalum
 Vulcanus ardens perq; culmen ,
 Perq; sacras equitabit aras ,
 Iam cogit agmen Romulidum Titus ,
 Promitq; auitas ex adytis opes ,
 Urbemq; adauget martialem
 Exuuijs Solyma beatis .
 Direpta cerno sacrilega manu
 Et vasa , & auro sculpta torcematata .
 Lamnamq; delubro refixam ;
 Nobilium monumenta Regum .

O D E XXI.

Quid , d , Quirinus scuit , & imminet
 Superbus hasta? diffidit ut latus ,
 Fatetur ultrò non pauenti
 Voce Deum , scelerisq; tedet .
 Natura pallens horruit , horruit
 Nouis tenèbris obsita , Sol niger
 Repente ut hæsit , territosq;
 Pressit equos , trepidumq; currum .
 Redduntq; Manes Tenara creditos ,
 Et bruta tellus , atq; Ceraunia ,
 Taurusq; , Atlantensq; vertex
 Concuititur , lacer ut pependit .
 Se sponte pœnis attenuans Deus
 Obscura promit Numina ; dum tremens
 Natura acuto cum fragore
 Infremit , & perijisse mare .

AD PROCACEM ADOLESCENTEM.

ODE XXII.

Nolis ceca sequi iura Cupidinis
 Præceptis exitio, regnaque Cypria
 Debellata Deo non sine sanguine,
 Ac dira sobolis neco.

Nuper multiplici verbera liuidum,
 Et clauo Solymæ fixit ahenæo,
 Illuditque probris; unde periculum
 Tellus contremuit pauens,

Et diffractus Eryx, & Rhodopæia
 Cautos diuidua flere Deo satum
 Visa; Phoebus equis ætonitis fletit,
 Excita ac tumultis amant

Ingentes animæ visere languidum,
 Pallentesq; oculos, & male vepribus
 Præcinctum caput, & vulneribus patene
 Incensum cor amoribus.

Quam nunc Pausilypi dedecit otio
 Insanire, (nesas) aut dare brachia,
 Et versare pedes? dum Deus arbori
 Affixus male plectitur,

Quæ te cumque Erebi damna manent reum:
 Iam liuentia detorquet ad oscula
 Cervicem demênæ proditor, ac Deum
 Permutare velit leui

Mercede, haud opibus ditis Achemenis.
 Auri tanta famas; cernis ut eripi
 Formidet? sed amans hic properat mori,
 Et pœnas rapere occupat.

O D E XXIII.

Non criminoso sunt humeri iugo
 Pares ; nec aequat viribus arborem
 Labore nitens , sed ruentem
 Pondus agit prope funeratum .
 Montana tendens culmina Golgoti
 Incontinentum detrahitur manu
 Pœnis fatigatus , probrisq;
 Luditur, & chlamyde indecora.
 Pulsatus horret grandine verberum ,
 Frontemq; aduncis vepribus, & comas
 Asper ; sub autumnum rubescit
 Roboreo velut via pralo ,
 Sic pendet alta liuidus arbore ,
 Ferroq; plantas, atq; manus lacer :
 Romane licetor quid probrosi
 Vocibus increpitas dolentem ?
 Acerbe quantum non rigidus Geta,
 Maurusq; seuit barbarus , aut Scythes,
 Compunctus aut candente ferro
 Tempora Threicius satellites :
 Humana quaram si ora , & amabilem
 Formam , sagacis lumina falleret
 Obscurus ; horret quippe totus
 Vulnera , delituitq; imago .

O D E XXIV.

Non ille Diuum sorte nocentium
 Impunè damnat ; qui gemere trahi
 Affixit audax in nepotum

Perni.

Perniciem ; opprobriumq; gentis ;
 Immane tergo pondus , & arborem
 Cervice pressit ; saxaq; lubrica
 Stillante resperfit cruore
 Numinis . ille parauit Vrbi
 Demens ruinam , qui scelus impium
 Concepit olim , colle super locans
 Te triste lignum ; te caducus
 Ille tulit , pepulitq; terram :
 Que damna ducas haud , Solyme , fatis
 Noris . recurui iam litui strepunt ;
 Fragorq; confundens , & aures
 Sollititat tuba Martialis .
 Frustra tuenti credula Numini
 Arcebis altis mœnibus Italum
 Robur ; sed improvisa belli
 Vis rapiet , ruet atq; fundo
 Delubra . vives regna Quiritium
 Captiua pubes , & Capitolium
 Onusta vinclis , & secures ,
 Oraq; purpurei senatus .
 Iessens olim praecinuit lyra
 Vates , & acri carmine usnam
 Dixit , reuoluens dura turpis
 Exilij mala , saeva cadis .

O D E XXV.

Nate parente Diteo , (lenda
 Ingeni magni soboles ; sic inuat ab do-
 Ladere dulce Numen ? (lethi
 Sic lacer mores ? tunc reus supplicij , atque

Te neque dimicantum (duco
 Stipat examen Superum, barbara nec ca-
 Fulmine castra tollis? (bant
 Qui Deum licet potuit tangere? cur acer-
 Guttura viperino (findit?
 Felle? quis crudele premens tempora vapre
 Cur paliuro inhorres? (brat
 Ille quo cessit Deus? ab livida quis terè.
 Brachia turbinato
 Aere, figens molle latus eiaculatus hastã?
 Sic miserande langues?
 Scilicet primi repares ut lacrymosa Patris,
 Funera, nec Tonantem
 Ira deuoluens agat in terrigenum ruinas.

O D E XXVI

Peribis inter impios dura trabe,
 O conditi mundi potens.
 Quid mœsta Mater? te cadente concidet;
 Volupe est nihil superstiti.
 Te montis usq; persequetur verticem,
 Et dulce tecum commori est.
 Quos tu labores, quotq; laturus mala
 Innascoris pauper Deus?
 Magis rigente pumice Alpium iugis
 Inhospitales Bethlees.
 Amoris usq; ad ultimum pius gradum
 Forti laboras pectore,
 Tuo dolore funis auertens moui,
 Serpentis allapsu, ac dolo
 Quondam paratum; ni adfuisses auxili
 Multum ferens nepotibus,

Non stagna Cocyti, nec oras fernidas
 Stellante mutarem polo.
 Illic reponit me benignitas tua,
 Et plurima vis gratia.

Προσωποποιήσι CHRISTI AD PATREM.

O D E XXVIII.

AT ò potens Olympi, & orbis inferi,
 Parens & ò compar mihi,
 Quid derelictum tenuis? aut quid instruis
 Pœnarum in unum me agmina?
 Per me, fluo si mentis æterna satis
 Imago, vis & ingeni,
 Per immerentes has manus, per & pedes,
 Matremq; mœrentem precor
 Quid ut nocentem me fatigas? aut uti
 Latronem ab alto stipite?
 Anhelus en præcordijs inastuo,
 Venas adussit & sitis.
 Confusa felle viperino pocula
 Miles Quirinus miscuit,
 Myrrhamq; , amarū & quicquid inuitis reis
 Ars elaborat impia.
 Horret capillus interim dumo aspero,
 Marinus^{us} Echinus velut;
 Sectusq; flagro ad militis fastidium
 Totus cruore diffluo.
 Pam parce tandem amoris æterni memor,
 Animamq; magnam collige.

O D E XXVIII.

M 6

Exul-

E Xulcerato corpore horrescit Deus,
 Genæq; sanguine innatant;
 Quo mater ipsa possit aspectu, & gravi
 Inemori spectaculo.
 Quis non querelis arsit? ò amor breuis,
 O dulce votum Bethlees;
 At tu seuerè criminum vindex Pater
 Huc verte acutus fulmina,
 Iratus inq; me tona, nocentium
 Formidolosus arbiter.
 Cur immerentem barbara carpunt manus
 Magni parentis filium?
 Ah ab flagrisq; turpis, ac vepre horridus
 Vix Numen ille, vix homo.
 Te, te reposcit, nec vocate sapius
 Mæstis recurris vocibus.
 Non vsitatis vina potionibus
 Miles propinat fellea.
 Qua nec venena Marsus herbarum sciens;
 Aut saga miscet Thessala.
 Prius sed inferum polo nabit mare,
 Interq; phocæ sidera;
 Quam non amore tu, & atq; flagres. tibi
 Non mittit iratas preces
 Vlturus hostes, sed quietus mollibus
 Lenire verbis apparat.
 Non deuouet seuera detestatio,
 Diraq; agunt nulla reos.
 Sic expiat se victima priscum nefas
 Acerba perpeffum caput.
 Quin ubi dolore sessus expirauerit,
 Romanus occurrit graui

Mucrone miles, hauriens imum latus.
 Insistit & precordijs:
 Neque hoc parentem me malis superflitem
 Spectaculum triste effugit.
 Iam mœsta pallent sidera, & iubar suo
 Diana fratri deripit;
 Tellusq; iam dehiscit, erumpit solo
 Vis insueta Manium,
 Deumque fixum immane mirantur trabi,
 Ferentem & humanas vices.

ODE XXIX.

Quò? quò scelesti trahitis abiectū Deū
 In montis altum verticem?
 Parumne dumis, atq; acutis sentibus
 Flagrisq; fusum est sanguinis?
 Immane tergo pondus, & feret graue
 Iugum catenatus Deus?
 Hostis secundum vota, & invidentium
 Consulta Mystarum occidet?
 Nempe ut superba sana mox, & arduas
 Romanus arces diruat.
 Eheu seuera fata crudeles agent,
 Scelusq; barbara necis,
 Ut sanguis immerentis est fusus Deū
 Urbique delubro & sacer.

ODE XXX.

Perupta montis languidus subit Deus
 Trabem laborando trahens.

160 DE CHRISTI MORTE

*Heu quantus ore pallido sudor fluit ,
 Heu quantus emanat cruor ,
 Vt verberantur horridis mollem flagris,
 Vt vepre traxerunt comas;
 Vtramq; scui ut asperant ferro manum,
 Hastaq; discindunt latus :
 Desedit altis montibus tellus hians,
 Frangens tremiscens Pelion;
 Amis sepulchris euocat Manes dolor
 Orco remugiens cauo ;
 Et Phœbus atra nocte permutat diem
 Pallore mœstus luteo .
 Quem non querela permouent nimium pie,
 Preces & iratum ad patrem ?
 Conantis in Ceraunij cautes iugi
 Ab hoste fulmen vertere ?
 Sic est , ut agnus immolabitur Deus ,
 Que mira vis amoris est .*

O D E XXXI.

V Index reorum nulla ut antea potes
 Fulmina dirigere
 Languente confixus manu ;
 De nube fulgurante non sauis tonas
 Currum agitans volucrem
 Amore perculsus pio ,
 Amore , qui te preter omnes integrum
 Conficit , & nimium
 Exercet in malis diu .
 Eheu per urbem perferens tanti probri
 Fabula quanta iugum

Trahens fuisti, & arbores?
 Satis te amicum pallor, & satis dolor
 Arguit, & latere
 Deductus eff. sso cruor:
 Cum incoëta mater nil valere se prece
 Supplice, nil lacryma
 Doleret applorans tibi:
 Simul reuandaris uerecundus Deus
 Virginea chlamyde
 Pendens ab insana trabe,
 Ingrata ventis diuinit suspiria
 Aëra per vacuum
 Fomenta amoris irrita;
 Inæstuat præcordijs, & intimo
 Pectore, tantus amor
 Illam tui implexam tenet,
 Vnde expedire non queant tot aspera
 Damna, tot opprobria,
 Natiq; contumelia;
 Sentitq; verbera, atque acuta ueprum
 Tempora purpurea, &
 Longam remordentum cornam

Προσωποποιία CHRISTI AD PATREM.

O D E XXXII.

I Am dedicatum spiritum manū Pater
 Recollige d. pœne sat exhaustum, vacante
 Cruore uere, quid recedis ab mei
 Oblitosus obseratis auribus?
 Amplectere artus undique ambesos, comam
 Lacerq; frontis accipe abscissam uepre.

Te

282 DE CHRISTI MORTE

Te per calenti pectore afflatum Deum
 Nostros amores, oro; per natalia
 Aeterna, meq; mente fecunda satum
 Tot parce poenis; parce tot malis precor,
 Damnusq; tandem solue, solue corpore
 Laborioso spiritum nodo explicans.
 Quicquid malorum est uspiam resorbui;
 Amata Divis forma fugit, ac decus;
 Capillus asper horret & dumis riget;
 Perusta terga, & fustibus latus tument.
 Declinat à dolore me haud solatium,
 Dolore, tendit qui diu precordia
 Suspiriosa. Patris imploro mei
 Natus leuamen. amplius pati iubes,
 O magne vindex? aridus siti ardeo,
 Et viperino felle, & ora myrtheo
 Liquore acerbant delibuti sanguinis
 Currente riuo; amara quin addunt probra.
 Vides ut atris obsoleta sordibus
 Paterna imago squalenam? quem tu sine,
 Et hospitali pectore aeternum foues.
 Qua finis? aut quid me manet superstitis
 Poena? voluntas si iubet, plures tuam
 Paratus expiare, seu mori vice
 Plus simplici, seu me seuerius placet;
 Adempta reddas regna Mortali modo,
 Perambuletq; sidera, & polum aureum
 Illi redones, ampla sit merces cruor.

P A T R I S A D F I L I I
 verba responsio.

Quid

ODE XXXIII.

Quid Nate magna vis parentis vnice;
 Et par imago, tristior fundis preces?
 Acerba damna sponte deuotus subis,
 Tantis & ultro suppetis doloribus,
 Morti cruenta, & obligatus arbori.
 Velis benignus immori tantis malis;
 Mucrone pectus Romulo recludere
 Præstet, patefcatur inuicis præcordijs
 Amor; sed interim euocas Manes pios,
 Potens inertes excitare pulueres.
 Te mœsta nunc Diana, te luget polo
 Phœbus tenèbris ater insolentibus,
 Te temperare felleum fas poculum
 Nostroq; amore, speque felici exitus.

IO. BAPTISTAE

MASCULI

è Societate IESV

LYRICORVM

SIVE

ODARVM

LIBER VI.

De Christo victore reuiuifcente.

Προούλιον

A B horrido illo, tristici
 Dei morientis spectaculo
 ad iucundum ac lætū
 victoris, ac triumphan-
 tis traducere animum
 liber; atq; inde iam euocatū
 ubi omnia lachrymis, gemitu,
 luctu referta fue-

fuerant, in eo qui dignior est felicitatis gradu collocemus honore, ac diuinitatis opibus fulgente. Orere tandem ab illa que sanctissimis veterum Manibus addicta esse creditur, sede, totumq; beatæ turbæ gregem, qui te diu præstolatur, tecum protrahe in lucē onustus Erebi spolijs: sic inexpugnabili, constantiq; amore in nos tuo, ac pro salute, dignitateq; nostra in ferenda morte testata pietate poscente. itaq; non est cur ego lyram temperem ad eum vsu, vt quemadmodum de Orpheo fabulati sunt, qui Euridicen hac arte ad inferis, reuocare conatus est, te inde euocem; sed vt tua vi emergentem, educentemq; ceteros memorem, plaudamq; victori, Musarum etiam castas institutam choreas repetenti patrium Cœlum. Apim illum suum Ægyptij coluerunt ea superstitione imbuti, vt amissum flerent magno cū luctu omnium, inuentum vero summa celebritate, ac significatione lætitiæ Memphin referrent. tum Apim narrant in aërem (haud dubie quin malis artibus, atq; præstigijs) subuectum librare se solitum, & motus versare varios instar ludij; Ægyptios vero qui sube-
 rant

rant spectatores quasi miraculo atto-
 nitos chorèas, ac saltatorium eundem
 orbem circumagere cœpisse, vt Deū
 inirentur; quanto tandem maiore
 lætitiā concipere nos debemus? vt
 qui extinctum antea fleuimus, & ve-
 luti amissum Deum, nunc inuento,
 & viuenti, & in Cœlum sua vi euecto
 gratulemur; & beatorum animorum
 choros pœana canentium imitemur
 in terris. temperabo igitur lyram
 non iam Phrygijs illis, & vlu-
 lantibus modis, sed Dorijs
 cis potius grauibus,
 siue Lydijs læ-
 tis.

ODE I.

D Epone luctum, desine flebilis
 Thalia longam dicere naniam
 Deo cadenti; temperatas
 Tange fides meliore plectro:
 En ille, nuper quem Solyme neci
 Demisit atrox, arboris impie
 Damnatum, & immites adegit
 Ferre vepres, & acuta ferri;
 Nunc fronte ridet latus amabili,
 Puroq; vultus Sole prior nitet;
 Vectus triumphali quadriga
 Ecce subit spolians superbi
 Postes Auerni; signa refigere
 Antiqua fortis, regna nocentium
 Predatus Umbrarum, & fatigans
 Tenara non facili ruina.
 Ut execratis vocibus intonat
 Stygis profunda ripa, inamœnaq;
 Sedes? & iratae sorores
 Vipereos secuere crines?
 Ut luce Cœlum plaudit, & aurea
 Renidet æthra? protinus ardua
 Fores patefcunt, deciduntq;
 Difficiles adamante vectes.
 Ut lata pubes carmina diuidit
 Gratata Diuo compede libera?
 Magnosq; Cœli iam Quirites
 Ducit ouans per inano princeps?
 Ceu cum Mimantem fudâa tricorpore
 Strauit, cruento vertice nobilis

Vates chorèas inuidendas
 Rettulit indecori tyranno.

O D E II.

I Am regna Ditis viuidus occupat,
 Foresque magna vi quatit aeneas,
 Quem nuper aspexit cruore
 Dura nimis Solyme natantem.
 Prædas Avernæ iam sibi destinat
 Per damna victor, quidlibet efficax
 Domare, nequicquam tumultu
 Scuit inops animi tyrannus.
 Campos inanes horrida vastitas
 Tenet, colonum iam vacuo solo,
 Latèq; desolavit oras
 Haud iterum reparante Morte
 Regni ruinas, tu bonus expedit
 Per stagna Coccyi immeritam diu
 Mœrere pubem, teq; amico
 Carmine, te gemitu petentem.
 Nunc Martiali cingit adorea,
 Castaq; lauru; te canit in tuas
 Effusa laudas, ac recenti
 Te memorem celebrat triumpho.
 O magne custos, en ades exill
 Spes una nostri; pacis, Gratij
 O auctor, ò tutela præsons,
 Dulce decus, generisq; vindex,
 Mutare fortis tristitia mitibus,
 Et ima Cœlo Tænarum, funditus
 Demolienda Ditis arces,

Et Stygij penetrale regni :
 Fatalis olim crinis ut integer
 Heros columnas subruit adium ,
 Hostes & obtriuuit ruina
 Præcipiti , ceciditq; victor .

O D E III.

Nunc feriato corde remittite
 Curas, & acres sollicitudines,
 Victore Diuo iam tyranni,
 Et vacuum subeunte regnum :
 Fas insolentes carminis inferas
 Mulcere sedes, & fidibus nouis
 Aures tenere, & fas canoris
 Ferre Ducem numeris ouantem
 Per damna lethi . tu Stygis accolas,
 Tu regna Ditis pallida deripis,
 Umbraſq; , deuotoſq; Manes
 Ignibus, haud ſinis ire terris
 Impune, cæco carcere detinens
 Poſt terga vinc̄tos; robur & imperi,
 Faſceſq; frangens; nec cruentas
 Mors acuet violens ſecures .
 Tu ſæua ſati iura nepotibus
 Reſcindis egris; & miſeram luem
 Reſoluis, optatamq; pœnis
 Ipſe tuis reuocas quietem;
 Fudicq; nectar Tanarus inſoleus,
 Et molla taxus ſudat Hymettia .
 Iam ripa Cocyt̄i repente
 Flore nouo velut Hybla ridet .

*Edura tandem vincula diffidit
 Ferox iuventus Numine viuido :
 Nec iam superbi iura Ditis ,
 Aut socios metuit Cyclopas .*

O D E I V.

Qualis corusci fulminis impetus
 Deiecit ornum , stravit & ilicem ,
 Siluamque depastus comantem
 Ignis ijt sine lege liber ;
 Sic alta nuper Tanara perculit
 Proles Tonantis , pergamaq; impulit ;
 Aulamq; Plutonis superbam
 Corripuit subita ruina .
 Tollensq; ab imo gurgite verticem
 Cocytus ater substitit , & Charon
 Impune miratus per undas ,
 Perque lacus gradientem Auernos .
 Tu Ditis arces , atq; adamantina
 Perrumpis audax limina Tartari ;
 Scyllamq; terrens , Gorgonasq; &
 Fœda modis simulacra miris ,
 Eludis Vmbras ; tu pede proteris
 Findens cruento colla tumentia
 Frustra reluctantis tyranni , in
 Dedecus , opprobriumq; regni ;
 Neçtens rigentes Manibus impijs
 Ferro catenas , ne furient vagi
 Terras nocentes , neue Pluto
 Castra ferox inimica cogat
 Fratrum timendorum ; at spolijs grauis
 Labore

*Labore nullo iam Capitolium
Subis, & aeternis onustum
Accipiet reducem trophais?*

O D E V.

S*Urge regnati bonus auctor orbis
Nuper immiti violate ferro,
Te chelys dicet superare lethi
Aspera fortem;
Nec loquax olim neq; grata, dum tu
Triste penderes trabe pondus alta,
Lata nunc aris, & amica templis
Reddit honores.
Tu potens duros lapides dolendo
Rumpere, & terram quatere inquietam;
Sensit emirans graue vincientem
Ianitor Orci.
Sensit intransit nigra Styx, nec ausa
Alueo magnum cohibere Diuum,
Horrida splendet simul in latebra
Nobilis hospes.
Surge sed dixit, neque te tenebo;
Surge, crudelis mala vince lethi;
Falle iam Mortis dominum, atque Mortem
Falle proteruam.
Tu modo, sauis Erebi catenis
(Insolens uni tibi nam peperci)
Liberos Manes age, & hinc solutos
Infer Olympo.
I Pater quò te vocat, & paternum
Numen; ò vindex bonus, i trophais*

*Dives, & nostros spolians penates
Ritè triumphat.*

O D E VI.

Celer se ad auras victor, io, Deus
Attollit altè; non Acheron tenet,
Non Tanari regnator imi
 Deprimit, indomitumq; fatum.
Et iam tricenis illacrymabilem
Plutona vinclis arcet, & improbi
 Compescit iras; iam veneno
 Comminuit tumidum draconem.
Auerua latè namque refuderat
Terris Enyo; stagnaq; tristitia
 Enauigari lex iubebat,
 Patre nefas auido mouente.
Ni tu cruenti prodige muneris
Sponte obtulisses magnam animam neci,
 Frustra per aternos labores
 Effugerem male tutus Orcum.
Inuitus atro flumine viserem,
Cocytum inerrantem, & Furias, genus
 Deforme, damnatosq; Manes
 Mortis innocidua, ac doloris.
Absumet vltix immiserabiles
Hares procacis flamma licentia,
 Excusa Cyclopuum caminis
 Aetna potens animos vorare.
Nunc alta Coeli regia destinat
Sibi, reducto cardine; iam patet
Olympus ardens ostro, & auro
 Attaliciis potiore tectis.

ODE VII.

O Nate sospes, Nate redux, potens
 Predator Orci diuitis, en ades
 Ortus pudico flore Matris,
 Virginis & generatus aluo;
 Amor parentis, curaq; non leuis,
 Quem triste fleui tempus in vltimum
 Sequuta per cades cruentas,
 Damna per, & Solymæ procellas.
 Vt te reuiso, Nate, libens, graui
 Iactate fato, de nece sospitem?
 Qualem redonas te parenti
 Sollicita, lacrymisq; nostris?
 Amplector artus vulnere saucios,
 Et signa vino perlita sanguine;
 Vidi tumentem turpe densis
 Vulneribus, lacerumq; terga
 Hamata vidiserta rubentibus
 Horrere circum sentibus, auream
 Frontemq; Cœlum qua serenas,
 Triste premi paliuro adunco.
 Nunc orbe vincit sidera Gnoſſio,
 Et forma ridet leta supercili;
 Odora nardo iam niteſcunt
 Tempora, malobatro & recenti.
 Dispar ab illo es, qui cum animam rapi
 Deucta ſenſi, ſaucia cui prope
 Mœrone acuto concidi, te
 Per vacuum ſubitura Aucynum

Effossa ferro pectora barbaro
 Vidi . cor illa , atque hanc animam simul
 Traiecit hasta , ac telo eodem
 Pectus Amor pharetratus icit .
 Sed te per omnes egit Amor gradus
 Malorum , & alta sustulit arbore
 Crudellem in occasum resorbens ;
 Te pietas tulit astuosas
 Inter Charybdes ; egit & ultimas
 Orci latebras visere Manibus
 Depraliantem , creditasq;
 Exuvias Erebo ferentem .
 Ergo repensam sanguine debito
 Iam redde Cælo progeniem piam ;
 Damnata sat defleuit exul
 Vincla diu , miseramq; noctem ;
 Ad astra tecum victor age , ac tuo
 Repone regno ; nos tamen aspice ;
 Obliviosus nec tueri
 Parce tuos tibi destinatos .
 Tum pectus exple Numine missili ,
 Assansq; Cælo flamen amantium ;
 Unguenta ceu conchis supernè
 Desflua conde sinu capaci .
 Hebraus olim sic stupet Hercules
 Crinitus Hybla dona liquentia
 Leone caso , dulce nectar
 Horribili tulit ille mala .

O D E VIII.

Regnator miserorum , atq; Erebi potens
 Maturare iuuat , si quis amor , tuum
 Aduen-

*Aduentum : veteri concilio patrum
 Spectandum decus exhibe .
 Gratum redde diem Lucifer inferis ;
 Instar noctis enim te sine Tanari
 Squalet caca domus , nec genitabili
 Aura campus iners nitet :
 Sat pubes superis debita sedibus
 Cunctatur rapidam trans Styga ; longius
 Sat vindex Nemesis detinet exules
 Cælo dissociabili .
 Votis te omnibus , & supplicijs vocant ,
 Te desiderijs , te repetunt prece ;
 Tandem , victor , io , carcere demoue ,
 Et regno patrio bea .
 Tu Patris maculosum scelus edomas ,
 Damnataeque graui prole puerperana
 Cælo restituis ; duxit ad arborem
 Fatalem heu male dexteram
 Culpans insidias , & colubri dolos .
 Te regnante tuo Roma sacrabitur
 Cultu : cedit Arabs , horridus & Scythes ,
 Flectiq ; indocilis Geta .
 Te cratere pio , te Cerere exule
 Iam iam prosequitur flamen , & abditum
 (Sit fas mira loqui) ceu recreat Deum
 Mente , & vocibus arduis :]
 Siccus dum faciet , te reducem Styge ,
 Te Patri celebrat progeniem parem ,
 Magna mentis opum , magna & imaginis ,
 Aeternique satus memor .*

O D E I X.

N 3

O MA-

O Magna proles Numinis ardui,
 Cum Patre Diuo Numinis ignei
 Spirans amando, Nate, ab alta
 Mente satus rediitue terris
 Consurge tandem; gaudia retrulit
 Renata virtus, carcere protinus
 Eduxit Vmbrarum piorum
 Agmen, ubi vacuo reuinxit
 Plutona regno. te duce Manibus
 Clausis, refracti regia Tanari
 Examini leto parentum,
 Et Stygii patuere postes.
 Letho cruento scilicet integra
 Creuere vires, diditur undique
 Clarata virtus, atque vini
 Numinis ambitiosa fama.
 Si iam perennat vita superstiti,
 Quid terret Orcus me malus unguium
 Securum? io paan, canemus,
 Vicit, io; cape sceptrum magni
 Regnator orbis: non Thetis ultima
 Edicta temnet Romula, non Scythes,
 Non Indus, infidusue Persa, aut
 Orbe nouo latitans Iapon,
 Nos & renato Numine dicimus
 Sub Sole leto; desine tristium
 Tandem dolorum, sat cruentum
 Vidimus exagitante poena.
 Dolore functum Gloria destinat
 Caelo; canoras carmine tibias
 Clio remiscens, victor, inquit,
 Dine Deo fate, io triumphat.

Emerge

ODE X.

E Merge damnis, Numen amabile,
 Refinge formam funere pallidam
 Pulcher videri, qualis olim
 Culmine Taboreo reluxti.

Nuper parenti iussit Amor tuo
 Parere, tanti funeris arbiter
 Sparsisse colles heu cruore

Innocuo; premat ut venenum

Fatalis hydra, damnaq; liuida

Clothus rependat: sic homini satis

Cautum est, neq; Orcus terret ultra,

Triste mouens auido ore fatum.

Immane hiantem gutture pallido

Premis, catena mille tenent ferum,

Prædas ut improuisus illi,

Diue, rapis spoliator aula.

Euertis imo regna Proserpina,

Piosq; Manes alius euocas,

Sedesq; discreta parentum

Iam vacua reserantur astris.

Ducisq; cæca de latebra potens

Quondam refectum dentibus æneis

Vatem canentem dura vita,

Dura necis mala, dura lethi.

Vtcunque certis edita vocibus

Oracula mirantur; celebres refert

Pugnas, & infractum Tyrannum,

Et profugos Acheronte Manes.

Dulcis laborum personuit canor,

Dulcis dolorum; cardine iam patent

*Auerna moto , Dite frustra
 Per vacuas ululante ripas .
 Frustra profundum bellua centiceps
 Tuetur antrum , stant Acherontia
 Umbra stupentes , & colubris
 Eumenides riguere sectis .*

O D E XI.

Q*uid squalet imo carcere tandiu
 Pubes Olympo debita ? Manibus
 Iam parce amicis : parce longo
 Exilio reuocans solutos .
 Sat turba mæret crimina , patriam
 Gemitq; labem ; delituit satis
 Pallente sub regno Tyranni
 Hospitio radijs negato .
 Seris ahenis stant adamantini
 Postes , & abduunt limine ferreo ;
 Nec vlla terris , siue Cœlo
 Spes patet effugij , viaq; :
 Hinc alta Cocyti cohibet palus ,
 Auernus illinc , atq; Acheron furit ;
 Cunctos & uno funeratos
 Ceu tumulto tenet vrna , & arcet .
 Te mille votis , te lacrymis diu
 Pij reposcunt . ah pater ocyus
 Accurre damnis , serq; dextram
 Expediens Stygias per undas :
 Nam quis refractis non paueat seris ?
 Teq; irruentem fratribus impijs ,
 Vltroq; deuotum ruina ,*

*Et vacuis Erebi rapinis ?
 Superbientem iam pede prouis
 Ditem , nec ultra praelia destinat
 Terris , ut improuisa clades
 Occupat , ac trepidum coërcet .*

O D E XII.

O *Que barbiton auream
 Et chordas, Erato, carmine tēperas:
 Dulcem nunc age barbiton
 Pelle , & mente noua pracipe gaudium:
 Te vocale melos decet ,
 Et pœana Deo dicere liquidum ,
 Qui nunc Tanara deripit ,
 Et Manes Erebo colligat igneos ;
 Nec munire adamantinas
 Multo vecte fores profuit , & Stygæ
 Nigros voluere gurgitas ,
 Nec Plutona vias irremeabiles
 Acri cingere milite ,
 Sapire ac positis excubijs iter :
 Nil Diuo fuit arduum ;
 Perrupit Phlegethonta impatiens Amor ,
 Soluens damna per omnia
 Pallentes animas carcere lurido :
 Lethes enatat alueo ,
 Patrum fortis ubi vincula diffidit ?*

O D E XIII.

T *Andem reuulso cardine aheneo
 Procumbit altè regia Tartari ,*

N s Inuita

280 DE CHRISTO REVIV.

Inuita quæ rerum potentem
 Cum Stygio ruitura regno
 Excepit: Ida qualis in ardua
 Differt aduncis armiger umguibus
 Ales minores, dama qualis
 Horruit Armenium leonem,
 Sic Ditis agmen fundere pertinax,
 Nigramq; pubem perdere Manium,
 Fratres & equatos Tonanti
 Iure pari, domuit rebelles.
 Insignis ostro tum citharam manu
 Vates resumpsit Tanara personans,
 Nec usitata voce mulcens
 Triste chaos, miserumq; vulgus.
 Salve parenti par soboles Deo,
 Sanguisq; noster; vulnere plurimo
 Nosco cruentum, nosco amicum
 Cæde tua reuocare letho
 Mortalem, & astri reddere patrijs.
 Haud me sefellit nuncia Numinis
 Cortina veri, nec canentis
 Spe vacua cecidere vota.
 Vadente Diuo sauijt impia
 Megera frustra vipereos coma
 Quassans colubros, atque nigram
 Exagitans per inane tadam.
 Tu luctuosis regna dolentium
 Vrge querelis, exululantibus
 Vmbris, ut exactum tyrannum
 Imperio, solioq; vertis
 Olim Tonanti cedere nescium,
 Et inquietis seditionibus

Tumultuantem, nosq; Auerno
 Immerito tremē prementem.
 Quid hic moramur te duce & auspice?
 Iam tolle tecum, duc & in ardua
 Patente Olympo, nosq; longo
 Eripe seruitio solutus.

ODE XI.

IAm iam fugaces precipitant Styge
 Umbra se in ima condere, & infimo
 Manes Auerno; iam ter amplum
 Exilio cohibet Typhoea;
 Arc ens frementem mille tenacibus
 Mincua nodis, non iter inuium
 Moras, nec immanes Cyclopes
 Attulerunt, foribusq; centum
 Vectes aboni; scilicet altius
 Caput decorum sustulit alueo
 Lethes profunda, victor Orci
 Nchilis, indomitaq; Mortis.
 Ut ille forti diffidit ostia
 Manu, refringens dura repagula,
 Et carcerem reclusit imum
 Morte cadens reparante vitam;
 Liquere Ditis protinus horridi
 Crudele regnum, nec genus obstitit
 Immane dirarum sororum,
 Nocte satas agitante luce;
 Noctis carebunt umbra inamabili,
 Raucisq; Auerni fluctibus, & vado
 Languente Cocyti seuero
 Exilio profugi parentes.

O D E X V.

Non fores aenea,
 Grauesq; vectes ianua morantur
 Arbitrum Stygis Deum.
 Ferox tyranni regiam occupavit,
 Et trabes, & igneas
 Agit columnas, & libus reuellens;
 Ditem & impium domans
 Supra omne robur frangit, & potentem
 Imperi tenebrici
 Lacescit ultro, creditas reposcens
 Quondam opes, & agmina
 Polo inferenda; haud interire passus
 Exules diu suos.
 Dolore functus, & cruore pulcher
 Inferas subit domos,
 Stygisq; nequicquam obstrepentis urget
 Enatare gurgitem,
 Tremente ripa, & alueo potitus;
 Implicansq; Cerberum
 Ligat catenis plurimis trifancem;
 Limites breues neque
 Nigrantis ora praterit, nec ultra
 Pluto Tanarum vagus
 Oberrat, Vmbra sordidosq; Manes,
 Agmen impium ferens,
 Nocentibusq; sede destinata
 Clausus, orbe truditur:
 Sed altus interim pijs Olympus
 Patribus recluditur,
 Reuexit excitatus, ut superbium

*Principem coërcuit,
Et impios satellites reuinxit.*

O D E XVI.

CRedita ò pubes veteri latèbra,
Et diu seuis onerata vinclis,
Iam potens Mortis subit alta Ditis
Ostia victor.

*Prodeat gratata Deo parentum
Turba, regnato referenda Cælo,
Regis & clarum genus, atque vatis:
Prodeat alma.*

*Virginis Mater seniore partu
Fœta, & ò quem fama Dei parentem
Dixit intègri thalamipudico
Fœdere iunctum.*

*Phœbus hic primum nitet albus, atram
Eximens noctem, laqueis ut arctis
Effugit, nigra Stygis, ex illiq;
Libera pubes.*

*Irosas, i nunc Erebo solutum
Carpe narcissum, noua nocte serena;
Leniat luctus animum remulcens
Alma voluptas.*

*Nunc & oraclis properet canoris
Regius nervos fidicon ciere,
Pectore his suetus male hospitalè
Pellere Manes.*

*Prælio Ditem domitum superbo
Fallite immunes, vacuumque Avernum
Fiet euincto mora nulla iani—
Tere trifauci,*

O D E XVII.

I Am Plutona premit victor Deus, et domās
 Educit Orco creditas catenas: (serocē
 Nō aditu prohibet caci subeuntē opaca Regni,
 Nec latrat actus Cerberus catena;
 Rex fidicen cithara pœana canit, chorumq;
 Et lata Virtus, cādidiq; Amores. (ducit
 Mors infracta iacet, terris neque iura prisca
 Necessitas nec usque nos adurget. (sancit,
 Ille potans rerū dat terrigenas inire Olympū,
 Ut vasta regna iam vacant Auerni.
 Victore mirantur, amabile lumen ardet Vm-
 Calatque pectus insolente flamma. (bris,
 Nūc me thuricremas, latū decet immolare ad
 Dape incruenta, & dapsili cruore. (aras

O D E XVIII.

P Atris æqueui sobolem sub atra
 Nocte non Umbra teneant nocentes
 Strenuum aternos Acheronte duo
 Claudere Manos.
 Ante quam clarum referat ter ortum
 Phœbus Eoo vigil e cubili,
 Ipse te nutu leue suscitabis.
 Viuidus ultro.
 Tu licet tendas per Auerna opaca,
 Atque Cocyti nigra stagna visas,
 Nulla vis audax Erebo moretur
 Surgere fortem.
 Licet magno trepidat tumultu

Vulgus Umbrarum indocilis tueri
Lumen ; obscurus sinus horret alba
Nescius aura .

Tu simul duros aditus refringis ,
Et fores vinc̄tas adamante multo ;
Gentis humana Genitor recurrit
Obuius ultro .

O sator mundi , sate stirpe nostra ,
Vnde ? quò tendis bonus ? inquit , ò flos
Candida matris ; neque me tuentem
Ludit imago .

Aetheris magni , patriq; Olympi
Diue regnabas ; satiusne cecos
Ire per calles fuit , & iacentes
Tollere Manes ?

Prodeat rursus malesuadus olim
Anguis , obtritum pede nitar altè
Frangere , audacem temere obtulisse
Tristia poma .

Peruicax liqui , mea regna , tempe ,
Pertinax Orcus tenet . ò tuorum
Strenuus vindex , rape , nosque Regnis
Redde beatiss.

Si tibi nuper Solyme decoras
Insicit malas , rigidiq; vepres
Asperant frontem , & speciosa Cælo
Tempora sedant ;

Vilis ah terris Deus , & cruentus ,
Haud mori temnis ; potes ipse Diuum
Rector (infandum) male funerari
Arbore turpi .

Scilicet ferro lacer , atque aduncis

*Horridus dumis nihil acre vitas
 Noster ò vindex , generisq; quondam
 Optimus auctor.
 Sic ubi effatus Pater ; omnis , inquit ,
 Cura decedat ; Deus ille vester
 Sanguis obieci laceranda nuper
 Pectora ferro .
 Natus eterno Genitore , nascor
 Matre cognata tibi ; me nepotem ,
 Et genus consanguineum paterna ab
 Stirpe vocabis .
 Quanta te Cœlo ferat aura nescis ?
 Saecula iam currunt meliora , fructum
 Disce poenarum , tua iam propago
 Tenara vici .*

O D E XIX.

*S*It finis gemitus : candidus inferis
 Iam iam reddet Amor pallicitus Deum
 Ultro morte renatum
 Vatum non vacua fide :
 Pendens ille graui nuper ab arbore
 Post insana viget vulnera , post necem
 Turpem non sine multis
 Probris viuividus enatat
 Damnis ; occiduo Sol velut Hespero ,
 Atq; aui nitido flore recentior .
 Suspirare quid ultra
 Longo carcere pergitis ?
 Maturabit Amor non male perfidum
 Aduentum ; atq; Erebi sub penetralibus

*Ire impune iubebit
 Cocytum remeabilem :
 Postes ille serox franget aheneos ;
 Castas atque animas efferet , ut niger
 Aula regnet inani
 Pluto , iam facilis premi .*

O D E X X.

O Desere Vmbra debita lucido
 Pubes Olympo , credita Tanaro ;
 Mutare nunc tempus seueras
 Latitia potiore curas :
 Non vsque iniquis aquora motibus
 Permiscet Euris , non equitat Notus
 Impune Myrtoas per undas,
 Vsque freto aut furit Adriano :
 Composita Nerei regna volubilis
 Tandem residunt : scilicet occidens ;
 Posthac renatus cade princeps
 Eripiet , patre comprobante ;
 Orco triumphato , & Stygis ignea
 Latè tyranno , Tartara subruit ;
 Nec patria deuota Morti
 Iura premunt , & acerba fati ;
 Nequit teneri carceris insolens
 Obliuiofi ; stamen & aureum
 Sibi retexet , fila rursum
 Cadere iam metuente poena .
 Se se tuetur Numine patrio
 Potens caducum tollere viuudus
 Corpus , iacentem seq; ad auras

De facili reuocare saxo ,
 Rursumque in oras aetheris ultimi
 Ibit reuinctus tempora laurea ;
 Superstes insignit cicatrix
 Membra , p̄ nota certa amoris .
 Sic vestra pascet lumina pulchrior ,
 Nec iam cruentus : totus amabilis
 Videri , & obrutu beato
 Mens auidos inhiabit ignes .

IN CHRISTVM ASCENDENTEM
 in Coelum .

O D E XXI.

O Magne princeps aetheris arbiter
 Nuper volucris veſte ſauonio
 Per aëris campos inanes ,
 Sub pedibus gelidos Triones ,
 Terrasque cernis pulcher , & equora ,
 Raptus ſub auras nube volubili ,
 Ultraque ſtillantem reſidis
 Signiferum ſolio paterno .
 Vt ardet auro purpura textili ,
 Latoque clauo ? frontis vt eminent ,
 Altèque maiestas venidet
 Digna Deo , patriæque compar ?
 Qua parte Cœli te rapit impetus
 Tua citatum vi ? quibus emicas
 Plagis ? & acres quò reſlectis
 Cornipedes , facilemque currum
 Regens habenis ? an teris orbitam

Trionum? an Austri? tene Oriens habet,
 Sedes & Aurora rubentis?
 Solis an occidui meatus?
 Hoc noster olim Cantaber unice
 Quarebat heros, dum Solymen pius
 Lustraret, ac dulces obiret
 Exuvias avidus tæri;
 Vtcumque Cælo pergis, amabiles
 Insculpe cordi (si quis amor) notas;
 Mollire cautes imprimendo
 Nam potis, & felicem notare.

IN CHRISTVM ASCENDENTEM
 in Cœlum.

ODE XXII.

INtende Clio pollice barbiton,
 Et bellicosum concine Principem;
 Plutona qui nuper superbum
 Egit ouans memori triumpho.
 Nunc ipse pennis se leuis aureis
 Delibrat altè, regnaq; patria
 Reuifit, immensosq; tractus
 Aetheris exuperat volatu.
 Obliuiosa sospes ab alueo
 Lethes reuertens, & vacua Styge;
 Exemit aeternum timorem,
 Rettulit & placidam quietem
 Cœlo reponens longius exules,
 Missosq; Patres sub iuga aenea
 Ditis; solutis iamq; curis

Tristi-

290 DE CHRISTO REVIV.

*Tristibus, it chorus explicata
 Tam fronte latus; purpureum diem
 Ceu sole puro Taurus, & aureum
 Reclufit annum, nec proteruus
 Fert hyemem Boreas inertem.*

IN CHRISTVM ASCENDENTEM
 in Cœlum.

Alludit ad currum Ezechielis.

O D E XXIII.

VT te per auras agmen onantium
 Inter chorèas ducit amabiles,
 Non vfitata fertq; pompa
 Aurea purpureum quadriga?
 Præfers sonantem compede ferrea
 Plutona, & atri carceris obfitum
 Squalore, & Vmbras decolores,
 Et Stygiæ simulacra regni.
 Vt colla vinclo flectis aheneo?
 Vt viperino felle tumentia
 Domans coërces? frustra Auerni
 Monstra fremunt, & inane miffant;
 Furorq; & Ira, fecta; ducitur
 Megara crines anguibus asperos;
 Nequicquam, & extinctam reportat
 Tifiphone furiofa cadam.
 Antiqua Lethi ponè Necessitas
 Captiua nodis ipfa fuis fubit;
 Mortem & reluctantem proteruo
 Dente premis cohibens lupatis.

Vitale

Vitale Numen, spiritus infidens
 Auriga currum temperat aureum;
 Rotæq; (mirum) se quaternos
 Composita glomerant in orbes;
 Interq; plexa fœdera complicant,
 Gemella & omni parte sororia;
 Phœbo repercussas eadem
 Aequoreas imitantur undas;
 Aut fulgurantem chrysoliti facem.
 Distinctus axis ceu vigil excubat
 Spectandus, & spectans ocellis;
 Seq; tuens, dominumq; currus.
 Hunc quadriformes Alipedes agunt:
 Stant crura recti, plantaq; finditur
 Bisulca: fortis quo iuuenecus
 More premens quatit arua passis.
 Absistit, aris ceu nitor, igneo
 Scintilla vultu, quò vigor incitat
 Spirabilis, pergunt citati
 Ante Notos, agitantq; pennas;
 Exertat armo se manus alite;
 Versiq; vultus quattuor ad plagas
 Solem obtuentur seu cadentem,
 Seu reducem, mediocæ Cœlo
 Flagrantem, & altis regna trionibus
 Subiecta; cunctas tendere gestiunt
 Terræq; , Neptuniq; in oras,
 Ire gradu metuente retro.
 Impubis instar frons nitet alteri;
 Genæq; pura; rustica vis bouis
 Et robur illi, qui salictis
 Ad liquidos adoleuit amnes;

Huius

Huic fusa collo Marmarici iuba
 Leonis horret ; iam ferus emicat ,
 Pradamq; differt mala , & hostem
 Unguibus interior fatigat ;
 Hic se satelles librat in ardua
 Ales supernè , atq; imperiosior
 Tollit , coruscum quale fulgur ,
 Corripiunt , iterantq; cursum .
 Sic tende Cœlum , regnaque patria ;
 Tuisque præsens sis tamen , & bonus
 Iuua ; triumphatumq; Ditem
 Dede fuga , exagitans flagello .

IN CHRISTVM ASCENDENTEM
 in Cœlum .

ODE XXIV.

Direpta sensit regna silentium ,
 Fractisq; Pluto fascibus horruit
 Deum fatigantem ruinis
 Tartara , sollicitosque Manes ;
 Citansq; magnis seditioibus
 Agmen coëgit , sed trepidat miser
 Furore inani multa , & cœstro
 Exacuens agitavit Umbras
 Frustra ; nec amplis imperijs tenet
 Longèque , latequè oppida legibus
 Regnata iniquis , nec dolosus
 Liberior meditatur artes .
 Ille immerentes carcere deuocat
 Caliginoso , post ubi Tanara

Afflauit, & lucem fugata
Nocte nouam, nebulaque reddit.
Repensa letho diuite plurimi
Cruoris, astris agmina destinat;
Fortique dextra, quam tetendit
Stagna petens Acherontis imi;
Altè iacentes extulit, ò potens,
O victor Orci, pulcher amabili
Prada, coercens & nocentes
Eumenides, Stygiosque fratres,
Attolle corpus; nec tamen efferes
Mortale corpus, lumine viuido
Flagrans, & aternos honores
Purius expediens Eoo.
Idemque cerni gratior Hespero;
Conuexa Cœli tende age, nobilis
Partis triumphis, & superba
Accumulans Erebi trophæa.
Orco resignas credita, pertinax
Auferre; nil non perficient tuæ
Manus, propago magna Patris,
Atque Patri sine fraude compar;
Nequicquam Auerno Mors sibi surpuit
Infesta quondam, nunc renocabilis
Damnata vita, falcem acutam
Frangere iussa, grauem & securim.

IN CHRISTVM ASCENDENTEM
 in Cœlum.

AD RAVASCHERIVM.

Qualis

O D E XXV.

Qualis sub auras regia sustulit
 Superne se ales, nubila differens
 Pernice penna, perq; campos
 Aërios sine lege fertur,
 Quandoque iuuit deserere ocyus
 Terras inertes; talis in arduos
 Cœli recessus tendit ultro
 Aequa Deo soboles parenti.
 Vides & opimis it spolijs ferox
 Plutona ducens ante pedes, gravem
 Mortemq;, Fatumq;, & frementes
 Eumenides, rigidamq; Clotho.
 Nec iam veneno spicula Cyprio
 Puer Diones inficit; it gemens
 Arcusq; fractos, & sonantem
 Mille prius iaculis pharetram.
 Constravit altis Tanara sedibus,
 Fregitq; vectes, vimq; adamantinam;
 Obliviosis iam caducea
 Ditis opes recubant ruinis.

IN CHRISTVM ASCENDENTEM
 in Cœlum.

O D E XXVI.

Votiva facite hostia,
 Et craterè Mæxo concolor ardeat
 Sanguis; thura focis date
 Cœlo victor, io, iam subit; imperi,
 Fracto

*Evadto carcere Manium ,
Magni sceptrâ capit nobilis arbiter ,
Vittatus diademate .*

*Et iam multa suis munera diuidit ,
Patri plurima , verius
Custodi vigili , sat memor obsequi ,
Ancillaq; puertia .*

*Non evincta rosa tempora languida ,
Nec pingit breue lilium ;
Immortale viret frontis adorea .*

*Omnes purpureum in Deum
Deponunt oculos , non avidos queunt
Aut disellere Numine ,
Aut explere ; tenet quanquã Amor ebrios .
Illum cingit amantium
Iunctis turba choris ambitiosior .*

IN CHRISTVM ASCENDENTEM
in Cœlum .

O D E XXVII.

Dialogus inter Cœlum, & Terram.

T. **A**H quò dulce meum abstrahis (ripis?
Numen ? quid misera pignora de-
Nuper cum tenui Deum,
Invidi minimum terra polo arduo.

C. Donec te coluit Deus ,
Abiectus iacuit rupe vel horrida
Bethles , vel mala palluit
Pendens quadrifida ludibrium trabe.

O

T. Sic

- T. Sic Mortem perimit grauem,
 Sic Plutona terens, & caput impium
 Findens, monstra nocentia,
 Et quondam indomitas frenat Erinnyas.
- C. Nunc ergo patriam redux
 Visat, quadrijugis moenia curribus.
 Inuectus petat, & Styge
 Raptas exuias iactet ouans Patri.
- T. Hic debet Capitolium
 Virtus; hic replicet tempora laurea,
 Si mortale genus dedi,
 Si ligna, & chalybes: his Erebum domat.
- C. Non sedes habilis Deo
 Victori fueris, nec sat idonea;
 Namque ignobilis exill.
 Cura sollicitant, & querimonia
- T. Illum non rapiet mihi
 Vis ulla: ecce mori deproperant ducis
 Deuoti innumeri neei,
 Et subdunt rigidis colla securibus.
- C. Te vestigia, te nota
 Impresse lapidi condecorent; polo
 Fies vix minor, & fluam
 Te circum liquidis largius imbribus.
- T. Promas quicquid opum licet
 Iactas, magna poli regia nobilis,
 Impar riuulus igneo
 Cordi est; fontis opes quarit, & vbera.
- C. At tu concipe gaudia,
 Duces purpureis nectar idem labris
 Tellus ebria, dum tibi
 Nectar vina regant, ambrosiam Ceres.

IN CHRISTVM ASCENDENTEM
in Cœlum.

ODE XXVIII.

AD summa Cœli victor euadit Deus
 Vetus triumphali rota .
 Tendit per auras nube promotus leui ,
 Quæ vis tonantis Numinis ,
 Sonante carmen insecutus graui tuba ,
 Simulq; acuta tibia ;
 Nonnupè Orci prado , dux & impiger
 Erupit actis Manibus .
 Letho cruentus (mira dictorum fides)
 Superbientem principem
 Stygis coërcet arctè , & Vmbrarum potens
 Horrere nos victus potest ;
 Inter trophæa Sol superba suspicit
 Illustriorem se trabem ;
 Clotho frementem & ore mestas lurido
 Videre fas Erinnyas .
 Io triumphè ; tu trecentis illigas
 Ditem tyrannum vinculis ;
 Io triumphè , nobilis Virtus super
 Altas ruinas Tanari
 Signa explicauit : decoloras iam gemas
 Decore mutas patrio .

IO. BAPTISTAE

M A S C V L I

è Societate IESV

LYRICORVM

S I V E

O D A R V M

L I B E R VII.

De S. Spiritu misso.

Προούλιον

PRÆCIPVAM partem
 carminum meorū ven-
 dicat sibi Diuinus Amor.
 & sane præcipuo iure
 debet esse, qui princeps,
 & auctor consilij fuit, vt lyricam
 poësim ad sacra traducerem. ille opus
 hoc

hoc & facultate condet , & suauitate
 condiet . nota parcemia est *Μουσικήν*
Εἴ πως διδάσκει πάντις ἀμουσος ἢ τὸ πρῶτον
 quod si Musicæ magister , & quasi
 phonscus Amor est , non vereor ne
 non blanditura sit aliorum auribus , si
 eius digitis lyra fuerit temperata ,
 Bion quidem in Bucolicis non modo
 magistrum , sed comitem Musarum
 perpetuum facit Amorem . in Plato-
 nis item conuiuio Socrates putat ani-
 mum , atque mentem sopitam velut
 expergisci Amoris stimulis , & hinc
 primos ad honesta quæque impetus
 capere tamquam excussio veterno ;
 quamobrem eundem Amorem Pla-
 to ipse *παντός ἐπιχειρήτην* appellat ,
 quòd nihil non experiatur . sed illud
 quispiam moneat : vide ne dum lyrae
 chordas nimis intendis , vt diuina effe-
 ras , temerè frangas . non inficior in
 re tanta id magnopere pertimescen-
 dum , sed præsidia facile suppetunt .
 quæ tandem illa ? præsto erit idem
 diuinus Amor , & canenti consullet .
 certabat olim citharædus Eunomus
 cum Aristone Rhegino Pythijs pro-
 pe iam victor , cum repente chorda
 vna fracta destitutus est , tum ille Cœ-
 lum suspexisse fertur , & Apollinis ,

qui Pythijs , facultatiq; Musicae præ-
 esse putabatur, implorasse opem, cum
 ecce superuolans accurrit Cicada in-
 sidentiq; citharæ, chordæ vicem cantu
 suppleuit. ita beneficio Apollinis, atq;
 eius auis officio vicit Eunomus. quã-
 to indulgentior erit Amor ? & mihi
 igneæ linguæ vim, facultatemq; & ci-
 tharæ non tam cicadæ donaturus, quã,
 vt Flaccus noster ait, *Cygni si libeat
 sonum.* Sit igitur Amori diuino cõse-
 crata Lyra ei, qui Musicen doceat. &
 quoniam quinquagesimo post Chri-
 sti anastasin die sancti illius spi-
 ritus afflatus aduenit, hunc
 ei Odarum nume-
 rum ritè dedi-
 cabo.

ODE I.

Cordis pudici maximus arbiter ,
 Auspex amantum seu face pronuba ,
 Seu fulgure aura concitatum
 Pectus , Amor , generosus afflas ;
 Nunc fonte lenis , nunc leuis alite ,
 Quocumque pulcher nomine , amabile
 Decurre votum ; prome nectar ,
 Prome fauo interiore mella ;
 Cælum resigna prodige munerum
 Diuiniorum , largus opum Deus ;
 Lymphata virtus hoc tuorum
 Visa mero caluisse quondam .
 Nunc casta dicet te Polyhymnia ,
 Plenoque honoris carmine barbiton
 Tanget , ni acuta vocis auram
 Reddere , ni refugis canorem
 Mulcere lingua , qua micat aurea
 Vibrata flamma , foetaque parturit
 Sermone non vno , redundans
 Nectaris haud leuiore parte .
 Te vis volendi , vis redamantium
 Perennè fundit ; corde Amor effluit ;
 Natique spiramentum , & vnà
 Patris amor , sine patre , manas :
 Non obtuendo mens genitabilis
 Edit , foecundo sed cor amabile ;
 Committis ambos vnus , idem ,
 Parque pares , & utrique simplex .
 Tu corda flectis , regnaque barbara ,
 Pectusque adimplet sobrius ebrivm ;

Tu lene tormentum admouendo
 Sternere amas placidè proteruum.
 Versare liber quicquid, Amor, libet;
 Mollire durum Saxona consili
 Velis amando, seu terendo
 Frangere Romulida rebellem.
 Septem calescant, ò utinam, tua
 Flamma Triones: ardeat, ardeat
 Arcturus; acri vince flamma,
 Igne doma tibi perduelles.
 Martem quid ultra commouet impium
 Demens Enyo? nobilis imperi
 Deuota damnis, & ruina
 Austriadum, Hesperiaque magna.
 Tu dulce ducis certior otium
 Hostem retundens, exacuens tuos;
 Non tela post te, strictum & enses,
 Non apices tremimus superbos,
 Regumq; fasces; arma nocentium,
 Et dira lethi fulmina ludimus:
 Tuemur alta fronte ferrum,
 Atque acies acie irretorta.

O D E II.

D eum remotis sub penetralibus
 Videre flamma diuidua Patres,
 Linguaq; lambentem bisulca
 Purpureos, noua signa, crines.
 Nunc mens recepto facta Deo tumet,
 Plenoque magni pectore Numinis
 Bacchatur; ò, iam tela cordi

Fige potens, Amor, & reconde.
 Fas peruicaces est tibi frangere
 Motus vocanti plus vice simplici,
 Contraque munitum furorem
 Vim placidis adhibere dictis.
 Fas nectar alium, fontis & uberes
 Donare riuos, cordaque libero
 Regnata uoto; tu ferocem
 Flectis agens animum uolentem.
 Tu pulcher addis spiritus igneis
 Stellis decorem; scilicet exprimis,
 Et pingis argumenta clari
 Signiferi, variasque formas,
 Chirona telis prouidus instruis,
 Squamaque Cetum, Pleiadam choros
 Nectens, & illustrem Bootem
 Plaustra iubes agitare Cælo.
 Tu tauriformem Veris honoribus
 Educis ignem, sidus & aureo
 Cornu decorum; tu puella
 Gnosfiaca redimis coronam.
 Ut tu ferocem crinibus instruis
 Heroa in hostes; vincula diffidit,
 Insanientum & uertit aulam,
 Precipiti tumulans ruina.
 Quamquam benigni crebrior ingeni
 Auctor uerecundum scelus immemor
 Reponis, atque indemne reddis,
 Quod doluit semel ira cordis.

ODE III.

Intaminati pectoris vnice
 Hospes, tuorum vota quid amplius
 Moraris? alarum recurre
 Remigio leuis explicato.
 Quandoque blando lumine respicis
 Terras, et æthra gratior aurea,
 Diesque verna ridet aura,
 Et melius nituere Soles.
 Te casta semper Relligio prait
 Ferens piorum ritè Quiritium
 Fas, & verendum ius sacrorum,
 Purpurei monumenta Diui.
 Fer tela tecum strenuus, imbuis
 Quæ melle multo; protinus aureo
 Insignis arcu fer sonantem,
 Et gravidam iaculis pharetram.
 Iam iam faiscit pectus hians tibi
 Diu petito vulnere; iam mihi
 Me surpuisti siue flamma,
 Seu Zephyro placidus remulces.

O D E I V.

Vitale mundi Numen, & igneus
 Vigor perennans vi vegetabili,
 Donare Diuo par, decorus
 Luce noua, geminaque flamma.
 Insigne rerum tu decus, & decor
 Gratum nitorem concilians, Amor,
 Vt pulcher illuxti, renidet
 Siderea tener orbis aura.
 Informe mundi rabat adhuc Chaos

Latè refusis fluctibus, & rudis
 Moles, & indigesta nullis
 Legibus, horridior videri.
 Ibas volucris tu similis leui,
 Superque nanti, leniter incubans,
 Aptansque foeturam souendo
 Purpureis operosus alis.
 Labore nullo digeris omnia,
 Discreta certo limite separans;
 Regnata Neptuno recedunt
 Aequora, littoribusque claudis
 Premens arenis; scinditur arida
 Tellure pontus dissociabilis;
 Fremitque nequicquam citatis
 Aeolijs rapidus procellis.
 Tethys vagari libera, carcerem,
 Et fræna sensit; grexque natantium,
 Et monstra latè belluosi
 Oceani, tumidaque phoca,
 Proteusque ducens squamigerum pecus,
 Phorcysque latrans saxa per aspera,
 Glaucus, Palemon & bisformis,
 Et lituo resonante Triton.
 Fœcunda reddis carula mollius
 Super cubando; profilit ocyus
 Genus volucris, & concitata
 Nat liquidum per inane penna.

ODE V.

Quem tu cordis Amor potens
 Afflavis vegetum Numine patrio,
 O O Et

Et magni Vnigena (parem
 Quando corde festant, tuque reuinciens
 Neclis scedere mutuo)
 Illum postgenitis robore martio
 Clarabit vigor ingeni
 Districtum chalybem temnere fortior,
 Et quicquid trepidat Nero,
 Aut demēs Solyme, barbarus aut Scythes,
 Et Maurus male peruicax;
 Addes vimq; tuo, telaq; militi;
 Fasces subdidit imperi
 Romanus, tumidas & posuit minas.
 O mutis, & inertibus
 Facundi eloquij, lingua, volubilem
 Donatura perennius
 Vim sandi, scatebras fontis & integri,
 Tu spirabilis es vigor
 Aspirans animis mite ferociam,
 Et vim cedere nesciam
 Seu Daco indocili, seu mage Saxoni.
 Quod te nouerit ultima
 Tethys non alij credula Numini,
 Et flecti impatiens Geta;
 Et qui Danubium, quiq; Tigrin bibunt,
 Indocto duce consili,
 Et captante plagis squamigerum genus,
 Totum muneris est tui:
 Quod Natura decus cumq; superbiens
 Praesert, vis Amor est tua,
 Pulchrorum specie pulchrior vnice,
 Seu tellus noua parturit,
 Fruges, sine rubet punicea rosa,

Quod

Quod casta fidicen lyra
 Te dicam potius carminibus, tuum est.
 Tu testudinis aurea
 Argutumq; sonum, filaq; temperas.

ODE VI.

CVr me rigentem non animas, tua
 Ciesq; flamma? te sine languido
 Torpere oportet me veterno,
 Vis animi, Vigor alme cordis.
 Ah te si acerbum culpa morabitur,
 Quis explicabit mi laqueis caput?
 Quis per dolosas Ditis artes
 Expediet, tacitasq; fraudes?
 Vt arina cudis, non ego Tanara
 Bello reformidem, ocyus aggredi
 Manes paratus, fraudulentento
 Dite prior, meliorq; pugna:
 Seu Cypris amens, seu puer impudens
 Pectus retentet callidus aucupl
 Nocentis; arsit cum Chimera
 Spiritus & furor astuosa,
 Non afflet unquam pars violentior,
 Pars bruta natura. ò bene candida
 Tutela mentis, me Dione
 Scilicet eripies procaci;
 Arcumq; & acris tela Cupidinis
 Franges pudicus; me male pectoris
 Tentasset in molli iuuenta
 Feruor, & in celerem ruinam
 Misisset olim, ni pius intimè

*Illapsus in cor perdita consili ,
 Cacumq; frenasses furorem
 Pectus agens meliore flamma .
 Custos tuorum ; nunc tibi victimas ,
 Et vota reddo castior unius ,
 Ac Numinis flamen ter ampli ,
 Teq; cano decus omne amantum .*

O D E VII.

Q*ui carulantes vertice flammeo
 Suspendis arces , cunctaq; temperas ,
 Nec fortuito , ac lege nulla
 Ire iubes per inane mundum ;
 Depasce crines igneus aureos ,
 Et lambe flamma tempora lucida ,
 Numenq; viresq; impetusq;
 Parq; Deo , similisq; Amori .
 Per te cientem viuidus haurio
 Vitalis aura lumen amabile ;
 Breuiq; vaneſcam , ni amico
 Numine me vigor almus affles .
 Tu victor arcem pectoris occupa
 Tu regna cordis nunc tibi vendica ,
 Qui cuncta vitali calore
 Sponte foues , recreasque , alisq;
 Ab usque primo flore puertie
 Ultro praibas largus opum , & potens
 Franare motus inquietos ,
 Et puerum Veneris marina :
 Vin dex pudoris nubibus igneis
 Ambrem remisto sulphure deuocas ,
 Vrbesq;*

Urbesq; flagranti procella
 Corripuens, pluuiaq; flamma
 Damnas procaces: nec latet impius
 Acrem tueri; condita cordium
 Rimaris, obtutuq; acuto
 Vsq; subis penetrabile pectus.
 Tu colle quondam legiser edito
 Mira dedisti signa potentie
 Sonore rauco, montiumq;
 Motibus, ac trepida ruina;
 Cæli tonantis tum fragor horridus
 Implenit aures; lumina fulgurum
 Perstrinxit arder, te premente
 Attonitum intremuit cacumen.

ODE VIII.

Quo lymphatus agor Deo (vigor)
 Ardens? quis me animat non tenuis
 Qua mentem noua vis citat,
 Aeternum venerantem decus, arduo
 Vibratum & tubar æthere
 Ingenti sonitu? non aliter micat
 Fulgetrum, ut mihi verticem
 Clarum purpureis Solibus, & comam
 Flagrantem bifida face
 Mirari libet? ò cordis Amor rapax,
 O pectus male barbarum
 Infringens, animi non violens vigor;
 Nil imum, aut humile exprimis,
 Nil mortale refers lingua Deo calens;
 Dulce est nectare plurimo
 Manantem tacito corde recondere:

Amor

O D E IX.

A Mor pauentum dulce clientium
 Tutamen adfis ; te prece supplicè
 Diu fatigatum reposcunt
 Præsidium , columenq; gentis :
 Vocale Numen præfer , & igneo
 Fulgore linguam . nobilis ilicet
 Fies Eoi perq; cunas
 Solis , & Hesperium cubile.
 Dicèris vnus munere multiplex ,
 Sectaq; flamma indiuiduus vigor :
 Simplex , biformis sed videri ,
 Nilq; ferens humile , aut remistum.
 Afflate amantum pectore ab intimo,
 Spirantis aure vis animabilis ,
 Amoris alterniq; pignus ,
 Fœdere composito volentis
 Cordis ; nec alter diditus altero ;
 Vno atq; eodem fibula vinciens
 Nexu ; fouendo pulcher vnà
 Ipse venis ab utroque pulchro .
 Aeternus ignem pectore suscitans
 Cudens Amores irreuocabiles ;
 Innaq; amantes inter ambos
 Almus Amor , sobolemq; magnam,
 Patremq; magnum ; somes & ignium
 Reciprocantum ; quippe suas Pater
 Mirans opes , mente ac perenni
 In se auidos inhiante visus ,
 Prolem fraci parturit unicè
 Alio , potentem Numine patrio ,

Exemplar, argumentum & ingens
 Ingenij, speciemq; mentis.
 Hinc tu calenti corde venis Deus
 Spirabilis, septemgeminatq; vi
 Pollens, & idem, parq; censu
 Cordis amans sociare fibras.
 Sed quo recenti vi feror arduas
 Interq; nubes, perq; iter inuium
 O siste pennis dedaleis
 Icarios iterare casus.

O D E X.

CAduca Cœlo flamma reuoluitur
 Sonantis aura concita sibilo,
 Nec lingua vulgandas per artes
 Verba refert, taciturna plebi:
 Non qua procaci carmine Lesbia
 Testudo lusst; spirat amor pius,
 Castamq; committit calorem
 Mentibus ingenuè pudicis:
 Deum hospitalem corde recolliget
 Qui cade peius flagitium timens
 Se pro pudoris flore puro
 Deuoneat caput obligatus;
 Sic nota quondam Cecilis, & carens
 Mammis Amazon Trinacris, & rotis
 Mirata Alexandrèa acutis
 Haud fragiles animos puella:
 Vixere fortes lege sub aspera
 Pauci; sed alto laberis ut polo
 Amor, frequentes dant securi

Colla minus timidi perire :
 Calata Virtus prodit , inertia
 Sepulcra damnans ; iam Petrus emicat
 Infractus ; illum nec latèbra
 Passus Amor trepidum silere .
 Tuis ferocem presidijs iuues
 Depraliantem , non ego Saxoni
 Cedam proteruo , fortis ire
 Arma per , & medios per ignes .
 Te possidentem corde vocauerim
 Recte beatum ; tu bonus occupa
 Pudore mentem , da tuisq;
 Muneribus cupidum potiri .
 Vindex honesti , tela Cupidinis
 Perfringe : bello Tanara prorues ,
 Cum tu per hostes explicabis
 Sanctus Amor tua victor arma .

O D E XI.

O Magna sobolis vis , patrij pectoris è
 Idem, diues opū, mille tuis muneribus potens,
 Cum delapsa Noto cōstiterit lingua volubili,
 Et qua calicolas vsque animant , deciderint
 Que nunc sollicito corda metu mollia flu-
 Vertes in filices , atq; adamantem ; ac Pe-
 Periuurus , metuens atque necis , cum gemitu
 Dicet (cū se alacri proposito viderit alterū)
 Heu

*Heu cur his animis mi vigor haud constitit
antea?
Que mens est hodie, cur eadē nō trepido fuit?
Aeternis oculi ne lacrymis, ne careant gena.*

ODE XII.

D*ives labere munerum,
Opportunus Amor; dos tua connubi
Casti sœdera sanciet,
Clarabit thalamos tædaq; candidos.
Mentes nobilioribus
Tu formas studijs; nescit & insci,
Culpariq; timet pudor,
Dementem puerum fallere cautior,
Nec fidit sibi castitas,
Et parvis etiam prouida temperat.
O quisquis volet igneos
Arcus, & pharetram frangere aheneam,
Cui magnum opprobrium est Venus,
Et proles Veneris (quatenus, heu pudor,
Odit Palladis integræ
Florem, Sophrosinen odit & innubam)
Te votis, Amor, ambiat.
Quid cura vigiles te sine, prouidus
Quid frustra caueat metus,
Et tutela sagax, si neque feruido
Pectus Numine torreas,
Nec cæcis laqueis expedias pedes;
Quò me lingua vocas, citor;
Quò tu cumque rapis; iam tibi subijcis,
O regnans bene pectorum,
Auroraq; plagas, & mare barbarum;
Nec*

*Nec clauos adamantinos
 Figis ; mentis agens franaq; libera
 Vltro vi facili trahis ,
 Nec captis adhibet lora necessitas.
 Ah ne linque , precor , tuos :
 Sublatum ex oculis eripuit Deum
 Aether . nunc recrea tuos
 Praesens ipse pari iure vicarius .*

O D E XIII.

Angusta tendens latius imperi
 Iam cuncta terrarum sibi destinat ,
 Et Seras , & Medos feroces
 Victor Amor , volucresq; Partkos.
 Illum reposcens euocat , euocat
 Fœcunda Virgo , notaq; Numini
 Suspirat : heu quid mæsta dudum
 Vota trahis , Vigor almae , nostri
 Obliuosus ? nec trepidis ades
 In rebus acer ? iam Solyme rudes
 Belli laceffit , iam cruenta
 Deuouet insidiata cadi .
 Hic indecoro turpe latent tui
 Metu sugaces , ceu tacita specus
 Dama recondunt se , leonis
 Dente nouo timida perire .
 Descende Cœlo nescius otij
 Formidolosi , nec metuent graues
 Iras , & eductas securis
 Fascibus , arbitrio Neronum .
 Amor recludens immeritis mori

*Sedes piorum, clarus honoribus
 Semper pudicis, atq; multa
 Merce pium reparans laborem;*
*O Sancte tandem labere dux polo
 Ignota pandens certus Amor via;
 Coetusq; caelestes, & altos
 Linque lares agitante penna.*
*Magistra tecum lingua, sciens tui
 Descendat ultro, arcanaq; suggerat
 Oracla menti, te sub eodem
 Hospitio recubante mecum.*

AD FRANCISC. BONCOMP. CARD.
 & Antist. Neapolit.

Alludit ad illud. Si linguis hominum;

O D E XIV.

F*Rancisce, sacra nobile purpura
 Insigne Virtus ducere cui dedit
 Merenti, & aris quem pudica
 Parthenope, tua cura, poscit.*
*Frustra Sûada callidus artium
 Torrentis amnis more ruam, fluens
 Immensus, & centum fatigem
 Gutturâ, sed sine Amore, Nestor.*
*Non ora malim dadala fingere,
 Linguasque Diuùm mille volubiles,
 Succo liquentis qua redundant
 Nectaris, ambrosiaq; multa.*
*Ingrata & omnis sit Charis; abnegat
 Ut se sodalem foedere amabili*

Amor;

Amor ; neque inſit dulce quicquam
 Indecori , minimumq; amanti.
 Ceu Dindymenes tympana perſonant ;
 Flictuq; inani ſiſtra crepantia ;
 Acuta Curetes & era
 Rupe citant vlulantis Ida ;
 Sic ora ſoluam garrulus , irrito
 Sonore vocis ; Cecropia madens
 Fruſtra Minerva , & cura inerti
 Profuerit minimum Thalia .
 Oracla norim Numinis abditi
 Diuinus , edens cæca nepotibus
 Fata , incitata mente ; fallens
 Me tripodes , Clariq; laurus .
 Nequicquam & omnis ſim ſapientia
 Conſultus , acris vividus ingeni ,
 Et poſteri prudens ; Amore
 Si caream rudior magiſtro .
 Nil me Parenti credula iuuerit
 Fides , vereri neſcia , montium
 Mutare ſedes , & ſupinos
 Vna potens agitare colles .
 Non ſi terampli corporis integer
 Oſſa reponam Pelion arduum ,
 Vel eruens Atlanta fibris
 Demoniam , Rhodopenq; vellam
 Mimante maior ; Porphyrionaq;
 Stantem reuincam , acremq; Adamaſtora ,
 Caumq; pugnacem , aut triſformem
 Geryonem , melior lacortis ;
 Fruſtra laboro fortis , amantium
 Vi deſtitutus : caprea , ſeu lepus

Imbellis, ungui quem leo Afer
 Differat, imminuatq; mala.
 Ultro redonem plurima commodus,
 Aurum resignans, quicquid & Appulus
 Ab areis euerrit, Inda
 Diues, Achemeniaq; gaze.
 Nequicquam egenis largior effluet
 Ganges arenis, parcus amans colam
 Si vix Amorem, si minoris
 Prænituit noua forma pulchri.
 Non officinis Mulciber igneis,
 Purumue reddet flamma Cyclopea;
 Ignis sed illaudatus inter
 Me iaciam, atq; auidam Chimeram
 Amor proterua morte ferocior,
 Perferre quicquid strenuus ardui,
 Idemq; notus sat benigni
 Consilij, placidaq; mentis.
 Non corda pascit liuor edax, malum
 Non ille virus gutture diuidit;
 Nec viperinis intumescit
 Motibus, aut labra felle acerbat.
 Non miscet iris prælia ciuicis
 Tumultuoso sauior Adria,
 Nec pace confusa duello
 Regna furens inimicat armis.
 Nullum procaci mente nefas mouet,
 Insaniendo non tenet ebrium
 Fortuna dulcis, fraudulentæ
 Plus nimio pelagouæ fudit.
 Non ambit altè tollere verticem,
 Curatue fasces, iusq; securium,

Progressus in campum petitor
 Tergeminos inhians honores,
 Odit profana damna licentia,
 Arcetq; turpem: scilicet abstinens
 Fraudis dolosa, duxq; veri
 Certa loqui haud timide renidet.
 Illum sequuntur Pax, & atrox malis
 Andrea virgo; Spes neq; deserit
 Parata, & albo pergit una
 Cana Fides adoperta lino.
 Impune constans non Amor excidet,
 Sed sata vincet; muta silentium
 Cortina vatum, feriat
 Seu taceat sine voce Pallas.
 Amor tuenti Numina destinat
 Fruenda, nubemq; eripiet mihi
 Nitente Phoebo; nempe languent
 Lumina nunc hebetata sensu.

O D E XV.

D Vlce ò Numen amantium
 Iam iam curre polo, prolue sobrium
 Mentis; vim quoq; pectori
 Addens; Idalius me puer ignea
 Tada haud tentet, & improbo
 Ictu: cernis uti tendat abeneum
 Arcum? ac slet trepidus pudor?
 Tu telo potior, tu mage nobilis
 Vrge pectus agens face,
 Neu parce aurifluum voluere gurgitem.
 Nos cantabimus alite

Pronectum Zephyro, temporaque ignil
 Pascensem, & rutilas comas;
 Dicèris merito carmine vinciens
 Vis, & fibala cordium.
 Aeternusque vigor pectoris intime.

ODE XVI.

D Elapsus alto pulcher Amor polo
 Terras reuifis; te soboles Patris
 Iurata demittit, suorum in
 Delicias, decus atque dulce.
 Cui tu tegendo cumque aderis, satis
 Cautum est in hostem; fracta metu cohors
 Nil iam veretur, non inertem
 Turpe fugam meditatur ultra:
 Parthus sagittis depositis pius
 Admonit aures, multiplici stupens
 Sermone, nec curat pharetram
 Ferre humeris metuenodus arcu.
 Petrum sodalem de rudioribus
 Lingua loquentem plenius ignea
 Arcana mirantur supernè, &
 Mente noua haud hamèrè furentem;
 Vt cumque vocum foedere plurimum
 Diuina pergunt edere Nestores
 Coelestium consulti, Amore
 Haud tenui dociles magistro.
 Quid mirum? ubi tu pectoris arbiter
 Vigor volentes vi rapis incita
 Facundus; afflataque mentes
 Insolitis agitantur ansis.

O D E X V I I .

Libratus almo dulce fauonio
 Amor recurrit , vertice lucido
 Moratus ; integrosque crines
 Pascitur innocuus cremare :
 Non ille lingua personat ignea
 Mortale quicquam , & qua nihil attinent ,
 Aeterna vis magni Parentis ,
 Parque Patri , genitoq; Diuo .
 Seu fingis ignes purpureos Amor ,
 Seu findis auras ales amabili
 Candore , plumas discoloras
 Præpetis expediens columba ;
 Addisq; vires atq; feraciam
 Illapsus acri Numine pectori ;
 Vt claustra , ferratosq; postes
 Vecte superna æuo resignas .
 Quid lingua posset , nouit Iber tui
 Peritus , oris ac Thetis ultimis ;
 Norunt Geloni , diuitesq;
 Seras , Hyperboreiq; duri ;
 Et qui Niphatem , quiq; Ararimbibit ,
 Et qui repositi littora Memnonis ,
 Syrtesue Getulas auara
 Morce petit , celeremue Araxora .

O D E X V I I I .

FAudete linguis : clarus Amor micat
 Flammante lingua ; scilicet impias
 Oracla Delphos fraude cæca ,
 Impli-

Implicitos animiq; sensus

Lusere quondam, nescia consili

Mens hesit anceps; nunc malè Pythiam

Culpauit, aut Phœbum dolosum

Falleve, nunc Superos iniquos.

Damnauit aras, & tripodes leues

Tandem remisit; tu canis integer

Veri, nec ambages inanes

Inuoluis dubius fateri.

Priscum reducis tu bonus otium

Mulcere mitis; non humilem domum

Vilesq; fastidis penates,

Et Zephyris agitata tecta.

Quem tu clientum cumq; tuebere,

Ensesq; districtos, & aheneas

Temnet Sicambrorum secures

Ore tuens chalybem feroci;

Tuaque miles vi generosior

Descendit in campum, impiger impias

Laessere Umbras, atque Ditem,

Auspicijs, meliorq; Marte:

Tu sortis exlex arbiter omnium

Sortiris imos, Palladis ac rudes,

Petrumque inertem destinatum

Præcis imperio Quirino.

Amor timorem strenuus exigit

Urgens morantem; parque ferocitas

Est Mortis, edurumque Plutona

Imminuens Acheronta vincit:

Amor coruscans lampada candidis

Renidet alis; nec liquor obruet

Torrentis ammis, nec rubentem

*Diluuius inimica flammam .
 Amor triumpho nobilis , omnium
 Regnavit . ò qui mentibus integris
 Gaudes , tenaces nocte nodos ,
 Nocte pio noua vincla cordi
 Amor pudicus ; nil sine te potest
 Mortale robur ; consilijs facem
 Praefers nitentem , vimque praestas ,
 Et socians operi adlaboras .
 Nil ausa Clio te sine , Lesbiam
 Tu , Diue , donas tangere barbiton ,
 Teque aureo sacrare pleetro
 Fonte Deum liquido refusum .*

O D E XIX.

T Erris exul , Amor , diu ,
 Opportunus ades , tendo , precor , fac
 Felix cui licuit tua
 Flamma perpetuo feruere , dulcium
 Vis eterna cupidinum ;
 Tù quamquam imperijs flectere mollibus
 Eduros animi potes ,
 Hic torrebis , Amor , pectus idoneum
 Sat nota tibi Virginis ;
 Iam dudum trepida te reuocant preces .
 Tempestiuus Amor subi
 Aedem , purpureis aliger ignibus :
 Omnes certa fides tenet .
 Fallor plenis an vertice deflagras ?
 Caelo laboris eloquens ,
 Et facunda tonas lingua silentio .

*Vyges fortis Amor tuos ,
 Firmans consilijs liberioribus .
 Tu per spicula Parthica ,
 Persarum expedies tu per acinaces .*

ODE XX.

I Am delapsus Amor concitat aethera
 Pennas , qui penito pectore stabilis ;
 Aeternusque vigor temperat omnia
 Vis spirabilis intimè :

*Sistit purpureo vertice mobilis ,
 Ardens & bifida lingua micat face ;
 Dulci visa Deo mens furere , & bene
 Sanis ludere motibus .*

*Restinxere sitim flumina plenius ,
 Dum septemgemino fonte cor innatat .
 Spes largite nouas , ò Amor , ubere
 Cœli diuitis alueo*

*Interfusa , tuis luctus amarior
 Undis eluitur , curaq; tristior .
 Mortalis licet , amplum excipiam Deum
 Parui pectoris hospitem .*

ODE XXI.

Perge decurrens per aperta Cœli,
 Sancte Amor, lingua, similisque flamma,
 Te satis longa prece suscitauit
 Candida mater .

*Labere ò felix , ubicumq; sistas ,
 Crine , seu manis penitus latèbra*

*Cordis, ah ne te vetet esse Cypris,
Nec puer amens,*

Semper armatum iaculum veneno

Dirigens: at me capitis cruentum

Diuidat lictor. speciosa malim

Vulnera letho,

Antequam labes animi pudicam

Inquiret formam, niueamq; mentem

Turpe commissum notet, ac Dione

Floris honorem

Vngue decerpit; minimum dolosa

Credulus, Natum, tacitasq; fraudes

Palleam cautus; leuis ipsa mors est

Dulce tuenti

Hospitem sub corde Deum; cauebo

Naufragas syrtes, Cypriaq; cunas

Belluis, phocisq; auidis scatentes,

Non sine damno.

Linque iam Coeli bonus astra, si te

Supplices fletus, & amica Matris

Vota delectant, age, teq; penna

Crede Fauorl.

Sive te Patris soboles redonat,

Alme, quid cessas properare terris?

Dulcius regnes utinam perenne

Pectore sistens.

ODE XXII.

A More firmum, robur, & igneas
Prabente vires, non Solyme impia,
Non Caesar instans demouebit

Propo.

Proposito stabili : sodales
 Hac vi feroces ara bipennium
 Videre sortes , collaq; deuouent
 Impune acutis ; hac receptis
 Exuuijs Acheronta claudunt ,
 Terrisq; leges iuraq; sanciunt .
 Sic fatus olim dicitur optimus
 Parens salutis , Dite victo ,
 Aetherias aditurus oras .
 Depone curas lecta mihi cohors
 Solata luctum ; namq; e breui Deum
 Spirabilem , Numenq; Patris ,
 Atq; meum , sine fraude compar
 Donare mens est ; illum ego lucido
 Fulgore flamma sistere vertice
 Sinam comanti , vosq; nomen
 Ferre meum celeres iubebit ,
 Orbemq; cacum , regnaq; visere
 Inuisa nautis , seu mare barbarum
 Subire , & vrbes Bactrianas ,
 Seu placeat penetrare Sinas .
 Quicumq; mundi terminus arduo
 Latet recessu , iam pateat viris
 Auctore tanto ; debita ille
 Cuncta sibi bonus arrogabit .

ODE XXIII.

Natus Patre Deo nuper in arduas
 Cœli euecte plagas , Numinis ignei
 Matura trepido concilio patrum
 Clarum pollicitus iubar .

Cordis redde tui, redde patris facem;
 Afflatumq; Deum pectore mutuo;
 Cunctetur minimum, triste sodalium
 Agmen visere gestiens.
 Mater vota ferens sedula deuocat,
 Nec summo faciem demouet aethere;
 Sic desiderijs aestuat, ac tui
 Quærit rite vicarium:
 Namque ut constiterit vertice flammeo,
 Culpari metuet non stabilis vigor.
 Nequicquam & chalybes exacuet Nero,
 Nec Petrus fidei minor.
 Periur. & recidet. non chalybem tremant,
 Nec quæcumq; Scythes parturit horrida
 Pœnarum. expedit quippe Amor unice
 Fortes damna per omnia.
 Vires ò utinam dux generosior,
 Prestes, sufficias armaq; militi,
 Ad lethum properem latior, impia.
 Inter spicula Dacia.

ODE XXIV.

Descende Cœlo, magne Amor, igneo
 Decorus astro; dic age certior
 Oracla nulla fraude Phœbi
 Lingua leues imitata flammæ.
 Spiras ut Auster: te fugit Africus,
 Tellusq; molles dadala parturit,
 Floresq; summittit comantes,
 Lilia, purpureamq; caltham
 Pacata vident æquora Tethyos,

Et athra fusa luce nitet tibi,
 Et roscidum Ver & Favoni
 Dulce viget genialis aura.
 Perculsa quondam pectora vi tua
 Nonere presentem; ipse agis incitas,
 Cœlumq; tranant mente, & inter
 Se choreas Superum remiscent,
 Blandum calorem corda per inferis,
 Castumq; , Cyprin exilio domans;
 Amabile haud quicquam renidet
 Te sine, nil sine Amore letum.
 Te Natus afflat, te Genitor parem
 De corde ducit, Spiritus, igneo;
 Tu nectis aeterno volentem
 Vulnere consocians Amoris;
 Amore pectus perluis ebrium,
 In corde Amantum altè recubans pio;
 Addis leporem lingua dictis,
 Suada potens bisido sub igni.

ODE XXV.

T Andem latus Amor vertice constitit;
 Euibratq; faces crine volubiles;
 Nec iam corda metu sollicito rigent
 Igni concita mobili.
 Impellunt anima cum sonitu laves;
 Virgo mater ubi iuncta sodalibus
 Solamen repetit post sobolem sibi
 Ereptam athere patrio:
 Seu flamma rutilans, seu volucer Noto,
 Nostro depropera gaudia pectori;

Descende, & liquido nectaris ubere
Nutri; merce tua veni

Diues; pone moras, ò Amor, ò iubar
Aeternum radians; sis memor ignium

Sanctorum, sapiam, mens ubi sobrium
Te lymphata Deum tenet.

Diceris domiti magnus Amor potens
Cordis, non humili carminis alite,

Quem tu cumq; pio Numine compleas,
Addens, pulcher Amor, decus.

Sic te certa fides, & benè credula
Assatum memoret corde reciproco

Flammantem, Deus ò pulcher amantium,
Et Patri, & Genito parem.

O D E XXVI.

T Ange iam chordas, Erato, loquaces,
Dulcis audiri super impetrato,
Supplicum post vota, Deo, & recepto
Flamine amantum.

Quo nihil maius, meliusq; terris
Magna donavit soboles Tonantis;
Namq; mortales recreans, ab omni
Parte refecit.

Grata facundum tulit aura Numen,
Nubium tractus, & inane findens,
Seq; deuoluens per aperta Cœli
Tecta fragore

Impulit; cursus sine lege fertur
Legifer, vicitq; moras, stetitq;
Igneus frontis super alta, lingua
More, modoq;

Ille nos *Vmbris, Ereboq;* raptos
 Soluit; ille addens animum, triumphis
 Nobiles attollit in astra, nigroq;

Euocat Orco:

Illius vi multa *Duces* beavit
Palma caelestes; pugiliq; robur
 Sufficit, septem potiora ut auro
 Munera donat.

Ipsè Amor dicere trahens potenti
 Liberos nutu *Latio rebelles,*
 Et *Getam,* & *Maurum* male pertinacem;
 Regnaq; *Thracum,*

Dicet & maiore *Thalia* plectro
 Fonte defusum liquido perenne
 Pectore afflatum sobolis, patrisq;
 Vnius aura.

Clarus ardentès imitaris ignes
 Eloquent lingua, tacitoq; sensu.
 Quà facem duxti bisidus videri,
 Cetera simplex.

Ipsè, si chordas animabis auctor;
 Orpheo haud impar moderabor; ò vis
 Cordis, ò vis alma, canam, ter amplè
 Hospite felix.

Tuq; dum descendis Amor, cor affla
 Non semel dicemus, Amor cor imple;
 Me meum soluet cor amans, & ardens
 In tua vota.

ODE XXVII.

D Eposuere metū, redit in præcordia viri
 Hac ubi firmat Amor: (tus,

P 2 Imbellis

*Imbellis senior socijs cum patribus audeat
 Strenuus eloquio
 Crudelē Solymam gentemq; laceffere Martis
 Interiturus ; amat
 Vulneraq; & capiti deuotā immans securim,
 Dum furit urbe Nevo.
 Damnaq; periura reparat sic morte rependēs
 Crimina fidus Amor ;
 Cum semel illapsus menti, cū splendidus alto
 Vertice constitit ;
 Non illi Charis, aut desit facundia, non vis
 Acrior, arte prior .*

O D E XXVIII.

I Am iam diues Amor labere, commodus
 Promes namque tuis optima munerum,
 Ni presens aderis, quod bene fecerim
 Merces nulla venit digna laboribus ;
 Per te vis animi strenua vincere
 Gliscit, nec trepidat rebus in arduis.
 Immortale viges pectora roborans ;
 Est cordis tibi vis, corde cales Deus ;
 Adsis, non animus deliciarum eget ;
 Te torrere meus vult amor vnice .
 Quid possim sine te ? quid rudis eloquē
 Petrus possit ? iners & taciturnitas ?
 Ni se purpureo lingua volubilis
 Reclinans capiti Nestore dulcior
 Facundum faciat : sic Pericles tonat
 Alter, sic rapidis fulgurat ignibus
 Permissa quatiens pergama Gracia .

ODE XXIX.

Virginum castus sine labe amator :
 Dulcius spires genialis aure
 Lenis afflatu , properesq; septem
 Munera diues .

Si diu pectus sitiens fatiscit ,
 Pura nec vini tibi desit unda
 Fluminis , nectar Superum sodali
 Ritè propina .

Ardet aeterni noua vis amoris ;
 Alget insana mihi vis Chimera ,
 Cum tuos flammans Agape pudicos
 Suscitatur ignes .

Mens neque audacem timet agra Ditem
 Artis occulta nimium dolosum ;
 Quæ cumens anguis pepulisse tendo
 Ter pede collum .

ODE XXX.

Tristes excubias vecte sub aëno
 Includat dolor , & sollicitus timor ;
 Iactata ut catulis cerua Laconibus
 Se Cynthi in nemus abdidit ;
 Donec purpureo lapsus ab aethere
 Inconcussus Amor Numine roboret
 Infractò , fore enim vulneris unice
 Securos , duce te Deo .

Audent in medios vadere barbaros
 Impune , atq; Deum sana potentius
 Ictu fulmineo vertere ; concidit

Fracto fulmine Iuppiter ;
 Aras acer Amor subruit amuli
 Ditis : Persephone nigra perhorruit ;
 Cultus immeritos reddere coniugi :
 Nec priscum decus arrogat .
 Quanto damna Nero plura parauerit ;
 Fortes plura ferent , exuuijs graues ,
 Et palmis habiles , regnaq; Romula
 Sinis continuent procul .

O D E XXXI.

E Blanditus Amor mentibus integris
 Adsis , insinuans te bonus intimè ,
 Ospirabile Numen ,
 Cui vis arbitra pectoris .
 Nequicquam Venerem suscitatur , ac dolos
 Maternos puor ; haud inficiet mihi
 Mentem labe pudenda ;
 Nec pectus bene candidum
 Tentabit iaculo ; fumida nesciet
 Fax me tangere , tu semel obrues
 Puro roscidus imbri ;
 Fias ò mihi fontium
 Gratorum ; fer opes diuitis aluei
 Simplex , & scatebris plurimus , haud tamen
 Sectus ; funde loquaces
 Lymphas desiliens polo .

O D E XXXII.

S Ante Amor puris agitate flammis ,
 Qui recens fecto haud humilem parenti
 Spi-

*Spiritum donas bonus, innocentis
Munere vita.*

*Te canam magni Genitoris, unã
Prolis & magna venientem ab alto
Corde, te quicquid placuit potenter
Fundere terris.*

*Forte tu robur nisi præstitisses,
Romulus vultu pauidos minaci
Dum tuos terret, cecidisset omnis
Pectore virtus.*

*Imperi fasces, duce te, rigentes,
Caesares quin haud metuunt superbos,
Subditosq; ignes, & acuta ferro
Spicula fallunt.*

*Tu pius solans animas revulces,
Tu potens nutu trepidum coërces
Tanari vulgus, metuendus Orco,
Gratior orbi.*

AD PROCACEM IUVENEM

ODE XXXIII.

Quò lymphatus abis? neque
Curas ore avido ducere pinguis
Sacri pocula nectaris,
Quod nunc promit Amor: tu mage Cypria
Insanis mareotico,
Odit pectus Amor non bene sobrium,
Et turpem Cythereia
Odit: casta parum non habilis Deo
Mens, & serua Cupidinis,

Puro sed similis qua nitet Hespero ;
 Hanc Diuus thalamo tenet,
 Hanc torret bifida pulcher Amor face ;

O D E XXXIV.

Redde caelestum dociles modorum ;
 Iam loquax nobis , & amica terris
 Lingua ; mens quando tibi surda quondam
 Applicat aures ,

Aspra qua tangi prius , atq; amorum
 Puriorum expers , metuensq; casti
 Connubi , mens cruda Deo volenti
 Sponsa marito .

Tu potes duros , rigidosq; sensus
 Flectere , & quocumq; velis cedere ;
 Barbarus cessit tibi blandienti
 Nuper Iapon :

Cesserat Petro facilis domari
 Parthus abiecto veneratus arcu ;
 Et Scythes campestris , & acer olim
 Medus in armis .

Quin & irarum posuere fluctus ,
 Et sedonata rediere mentes ,
 Quas semel componis , Amor , benigno
 Numine mulcens :

Te polo exposcit , repetitq; votis
 Vna de cunctis , sobolem Tonantis
 Qua tulit mater sine labe in omne
 Nobilis auum .

Perge qua dixit , Vigor alme , terras
 Visere ò tutamen , Amor , tuorum

Perge

Perge, quid cessas animare flamma
Rite sodales?

Qui velut viso lepores leone
Turpe diffisi trepidant; age illos
Ocyus produc populis, nec intra
Claustra retenta:

Te leues ala rapiant, & aura
Concissum Coeli per inane, lapsis
Præpete, & nostri memor efficaci
Munere dona.

ODE XXXV.

Cordis incesti metuendus auceps,
Aspicias? vulnus meditatatur arcus
Ille sed tandem fugiens tibi vni

Cedet inaudax,
Cum polo lapsus iaculator ibis
Sponte mortalem repetens fugacem;
Dimicat frustra, tibi namque præda
Debita cedit.

Franget iratus pharetramq; & arcum
Tela dum promissis potiore voto
Arbiter cordis rapuisse ab imo
Pectore prædam?

Lenis afflatu recreare, & auram
Ferre odoratam, similemque nardos
Qualis aut Hybla crocus, aut Hymetti
Spirat amonnum.

ODE XXXVI.

Quærit

Quem tu Palladia fortius agide
 Quondam munieris, praelia riserit
 Securus iaculi, non adamantinus
 Thorax, non chalybes impenetrabiles
 Tutantur, rigida non reuocant minae
 Tutantur, rigida non reuocant minae
 Firmum propositi, aut illacrymabilis
 Tortor; certus Amor tu per acumina
 Ferri, tu expedies damna per ultima.
 Non Vulcania vis, arma Cyclopea
 Non olim obstiterint Hesperio duci,
 Dum flammæ tenerum peruolitant latus;
 Ardentem ipse rogam roscidus irrigas.
 Nequicquam violentiæ rariius obstitit,
 Et qui plus nimio sanguinis appetens
 Infecit rapidæ cade Tybrin Nero:
 Tu constans Vigor, & non reuocabile
 Robur mentis ades, consilij tenax.
 Per te vis animi certa manet; tuis
 Vltro praesidijs si repares, mihi
 Defensam, vacuo supplicio, Fidem
 Grate tur Latium: me neque barbara
 Ira permoueant, rex neque Sinicus
 Tot regnans populorum: ex pauido ferox
 Condam purpureo spicula pectore.

O D E XXXVII.

Nunc tempus almi promere nectaris
 Siticuloso pocula pectori,
 Mentemq; perfusam liquentis
 Ambrosia recreare succo:
 Amantis ardens emicat, emicat

Cor, arque ab imo pectore profilit,
 Dulciq; bacchatur Deo mens
 Ebria; non humili furore
 Vt pectus urges? suavis odoribus
 Vt lene mulces? semper amabilem
 Præbesq; te, fallacis aura
 Nescius, & patiens vocari
 Hospes pudici pectoris, & decus
 Dulce, & refectæ pauperie Pater,
 Fons atq; riuo septiformi
 Cuncta rigans, vegetansq; vita.
 Iam totus in me vi ruc libera,
 Gratus teneri, neu sine Cypriam
 Versare fraudes, me aut pudendis
 Ignibus in cineres relabi.

O D E XXXVIII.

Coelo recurrens si tuleris bonus
 Opem, rubentem duxeris ac facem;
 Repente pectus vim ferocem
 Induet, & se adamante cinget.
 Non tela pubes, seuq; vulnera
 Pallebit olim, sponte sed impias.
 Tinget secures, & virilem
 Ponet humi moritura vultum.
 Ante hac, ut unguis accipitris pauent
 Molles columba, vel lepores leues
 Fugere venantem sub altis
 Hæmonia, Nemeæue lustris
 Sequi citatum; sed minuit metum
 Vigor pauentum pectora roborans,

Menteshq; firmavit labantes
 Proposito minimum caduco .
 Crudele fatum rebus in asperis
 Perferre fortes , brachia barbara
 Vincit catena , nec cruenti
 Ora timent , neque vim Tyranni
 Ceruice deuota ; enatat , enatat
 Damnis superstes Relligio , neque
 Cessere periuri sodales ,
 Ac timidi nimium perire .
 Iam pertinaci mente ferociam
 Presenta Diuo concipiunt ; coma
 Ut ille flagranti bilinguis
 Constatit , emicuitq; flamma .

O D E XXXIX.

Due , quem magni Soboles parentis
 Instar ardentis , bifideq; lingua
 Misit , o salue noua fax amantum
 Abdita cordi .
 Impoens vni tibi cedit ales ,
 Arte materna licet acer olim
 Imbuat seuas acuens sagittas
 Turpe veneno .
 Ille mentitus redolentis Hybla
 Mella , blanditur male feriat ;
 Ludit & vulgus , faciles remiscens
 Orbe chorèas .
 Quin pijs idem grauis , heu pudenda
 Nescios labis , scelerisq; puros
 Exedit flammis ; etiam latentes
 Rupe sub alta

Exedat

Exedat, ni mitis Amor recurras
 Vocibus presens, trepidisq; votis
 Et Cyprin sedans potiore tentes

Pectora teda.

Acer ò vindex niuei pudoris,
 Igne qui pascis sine fraude crines,
 Candidum defende decus, pudico

Corde residens;

Spiritum menti dabis, & benignum
 Numen, ò tutela potens tuorum,
 Prouidus tectas cohibebis artes

Ditis, & astus.

O D E LX.

Q Valem recessu montis in arduo,
 Dum scribit heros foedera legifer,
 Videre flagrantem caminum

Isacide nimum pauentes,
 Sic lapsa Olympo Numinis ignei.

Vis fulgurando; fulminis alitis
 Instar; sonantes perq; Cœli

Flamma potens equitavit auras,
 Post hoc feroces viuividus impetus

Domus latèbra propulit abditos,
 Metuq; firmavit remoto,

Intrepidus doctusq; nisus
 Duces inertes exacuens vigor,

Creare fortes qui potis insita
 Virtute, & imbelles columbas

Alituum generosiorum
 Mutare penna: scimus vt agmina

Afflata

*Asflata sacris sub penetrabilibus
Impuna vastarint ruina*

Fana Deum, Stygias & aras

Gens que per ignes telaq; fortior

Creuit, resecta stirpe feracior.

Sauire nequicquam Neronis

Prostitit immerita securi;

Nil strenui non efficient Duces;

Parata virtus namque tuebitur.

Certamine infractos, Amorq;

Expediet per acuta teli.

AD TORALDVM.

ODE LXI.

COruseus alto vertice fulgurat

Amor; sodales pascitur integros

Criminalis ignis; vix calentem

Ferre Deum potis ara cordis.

Cur vnus alges? sanctus Amor foco

Sese ministrat, corda benignius

Fouetq; , depromitq; Cælo

Dulce meram, liquidumq; nectar.

Committe Amori prætera, qui simul

Fastum superbi perculit ingeni,

Strauitq; motus inquieti,

Nec celeres agitantur ira,

Nec Cypris ardet; nunc age lumina

Intende Cælo, nunc Amor euocat

Terris tuentem mira rerum,

Vna diuum, pariumq; amantum

Vis

Vis illa, cordis fonte Amor effluens,
 Qua dona large cumque parauerit,
 Gratulare; nec castos amores
 Sperne; novos Hymenaeus ignes
 Accendit ultro, te liuet imparem
 Deo maritans; linguaque pronuba
 Tadam coruscet nuptialem
 Igne Cupidinea priorem.
 Donec pudicas vibrat Amor faces,
 Nunc ebriosum pectus, & ignea
 Mens concalescat, mitte salvis
 Cyprin aquis malè denatantem.

O D E XLII.

Vigor pudico Numine nobilis
 Ciere mentem, pellere & incitare
 Furore sano, non Cybelles
 Quale ferunt Corybantes œstro,
 Afflasse limo dicere principi
 Vitale spiramentum, animans face
 Amoris, ac dulcem medullis
 Vim bonus apposuisse nostris.
 Amore fortem Romulea minus
 Terrent secures; temnit acinaces
 Regumq; fascies barbarorum;
 Fulmine vel tonet omne Cœlum.
 Tu robur addes; nunc age concitam
 Incende mentem; me quoque pectoris
 Tentet furore haud indecoro
 Feruor, & Hussiades in hostes
 Mittat ferocem; non ego praelia

Vitare

Vitare malim tristia, dum mihi
 Amor ministros ductor arma,
 Vimque potens, animumque praestes.

A D C A P A N V M.

O D E X L I I I.

Q Vis corda amantū dux bonè temperet,
 Quo fonte purus manet Amor, quibus
 Donis locuples, ne remittas
 Quarere; fas trepidare in aui
 Vsum futuri multa perennius:
 Deuote Coelo, desine mollium
 Curarum; & insanos amores
 Mitte cupidinea Diores:
 Te Flora Coeli candidioribus
 Sertis renincit; sidera credulus
 Spera; minores mitte terras
 Astra tuens, patriumq; Olympum.
 Amor resoluit pectore libero
 Curas edaces; ille potentior
 Restinguit ardentem sub undis
 Aequoreis sine luce Cyprin.
 Quis Sanctum ab alto deuocet aethere
 Amorem? amicos dic prece supplici
 Maturvet ignes, aucupisque
 More sonet pharetratus arcu.

O D E X L I V.

E St tibi cordis vigor, & potestas.
 Lingua, qua crines populata pascis
 Igne

*Ignem lambendo, generosioris
Est animi vis.*

*Vt cor exultim micat, & astuoso
Mens Deo ut lymphata calet, & superne
Lucida flamma trepidant, & alto
Vertice vibrant.*

*Pectus afflatum quibus ò redundat
Gaulijs? omnes Amor occupavit
Igneus, grataq; tenet reuinctas
Compede mentes.*

*Solve iam pectus grauiore cura
Semper ut te digna sequar; Cythere
Candidus vitem; modus ò meorum
Vnus amorum.*

*Non enim posthac alio calabo
Ignem; solamen miserum te amanda
Voce deprecam, minuamq; dulci
Tristia voto.*

ODE XLV.

O Vis duorum, cordis at vnus,
Perennè flagrans, huc ades ocyor;
Ne pasce flamma solum amantum
Pectora, Cœlituumq; mentes;
Plerumq; gratas noster amor vices
Reddit potenti corda adamantina
Dirumpere, & vim peruicacem
Imperio facili domare.
Quandoque letis tristia temperas
Benignus hospes sub lare pauperis,
Remisit acres ille curas,

Implicitam solūitq; mentem .
Iam clarus alto , pulcher Amor , facem
Ostendis orbi , iam calet intimis
Venis inardescens , & ultro
Mente Deus micat ebriosa .
Eoa noscant te sola , qua premit
Caliginoso Vespere Lucifer ;
Te Seres , & Regnata Diti
Bactra colant , penitusq; Iapon.

O D E XLVI.

N Vper loquentem Numinis ignei
Castos amores , vimq; fūantium
Reciprocata corde ab alto ,
Corripuit noua vis amantem ,
Egitq. lymphatum bene sobrio
Sensu per auras : tu vegetabilis
Virtus perennas , & tua vi
Cuncta vigent ; vigor ille mentem
Munit ; redonas tu sapientia
Vim septiformem , tollis & altius
Deo resorbens estuoso
Cor da potens , agiliq; flamma .
Iniecta mæret frena licentiæ
Turpis Cupido , nec furit impotens
Arcu , Dionæas ut artes
Expedit , & male pectus icit .
Per te Quirini nomen , & imperi
Stat Vaticani robur ab Hespero
Ad vsque natales Eoos
Nobile ; tergeminaq; Roma

Verenda

Verenda maiestas ; neque candidam
 Nobis quietem , Vanarus eximet ;
 Producat Alecto vel enses ,
 Et rigidas inimicæ Arctos .
 Frustra Sicambor seuiet impiè
 Tumultuosus , quique binominis
 Exercet Istri culta potor ;
 Damna per , & iacula acer ibo .
 Nunc ritè ternis lucibus annuis ,
 Inter benigni munera Numinis ,
 Votis fatigamus relapsum
 Dulce polo iubar apprecati .
 Spirabilem auram more Fauonij
 Dicemus ; affles tu modo tibi as ;
 Natumque , & afflantem Parentem
 Corde Deum pariter canemus .

O D E XLVII.

Qua vis Olympo deuocat igneo
 Plenis amorum muneribus tuos
 Largè redonantem ? fouendo
 Quem Genitor , sobolesq; compar
 Profundit ; ò vis arbitra cordium
 Illustris alto vertice principum ,
 Iam Petrus expers multiformis
 Artis , & Æolie Siuada
 Sensit quid vnus posset Amor , sciens
 Sermonis ; illum Thracius , & Scythes
 Miratur , illum belluoso
 Diditus Oceano Britannus .
 Sicamber audit , quique Igrin bibit .

Nilumq; & Istrum, Medus & ultimus;
 Nec arrogauit docta Pallas
 Eloquij decus affluentis,
 Te copiam, te mentis opes, tuam &
 Præbente linguam; nam tibi quo die
 Fragore concussus tonante
 Aura potens tremefecit ædes,
 Petrus recenti præsidio ferox
 Getamq; Dacumq; indociles agi,
 Parthumq; velocem Quirino
 Sponte Patri, doctusq; Romæ
 Subiecit acer; nec timuit graues
 Iras Neronum; protinus obtulit
 Caput securi, nec cruentos
 Horruit in sua damna fascēs.
 Spectandus Urbis, quam sibi destinat
 Princeps, theatris, & Capitolio,
 Delubra vertens, & ruinis
 Signa Deum haud trepidè fatigans,
 Quid tauriformis cornua commouet
 Tybris, piorum sanguine decolor?
 Tu robur, ò tutela præsens,
 Vimq; dabis potiore Marte.

AD PERDITVM ADOLESCENTEM.

O D E XLVIII.

Non hospitali viuis idoneus
 Deo, neq; igni cor merito calet?
 Obliuosum quid te amorum
 Flamma coquit penitus Chimæra.

Insa-

*Insanientis? te puer impudens
 Cruentat; eheu frange Cupidinis
 Iam tela, iam tadas, & arcus,
 Et pharetram iaculis sonantem.
 O qui corusco vertice fulguras
 Amor, carentem purpurea face
 Sublimè delabens pudicus
 Vre semel iuuenem procacem.*

O D E XLIX.

D*Ecurre pennis aureis sonantibus
 Amor citatus, igneus,
 Amor tuorum forte propugnaculum
 Lature plurimum auxili.
 Cadam, ni amico robore imbellem iuues
 Procliuis, & firmus parum:
 Vt pectus egide ignea munis; serox
 Eludo tela barbara,
 Ferrumq; districtum, & seuera fascium
 Bipenniumq; vulnere
 Sic prodit agmen martium, sic desinit
 Formidolose inertia,
 Vt intonata flamma claro turbine
 Quatesecit excussos lares,
 Siticulosus ut salutis igneo
 Ardescis aspectu Deus.
 Sic fœdere arcto, & iniugem mentem tibi
 Flamma maritas pronuba.
 Frange, ò, sagittas, quas Amor turpis iacie
 Tutor pudoris integri,
 Pavidamq; mentem conijci Cupidinis*

Plagis dolosis expedi.

*Suetus pudico pectore extruens focum,
 Restinguere incestas faces;
 Intaminatis assidens prae cordijs
 Redamantem amante perbeas:
 Non me illecèbra liniant Cytherides,
 Nec palleam pueri dolos.*

O D E L.

S*Vccede terris, en age pallidos
 Solare amantes, ò Amor. emicæ
 Coruscus auro, vectus aura,
 Purpurea rapidusq; flamma.
 Incende claro tempora sidere,
 Impelle motu pectora viuido,
 Non fabulosi ceu Promethei.
 Fraude mala nociturus ignis,
 Fatalis orbi, fulgurat innocens,
 Et grata haberi flamma per aureos
 Voluta crines, ut latentes
 Corripuit, rutilaq; lingua
 Claravit altè, plurima que micat
 Sermone, mirum quod foret omnibus
 Persisq;, Medisq;, atque Parthis,
 Quiq; bibunt Tanaim bicornem,
 Vt artium gens Mercurialium
 Ignara, Vlysses callida vinceret,
 Audax per acrem vadere hostem,
 Non sine vi reuocante robur.
 Magnum coactis intulerat metum
 Nuper Quirinus, tinxit ut impium*

Cruore

Cruore ferrum , nec pepercit
 Cade Dei scelerare dextram .
 Frustra minatur . robur , Amor , tuum ,
 Viresq; discet vincere strenui ,
 Perrumpere & quicquid potentis .
 Haud vacuum positurus arcum
 Tueris acer . vim bene prouehis
 In maius , addens irrenocabile
 Casus per omnes , perq; cades
 Consilium , vegetamq; mentem .
 Ditem superbum vis tua proruit ,
 Fulmenq; vano deripuit Ioui .
 Delubra vertit barbara imo ,
 Et vacuas spoliauit aras .
 Visendus armis acer Amor nouis ,
 Manes ut arcus indomitum genus ,
 Frustra timendorum Deorum
 Comminuens simulacra victor .
 Ceu flamma siluam cum rapuit , leues
 Depasta radas . turbo volubilis
 Deiecit altas ceu cupressus ,
 Et veteres agitauit ornos .
 Tu tauriformis sanaq; & impias
 Hammonis aras eruis . horruit
 Bicornis Isis , triste Anubis
 Horruit ; ingemuitq; Osiris .
 Tua iuuentus saepe ferox ope
 Pugnavit . acres te duce virgines
 Videre ferrum , atque ora toruos
 Carnifices , trabeamq; Regum
 Spreuere fortes . tu penetralibus
 Profers latentes , mittis & impium

Plutona contra, nobiles tu,
Diue, citas Erebi ruinis.
Piata lymphis sic tibi candida
Pubes recreuit nuper Iaponum,
Vastata ut ingenti fragore
Fana Deum cecidere, Amida
Querente frustra, scilicet equore
Perlata toto sacra Quiritium
Commisit Indis magnus heros
Hesperia, atq; Orientis Eos.
Quis te minori magnus Amor fide
Linus, vel Orpheus aquet? ut eloquans
Oracla fundis mira castis
Vatibus haud dubiè loquenda.
Tu me pudicis artibus, ac pio
Labore fueritum, tu Polyhymniam
Longo fatigatam canore
Dulce tua recreabis aura.

IO. BAPTISTAE

MASCULI

è Societate IESV

LYRICORVM

SIVE

ODARVM

LIBER VIII.

De Dei Matre Virgine.

Προούλιον

GENITRICI Veneri
 victor Cæsar Britanniae
 spolia, & candidissimis
 ex margaritis elenchum
 consecrauit immeritò,
 quippe ei, quæ ornamentis omnibus
animum spoliat, & candore priuat;

2 6 quan

quanto æquius Dei Genitrici Virgini
 debebatur labor hic meus in poëtica
 facultate si minus ornatè ac splendi-
 dè, certe integrè castèq; versatus? Ma-
 rinæ item Veneri lyram suam dedicat
 Flaccus, nec tamen sine naufragio
 pudoris; quippe vt ea ætas ferebat,
 in carmine petulantior. Ceterû Mu-
 sæ adeo semper aduersæ Veneri fue-
 runt, vt earum opera immissum aprû
 ad Adonidem Veneris amasium oc-
 cidendum fabulati sint. quinimo fa-
 teri Theocritus in Pastoribus non
 dubitauit, nullum esse præsentius ad-
 uersus voluptatum præstigias amule-
 tum cantu Musarum, quos ille aspe-
 xerint læto vultu, hos Circæo nullo
 poculo lædi posse. quanta nunc cor-
 ruptelæ licentia in Poëtarum carmi-
 nibus? cum ab inferis iterum Gala-
 teas, Cynthias, Amaryllides euocant:
 at quondam apud procos ipsos tantus
 fuit pudor, vt coram Homericæ Pe-
 nelope nemo aliquid turpe canere
 auderet, sed reditus Græcorum in
 patriam laboriosus, Palladis consilia,
 belli exitus carmen esset: ego vero
 in hoc opere tacitam illam præterire
 non debui, quæ magistra pudoris est
Mater, & Virgo, scriptum reliquit
 Eupha-

Euphanor, Musarum nutricem fuisse
 Euphemen, siue quod illustriū virorū
 res gestas famæ commendent Musæ,
 siue quod Poëtæ nomen suum apud
 posteros famæ celebritate propagent.
 mea vero non aliam agnoscit Musa
 nutricē nisi Virginem Dei Matrem,
 cuius gloriæ fama gentes omnes na-
 tionesq; peruasit . huius alitur
 vberē diuinitus pleno . inde
 immortalitatem hauri-
 re fas est . & incre-
 mentum ac-
 cipere
 si minus ingenij,
 certe pie-
 tatis.

354 DE DEI MATRE
IN .V. CONCEPTAM.

O D E I.

Non te Chimera flamma resorbuit
Olim paterna, vis genitabilis
Ab usque cunis, & medullis
Infusa, post epulas remorsas:
Ut inquinavit progeniem Pater,
Pacem duello sustulit, otium
Exegit alnum, nec se venos
Ire finit sine nube Soles.
Pars inquieti turbida pectoris
Furit, tumultu saevaq; perstrepat:
Civilis & Bellona regnum
Miscet agens, dominaeque menti
Insultat audax; ducitur improbum
Bellum protervis seditionibus;
Mecumque pugno, propriisque
Dissideo mihi semper armis
Biformis hostis; Mars inimicior
Vix cedit ipsa morte, domabilis
Famene, sublimisue flagri
Verbere post humeros cruento.
Vis impotens, qua hanc arbitra pectoris
Maior, minacem seu furor asperat,
Vesana seu Cyprin sequatur
Bella movens animo priori.
Lex cordis exlex, & malè pervicax
Ciere motus, ludere libera
Exultim, & amens; una caci
Consilij malesuada, cantu

Arguta Siven, doctaq; fallere.
Sed pertinaces obserat, obserat
Seuera mens aures, & obstat
Surda magis scopulo Adriano.
Mens cruda iniquis sensibus, & ferox
Insanientem deprimet impetum,
Et vim procacem, saua vultum,
Torua oculos sibi blandienti.
Parere menti sic bene cogitur
Pars serua; regnum sic Ratio tenet;
Sic Virginis tutela Matris
Eripiet sibi dedicatum.
Iniqua nunquam pertimuit vada;
Cecasq; cautes, Cypridis improbe
Natale regnum, nec quieti
Pectori s intumuit procella;

IN .V. CONCEPTAM.

ODE II.

R*Egina Phœben proterit auream,*
Urgetque plantis; undique latius
Vireta Siluani coronant,
Alta abies, platanusque cœlebs,
Myrtusque, frons & Palladis innuba,
Cedrique circum stant Libanitides,
Sparguntque dumetis odorem.
Dulce rosa Domina, recenti.
Immunis ambit Daphnis, & igneos
Excludit ictus; namque ita Martibus
Prescriptum, & aeterno Parentis

Consilio ; nec adurget illam
 Commune fatum , & dira necessitas,
 Ex quo negatos illecebrofior
 Pomona foetus arroganti
 Esse dedit generis parenti :
 Fovebat illum lata perennitas ,
 Metata nullo vitæq; limite ;
 Post sæcla producenda , virtus
 Certior excipiebat astris ;
 Nec impotenti turbine vertere
 Humana gaudebat Nemesis , Deo
 Tutante , votiuas sed aras
 Flore nouo decorare sueti .

IN .V. CONCEPTAM.

ODE III.

O Flore puro Nazari purior ,
 Non criminosa luridus inficit
 Te labe serpens , nec veneno
 Pectora corripuit tumente .
 Ille ore pestem tabificam malus
 Fudit ; colono sudor adest viro
 Laboriosus , perque foetus
 Difficiles agitur nouerca .
 Dotalis horti vestibulo reos
 Deterret ensis , quem rotat ignem
 Vigil satellites , ceu minister
 Fulminis imperiosus ales .
 Ambo nocentes exitio graui
 Stranere mortalem , & steterunt simul

Causa

*Causa malorum, cur perires
 Progenies inimica, fati
 Rudis, seuera mortis & insolens.
 Resolue mentem, te nequa pectoris
 Tentabit astus, nec dolosus
 Mulciber in patriam ruinam
 Mittet cadentem; fas tibi vulnerum
 Vitare, Virgo, tristia; te licet
 Vnam erubescendi parentis
 Dedecorum nituisse puram.*

IN V. CONCEPTAM.

ODE IV.

C*um fatale Pater duceret arrogans
 Natorum exitium, lenè perambulans
 Immortale nemus, delicias breues,
 Afflauit Zephyro leui
 Æternus Genitor, seu aq; temperans
 Miscet fata bonis. Tu licet euomas
 Terris hydra nocens exitiabile
 Virus fundere pertinax:
 Te iurata premens femina conteret,
 Monstrum Diua potens frangere centiceps;
 Stat fundo vacuam vertere Regiam,
 Et conuellerè carcerem.
 Maternis vteri condita sinibus
 Iracunda mouet pralia Manibus,
 Permiscens Erebum, regnaque tristia;
 Et vulgus Phlegethontium.
 Nequicquam miserorum exitio ferox*

Pluton corripit , ianitor & Stygis
 Spumam tergemino gutture diuidens .
 Nequicquam iaculis puer
 Armabit pharetram , quin breue condita
 Eludet Libitinam , & nimium grauem
 Mortem , virg neo tu pede saucius
 Squamas sanguine collines ,
 Infelix coluber , sibila detumens
 Colla ; ut Diua noua vi premet impium .
 Tristes exuias diripiet , Stygis
 Victrix , & veteres opes .

IN . V . RECENS NATAM .
 Bene ominatur de eo die sibi
 quoque Natali .

ODE V.

Nunc vota tempus debita fundere
 Ut pulchra prodis luce sub aurea ,
 Nunc thura odoratas per aras
 Vrevere , Achemeniumq; costum .
 Natalis vnà Vatis adest tui .
 Hac luce sacras , hac genitabilem
 Paruus recepi spiritum , sed
 Auspicijs , bona Diua , magnis ;
 Quod spiro , & auras haurio , muneris
 Tui est . fouendo vana nec adfuit
 Lucina , nec tutela vatum
 Calliope . tua cura gignor .
 Te preside atrox Tisiphone haud aget
 Tada furentem , nec male litidos

Manes

Manes pauebo . Diua alumnorum
 Expedies per auara tutum
 Rapacis Orci , non semel eripi
 Pradam querentis . per vada languida
 Cocyti , Auernos tollis altè
 Perq; lacus , adimisq; Lethe .
 Votis merebor dona . ter audies
 Vocata , velox tendere dexteram .
 Sic alitis fraudem cauebo
 Turpe mihi meditantis arcu
 Vulnus . sagittas protinus igneas
 Impune fallam , cum iecur aridum
 Tentauit & venas , virensq;
 Flamma leuis caluit iuuenta .
 Meis superbum non facies malis
 Plutona , fortis sternere . Cerbero
 Non obligabit me trifauci
 Pœna nefas domitura quondam .
 Cum castus aris ritè litauero ,
 Viuoq; Nati sanguine fecero ,
 Pingui & dape , auersum reflectes
 Blanda , preme trifidumq; telum .

IN . V. RECENS NATAM.
 Ad profanum Poëtam.

ODE VI.

Quo partu satà lucida
 Phœbe (vana fides) littore Delio
 Narras ; vel quis Atlantides
 Et pulchras Hyades ediderit parens .

At cunabula Virginis,
Quæ nunc magna poli nascitur arbitra,
Mox implenda Deo, taces.
Gratos mitte leues, desine fabula.
Dic Natale decus noua
Diua, stelliferi dic dominam poli,
Terrarumq; iacentium.
Labem non patitur ducere Gratia;
Castis iuncta sororibus
Ducit læta choros, lætitiâ iuuat
Insanire decentius.
Audin? carminibus flamina tibiâ
Iungit, magna Parens, io,
Et victrix Erebi dicite io, venis.
Stellata nitidam coma,
Puro te similem dicimus Hespero.
Tempestiua venis, Deæ
Instar; teque Venus cum puero fugit
Iam formæ minor aurea,
Iam matri docilis cedere virgini.

IN .V. RECENS NATAM.

O D E VII.

Terrarum gemitus, vota; supplicum
 Audiuit Genitor; protinus emicas
 Aluo grata videri
 Virgo, grata parens, breui
 Donatura Deum; te quia nec premie
 Dammati generis dura necessitas,
 Sæua ac fata nouerca,

Nec

*Nec turpat sceleris nota ;
 Solis texit Amor nunc tibi purpuras ;
 Et stellis redimit tempora , quas simul
 Alta fronte reuinxit ,
 Scintillant solito magis .
 Natum Patre Deo Gratia perculit ,
 Et nulla facies horridior nota ,
 Nulla decolor olim
 Labe , & crimine libera .
 Felix auspicijs , ac prope iam Dea ,
 Luna luce prior , nam maculat genas
 Hec suffusa pudore
 Ambitura minor pedes .*

VIRGINI ANNUNC.

Pudicitiae votum .

ODE VIII.

D Ei parentem relligiosus
 Ciere votis ingenuus puer
 Discat ; fatigatamq; multa
 Ritè prece auxilio reposcat .
 Illam sub agris , ac trepidis vocet
 Sub rebus ; illam dum Cythereius
 Illudit , & vexat Cupido
 Ingeminet ; trepidansq; virgo
 Testetur ; eheu ne male pectori
 Contendat arcum callidus aucupl ;
 Neu cote procusam cruenta
 Mittat agens iaculum premendo .
 Leitho tuebor pramia Virginum ,

Certum

Certum pudorem mors potior teget ;
 Adsis , & extricare tende
 Torpuidam laqueis iuventam .
 Mens usque fulsit nescia sordium ,
 Infecta nulla labe puertia ;
 Nec torrida atas arsit olim
 Arbitrio paphia Diones .
 Quandoque caca pars violens furit
 Natura , iniquis concita motibus ;
 Et miscet intestina menti
 Seditio miseros tumultus ,
 Regina franis temperat aureis
 Sensus minores , & Ratio regit ,
 Intraq; prescriptum coërcet
 Vim famulam , domitatq; suam .
 Pudor recessus tendit in arduos ,
 Non usitatum carpere iter sciens ;
 Faces & incestas , torosq;
 Posthabuit minimum pudicos !
 Vicit Cupido non bene prouidos ,
 Quos Africana non poterant fera ;
 Arsere multi saepe in antris ,
 Et medijs nemorum sub umbris .
 Pudor iuuenta cum semel excidit
 Non iam caduco flore renascitur ;
 Damnosa ludum sic Amori
 Dat Venus , & male suada fallit .
 Illa irrefecti verticis absceidit
 Proterua crinem , & credidit hostibus
 Domabilem non ante nodo
 Tergemino , atq; adamante multo .
 Egitq; duram turpe per orbisam
Cyclopa;

Cyclopa ; & heros opprobrium mole
 Trusatilis , bruium sodalis
 Edidicit iuga ferre dura .
 Quin ecce vates iam furit ebriss
 Ardere serua ; nempe volubili
 Mimant a funda qui retorfit ,
 Strauit agens & humi superbum ,
 Premente saxo tempora ; posteri
 Diuinus aui sensit adulteros
 Vesatus ignes , regiumq;
 Cade viri maculauit ostrum .
 Nec inuit vrsam scilicet asperam
 Setis , paterno sollicitum gregi
 Arcere , & infesti Leonis
 Horribilem retudisse malam .
 Deforme probrum ni puer insolens
 Debet Cythere , te pius ambiat ;
 Nam dedicatum , virgo , reddes
 Presidio haud tenui ferocem .
 Inumbras olim sic Amor aureis
 Te , Diua , pennis , & iecur igneum
 Defendit intacta puella ,
 Tutor Amor trepidi pudoris .

IN V. ANNUNC.

ODE IX.

Diva , quam puram thalami iugalis
 Reddidit foetu supero tumentem
 Dux Amor casti , tibi ritè puri
 Tangimus aras .

*En ades Nati pia dona libans ;
Vina , seu fruges , simulacra rerum
Profero voti reus inquinata*

Fraude nouerca

*Liberam dico , sobolem ferendo
Posthume gentis mala demouebis ,
Et premes fletus , ineunte letas*

Numine terras .

*Scilicet centum patrio sub Orco
Clauibus Manes reprimis frementes :
Et patet multo mihi ueste quondam*

Clausus Olympus .

*Ite damnato super orbe luctus ,
Proiecit fractos uetus hostis arcus ,
Et fuis atra meditantur Umbra*

Cedere terris .

IN V. ANNUNC.

ODE X.

Non tu pudici munia coniugis
Experta , flamma nescia Cypridis ,
Acerba , seu matura uirgo ,
Sive Deo sine labe sceta .

*Circa fragrantis est animus rosas
Sub uere primo , canaque lilia
Virentis Hybla ; Nazaretis
Flora comis tibi ferta nequit .*

*Eris ferendo cum sat idonea
Puella uentri , tum benè nubilem
Afflabit aura uirginali*

Sanctus Amor; caput en pudicum
Obumbrat altè; seruat Amor decus
Non inquinatum, nec tibi candidum
Demet nitorem, mox sub ima
Rupe Deum paritura virgo;
Decora quantum non Helice minor;
Non clara Pleias; pulchrior enites
Quam Gnoſſis ardens, quam Diana
Pulchra genas, maculosa vultum,
Iuncta ut marito fœdere principem
Possis ſagacem fallere Tanari,
Discrimen anceps, mater unâ
Numinis, & ſine labe Virgo.

IN .V. ANNUNC.

ODE XI.

O *Parens Diui prope Diua, mitte*
Nomen ancilla, dominam ſatere,
Dum te Amor Cœlo bonus afflat alto
Integer auſpex.
Tu licet paruo male culta cenſu
Haud graues iactes opibus penates,
Regium certe genus, atque vatum es
Magna propago.
Sola mortales Erebo reſoluis
Lege deuotos minitante ſatum,
Qua Deum terris ſocians tenaci
Fœdere gignis.
Mouit aeterno Genitore natum
Forma non vlla temerata labe,

Mouit

Mouit intactum decus, & pudici
 Floris honores,
 Alites postquam cecidere turma,
 Et parens audax, & acerba mater
 Tradidit sauo grauiora tibi
 Corpora letho,
 Crede non ullam tibi de scelestâ
 Stirpe contractam maculam, notamue;
 Nec Deo auersam decuisse nasci
 Iure pudendo
 Ditis. integram sine labe laudo,
 Connubi munus neque suspicabor,
 Cuius immunis trepidabit alius
 Edere Numen.

IN .V. ANNUNC.

ODE XII.

NE labe credas inficienda, quæ
 Parente Diuo iure pari satum
 Non ante sucto more fundunt
 Viscera, nil temerante purum
 Decus Cythera; non puer ignea
 Tentauit arcu corda sagittifer;
 Tada nec euicit iugali
 Virgineos Hymeneus ignes;
 Spirabilis te pectore ab intimo
 Natique, Patrisq; afflat Amor potens;
 Tumentque commissi calores
 Haud humiles vtero puella.
 Dicenda Virgo, tuque eadem parens
 Impunè;

Impunè ; nec te pignore nobilem
 Tanto verecundam notari
 Siuit Amor male gratus auspex.
 Vixere pauca Cypridis antea
 Pura , sed unam te sibi destinat
 Matrem , potenti summa qui Rex
 Temperat, & mouet ima nuu.
 Arsit pudica virginis indole ,
 Et nectare ori dulcius illito ,
 Et pectus emiratus album
 Ante niues amat hospitale

IN DEI MATREM.

CVM COGNATAM INVISERET.
 Alludit ad Virginis carmen .

ODE XIII.

EXultim vt aluo ludere gestijt
 Citatus insans Numine , Virginem
 Complexa dixit ter beatam
 Mater anus , cecinitq; Vates .
 Sic illa contra . Ne trepida in meas
 Cognata laudes ; manat ab athere
 Vis omnis , afflavitque Amoris
 Me Genitor genialis ignis ;
 Ille immerentem me face torruit ;
 Legitq; seruam ; corporis insolens
 Mortalis aluo se pudica
 Condidit , & supera parentem
 Me prole fecit . quisque vocauerit

Rectè beatam , virginis occupo
 Nomen beata , qua pudorem
 Fœta Deo , sine labe seruo .
 Me Bactra dicent barbara , me Geta
 Colent , & Indi , Doris & ultima ;
 Quæ regna Phœbus cumq; nascens
 Lustrat , & occiduus , tenebo .
 Magnis honorum muneribus Pater ,
 Nec usitatis ambit amoribus ;
 Torq; connubi pudicam
 Eripuit , thalamique flamma .
 Est cura gentis , nec pietas facit
 Culpis iniquum , nota parentibus ,
 Auisque Idumes , qui verentes
 Rite Deum coluere verum .
 Sæpe ille vindex liuida brachia
 De cade duxit , fulmina dextera
 Rubente contorquens , superbas
 Corripuit , minuitque montes .
 Regum timendorum ardua tempora
 Dissregit , alto de folio ruens ;
 Et ima permutare summis ,
 Magnaque amat tenuare paruis ;
 Humi iacentes extulit altius ,
 Obscura promens , clara premens Deus ;
 Fregitque fasces , & remouit
 Purpureos apices tiaræ :
 Dedit beatum ducere pauperi
 Nectar , paratas esse dapes iedit ;
 Dites at implacata flamma
 Vrit , inops rabiesque ventris .
 Mortale corpus tendere pertulit

*Memor suorum . fallere nescia
Cortina vatam sic monebat
Pollicitum , sine fraude , Numen.*

IN .V. RITE LVSTRATAM.

O D E .XIV.

Necte iam Clio capiti corymbos ,
Innuba lauru religata exines ,
Et fides tangens meliore plectro

Concine Diuam .

*Sordis immunem sine labe partus
Iuno natalis tetigisse nescit ;
Sponte sed legi subit una virgo*

Lege soluta .

*Sanctior multo mihi lux , eritq;
Hic dies , quam qui Cereri dicatus
Deuia , dum Persephonen rapaci ab*

Dite reposcit ,

*Illā dum floris studio Sicani
Pingit Hybleas opifex corollas,
Rapta deformes animas , nigrumq;*

Palluit Orcum .

*Quam Ceres mater trepidante tæda
Lustra per , cacas petit & latebras ,
Quaque responsat nemorosa circum*

Fallit imago .

*Mitte iam Clio face fabulosa
Dicere errantem Cererem ; nitentes
Inter , ò , tædas age dic pudicum*

Candida carmen .

Ritè lustrales, niueasq; ceras
 Quisquis in castos retulit penates
 Tutus iracunda premet seueri
 Tela Tonantis.

Ipsè Amor tadam meliore mutat;
 Hac agit pueros, animatq; amantes;
 Hac diem pandit radijs, & auro
 Pulchrior Eos.

SIMEONIS VATICINIVM.

O D E XV.

Complexus Senior cum puerum lambe-
 ret osculis,
 Sic vates cecinit, fata monès tristia prescius.
 Eheu, magna parens, ne sobolis delirijs frui
 Speres posse diu. nã Solymes cū furor arserit,
 Què nunc fers gremio dulce fouès eripiet tibi
 Squalentem facie turpiter, atque illuue
 horridum,
 Multo puluere fœdū. at peracuto diademato
 Cum, qua Nazarides inuolitant, horruerint
 coma,
 Dices, heu lacrymis fusa genas, fusa sinum
 parens,
 Te nè olim genui foeta Deo, Patre Deo satū?
 Te reges adeūt Memnonida munere supplici?
 Nō hac forma tibi, nec decor idem puero fuit,
 Cui pingebat Amor dulce genas murice,
 cui Charis
 Malas præcipua parte sui nectaris imbuit.
 Quo

Quò nunc ille Deus? quò species illa abiit
 decens?
 Quòue ignes oculorum? ò teneris pulcher a-
 moribus;
 Nunc pectus mihi, nunc cor penitus transa-
 digit dolor.

IN .V. ASSUMPTAM.

ODE XVI.

Virgo magna tui funeris arbitra,
 Lethi diua potens, non sine plausibus
 Te Natus beat alto
 Cælo, te sibi destinat
 Frustra Mors; tumulo non bene conderis
 Iniecto tenui puluere; Dux Amor
 Aptat penniger alas,
 Et librat vacuo leuens.
 Te fatale malum nescit inhospita
 Vrna perdere; qua fundis amabilem
 Diuum, Numen amantum
 Integro sobolem satum.
 Fies nobilium maxima Cœlitum,
 Me dicente pijs impositam choris
 Sublimè, unde maritas
 Terras rore benignius.

IN .V. ASSUMPTAM.

ODE XVII.

Natus parentem tradit in arduos
 Fines Olympi ferre volucris
 Diuis ; quid urnæ , quid sepulcri
 Fœda situ Libitina possit
 Secura , & atri pulueris unice
 Immunis artus promouet integros .
 O siderum qua luce gaudes
 Vranie , benè nocte seroto
 Stellante crines ; hac sine sidera
 Nihil reident ; hanc Hyade aurea ,
 Hanc Gnosio vincire textu
 Pleiadumque decet corona .

IN .V. ASSUMPTAM.

ODE XVIII.

O Diua Cœlo debita patrio
 Iam surge ; dignam sume superbiam
 Parente magna ; h' s'que senis
 In luc sid. ribus decoram .
 Librata Cœlo lancibus aureis
 Conuexa tranas ætheris , ac pede
 Terens Dianam noctilucam
 Imperij noua iura condis .
 Tibi corusco stemma torenmate
 Contextit ardens Erigone polo ,
 Et Sole Cyclas discolore
 Ambit : Acidalios amores
 Formosa vincis . tu soliiis iugo
 Attrita longo colla tenacius ;
 Orcoque deuoti profunda

Ad superas reuocamur auras .
Te vota poscunt , tu prece supplici
Donare Numen prompta ; simul nota
Immunis illuxti paterna ,
Ipsa tegit minor ora Phœbe .
Tu das beati ducere nectaris
Succos , edenti Cœlicolum dapes .
Tu dextra habenas , tu polum alto
Vertice sideribus micantem
Regina torques ; te super aethera
Ale nitentes versicoloribus
Plumis , niuales teque olores
Purpureo rapuero Cœlo .
Longum nec urget morte necessitas
Vita parentem ; protinus effugis
Manus alienas ; frustra iniqua
Falce velit premere , ac securi .
Te pulcher ornat labe carens Pudor ,
Et leta Spes , & candida Faustitas ,
Et pura labis fert sororum
Sophrosine tibi dux choræas .
At foeda Cypris cedit , & integram
Incesta formidat ; fugit ignea
Cupido cum ruda , & sagitta
Virgineo decori dolosus .
Mundi ruentis tu columen , tuas
Amica terras despice ; Romulum
Tuere cultum , & Vaticanum
Iura Patris metuenda firma .
Medere probris ; Hussiadas doma
Insanientes ; frange Melancthonæ ;
Compesce Bezen incubantem

*Immeritis Latij ruinis .
 Fas est triumphis tollere nobilem ,
 Et ludere inter carmina Cœlitum
 Plaudentium , Diuamq; magnam
 Exiguo resonare pleetro .*

IN .V. ASSUMPTAM.

O D E XIX.

O *Qua Fauoni concita stabilis
 Pernice penna , tollis ad aethera
 Non inquinatum corpus urna ,
 Morte ferens domita triumphum .
 Te letus ambit , te recinit chorus
 Quantum Amorum ; te dominam colens
 Vrbes reposita barbarorum
 Indociles Latio parenti
 Parere ; at hostem prouocis , uocibus
 Laceffere ausum : deuouet impius
 Cœlo timendum , Tanaroque
 Nomen , in opprobrium pudoris
 Te non uetusta labe necessitas
 Infecit olim , dum temerâ manû
 Tractatur arbor , nec seuera
 Lege cadis , famuloue Diti
 Captiua seruis ; non tibi lilio
 Hymen reciso uer tulit auream ,
 Inumbrat ut te uirginali
 Tegmine Amor genialis auspex .
 Et nunc Olympo peruia patrio
 Si Diua tendis , cur comitem abnegas*

Sequi

Sequi volentem ? quidue terras
 Desiris ambitiosa Cœli ?
 Stipant euntem per liquidum aëra,
 Camposque inares Sol minor, & soror ;
 Et stipat examen pudicas
 Orbe vago choreas argentum .
 Eheu recedentem lacrymis sequor
 Frustra, & querelis ; mesta quid immoror
 Tanti doloris prada ? tecum
 O utinam rapias citatum .

IN .V. ASSUMPTAM.

ODE XX.

TEndes per auras, Diua, volubiles
 Sublimis ales ; nec tenues leuant
 Pennæ, sed inconcesso honore
 Nixa Deo genitrix relicta
 Tellure, Cœlo digna, citaberis,
 Sanguis parentum regius, altaque
 Iesëia stirpis propago,
 Magna parens, eademque virgo .
 Largita Numen, proxima Numini
 Sedebis alto iam solio potens
 Mortalium, Diuùmq; , & Orco,
 Et Stygio metuenda Regi,
 Non inquinauit funere lurido
 Cinis ; sepulcri non tenet horridus
 Carcer, nec importuna fati
 Vis humili remoratur vrna
Diu latentem ; pulcher Amor decus

*Forma tuetur , nec patitur situ
 Horrere turpi ; & puluere atro
 Purpuream violare Diuam
 Clotho pepercit . Melpomene dolens
 Frustra laborat dicere naniam ;
 Breues in horas funeratam
 Astra tenent , patriumq; Cœlum.*

I N . V . A S S V M P T A M .

O D E XXI.

C*Asta parentis purpureum decus
 Non foeda turpant fata cadentium ;
 Non vsque vilis condet urna ,
 In cinerem aut Libitina soluet.
 Innixa Nato protinus igneas
 Attingis arces , astraq; subdita .
 Natus beaui , namque ducti
 Vberis , & memor ille amorum .
 Hoc te merentem , Diua , per arduas
 Euexit auras indocilem mori
 Rursum ; refuse stagna Læthes
 Effugis , immeritaſque sordes .
 Parente Diuo poſt noua funera
 Sic eloquuto . Progeniem parens
 Fatalis , egros ac nepotes ,
 Et mulier maleſuada nuper
 Damnauit atri pulueris , & nigro
 Deuouit Orco , candida ſœdera ,
 Et iura deludens , colubro
 Conſilij duce fraudulento .*

Iam non parentis, non nitet improba
 Genus nouerca; fata nec aspera,
 Morbosq; pugnacemque Mortem
 Arboreis opibus refringunt;
 Non turpe bellum seditionibus
 Recedit intus; protinus igneus
 Arsitque fomes peruicaci
 Exagitans animum duello.
 Nunc cuspis inter sauiat ignea
 Mortalem, & hortum: qualibet exules
 In parte luctu consenescant,
 In cineres abeanique turpes;
 Dulcem parentem dum breue deserat
 Inulta Mors, nec liuida funeri
 Insultet; illam quippe dono
 Sidereas iniisse sedes;
 Illam irrepertam, nec tumulto sitam
 Cælo coronent sidera, nec male
 Vanescat urna non decoro
 Puluere, fuxereoque busto.
 Hac iura dico; ne nimium p̄j
 Artus pudici querere corporis
 Tellure nequicquam laborent;
 Reliquias senioris aui.
 Quæcunque mundi pars superemineat
 Hanc tangat altè, tendere gestiens
 Qua parte Natus regnet inter
 Cælicolas mediis minores.

IN .V. ASSUMPTAM.

ODE XXII.

R 6

Illata

Illata Superùm choris
 Diua, rumpe moras, affer eburneam
 Clio barbiton aurea,
 Pignus Cecropiæ da sapientia.
 Librari per inania
 Spectas, ac veluti se volucrem efferat
 Condens fideibus caput?
 O, ne parce fides pellere pollice.
 Fas te dicere perbreui
 Conditam rumulo munere myrrheo,
 Et Phœnicū opobalsamo.
 Tum vita reducem, iuraque pallida
 Lethes corpore virido
 Vincentem recines cum chorea leui;
 Quæ nunc alta poli tenet,
 Fulgentesque domos visit, oloribus
 Iunctis alitibus; nitet
 Cornu visa minor sub pede Delia.

IN .V. ASSUMPTAM.

ODE XXIII.

O Diua Cœlum nuper in ultimum
 Producta penna præpete Gloria;
 Iam iam parentem donat astris
 Te soboles, auibusque Diuis:
 Decus sororum, primaque virginum;
 Cum qua morantem sæpe diem Deus
 Traxit loquendo, dulce matrem
 Ingeminans, repetensque matrem.
 Nunc alta cursu sidera permeas

Dulce

Dulces relinquens exuvias tuis .
 Fas nempe collapsam vetabat
 Turpe solum tenuisse , & urnam .
 Sed te per auras nuper Amor celer
 Nihil paventem sustulit aëre ;
 Nec rursus in Lethen resorbens
 Mors rapiet trepidante fato .
 Ergo expetitur redde decus polo ,
 Longique fletus desine , filio
 Non iam cruento ; siste Cœlo
 Magna parens tibi destinato .
 Obliviosum nec tamen obruat
 Te gaudium ; sed diuite copia
 Diffunde Numen , dum nitentes
 Sidera deproperant coronas .
 Te munerum , te Natus & arbitrans
 Dicit bonorum ; fas mihi candido
 Bacchari alumno , te reposita
 Sidereis , bona Diua , regnis .

IN .V. ASSUMPTAM.

ODE XXIV.

Fati Diua potens tui ,
 Frontem iam replica sidere lucido ,
 Perque artus Hyperionem
 Ardentem radijs pulchrior explica .
 Importuna necessitas
 Immunem soluit crimine patrio ,
 Obstrictis alijs reis ,
 Te præter , Genitor quam sibi destinat
 Tanti

Tantis incolumem malis .

Contra fortis Amor Tanara munijt .

Nati praesidio ferox

Nec virus colubri , nec metuis dolos ;

Nec Mortis celeres minas ;

Euadens Acheronta aethera peruolas

Pennis non alij datis .

Maior nulla poli est arbitra , vindicem

Acrem flectere si velis ,

Ne cladem meritis gentibus inferat .

Olim ut poma tulit parens

Impermissa , ruens progeniem in nefas ;

Aeternam Deus abnegat

Hyblam ; iam chalybem peruigil igneum

Custos versat agens , neque

Ignota patitur tendere iter via .

O uerte in mare Caspium

Nati tela tui , fulmen & innocens .

IN .V. ASSUMPTAM.

ODE XXV.

Nulla (pro felix) tibi funerata
Paena periura nocuit nonerca ;

Labe nec turpi nota decolores

Inscit artus .

Nam simul dulcem legit ille matrem

Mentis aeternae satus , enitescis

Pulchrior cunctis , miserumque fallis

Vnica fatum .

Principis nil te cineres parentis ,

Fæda vel terrent simulacra letho
 Criminis puram, gelidaque Diuam
 Morte fugacem.

Te minor Cypris metuit pudica
 Integram mentis, malus & Cupido;
 Frangis excusas simul ipsa seua
 Cote sagittas:

Virginum pubes tibi crescit omnis,
 Seruitus crescit pia, que penates
 Abdita, ac tædas tacita relinquunt
 Fœdere certo

Vsq; iurata tibi, nec iugales
 Candida norunt thalamos; Hymen dum
 Sæuit, ac Iuno, tua pellit ambos
 Purior aura.

DE ÆDE LAVRETANA.

ODE XXVI.

QVæ plectræ tanget Calliope minor?
 Quo, Diua, cantu te memoret, potens
 Laureti? inanes que per auras
 Summa iubet volitare tecta.

O magna Mater, maxima virginum,
 Deoque sedes nobilis hospite;
 Vim nuper auri dum repositum
 Odrysiæ didicere gentes

Iniuriosa, quid vigil, ac tenax
 Custos cubilis possit, inhorruit
 Repente Maurus, concitatas
 Remige sollicitans triremes.

Tu visa Cælo, Diua potentior,
 Auara præda examina Toracia
 Ventis fatigare, ipsa classem
 Exagitans per acuta vexas
 Saxorum, & undis roborâ puppium
 Frangis; tonantes abscidit, abscidit
 Corusca nubes Pleias, imis
 Gurgitibus tumuitq; Nereus.
 Septena Cælo sidera tum chorum
 Iunxere, pœan iam tibi dicitur
 Ouanti, & audacem furorem
 Auspicijs subitis prementi.
 Opes repostas spe vorat irrita,
 Et lata ponti barbarus occupat
 Frustra; tueris Diua sedes
 Numine, & edomitum coërces.
 Tu castra fundis, depopulantium
 Aras, adurgens; fanaque vindicas,
 Agisque prædonem retrorsum
 Indecorem lacera triremis,
 Ut ore terres; erubuit minor
 Diana signis, dum reuocant fugâ
 Cursum erubescenda, coacti
 Vela dare, atque iterare pontum.
 Te, te serentem præsidium, tuas
 Sedesque seruantem profugus Scythes
 (O diuitis tutela templi)
 Sensit, & abstinuit rapina.

DE VIRG. MATRIS EFFIGIE.

ODE XXVII,

Matrino

M Atrum maxima, & unice
 Virgo Diua, tuus paruulus hic Deus
 Qui mammis inhiat, iubet
 Me castis animum reddere amoribus;
 Nam forma illius, illius
 Lasciuæ reprimat frana licentiæ;
 Oris sic nitor afficit.
 Cycno candidior, seu niue purior
 Vnda, purpureus puer
 Cerni, non Cyprias ore mouet faces;
 Labris gratia roscidis
 Interfusa sedet, nec patitur grauem
 Arcu tela Cupidinem
 Cordi tendere, & insigere pectori,
 Tadam aut subdere sumidam
 Blandis illecebrosam artibus, & dolis,
 Hoc uno pius ardeo,
 Vnius species prænitet omnibus.

DE EADEM EFFIGIE.

ODE XXVIII.

A Mbit dum tibi candidus
 Cervicem roseam, & melleus inserit
 Infans brachia cerea,
 Quantis, Diua, tibi cor micat ignibus
 Gliscens? exilit, exilit,
 Nec iam sede manet: lac simul insolens
 Mammis liquitur integris,
 Vt puris caluit pectus amoribus.
 Mollem iungo genam genæ,

Dulcis

384 DE DEI MATRE

*Dulcis carpe parens oscula dulcia,
 Multo qua bonus illinit
 Cæli nectare Amor, mellis Amor fauo:
 Felix par redamantium,
 Et charæ sobolis matris Amor tenax;
 Irrupti noua fœderis
 Arcent vincla duos, mors neque distrahet.*

IN DEI MATREM VIRG.

ODE XXIX.

Casta te dicet chelys, ò pudica
 Mater, & virgo, super alta Pindi
 Culmina, & lætas Heliconis oras.

Carmina iungens.

*Lacte maternò tenerum fouentem,
 Numen, & fulmen rapidum morantem,
 Blandam & iratum facili mouere*

Voce Tonantem.

*Te Dei magnam canimus parentem;
 Supplicum tu res hominum, & minorem
 Temperas mundum, moderata nutu*

Cuncta potenti.

*Fortis immanem colubrum premendo
 Frangere, & monstris inimica Virgo
 Turpibus, cæco metuenda Diti &*

Manibus imis.

*Nobilis serues utinam quietum
 Austria regnum, trepidas & vrbes;
 Pontici Regis caput, & superbos*

Contere fasces.

Impios

*Impios Thraces, Arabesq; telo
 Confice, & mentes agita protervas:
 Tu rates, toto profugamque ponto
 Dissijce classem.*

*Crescat obtentu velut arbor umbra
 Et Fides, & Relligio. minor qua
 Sub pede incedit, preme peruicacis
 Corua Luna.*

IN BLASPHEMVM VIRGINIS.

O D E XXX.

P Rò dira magna Matris execratio.
*Quid felle acerbis guttura
 Scelesti? quid furora vesano tumes?
 Vt iacta fallit alea.*

*Nil te Virago præter omnes candida,
 Materq; magni Numinis
 Mouit? videsne ut increpet te liberè
 Communis ira, & obstrepat?
 Aures ut incitata detestatio
 Repente perculit pias.*

*Quid ut trisauri latrat ore Cerberus?
 Aut Scylla monstris infremat,
 Inominatis vocibus Diuam premis
 Tumente bile acerbior?*

*Non hoc vetustis barbaris moris fuit
 Rheam execrari maximam:
 Piante lympha tinctus (heu negabitis
 Thraces, & impij Geta)*

Dei Parentem opprobrijs lacesse

Mortalis incestans polum .
 O Roma vindex sceleris , ò rerum arbitri
 Sacrarum , adeste , debita
 Damnate flamma , & sumi di rogi reum ,
 Vt Vaticanum fas iubet .
 Atris perustus ignibus pereat liquens
 Instar nigri bituminis .
 At ò Parentis integra tutor tuæ ,
 Conuicijs surdus files ?
 Tonante quin tumultu , & igni concutis
 Cælum omne , miscens omnia ?
 Ah ah proteruus appetit Matrem minis ,
 Grauiq; contumelia .
 Deuouit altum Numen imis inferis
 Preces Thyestaas mouens .
 Egitq; Diris , atq; inexpiabili
 Clamore Cælum terruit .
 Metuenda verba fudit ipsis Manibus
 Abominatus horridis ;
 Vt intumescit ore lingua lurido ?
 Vt viperinis sibilis
 Trifulca seuit ? siste , siste peruicax
 Mouere magna Numina .
 Vesane parce vocibus tandem sacris ;
 Furit ecce vindex Filius
 Acuta tela tendere , atro ac turbine
 Corripere spirantem faces .
 O labe virgo haud inquinata principe ,
 Carens nouercali nota ,
 O floris illibati , & integri virent ,
 Patrijq; pura criminis
 Cuiusq; venter labis immunis dedit

Clausus

Clausus verecundum Deum,
 Ut mira Virgo parturis puerpera,
 Minorq; Natura obstupet.
 O nec nouenarialem in urna puluerem
 Delapsa fati libera;
 Impune ut ille nomen execrans tuum
 Volitet? luat pœnas tibi:
 Sic stringe mentem, solue sic dementiam,
 Ultrix & ira seuiat.
 Quid proderit regnare stellantis poli?
 Regnare terrarum, & falli?
 Ludibrium si inulta debes impio,
 Si tarda fata concitas.
 O maria, tellus, ardui ò sedes poli
 Auditis incestos sonos
 Contaminati spiritus? nondum patet
 Acheron? nec illum feruido
 Vibrans Auerno flamma, profiliens Stygè
 Viuum, & videntem exorbuit?
 Quin obligatus explet aeternam famem,
 Orco? quid ò Nemesis filet?
 Nec totus aether ardet, & raucum intonans
 De nube fulmen excutit?
 Sed sera magnis fata pensantur malis:
 Pœna ingrauescit & die.

IO. BAPTISTAE

M A S C V L I

è Societate IESV

LYRICORVM

S I V E

O D A R V M

LIBER VIII.

*De SS. Ecclesiae Principibus,
ac Magistris.*

Προούλιον

HISTORIÆNE' veritate
firmatū, an fabulæ blan-
dimēto fictum dicamus
quod accepimus de Or-
phei simulacro, qđ Li-
betris fuit? emisisse illud sudoris plu-
rimum, cum Alexander Macedo ad-
uersus

uersus Persas traiceret in Asiam. quod ita interpretati sunt; res ab illo præclare gestas sempiternæ memoriæ consignandas, maximumq; laborem Musarum studiosis in primis allaturas esse. Iam si vnus hominis virtus sapientissimorum hominum ingenia exercere potuit, atq; in accuratissima scriptione defigere; quanto tandem impensius in Ecclesiæ Principū, Magistrorumue gloria prædicanda, elaborandum esse putabimus? desudare Musarum præsertim alumnos oportet in eorum laude, qui tantum sudoris vel in constituenda, vel in amplificanda tuendaq; Christiana Rep. suderunt. enimuero ab integro puroq; fonte pietatis manauit illorū sudor, cum orbem terrarum antiqui Tyranni teterrima dominatione liberare vellent, pauciq; imo soli tantæ rei molem aggredierentur. quantum illis Prouinciæ omnes atq; oræ salutem consecutæ debent? qui quoniam Religionis quam vitæ suæ longiores terminos esse maluerunt, vt cumq; mortui bene iacent, sanctissimis Manibus & ossibus suis vitam inspirantibus, & religionem tuentibus. vbi sunt superbæ Romæ delubra,

fana.

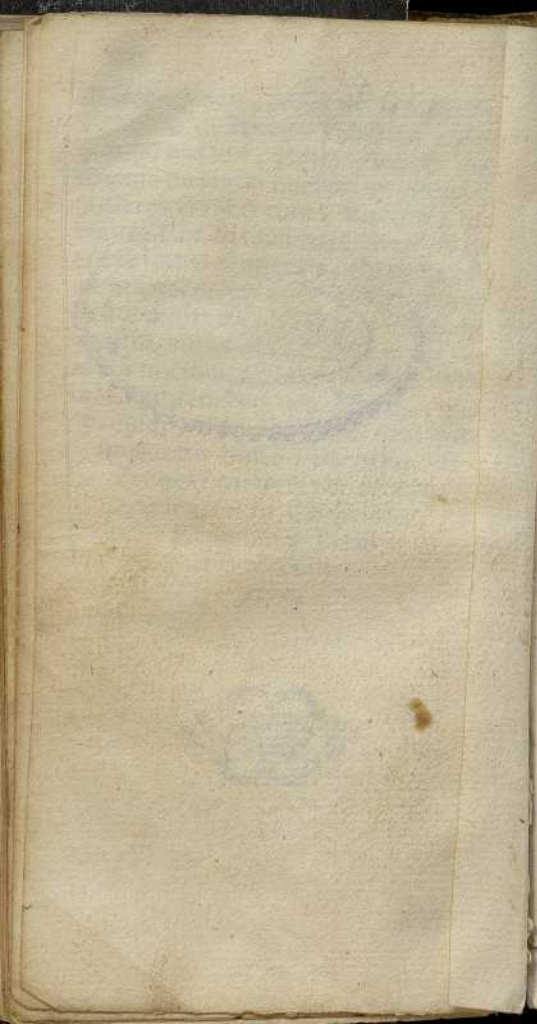
fana, puluinaria Deorum? vbi tem-
 plum Capitolini Iouis atq; Feretrii?
 vbi aræ, Flamines, Salij, Popæ, Camil-
 li? vbi libamina, secespitæ, victimæ?
 vbi aruspices, augures, coniectores?
 omnia ista paucorum rudium homi-
 num voce percussa, prostrata, euer-
 sa sunt. His accedunt veritatis ma-
 gistri, ac sapientiæ Duces. per eos
 Christiana Respublica tantum incre-
 menti cepit; ab his Hæreticorum
 est audacia fracta, hi faces prope iam
 coniectas ad Religionis incendium,
 protulerunt, extinxerunt; horum la-
 bore atque opera factum est, vt ex ad-
 uersarijs neminem timeremus. Con-
 fenuit iam Nouatus. Priscillam ipsa
 vetustas oppressit. Correcta Mane-
 tis insania est. Montani superbia de-
 iecta. Arius aduerso sibi Marte pu-
 gnauit. Abiecit hastam Nicolaus vi-
 ctus, proffigatus, ac perditus. Pudet
 Porphyrium se illa purpura spoliatū
 auctoritatis habere nihil. Euryches
 ab omnibus despectus atque contem-
 ptus malam, & afflictam sibi fuisse,
 Fortunā queritur. Pythagoreus Ba-
 silides siletur. Faustum nemo putat
 appellandum. Importunum Pelagium
 quisque vitat. Eudoxius latet inglo-
 rius

rius multa malè opinatus. Beryllum
 Arabem falsitatis coarguerunt periti.
 Gnosticorum vix superest nomen;
 ignobiles, abditi, terræ, vt aiunt, filij
 in obscuro sunt. Carpocrates fructū
 cepit audaciæ spretus, atque reiectus.
 Donati Milites non tam Religioni,
 quam sibi fuerunt infesti, acti furore
 præcipiti, atque incensi libidine suæ
 cædis, se trucidarunt, imbuerunt ar-
 ma suo potius cruore quam nostro,
 nec alios truculentiores habuere ho-
 stes quam se ipsos. putarunt non alia
 sibi stipendia, vel militaria dona de-
 beri, quam carere vita. de Nestorij
 Scypho nemo iam bibit veneni ple-
 no, cuius oratio nihil mellis, plurimū
 fellis habuerit. Menandri doctrina,
 non minus, quam Comici illius fabu-
 læ, deridetur. Defecit Epiphanes,
 ac simulatus ille splendor vitæ fordi-
 bus obsoleuit. Ophitæ virus impietatis
 euomere desierunt. Purulentū Mar-
 cionis vlcus emarcuit, profusa sanies
 horroni est. Cerdonem aspernantur
 omnes, vt sordidum fucatae orationis
 artificem, venali mendacio. Ebion
 inops ab auditoribus est, inops etiam
 consilij putatur, ac mentis. Cerinthi
 voluptuarium illud Regnum Sapien-

tia oppugnauit, pudor ac temperan-
 tia planè destruxit. Valentini com-
 menta, numeri, ætates, Aeones illæ
 triginta ne vnum quidem æuum apud
 posteros confecerunt. Eunomij lex
 contra Christi diuinitatē lata, vt malè
 atque impiè sentientis, abrogata est,
 antiquata, deleta. denique, vt ceteras
 pestes omittam, Nyctages ille genio
 deditus, atque abdomini se in sui no-
 minis noctem abdidit, somnia ludi-
 brio sunt, tenebræ iam discussæ. qua-
 propter, vt hi obruendi sunt ipso
 impietatis busto, ita nefas est
 extinguere memoriam eorum,
 qui tantum Christianæ
 Reipublicæ lumi-
 nis accende-
 runt.

Prolemq; sacris tollis honoribus ;
 Magnos & insignis Quirites
 Nominibus , titulisq; Regum .
 Hoc fonte fluxit Gloria nobilis
 Diffusa fines orbis in ultimos ;
 Te nouit Eos , perq; soluit
 Vota tibi reus Hesperugo.

IN SS. PETRVM ET PAVLVM.

O D E II.

Festum Pierides pellite barbiton,
 Urbis Romuleæ dicite Principem ,
 Et clamore tonanti
 Fractum , atque edomitum ducem .
 Vos septem impositam collibus arbitram
 Sacrorum , & docilem Numinis , urbium
 Reginamque minorum
 Romam dicite Martiam .
 Regem clauigerum tollite laudibus
 Claudentem solidis Tænara vectibus ,
 Insignemque corusca
 Paullum cuspide acinacis .
 Hic consanguineo funere liuidum
 Martem , quaque madent arma cruoribus
 Dacum vertet in hostem ,
 Insanumq; Borysthenem .
 Alter fidereum tangere vertice
 Limen rite dabit , cui patet ardua
 Diuim regia , quò nos
 Grata motus aget prece .

IN .SS. PETRVM, ET PAVLLVM
de Ecclesia . . .

Alludit ad Nauim Ezechielis .

O D E III.

A Rgo remigio nobilis alite
 Effæta filius filia pulchrior ,
 Æterna cyparisso ,
 Et cedro Libanitide
 Obstipata latus ; te decus instruit
 Siluani veteris ; frondibus horrida
 Dat Basania quercus ,
 Et Sanir nemus ilices .
 Tutatur benè te Persa sagittifer ,
 Lydorumq; manus strenua , & aureas
 Docti obtendere cetras
 Afri , atq; Aradius ferox
 Pugna , cuncta tuens peruigil excubat .
 Te Regina sali Carpathij Rhodos ,
 Phæbo clara nitenti
 Reddit diuitijs grauem .
 Immortale vehis malobathrum Syri ,
 Et guttas Arabum , atq; urbis Orontidis ;
 Seù myrrham lacrymantem ,
 Seù stillans opobalsamum .
 Suffecit Garamas diuite ab India
 Transstris materiem , dentem & eburneum ;
 Et pratoria puppi
 Finxit nobilis Artifex .
 Pinxerunt Pharia carbasa Virgines ;
 Byssus texta manu versicolor tibi ;
Arges

Ardet purpura malo

Segmentis hyacinthinis .

Prudentes Tyrios nocturna duces , mare

Findis velivolam remige Agenore ,

Et Sidone magistra .

Naucleri quoque Gyblis ,

Et gazis onerat barbarus institor ,

Vt multa reparat merce vicaria

Stamen nobile Coum ,

Et subtegmina Punica .

Ornat diues opum Græcia , & ingenè

Princeps , & veteri condita Iberia

Thobelo , atque Mosochi

Priscum Cappadoces genus ;

Damascus Bromium sueta rependere ;

Emirata manus Artificis stupet ,

Spirantesque figuras ,

Et Milesia vellera .

Fert aulae tibi dædala Dedane ,

Depingitque soros atque sedilia .

Toto lucida ponto

Portum sidera destinant .

Clauum tractat Amor , vertit Amor sciens

Tempestatum , & iter slectere doctior :

Cursus ille gubernat ,

Et Cœlo regit auspice .

Coniurata fremant regna natantium ;

Non frangit violens remigium Notus ,

Non fecunda procellis

Pleias , non Hyas addita .

Sunt qui sollicitis eripiant malis ,

Vanis auspicijs Tyndarida haud iuuant ;

*Alternant neque vitam ,
 Ambo sed simul eritent
 Tendam puppis iter nauita credulus ,
 Securus pelagi ; curaq; non leuis
 Cœli ; protinus equor
 Euadam male naufragum .
 Insanos scopulos , cacaq; syrrium ,
 Et Phocas sugiens ocyor impias ,
 Vitabo insidiantum
 Oras cautiôr Orcadum .*

IN S. PETRVM.

ODE IV.

Priniceps Quirini clauiger imperi ;
 Cui Rex Olympi detulit aureos
 Tractare franos , atque clauum ,
 Seu trepidas Acherontis Vmbras
 Nutu coërces , non adamantina
 Fores resistant , non tibi Cerberus
 Latrator obstet , siue mauis
 Sidereos referare postes ;
 Tu criminosis parcis amicior ,
 Et expiatis ignibus inferis
 Benignus indulges , rependens
 Purpureum domini cruorem .
 Tu peruicaces fulmine luridum
 Damnas ad Orcum , carmine deuouens
 Reos timendo , dedicatas
 Manibus exuias Auernis .
 Serues amica sorte Vicarium ,

Qui

Qui Vaticanis praesidet arcibus
 Urbanus, ac terris verendus
 Iura polo stabilita dicit.

IN S. PAULLVM

ODE V.

Nunc est corusco, Paulle ferox, opus
 Mucrone sacris impius, impius
 Insultat hostis non mouendis
 Legibus, oppositusq; Rome.
 Tu, tu Medusa vertice saucio,
 Turpem Chimeram strenuus edoma,
 Rebellem & Hussitam coërce,
 Et tumidum, noua monstra, Bezer.
 Maneta, & Arl Niliaci genus
 Fudisti, & atris somnia Nyctagis,
 Et felle sauum viperino
 Nestora, nec bene ominatum
 Faustum, quid amens nunc marcotico
 Calvinus errat? quid male sordidus
 Luterus urbes labe turpat
 Nominis, & mouet vsque Martem?
 Te iam tremiscat magnanimum ducem
 Belli, nec ultra sauiat imminens
 Impunè castis, Dite frustra
 Per Latios equitante fines.

IN S. PAULLVM

ODE VI.

V Index auiti iuris acerbior,
 Vetustioris dum sapientia
 Custos inerras, te retrorsum
 Srauit ages sonipes caducum,
 Mentemq; mutas; namque rubens Pater
 Igai corusco cedere nescium
 Afflauit altè, tela lucis
 Purpureâ iaculatus athra:
 Hac te pauentem perculit, & solo
 Afflixit acrem, squamea lumina
 Perstrictum, ab alto teq; voce
 Corripit increpitans tonante.
 Quò pergis amens? siste ferociam,
 Non hoc merentum tincte cruoribus,
 Insaniendo mitte Patrum
 Iura superuacuo tuori
 Labore, & umbras; excute pectoris
 Vim contumacem, mitte proteruiam
 Durum est reluctando reniti,
 Me stimulis agitante costas.
 Quem, Saulle, telis insequeris ferox,
 Spirans minarum? quidue inhias meo
 Rursum cruori? tela nuper
 Cade satis rubuere nostra.
 Conuerte gressum proinde; tu Styga,
 Tu regna vinctes horrida Tanari,
 Ditemq; desertoq; Manes
 Concuties, resicans colubros
 Mucrone densos Eumenidum coma,
 Te magna poscit Religio ducem,
 Te Roma noscet septicolis,
 Roma truces acuers Nerones.

Sic corda Cœlo libera consili
 Vertit benignum Numen, amabili
 Vt cumque decreto, beatis
 Prestituit bonus auctor oris;
 Amica necens fœdere pectora,
 Periura soluens; ut libet, hunc Stygi,
 Et lurido præcepit Orco,
 Hunc Superis retulisse gaudet.

IN S I O A N N E M
 Alludit ad initium eius historiæ.

O D E VII.

Immortale tuens, principis illius
 Instar, lumen, agis te super æthera:
 Te quæcumq; soli nobilis accola
 Terris gesserit impijs
 Diuus, iussit Amor prædere posteris
 Conantem calamo grandia, dum dies
 Æternos repetentem Patris ubere,
 Dum sætum parvis ingeni
 Narras. ille sator prævidus arbitro
 Nutu cuncta mouet; nil sine Numine
 Quicquid tergemino clauditur ambitu
 Factum, vis regit illius.
 Ipsi vita viget, vis genitabilis,
 Lux mentis bona dux, exagitans graues
 Vnbras, purpurei sideris inscias,
 Et Nocte, atq; Erubo satas.
 Tuq; ò magne præis Lucifer, inuis
 Vir cultor nemoris, (vera fides) Deum

Testatus radijs protinus omnia
 Complentem, tamen heu late
 Sol inuise nigris Cimmerijs, atrox
 Orbis quinetiam se negat hospitem
 Fabro, sed patrio Numine dedicas
 Insignem sobolem, Pios.
 Hos Natura minus parturit, at venis
 Maiore illa satu progenies, neque
 Sanguis terrigenum, sorte sed ardua
 Patris grande genus Dei.
 Humanas nebeum ferre vices Amor,
 Et sauiam impulerit pauperiem, totens
 Exceptit rigida sub niue paruulum
 Natalis pœcori casa.
 Sed mox Vnigena Gloria verticem
 Ingens sideribus sustulit altius;
 illum gratus Amor diuite copia
 Implet de patrio sinu;
 illum cana Fides, nudaq; Veritas
 Anteit, non dubio credula Pythio;
 Nec me vana (nesas) fabula Numinis
 Falsa ludit origine.
 Hæc se ferre minor Delius abnegat,
 Insuetamq; timet tendere barbiton,
 Argumenta Dei ne male deterat
 Nequicquam ingenij potens.
 Quis Verbum patria mentis imaginem,
 Afflatumq; Deum, vimq; rec procam,
 Te præter, calamo scribat, amabili
 Dilectum penitus Deo?
 Clio quippe pudens, & Polyhymnia
 Me diuina vetant ludere, Cynikijs

*Affueta choreas ducere saltibus
Lesboa tennes lyra.*

I N S L V C A M

*Quo die Neapoli studia
reuocari solita.*

O D E V I I I .

P*Arens renata iam sapientia
Benignus adsis ; iam satis otio
Donatum , & Autumnno rubenti
Ingenijs bene feriatis .*

*Nunc auspiciò reddimus annua
Tributa doctæ Palladis , & citat
Süada delubro frequentem
Parthenopen , docilemq; pubem .*

*Oblinioso nescia corripit
Pallas veterno te reuocat prece ,
Quandoque menti tu reluxti ,
Aduigilat , vegetumq; robur
Virescit , & vis emicat ingeni ,
Mens & decoris fingitur artibus ,
Vnguiq; de molli laborat
Non humiles meditata curas .*

*Indicta narras ore alio , Parens
Intègra Numen parturit ; hanc Vigor
Aeternus afflat , iam tumentem
Fert uterum sine labe Virgo .*

*Obumbrat altè namque Amor alite
Penna ; latèbra dein lacrymabilis
Laborat infans inter Euros*

Indocilis nimium, ac malorum.
Quin & Parentem ducere l'neis
Sciens, & umbris, Parrhasio prior;
Nec artifex Colis figurat
Te melior, veteresq; Graij.
Vt tota labris Gratia liquitur
Intaminatis: ut pudor insidet
Genis, & ingens forma matrem
Visa Deo similem referre?
Te tauriformem dicimus; ordiens
Quod sacra narres, dum facit hostia;
Et Flamen afflatus repente
Voce Dei taciturnus haeret.

I N S M A R C V M
 Venetorum Patronum.

O D E I X.

O Magne tutor nobilis imperi,
 Et purpura ingens gloria libera,
 Cui regna parent Adriana
 Tethyes, & generosa patris
 Antenoris gens dedicat asperum
 Sacrans leonem, nec facilem manu
 Tangi, cruentum barbarorum
 Sape nece, & bene Martialem,
 Non sic resurgens Herculeus leo
 Stellis adangit, cum tenet igneus
 Sol hospitalem, & luce terras
 Irradians in caet aethera.
 Non te secundo Marte lucefijt

Impure

Impune quondam Thessalus, aut Dryops
 Genusq; Centauri, Scythesq;
 Emathij, Illyriciq;, & acri
 Regnata Marti Dacia; tu ferox
 Leone terras protinus hostibus
 Formidoloso, perq; cedes
 Expedies Venetum phalanges,
 Desponsa Nereo te colit auspiciem
 Vrbs, & marito te sacrat annulo,
 Sic foederatis iura ponis
 Fluctibus, & pelago liquenti.
 Hoc illa victrix presidio salum
 Classis recurrit, pondere mercium
 Onusta; Neptunus quietum
 Strauit iter, freta te domante.
 Compone amoris foedera, & integros
 Liole alumnos purpurei Patres
 Poscant, refixa lege, dulcem
 Et patriam faciles redonent.

IN S. MATTHÆVM

ODE X.

Non fabulosa pergama Palladis
 Antiqua narras, Argolica manna
 Addicta flammis, non Vlyssis
 Duplicis ingenium dolosum,
 Iramq; nullo Marte domabilem
 Pelida, ut acrem viribus Hectoris
 Strauit trahendo, aut vulneratam
 Deiphiles Diomede Cyprina:

Diuina

Divina nostro Numina temperas
 Vultu, docendo fersq; hominem Deum,
 Nil tu licet mortale narres
 Historijs, calamoq; signes,
 Seu ducis alta stirpe propaginem
 Diui, & vetustam gentis originem,
 Magnos & heroas recensens,
 Per memores reuolute fastos:
 Sed, stella reges Memnonidas ciet
 Athica Diui nuncia paruuli;
 Myrrhamq; & auri vim redonant;
 Atq; Arabos adolent vapores;
 Seu turpe damnant Isacida reum,
 Suiq; mactant; iam chalybem nouant,
 Dextraq; figunt, iam prebrosis
 Vocibus exagitant cruentum.

IN S. IACOBVM.

ODE XI.

Ingens Iberi gloria nominis,
 Iacobe, Cœlum lætitia fremit,
 Siphone quando glanæ alieno,
 Et rapidum eiaculatur ignem
 Montis tacumen, proximus imminet
 Qui magnus Vrbi, flammivomo micant
 Arcas suspensè, fabulosa
 Et Megara tonura turres.
 Eubœa Siren Hesperia patri
 Gratata magno lætior exilit,
 Reserviq; se cum fratre dictum

Fulgure

Fulgure progenitum torante,
 Visus proteruum plus vice simplici
 Vrgere Maurum, castraq; barbara
 Insignis armis, atq; frenis,
 Tyndaridum potiore cura.
 Olim Syrorum finibus inuis
 Subis, refringens Hermogenem Mago
 Plutone bacchantem, atq; Cælo
 Carmine Thessalico potentem
 Deduxe Phœben; inuida sæuijt
 Alecto; at urna nunc tegit aurea
 Iberus artus, & celebrat
 Sape reus tua templa voti.
 Dilecte Diuo, seu comos ardua
 Tendis beatus culmina, lucido
 Regnata Phœbo; siue tristis
 Gethsemano recubas cruento.

IN S. IACOBVM alterum.

O D E XII.

O Magne Prasul, quem Solyme sibi
 Primis decorum destinat insulis;
 Cui fas inaccessum cubile,
 Et taciti penetrale templi
 Subire casto; candidè carbaso,
 Linoq; pectus, prime merum, ut facis,
 Cruore mutas ritè dio,
 Membra tegens Cereris sub umbra;
 Maiore Flamen nobilis hostia
 Litas, nec agna, more patrum irritò,
 Cernico

*Ceruice tingis tu secures ,
 Vota ferens dape non cruenta .
 Germane haberiis Numinis , & potens
 Mirè sagacem fallere militem ,
 Discrimen obscurum , haud retonsis
 Crinibus , & propiore vultu ;
 Sic ora pulcher , sic similis Deo
 Gratus videri ; deuoueant neci ,
 Ni proditor Numen dolosus
 Ore notet male fraudulentò .*

IN S. PHILIPPVM.

O D E XIII.

*C*Vi Flora veris dedicat aurei
 Flauos honores ? hanc sibi postulat
 Philippus Hyblam , dedicata
 Huic rosea redolent Kalenda .
 Afflatus alto tu simul athere ,
 Rhiphaea tendis culmina ; Sarmatam
 Et peruicacem lege frenas ,
 Quiq; bibunt Tanaim niualem ,
 Coluntue latè Thermodoontica
 Rura , & repostos Cappadocum sinus
 Peruadis , & Bebrycis oras ,
 Pergama semirutaq; Troia .
 Hec sisis aui , metaq; plurimi
 Laboris ; alta scilicet arboris
 Damnatus , infractusq; duro es
 Tempora comminente saxa .
 Nunc flore frontem pingimus annuo ;

*Sit cura magni Principis, Hespero
 Qui iura regnato dat ingens
 Nominis auspicio Philippus.*

IN S. BARTHOLOMÆVM.

ODE XIV.

F*Rustra cruentum purpurea cute
 Crudele nudant, tensaq; viscera
 Ferro recludunt, vulneratis
 Tergora diripiuntq; costis;
 Sic myrrha odoro certice liquitur,
 Libroq; sudant balsama scitili;
 Sic vellere aureo pulcher ardet
 Astra tenens Aries cornusca,
 Thorace Virtus illum adamantino
 Munit, ferocem nunc mage Tenari
 Vexare turmas expeditis
 Artubus, & leuiore Marte:
 Soluente tandem longa silentia
 Plutone ad aras: Thure quid irrito
 Placatis auersum? atque inani
 Multa pij trepidatis arte?
 Iam nec per aras victima concides
 Votina ferro; diuite nec Paro
 Delubra surgent; vi refringet
 Nostra recens simulacra Flamen;
 Impune victor; patria Numina,
 Ritusq; gentis tollere pertinax,
 Nigroq; coniuratus Orco,
 Præsidioq; serox Olympi.*

Hæc signa sunt: lumina lucidum

Mentita sidus; casarie nitet

Crispante crines; barba mento

Hispida, sed facie verendus,

Maiorq; mortali; albaq; carbassus

Cingit potentem carmine perbreui

Deduxe Cælo Numen alto;

Integere ac tenui figura.

Hic bella Diti concitat, impiger

Et sana, & aras vertere suaditus,

Aedesq; succensas Deorum,

Exuuijs Erebi renidens.

Hunc, ite, letho perditæ, barbaro

Mactate ferro; non tamen ardui

Quodcumq; molitur, premetis,

Quamq; parat, referet ruinam.

IN S. ANDREAM.

ODE XV.

Heros virenti robore nobilis

(Bene ominatis Græcia vocibus

Te quando sic denominavit

Damna per asperiora sortem)

Mirata Pallas te simul innuba

Victrice pendentem ex olea ducem

Acri triumphato tyranno,

Fronde comas propria reuinxit.

Vicina Pæsto te colit inclyta

Urbs imbuentem nectare roscido

Vrnamq; & artus irrigantem

Et vitreo cineres liquore :
 Ceu ductor olim maximus Isaciū
 De rupe fontes elicuit leues ,
 Cum saxa sudarunt oliuo ;
 Rettulit & potiora mella
 Gens chara Cælo ; quippe per horridā
 Deserta Siluani & nemorum inuia
 Sub nocte flagrantem columnam
 Nacta ducem , sociamq; nubem .

IN .SS. SIMEONEM, ET IVDAM,

O D E XVI

G Emelle Cæli splendor , amabiles
 Ambo , decori vulnere nobili
 Ambo , pacisci pro Parentis
 Iure necem sine fraude fortes ,
 Fines adigit visere Persicos
 Amor , bisulca splenduit ut face
 Vertex coruscus , perq; pectus
 Flamma potens ijt æstuosum .
 Non saga Persis carmine Thessalo ,
 Contaminatis obstet & artibus ,
 Circenq; nequicquam fatigat ,
 Atq; Hecates ululantis Vmbra ;
 Quamquam colubris horrida fontibus
 Hydrosque , & acrem dypsada concitat
 Nodosq; soluens viperinos
 Eumenidum intrepidis inanè
 Obiecat ; omnis protinus impetus
 Resedit ultro ; foedera sic ferit ,

Nec

Nec Persa curat ritè Solem,
Et veterem coluisse Vestam.

IN S. THOMAM.

ODE XVII.

T Andem proteruo proposito ferox
Pugnare mittas; consilij tenax
Edurioris, neu resistas
Mente Deo male pernicaci.
Cessat voluntas credula? ni manus,
Pedesq; tractes, & latus; ah miser
Quanto laboras mentis astu,
Ambiguo vel amore peccas:
Depone curas, inque latus manus
Immitte hiulcum, dignus amabile
Tentasse cor, certusq; plaga
Infinua digitos cruenta:
Amas acuta tu quoq; cuspidis,
Vicesq; ferri sumere? dic age,
Quo peccus effossum fatiscit
Vulnere? quo patuere telo
Præcordia? undam qua dederunt leuam
Cruore mistam; qui potuit Deus
Microne tangi? quisue dextram
Fixit, agens chalybemq; pressit?
Sic tolle diælis exacuit pius:
Iam tende Parthos, regnaq; Medicæ
Potite voto, meq; Mortis
Dic memorem, atq; Erebi triumpho.
Te Bactrianæ, te Garamantides

Poscunt

poscunt & ora ; Hircania montibus
 Te belluosa , Indusq; legum
 Indocilis , tacitaq; Sina :
 Aurora frustra Memnonide nites
 Caliginoso ; digere Lucifer
 Eous umbras , ac Deorum
 Fana rue , immeritas & aras .

IN S. MATTHIAM.

ODE XVIII.

Ille inquinatam sponte animam Stygi
 Deuouit alta perfidus arbore ,
 Qui amore libans fraudulentato
 Oscula , consilij ac dolosus
 Auro repensum credidit hostibus
 Deum parentem ; visceribus solum
 Respersit , , effusis & extis ,
 Turpe fluens sanie cruenta.
 Concepit audax sacrilegum scelus
 Mouens , nouarum callidus artium ,
 Venale paruo nundinatus ,
 Ah , domini caput immerentis .
 Quid quisque in horas instituat , nefas
 Est scire ; magni Numinis affecla ,
 Potensque Natura minoris ,
 Insolitis operosus ausis
 Damnatu Orci claustra Proserpina
 Tenet profunde , regnaq; tristia ,
 Sedesque discretas reorum ,
 Eumenidum metuens colubros .

*Latrator illum Cerberus attonat
 Formidolosus : Tisiphone ignea ,
 Umbraq; mirantur nocentes
 Tanaria socium latebra ,
 Olim potentem tristibus incolis
 Mortale corpus solvere liberum ,
 Et hospitem Plutona nutu ,
 Et profugos agitare Manes .
 Ergo nocentis damna pecunie
 Vltro remittens protinus horruui ,
 Nec sua lucratus mouebo
 Fata cadens subita ruina ;
 Amiciorum lubrica cum fides
 Peritra fallat , cum scelus impium
 Tentarit olim barbarorum
 Signifer , ambitiosus auri .
 Sed mitte Clio territa neniã ,
 Certaq; lectum sorte vicarium
 Cantemus , integrante censu
 Sidera qui duodena complet .*

IN S. IOANNEM CHRYSOST.

O D E XIX.

Heros Sitada nobilis artifex ,
 Quo corda veritas cumque potentior,
 Menteshq; tractans Bosporanã
 Arbitrio facilis loquela ;
 Lepore vincis Dulichium ducem ,
 Magniq; Tubli vim penetrabilem
 Vincis disertus , sana late

Eloquio

Eloquio quatiens tonante.
 Vibrata lingua fulmina dirigit,
 Dum peruicaces increpitas minax,
 Frangisq; mentes; & profundo
 Ore tuens imitavis Istrum.
 Sed qualis auro plurima voluitur
 Tagi undadiues, Lydius aut fuit
 Amnis, vel ardentis Iberus
 Margine deuoluens arenas.
 Qui flexuosa Palladis ambitus?
 Quas dadalæas pingis imagines
 Aptè figurans? suaue mitis
 Vnus eras, & acerbus idem:
 Regina testis Colchide dirior
 Eudoxia, urgens exilio licet
 Frustra, veneno & viperino
 Saeva tumens, tibi triste pœnas
 Dabit; proteruam iam Nemesis ferox
 Urget flagello, atq; inferias refert
 Cadenti, inauratum refringi
 Quippe iubet sine honore signum.

IN S. GREGORIVM NAZIAN.

O D E X X.

Princeps virorum Mercurialium,
 Graiaq; amicus Calliope, tuis
 Plectris canoris atq; neruis
 Attica personuere tempe;
 Non si quid olim carmine nobilis
 Fleuit Sophocles, fletit & Aeschylus

T

Ingens

Ingens cothurno quondam, opaca
Nocte tua latitant Camœne:
Maiore narras ore tragœdiam,
Deum cruentum dum pius exhibes,
Trabe & laborantem probrosa
Dicis agens per acuta ferri.
Te docta Pallas sustulit altius
Mentem resorbens, tu sapientiam
Insanientum fortis urges
Consilij melioris auctor.
Natum paterna ducis origine
Diuum, bisformi nec vice diditum,
Insectile, æquatumq; Numen
Iure satum generantis uno.

IN S. ATHANASIVM.

O D E XXI.

Non sic propinquo patrius alveo
 Nilus redundat, cultaq; temperat
 Fœcundus auctu, cum rubente
 Feruet hians Procyonæstebina.
 Ut fusa latè fontibus integris
 Manavit alte vis Sapientia;
 Te vita Alexandræa ciuem est
 Nacta ducem, & Mareotis ora.
 Tu frangis ArI strenuus impetus
 Non auspiciatos, ludere doctior
 Fraudesq; , Circæas, & artes,
 Et chalybem capiti dolosum.
 Ergo paterno te tumulo specus

Tuta-

Tutatur Heros? puluere sed lates
 Non indecoro; fama uiuet
 Sollicito cineri superstes.
 Nec clara Virtus candere sordidas
 Obliuiones te finit; horrido
 Quamuis sepulcro mens refulsit
 Palladijs operosa curis.

IN S. BASILIVM.

ODE XXII.

O Magne Graiùm doctòr, & Attico
 Lepore alumna Palladis affluens,
 Quem vidit olim Casarèa
 Pontificum trabea decorum.
 Ceu feruet undis plurimus Adria
 Implens ter amplum gurgite Nerea,
 Sic plena manauit deserto
 Copia non humili suada.
 Quondam columna te iubar ignea
 Clarauit, umbras dum peis, athera
 Lambente flamma; cessit ultro
 Luce noua minor Hesperugo.
 Cecum iuuenta, & Cypridis ignibus
 Tu sponte pacta de Styge deuocas,
 Orcoq; proiectum trifauci
 Eripis; ille notis cruentis
 Dum Regi Auerno deuouet impium
 Caput proteruus, tu bonus irritas
 Ferale fœdus; saua deles
 Iura potens, inhibesq; Ditem.

Quin & Tyrannus scribere pertinax
 Immane decretum exilij, stupet
 Rigente dextra, terq; arundo
 Abnegat, attonitumq; ludit.

IN S. HIERONYMVM.

O D E XXIII.

O *Mente Doctor nobilis ardua,*
Ne semper urge te querimonijs,
Ne tunde saxo peruicaci
Pectora, cor gemitu fatigans
Suspicioso: desine tristium,
Mentemq; curis asperioribus
Resolue tandem, criminosa
Labe, grauiq; nota carentem.
Te certa Virtus, te Pietas tegit
Tutans: in hostem Relligio citat,
In hostem, ut armat docta Pallas
Aegide, non positura ahenum
Thoraca, ne tu peccus, at improbos
Infringe, & Arl concute pertinax
Robur: prementi cedit auctor
Consilij minus auspicati.
Spectate terris ingenij potens
Sublimis, ut tu condita Numinis
Altè resignas, complicatos
Dissoluens sine fraude nodos;
Oracla vatum digeris impijs
Inuisa Delphis, te vigor igneus
Agit; nec ambages profunda,

*Et taciti latuere sensus ;
 Dum tu Syrorum non rudis eloqui
 Sermone, magna mente recolligis
 Artes sinu condens capaci
 Non vacuus Solymæ viator .*

IN S. AMBROSIVM.

ODE XXIV.

R*egina vatam dic Polyhymnia ;
 Minora mittens , Ambrosium , decus
 Insubre ; & insignem suada
 Pindarico modulare plectro.
 Infantis ut me ludit amabilis
 Imago ? molli iam tueor toro ,
 Et dulce cunis vagientem
 Naniola reuocante somnum .
 Illum volucres collis Hymettij
 Plaudente circum murmure gestiunt
 Ambire turmatim . decori
 Arte noua pueri labellis
 Sedere ; miris obstupuit modis
 Quicumque Laudam , cumq ; Nouaria
 Colit Cremonam , quâ frementis
 Eridani premit unda ripas ;
 Ut tutus ictu spicula temneret ,
 Apis nec acri lederet osculo ,
 Et alueo fragrantis Hybla
 Ambrosius redoleret infans :
 Olim sed idem fortis acumine ,
 Arl sodales urgeat impios ,*

Seù cede inhumanum cruenta
 Aedibus abiiciat Tyrannum ;
 Vim temperavit nectare melleo
 Seuerus auctor ; scimus ut obstruens
 Delubra , ferratosq: postes
 Clauserit, ex adytis repellens
 Impune Regem . scilicet igneo
 Deuouit Orco , & Manibus inferis ,
 Caputq; damnauit calucum
 Fulmine corripuens tonante .
 Nec diues auri purpura , frons neque
 Vittata mouit immiserabilis .
 Spectauit armatos maniplos
 Luminibus grauis irretortis .

IN S. AVGVSTINVM.

ODE XXV.

AVguste , magni quem vigor ingeni
 Rapit, proteruam mitte ferociam ;
 Te flens redonat mater Urbis
 Obsequio , Latioq; Patri .
 Dolore acerbis haec nimium ; gemens
 Te mater urget , nec tibi lacryma
 Restinguit insanos amores ;
 Parce piam violare longo
 Immanè luctu . te sat amabilem
 Plorauit impubem , & iuuenilibus
 Ausis procacem . nunc quid ultra
 Vsq; premens miseram fatigas ,
 Crudus Parenti ? desine turpium

Tandem laborum ; tu potius noua
 Trophaea Cælo confer , hostis
 Edomiti fugitiue castris .
 Dementis hostis perfuga nobilis
 Fer signa contra , sanior ardua
 Iam mentis , & cacum furorem
 Consilio potiore muta .
 Sic te per altas Relligio feret
 Nubes , corusci fulminis in modum ,
 Martemq; in aduersum resorbens ,
 Annibali similemq; Pæno .
 Thorace Pallas munit aheneo ,
 Ducemq; magna militia creat .
 Nunc obligatum redde votum ,
 Castus Amor Cyprijs ab undis
 Educit , acrem teq; agit impios
 Virtus in hostes viuida , nobiles
 Palmasq; decernens , & aure
 Deproperans merito coronas .
 Manes relictus spicula militis
 Aduersa mœret . victor io , canis
 Quirinus , armis te premente
 Ditis opes , Erebiq; turmas .
 Maneta versis insequeris ferox
 Impunè telis . milite commouet
 Minore Martem , perq; campos
 Exiguus equitat manipulis .

IN S. GREGORIVM MAGNUM.

O D E XXVI.

P Rinceps sacrorum magne, domabili
 Qui iura Diti ponis, & impium
 Nutu coërces, atque multo
 Vesta domans Acheronta claudis;
 Idemq; fortis Tanara fallere,
 Traianum vt Orco non reuocabilem
 Mirè resoluas, perque flammās
 Expedias, per Auerna & alta.
 Frustra latèbram quæris inhospitam,
 Et lustra Siluani tacitus subis,
 Nec pulchra Virtus sic inerti
 Semisepulta situ iacebit
 Obliuioſo tecta ſilentio;
 Te flamma ſero Veſpere pulchrior
 Producet, ignotumq; cæco
 Irradians reuocabit antro,
 Amans coruſcum tollere verticem.
 Et Vaticanis ſiſtere ſedibus
 Caput coronatum tiara
 Tergeminum Latij Parentem.
 Romana pubes immiſerabilis.
 Periret omnis tabida, ni preces,
 Et vota fundas, ni litando
 Voce cias Superos recensens.
 Sic peſtilentem corrigis aëra,
 Sic cuneta morbi vis cecidit diu
 Formidoloſi; ales nec ultra
 Vibrat agens chalybem cruentum.
 Canora guttur te Polyhymnia
 Noſcit Parentem, carmine conſono
 Odèa mulcere, & ſcientem
 Verba notis animare certis.

P Radis cruentis Italiæ gravis,
 Arcemq; Martis vertere pertinax;
 Deuotus instat dum ruina
 Attila, quem Nemesis flagellata
 Denominarunt; attonitus stetit
 Pauente gressu, mentis & impetus
 Resedit omnis, contumaces
 Ac subito posuere fluctus
 Superbientis: namq; Leo virum
 Strauit ferocem, frangere barbarum
 Potens, & ausus peruicacem
 Corripere eloquio tonante.
 Pater Quirinus limina Tanari
 Hac voce terrens demouet, hac polum;
 Quandoque nunc vult potenti,
 Cardine sidereo recludit.
 Eheu quid amens liquerat integrum
 Tyrannus? aut cui mite pepercerat
 Formidolosus? vel scelestas
 Vnde manus sine cæde pressit?
 Vnus furorem comminuit Leo,
 Visiq; fortes Tyndarida latus
 Stipare inauratis decori
 Torquibus, & iugulum petentes
 Immanè Regis: fulgurat aneus
 Mucro laceffens, ni reuocet gradum
 Vltro, nec urbem Martialem
 Sollicitet, Latiasq; Matres:

Sic Cerua vidit sub Nemea iugis
 Pauens Leonem, viscera liuido
 Morsu fatigantem, ac tenacem,
 Ora fame stimulante, prada.
 Tuere custos magne Quiritium
 Urbemq; fractamq; Hesperiam metu;
 Retunde ferrum iam nouatum
 Saxonis, indomitiq; Daci.
 Te Gotthus audax, te profugus timet
 Predator Urbis; te furor impius,
 Iraq; Regum barbarorum, &
 Purpurea metuant secures.

IN S. HILARIUM

ODE XXVIII.

TE lata fastis Relligio sacrat,
 Intaminata dux sapientia,
 Gentisq; Aquitana propago
 Nobilis, & pietate maior.
 Te turpis Arl grex timet, integrum
 Veri docendo; te pede libero,
 Et quisque inoffenso sequetur,
 Ingenij monumenta voluens.
 Non dura quondam Gallia distulit
 Flekti, Quirini foedere ut obligas
 Inconuincam; fonte puro
 Rhenus ijt, Rhodanusq; velox.
 Extorris agras, & Phrygia sinus
 Tenais, Pelasgi regnaq; Nerei,
 Cirnaa qua mordet refusum

Saxa fretum, Liguresq; lambit.
Nec virus atrum, vipereum & malum,
Siticulosa damnaq; dipsados
Times, colubros & nocentum
Crinibus Eumenidum resectos.
Idemq; iussis eripere efficax
Infantem Auerno, quem minus integer
Fons expiarat, donec artus
Labe, notaq; luas paterna.

IN S. BERNARDVM.

ODE XXIX.

Bernarde gentis dulce decus tua,
 Cui cedit vni gratia Nestoris,
 Quem melle quondam pauit Hyble, &
 Nectare Cecropio Minerva.
 Stillante Nardo roscida disflunt
 Labella, multo que Charis illinit
 Fauo redundans; saepe mentes
 Eloquio tenuit Sūada;
 Seu tollis altè corda sodalium
 Cisterciorum, seu face pronuba
 Desponsa committis iugali
 Fœdere, connubijq; castos
 Refers amores, dulciaq; oscula
 Libata sancto ritè Cupidino,
 Mammaeq; fragrantés amomo, &
 Fasciculo redolente myrrha:
 Sed fortis idem sub iuga cogere
 Pubem rebellem motibus impijs

426 DE SS. ECCL. MAG.

*Et subdere vltro dedicatum
Arbitrium domino Quirino.*

IN S. BONAVENTVRAM.

O D E XXX.

H *Etrusca gentis gloria, te suum
Alumna Pallas, te repetit suum
Decora Virtus, atq, mentis
Integritas sine fraude simplex.
Vix inquinatus principe diceris
Limo, nouerca labe vel illitus;
Vix flamma natalis resorbet
Innocuum, Cypriæq; purum;
Deuote pectus nobilioribus
Flammis amando, te petit, ac tua
Dum tela depromit pharetra
Sanctus Amor, iaculatus icit.
Tu quondam ab ara fortis amabile
Detraхе Numex corde pio rapax:
Miratus hesit Flamen orbem
Iam vacua Cereris minorem.
Tu cum profunda mente per arduos
Tendis meatus, abdita proferens
Rerum, fatigatum Cleantem,
Panthoiden Samiumq; vincis.*

IN S. THOMAM AQVIN.

O D E XXXI.

Ingens propago stirpis Aquinia,
 Diuiniore dum Sapia
 Consultus exerce ter amplis
 Consilijs animum capacem,
 Tibi corusco fuisit Apolline
 Imago veri; teq; per ardua
 Vis insolens egit volucrem,
 Mente nouas agitante curas:
 Qua vis ter amplum Nerea clausurit?
 Ut bruta tellus pondere stet suo!
 Biffena quo Phœbus meatu
 Hospes eat per amica signa?
 Ut noctis ignes attenuet die
 Illustris Eos? fœdere quo Pater,
 Certis & astorum fluentis
 Temperet, ac liget ima summis?
 Quis frena mundi laxet, & arceat?
 Fors namque casus nullius arbitra,
 Nec iura ponit; nos neque urget
 Indomitum sine lege fatum;
 Trium quis ordo, Numinis vnus?
 Seù Natus aqua mentis imagine
 Deum Parentem dicat, alium
 Seù pariter foueant Amorem.
 Nec te loquacem vana tenet fides
 Graium, sed arces arduus igneas
 Peruadis, audacis Promethei
 Auspicio potiore, Thoma.
 Non te pauentem sustulerunt Noti;
 Lapsu sereno nubila diuidis,
 Agisq; per purum citatas
 Ingenij rapientis alas

Decora virtus induit aureo
 Phœbo coruscum ; pectoris igneo
 Thorace munitus renides ,
 Scilicet clypeo prohibente vulnus .
 Ergo Nouati spicula perfidi
 Nil iam timebit Relligio , neque
 Insaniam Manetis , acres
 Atque acies Acherontis imi .

IN S. THOMAM AQUIN.

O D E XXXII.

Intaminati gratia pectoris
 Munita adauget vim sapientia ,
 Vt cumq; defecit pudice
 Mentis amor , fugit ipsa Pallas
 Ignara tangi , non auens luem
 Hastam procacis cotibus ingeni ;
 Fœdatq; natales honores
 Dedecorum socius Cupido .
 Damnosa quem non corripuit Venus ?
 Dulcem iuuentam protinus insito
 Feruore tentans ; mox Enyo
 Sæua fœces quatens Auerno
 Aeternat , ð lux casta docentium ,
 Soliq; compar , nil sine te mei
 Possunt labores , ni latentum
 Expedias per acuta rerum .
 Errare quondam nescius , & doli
 Immunis , alta mente sequax , tu
 In verba iuro , Martiali
 Te sacrat Vranie Lyceo .

IN S. THOMAM AQVIN.
Patronum Neapol.

O D B XXXIII.

Dive cœlestum decus amulate,
Integer casti, Paphicque purus,
Ingeni penna leuiore in astra

Nitoris altè;

Gnossidis donanda nitente ferto,
Dum per aternos agitaris orbis,
Seclaq; immetata Dei reuoluis

Limite nullo;

Mira sublimem leuat aura mentem,
Te supra magnum quoties Olympum
Tollis, ò Thoma, pariliq; narras

Numine simplex

Numen afflatum; vigor ille cordis,
Dulce spiramentum utriusque, & idem
Diditus nunquam Deus, aut iniquo

Fœdere sectus.

Te nihil maius tulit alma Pallas,
Nilque donauit melius Lycéo,
Nec dabit, quamuis redeant Athene,

Graiaque pubes.

Te canam castæ fidicen Camœna
Flebili raptum ~~hæc~~ Parenti,
Nescium flecti, lacrymasq; & iram

Vincere fortem.

Sole vibrato tibi pectus ardet,
Solis absistunt radij; renidet

Pulchrior multo tibi Sol, pudici
Pectoris hospes.

*Tam puer purum referens Eoum
 Auream fundis sine nube lucem ;
 Quà tegit te lana, niger videri ,
 Cetera Phœbus .*

IN S. THOMAM AQUIN.

O D E XXXIV.

Frustra Diones artibus , ac dolis
 Instructa pellex turpe mouet nefas ;
 Nutuq; ceruicem procaci
 Flectit agens , inhians amando ;
 Demens , nec unquam speret Aquinium
 Labris prementem mollius oscula
 Imbuta succo viperino ;
 Mors soluët citius pudicum ,
 Quam maceratum pectus ab ignibus
 Fœdet Cupido , quod bene candidum ,
 Nec labe turpatum pudenda
 Hospes Amor sibi dedicauit :
 Non ille motu lumina lubrico ,
 Arstue malas turpibus illitas
 Succis , veneno lambere atro
 Mella puer medicata , fugit .
 Non tanget illum tædæ Cupidinis
 Nocente flamma : te potius ferox
 Tædæ laceffit , te proterua ,
 Ecce furit pepulisse torre
 Pudoris ultor , iam puer Herculem
 Refert , ut excetram domat ignibus ,
 Et Persea acrem vincere olim

*Mulciberis gladio Medusam ;
 Sic fulgurando nubila diffidit
 Pleias , refractis sic tonat Alpibus
 Fulmen trifulcum , quod ministrat
 Vnguibus imperiosus ales .
 Vel qualis enssem protulit aureum ,
 Strinxitq; Orion horridus igneo
 Mucrone , talis sauit acri
 Torre puer , rapidaq; flamma .*

IN S. THOMAM AQUIN.

O D E XXXV.

QUò quò, proterua tendis? aut quid integro
 Thoma reposcis improba?
 An ut pudicum pectus igni adureves
 Accessi, & arta falleres?
 At non secundum vota tu Cupidinis
 Tadam admouebis impotens;
 Quin ille contra te acrior vertet facem
 Paratus ulcisci nefas.
 Qualem leonem sicca nutrit Africa
 Tigres remordentem feras.
 Tu cum flagrante torre, tadaq; ignea
 Inhorruisti territa,
 Caue, caue, namq; hostis ille acerbior
 Tota fatigabit domo.
 Fugis? pudornè turpis inscit genas,
 Aa pallido albicant metu?
 Sic est, inobsolata semper enatas
 Hagnèa vita sordibus.

IO. BAPTISTAE
MASCULI

è Societate IESV

LYRICORVM

SIVE

ODARVM

LIBER X.

*De SS. nonnullis alijs Viris,
ac SS. Angelis.*

Προαύλιον

VNC ad reliqua lumi-
na, & ornamenta Reipu-
blicę Christianę progrediar: neq; enim fas est
Musas Mnemosines hoc
est memorię filias eorum obliuisci,
qui religione ac pietate nobis præie-
runt,

runt. apud Homerū præcones Aga-
 memnonis, cum ad tentorium Achil-
 lis aduentassent, illum non arma tra-
 ctantem, non pugnam meditantem,
 sed illustrium heroum præclara faci-
 nora canentem inuenerunt cum ci-
 thara, cui manubriū ex argento erat,
 quamque ex dirutæ, captæq; vrbis
 spolijs sibi vsurparat

τῆ ὄγε θυμὸν ἔτερπεν, αἰδέσθ' ἄρα κλέα
 ἀνδρῶν

in quo nescias utrū admirere magis,
 quòd Achilles ex vrbis exuuijs non
 aurum, non militarem chlamydem,
 non tela, non arma, sed citharam sibi
 ad vsum canendi selegerit; an quod
 is, quem iracundum, quem impoten-
 tem sui Homerus idem vocat, ea ca-
 neret, quæ virtutum incitamenta es-
 sent, resq; non à se, sed ab alijs præ-
 clare gestas aptaret ad numeros; atq;
 hæc olim à veteribus ad inflamma-
 dos animos narrabatur, si qui scelici-
 ter atq; acriter cū hoste dimicassent,
 aut honeste pro patria fortiterq; ceci-
 dissent: quamquam igitur mole ob-
 ruor, aggrediar ad eorum laudatio-
 nem, quorum imitatio sopitam vir-
 tutem possit accendere. Hos con-
 sociabunt beatæ illæ mentes ab om-
 ni

ni corporis concretione secretæ, in primis vero eius agminis Ducem fortissimum, ac nostræ salutis curatores, custodesque canere par est. neque vero malum Poëtam sanctissimi Cœlites ac vere pij aspernabuntur, quando legimus Metellum illum Pium Poëtis etiam ineruditis aures suas dedisse, qui res à se ipso gestas utcumque canerent.

Ac primum quidem lyræ nostræ cantum suo sibi iure vendicat sanctissimus fidicen, idemque vates, ac Palestinæ Rex. Insigni fuit ille pietate siue plectrum tractaret, siue sceptrû. atque haud scio vtrum maiorem gloriam sit adeptus funda, an cithara. illa gigantem impulit, hac Diem expulit. agebatur Tyrannus inuidiæ intemperijs ad cedere, citharam hic temperabat ad cantum, ille ferrum tractabat, hic ebur. ille lanceam dirigebat ad pectus, hic vocem inflectebat ad aures. acuto ille telo erat armatus, hic vocem acuebat ad fides. videlicet vitabat vulnus chordarum ictu. ut retardaret impetum furentis, sono testudinis utebatur. ne ille iugulum telo peteret, ipse citharæ iugum tenebat. Putat Isidorus

citharæ

citharam Græce significare pectus, & ita dictam, quòd ad formam pectoris facta sit . atque vt est in Hippiatricis *διτε κιθάρα παρ' ἐκάτερα τοῦ νώτου*. Superiores sunt thoracis partes vsque ad iugulum . citharã igitur vates in loco mouebat , qua pectus à vulnere custodiret . Et nunc canendo sonum continuo spiritu trahebat in longum , vt tumentem Regis spiritum statim cohiberet . nunc variabat inflexo , vt mentem à furore deflecteret ; distinguabat conciso , ne caderet . infuscabat nec opinato , ne eum maleuolentia infuscaret , copulabat intorto , vt amicitiam copularet . promittebat reuocato , vt eum à furore , ac scelere , reuocaret . plenus erat sonus , vt esset animus ira vacuus . grauis , vt à se tantam molem mali depelleret . summus , vt inuidia depressum attolleret . vibrans , ne lanceam in se , ille vibraret . quid multa ? ille ipse , communis hostis , qui impij cor obsederat , interim placabatur , arma deponebat , abiciebat hastam non , arcu militari , sed lyrico victus . Quid cum idem Vates suum illud crimen deplorabat ? Natabat in suis lacrymis fidicen suauissimus tanquam in-
ter

ter undas Arion ille , ac citharam ,
 ita tractabat , vt liquida voce canens
 colliquesceret etiam fletu . Mirum
 est , quod de Orphei lyra fingit suo
 more Lucianus . eam post Orphei
 necem in pontum abiectam vna
 cum capite ita denataffe , vt non alio
 tactu quam afflantium ventorum ,
 chordasque impellentium , lugubrem
 quendam sonum ederet , & quasi næ-
 niam decantaret , qua & Orphei cæ-
 dem lamentari videbatur , & crude-
 litatem carpere Thraciarum mulie-
 rum , à quibus ille fuerat interfectus.
 videre igitur est Vatis sanctissimi ci-
 tharam in eius lacrymis denatan-
 tem , ac deplorantem audire non
 ipsius , sed ab ipso factam innocen-
 tissimi ducis cædem mulieris causa .
 quam piè , quam suauiter vel inter
 amarissimas undas lacrymarum lyra
 ipsa , seu cithara personat , non tam
 pulsu digitorum , quam spiritus affla-
 tusque diuini ? sed interim nostram
 quoque , & si longe imparè tan-
 gere liceat . expressimus in primo li-
 bro monodiam , qua ille necem Sau-
 lis , ac Ionathæ deplorauit , nunc ad
 reliqua pergamus.

LIBER X. 437
IN DAVIDEM VATEM.

ODE I.

Vicere Graios quæ fidicen Deo
Quondam nepoti pauperis hospiti
Bethles canoro gutture aptas
Verba nouis socianda chordis.
Non te priores Vrania Linus
Partes tenebit, non cithara sciens
Vocalis Orpheus, matre quamuis
Calliope docilis magistra;
Poëta lustræ Teius improbas
Ignes; pudicam Musa tibi lyram
Commisit, aut Numen canenti,
Aut facinus grauius querenti;
Flagrauit atrox ut cor adultera,
Pestemq; venis ebibit igneis;
Sic pastor arsit; diruitq;
Pergama sic Helene Lacana.
Audax Cupido spicula plumbea
Direxit arcu, vulnere perculit
Hevra, diuinumq; vatem,
Pectus agens meliore quondam
Aestu citatum; scilicet impudens
Præfers honesto Cyprin; ut ignea
Chimæra mentem non pudicam
Impediit, rapuitq; flamma.
Nec iuuat olim sternere linido
Cyclopa saxo, nec reuolubilem
Iactasse fundam; teq; ouantem,
Totq; tuos temerat labores

Dolo

*Dolo cruento sana Venus, Parens
Trahentis ad se corda Cupidinis :*

Exceptit ictus insuetum

Pectus, Acidalios & ignes ?

Iam sat querelis & lacrymis datum,

Oblivioso deterere otio

Fas crimen ingens ; fas canoram

Barbiton associasse voci .

IN DAVIDEM CVM GIGANTE
conredientem .

O D E II.

I*nsuetus acrem militiam puer*

Tentas, periculis asperioribus

Robur gigantèum laceffens,

Cum Solymes trepidaret agmen ;

Deuote morti Martis in alea,

Virtutis vno praesidio serox

Monstrum refringis, perq; funde

Sternis agens balearis ictum .

Damnabis Umbris, aut pretium est tibi

Satis decoro vulnere inemori

Pro iure auito ; congredi ultro

Non sine Cælo animosus audes ?

Nec fidis armis ; non adamantinum

Thoraca textu nectis aheneo :

Sat fortis imbellis iuuenta

Poplitibus, teretiq; saxo .

Desponsa Regis te simul aspicit

Acquæua virgo, præmia militis

Victo.

Victoris, ardet vel dolore,
 Vel metuens ab amore dulci
 Testatur. ultro, sponse, quid agminum
 Rudis laceffis horribilem nimis
 Cyclopa visu? quò cruento
 Ense puer periture pergis?
 Ah parce forme, parce viventibus
 Acerbus annis, immeritus mori;
 Ne perde florem mollis aui,
 Purpureum decus ac genarum.
 Voce ut tonanti territat agmina,
 Fidens lacertis horridus, & grani
 Hasta? ut minaci lumina ille
 Torus supercilio retorquet?
 Nescis quid huius dextra tricorporis
 Possit premendo Geryonis; Mimas
 Hic quantus insurgat, statuq;
 Porphyriion tamenù minaci.
 Ah consili expers, danda volucris
 Prada, & moleffis; cum validus gigas
 Prostravit aliè peruicacem
 Fulmineo metuendus ense.
 Tester meorum fusa tot agmina
 Nuper timortum, sat miserabili
 Iam cede desolauit agros,
 Sat Solyme rubuit cruore.
 Oppressa monstro tota perhorruit,
 Mæretq; ciues Patria luridum
 Missos ad Orcum, quos vel ore
 Perculit horridior caducos.
 Sed vera Virtus, Numine certior
 Tuente, nil non audet, & impio

*Dum credit hosti, non alumnum
Deseruit fugitiva campo.*

IN S. IO. BAPTISTAM.

O D E III.

Quis dura retinet te puer, in spectu
Nudum delitij? quid latitans iaces
Ceco ignote sub antro;
Cur damnas patrios lares,
Maternosq; sinus? heu quoties aqua
Caelestis patiens, & nixis horrida
Mœribus nemus asprum
Pœnarum puer insolens.
Qui nunc matris amor? qui dolor? anreo
Qua te posse frui credula filio
Sperabat grauis auro
Alti nescia consili.
Ab nunc illa quibus stobilis aestuat
Curis? dum scibilem quarit amabilem
Te per lustra ferarum,
Iordanemq; volubilem.
Hic tu namque Doum flumine liquido
Persundes reuens: iam per inania
Se se candida librat
Ales remigio leui.

IN S. IO. BAPTISTAM.

O D E IV.

EXul beatus per nemus inuium,
 In lastra rupis tendit inhospita
 Puer verecundum pudorem
 Labe leui metuens notare.

Hic irreperitus caute sub aspera
 Procumbit; vitro caeca cubilia
 Siluani, inaccessumque dumis,
 Atque feris colet acer antrum.

Cautus pudoris damna perhorruï,
 Et parua prudens crimina pallui;
 Catusque vulgi sponte fugi
 Ocyor, & subij latebras.

Hæc iura belli: Cypridis ut fugax
 De more Parthi, & sic generosior
 Laboret in spelæa, & antra
 Sollicito trepidare gressu.

Quisquis sagittas Idalias timet,
 Et Ditis artes fallere callidi,
 Curabit extricare frustra
 Colla plagis, ope ni iuuetur

Supernè, sædum consilium pio
 Mutante Diuo: luditur improba
 Vesania dulcis iuuentas
 Ebria purpureo lyæo.

Pudor veneno nescius infici,
 Viteque purus splendet amabili
 Decore pulcher, nec reciso

Flore viget, potiturque vere;
 Vdamque terram spreuit, & altius
 Se mente Cælo sustulit; integrum
 Diuisque miscet, pectore albo
 Purpureos imitante Cycnos.

Tenax seuera mentis, & horrida
 Nil molle tractat, difficilis manens,
 Et surdior Sirenas audit,
 Cautibus Icarijs, canoras.
 Pudor vagando lumina lubrica
 Nunquam resignat, nec male despicio;
 Plerumque & excantata turpi
 Carmine uirginitas periuuit.
 Olim pudenda qui semel inquinat.
 Se labe, nunquam sordidus enatat
 Cæno, reponi nec laborat,
 Turpibus, & male fixus hæret.
 Culpari honestas quam minimum timet,
 Vagari inaudax; irreparabilis
 Iactura libati pudoris;
 Nec facies medicata candet,
 Nigrique turpes Aethiopsis gena.
 Venale probrum scilicet emeris
 Multo, sed ultrix impudicum
 Pœna premit, sequiturque flagro.
 Mens dissidebit torua Cupidini,
 Procul nocenti facta periculo,
 In caca ne Cypris resorbens
 Saxa ferat, iuuenumque syrtes.

IN S. IO. BAPTISTAM.

O D E V.

N Atale rectum colle sub edito,
 Laresque auitos quid, puer, horrida
 Tellure permutas, & antro?

Nec

Nec glaciem, & rigidas pruinas
 Vitas? Tyrannum non hiemis tibi
 Defendis Emrum? non rabiem Noti?
 Ungues nec insani Leonis,
 Aut tacitos nemoris colubros?
 Minus Luporum te reuocat fames?
 Sæuæq; Tigres, & male discolor
 Pardus? vel Vrsi peruicaces
 Sanguinem tenuisse prædam?
 Sed te merentem sat pietas tua
 Tuetur ultro, non laniant fera
 Incontinentes, nec recidunt
 Unguibus immeritum perire.
 Vt cunque reddit vocis imaginem
 Specus, proteruos dum premis acrior,
 Ripeq; Iordanis resultant,
 Et filie resonant cubantes.
 Hic hospitali sæpe sub ilice
 Minister ales consociare amat
 Iocentem; alumnoq; hic beatum
 Nectar Amor puero propinat.

IN S. IO. BAPTISTAM.

ODE VI.

Toros nefastos, & male nubiles
 Culparum amores immeritus cades;
 Nodos iugales morte solues,
 Et reprimes si te luce tadas.
 Quid iura Diuum, candida federe
 Sanguis oruento? quid reparas tuo

Casu pudorem ? iam Dione
 Impatiens tibi fata nocet.
 Quod vincla damnas turpia vinciet.
 Ferrum ; quod acris tela Cupidinis
 Retundis , ab telo peribis ;
 Principium tibi luctuosa
 Cedis , cruentos huc refer exitus
 Turpes Tyranni fregit ut impetus
 Pudica vox , non auspicatos
 Corripiens thalami calares
 At ille acerbo vulnora victimam
 Deuouit aris , collaq; discidit
 Immanè ferro , conubique
 Sanguineum male foedus icit .
 Fœcunda culpa femina regium
 Torum inquinari , iuraq; pronuba
 Facesq; foedans nuptiales
 Et socios temerans amores .
 Hoc fonte cades fluxit . & integri
 Atrox libido sanguinis , hinc mali
 Profusa labes , atq; adacta
 Purpureo capiti secures .
 Iam iam volumen versat Ionicum
 Puella regnerum arbitra , & imperi
 Cui finxit artus atque motus
 Arte Cupidinea Dione .
 Infame corpus docta volubiles
 Cierè in orbes , & Saluum in modum
 Pulsare tellurem chorèis ,
 Et faciles glomerare gressus .
 Alterna librans crura vago pede ,
 Et molle iactans cerea brachia .

Ingis ut Eurota Diana,
 Aut thyasis salit acta Menas
 Citata Baccho, quam Semelēius
 Adurget amentem error, ut orgia
 Per lustra Siluani celebrat
 Turba Mimalionidum sororum.
 Sic non pudice Matris ad ubera
 Nutrita pellex sub penetralibus
 Nothis, & incestos amores,
 Et nocuas meditatur artes.
 Fontes creantur fontibus, & malis
 Est in colubris virus, & anguinem
 Lues Parentum; seuientem
 Sic generat catulum leena.
 Inter dapales Regis adulteri
 Cœnas, & vdi pocula Liberi,
 Scenam Thyesteam repascit,
 Atq; epulas Lapitharum acerbas.
 Recisa ferro colla petit noua
 Colchis, scelesto munus adultera
 Audax, ut impermissa querat
 Gaudia liberior potiri.
 I, dura Vati funera candido
 Molire domens, collaq; demete
 Eburna, ceruicesq; matri
 Sanguineis calatho redona.
 Non ira vindex Numinis impiam
 Impune cadem deferet. aspero
 Mucrone collum mox recident
 Naiades, glaciq; acuta
 Stringent: chorcas duc pede libero,
 Artusq; in orbem digere mobiles;

Resorbet amnis, deperisq;
 Heu rapidis data prada monstris.

IN SS. PVEROS INNOCENTES.

O D E VII.

Dive, cui Bethle sobolem cruentam
 Debet, & gnatos gremio tenaci
 Dedicat raptos, tua dum reposcit
 Funera licitor,
 Arma per, sauum & fugitiue ferrum,
 Filius quamuis, decus ac paternæ
 Mentis, & Cœlum quatiens tremendo
 Fulminis igni.
 Cornis? immiti voluit ungue sectus
 Flosculus, languet puer immerenti
 Procidens letho, posuitq; molle in
 Puluere collum.
 Ille regnator Solymes, superbis
 Fascibus, sceptro & metuens, sub vlnis
 Lacte materno male feriatos
 Occupat atrox.
 Flebili Bethle grauis, heu nefas, heu
 Nescios fari pueros retortis
 Perdidit telis etiam latentos
 Pectore matrum.
 Matris intacta soboles, & ingens
 Patris exemplar, puer, ò tuere
 Quos neci pro te pietas, Amorq;
 Denouet auctor,
 Quid procul in tela fugis tuorum

Mem-

*Memphæos fines properans ? Tyranni
Vim preme , & ferrum cohibe , grauesq;*

Cuspidis ictus :

*Ritè victorem puerum canemus,
Ritè te Bethle colet insolentis
Vindicem cadis , celeremq; durum*

Pellere fatum .

*Fallor ? an dicet pia mater , aus
Aureo primas referente palmas ,
Edidi natos dociles recentem*

Fundere vitam ?

IN S. IOSEPHVM.

ODE VIII.

M Agni Parentis Musa Vicarium,
Deiq; alumnum dic age , quem Patrè
Decominarunt ille custos

Labe procul datus , & pudice

Tutela Diua ; sive soboles caua

Sub rupe Bethles edat , amabilem

Dicere lacerna vilè cingens ,

Et stipula leuiore condens .

Non Daëtylorum cura procacium

Tutatur illum , cen pauidum Iouem

Morsu Parentis , nec per auras

Sistra gemunt agitata dextera .

Seu post cruentas vulnere barbaro

Cunas , acervos atq; cadentium ,

Post tela detestata quosdam

Matribus , in Pharias recedat

448 DE SANCTIS VIRIS

Occultus oras , regnaq; Mempheos ,
 Quà Nilus agros temperat alueo ;
 Plutona confregit caducum
 Ore puer , fragileſq; Manes
 Inuiſus Orco reddidit ; impium
 Strauitq; Anubin , ſtrauit Oſridem ;
 Apisq; mugitum per aras
 Edidit exululante fano .

IN S. IOSEPHVM.

O D E IX.

Cuſtos ò teneri prouide Numinis ,
 Dulcem ſuete Deum neſtere brachijs,
 Et blandite labellis.
 Puris oscula lambere.
 Te ſagrans Paphij tecta Cupidinis
 Nescit tangere ; te pignus amabile , &
 Patris magna propago
 Agnoſcit ſimilem Patri :
 Haſerunt Superi ſcilicet , oscula
 Te libante Dei purpurei genis ;
 Te cuſtode tuente
 Deſponſam bene Virginem.

IN S. STEPHANVM.

O D E X.

Succurre ab alto Numine dextero ,
 O magne Diuum rector , & aſperis

In

In rebus, infractumq; saxis
 Dulce caput bonus o tuere.
 Vides? refringit tempora durius
 Pubes reductis horrida brachijs,
 Tendensq; præruptis aceruis
 Immeritam violasse frontem.
 Sed quid inuentus liuida scuiat,
 Contraq; possit? constitit ocyus
 Parente Diuo natus, ore
 Purpureo, placidoq; vultu,
 Vt iuuat altè tendere dexteram,
 Non verberatum grandine deserit
 Immanè saxorum, & beatum
 Monstrat iter bipatentis aula
 Cælum recludens: sponte volentibus
 Inuitat astris, magnus Athos licet,
 Ingensq; collabatur Atlas,
 Dulce lapis feriet caducum.
 Est magna merces, longius igneas
 Inspexit arces, & sibi debitam
 Præcepit astrorum coronam,
 Vrania caput implicante.

IN S. STEPHANVM.

ODE XI.

Voce quid Cælum, prece quid fatigas
 Impios soluens scelere? apprecanti
 Ardui postes patuere, & alti
 Limen Olympi.

I nouum felix iter, o cruenti

450 DE SANCTIS VIRIS

Agminis princeps, valideq; pubis,
Teq; cœlestium facilis chorœa

stipet ouantem.

Inuidet frustra tibi, & ira inani
In necem iurat Solyme, malignas
Obstruens aures, agitantq; duram in

Tempora cautem.

Tu simul centum foribus reclusum
Prospicis Cœlum; Pater ò tuorum
Ne precor, dixti, preme crimen ultor,

Siste minari.

Antequam flantem Solymen profundo
Hostium vertat furor imminutum,
Ne memor cadis repetas, quid atrox

Peccet Idume.

Sic satus magno veniens Parente
Obijcis ferro latus, & recuruis
Horridus dumis cadis, & retorto

Verbere sectus.

Hostium fines tuba Martialis
Terreat, gentisq; magis Quirine
Senziant motus populantis aras,

Templaq; flamma.

Occupo pœnas rapere, & lacecco
Damna; me cautes, & acuta letho
Saxa diffringant; iuuat hæc pro amico

Iure pacisci.

Vnde? quis tantus vitior obtuenti
Splendet, & fulgor? sator ecce Diuum,
Te sator cerno, neque vana fallit

Lumina imago.

Fidus ò testis, decus ò mearum

Dulce

Dulce pœnarum, melius ne figi
 Pendulum cedro fuit, anq̄ dura
 Cautè refringi?

Mi licet missi lapides premendo
 Occupent malas, utinam cor imum
 Hasta discludat, laceretq; ferrum
 Nobile dextram.

Quid moror cadem meliore voto
 Arbori tecum bene fixus? adstas
 Dexterâ magni Genitoris, adstas
 Filius heres

Ingeni, nec stirpe minor propago.
 Ille, sat pœnis datum, ait, meorum
 Prime bellantium, capeserta fronti
 Debita victor.

Carpit hinc lectos tibi amica flores
 Veris æterni, atque opifex coronam
 Texit hinc Gnossis; tua namque ducit
 Nomina seruo.

IN S. LAURENTIVM.

ODE XII.

Virente lauro dignus, Apolline
 Maior, corusco pulchrior Hespero,
 Quis te laborantem sub Aetna,
 Extrahat interiore flamma,
 Laurenti, anhelo subiiciens opem,
 Undamq; fundens? heu latus acrior
 Vulcanus hausit, perq; molles
 Inuolitans furit ignis artus.

Infracta

452. DE SANCTIS VIRIS

Infracta virtus damna per, & rogam,
Sauasq; pœnas clarior euenit,
Aurum recoctum ceu camino
Fert decus, & pretium est probari.
Sed te per acres expediet faces
Ales nitenti purpureus gena
Mulcere verbis doctus, ac vim
Mulciberis bene temerare.
Nam cur Tyrannorum pœre das latus?
Suam nec horres ingluuiem feri?
Quid astra iam dudum moraris
Digne poli meliore flamma?
Te, te coruscum laurus Apollinem
Novit, virenti Mulciber arbori
Parcet; nec arescet caduca
Illam comas positura fronde.
Oblivioso pectore seruidas
Remitte curas; fontibus uuidis
Solatus ætæ, quos minister
Membra rigans tibi fundit ales
Tutor piorum, laurea vinciat
Victrix ouanti tempora; frondibus
Et sparget æternis odorem
Romulidum potior triumphis.

I N S. B L A S I V M.
 Cùm Neapolis laboraret Pa: isthmijs.

O D E X I I I.

C *Ampana Siren ut graue palleat*
Vides, nec acrem ferre luem queans
Fances

Fauces laborantes, maloq;
 Tabifico tumeant rubentes.
 Dissolue morbum; nam tibi talium
 Vis est, & olim suete benignius
 Acuminato vepre fixum
 Damna per expedisse guttur.
 Te sub cauta conueniunt specu
 Aegraq; Cerus vulnere, & horrida
 Tigres, & Vri cinnuolutis
 Cornibus, & rigide Leana
 Cinxere; mirum quod foret accolis,
 Quicumque Siluani tacitas domos,
 Et montis Argei recessus,
 Armeniamq; tenent Sebasten,
 Vt belluarum tutus ab impetu,
 Saus & Vrsis Paonia manu
 Acuta sanares malorum
 Auspicio potiore Phœbi.
 Laboriosum guttur, & asperas
 Vt cumque fauces, Diue, tueris;
 Impunè non dispreta perdet
 Difficilis, tumidaue glandes.
 Adsis, & acri lonè periculo
 Sirena serues; te puerum cadens
 Examen ambit, teq; matres
 Crinibus ingeminant solutis.
 Eheu prateri quam miseret mali,
 Luctusq; qui non fleuimus improbi
 Morum? valentem quem reliquit
 Dira lues? & iniqua Clotho
 Quibus pepercit? quemlibet impotens
 Tentare, & ardens inficere efficax

Contaminata labe , in altum
 Exanimis cumulans aceruos .
 Superstes vnus vix puer impia
 Contage restat ; mater vt oscula
 Libauit , amplexuq; pressi ,
 Traxit vtramq; simul ruinas
 Amor dolosus : ebibit , ebibit
 Atrumq; virus protinus , & luem ,
 Deliberata morte Natum
 Ausa sequi propiore fato .
 Insigne tantis presidium malis ,
 Vrbiq; mæste labere candidus ;
 Decurre Cælo , iure partes
 Nam tibi dat scelus expiandi
 Pater benigni prouidus auxili ;
 Sat criminosi funera vidimus ,
 Domoq; desolauit altè ,
 Et miseris viduauit vrbes
 Bacchata latè pestis , & incubans
 Immanè terris . me quoq; gutturus
 Tentauit inimites per ætus
 Feruor , & horribili tumore
 Pressit pauentem ; iamq; salubribus
 Mutare quero perditâ ; dum mihi .
 Adsis relaxatis medendo
 Faucibus , & solâs reuinctas .
 Tu me per Isfomon gutturus expedis
 Angustum amicus , nec finis anxium
 Ceruicè tuâri , phaselum
 Syrtis agit velut æstiuosa .
 Tu me aueris , nec metuum æduem ,
 Suspectâs auginam , atque paristhonia ,
 Sauiasq;

*Sanaſq; tonſillas, & arcto
 Limite ſollicitam ſynanchen.
 Quid triſte faucēs obſtruat, unice
 Securus, & qua viſ reprimat dapes
 Inobſequentes, ore vetans
 Pocula liberiore duci.*

IN S. IGNATIVM Martyrem.

O D B XIV.

Ignati, alumna pignus Iberia,
 Quem Roma fortem vidit, & igneum
 Inter frementum belluarum
 Ora, fame ſtimulante anhelæ:
 Inuicte pœnis; Romuleæ mouent
 Non te ſecures faſcibus aſpera,
 Non ſeuus ignis, non Auernus
 Ipſe ruens Acheronte toto.
 Urbis theatro viſ generoſior
 Proluſit; artus dum male differunt,
 Carpunt & inſani Leones
 Quos Libye ſitiente terra,
 Coelant uè ſaltus Armenia horridi,
 Et qua ferarum monſtra minacium
 Hircana tellus belluoſis
 Parturit inſidiata luſtris,
 Eduxit acres acer Amor ſeras,
 Pradamq; ſecit, cauſa & Amor ſtetit.
 Crudele cur lethum ſubires
 Strenuus, imprimereq; morſus
 Leo cruentus, nec necis inſolens,

Agente

*Agente flamma; scilicet hac Amor
 Tentavit ardens pectus; hic te
 Feruor in indomitos leones
 Misit volentem; sed melioribus
 Acerba quondam vertet, ut athere
 Alto reponens dissipatos
 Dente fero recreabit artus.*

IN S. IGNATIUM Martyrem.
 Alludit ad illud. Quis me separabit.

O D E X V.

Quem tu compedis aurea
 Nodis, acer Amor, vinxeris arctius,
 Nulla dissociabilis
 Vi, se pollicitus perpetuum, Deo
 Diuelletur amabili;
 Usque harebit amans ambitiosior,
 Charo Numine distrabi
 Ignarus; chalybem, ac tela nitentia
 Acri lumine viridus
 Cernet, nullus erit, quem fugiat gradum
 Mortis, seu capitis minor
 Duris subijciat colla securibus,
 Siue artus lacer unguibus
 Hamatis, pluuio sanguine disfluat;
 Flammas in medias ruet,
 Aetnamq; impostam perferet, armaque
 Temnet, telaque Norica
 Fortis; quippe regit vis adamantina
 Pectus cedere nescium,

In cadem celorem proripies ; Amor ,
 Virgas, iuraque fascium
 Ludentem ; subeat damna bipennium
 Largus magna anime , ac ferox
 Cordis , notus amans rebus in arduis :
 Cautes haud secus aspera
 Fractis obstititit fluctibus Adria .
 Non vlla querimonia
 Diuellent Vacuum diuite copia ;
 Nudam pauperiem haud crepat ,
 Nunc culpante sibi munera Liberi ,
 Parcarn nunc Cererem fame :
 Illi non Tyria lumina purpura
 Pulchra preniteant fide ,
 Non quicquid tenuit diues Achamenas :
 Vinclo quem tenet aureo
 Voti fidus Amor , soluere fixissimam .
 Non si Terrigenum genus
 Inuictum redeat , si validus Mimas ,
 Et vis firma tricorporis
 Quondam Geryonis , certet amantium
 Certis viribus , & cadet
 Ingens Porphyrion vertere pertinax .
 Quin vis magna potentium
 Caelestium , haud quatiet mente volubilis
 Non alti arduus etheris
 Vertex , non Thetidis caca profunditas .
 Non hunc vita superstitem ,
 Suprema Lachesis non solitet die ;
 Non voluentia saecula
 Quae sint , quae fuerint , quae trahat Atropos
 Mox ventura nepotibus ,

Illum

458 DE SANCTIS VIRIS

Illum dente lupæ pone sub aspero,
 Getulæque sub unguibus
 Ursa, non Libyes attonitum fera
 Pæthæ demoucant fide,
 Horrentes Siliæ non Erymanthidos
 Apri, vel Nemeæ horrida
 Nutrix, & rapidis foeta leonibus;
 Frangi se sinet, ingeni
 Infractus, solidi roboris integer,
 Tantis stabit atrox malis.
 Ignati lacerans viscera deripit
 Deuotus leo sanguini,
 Nec distractus amans abstrahitur Deo;
 Cunctantem quoque belluam
 Ausus non humili voce laceffere;
 Pavit Marmarica fera
 Membris purpureis ingluuiem, & suis
 Malas horribiles dape,
 Ipsa victor amans morte ferocior.

I N S. M A R T I N V M.

O D E X V I.

Non Pallas armis, non Polyhymnia
 Insignis arte, & carminibus, tuas,
 Martine, laudes Martiales
 Per memoros Heliconæ fastos
 Aequabit. ò vis Martia militis
 Illustris olim luce sub arca,
 Virtute maior, te ferocem
 Per medias rimere cades

Scythæq;

Scythæq; , & acri Medus acinace ,
 Dacusq; Parthusq; indomitum genus;
 Et laurea Pallas reuinxit

Tempora, gramineoue seruo.

Deiecit acres agminis impetus
 Spectata virtus plus vice simplici

Depraliando; nec secundis

Auspicijs male tuta inuit

Fortuna tacis lubrica motibus ,

Sed certa Virtus, visq; adamantina

Heroa sortem temperauit ,

Haud temere subitura fatum.

Mœrens egestas non aliter famo

Domabilis , te sollicita prece

Ambit benignum ferre dextram ;

Et chlamydem secuisse pictam

Ferro conusco : sic Acherontium

Regnum fatigas ; sic Capitolio ,

Et voce suspendis beata

Exuias generosus Orci .

Martine Thracas nunc age barbaros

Vrgere fas , & pellere sedibus

Mauros rebelles , exulesq;

Proijcere in Libyes arenas .

Tutela presens, & decus imperi

Per signa castris : te tremat impius.

Sicamber aris , Saxonum te

Ora regi indocilis Quirino .

IN S. PAVLLVM primum Eremitam

ODE XVII.

Prin

P Rinceps latèbra cultor inhospitæ
 Profunda vestigas nemora, & specus,
 Et septicornis lustra Nili,
 Antraq; Thebaidos repostæ,
 Quà palma nutrix brachia porrigit,
 Vmbraq; præbens hospitium, eripit
 Cancro calenti, quaq; pellit
 Lympha sitim, trepidatq; labi
 Virente ramo, & frondibus hispida
 Inuoluis artus; tegmine & hoc tegi
 Antonium iuuit, togato
 Romulidum potiore textu . . .
 Ipse ut Boota sidera videras
 Reptare terris, tardius & polum
 Ambire gyro, vota supplex
 Ingeminans Superos ciebas;
 Certas in horas carmina digerens,
 Deo potitus scilicet intimè
 In pectus illapso, atque sensus
 Purpurea subeunte flamma
 Ni clarus ortu Sol caput efferat
 Haud, Paulle, amorum desinis, ac precum;
 Obliviosus seù soporis
 Seù dapis exiguae, minister
 Quam cornus olim dictus Apollinis
 Deservè suetus; continuit famem,
 Dapemq; rostro immittit ales
 Prouidus in tacitum cubile . . .
 Nec insepultus prædâ iaces feris;
 Fodere (mirum) protinus unguibus
 Humum leones, & laborant
 Puluere compositum supremo

Texisse gleba : te socia specu
 Fleuere Luca ; te rigida Tigres,
 Vrsiq; , Pardi ac discolors
 Ingenuere ululante flua .

IN S. VINCENTIVM.

ODE XVIII.

B Ene ominato nomine nobilis
 Heros, Ibera digne propagine,
 Gentis Valentina superbum,
 Victor io, domitans Tyrannum.
 Nequicquam acutis subijcit ignibus
 Dapes cruentas, aggerat & rogam,
 Cratesq; substernens ahenas
 Versat agens, lateriq; seuit.
 Frustra cruentum barbarus obijcit
 Feris, & uncis alitibus; fames
 Nil belluarum seuit uni,
 Parcior abstinuitq; prade.
 Phœbeus ales terruit unguibus
 Custos, fugaces increpitans feras,
 Nec fuit impermissa carptim
 Membra rapi, vetuitq; tangi.

IN S. SEBASTIANVM.

ODE XIX.

I llustris heros, non semel acrius
 Versate ludo Martis in arduo,

462 DE SANCTIS VIRIS

*Mucrone formidatus olim ,
 Et spolijs humeros onustus .
 Spectandus inter fulmina militum
 Decorus armis quam celer impetu
 Percelleres vim barbarorum
 Cade metens , gladio & fatigans .
 Qualis coruscum tendit ab aethere
 Mucronem Orion ; scilicet horridos
 Nimbos , & immanem procellam ,
 Et rapidos minitatur imbres :
 Doctum per auras tela Cydonio
 Contendere arcu , figere & obuios
 Hostes premendo te Scytharum
 Agmina , te stupuere Parthi .
 Nequicquam athena restitit agilis ,
 Ferriq; lamnis non penetrabile
 Pectus ; per obstantem subiuit
 Interior chalybem sagitta .
 Eheu quis altè nunc iaculo ferit
 Te Martialem ? qua male depluit
 Athena tempestas penetrans
 Dulce cor , impavidumq; pectus ?
 Ni te impiorum vis male barbara
 Defixet ; arcus vulnere nobili ,
 Magniq; Amoris te teneri
 Diceret aucupio Thalia .*

IN S. ANTONIVM.

ODE XX.

Silvarum latebras , & specus inuium ,
 Antoni , peteres cum puer insolens ,
Silua.

Silvanus nemorum claustra virentium

Reclusit pius hospiti .

Tum sic ore refert. Quò properas puer ?

Quem monstris reuocant Tanara turpibus ,

Coniurata tui uertere consili

Mentem , & propositum recens .

Eheu quanta tonat concita turbido

Tempestat Acheronte ? heu tibi Cerberus

Oblatrans inhiat ; iam Furia irruunt ,

Et cacas agitant faces .

Non Plutona times agmina militum

Cogentem exitio , cade rubentium ?

Orci (prò pietas) immeritus puer

Pasces ingluuiem , & famem .

Audin per filias exululantium

Vmbrarum strepitus ? hinc Erymanthius

Eluctatur aper , vel Nemees Leo ,

Illinc Armenia Tigres ;

Aut dorso coluber squameus emicat ;

Ah ne redde tuo dipsadas ebrias

Tabo. Lerna tibi funditur anguium

Nutrix vda palustrium .

At tu Coelicolum praesidio ferox

Nequicquam exitij monstra minacia

Ludes , febilium castraq; Manium ,

Alcmena sobole acrior .

Spelunca statues exuuias Stygis ;

Iamq; angusta diem proferet accolis

Silua Relligio ; post hyemes breues

Condes tecta frequentibus .

464 DE SANCTIS VIRIS
IN S. ANTONIVM.

O D E XXI.

Insolens cacas nemorum latèbras
Tendis , Antoni , puer expeditis
Vrbium curis , & inhospitali
Conderis antro .

Certus inuisos agitare Manes ;
Castra nec terrent , Erebiq;e vulgus ;
Turpe ridebis specie minaces ,
Turpe fugaces .

At ferus contra mouet arma Pluto ,
Millo iam turmas ciet , & cohortes ,
Vota dum fundis pius , atq; monstris
Vrget inermem .

Te petet latis aper & sculetis ,
Centiceps Lerna petet bydra , quemq;
Nutrijt quondam Nemeæ Leonem
Horrida , finget ;

Vret & Solis iubar æstuosi
Accolam terra domibus negata ;
Vret & brumæ glacies , Iouisq;
Aura nocentis :

Sed gradum mortis generosa nullum
Horruit Virtus ; vigil & clienti
Damna descendit , neque frustra opaco
Credidit antro .

IN S. NICOLAVM EPISC.

O D E XXII.

S Iticulosi gaudet Iapygis
 Liquore tellus, regnaque Daunia.
 O magne factis, Diue, fama
 Nobilis à Lyciæ Sacerdos.
 Te pauper ambit munere prodigum,
 Quandoq; plenis filia nubilis
 Annis reformidat procorum
 Vim, temere in Venerem ruentum.
 Succurre damno, ne male prouat
 Pudorem egestas, præda Cupidinis
 Iniurici; forma neu sit
 Dedecori, opprobrioque fama
 Venatis auro, materie mali;
 Ni, Dius, censu sollicitus iuues,
 Dotale munus ferre velox,
 Præsidium trepido pudori,
 Largus bonorum. Sic tibi roscidos
 Perfundit artus nectare, & imbuat
 Virtus, & ad plenum perennes
 Fontis opes, scatebræq; manant:
 Mirata gens est torrida Sirio,
 Nec hospitalis Naiadum choris,
 Decurrere arentes per artus,
 Perq; leuem cinerem liquores.
 Nec fabulosa Pegasus unguis
 Effodit ales Bellarophonius
 Vndas, nec Heros pertinacem
 Isacides filicem refregit.

I N S. I A N V A R I V M
 Patronum Neap. Ciu.

O D E XXIII.

CVstos, Quirini Castore certior,
Sirenis alma, si quis amor, pijs
Accurre votis, & labori
Sollicito, solitus tueri.

Testis meorum Parthenope pauens
Votorum; acerbum seû metuat Scythen,
Thracumque classem Bosporanam,
Seû cineres regerat biuertex
Veseuus, ingens contremuit iugum
Patente Averno; fulminaque ignea,
Globique saxorum per auras
Insolitis tonuere nimbis.

Sed peruicacem protinus edomas
Cyclopa, sensit frana licentia
Iniecta Vulcanus, nec ultra
Parthenopen violauit igni.

Quandoque (miram) spumens astuat
Cratere sanguis, temperat ignibus;
Flammeque deuota ruinis
Hesperia subito recedunt.

Sensitque Siren munera, viuidi
Et vim cruoris; liquitur ut rubens,
Et verrice aduerso tepentes
Purpureæ micuere gutta;

Ceu Sole acuto diffluit alitis
Labor Sicana; ceu Notus Alpibus
Nivesq; diffinxit, geluque
Tabidus, & soluit pruinas.

O solue curas, & nimium grauem
Metum, tumultus & male concitos

Componere, clademque imminentem
 Verticibus bonus auctor arce.
 Tu magne custos in trepidis doces
 Sperare rebus; dum violentior
 Pars, vulgus, irarum nocentes
 Miscet agens sine lege motus.
 Tu cuncta presens horrida temerere
 Iubes; timoris sic ego desino,
 Securus ira, te fouente
 Otia, te placidam quietem:
 Nunc grata Siren dedicat aureum
 Torquem merenti, diuitem lucidum
 Bacca, pyropo seu rubente,
 Seu viridi potius smaragdo.
 Vides ut ades marmore candido
 Assurgat altè, dadala Memphæos
 Delubra vincens, barbarorum
 Mole prior, Tyrusq; tectis?
 Retunde ferrum, telaq; ciuica,
 Bellumq; pestemq; in Scythicas age
 Classes, vel amentem Tyrannum
 Austriadæ domeno rebellem.

IN S. AGNELLVM
 Patronum Neap. Ciu.

ODE XXIV.

O Quæ virentem Calliope tenes
 Cynthum canoro gutture nobilis;
 Et voce acuta, temperatam
 Tange chelyn meliore plectro.

Formidoloso muta silentio
 Suspensa nuper torpuit ilice
 Pendens ; pauentes & sorores
 Pierio latuistis antro .
 Iactauit atras Tisiphone faces ,
 Et viperinos horrida pratulit
 Crines Enyo , perq; pallentem -
 Ore minax equitauit urbem :
 Eubæa Siren agmina barbarum
 Auara præda mæsta perhorruit ,
 Regniq; Campani ruinas ,
 Cum trepidos adamante postes
 Muniret amens , saxaq; tenderet
 Edura nitens , puluere & aneos
 Armaret euripos , fenestris
 Tela sagittiferis retrudens .
 O magne custos desine lenior
 Denominari , fortior emica
 Leo , proteruos frange , & ausos
 Parthenopen agitare motu .
 Seù mitis Agni nomine foedera
 Componis aquis , sæuaq; detonat
 Tumultuosa plebis ira ,
 Et posuit furor inquietus
 Silente vulgo : fas erit auspice
 Tanto , nocentes temnere Erinnyas ;
 Sic tuta Siven , explicata
 Fronte , metus animo reponet .

IN S. THOMAM CANTVAR.

ODE XXV.

Quom

Quem certa firmat robore Romulo
 Virtus, acutos spernet acinaces,
 Regumque vibratas secures
 Cernet atrox, acieq; fixa
 Bellator acer, fundere prodigus
 Vltro cruorem vel tapitis minor,
 Fas, & Quirini iura Patris
 Libera non timidus rueri.
 Hac mente Thomas restitit impio
 Fortis Tyranno, atq; illacrymabilis
 Ferrum recepit, non ahenis
 Vectibus, atq; adamante multo
 Muniuit ades; templa recludite,
 Dixit, furori cedite barbaro,
 Nec more castrorum tueri
 Sacra libet, veteres & aras.
 Delubra Pallas scilicet agide,
 Hastaq; seruet? Marte tubimus
 Sedes piorum? bella Thraces,
 Bella Getæ moueant, Scythæq;
 Non dimicabo motibus asperis
 Obnixus; adis sed penetralia,
 Portaſq; non clausas subibunt,
 Me faciles referante postes.
 Sic ille collum tradidit obuium
 Telis nocentum; tinxit & infulas,
 Tinxitq; ceruices securi
 Purpureas, & acuta mitra,
 Sacrasq; vittas, templaq; protinus
 Sparſit cerèbro. prò pietas prope
 Natalis, ò Regum Britannum
 Prisca fides, nec amoris exlex.

IN S. PAULINVM.
De acceptis à Turca damnis.

ODE XXVI.

Cruenta Siren vulnere Thracio
Maret; secundo Marte superbijē
Hostis venidens vsque prada, &
Hesperia spolijs opimis.
Turpis Tyranni serua vocabitur
Eubaa Siren nobilis? (heu pudor,
Prò nomen ingens Italorum)
Colla iugo generosa quondam
Attrita flectet Parthenope decens &
Hispaniarum, & ditis Iberia
Germana, & heroum, ducumq;
Magna parens, procerumq; nutrix.
Paulinus olim hoc cauit Anicia
De gente Princeps, scilicet hostibus
Venalis ultro; exemplo amoris.
Ille tulit veniens in eum
Moresq; , fas & Prasulis. Haud diu
Nolana pubes sub duce barbaro
Captiua (dixit) flebis, ibo
Turpe iugum excutere, aut parire.
Cælum secundet vota; Ego Civium
Reuineta nodis brachia ferreis
Vindex resoluam, & rursus arua
Marte colent populata Gottho.
Meo rependam sanguine, vel graui
Labore Natum. sic iuga libera
Cervice demam, complicatis
Loraq;

Loraq; dissolūam lacertis .
 Hac mente se se credidit hostibus ;
 Magnus Senator venijt. ò amor,
 O prisca regnantum Quiritum
 Roma Parens, & alumna Regum.
 Fertur virili consilio ferox
 Insigne acutum, frontis & insulas
 A se remouisse, & lacernam
 Vilem humeros posuisse circum ;
 Donec laboris seruitio graui
 Referret auctōr pignora matribus ;
 Ciues & ignaros, suamq;
 Posthabuit pius exul urbem,
 Perferre promptus qua sibi destinet
 Vis impiorum, seu iubeant solum
 Versare pigrum, siue collo
 Dura pati iuga, dura vincla .

IN S. PAVLINVM.

O D E XXVII.

P Auline, fascēs te neq; nobiles
 Mouere Roma principis Urbium,
 Nec te Quirinales secures,
 Purpurei neq; lux Senatus ;
 Non te decora flaminis insula
 Nola morantur, dum redimas tuos ;
 Venalis heros barbarorum
 Regibus, horribiliq; Gottho .
 Cui tu colonus munere seruias
 Minus decore ? pomaq; deliges

*Feracis Autumni? rubentes
 Siue rosas calatho repones?
 Versabis agros scilicet, & solum
 Ligone findes, & stimulo boues
 Urgebis acri? vel iuuenecos
 Indociles ad aratra iunges?
 Suetus ferocem flectere Cyllaron,
 Curru aut per urbem quadrijugo vehi.
 Septem quis ò miretur arces,
 Et domino Latium Quirite?
 Cum tu propago stirpis Anicia
 Mutes secures sponte ligonibus,
 Et rostra rastris, & nitentem
 Setigera trabeam lacerna.*

IN S. FELICEM.

ODE XXVIII.

Nunc iunge Clio carmina barbito,
 Vocemq; acutam cum fide Teia;
 Sollemne Felici cadenti
 Nola facit, repetitq; vota.
 Illum latebra praesidio, & specus,
 Cacisq; tectum sub penetrabilibus,
 Curis, fatigatumq; poënis
 Arte noua tacitum doloso
 Repente textu texit aranea,
 Opemq; laxis visceribus tulit,
 Peplumq; sollers dedalèum
 Sollicita properauit aluo;
 Labore grato foeta volubiles

Obtendit orbis orbibus : amula
 Quæ quondam Arachne victa cessit,
 Pallada nunc superans minorem :
 Mirum videri quod fuit omnibus,
 Campana quicumq; arua tenent , iugum
 Leucesq; Abellinosq; saltus ,
 Collibus & Gecalen supinam ,
 Lateret ut semotus , & unice
 Securus hostis , nec caderet malè
 Obiectus armis barbarorum,
 Penelopes potiore textu .
 Oblivioso stamine credulum
 Delusit hostem , telaq; vertici
 Devota ; lethi perq; acuta
 Expedijt celerans Arachne .
 Ut illa textus agglomerat leues ,
 Eviscerans se ? strenua fallere
 Gotthumq; vastatorem , & acres
 Vandalia populos , vagando
 Mirè sagaces , Hæmonia canum
 Odera cœu vis ; scilicet impios
 Cyclopa , immanemq; turmam
 Decipiens opifex amica
 Exclussit . antro concidit irrita
 Vis cuncta latè depopulantium
 Urbesq; camposq; , inquieta
 Quæq; diu tonuit procella
 Resedit omnis ? finibus Italis
 Cedens ut hostis stamine luditur
 Inglorius ; vindexq; Arachne
 Distra viri , per operta tela .

474 DE SANCTIS VIRIS
IN S. DIONYSIVM AREOPAG.
Galliæ Patronum .

O D E XXIX.

O Lux Pelasgi nominis, ò Parens,
Quem Martiali Gracia curia
Præfecit olim, ius seuera
Arbitrio Nemesis tuentem;
Inauspicata sed sapientia
Decreta Paullus corrigit, abditum
Numenq; prodit, te proterui
Consilij haud nimium tenacem
Monente Cælo: namque cadens dies
Repente pallet, noctis & insolens
Apollo, quem seiuncta longè
Luna tegit, coëunte cornu;
Sic te loquuto: nam quid inhorruit
Natura monstris? quid trepidat soror
Texisse Phœbum? curuè nondum,
Emeritos premit umbra currus?
Aut ille rerum maximus arbiter,
Saturnq; Mundi mole sub ardua
Dan nis fatigatus laborat
Tristior, aut noua vis labantis
Orbis ruinam ducet, & obruet
Mortale corpus; dissociabili
Compage Natura fatiscit
Ecce solum, quatiturq; nutans;
Iam nec Diana splendet amabilis
Sub Sole vultus; pallida sidera
Mœrent, & informes reducit

Turpe Chaos reuocans tenebras .
 Quis fabulosum Pelion aggerat
 Ossa ? Typhæus quis nouus incubat
 Notus gigantèi tumultus ,
 Atque minis Superos laceffens ?
 Hæc nempe Graiùm ludicra dedocet
 Commenta Paullus ; quin lacerum Deum
 Narrat laborantem probrosa
 Sub trabe , sed miserante Cælo .
 Quamquam sepultis tum quoque Manibus
 Reclusa lethi ianua , nec leui
 Montesq; diuulsi ruina ,
 Et fragiles genuere cautes .
 Insigne Celtis præsidium , iuga
 Transcendis Heros impiger Alpium ;
 Quà temperat fœcunda campos
 Sequana , Parrhisiosq; lambit .
 Diuiniorem sedule nominum
 Interpres , alta mente profundior ;
 Sciens Magistratusq; terni ,
 Agminis aligeri recenset
 Et iura , & ortus . quin venit obuia
 Mater Tonantis , ac prope iam Dea
 Refulsit incessu virago ,
 Ora Deo , similiq; Nato .
 Hac te merentem laude superbius
 Fanum retentat , Gallia quod memor
 Eduxit alta mole Memphin
 Arte noua , & Babylona vincens .

IN S. LUDOVICVM
 Galliarum Regem .

O D E XXX.

N *Vac Gallicani nobilis imperi
 Regnator adsis ; te Polyhymnia
 Vocalis aternat Garumna
 Propter aquas, Rhodaniq; ripas,
 Humana ut altè sub pede despicias,
 Magnos acervos diuitis India,
 Persaq; gazas, atq; opum vim,
 Pauperiem reparare largus ;
 Nec tu paterno iure superbiens,
 Setis sed horres asperioribus,
 Duras fatigatumq; corpus
 Stamine quod Cilices laborant .
 Leuare longo seù Solymen iugo
 Tendis cruento purpuream Deo,
 Bethlenq; regnatam superbo
 Tollere deproperas Tyranno .
 Depraliantem puluere Thracio
 Mirantur hostes, oraq; Gallica
 Franis lupatis temperantem,
 Cornipedem & stimulis agentem .
 Duxes triumphum, ni Nemesis vetet
 Vltura gentem perdere pertinax
 Eduram, & inuisas necato
 Inferias referens Parenti .
 Conuerte bellum, telaq; barbaro,
 Quicumque pugnax milite patrijs
 Minatur agris, regiamque
 Vertere amat utens columnam .
 Potes tumentem ponere lurida
 Cervice strumam, vi haud alijs data*

*Sic notus heres sceptrâ Delphin
 Ritè tenet, patriâq; præstat
 Virtute pollens : te stupuit pauens
 Phœbus nec artis præsilium suæ,
 Machaonis nec iura doctum
 Sedula, Pæonio sue succos.*

A D B R A N C I V M.

I N S. A L E X I V M.

O D E X X X I.

Q*Uæ saxa Memphis barbara diuiti
 Subnectat aula, cadua vel Paros
 Ne quare, cura neuè inani
 Multa leuem trepides in usum;
 Squalor paternis sub penetralibus,
 Notoq; quondam sub lare sordidus
 Sponsa, ac Parentis dulce votum
 Connubij breuiore flamma
 Alexis: idem qui fuit haud nitet
 Vultus, rubentis flore prior rosa,
 Obscurus agnosci, capillis
 Asper, & horridior videri.
 Quò forma fugit plena Cupidinis
 Intaminati? quò decor, & Charis
 Spirans amores, excubare
 Sueta genis, roseisq; malis?
 Quid ò latèbra pumice conderis
 Sanguis Quirini? nobilis ut iaces
 Hæres, & hospes? cui paternum*

Splen-

*Splendet ebur, Latiusq; census.
 Quis purpuram auro deproperet tibi,
 Latumq; clauum? quis trabeæ decus
 Reponat? & Patrum secures
 Anteferat, dominosq; fascēs?
 Quis flebilem sponsam eliciet lare
 Damnata in imo? dic age latior
 Maturet, in formemq; Alexim
 Restituat potiore cultu.*

I N S. A L E X I V M.

O D E X X X I I.

Vltro seueram pauperiem pati
 Amas, propago magna Quiritium,
 Et urbe mutas Martiali
 Assyrias peregrinus oras;
 Vitamq; sub dio exul agis, tori
 Amica damnans scœdera, connubi
 Expers; fugacem te querelis
 Sponsa virum repetitq;, & altè
 Suspirat; eheu menè procul fugis,
 Alexi dulcis, plus nimio breui
 Amore nexus? quis te acerbat
 Mente noua malesuadus auctor?
 Lucro reponam me tibi commori;
 Amor fugacem consequitur virum,
 Detrectat Alpes nec niuales,
 Aut Rhodopes superare cautes.
 Cur lege nulla me comitem abnegas?
 Inire certam semper iter, plagas

Tecum

*Tecum per omnes , nec dolosam
 Ferre iugum pariter laborum.
 Ah si pudici maxima pars tori ,
 Alexi , nostro pectore velleris ,
 Restinguat vltro nuptiales
 Atra suis Libitina tadis .
 Sed mens inertis nescia Cypria
 Decora puri floris honoribus
 Gaudet , nec illibatus ungue
 Carpitur , aut violatur aura .
 Tendit nitentes diues Hymen faces
 Frustra , vel icit fœdera pronuba
 Iuno : per auras errat albus
 Qualis olor trepidante penna .*

IN S. BENEDICTVM.

ODE XXXIII.

Heros Casini nobilis accola ,
 Cui fabulosi cessit Apollinis
 Cortina , & ementita Pitho
 Altera , tu tripodes , & aras
 Insanientes deijcis , ardua
 Delubra vertens . muta silentio
 Oracla reddis , ludere olim
 Vulgus iners nimium dolosa :
 Tum sic futuri Relligio sciens
 Effata . mutas alite dextera
 Molles penates rupe dura ,
 Et tacito filia cubili ,
 Curis fatigans asperioribus

Immu-

Immune pectus Cypridis, ò decus,
 O Nursia Sol, & Sabini
 Magna satù generis propago.
 Opes auitas cogere nescius
 Leues in usus, spernere fortior,
 Catusq; damnas, & malignum
 Vulgus, amans humilis latèbra.
 Frustra Citheres te puer improbus
 Tentabit igni, pectora candidum;
 Et tela nequicquam pudori
 Tendet agens malesuadus arcu;
 Vulnus seuero vulnere prouidus
 Vitas, cruentas corpus vt hispidum,
 Tueris & florem pudicum
 Inuolvens per acuta dumi.
 Fama tuorum macie clientium,
 Fecunde Regum, & prole Quiritium,
 Quos Roma clauo Vaticano
 Destinat, imperioq; magno.
 Te mille Virtus ambiet insulis
 Honore dignans tergemino tuos,
 Et mille designans Olympo
 Indigetes Superis reponet.

IN S FRANCISCVM AB ASSISIO.
 Nomine cuiusdam ex eius familia.

O D E XXXIV.

Duis amicus institui tua,
 Francisce, norma temnere diuitum,
 Et pauperum partes tueri,

Iure

Iure minus mihi peierato ;
 Vt obligavi pauperie caput
 Fidum , remisi quarere patrum ,
 Aversu auro , censum ; & omnem
 Materiem trepidi tumultus
 Summoui , Olympi dote beator .
 Aeterna curans ut feror arduus ?
 Leuemque spreui fumum , & vdam
 Castus humum , exiguo renidens .
 Non infularum me tenet inclytus
 Nitor , trahentem syrma Quiritium ;
 Et Vaticani splendor ostri
 Haud oculos hebetavit acres :
 Liuoris expers omnis , honoribus
 Vltro ter amplis abstineo reus ;
 Et inuidendis pauper aula
 Hesperia titulis carebo .
 Fortuna ne quâ destituat restans ,
 Minus laboro ; nec tenuem crepo
 Stipem perrando coactam ,
 Aut Bromium , aut Cererem malignâ .
 Non occidentis me quatit impetus
 Arcturi , & Hædi , scænoris vberis
 Mendace fundo , seu niuosa ,
 Torrida seu magis astra culpet .
 Trahit rubentes cui bene purpuras
 Spartana virgo , decolor occupat
 Hunc discolorem pallor ; exest
 Atque animum nimis ægra cura .
 Nec splendor auri subsequitur breuem
 Herum , vel Afri muricis ; at nigri
 Pompa pheretri , atroque busto

Nigra faces Libitina tendit.
Acuta cudit tela pecunia
Fames ; quietis Urbibus otium
Exemit , iris regna miscens
Acribus , & populos duello .
Non obsoleto pumice Memphæos
Superba matrem pergama : pauperes ,
Arctiq; delectant penates ,
Ac tenues sine sorde lana.
Sic , Diue , culpas , sic premis impij
Tu damna secli , reddis & aureos
Mores , ut aurum temnis , arctis
Sub laribus nimium locuples .
Doces Magister pauperie , sitim
Domare , & arca mittere copiam .
Nec spiritus flagrans habendi
Purpureas inhiabit undas .

IN S. FRANCISCVM AB ASSISIO.
 Cum ad martyrium properaret.

O D E XXXV.

Non te cruentam sponte iubet necem
 Perferre Diuum rector , & arbiter
 Vita , nec immiti sub ictu
 Tingere purpureas securus .
 Circa nocentum nempe animus tibi
 Urbes Scytharum , & littora Thracio
 Regnata regi . barbarorum
 Viget Amor subiisse fines .
 Acerbiorum desine vulnerum ;

Hand

Haud te moratur , mox tibi liuidos

Pedes cruentabit , manusq;

Figet Amor bonus auctor ictus .

Iam iam fatigat , vulnus & imprimat

Ardens , & olim qua posuit Deo ,

Tibi reponet ; iam volucres

Ales agit per inane pennas :

Clauoq; (mirum) transfudit manus ,

Femurq; acuta cuspidè persodit ;

Ah diffuis stillante tabo ,

Ah cor hiat , penitumq; pectus .

Palles cruentus , ceu trabe palluit

Deus ; refossis sic pedibus tumens ,

Dextraq; & altè vulneratus

Molle latus , gelidusq; letho .

Te quisquis aqua cernit imagine

Sagax tueri , fallitur ; abditum

Discrimen es , Francisce , quinis

Vulneribus , dubioque vultu .

IN S. DOMINICVM.

ODE XXXVI.

O Luce pulcher nobilis Hesperii ,
Cui Roma princeps ius Sapiëntia
Dijudicanda ritè quondam

Credidit , arbitrio potenti .

Te magna Pallas propulit impium

Impune in hostem ; fulminis alitis

Qualis venenatum minister

Corripuit generosus anguem .

Apronius

Aprumue qualem colle Erymanthio
 Acer molossus consequitur ferum
 Sagax odorari ; & receptum
 Dente premens avido fatigat .
 Gestire visus , fulvus uti Lacon ,
 Es matris aluo ; nec tua longius
 Morata virtus fida ; latratu-
 Increpitas animosus hostem :
 Iam castra cogis strenua perdere
 Ditis cateruas , signifer agminis ,
 Dextras obarmas praeliantum , &
 Consilijs regis vnus aquis .
 Fortis creatur te soboles Patre ,
 Nec prisca virtus degeneri satum
 Famam inquinavit posterorum ,
 Ac decus egregium nepotum .
 Nutrita proles ubere candido
 Accreuit ; & vim pectoris insitam ,
 Atq; ingeni promouit altè
 Lex tua condecorans Mineruam ;
 Huic iuncta Virtus fœdera roborat ;
 Vicunque mores non temere inscit ;
 Testis inuentus , & pudica
 Testis Aquiniadum propago .

IN S. FRANCISCVM A PAVLA.

O D E XXXVII.

S Vme quæsitum meritis honorem
 Nota Francisco pietas , & qui
 Posteris victrix memoranda fama
 Vine superstes

illa

*Illa regnatis data iura rebus
Rege te dicet ; tibi namque seruit
Omne Natura famulantis agmen ,
Omne pauentis .*

*Mirus audiri ; nouus hospes Aetna
Ora Vulcani , rabiemque falles ;
Digeret vilem haud cinerem profunda
Flamma Chimera .*

*Siue Neptunum superare mauis
Lintre non vlla ; stupuere Phoca ,
Doris atque amens stupuit prementem
Humida regna*

*Sicca sub vestigia ; perque campos
Sponte vadentem pelagi liquentis
Marmore eduro , neque mœsta ponto
Nomina dantem .*

*Protinus grata comites eunti
Lenè succedunt , celerantq; cursum
Aëoli mites anima ; reponit
Africus iras .*

*Castra te Tethys chorea sororum
Ambijt , mirans operosa rerum
Monstra ; vocalem pepulitque concham
Gutture Triton .*

*Bruta quin tellus , lapidesque duri
Arbitrum motus , dominumque norunt,
Cautè seù gaudes leuiore , quercu
Siue trabali .*

*Imbre suspensò tumuere nubes,
Nec tibi aduersa tonuere flamma;
Quà pedem fixi , pluuiam caducam
Aethere figis .*

*Fæda decedit macies iubenti ,
Et graues , eheu , Furia hospitali
Corpori ; multos auido reuexit*

Portitor Orco .

*Sterne te terra , feret aura Cælo
Maior , ignotum caput ater umbris
Conde , clarabit potiore pulcher*

Lucifer æthra .

*Promit obscurum pietas , & imis
Summa permutans tenuat superbum ;
Spiritus infrenem domat , atque dulci*

Sorte calentem .

*Lucidum quondam premet ille Olympum
Arduus ; quisquis populum latèbra
Mutat , & plausum , volucrumque fumum*

Nominis odit .

IN S. FRANCISCVM A PAVLA.

O D E XXXVIII.

Frustra superbi tollimus altius
Cælo lacunar culminis editi ,
Famem nec explet parca quondam
Mensa nitens tenui salino .
Non hæc aurosum consilia , & vetus
Doctrina ; certis non ita legibus ,
Francisce , præscriptum relinquís
Arbitrium , bonus auctor otii .
Nulli superbas census opes ferat
Viuenti in horas ; seû casa fissilis
Exceptet Euros , s' is prociatis

Vim

*Vim Borea : proprias vetabo
 Opes aceruent diuite scenore ;
 Sed fortuiti munere tritici
 Gratentur exili , nec olim
 Fonte sicim pepulisse temnant
 Seueriores . quin prece iuuerit
 Placare Numen , non Halyattici
 Sumptus ; nec aras , atq; sana
 Barbarico decorare saxo .*

IN S. CAROLVM.

ODE XXXIX.

Ille impiato crimine sauijt
 Quicumq; glandem sacrilega manu
 Immisit aptans in Parentis
 Perniciem , vacuumq; vulnus .
 Illum proteruo crediderim satum
 Cyclope , fraudis qui tacita sciens
 Trahauit ignitum tonante
 Oro focum , & nocuam Chimaram ;
 Ausus Quiritem sternere principem ,
 Magni Senatus purpureum ducem :
 Armavit ignem sulphurato
 Puluere , fulminca sub Aetna .
 Quem certa Virtus roborat , huic satis
 Cautum est , nec ire spicula barbare
 Tutus perhorrescit , neq; vltra
 Triste timet vel ab hoste satum .
 Securus ictus presul abeneo
 Thorace nullo pectora munijt

Y

Vltro ,

Vltro, nec improuisa flamma
 Vis rapuit, violenq; telum.
 Elusit artes aucupis, ac dolos
 Euasit, at nunc sidera lucida,
 Et igneas arces Olympi
 Iam tenet, & potiore sorte
 Ardescit; illum Pieris aureo
 Fert grata plectro, plenius & canit
 Vitantem ahens seu a glandis,
 Seu a foci mala, seu a flamma.

IN S. PHILIPPVM NERIVM.

O D E L X.

Philippe, quem nunc Indigetum choris
 Pater Quirinus miscet, & ardua
 Delubra, & aras thure multo
 Dedicat, assimilatq; Diuis,
 Cratera libans sanguinis, & dapem
 Non inquinatam. Te pietas tua
 Prouexit in maius beando
 Ordinibus superum repostum:
 Decus tuorum dulce sodaliū,
 Te Flora mater punicea rosa,
 Calthaq; pingit, lilioq;
 Virgineo, patriaq; seruo.
 Bacchate miris gliscis amoribus,
 Namque estuosum cor laterum diu
 Compage dirupta fatiscit,
 Atq; sinus violens relaxat,
 Perferre tantas impatient faces:

Fœcunde amorum, te genitabiles
 Aura fragrantem, roseidaq;
 Te recreant anima Fauont.
 Ut pura Cælo lumina dirigit
 Potente voto, protinus intremittit
 Tellus resultans, & profundo
 Sollicitas Acheronte Manes.
 Testatus olim scœdere candido
 Loiole amicus, quod iubar ederet,
 Qua fronte latè fulguraret
 Irradians, nouus Hesperugo.
 Nunc iunge Diuos, dum Latij Pater
 Vnâ piorum te sacrat insulis;
 Nos &, litatis inter aras
 Ritè sacris, bonus intuere.

IN S. ISIDORVM Agricolam.

O D E X L I.

BEate cultor Hesperii quondam soli,
 Feracis & gleba potens.
 Qui nunc adauges quinctus heroas, nouo
 Ritu Quirinali sacer;
 Dum mentis alta persecutus otium,
 Et dulce complexus Deum
 Supplex inheres, Cœlites iuuant suo
 Labore, agrestes Cœlites.
 Astris relictis rastra iam splendentia
 Tractantur attritu, & ligo.
 Adsunt parati, ut auxili multum ferant
 Tibi alloquenti Numina.

Labos libenter omnis exantlabitur
Virtutis in laudem tua :
En ut iuuenis illigant nitentibus
Aratra Diui rustici ?
En ut reuoluunt auro inexpertum solum,
Glebam & fatigant impigri ?
Tu mente Cælum dum colis , solum colunt,
Pennis volucres aureis ,
Noui coloni mollium noualium ;
Fidique tutores agri ;
Vlmos maritant illi , & altas populos,
Vetusq; Siluani decus ,
Querceta adulto Libero , vel fulciunt
Palis breuem propaginem .
Illi remoto eburæo plectro lyre
Agri premunt inertiam
Exerciti iam falce , nani & inserunt
Feliciora germina .
At tu laborum , quos ager duros habet,
Precatus obliuisceris .
Post vota , rastris ut iuuat scissum solum
Videre , sementem & satam ?
Mirari aratrum cernuo collo bouum
Auctore suspensum alite ,
Magnos Quirites , regium examen poli,
Iuga implicantes cernere,
Decerpere vna purpuram , mala & tibi
Non institiua , & mitia
Ceu Sole acuto . tanta vis Cælestium.
Amoris hæc tu premia
Iucunda captas : illaboratas dapes
Amor colonus apparat .

*Honore fœderate nunc Cœlestibus
Amore certas mutuo.*

IN B. STANISLAVM
è Societate IESV.

O D E XLII.

Ilustre Regum Sauromatum genus,
Puer, penates, iuraq; patria
Dimittit, & gazas, & auro
Mygdonio laquear superbum.
Curis acutis se procul eripit,
Luxumq; damnans barbaricum, amouet
Quicquid voluptas ebriosa
Obtulit insidians iuuenta.
Frustra tenacem consilij quatis,
Germane, mentem frangere pertinax,
Ferroq; adurgens concitatos
Iungis equos, volucremq; currum.
Vrbem Quiritum iam tenet vnicè
Securus ira, presidio ferox
Cœlestum; & Ignati nepotes
Iure pari sociare gaudet.
Tu gentis altum quid deceat genus
Curas, paterni nominis additis
Vindex, & antiquas secures
Commemoras, veteresq; fascēs;
Nec parcis ira; sed premit impetum
Sistens citatos cornipedas Deus,
Ridetq; si luctaris ultra
Fas trepidans, licet assequare

Pernice curru, non tamen irritum
 Quodcumq; firmus constituit, leuis
 Inuertet, aut quondam retexet,
 Mente semel quod adorsus alta.
 Nequicquam acerbus, iunget ut agmina
 Loiole amica, in precipites minas
 Agèris, & damnis cauebis,
 Ne socium subeat suorum
 Dulces latebras, regnaq; pauperum:
 Illum haud pauentem te celerem sequi
 Insanientes per tumultus
 Vsq; feret bonus auctor ales.

IN B. ALOYSIVM GONSAGAM.
 è Societate I E S V.

O D E XLIII.

Q Valem fatigat fluctibus Adria
 Cautem reluctantè Africus, ac Notus;
 Aut Caspias rupes inani
 Verbere sollicitant procella,
 Gonsaga, sensit te patrius furor
 Fortem, nec alti propositi tenax
 Vultum reformidas; tuisq;
 Consilijs cecidit reuictus,
 Miratus audentem mala perpeti,
 Et quicquid obstat frangere; quem sibi
 Loiola princeps destinatum
 Expediat per acerba rerum.
 Dixitq; tandem cum lacrymis Pater
 Fessus minando; non ego te serus

*Señabor ultra, nec retentem,
 Nate, superuacuo labore
 Urgere mentem; scilicet aspera
 Per verba vim, per verbera concipis
 Robur; bipenni ceu retonsa,
 Taygeto super, alta quercus.
 Iam perge quò te mens rapit, indoles
 Quò ducit; ò spes, ò amor, ac decus
 Gentis relictum, nec morabor
 Longius exagitans volentem:
 Linques Parentes immemor, atq; opum
 Magnos acervos, regnaq; patria,
 Fascesq; Gonsagos, auorum
 Ac titulos, memoresq; laudes.
 Sic ille patrum nobilium decus
 Priscum remisit, claraq; nomina;
 Et dona Fortuna nocentis
 Reppulit haud humili seuerus
 Vultu; decoram pauperiem pati
 Vltro relegit; nec male sordidus
 Opprobriorum visus emptor
 Temnere purpureos penates.*

IN B. FRANCISCVM BORGIAM
 ex Duce religiosum è Soc. IESV.

ODE XLIV.

DEcolor pallet tibi fulgor aulae,
 Squalet Hispanus nitor, atq; murex
 Regius; pulcher nihil Hesperugo
 Splenduit vni.

*Nomen aternat tibi fama noto
Mentis infracta, atq; animi ferocis,
Illa te certis feret acta pennis*

Vsq; superstes.

*Dicet, ut virtus operosiores
Reppulit luxus, & auita iura,
Et Tagi Tartessiaci, atq; Iberi*

Annis arenas.

*Mitte iam curas super aula, & auro;
Crescit infano sitis aucta potu;
Flagrat incensum cor, & estuosis*

Viscera venis.

*Ore delusus vacuo laborat
Tantalus frustra miser, atq; anhelum
Guttur accendantur latices, hiantem*

Deserit annis.

*Dissidens vulgo, indociliq; plebi
Fortis Ignat I noua castra tende:
Roma sic Cælo, ac numero beatorum*

Afferet ultro.

*Deprimens magni sarrape tumentem
Spiritus, fasces, & Ibera iura
Deferens Nato, patriumq; censum,*

Aethere regna.

*Macte iam sacris decus ò tuorum,
Stemma seu temnis, procerumq; fastum,
Purpuram seu tu Latialem, & altum in-*

Signe Quiritum.

IN SANCTOS OMNES.

ODE XLV.

Plectra

P Lectra cui tanges operosa Clio
 Quid canes maius Genitore magno,
 Arbitro rerum, & Superum beante
 Agmina Diuo?

Illius pura generatus aluo
 Iure non impar Deus, ore eodem,
 Imperi fasces tenet haud dirempti
 Numinis haeres.

Mentis aeternae sata vis, & alto
 Pulcher obtutu fluis ò propago
 Magna, par stirpi, ter & amplius, unus,
 Alter, & idem.

Hinc Amor par iure perennè manat;
 Dulce Amor Numen, penitusque amantum
 Pectus innodans, genialis aura
 Spiritus, & vis

Cordis: afflatus Deus ille vtrinque
 Aureo septemgeminus recurrit
 Fonte, sed pascit bifida coruscus
 Tempora flamma.

Nulla vis uni viget aqua Diuo,
 Vna sed tantos propior nitores
 Mater, & virgo, Dea magna (si fas
 Dicere) tangis.

Signifer Coeli neque te filebo
 Ales inuisis inimicus Vmbris,
 Principem fixti metuendus anguem
 Certe sagitta;

Addam & examen, sociasque turmas
 Consili eiusdem, superare Ditem
 Nobiles; illi simul alta Virtus
 Robore mentis

496 DE SANCTIS VIRIS

Restitit, turpes Acherontis Umbra
 Stagna Cocyti subiere nigri;
 Et minax Cœlo ruit Orcus, imo
 Clausus Auerno.

Præuium post hos iuuenem saluti
 Accolam filua memorem? an sodales
 Numinis bis sex Erebi potentes
 Dite subactō;

Martios patres, animæ feroces
 Sponte deuota; famulamq; Romanam
 Flamini magno, dominosq; doctam
 Subdere fasces.

Nulla te, Gusmane, recondet atas,
 Nulla Franciscum; bene pauit ambos
 Alma paupertas dociles superbum
 Temnere luxum.

Te quoque, Antoni, referam silentium
 Principem ciuem nemorum; sit alter
 Blandus auritas pelagi loquendo
 Ducere phocas.

Librat æternas agitata pennas
 Fama Loiola; micat ille sera
 Luce, dux Cœlo velut Hesperugo
 Sidera cogens.

Auctōr ò, vindex hominumq; magno
 Patre seu prognate Deo, pudica
 Matre seu terris oreris, verendo
 Numine regnes;

Neue mortales, tua cura, vanis
 Excidant votis; tibi iunge Thracas,
 Iunge semotas Orientis oras
 Iaponas ultra.

Præsit

Præsit Urbanus Pater vnus Orbi,
 Qui Polum nutu referet profundum,
 Quiq; demissos Erebo rebelles
 Fulmine damnet

AD S. MICHAELEM ARCANG.
 Apuliæ Patronum.
 De excurs. Turc. in oppidum Manfred.

ODE XLVI.

Regina tellus Daunia, pinguium
 Fœcunda frugum, messis & aurea,
 Qua te hausit (insandum) repente
 Barbara vis, violensq; flamma?
 Vt squalet agris horrida vastitas?
 Vt mœsta culmo decubuit Ceres?
 Ignesq; depasti penates,
 Fanaq; diripuere Diuum.
 Impure prædo Thracius Italiam
 Securus ibit? littora remige
 Vicina radet Thrax superbis
 Exuijs miserorum onustus?
 Obliuioso credidit Adria
 Puppes inultus, nec timuit Scythes
 Antenoris fœdus per undas
 Ausus iter vetitum subire.
 Ceu tauriformem cum Notus Ausidum
 Irritat acer non sine limite
 Querente riparum, & coloni
 Solliciti vacuo labore.
 Ne dede, custos, pergama sordidus

Salutis emptor ; ne fuge procius
 Tonante flamma fulgurare
 Arce super , teretiq; glande :
 Ah ne secundum vota nocentium
 Concede turres ; illacrymabilis
 Dura , verecundosq; turpi
 Seruitio prohibe nepotes .
 Cur indecoro vita rependitur
 Probro ? receptis cur spolijs nitet
 Ferox ? & impermissis regni
 Iura breui domino tenentur ?
 Mansfredus olim scilicet impio
 Deuotus Orco mœnia condidit ,
 Quem fulmen afflavat Quirini
 Ritè Patris nimium proteruum .
 Hoc ille fontes immiserabiles
 Adurget ultor sub inguè Tartara ,
 Hostemq; Diris execratum
 Projicit inferias Auerno ,
 Tadam coruscans , araq; con mouens
 Formidoloso carmine , regios
 Temnitq; fastus , & secures
 Cæsaris haud metuit proterui .
 Dixitq; vindix tum Nemesis reo ;
 Quid alta demens mœnia substruis
 Nequicquam , & arces ? & superbis
 Aggeribus meditaris urbem ?
 Ex quo verendum destituis Patrem ,
 Acerba condo fata nepotibus ,
 Urbemq; damnatam Scytharum
 Horrida deuoueo rapinis .
 Iam non Ibero milite deditam

Tueris arcem ; nec vigil Appulus
 Classemq; pugnacemq; Maurum
 Præfatio celeri refringet .
 Insultet hostis vertere pertinax
 Turres vetustas, alite conditas
 Lugubri, & ignes tecta late
 Peruolinent, vacuasq; sedes .
 Seras reflexas postibus æneis
 Metu mouebit ciuis, & intimè
 Portas recludens urbis, hosti
 Arua (neas) populanda dedet ;
 Quod te minorem Patre Quiritium,
 Et Vaticanis fascibus abnegas,
 Neglectus orbis rector, urbi
 Fata mouet mala luctuose.
 Cui vota fundam ? quem prece suscitem
 Diuum rogando ? quis scelus expiet
 Natale ? & urbem criminofam
 Expediat vitio Parentis ?
 Cœlestis ales, Manibus inferis
 Timendus olim signifer, ardua
 Querceta Gargani cubantis,
 Quiq; tenes filia latebram,
 Succurre damnis ; prouidus aduola ;
 Nunc coge ductor militis alitis
 Centum cohortes, castra centum,
 Mille tubas animans, & æra.
 Sic notus olim, qui simul æthere
 Sternis gigantes viribus ingeni
 Depræliantes, Dite victo
 Ducis, io, meritum triumphum.
 Tuere Danni peruigil Appuli

Gentemq; , campos ac tibi creditos ;
 Suspensa neu formidet artes ,
 Thracis & insidias Tyranni.
 Compesce turpi classe licentiam
 Diu vagantem . quid sitit ebrius ?
 Quid heu cruoris rursus auarus
 In miseram ruit ille cadem ?

IN S. MICHAELM ARCHANG.

O D E XLVII.

Coelum cauato pumice montium
 Mutat beatus signifer ; & nives ,
 Umbraeq; Gargani regentis
 Hospitio tenuere latum .
 Frustra laborat Tityrus animum
 Urgere taurum cuspide missili ,
 Monente Diuo , sub reducto
 Fana sibi properare saxo .
 Impune tutus scilicet hic mihi
 Defendam & astum , & tela die ; neque
 Lupos pauebo martiales ,
 Aut virides nemoris colubros .
 Lentum sub umbra , Diue , tuebere ,
 Dum pleetra tango , dum recino lyra
 Bello laborantes , & armis ,
 Teque Ducem , sociasque turmas :
 Tu pellis acer sub caua Tartara ,
 Nodoque vincis , ne malus impio
 Pertentet arcu imbelli pectus
 Exacuens celeres sagittas .

Dicam

*Dicam te ouantem carmine Lesbio,
 Reddente saxo vocis imaginem;
 Rupemq; Gargani profundam
 Non humili fide personabo .*

IN S. MICHAELEM ARCHANG.

O D E XLVIII.

P Rinceps aligeri strenuus agminis,
 Qui Gargana tenes ardua, Dauniae
 Gentis tutor amans, & bonus arbiter
 Aruorum Cerealiu;
 Cui paret legio Martia Coelitum
 Olim sidereo castra sub aequore
 Metantum, atque acies contra Acherontias
 Miscentum noua praelia .
 Titanum extimuit turba rebellium
 Coniurata pares sumere Numinis
 Cultus, atque tumens cordis, & ebria
 Dementi mareotico .
 Te, te purpurea casside nobilem,
 Et squama rutilum lucis ahenea
 Horrentes metuere, atque adamantinum
 Thoraca; & clypeum grauem
 Auro, missilibus nec penetrabilem.
 Te plausu, choreis te polus excipit
 Liber, diuitibus protinus insulis
 Pellentem Phlegethontios
 Fratres de Superis; tu male pertinax
 Agmen Marte nouo uiuidus edomas,
 Audacemq; Gygen, Porphyrionaq;
 Insanumq; Typhoëa,

Nunc te Romulei dicimus imperi
 Custodem, & stabili Numine praesidem,
 Direptas Strygjs Manibus acrius
 Prædas, te duce, dicimus:

Alludit vacua nomen imagine
 Assultu nemorum rupe caua tuum,
 Et responsa ferunt saxa volubili
 Aura, & voce reciproca.

Iam Pindi valeant saxa biuerticis.
 Me Gargana tenent culmina, ubi vetus
 Delubrum later, & perpetuo calent
 Aræ messis odoribus.

IN S. MICHAELI.

ODE XLIX.

Dive, quem pubes Superum rebellis
 Vindicem quondam, sceleriq; acerbum
 Sensit, & Pluto male cultor alti
 Aetheris audax.

En ades votis, bone dux tuorum,
 Signifer forti metuendus hasta
 Hostium densas acies premendo,
 Nostra tuendo.

Cæca quem Ditis fugit ars dolosi?
 Ille deuotos meritis Auerni
 Destinat flammis, neq; parcit ulli
 Callidus artis;

Ni tuis victus, Sociumq; magnis
 Viribus, spe decideret proterua,
 Ni polo inferres potiore multo
 Alite certos;

Diue, Gargana bone rupis hospes,
 Late quercetis, viridiq; saltu;
 Daunna defende tua colonos,
 Appulaq; arua;
 Spicei tutela soli, feracem
 Glaream, flauasq; tuere aristas
 Plurimam seruans Cererem, replensq;
 Horrea messe.
 Cœlitum te ritè ducem canemus;
 Vota fert imbris sitiens Iapyx
 Prospero frugum, celeriq; scetas
 Cogere nubes.

IN S. ANGELVM CVSTODEM.

O D E L.

DVx ò robore martio
 Pollens, cui Genitor me bene credidit
 Fido prouidus aliti,
 Tollenti patrijs sideribus caput;
 Adsis rebus in arduis,
 Et presens vigili presidio tegas,
 Fortis sternere Tartaro
 Examen tumida mente furentium,
 Et Plutona domabilem
 Alto dauoliens precipitem polo.
 Te vidit polus aureo
 Ardantem clypeo, te bene fratribus
 Decertantem Acherontijs,
 Augentem spolijs & Capitolium.
 Tum Cœlum Pater abscidit

Cocyto

Coccyto Superis dissociabili .
 Et sempiternice Tanaro ,
 Obstrictis tacito carcere Manibus ;
 Nobis sed tamen inuida
 Pestes , & misera reliquia incubant ;
 Post Ditem patrio polo
 Depulsum , Furia , & Gorgones impia
 Terris ire licentius
 Vise , fraude mala perdere callida ;
 Tu si corripias gradum
 Velox praesidio , cur metuam Styga ?
 Votis saepe Parens tuis
 Irram ponit amans , telaq; proijcit ;

IN S. ANGELVM CVSTODEM.

O D E L I.

Non ausim fidibus ludere mollibus
 Debellata ducum examina fortium,
 Nec te praecipitem , Lucifer , Hesperum,
 Ortu commoriens tuo .
 Nequicquam memorem immobilis ingeni
 Eduros animos , & nimium sibi
 Deuotos studio ; sit labor alteri
 Proferre Argolica tuba
 Acrem consilijs sub Styga conditum
 Plutona , edomitamq; Aligera manu
 Caeli progeniem , vulgus & impium
 Vltro . grande periculum
 Bellorum Erigone palluit insolens ;
 Tum Caelum trepidare altius incipit ,
 Astro-

Astrorumq; chorus tum procul ignibus
 Scintillare tremantibus.
 Vix unum tenues dicimus alitem,
 Ditem siue malum strenuus impulit,
 Seû colla implicuit ~~colura~~da Cerberi,
 Monstrorumq; minacium.
 O flos Cœlicolum gratior, ò nitens
 Fulgentes oculos excubitor vigil:
 Tu vita columen, tu bene candidis
 Notus tutor amoribus.
 Quam me ferre pedem, quò rapias, decet?
 Nec luctante gradu tendere, te duce?
 Tu misces Superis; duc age, quâ nitet
 Candore orbita lacteo.

IN S. ANGELVM CVSTODEM.

O D E LII.

Coelestis ales matris ab ubere
 Decrete custos tempus in vltimum,
 Te magnum Olympi, te Quiritem
 Sollicita vigilem saluti
 Donauit auctor. si trepidum polo
 Debes clientem, quid moror? euehe
 Tecum coronatum virenti
 Fronde comas, nitidumq; nardo.
 Tecum refregi tela Cupidinis
 Bellator; obiecit bene parmulam
 Obnixa Virtus; me nec artes,
 Frausq; mali latuere Ditis.
 Tu me per hostes prouidus expedis

Casus pauentem nullius unicè ;
 Omnes residunt & procella ;
 Te facilem moderante clauum :
 Ergo obligato thure adolebitur
 Ara ; & beatam gradior hostiam
 Flamen dicabo , pignus almi
 Numinis , arbitrio potenti ,
 Et voce fundens non humili Deum .
 Seu liba permutem Cerealia ,
 Sive incruento de cruore
 Vina tibi simulata ponam .

IO. BAPTISTAE

MASCULI

è Societate IESV

LYRICORVM

SIVE

ODARVM

LIBER XI.

De S. Ignatio Loiola.

Προούλιον

ÆRET nunc animus in
domesticis. Incunabula
nostræ familiæ quantu-
lum cepit initium? Igna-
tij Loiolæ adolescentia
occupata fuit illecebris; robustior
atas in aciem, inq; puluerem prodijt;
adul-

adultior in præclarissimi operis molitione, ac fundanda, regendaq; nostra familia versata est; senectus in excellentissimo perfectæ, absolutæq; virtutis fastigio fulsit, admirabili etiã gentis incremento. Diuina vis illum ad pietatem aduexit alienum, quòd minus religiosum; acerbum, & cruentum, quòd militem; erubescendum, quòd indoctum; ceterum tam prospero euentu rerum, vt pro minus pio, sanctissimum; pro milite, in impietate profliganda Ducem; pro rudi & inerudito diuinitatis acerrimum, contemplatorem, ac tot Academiarum, tot gymnasiorum auctorem reddiderit, confluentibus vndiq; ad eum, quem instituit Sapientiæ mercatum, gentibus. pertinax fuit in arce Pompelona tuenda, propugnator futurus acrior Romane. Patiatur Horatius Cocles se sileri, quæ virtus tenuit in ponte solum cruribus fractis; admoneri se virtutis aiebat, quoties claudicaret: at dicere fortasse possit Christiana Resp. Ignatij casu se erectam stare. dilatauit eius fines; cultum diuinum, vel euexit, vel etiam inuexit; quodq; laudum eius consummatio est, præclaris institutis, ac legibus effecit, ne nos puderet, quod auctorem

ctorem, ac Parentem de castris potius,
 atq; campo, quam de aris, atq; delu-
 bris, horum tamen honore decoran-
 dum, accersierit. Murali tormento
 ictus muros euertere constituit im-
 pietatis, atq; perfidiæ. Casus ei gradū
 gloriæ primum posuit. Trophæū vir-
 tutis, vbi cecidit, statuit. Fabulentur
 Vulcanum claudicasse, quò ob tur-
 pitudinem fuisset è Cælo deiectus; at
 Ignatius, vt pulchrior effectus referri
 posset inter Cœlites, claudicauit. Cla-
 rius resonauit eius nomen tibijs fra-
 ctis. Vestigia pietatis, quò firmiter in-
 sistendo imprimeret, alternauit. Iam
 tū cœpit abstrahi à terra, vt solebat,
 non modo mente, sed corpore, cum
 cepit incedere pede suspenso. Com-
 plexus animo orbem terre totum ex-
 currere meritis, ac permetiri statuit,
 cum claudicauit. Exsecari se passus
 est, vt constantis viri simulachrū affa-
 brè formaretur, nec sibi nobiliorem
 statuam exsculpi voluit, quam seipsū.
 Excepit aneam pilam, vt orbis terræ
 pilam Romæ remitteret. Subijt peri-
 culosam belli aleam, extra omnē vir-
 tutis, ac laudis aleam mox ponendus.
 In ludo Martis religioni prælusit ro-
 bore animi, atq; constantia. Commo-
 ta

ra tellus est eo resipiscente, quo motu
 iam tum fana Deorum cępere quas-
 sari, atq; hereticorum pergama labe-
 factari; mira res. soliditate propositi
 terram mouit. Miles egregius in vul-
 nere nactus est medicum religionis
 principem Petrum, præstantiorē om-
 nino, quam Chironem Achillis. Huius
 ipse fortitudinem est imitatus in bel-
 lo, iracundus, sed in hostem Virginis
 matris. Ei gladiū dedicauit, quod eius
 præsidio mallet armari. Bacillo quo
 senior firmabat gressum, infirmabat
 cōmunem hostem, atq; debilitabat;
 hac ille quasi claua eiusmodi monstra
 perdomuit. Eundem hostem ex ad-
 bus nostris Lauretanis fugauit literis
 missis, de more victorum, haud dubiè
 laureatis. Eundem specie Cerberi sibi
 oblatum non extulit ex Acheronte,
 sed eò potius intulit, ac retrusit,
 hoc Hercule laudabilior. Exercitatio-
 nes veluti gymnicas instituit agono-
 theta præclarus eorum, qui tunc vir-
 tutem ostentarent, cum se abderent;
 tum stadiū conficerent, cum se quasi
 carceribus continerent; tum se exer-
 cerent, cum quiescerēt. Resipuit ipse
 igni bellico, desipere vetuit aliis gla-
 cie palustri. eo quamuis gelu concre-

tus Septentriones in primis religione
 inflammavit. Fuit Ignatius Vindici
 nostræ salutis apprime similis, hoc ta-
 men discrimine, quod illi tellus con-
 tremuit morienti, huic novam vitam
 instruenti, quãquam hanc ipse quoq;
 tum acerbissimis cruciatibus sponte
 addicebat. Hoc etiam inter se dispa-
 res, quod ille novas stellas, ac sym-
 phoniacos Cœlites habuit in stabulo
 nascens, hic, vt narrant, in tumulo
 moriens; nisi forte idcirco, quia obi-
 tus ei fuit verè natalis. Hoc certe, quis
 non miretur? eum excepisse sepul-
 chri hospitio Cœlites immortales, in
 quo, tanquam in odèo non gemitus
 audirentur, sed cantus, non epicediũ,
 sed epinicium caneretur. Illud vero
 quam singulare? vt astra Ignatius ex-
 tinctus accenderet, à quibus est elatus
 ad tumulum, quo tempore est illatus
 in Cœlum. Parentarunt illi sidera,
 quæ cum lacrymas non haberent
 suas, reddiderunt alienas, nempe eas,
 quas ille viuens in ipsorum contem-
 platione sæpe profuderat. Inferiæ in
 tumulum eius iniectæ fuere sidera,
 quia hæc in vita carissima. Mira digni-
 tas Ignatij cinerum, qui alios non te-
 geret ignes, nisi sidereos, eius nimirũ

cineres, qui cælestis patriæ desiderio
 aspectu siderû deflagrauerat. vel tam
 claris funalibus honestari debuit, qui
 tantam lucē attulerat religioni. deu-
 cauit è Cælo sidera non præstigijs, sed
 pietate. Obtulere se quondam stellæ
 venerabūdæ Iosepho in somnis, quod
 illi auspiciū fuit dignitatis, & glorię;
 obtulere se eadē ratione Ignatio mor-
 tuo, quia mors ei somnus fuit, & quies,
 peruenturo deinde ad fastigium glo-
 riæ nomine sanctitatis. Inuenta est e-
 tiam in Archimedis tumulto multo
 post sphaera cum stellis, sed fictis, ac
 sine luce, ideo tamdiu incognitus la-
 tuit, & obscurus. Ceterum admirabi-
 lior illo fuit Ignatius, qui non descri-
 beret Cælum radio in Mathematico
 puluere; sed radiaret in suo. Quanta-
 rum virium hic Atlas fuit, qui astra
 sustinuit vel exanimis? qua gloria
 fuisset is, cuius splendor nec sepulchri
 sordibus obsoleuit? Hic profecto ille
 est Ignatius honoris Pontificij acerri-
 mus defensor, & vindex, sed aditu ad
 honores & sibi, & suis intercluso; Lu-
 therum in primis impiorum ducem
 debellauit, copijs militum fortissimo-
 rum, quorum cruore nobilitatus est
 magis, quam hostium. ab illis propu-
 gnata

gnata vera religio est, aduersarij pro-
 fligati. iacet nunc Luterus abiectus
 in suis sordibus, atq; cœno, Martium
 illud nomen euauit. Caluinus in sui
 nominis senio squalet. Oecolampa-
 dio Furia illi humani generis extorta
 est tæda de manibus. Melacthon pec-
 cudis instar in hara Epicuri cõtinetur
 cum suo grege stultitia notatus. Ca-
 roloftadio liberius excurrenti oppo-
 fuerunt se Ignatij socij; quibus potius
 obtigit palma tangentibus metam
 optatissima necis. Confracta Bucero
 sunt cornua, quibus in religione
 impetum faciebat. ~~de~~ martyri il-
 li, ac ceteris Protestantibus abrogata
 iam fides est. Georgiani agrestes pu-
 tantur, & indocti. Osiander falso no-
 mine pietatis ornatus, omni scelere
 contaminatus habetur. denique vni-
 uersis hostibus Romani cultus tam
 acre bellum indixit Ignatius, vt nihil
 sit ijs magis insensum, quam eius du-
 cis nomē, ac militū fortitudo. ita ille
 vndiq; triúphis illustris speciosissimū
 trophæū de manubijs omniū gentiū
 statuit, ac Numini, cuius vnius gloriæ
 tenebatur studio, dedicauit. Postremo
 Societatis auctor socios etiā habuit,
 cum fastis inscriberetur, Indigetes.

514 DE S. IGNATIO

ODE I.

V Index amici Numinis acrior,
 Te mœsta poscit Relligio Parens,
 Citansq; in hostem perduellem
 Exacuit meliore pugna.
 Te tolle castris, eripe pulueri,
 Ne semper Alpes asperior colas;
 Custos vel atra Pompelones
 Sollicitus tuearis arces;
 Remitte tandem Pallada, liuidum
 Ne tange Martem eade reciproca;
 Neu perge sectari volucrem
 Famam, & opes, vacuumq; plausum:
 Plerumq; tristes militibus
 Et Fors exantion, Re- & pertinax,
 Cacusq; Gradus tumultus
 Sollicitam tenuere mentem.
 Frustra corusco fulmine nominis
 Ostendis ignem, ceu Nemees leo;
 Aut æstuosos torret agros
 Sole furens Procyon iniquo.
 Depone cristas, & galeæ iubam,
 Sæuumq; vita murmur, & horridæ
 Tormenta Bellonæ per auras
 Vi rapida iaculata glandem.
 Tu martialem quid deceat ducem
 Curas, Iberi nomen & imperi;
 Fortesq; Celtas, Foxiumq;
 Sternis agens gladio cruentum:
 Sed acre pectus numine temperans
 Deus te amico destinat exitu.

Ridetq;

Ridetq; bellantem superbo
 Marte, Ducem, trepidantem & ultra
 Fas constitutum; scilicet aeneo
 Te stravit ictu, non sine dissono
 Fragore Pomplona ruentis,
 Crura Pater iaculo fatigans
 Vis certa magni Numinis, ut lulu
 Mentem ferocem corripit, & Polo
 Transmutat alto, liberumq;
 Vertit amans, & opis benigna.
 Si sauis hostis fulmine patrias
 Oppugnat arces, & quatit arduas,
 Concurrat alter praeliavi
 Laudis amans; caueatq; ne Mars
 Donet beati diuitias T agi
 Rheno bicorui; te potius, decet
 Thoraca permutantem, & arma,
 Pergama Romulidum curi
 Sic tandem adauges Indigetum choros,
 Loiola, Coelo sic Latium sacrat
 Delubra tollens dedicata,
 Et faciens tibi ritè ad aras.

O D E II.

IAM bellicosum machina Cantabrum
 Deiecit, & vi parculis ignea,
 Ictūq; fatali caducus
 Mente noua meliora versat.
 Sic Pallas acri pectore detinet,
 Furorq; tandem desinit impetus
 Insanientis; parce Pallas,

516 DE S. IGNATIO

Parce graui metuende ferro
 Gradine; tabo sat Rhodanus rubet,
 Sat praeliorum; fas magè nobiles
 Cantare pugnas, & fugatum
 Marte nouo sub Auerna Ditam;
 Fac beati Principis additum
 Diuis honorum, sacraq; Romula
 Decreta, & aras atq; sana
 Marmorea bene ducta Memphi:
 Tu victor acri Pallade Martium
 Lutherum adurges; milie quin tuo
 Caluinus olim viperinam
 Cesariem doluit recidi.
 Talis per Alpes Cantaber arduas
 Hostem laceſſebas trepidum gelu,
 Equum retorquens, & pauentes
 Exagitans acies premendo;
 Quamquam Parentis non minus integra,
 Leiola, vindex protinus impiger
 Pudoris hostem frangere, arma
 Haud temerè instituis mouere.
 Tentauit insons Mulciber ignea
 Te glande; princeps sed tibi Flaminum
 Vnguenta depromens salubri
 Rore latus, tetigitq; crura.

O D E I I I.

DVcem coruscum Marte sub aereo
 Loqui parabam, castraq; Gallica
 Belle fatigantem, sed orsum
 Increpuit leuiora Phœbus,

Maiora iussit dicere barbito ;
 Tu signa confers Romula Martius ;
 Direpta tu Ditis superbi
 Postibus imminuis trophea .
 Vinclo coërces , Diue , domabilem ,
 Nec errat audax orbe licentius ,
 Sontesue debacchantur Vmbra ,
 Eumenidum neque turba senos
 Intentat angues ; inycis ordinem
 Rectum , & procaci frana Cupidini ;
 Formidat & culpari Honestas ;
 Erigone reuocata Cælo
 Terras reuifit pulchrior . auspice
 Te Roma creuit , te duce latius
 Regnauit ultra Gangem , & Indum ,
 Et tacitas Orientis oras .
 Quondam serocem te vigor impotens
 Egit per Alpes indomitas niue :
 Plutona nunc cude arma contra ,
 Qui nocuas inimicat vrbes
 Cælo , beatumq; exigit otium
 Terris ; quid ultra tendit auarior
 Predator Orcus ? sat venidet
 Ex animis miserorum a dauctus .
 Sic annuis te lucibus , hostia
 Diuiniore , & turicrema pÿ
 Beamus ara , ritè veris
 Indigerem iuuat apprecari :
 Alto repostum nuper in æthere
 Te tibijs , te carmine , Cælites
 Argentem , & astorum choréas ,
 Progenies tua nos canemus .

Nunc Roma festos instituat choros,
 Nunc Flamen aras dedicet hostia
 Vorua, adorataque acerram
 Impleat Indigeti recenti.
 Nuper sacratis legibus additus,
 Signis recedens perfuga Romulis.
 Lutherus aris bella mouit,
 Et miseras furiauit vrbes;
 Insanientum cum grege sauijt
 In templa Diuum; quidlibet impotens
 Audere, & caestros peruicaci
 Percitus exitium parabat.
 Sed contumacem perculit impetum
 Loiola, lymphataque coercuit
 Mentem, nec infastas ruinas
 Romulea meditatur arci:
 Afrum draconem ceu rapit armiger
 Ales fatigans; ceu Nemees premit
 Robustus Alcides Leonem,
 Et spolio haud humili superbit.
 Oppressit alti viribus ingeni
 Fatale monstrum; nec furor impius,
 Nec tela terrent, sed suorū
 Cade pius reparauit oras
 Orco relictas, vltima fortium
 Adire terrarum, induere & graui
 Mucrone pectus, ne rapaci
 Præda cadat miseranda Diti.
 Feruntur vltro quod vocat arbiter
 Rerum Quirinus, vulnere milites

Deliberato: quippe Romæ
 ipsæ repetunt, latijq; cultus.

Adversa ferro pectora devovent;
 Azas truentur, nec Superius sinunt
 Delubra vastari superbo
 Excidio, immeritoq; probro.

ODE V.

Ille auspiciato vulnere nobilem
 Divitiis lectum, tela Cyclopea
 Quicumq; tormento rotavit,
 Sulphureum iaculatus ignem
 Siphone atheno, pulveris abacti
 Fomenta cæca subijciens face
 In nomen Ignari superstes,
 Conspicuum decus ac negotium.
 Quæcla novit, fataq; prævidæ,
 Præcepit alta mente quid molles,
 Quid posset Ignatq; vitus
 Senarias agitantis Umbrae,
 Qui Martiali stravit agoni Ducem
 Campo minacem; vulnus et vituli
 Laudandus hosti, popliteq;
 Corripuit fragilem caduco.
 Quid cuiq; Ruben desinet, haud fati
 Per spectum in horas; Tuto Iberi
 Nullum perhorrescit, lacessem
 Mente ferocis mala, facta ludem;
 Femine sagittas, et volucrum sequi
 Gallum, superbi signifer Kesper
 Fuetas arcem; ac tela cætos
 Per vigil ei aculatur hosti.

Sed innotatum pulvere bellico
 Repenti tormentum impulit, et gravi
 Fragore turbo, qualis ardens
 Iuppiter acriam cupressum.
 Ut cauda telo fregit ahenis,
 Ibera virtus Martia concidit
 Depellantur; at gliscit illi
 Vt animi, rapidoq; meritis
 Afflicta morbo, regna Proserpine,
 Ac periclitamen vidit, in ultimam
 Luctatus horam, dum tenaci
 Vulnus hians iaculo fatigat.
 Magnus Sacerdos adstitit, adstitit
 Repente clavo lapsus ab ethere,
 Argentum Olana cursum,
 Dum medio rapit orbe pernox:
 Sic deinde pectus contudit igneum;
 Regnata Marti secula iam fuge,
 Furxq; Pomplona aventus
 Mitte dum trepidam tuam:
 Ne perge campo immittere Cyllaron,
 Ritulq; telum tendere Serico;
 Depone paxnam; damna Martio
 Dura mali fuge, dura belli.
 Ac te moventem patria fratius
 Mixentur Umbrae, vexaq; Fenaza,
 Manesq; et exactum Tyrannum
 Compede tergemina prementem:
 Defende Roma vulnere, et hostium
 Innominatam vim preme vi pernox;
 Nec Alpium cura iuventam,
 Ac profugos agitare Celtas.

ODE VI.

Vixti cruento saue negotio,
 Loiola, nuper non sine gloria,
 Nunc arduis functum periculis
 Poscit Amor sibi dedicatum,
 Arcus pharetra cui sonat aurea,
 Hic, hic piorum ductor, inutili
 Frustra fatigatum labore
 Signa sequi meliora suadet.
 O qua beato Numine dedicas
 Delubra Montis, magna Parens Dei,
 Regina, Loiola ferocis
 Tange animum pia peruicacam,
 Deponat, oro, fulgur acinacis,
 Fremientis vulnere saucius.
 Cristasq; deponat comantes;
 Exuuias paries decorus
 Dat altè, gesaq; Gallica;
 Et signa canis non semel Alpibus
 Diuisa Pomplona tumultu
 Oppositis foribus redonet.

ODE VII.

Loiola cultus Romulei sciens
 Parum, laborum callidus acrium
 Dum Marte seuis, auspicato
 Vulnere nunc reuocare cursum,
 Casto gaudes flectere Numini,
 Vltro euoluens carbasa, protinus
 Rdante Cælo; namq; Diuus

Tergemina rutilus tiara
 Insigne tendens clauiger aureum,
 Quo pandit alto cardine lucidi
 Postes Olympi, quo c'ercet
 Indomitos Acheronte Manes,
 Silente visus nocte nitentior.
 Tergere somnum, findere nubila,
 Grauesq; tollens mentis umbras,
 His animum pepulisse dictis.
 Ab sile quò te cunq; rapit furor,
 Sat versat acri militia diu.
 Bellona, & æstro martiali
 Exagitat per acuta belli.
 O perge tanti signifer agminis,
 Fatalis Orco; qua mora detinet?
 Depone lorica trilicem;
 Mitte supervacuos tumultus
 Belli. iuuat iam cogere militem;
 Accende Martem nomine; Tanari
 Princeps, Auernalesq; fratres
 Conciderint, spolia ampla duces.
 Ditis subactas attenuans opes,
 Coelumq; adaugens diuite Memnone
 Sciens triumphorum, & Quirini
 Iura potens retulisse terris.

O D E V I I I .

CAntaber Cœli nouus Hesperugo,
 Corda qui constas meliore flamma
 Et pio cultu vitiosiorum
 Pectora formas.

*Iura tu custos Latij tueris ,
Iura nequicquam Britano refixa ,
Instruens nos Palladia decoros
Arte palastra .*

*Te canam Cœli decus ò nitentis ,
Te ducem , ac pulchra sobolis Parentem
Strenuum , quicquid Thetis ambit , alma
Subdere Roma*

*Tu nisi afflictus crepitante telo,
Perq; librata caderes sagittam ,
Muciber ni crura bene ominato
Frangeret ictu ,*

*Haud Auernales premeres maniplos ,
Nec Styga, & Manes , duce te , superbos
Sterneret pubes animosa Ditis
Perdere Regnum .*

*Iam pias auges animas beata
Luce . te Cœlo Indigetem reponit
Frena qui rerum tenet , & sacrorum
Iura Sacerdos .*

*O Parens magni generis , Sabaa
Messe odoratas adolemus aras ,
Gratus ò Cœlo , metuendus Orco ,
Candidus orbi .*

O D E IX.

Q Vis inquieti Martis erit modus ;
Loiola , tandem ? praelia destinās ,
Altamq; Pomplonam tueris
Opprobriū haud patiens Iberi,
Virtus ferocem protinus euocat ,

Fortemq; nisus edocet arduos ,
 Et libera deuota morti
 Agmina consociare suadet ,
 Spectacula , toruo qua furor obtulit
 Superba Marti . laudis amor citat
 Virgens morantem , nobilis te
 Palma beat , decus & resorbet .
 Ne tinge dextram cade cadentium ,
 Ne tinge Rhenum ; parce cruoribus ,
 Ludamq; Bellonæ timendum
 Mitte ruens medios per hostes .
 Paullum iuuenta siste ferociam ,
 Desitq; Pallas ; mox tibi Romula
 Res ordinanda ; castra coges
 Indocilem domitura Ditem .
 Insigne lapsa praesidium Fide ,
 Et fortis hostem frangere perfidum ,
 Quem laurus aternat tuorum
 Mille ducum memorem triumphis .
 Iam nunc rapinae Dis malus abstinet
 Vincetus catenis ; milite Cantabro
 Mirè lacesticus , fugaces
 Sollicitans Erebo cateruas .
 Quandoque pressus vulnere concidis
 Minus pudendo , se tibi destinant
 Iam cuncta terrarum , Scythæq;
 Difficiles , & atrox Iapon .
 Franciscus Indis nuper amicior
 Mundi latentis pertigit arduos
 Fines , inexploratum & orbem
 Ingrediens noua iura sanxit .
 Quæ regna caco perluit aquare

Extrema Techy; qui late angulus
 Mundi repositi? signa late
 Expliciti generosa virtus,
 Gratante Roma, qua iubar coarctat,
 Sol, quare condit. quare age providus,
 Lolola, gradibus retractans
 Castra move meliore voto.

ODE X.

Centi, Ignati, bone duxo, et auctor,
 Lux super Celi radiantis orbis
 Exultat virtus, latiq; cultus

Munere donat:

Te prece appellat repidus perire
 Coarct, ut mitem per decuta morbi
 Exopedit, voni reus ille sepi

Accidit ari.

Floris Alcidi serisq; laborum
 Vincis; ut virtutes, dormitorq;
 Libere fenas animus rebelles, et

Iura volendi.

Noctis sublustri studiose Celi
 Ducu astrologum meditans choriam,
 Elyens curas, et amara vix

Nocturne Divus.

Sedulus Celo properas, nigroq;
 Divus interitu bonus inter aras,
 Quas Luximali, tua cura, Princip

dedicat ultao.

O amor nostri generis, decusq;
 Dulce, quid astra? caler ara multo

226. Phœbe, delibataq; Deum latentem
Vite Sacerdos.

Signifera tecum rape castra, profex
Alma, speratos, age, duc triumphos;
• Neve sinas hostes Latius protervos
Femine Numen.

Maximū infani fatū, atq; motus,
Agmen infestū dormita, ducemq;
Maximū; Ducemq; gravitūtionū
perde tyrannū.

Affricū. cœco trepidant tumultu
Ventre pernas violenter aras,
Frangere ac Divū simulacra, et alū
Culmina Templi

Ire succensū; meruisse Roma
Impetū Atū male pestinacū,
Luig; lymphatus sine mente Marū
Scrij; Vabi.

Frange Calvinū genere se clara,
Et malū Templū Ofandū, et acry
Manū. vinctū, et furi alū Deco-
Lampadū ignis.

Coque nunc agmen, tibi cura Cœlo
Cœdita, Ignati, scelerū frandi;
Impiū. terre radij Olympi
Clarus, et astrū.

Sive te Romę propiora procella,
Et metus tēxū cœcū imminētū;
Sive vixata acū in hostē
Ductor obarmes.

Templa duj lustras Superius, decenssem
 Sidera, et clare taciturna noctu
 Signa, vibrant tibi ferre Orion
 Tradidit infem.

Scilicet nuper simul ipse magne
 Obligas Rome caput, arma tractas
 Accura multo, meliore et hostes
 Marte laesisti.

Meret hoc Diti gravis ira, meret
 Eumeni palem, acumen et iras
 Fucos angues tibi riperino
 Venice tendit.

Castra iam pubes tibi, Dives, crescit;
 Castra iam crescunt novae; n' militum
 Impij regnum Domini relinquunt,
 Archa mirati.

Te sui Pluto metuit manibus,
 Te nocem Orcus, pavidiq' Manes,
 Ne triumphata Styge victor alti
 Signa revellas.

Nulla me viri male perierat
 Pena divocor, praecor, alme; proso
 Ferre da collo iuga, da carentia
 Libe iuventutis.

Ode XII.

Et testudini aures
 Nervi, atq; Arabe messu odoribus,
 Et tibi Corealibus,
 Mutatiq; iuvat nectare Liberi
 Sidus nobile Cantabrum

528 Celi sede, novis ponere xibibus
Augens Indigentis choros.

Adet flamma recens; alter et Hesperus
Orbe mixtumbat aureo.

Mulsi ille bonis munera dividit
Felici Hesperus solo

Multa, olim patri Cantabrig memor,
Nulli largior exitit

Luas charo generi, dona nepotibus
Effundem opulentior.

Regnari prosperam divitibus poli.
Cressa ne cariat nota

Ob signata diu pulchritudo, et novo
Flavescenti Hypelione

Stellis sit Phœnicis frigida quies lux.
Clis pellere barbiton.

Cetra, et vince modis blandior Orpheus
Amnes sistere callidus,

Sax Myse faciunt Numini hostia,
Et ducunt liquidus Oris.

Ita o, vota Duci solvite martio,
Vrbis dicite Cantabrig,

Katalisq; decus nobile patri,
Posteri Delon Apollinis

Oris et sub nitido Vespere Phosphoron.

Ode XIII.

Ibere Maron, Hesperus decus
Pugnacis, acies militum mores

Puzanus, et Gallus feroces
Sternis equis mitulendus hasta.

Vitazq; Complone tepidi aqua
In xibus; at te Religio simul

Mixata bellamoy, per hosce,
 Et medias acies citatus
 Implorat ultro: quin bonus agmina
 Cogis laeffem Sawonas impie
 Romas terentes, et Sicambros,
 Insuper genus Pelagiq; et Asi
 Semen delictus: me male perdidit
 Protegeru hostis, dum proferat via
 Iter, negata Vaticano

Alma moveri inimica Patris
 Luda usq; fugre pulvere sordidus
 Campo cunctos Messerij teris
 Auriga precepit et citatus
 Plebs equis terra sagitta?
 Aceris frigit Thracia Persides,
 Et Marte Maurus feriat impio;
 Agat pharetratos Gelonos
 Per medias quaris ira cedes,

In pactionum desine tristis
 Dixumpere ardorem nobilitatibus
 Averna castri; vixit fundo
 Senarag; imperium; Diti.
 O Cura Celsi, flumine decoreo
 Nomen repostum dulce negotibus
 Inere felix; signa confere,
 Inq; rebus nova castra produca.
 Loco huc tuorum, si iubeas sola,
 Obire terrarum, et mare Caspium,
 Utraq; Syrtis estuosa,
 Plutus ager ceteros inire.
 Francisce castri; cui Atheni ultima

930. Cui bellicosas auxera subdidit
 Auxora Reges, & iura quida
 Legifex imperiosus Euro.
 Nec tu decore vulnere nobilitu
 Indictu ibi Aufonij decus,
 Rodulphe, natales cuore
 Inficiem, Aquivira, fontes;
 Amica lethi genu tua liberi,
 Infracta pubes, promptaq; barbaray
 Inanise ferruy, damna vicat,
 Maxta novo, pectora viciu.
 Decora labis, nefcia sordide
 Intaminatuy Religio decus
 Seruo, nec ardentu magistrui
 Ingenio mali docta ludon;
 Celuy decludem devoreo Stygi
 Flammante vda non dociles sequi,
 Cetusq; damnari fextinacu
 Desituo fugienta pennas;
 In perduelles aggredece ocijus
 Neor; vetabi pincipe sordido
 Contaminentur Regna, et vaber;
 Et Latij monumenta Paru;
 Rutayq; ludat; debilita gravey
 Hostey, vel acru vulnere debilitu,
 Sic parce pugny, consequi hostey
 Namq; poti pede, Dive, claudo.

Ode VIX.

Quid gallicanas evagitas ferox
 Loiola gentes; Saxata subire:

Hoc Cœlo amicum est, Vaticani
Nominis ò decus, atque vindex

Te martialis si rapit impetus,
Et acrior vis, qua mora detinet?

Committe pugnam, victor urge
Regna profunda; bene ominato

Casu ruina duc, age, Tanari,
Tæ concidentem Dis metuat cadens;

Refringe vires, & superbum
Confice iam iaculo supremo.

Te non Chimæra perdidit ignea
Telum, sed alto iuuit ab æthere

Tutela Cælestum, & procellæ
Eripuit, subitiq; sati

Compressit alas, machina cum gravis
Tonante flamma concrepuit premens;

Te crura fractum glans ahenæ
Sustulerat, nisi Petrus ulare

Sanasset ietum subiiciens opem.
Nunc alta calcas sidera; & hostiam;

Aedesq; sollemnes sacramus.
Et proprias adolemus aras.

Quandoq; honori Romulidum Patrum
Consentit ordo purpureus sciens

Virtutis, & Princeps Quirinus
Indigetum choreis remiscet.

Frustra laborat Roma Trionibus
Iniuriosis; nec violentior

Arctos, Bootes ac tyrannus
Egelidæ metuetur ora,

Vim ludet hostis, dedecorum nota
Intacta semper Relligio. Mimas,

Rhe

332 DE S. IGNATIO

*Robustus surgat, pernicaces
Fulmine ages metuen de, & igni.*

ODE XV.

O Magnis atavis edite, fortium
Dux Ignatiadum; Roma potentior
Quam censet Superum ritè Volentium
Sancto Concilio parem.

Nempe hæc illa tui lux Hyperionis :

Instar Solis enim sæpe tuas ferunt

Effulsiße genas, & rutilum face

Vultum illuxæ pauentibus.

Per te Religio regna perambulat :

Culpari metuit mobilium fides

Anglorum; redijt candida Faustitas

Cæli diuite copia.

Nulla polluitur labe recognita

Martini soboles : edomuit nefas

Loiola, & tumidi contudit ingeni

Vires Pallade Romula :

Quis septem timeat sidera Pleiadum ?

Aut quos vipereos parturit Eumenis

Fætus ? perfidia monstraq; ? quis fera

Curet vulnera Dacia ?

Condit quisq; diem criminis integer,

Et voto superans supplice Cœlites ;

Hinc conuiuia pius nobilioribus

Mensis haurit hians Deum.

Te multa prece, te prosequitur miser

Fletu, Cœlitibus sæpè tuum quoque

Miscet nomen ; uti Roma Quiritium

Ignati veteris memor.

ODE XVI.

S At certamine Martio.

Loiolam tenuit Pallas, & impigrum
 Clarauit Rhodano Ducem
 Innectens folijs tempora Delijs;
 Quod Pomplona diu stetit
 Olim praesidijs certior vnus,
 Te virtus Capitolio
 Deduxet memori robore nobilem,
 Insignem niueis equis,
 Et palma viridi, ni globus igneo
 Strauisset iaculo serum;
 At non indecorem Mulciber occupat,
 Roma Principis urbium
 Sic arces veteres, & Latiam fidem
 Seruas incolumem cadens.
 Te nunc illa potens inter amabiles
 Ponit Cœlicolum choros,
 Aras perque nouas Indigotem vocat.
 O que Palladis aspera,
 Et Martis strepitus, Gratia, temperas;
 O diras quoque lanceas.
 Mutatura, velis, falce benignius
 Munus dulce tuum hoc erit,
 Quod Loiola serox vim bene mitiget
 Vindex acrior imperi,
 Quod Diti melius praelia destinet.

ODE XVII.

H Esperios olim fasces, ac ditis Iberi
 Ergeminos miratus honores,
 Et

Et proceres, magnosque duces, heroes & agno
 Insignes, ostroque decoro,
 Castra petis; Maiors animū percussit honestū
 Hic labor, hac te cura remordet.
 Seū spolijs ornare lares, seū tempora cristas
 Et gladium vibrare coruscum:
 Fulget ut aurato mucrone armatus Orion,
 Sic medios Loiola per hostes
 Ense ferox ardes, sic te illi Marte tremiscunt
 Indomito commissa tuentem (curans,
 Pergama; sed Diuū princeps tua vulnera
 Sic agrum est affatus amicū.
 Quo te cumq; feret melior Bellona, mouebis
 Arma potens, te Romula poscunt
 Signa ducē, ne nocte moras, socia agmina iūge.
 Terrarum speranda salus est
 Auspicijs Ignatiadum; sic certior ipse
 Vates euentura resoluo.
 Exuias tellure noua et spolia ampla ferēdū;
 O fortes per damna, per undas
 Perq; ignem socij; extremos penetrabitis Indos
 Oceani per littus utrumque.

O D E XVIII.

O Magne custos Hesperia, Parens
 Loiolidum, quis militia tenet
 Diu cruentum? Pompelones
 Pergama dum nouus Hector alta
 Tueris audax; ludis in alea
 Periculosa, quippe alios metus
 Agente retro, solus hosti

Obsti.

Obstiteris , Rhodaniq; turme ;
 Spe destituti iam celerem fugam
 Tentant , relicta , te sine , parmula ;

Tu crura fractus nec minari

Desinis exagitans phalanges ,
 Vultuq; terrens ; scilicet horruit
 Hostis frementem , nec timidum mori ,

Claudumq; te non indecoro

Vulnere , vi patria ferocem :
 Infracta virtus vel fragilis pedem
 Alternet , & vestigia , ni cadas ,

Rursum resorbebit valentem in

Prelia Mars , & amica Pallas .

Quis vulnerato deproperare opem,
 Curetue nardum , quaq; Machaonis
 Ars elaboravit ? capaci

Balsama deuoluitq; concha ?

Sed Petrus Vrbi prouidus ilicet

Dextra iacentem sustulit , & pius
 Pertentat altum vulnus , addens

Ambrosia panacem salubrem .

Remitte pugnam nunc age , Palladis

Obliuosus , militia & latus

Depone sessum , ictumq; telo

Arbore sub domini cruenta .

gnatij in gelido lacu ad procacem iu-
 uenem Προσωποτομία.

O D E XIX.

DEcus iuuenta perdere Cypria
 Ne trade , telis eripe pectora

A a

Nati,

Nati, & verecundo pudori
 Consule sollicitus tueri.
 Amor pudicus dissidet alite
 Minus pudenti, & perdere callido
 Mortale corpus, ver & cui
 Purpureum spoliare honore.
 Ah nè seueri tu quoq; supplicij
 Partem resumias; scilicet Oppida
 Incesta, & execrata dicant,
 Qua pereant populata flamma.
 Compensat ignes non alia Venus
 Mercede; mentem dum quatit, excute;
 Amore neu pecca doloso;
 Perniciem trahit ille amanti.
 Cessat voluntas? hic ego diluam
 Nefas, pruinosi patiens gelu,
 Hic erubescendas palustri
 Amne faces, lacrymaq; vincam.
 Qua te veneno Thessalis imbuit
 Medèa demens? qua male perdidit
 Circe? triformi quis reuinctum
 Mulciber implicuit Chimara?
 Ah septiformi digne magis puer
 Flamma, pudicum que bene torreat
 Pectus; Charybdi quid laboras
 Nauisfraga, Cypriaq; Syrta?
 Depone mentem, consilium procax
 Remitte castus, te potius pudor,
 Cœloq; delapsus corusco
 Afflet Amor meliore tæda.

Reliquæ odæ eiusdem argumenti
Προσωποποιίαν continent.

ODE XX.

Impermissus Amor cum iuueni subijceret
faces ;
Sic Loiola rigens sub gelidis increpuit vadis :
Infelix nimium quò properas vi Cythereia
Præceps ? verte nocens propositum supplicij
memor ;
Insperata breui corripiet pœna Cupidinem.
Te , quem nunc decorat forma prior murice
Punico ,
Deformẽ capulo mox Libitina efferet , efferet.
Ultrix te Nemesis sanguineis usque secans
flagris
Impellet nocuis Manibus , ac turpibus incolis.
Nequicquam sapiens serò , gemens mole sub
ignea :
Quæ mens caca fuit ? curuè faces non Venus
obruit
Vndis orta , fretis & medijs ? perfida nunc
Venus .

ODE XXI.

Sic pœnas Superi despiciant meas ,
Sic votis placidi mitibus annuant ,
Dum demente Cythera
Ludisq; & furis impudens ;
Tū caci stimulus actò Cupidinis ,

Lymphate heu vetito tu mareotico
 Pergis ; me gelu acuto
 Flumina , qua steterunt , tenent ?
 Vrent frigora me , sauaq; verbera
 Immitis Borea ; ferre iuuat niues
 Acres , te quia tada
 Vrunr , & Gnydia faces .
 Te non ira mouet vindicis ardui ?
 Non suprema dies ? qua simul igneo
 Terras hauriet aestu ,
 Includet rapida Styge .
 Quò fugit pudor , heu ? quo decor integra
 Mentis ? quòue abiit Sophrosine decens ?
 Quae spirabat amores
 Olim sidereos , puer
 Cum non dum rapidi tela Cupidinis
 Sensisses ; tibi iam candida lilia
 Illo heu messuit audax
 Deturpans animi niues ;
 Reddam quippe vices hic patiens niuis ,
 Possis vt iuuenis cernere seruidus
 Multo non sine fletu
 Restinctus glacie faces .

O D E XXII.

E Heu victima Tenari ,
 Turpis nequitia desine , desine ,
 Famosaq; libidinis ;
 Floris virginei ne decus obtere ,
 Integraq; puertie ;
 Ne primis nebulam sparge nitoribus ,
 Pul-

Pulcramuè infice purpuram .

*Tu , si quid Paphijs ignibus impudens
Ardet Thracia , vel Scythes*

Peccat , ne simili lude licentia .

Te textu Cilicum aspero

Fas est , & lacerum verberare corrigi .

Tradis verba Noto procut

Ferre ingrata ? feram damna ego sobrius ,

Dum tu Cypridis ebria

Exhauris avidus face tenus cadum .

ODE XXIII.

QUò mentis expers in Venerem furis
Equi hinnientis more , neq; impetum

Frenas domando ? quin pudicis

Consilijs meliora fingis ?

Circa proeaces est animus iocos

Cupidinis , seu pectoris igneum

Citantis aestum , siue ahena

Expositam pharetra sagittam

Non insolentis tendere ; prouidus

Præuertè vulnus , ni clypeum pudor

Opponat obnixus , decorem

Turpior inficiet cicatrix .

Eheu Tonantis si furor occupat ,

Nec robur aui , nec vigor impigrum

Morabitur fatum , resistens

Viribus , indomitamq; mortem .

Vises sub Orco monstra Cyclopea ,

Manesq; turpes , & Sodoma genus

Infame , damnatumq; flammæ

*Vulgus iners, Erebi sodalis.
 Obliviosus nunc male vindicis
 Da ludum Amori, solvere feruido,
 Dum vincetus acri frigore artus
 Interiore lacu fatigo.*

O D E XXIV.

P Rò sacrum caput improbo
 Diti, quò celeras? siste miser, miser.
 Oestro te Idalio iuvat
 Insanire, velut concita tympano
 Thyas vi Berecynthia
 Fertur, te vetitus torret amor satis,
 Me seuis Aquilonibus
 Concretum sub aquis vrit hiems satis.
 Pœnis consule iam meis,
 Si non Lerna tibi, non Nemeæ effera
 Nutrix, cur finis aspera
 Bruma, meq; lacu funditus algido
 Te, te propter inemori?
 Cernis quæ teneant flumina subditum?
 Quo concreta palus gelu?
 Duravit Boreas ut glaciem, & malus
 Nudum verberet Africus?
 Ardentem nimum pone Cupidinem,
 Puris vrere amoribus.
 Te non barbaries difficilem Deo
 Getulo genuit patre:
 At si nec rapidi fulmina Vindicis,
 Nec terret Phlegethon niger,
 Aut Cocytus aquis ater olentibus

Hæc te flumina candida
 Bruma, teq; niues, hæc reuocent niues.
 Sat, iam parce, fui lacus
 Argentis patiens; sponte quid ureris?

O D E XXV.

C ontaminati lustra Cupidinis,
 Heu mitte, quondam scilicet igneo
 Vexante Vulcano procacem,
 Et Strygijs agitante tadis:
 Ne firmus horæ fide volubili;
 Viror iuuenta protinus arida
 Ceu fronde canescet, Borèo
 Cum syliæ cecidere flictu.
 Ne finge longum Nestoris orium
 Æuo rapaci credulus; haud senis
 Te sacra Tithoni morantur;
 Fata time nimium dolosa.
 Mors occupabit te querimonijis
 Culpantem acerbe vulnera; prodigam
 Ne rere Parcam; nec perennat
 Dulce rose breuioris ostrum.
 Spectata vati sidera callido
 Insana fallent, lusit Olympias
 Plurumq; spem frustra morantem,
 Vanaq; destituere lustra.
 Eheu seuerum cudit acinacem
 Furor Tonantis; spicula plurimo
 Iam felle acerbatur, perq; raucas
 Fulmen agit grauis ira nubes.
 Sed perge tandem quò rapit acrior

Vulcanus, Ætna Cypride conflagra,
 Nardoq; odoratas resusus
 Molle comas, Arabumq; myrrha,
 Decore ficto turpior, infice
 Castum pudorem; cordis & ignei
 Curas edaces cæcus exple,
 Me niue, me glacie ligante.
 Sic dissipabo tela Cupidinis
 Stupente dextra; sic rigor ocyus
 Restinguet ardentem Cytheren
 Fluminis horridiore lymphæ.
 Emerfit olim spumea Nereo,
 Mergatur vnda, gurges & obruat;
 Hic occidat, quo fluxit ortu,
 Naufraga, me scelus expiante.

O D E XXVI.

Demens exitio cum traheret Venus
 Incestum iuuenem, se pius intulis
 Loiota egelido fluminis alueo;
 Tum sic attonuit graui
 Vrgens voce. Tui quò ruis impotens?
 Quò pergis Paphio saucius aucupe?
 Vt pectus tumuit vulnere? ut astuas
 Lymphatus Cythereia?
 Eheu quanta tibi flamma resorbuit
 Incensum iecur, & quanta citas mala?
 Iam seuam Genitor tendere dexteram,
 Iam telum parat igneum.
 Non tu mente moues irremeabilem
 Cocytum? rapidam non Styga respicis?
 Vexant

Vexant Eumenides ; illacrymabilis
 Cyclops vexat , & excoquit
 Igni sulphureo . forcipe torridum
 Iam iam versat agens . triste feras quoque
 Brumas . ecce fitit ducere sanguinem
 Venis Orcus hians tuis :

Illum , qualis ovis praeda nocentibus
 Errat forte lupis , immiserabilis
 Explebis sanie , digno polo , integra
 Quondam purus aqua puer .
 Tempestiva diem proferet ultimum
 Astraea , & geminis lancibus imminet ;
 Orbem namq; breui (vera fides) vorax
 Ignis uret , & obruet .

O D E XXVII.

P Arce libatum violare florem
 Consili praeceptis iuuenis proterui ,
 Sub gelu multas pereuntis horas .
 Parce labori .

Flamma adhuc imas populata venas
 Haurit ? hic dura patiens pruina
 Thracio exhorrens Aquilone sistam
 Fulminis iras ;

Quandiu flagrans nimium libido
 Pellit insanam sine lege mentem ,
 Saniit & circa iecur ulcerosum
 Improbus ignis ;

Aspera vineam glacie calentem ,
 Et tibi auertam Styga destinatam ,
 Algidos artus hiemis sodali

Flumine damnans :

*Siste sub septem gelido Trionum
 Axe, sub Cælo Scythia, aut seueris
 Alpibus, crudele seram gelu, te
 Sospite ab igni.*

O D E XXVIII.

O Prodige auri, prodige opum nepos
 Discincte, tantus quis furor eripit
 Mentem? decoram quid iuuentam
 Stultus amans sine amore turpas?
 Te vana Graiùm fabula decipit;
 Florem Dione haud purpurat, inuido
 Sed carpit ungui, sed pudoris
 Purpurei decus omne perdit.
 Ibis, Cupido quò rapit ultima
 In damna praceps non sine nominis
 Opprobrio; sic tauriformis
 Vis animi ruit impotentem
 Furore caco; quin age turpium
 Desiste tandem, dux ego consili,
 Hic tadam Amoris non pudici
 Obrue frigidiorè lympha.
 Perdam marina vim Veneris, simul
 Immergar vnda, teq; procaciter
 Æstu inquieto fluctuantem
 Eripiam gelido sub amne.
 Spernis rigentem sub glacie horrida,
 Concretum & artus indociles niuis?
 Iam seua tendit tadam, & ignem
 Eumenis exagitans proteruum.

ODE XXIX.

Infelix cui seua Venus diffudit anhelis
 Cupidinem precordijs, (morum
 Philtra quid ore trahis nocitura? sed integra
 Insanientem corrigit
 Sophrosine, et vetat incestas attingere flamas,
 Et impartit ista gaudia.
 Non aliter Vatem narrant arsisse dolosum
 Adultera, caso viro;
 Qui deinde immanē teftudine fleuit amorē,
 Dolore percussus graui.
 Fœdera te meliora manēt, te pulchrior ignis
 Delapsus accendit polo;
 Hic te castus amās, hic torreat ardor amicus,
 Nec Cypris vsq; maceret.

ODE XXX.

Nam quò te amoris impotens vesania
 Sine meente lymphatum rapit?
 Furere ab miser desiste, neuè florido
 Pudori honorem decute,
 Simul resorbens inuerecundus furor
 Egit iuuenta feruidum.
 Non horridi tu regna Plutonis times?
 Vmbra nigrerum Manium
 Nil territant? Harpyia & uncis unguibus,
 Tetraq; vultum Gorgones?
 Furiq; densum viperis compta caput,
 Et furua monstra Tanari?
 Interminatis vsque tu doloribus,

Et usque flammis suppetes,
 Reditum unde Pluto sceleris ultor abnegat;
 Nec blandus Orpheus carmine,
 Labor nec Alcida extrahet, quanto puer
 Inastuas rogo miser?
 Prò quantus instat vindicis Cœli furor,
 Quanti malorum vortices?
 At ille surdis auribus frustra dolor
 Fatiget auersum Deum,
 Metuenda terris cum romugens tuba
 Ad arduum euocauerit
 Tribunal, intonata cum franget reum
 Mundi procella naufragi.
 Amor quid amens prouocat Cœli minas?
 Tot damna quid trahis tibi?
 Libidinis deuote, & acris impotens
 Iuuenta, inexpleta siti.
 Nil te seuera hæc bruma, & imis spiritus
 Petitus è precordijs
 Reuocat misertum? glaciæ adstringens palus
 Tremente dicentem sono.
 Hoc frigus immerentis heu quondam tibi
 Erit venienti sacrum.
 Hoc cerne corpus, quale possit improbi
 Restinguere incestas faces.
 Hic expiabo, plectar hic, minabitur
 Quodcumq; tempestas poli.
 Satis superq; me acre deuinxit gelus,
 Te Cypris euinctum tenet.
 At expedire si nec Ignati rigor,
 Nec libera voces queunt,
 Expediat ardor igneus pulchri Dei,

Præterq; cuncta amabilis,
 Iram diu repressi, acutis his aquis
 Acuta sistens spicula.
 Frustra morabor amplius telum graue,
 Lam pœna corripit gradum.
 Caue, in procaces ille namque acerrimus
 Parata tendit fulmina.
 Hæc dum tonanti voce Loiola increpat,
 Acriq; inhorret frigore.
 Inhorruit spectaculo Iuuenis; pudor
 Infecit insolens genas;
 Lacryma tepente fouit, amplexu tenens,
 Vincitumq; dissoluit gelu.
 Non hydra par reuicta Lernæo lacu
 Decessit Herculeæ manu.

IO. BAPTISTAE

MASCULI

è Societate IESV

LYRICORVM

SIVE

ODARVM

LIBER XII.

De S. Francisco Xauerio.

Προαύλιον

VVVM vero inexuperabilem, Franciscæ Xaueri, spiritum quo carmine, prosequar, nescio; eximia enim pietate dubiū reliquisti, vtrum disiunctissimas terras pluribus illustraueris passibus, an

trophæis; cursibus, an victorijs. Reliquisti fortasse ob miram in excurrendo celeritatem vestigia pedū pressa leuiter, sed vestigia laudum fixa firmiter. Iaponiā quippè itineris immensitate discretam, æstuarijs clausam tua virtus penetrauit; solus inconfertissimos barbaros te immisisti; solus tot ararum, ac delubrorū eversor, vndiq; frementibus, & acri studio ad te opprimendum nitentibus Indiæ mystagogis; hinc profanos ritus tollens, huc sacros inuehens, ereptus sæpe diuinitus ex insidijs, ex telis, ignotis antea gentibus spectaculo fuisti: deinde inter egregios labores cōsopiri potius, quam extingui visus es, inaudito prodigio perseuerans in calce diu vegeto corpore, ac prope spiranti. Tu nimirum ille es, qui primus Orienti lucem attulisti ab occasu, qui nouum terrarum orbem Vrbi subdidisti. E Lycæi porticu, ad patentes Indiæ campos, ex Europæ finibus ad Iaponiæ terminos excurristi, vt nulli essent Christiani Imperij fines ac termini. stadium proposuisti tibi orbem terræ, metam religioni nullam; periculis infractus Deorum signa fregistis

aris ac delubris euerfis, aras ac templa
 meruisti. Præclarum Sororis vaticini-
 um fuit de te vaticinaturæ præcla-
 rius. Tuam porro præstantem illam
 animi fortitudinē reliquisti focijs hæ-
 reditariâ. testis est ille flos nostri or-
 dinis, cuius mira pietas sæper viruit;
 mira virtus in primis viguit in India.
 cuius tandem roboris illi milites? qui
 fluctus lubrici maris, quasi camporū
 firmitatem constantissime calcarunt,
 quorum plurimorū ex pulcherrimis
 vulneribus non minus gloriæ quam
 sanguinis manauit. Atq; à te quidē si
 minus viuentē sanguis est expressus e
 vulnere, vt erat in votis, à mortuo
 certe manauit, dissectis ad experi-
 mentum miraculi membris, vt osten-
 deres tibi planè numquam defuisse,
 paratum, ac promptum sanguinem,
 quem effunderes, quod si effusus ille
 non fuit testis integræ fidei, at fuit in-
 tegri corporis. Superasti nauigando
 Atlanticum æquor, qui Atlantem ip-
 sum superare visus es laude laboris, nō
 sideribus, sed Aethiope sustinendo,
 quem tu inter sidera collocares. oc-
 cursus Aethiopsis olim alijs ominosus,
 vtriq; fuit auspiciatus. eo onere non
 modo

modo non es defessus, vt Atlas, aut
 depressus, sed sæpe sublimis à terra
 factus, vt in astra, quem humeris fere-
 bas, efferres. Duxisti ore morbose ho-
 minis saniam non minus auidè, quam
 ipsum Cœlitum nectar, quo interim
 replebaris. Eo nectare satis ebrius, &
 si fas est dicere, lymphatus primus In-
 dos edomuiſti, vt fama desineret præ-
 dicare Liberum patrem, quem temu-
 lentum primum de India triumphaf-
 se memorabat. mirũ dictu. Crura, quæ
 nouo genere cruciatus nodis adſtrin-
 xeras, habuiſti tam expedita, vt breui
 orbem terre, vel confeceris peragran-
 do, vel tranſilieris peruolando. Amif-
 ſum morientis Chriſti ſigillum recu-
 peraiſti miniſterio Cancri, nimirum
 eius ſimilitudine quadã paratus Igna-
 tij nutu retrogredi, & reuocare cur-
 ſum. In itinere occuſans aſperrimis
 vepribus pedes cruentaiſti, quibus vi-
 delicet Indicos Deos protereres infe-
 ctos ſanguine victimarum, quos pedes
 iterum quodammodo cruentares eo-
 rum ſtrage, quam edidiſti magnam.
 Emerſiſti non ſemel ſoſpes ab vndis,
 vt iniiceres ignem eorundẽ delubris
 ac fanis. Abluiſti aqua homines, qua
 expiati

expiati aboleuerunt Deos impios flā-
 ma. ita in rogam iniecti sūt à morta-
 libus immortales. Integer superfuisti
 letho, qui tot millia simulacrorū m-
 comminueras. Vidit India non tui
 corporis, sed suorum Deorū puluerē.
 In cineres ipse nō abijisti, qui fanis, ac
 signis Manium incensis tamquam in
 cineribus consulptæ impietatis tro-
 phæum gloriæ constitueras. Vitasti
 Libitinę sordes, qui vitaueras Vene-
 ris. Calcem, quam à profano vsu de-
 lubrorum ad pium traduxeras, ha-
 buisti post mortem officio tibi gra-
 tam. Scilicet à viua calce hoc tantum
 accepisti, vt in ea viuere videreris.
 Neq; vero tuum intectum calce ca-
 dauer exedi, atq; absumi potuit, aut
 debuit, cum non ad te destruendum,
 sed ad substruenda tibi potius tem-
 pla, atq; excitandas aras vsui futura
 calx aliquando esset. Itaque admi-
 rabili quodam & inaudito prodigio
 in sepulcro situs non redoleuisti si-
 tum. fragrastī in ignita calce, non
 deflagrastī. Castimoniæ candorem
 hoc maxime demonstrastī, quod mi-
 nime incandueris. emisisti cruorem
 exanguis. spirastī odorem sine spi-
 ritu.

ritu. vita sanctos etiam exanimis ani-
 masti . à squalore mortis atque illu-
 vie decus, à funere prope immorta-
 litatem accepisti. Omnibus olim
 te loquentem linguis om-
 nium nunc gentium

linguæ loquun-

tur. Orbem

terre

angustum tibi, te

Numini angu-

stum pu-

tasti.

Nunc

Nunc elaboret diues ad ardua
 Delubra Memphis, dædala nunc Tyros,
 Franciscæ, dum te Roma dicit
 Indigetem meritas per aras.
 Demolientem pergama Tanari
 Aurora vidit pulchrior, & graues
 Umbras fugantem; luce prima
 Purpurei nituere Soles.
 Impune ferro, sanaq; deuoues
 Flamma, seueris acta lignibus;
 At Flamines nequicquam Enyo;
 Et vacuas inimicat aras.
 Vt cumque priscam vertere regiam
 Plutonis acer propulit impetus;
 Audita delubrorum Auernos
 Vsq; latus crepuit ruina.
 Non vis atrocem vulnera perpeti;
 Non barbarorum quisquis acerbior
 Olim Quirino, demouebit
 Consilio semel instituto.
 Vt fonte puro Memnonas eluis,
 Cruore pingues inficiunt p̄j
 Campos; nec horrent tela, quicquid
 Et facere, & bene ferre sortes.
 I vecte pennis vsque superstitis
 Fama, resolui morte timentibus:
 Tecum perennat, nec sonoro
 Te lituo celebrare parcat,
 Fortem remoto iungere Sinico,
 Bungoq; Romam dicet: in ultimum

Te littus Indorum ferocem
 Imposuit generosa cymbe,
 Olim docentem Romula scœdera,
 Linguis tonantem lata per aquora
 Centum, supent, atq; auribus stans
 Memnonida dociles acutis.
 Petitus alto pectore amabilis
 Questus premebat Numinis impetum;
 Deumq; suspirare amando
 Ignea vis animi sœta.
 Male hospitalem tu bene demoues
 Febrim, medullis vimq; Cyclopeam
 Defendis exuctis: superq;
 Morte iubes posuisse curas;
 Plarumque pradam deripis, & samem
 Deludis Orci; sic laquearibus
 Testantur argentiq; lamna,
 Scripta notis & amica signa.
 Vfus Fauoni munere candidi
 Euros proteruos, & moderans Notos;
 Sedas inequales procellas
 Arbiter Oceani tumentis.
 Te poscit amplo pressus in equore
 Quicumque Eoum nauita peruolat;
 Tutela Francisci pauentis
 Eripuit pelago carinas:
 Sub igni acuto vinere saculo
 Spectatus extento integer, & vogo
 Fragrans odorato renasci
 Visus, uti Nabathæus ales.
 Te calce tectum, & sic melius situm
 Pudor tuerur; te violaria

Rosaq; mulcent, nariumq;
 Copia, vis & amica Pesti.
 Candente saxo candida pectora
 Refers, nec igni incanduit abdito
 Decus; nec atra te Cupido,
 Aut soluit Libitina rada.
 Virtute nunquam scilicet inuidam
 Censorio Lethen, fallere pulverem
 Potes calentem funeratus,
 Sorde carens graueolentis urna.
 Notus pudica mentis, & integri
 Decoris, ut tu cumq; Cupidinis
 Frangis sagittas, illècebra
 Nec furiant iuuenilis ignes.
 Frustra soporem lusst amabili
 Vesania nox; delet imaginem
 Sudore sanguis, quem pudore
 Pro vigili haud dubites patisci.
 Nunc excitandis molibus editis,
 Templisq; & aris calce opus ignea,
 Aeternet hac te gratum in usum,
 Perdere qua timuit sub urna.

Προσωποποιία clamantis. Sat est.

O D E II.

VEntilat Cælo satis aura flammæ,
 Suscitât nostros satis Auster ignes,
 Et roguâ cordis nimis ardet acri
 Viuidus Aetna.

Scilicet

Scilicet uiuo , pereoque , funus
 Vna succendit mihi tela Amoris,
 Vna vitales animat pudico

Pectore flammis .

Iam sat incensum iecur hausit , & sat
 Corda depastus populator ignis ;
 Parce Amor venis , Amor estuosus

Parce medullis .

Pectus hoc impar , cor & hospitale
 Magnus haud aquas Amor , haud latèbra
 Dignus angusti laris , ò ter amplo

Maior Olympo .

Tela quid paruo meditaris ultra
 Pectori , aurato pharetratus arcu ?
 Quid recrudescit recalens minoris

Vulnus amantis ?

Præda iam forti cecidi sagitta ,
 Iam tenes auceps tibi destinatam ;
 Siste , flammarum satis , atque amorum ,

Desine plage .

Mitte venari , nihil ad labores
 Vulneri tanto ; neque te sagitta
 Prouocent plures , neque me cicatrix

Aucta cruentet .

O Deo flagrans Amor , ò sodalis
 Cœlitum , pridem tibi dedicaui
 Corda iuratus , mihi cumque flamma

Parce minori .

O D E III.

Qua forma vernis ridet honoribus
 Certat ligustro , certat amaraco ;

Artius

Artus recocti sub calente

*Calce decus retulere maius.
 Quin ipsa turpis abstinuit probri
 Seuera Clotho ; mollibus ac genis
 Pepercit ; arcet damna , vitæ
 Abscidit ut pretiosa fila ;
 Nec soluere audet puluere seruido
 Pignus pudici dulce Cupidinis ,
 Dulces amores ; sic fefellit
 Ille rogos , tacitamq; flammam.
 Dignus reponi sedibus igneis
 Piorum , & astris ; qui mare peruolans,
 Et regna non tangenda Nerei
 Memnonidas adiit latentes .
 Non ille quondam debuit Africis
 Ludum proteruis , equora deprimens
 Nutu potenti ; perquæ fluctus
 Expediens , & acuta saxi
 Suis onustam mercibus arborem
 Herentem adestis cautibus ; ilicet
 Descendit infamesq; Syrtes ,
 Et scopulos , & operta fraudum .
 Nunc Vaticani montis imagine
 Laudes resultant ; temperat abditus
 Cratera sanguis cade nulla ,
 Ritè Deo regimusq; liba .*

ODE IV.

E Nauiganda Tethyos insolens
 Committis Euro carbasa, nec freta,
 Syrtisue terrent , & natantum
Monstra

Monstra mari, viridesque Phoca,
 Ultra repostas fert Amor impiger
 Terras, Eoi & littora Iaponis;
 Prægestit ardor tollere Orco
 Memnonidas sine lege raptos.
 Deuote Cælo, vix potis ebrio
 Perferre Numen pectore, vix capit
 Aestu fatigatum refusas
 Delicias, nimumq; nectar
 Quod cæca neois iura Cupidinis,
 Fato superstes sub tumulo viges,
 Nec liuor oris, vel genarum
 Purpureum violat decorem.
 Sequuta frustra corripuit senem
 Aetas; sub urna visa superstiti
 Apponere annos; nec proterua
 Te temeret Libitina: viues
 Sepulto, quantum non Pylius, neque
 Tithonus; oris sic specie nitens,
 Ardensque, matutina ut Eos,
 Serus agit vel ut astra Vesper.
 Spirantis instar scilicet, & recens,
 Potis sagacem fallere nauitam,
 Discrimen obscurum, haud soluto
 In cineres, vegetoq; vultu.

ODE V.

O Magne custos Memnonidum, tibi
 Mactamus aras, & Cerealibus
 Signis Deum libamus alium,
 Indigetum ferimusq; honores.

Tu fundis Orcum cum grege Manium,
 Sacamq; cacum proteris; horridi

Tu signa Plutonis refringis

Fana ruens inimica fundo.

Tu barbarorum sinibus inuis

Subis, saluti haud sollicitus tuae;

Regnata Diti quondam Auerno.

Bactra petens, tacitasque Sinas.

Sed te, beatis sancte laboribus,

Caliginosa nocte premi Deus

Haud fuit, & mortalis ultra

Iura viges, seriemque fati.

Stant membra certo viuida robore,

Vigor perennat; cetera languidi

Ritu ligustri, siue acanthi

More cadunt, breuiore vita.

Mors inquinato lata cadauere,

Mortale corpus soluere pertinax

Transmutat incertum decorem,

Exiguum cinerem reponens.

Te falce sua vix premit inuida

Honoris; artus virgineos neque

Diffinxit, infirmesque soluit;

Quamquam anima fugiente terris,

Charis remansit, non celeris fugit,

Nec tu resignas que dedit; at tuo

Candore te inuoluens, superstes

Calce diu, sine labe seruas.

ODE VI.

Orbem repostum sinibus Indicis,
 Sinasque seuas, acrem & Iapona,

Per-

Perquiris ; oras barbarorum ,
 Et taciti penetrare mundi ;
 Nondum reclusa claustraq; Tethyos,
 Periculosi per freta Nerei,
 Perfringis incedens per hostes ,
 Et medias acies dolosas
 Vita , Quirina nec dociles fide .
 Ah ne te acutis subde securibus ,
 Committe neu tantis procellis
 Dulce caput , patiens perire .
 Spectare fas est relaque vertici
 Intenta , iusto & sollicitos metu ,
 Cunctosq; atrocem prater unum,
 Et misera necis , & malorum
 Te nil pauentem ; vis neque Ithessala ,
 Nec peste crater exitiabilis ,
 Aut mucro districtus fugacem
 Terret agens , reuocatque mentem .
 Orbis relictæ præsidium unice ,
 Et ultimorum Memnonidum salus ,
 Qui lumen Aurora reducis ,
 Et tenebras Orientis arces .
 Iam nunc Deorum signa cadentium
 Cerno , & ruinas præcipitantium
 Fanorum , ut aras , atque vittas
 Deripis ex adytis reuellens :
 Chamus , Deorum & quisquis amicior
 Indis , negata diffugit impotens
 Tellure ; vexillis triumphat
 Relligio simul explicatis .
 Quod littus ? aut quis terminus inuius ,
 Franciscæ , te non robore nobilem

Testatur ? ereptasque cæco
 Exuvias Orientis Orco ?
 Videre quondam Memnoniæ genas
 Non indecorum , nec male sordidum
 Artus , triumphatoque fato
 Te tumuli noua iura dantem .
 Te pulchra virtus , te pietas tua
 Seruat recentem , corporis integrum ;
 Vt calce mordaci latendo
 Damna fugis propiora sati :
 Suetus beati ducere nectaris
 Rituos ; ab alto nam tibi copia
 Manabat ad plenum perennè
 Delicijs opulenta Cœli .

O D E VII.

S Pirauere decus sidereum tua
 Post funus tumulo membra , & amabile
 Os afflauit odores ;
 Nec Mors dum ferit impudens ,
 Fractum comminuit ; forma viget recens ,
 Nec dilapsus amor , molle virescit , &
 Immortale superstes
 Malis dulcibus excubat .
 Non te , ceu virides decutit Africus
 Quercus , expoliat Mors , neque lini lo
 Quondam dente remordet
 Daturpans decus aureum .
 Qui tantus decor ? ò , quiuè color decens ?
 Quæ te vis animat calce sub ignea ?
 Quantos spirat amores

*Expirans animam vigor?
Felix morte tua; quam rubet artium
Nullarum facies illita. Gratijs?*

*Te vix Atropos urget,
Nec Clotho sibi surpuit.*

*Cunctos exiguo pulvere sordidos
Soluet seua; tibi larga superstiti
Aeuum, Parca alijs, das.*

Seruatura diu decus.

*Viuentem superes funere Nestorem;
Possint Memnonij visere ut integrum,
Sacro non sine cultu,
Haud lapsam in cineres facem.*

O D E VIII.

F*Rancisce, adauges Indigetum choros,
Potens tueri calce vel ignea
Immune corpus, nec sepulchro
Perdere purpureum decorem.*

*Te Flamen ambit thure pio recens,
Aramque libo maectat, & hostia
Vittatus, & sollemne votum
Ritè facit precibus fatigans.*

*Te regna Bungi, Serica te plaga
Vrbesque gentesque, ac Theis ultima,
Te gentium ora barbararum, &
Mente noua venerantur Indi.*

*Deliberato tu pede prouis
Chamumque, Sacamq; & Stygis obteris
Informe monstrum, concitaq;
Frangis agens simulacra dextra.*

Te candor ornat, te pudor integer,
 Labisque purus; te sibi vendicat,
 Quandoque pectus Numine implet,
 Pulcher Amor face septiformi.
 Praibat olim Relligio tibi
 Clauos ahenos, atque Deum manu
 Gestans cruentum, sine ferro,
 Sine flagro, rigidoque uepre.
 Quem non Deorum comminuis? quibus
 Tu parcis aris? ardua culmina
 Fragore proturbas acuto,
 Instituens meliora; nudo
 Mucrone quamuis, magnam animam uoues,
 Sacrasque telis; unicus edomas
 Gentem reluctantem Quirini
 Ritibus, indocilemque veri.
 Serues Eoos Memnonidas tuo
 Labore partos, ne soboles retro
 Periura cedat, dum secures
 Fascibus expediunt Tyranni.

O D E I X.

FRancisae formans Memnona patrio
 Cultu Quirini, diruis impia
 Delubra, & Umbrarum coërces
 Agmen inane, leuemque turbam.
 Quin & superstes plurima funeri
 Post lustra, leges temporis inuidi
 Impure rescindes; auara
 Quam minimum nocuitque Clotho.
 Non turpe debes opprobrium, neque
 Morti

Morti tributum ignobile pulueris,
 Lenuisq; sordis; sed merenti
 Fata Deus meliora duxit.
 Calcis seuerè vim bene temperas,
 Victor Chimæra nobilis ignea:
 Non erubescendos solutam
 In cineres Libitina perdet.
 Tu iura cunctis debita, tu vices
 Mortis superbas ludere fortior,
 Condens reclinatum cadauer,
 Floris uti redolent honores.
 Sopitus altè peruigilas, prope
 Exsomnia; oris mollior halitus
 Quà desit, extinctus videri,
 Cetera viuus adhuc, vicensq;
 Sub calcis igni pulchrior aspici
 Vultus virescit; te sibi creditum
 Seruauit illibata virtus.
 Et senior inuouescis urna.

O D E X.

Qualem colonus nubibus uvidis
 suspexit (rim contra Hyperionem)
 Curuantem odoratis in anuis
 Cornua, & e face discoloram;
 Videre Eoi nuper Iapones
 Franciscum, & Indi Memnonida, quibus
 Deductus olim mos per euum
 Omne, Deum simulacra thure
 Vano vaporent, sanaq; & impias
 Aras; Auserni monstraq; turpia

Orient, sed immutata rite
 Tempa nouum coluere Diuum.
 Hunc Roma cultum scilicet, hac sacra
 Debes merenti, testis ab ultimis
 Aurora terris, & fugatis
 Pulchra dies Orientis umbris;
 Qua prima puro risit Apolline
 Felix; per urbes Religio simul
 Victrix Amazon, perque sospes
 Memnonias equitauit undas.
 Cum rore puro fertis Iaponum
 Piata pubes creuit, & impios
 Regum tumultus lusit omnes,
 Spiculaque, & chalybes acutos.
 Vbi ille ritus, iuraque promouet,
 Vetusita patrum deficiunt sacra,
 Moresque; auitos dedocendo
 Corrigit, & male nata quondam
 Dixitque Saca Numinis arrogans
 Nequicquam Amidas; ibimus, ibimus,
 Vterque turpis, Roma ducet
 Indecores Latio triumpho.
 Tellure ut heros fortis ab Itala
 Ad usque fines perculit Indicos
 Iactata ponto sacra Eoo,
 Nil vacue rimidus procella
 Luctantem in alto tenijt Africum,
 Eurique motus composuit, sali
 Potens profundi; sospes usque
 Damna per Oceani frementis,
 Frustra colubris hydra nocentior
 Concreseat illi, monstraque Colchica,

*Thebana frustra ; quem per ignes
Expediet , mala perque Virtus .*

O D E XI

F Rancisce , quo te carmine Pieris
Dicit ? Quirini subdita fascibus
Et regna , & urbes barbarorum
Edomitas ; tua prompta virtus
Indum proteruis Manibus abstulit :
Trophæa Ditis vis tua sustulit
Refixa delubris superbis ,
Et vacuas labefecit aras .
Fratres sub imo clausit , & impulit
Regnis auitis ; frœna vagantibus
Iniecit ; emouitque noctem ,
Et veteres agitauit Vmbra .
Viget ter amplum Numen , & imperi
Crûere vires Romulei ; patet
Porrecta maiestas beati
Flaminis Oceani per alti
Vtrumq; tractum ; qui bibit aureum
Gangem , qui Hydaspem Bungus & ultima ,
Et regna Tithoni reposta ,
Credulus & Nabathæus audit .
Longas tenèbras exigis aureo
Phœbo ; nec arcet te grauis Eumenis ;
Qua barbarum procudit ense , &
Difficiles inimicat vrbes .
Diuis receptum nunc benè tibijs
Lydis remisso carmine dicimus ,
Indosque , damnatosque ceco
Memnonides Erebo cientem .

O D E XII.

O Fortis arces vertere funditus ,
 Arasq; Ditis ; signaque figere
 Dei laborantis trabali
 Robore , Romulidum tropheum .
 Iam pridem Eois caca resulserat
 Aurora terris , nunc bene roscidam
 Nouere matrem , fonte lauti :
 Itque dies meliore Phæbo ;
 Iam soluis Europe omine dextero ,
 Iam vela pandis , quidlibet acrior
 Sperare ; cui sanctus propinat
 Nectar amor satis ebrioso .
 Collapsa magno cum sonitu ruit
 Moles Amida , signaque prouis ,
 Arasq; , ceu molles adurget
 Accipiter Paphia volucres ,
 Timendus Orco ; quin generosus
 Perire temens , exitiabile
 Nec virus horres , nec latentes
 Sæpe dolos , chalybemque nudum ,
 Ausus cruentum visere Mauricum
 Letho Parentum ; tu potus asperas
 Lenire gentes , constituta
 Morte ferox . Latias daturus
 Lege . Eoo , scilicet impiè
 Insanienti ; per maria omnia
 Lactata uirtus usque sospes
 Memorias reparauit oras .

O D E XIII.

Heros

Heros diuitis India
 Perscrutate sinus pauper, Laponas
 Extremos petis impiger.
 Immetata tibi destinat aquora
 Virtus; Romula gentibus
 Sancis iura feris, & decus est mori.
 Cedis non patiens breuis
 Europa, Latijque, Ausonij & soli,
 Æstu te neque feruido
 Pars mundi grauior, nec Borea gelu,
 Duratumq; solum niue
 Decurrentem abigit; strenuus horridum
 Vincis Nerea nauitis
 Inuisum, pelagi nec mala territant
 Quiduis & facere, & pati
 Fortem; nil trepidus deseris ardui,
 Sen Loiola Parens truces
 Indos usque vocet, seu reuocet potens
 Nutu, certior obsequi.
 Sed te post pelagi longa pericula
 Defunctum usque laboribus
 Vis intègra tenet, forse vicaria
 Vite; nec male sordidos
 Dilapsa in cineres depereunt faces;
 Flagrantesque Deo gena;
 Seruat te metuens Cypridis improba
 Numquam sordida castitas;
 Illibata tuum Flora tuebitur
 Clarum post genitis decus,
 Sublatum ex oculis nec querimur Ducem.

O D E XIV.

B b 6

Sacris

S Acris ritè recentibus
 Francisco facimus; pelle ago Lesbian
 Clio candida barbiton,
 Et Diuùm ordinibus par decus infero.
 Terrarum noua gaudia
 Sentis? ac veluti thura ferat recens
 Flamen, libaque Numinis
 Occulti, Indigetem nomine dedicans?
 Aequam tu Thetis interim,
 Et letum recines hospite nobili
 Ponti regna per humida
 Neptunum, & faciles Nereidum choros;
 Indosque edomitos Duce,
 Innantesque mari cycladas, & sacris
 Mollem cedere Iapanem:
 Dicitur miseris mors sine sordibus,
 Intactumque decus gena,
 Dulces exuuia Calladis innuba.

O D E XV.

O Rbis inuisi, per iniqua ponti,
 Regna peruadis nouus exul orbis;
 Asperum tungi trepidans adire
 Memnona fortis:
 Scandis aratam generosus Argo;
 Nec noua cantus, & inhospitales
 Nauibus Syrtes, tumidaque Phœce
 Vota morantur.
 Scilicet follers Oriente toto
 Queris Aurora sobolem carentem
 Luce; venali neque te per altum
 Purpura merce

Traxit Eoa, neque ditis Indi
 Euocant bacca, nec auara Tethys
 Iussit arcana pelagi profundi
 Verrere arenas.
 Sordidus nunquam tenuit Cupido
 Spiritum, candor sine labe pulcher
 Integro mentis dedit inquinatam
 Spernare Cyprin.
 Occupat frustra fera Mors retentum
 Calce, non artus minuit remordens,
 Nec decus forma cinere indecoro
 Turpe peredit.

O D E XVI.

VRbes Eoas deripis inuido
 Plutoni, & Orco prae a concitas;
 Signisque turbatis, & aris
 Turpibus, horribilem Pagodem,
 Frangisque Amidan; legibus insolens
 Ut gens Latinis barbara seruiat,
 Puerque lustratus piante
 Fontis aqua statuatur ara,
 Doctus Penates perdere patrios,
 Manesque auitos, quis neget impium
 Plutona defecisse victum,
 In qua lacus Stygios reuersum?
 Cum ~~Umpoy~~ auro signa regentia,
 Et sana priscis edita molibus
 Mutare sacris Vaticanis,
 Concipiens meliora, tendat.

O D E XVII.

VT curis Latij's lumina surpuit
 Franciscus, tacita nocte subhorruit
 Insistens humeris decolor Æthiops;
 Tum sic candida concipit
 Vates fata niger, littora inhospita
 Tendes Oceani, regnaque barbara
 Loiole soboles, non sine Numine,
 Coniurata reuellere
 Impermissa Deum signa nocentium.
 Diti quanta moues pralia? te tremunt
 Manes solliciti, seu pede proteris,
 Seu regno veteri fugas.
 Nequicquam trepidum Tanara demouent
 Certum presidio Numinis; irrito
 Vrgens exitio, spicula prouidus
 Vitas, & tacitos dolos.
 Nunc delubra para vertere patria;
 Aras ecce solo sternis, & extruis
 Ritu Romuleo: corde quid excutis
 Flammanem interea facem?
 Loiolèa cohors proferet Indicis,
 Semotisque plagis Numan, & ultimus
 Eous Latio munera principi
 Post certas hyemes feret.
 Iamiam Ignatiada, te duce martio,
 Pergunt, siue opus est ferre Aquilonias
 Iras, seu superare aquor Atlanticum
 Fortes, lucrum erit emori.
 Pareat fœda tibi, quâ licet, Atropos,
 Insaetus vigeas post quoque funera,
 Merce-

Mercedem refrens quod sine Cypride
 Floris vixeris integer ;
 Lucratus domita nomen ab India,
 Mirè corda potens flectere barbara ,
 Et ceruice docens indocili iugum
 Sacrum ferre Quititium .

Te caci regio Memnonis euocat
 Europa ; roseo lumine letior
 Te Matuta præt , non alium sua
 Gentis dicit Apollinem .

Te , te fidereis ciuibus inserat
 Cultus Roma potens , templaq; deditet ,
 Diuinamq; dapem Flamen. & integret
 Libum , maxima munerum.

O D E XVIII.

FRancisce fines Tethyos ultima
 Ingressè nutu Romulei Patris ,
 Amor redonet te recentem
 Funere , Memnonioq; Cælo
 Viuentis instar proferat ignea
 De calce ; quamquam nec balanus tibi
 Artus odoratos inungit
 Malobathro Syrio ; neq; acris
 Myrrha liquores aut opobalsama ,
 Nardumue fundit nauita corpori ,
 Alumna virtus te vetabit
 Vale solum tenuisse turpem .
 Pudori anticum Sophrosine pudens
 Tuetur urna , nec male Mulciber
 Abedit , aut tempus resorbens

Corripuit lapide æstuoso.
 Ergo merenti reddimus & dapem,
 Et nectar alium, delicias poli;
 Votis fatigantes ad aras
 Thura damus tibi dedicatas.

O D E XIX.

Qvo diues auri littore Sinicus,
 Degatq; Japon dissociabili
 Diuisus Europa laboras
 Querere sollicitus tueri.
 Sic tu perennas, stat tumulo diu
 Intègra virtus, & decor enitens,
 Mordente nec te calce quondam,
 Nec roseas soliente malas.
 Vincis Dianam, vincis & aureum
 Titana vultu; floris honos viget
 Non ungue secti, Eurouè fracti,
 Vere recens; redolentem & usque
 Afflabis Hyblam; nec tibi myrrhe
 Unguenta quisquam sudit, Achamenis
 Opes; odoratos vel artus
 Imbuit, Assyriaq; nardo
 Condiuit aptans. digerit ocyus
 Vi calx edaci corpora; quis tibi
 Restrinxit ardentem lapillum?
 Vimq; rogi rapidam repressit;
 Seruans sub igni dulce caput? tui est
 Hagnèa domi; tu potes integrum,
 Et labis immunem tueri
 Mundicia reparanse lethum.

ODE XX.

TE pinus alba detulit alite
 Quacunque Eoos appulit ad sinus,
 Orbisq; fines, in salutem

Memnonidum, decus atque gentis.

Quid, Diue, vites Oceano, satis
 Cautum est eunti, nec male barbaras

Syrtes perharrescis, neque alto

Ceca times sub Atlante fata.

Atrox Iapon, & iaculo leuis

Maurus ferocem te neque terruit,

Nec prorsus importuna lethi

Vis rapuit; tenet vna sordis

Impunè tutum, vix scidit improba

Ferro decoram Persephone comam;

Et fila dirarum sororum

Neta colu tibi vix recisa.

Nunc vocem acutam temperat aures

Canora plectro Calliops, decus

Mirata laudum; vince ponti,

Vince soli mala, vince lethi.

Tu sana vertis, signaq; Tanari

Diffracta calcas, sortis & impias

Deuoluere aras, viperinos

Eumenidum & resecare crines;

Iam thura Memnon dat pia Numini,

Nec inquinato decipitur Chamo,

Nec curat insanos Parentum

Manibus exhibuisse cultus.

ODE XXI.

Haud

H Aud membra condes deperitura, que
 Sensere nunquam scæda Cupidinem,
 Tadamuè flammantem, vel ære
 Vulnifico pharetram sonantem
 Non, si piorum corda quoq; ac sinus.
 Pertentat audax, crinigerum domans
 Heroa, lessidenq; vatem,
 Ille tuum temeret pudorem?
 Non saua cordi spicula candido
 Direxit atcu, non semel impudens
 Miscere Natura procacis
 Prælia, Acidalio furore.
 Componere undas, regnaq; Nereis
 Potes citati; scilicet Indicas
 Inter procellas, & frementis
 Tute per Oceani tumultus?
 Nec, si sepulchro calx tegit igneo,
 Peruret artus; spirat Amor recens,
 Viuitque commissus pudica
 Sophrosine decor oris idem.
 Nil inquinatum funere sordido,
 Libemq; nullam vestibibus illitam
 Miratur Eous, genasque
 Murice purpureo calentes,
 Vixere fortes, & sine Cypria
 Vix patrici, & omnes in cinerem leuema
 Dilabimur, scædog; turpat
 Puluere vis inimica fati.
 Vindex sepulchri, te tamen vnicè
 Pudor tuetur; te neque pallida
 Sub urna inornatum recondi
 Passus Amor; neque fossatores

Deformis oris carpere sordidam
 Necessitatem; nam tibi candidum
 Pectus beatum Numen afflat
 Interiore Deo fatigans.
 Fortis Quirini subdere fascibus
 Peruadis Indum haud ante domabilem;
 Et promptus Europen reuertit,
 Te quoties reuocaret auctor
 Lioiola, partem obsequium simul
 Praferret Indis, Oceanum iubens
 Renavigari, non proterua
 Mente redis, nisi fata sistant.
 Virtute sanctum Roma recentibus
 Appellat aris: Coelitis occupas
 Nomen merendo, ritè nuper
 Indigecum socians honores.

ODE XXII.

O Surgens decus Hespero,
 Quid, Francisce, Deum pectore saucio
 Certas excutere impotens?
 Diues cuncta poli dona recollige,
 Est cordis tibi laxitas;
 Fundat tota tibi candida se Charis;
 Multi nectaris ebrui
 Duc cratera, Deum concipe prodigum.
 Linguis mille loquacibus
 Vatem, dum populis carmina diuidis,
 Emirabitur India.
 Emense Oceani tot spatia, & sinus
 Ingenti Oceano venis

Maiores

§78 DE S. FRANCISCO

Maior ; visa tibi vasta minus Thetis.
 Longum Nerea prateris ,
 Arces Memnonias vis tua perculit ,
 Et Plutonia pergama ;
 Iam nemo superest ex Acherontijs ;
 Imos impulit inferos
 Vis infracta malis ; Tartara miscuit
 Lugubri querimonia ,
 Ut turpes Erebi comminuis Deos .
 Te , defuncte periculis ,
 Mors urget minimum corpore languida ,
 Aut etas terit inuida :
 Manauit tepidus fons anima cruor
 Venis ductus hiantibus ,
 Quem votum fuerat fundere viuido ;
 Penè spiritus intimè
 Visus purpureo corde recolligi ,
 Malis suauè rubentibus .
 Sic effata nouum Relligio ducam
 Quondam est , Tolle per squora
 Dinorum effigies , tolle Quiritium
 Ritus , & sacra deushe ;
 Iam te consequitur plurimus Italum ,
 Pubis robor a martia .
 Dicet Roma frequens Coelicolis parem ;
 Centum Famaq; nobilis
 Formas marmoribus finget Achaicis ;
 Ac Diuum decus , aureus
 Lambert purpureum Sol tibi verticem .

O D E XXIII.

Te

TE Superis Pater immiscet Romanus, &
 Sollemnes tibi dedicat aras. (ultra
 Nec tumulo cinis exiguus, nec pulvis inanis
 Desicis, immortale superstes;
 Memnonios tentass' sinus tibi profuit olim,
 Percurss' orbemque repostum.
 Tempa tibi Eous voti reus ardua tollit,
 Et votis te dulcibus ambit.
 Ille olim vix immiti concedere morti
 Te vidit miratus in urna.
 Iamque nouum Cælo te sidus nauta tuetur,
 Posthabuitq; ducem Cynosuram.
 Sic stat certa salus, sic Indis plurima mercas
 Ad plenum demanat Olympo,
 Te duce, Memnoniaq; plaga custode beato,
 Quisquis opem deposcere votis
 Deproperat, nec saxa timet, fraudesq; latentes,
 Nec breuibus freta Syrtibus arcent.

ODE XXIV.

OLux Memnonidũ, magnaue Principis
 Ignati soboles, & generis decus,
 Oris prepositus diuitis Indie
 Intraſti latebras Memnonis ultimi,
 Auroræque plagas luminis inſcias,
 Et regnata procul littora Sinico.
 Immotis oculis monſtra natantia
 Aſpecti, haud veritus Protea luridum;
 Percurſiſſe vias irremeabiles
 Auſus, nec metuens viſere diditas
 Terras Oceano diſſociabili,

Detraxisti spoliū nobile, Memnonem,
 Ditis sana ruens ardua funditus
 Dobellata vacant regna Proserpina,
 Nec iactat trepidas Tisiphone faces.
 Ut victor veteres exuuias rapis,
 Pradator populorum, & pelagi potens.
 Est merces operi; namque sonantibus
 Pennis Fama vehit, fraudis & abstinens,
 Nec veri vacua ludit imagine,
 Te sub calce canit vix superstitem.
 Non etas hominum clade superbiens
 Intègri speciem corporis abstulit,
 Sed fas occiduo viuere longius.
 Spirat frontis honos Vespere pulchrior;
 Vix cessit profugo spiritus halitu:
 Tempus cuncta teret, formaque nobilis
 Vanescat spatio victa volubili;
 Decussere Noti ceu breue liliū,
 Oris purpurei sic decus effluit,
 Et forma subito fabula deficit.
 Non hac iura tibi tristia, nec malus
 Dulces exuuias deripuit dies:
 Te miretur Arabs, ~~Indus~~ & ultimus
 Viuentem tumulo; scilicet occidis
 Eois oriens Phœbus Iaponum.

De Turcico myoparone capto ab Octa-
 uio Aragonio die Xauerio sacro.

O D E XXV.

Q Valem colubrum Sole sub igneo,
 Squamante tergo rusticus impulit

Viator

Viator Afer, prouidoq;
 Corripuit calamo tumentem.
 Heroa sensere Odrysij; tuis
 Octauius dum praesidijs ferox
 Ingentem adurgens mole centaurum
 Occupat, anteuolans volucrem.
 Te quippe opem, te praesidium, & nouas
 Praebente vires; nam tibi quo die
 Campana Siren vota supplex
 Detulit, atq: adoleuit aras,
 Classis citato remigio sequax
 Peruasit hostem; signaq; sustulit;
 Laudemq; Diuo martiali,
 Et meritum decus arrogauit.
 Tu Thraca nullo Marte domabilem
 Pradonem in undas precipitem ruis
 Turpes vomentem ex ore fluctus,
 Cecaq; saxa manu tenentem.
 Spectande Caelo, Diue, volubili
 Reluxti Orion, hostibus aureo
 Mucrone formidatus, inq;
 Tela ratem iaciens, fugacem
 Maurum fatigas, iam medijs furit
 Vulcanus undis, iam tonat aeneo
 Fragore tempestas, triremem
 Saberijs opibus refringens.
 Tandem vaganti vincula Thracio
 Iniecta, quae non equora diuitis
 Ignara praeda? quaeue puppes
 Exuuijs caruere nostris?
 Seu tentet Afer praelia: seu Schythes
 Formidolosus, pars violentior
 Ponti

Ponti Adriani, nil pauentes
 Sollicitum metuemus hostem;
 Custode rerum Saberio, rates
 Nequicquam inertem remige concitat,
 Durosque cogit Bosphoros
 Classe cita celerans Tyrannus:
 Non inquietis eximet otium
 Depraliando; nil iuuat asperos
 Procudere enses, nil Cyclopa
 Odrysium chalybem camino
 Nouare, & igni, nunc Aragonius
 Vexilla fano deditet, impio
 Direpta vati Machumeto,
 Teque ducem Indigetem figuret.
 Iani Kalendis agmen ouantium
 Procedat aris, candida byssino
 Pubes, io pœan, ter edat,
 Præque ferens oleam virentem.
 Nil non sequaces efficiunt rates,
 Quas & benigno fidere respicit
 Franciscus, & Thracas per hostes
 Expedit insidijs dolosos.

De eadem victoria.

O D E XXVI.

Francisce, Thyacum vulnere nobilis
 Magnaque fortis subdere Iberia
 Scythasque Dacosque & rebelles
 Imperio domitare Mauros,
 ac te fama, seio tibi laurea

Debe.

Debetur, album seu mage liliū ;
 Quin & refulgens arce Cœli
 Innumeris celebri triumphis
 Cretæa virgo sidera porrigit .
 Sic barbarorum corda minacium
 Victor domabas quondam , opimas
 Exuuias Orientis alto
 Dicans Olympo ; nunc quoque nobilis
 Præda recenti . scimus ut impium
 Scythen , & excussas triremes
 Impuleris iaculo tonante .
 Ut puluis ater mugit igneis
 Pulsus caminis , & micuit cauo
 Siphone glans , iam peruicaces
 Bosphoridum posuere vires .
 Nuper nocentes occupat Aragon ,
 Signumq; fano Sabærium sacrat :
 Insigne virtutis trophæum ,
 Et domiti monumenta Thræcis .
 Frustra sinistro Marte vagamini
 Inuisa Diuis , ac male Tanari
 Damnata pubes ; Machumeto
 Dedicat indecori nepotes
 Franciscus hostes , additus impijs
 Vltor , sutores frangere viuidis
 Inauspicatos , ac trecentis
 Inuoluens humeros catenis .
 Frustra Scytharum Mars agit impetus ,
 Et remigum vi per freta pertinax
 Errare , prædando fatigat
 Parthenopen , Italamq; classens .
 Testis triremis remigio leui

Direpta nuper, Lunaq; Thracia
 Minore vultu, ut signa sano
 Explicuit bene grata virtus
 Ducis; proteruos namque ope contudit
 Tua, & rapaces impulit. ò decus,
 O gentis Eoa venatus.
 Lucifer, & patriæ Hesperugo,
 Fœcunde laudum; tu Latia solo
 Ciues reponis seruitio graui
 Soluens, & Europæ renides
 Vsq; nouis decorare prædis.
 Latè occupatum Nerea vidimus
 Nuper Liburnis, accidit, occidit
 Seù classe formidatus hosti,
 Seù Scythico metuendus arcu.
 Sed siste raucam Calliope tubam
 Mouere, & aptos quere modos lyra;
 Fer vota supplex, & recentes
 Indigetem venerare ad aras.

O D E XXVII.

INtacta regna belluosa Tethyos;
 Francisce, princeps peruolas,
 Omnem subire promptus aleam mali,
 Et quidquid horret asperi,
 Cultu profano dedocens uti Deum
 Insanientem Memnona;
 Iturus usque barbarorum ad ultimos,
 Inhospitales & plagas.
 Iter libenter arduum vorabitur
 In spem Quirini nominis,

Fideq;

Fideq; prouehenda ; ut extremos Getas,
 Bungiq; tangat oppida .
 Te non Eois intonata fluctibus
 Hiems remetiri uiam
 Metu coëgit , horridi aut Phorci mina,
 Turpesq; Cetorum greges .
 Inter pericla hæc , ut iuuat facto agmine
 Videre properantes , aqua
 Se tingere expiando , & insuetos iugo
 Collo subire libero ?
 Videre prisca fana , & euersas solo
 Aras Deorum Manium ?
 Fractosq; Fratres Ditis , examen domus
 Plutonia , & mæstos Lares ?
 Tandem decorum calce mordaci caput
 Certans nitenti purpura
 Pulcher reducis , oris integerrimus ;
 Sordisq; purus lurida .
 Non explicata frons , decorue deserit ,
 Non te uerecundus color ;
 Viuentiumq; , præter omnes uiuido ,
 Vultus remansit , & Charis .
 Obstupuit Indus insolens non ignibus
 Arfisse te Cyclopeis .
 Non delibutis membra donis prouidus
 Arabs perunxit , illinens
 Nardo efficaci fallere ætatis probrum ,
 Morsumq; edacis temporis .
 Sic usque fortis enatas periculis
 Viuens , & urna fortior .

O D E XXVIII.

Nunc, nunc recurre fana, & aras ver-
 Formidolosus inferis, (tere
 Vltus superbum Marte Plutonem nouo,
 Densas & aduersum riu
 Solus phalanges; Africanus ut leo
 Feras minores atterit.
 Eheu solutus hostis arcta compede,
 Terrasq; inultus ambulat;
 Non usitatos callet & uaser dolos,
 Damnis nec indormit malus.
 At tu, secundum vota Lociola, impios
 Muta pudicis ritibus,
 Iäponasq; nobiles centum urbibus
 Tende ocyor ventis tuis.
 Io triumphæ; fabulosus haud parem
 Bacchus reportat India.
 Tibi super delubra, & aras dirutas
 Virtus sepulcrum substruet.
 O non pudendis obsolete sordibus
 Urna superstes feruida,
 Pallore non tu luteo vultum notas
 Ardentem amico murice,
 Nec dulcè succus effluit malis tener,
 Turpiue tabescis situ.
 Non hospes urnæ sordidus terram tenes,
 Nouendialis aut cinis;
 In calce flamma tecta non cutem excoquit
 Iniuriosa corpori.
 Hæc finis, hæc olim manent stipendia
 Intaminatum Cypria:

Tibi

*Tibi hospitale pectus almo Numini,
 Pure fuerunt & manus ;
 Tu fidus atra nocte nautis emica ,
 Prasens & appare iubar .
 Seu peruicacis Africi eludis minas ,
 Seu ponis iratum mare .*

IO. BAPTISTAE

MASCULI

è Societate IESV

LYRICORVM

SIVE

ODARVM

LIBER XIII.

Distinctus in partes quatuor.

De Religiosorum Votis , & Institutis .

Προούλιον

NON sunt obruendi silentio, qui taciturnitatis studiosi à forensi strepitu se se in Religiosæ vitæ latebras abdiderunt, digni laude, qui fortissimas Naturæ machinas

nas superarūt amorem patriæ, Parentum, fortunarum, rerum humanarum omnium, abiecta etiam vltro adipiscendi spe. quantum habet, vt quidam ait, ad expugnandum animum virium illa cogitatio? Patris cubile, Matris sinu, focos relinquam. hic in cunabulis infantia tempore perēgi, hic primum appellauī Parentes, hic ex maiorum imaginibus gloriam traxi: quæ vis illa est nisi planè diuina, quæ tantum vel amoris, vel pietatis exhaustit? propterea laude digni.

Quis nunc paupertatem quasi precipuum generis humani malum conuicijs laceret? quæ, vt non abundantibus, ita fidei vberibus Antonios, Basilios, Franciscos, Ignatios, hisq; paria roborata virtutis aluit. exurgāt isti audiores animi, pecuniaq; aspectu debilitatos spiritus pristini tēporis memoria recreent. Sanè per illorum turguria, perq; rerum omnium inopiam iurare possis, nullas diuitias paupertatis talium virorum posse præferri.

Te vero firmamentum honestatis, inexpugnabilis Castitas, quo studio in vocem? tu nos Religione consecratos melius quā Vestales olim ignis æterni custodes, non tamen æterni pudor-

ris, tenes; tu sanctissimam Loiolæ do-
 mum assidua statione celebras; tu
 præsidio nostra munita sunt vota; tu
 prope Numinis respectu syncerus il-
 le mentis corporisq; flos perennat, te
 tuente non tam matronalis stola quæ
 parata illa virginibus corolla censetur
 aurea; ades igitur, ac tuis laudibus tibi
 plaude.

Sed illa virtus carmen inchoet, quæ
 ceteras regit, ac moderatur Obedien-
 tia. Præferat vero facem obedientibus
 ille ipse, qui iussus immolare filium
 ignem tulit, religiosi agminis vere
πυροπόρος. Ereptus est à Chaldæorum
 incendio Pater scilicet vt incendere
 filium. Distrinxit in prolem gladium
 quo nõ melius, aut gloriosius perire
 hostis; Præposuit securi, siue fece-
 spitæ gladium, quippe vndique arma-
 tū acie, ne qua pars teli vacaret ictu.
 Ara tantū defuit sacrificio, quia tanta
 magnitudine animi oblatam hostiam
 nulla capere ara poterat, nec alibi qui
 sub Cœli templo litari. Vt Sacerdo-
 tem se præstaret, patrem esse non
 meminit. Cui nomen à risu indiderat
 nascenti, hunc putauit iugulandum
 sibi esse, non modo sine fletu, sed etiã
 hilariter: dicam verius obliti sunt pa-
 terni

terni oculi effundere lacrymas toti
 in effundendo sanguine occupati, atq;
 intenti. Victimam alligauit ad necem
 Lictor filij, non Consul generis. Eum
 obediendi studium prope abstraxit à
 sensibus, nam cum speraret posteros
 fore sicut Stellas Cœli, spem posteri-
 tatis luce priuabat, vt nepotes cre-
 scerent, mactabat vnigenam, & pro
 baculo ad iter arripuit gladium. Qui
 conatus erat auertere ignem ab im-
 purissimis inquilinis, hic cremare pu-
 dicam sobolem est ipse aggressus. Iu-
 cundum illi fuit depelli natum à ma-
 ternis vberibus, iucundius abstrahi
 etiam à complexu patris, atq; ab ocu-
 lis, quibus eum ferebat; lætus erat cū
 ille appeteret iam vitale pulmentum,
 lætior cum oppeteret mortem; quem
 noluit videre lactentem, voluit videre
 cruentum. Nequaquam sibi videba-
 tur Dei beneficio parens effectus, nisi
 esset etiam parens dicto, neq; pium
 se putauit, nisi esset victimarius filij,
 satelles sanguinis, suorū carnifex, ge-
 neris paricida. Eam lanienam solus, vt
 ita dicā, horruit qui præcepit Deus,
 quia victimam commutauit. Mirum
 spectaculum. sub tanto metu non
 dicam humanitatis, sed Naturæ intre-

pidi erant ambo; iacebat Natura cum
 suis armis victa, perculsa, atq; prostra-
 ta. Inclinauerat Filius, ac demiserat
 ceruices, non animū. Stabat Pater ere-
 ctus, ac telum altè librabat ad vulnus;
 Non stupuit manus, sed gladius ma-
 ctatione suspensus, minister non iam
 sanguinis, sed salutis. Non expalluit
 vultus cede perficienda, sed erubuit
 infecta; Si obsequendi impetum spe-
 ctes, iam ille cruentauerat dexteram,
 iam in viscera filij immiserat cultrū,
 iam fibras rimatus inspexerat, exe-
 cuerat, conciderat. Patiebatur abstra-
 hi à sinu suo spirantem filium, quo
 sinu exteros etiam mortuos excipit
 hospitalis. Quem protulit in lucem,
 obtulit etiam flammis. Deniq;
 hoc illi proprium fuit, vt
 ferò pareret
 citò parèret.

PARS PRIMA

De Obedientiæ Voto.

AD S. IGNATIVM.

ODE I.

O Magne gentis legifer, ò potens
 Loiola mentis; robore nam tuo
 Regnata libertas iubenti
 Arbitrij decus omne cessit;
 Iugo coactum quem premis aureo,
 Non vlla vis diducet amabili
 Iugo. penates ille, multi
 Nominis atque atavos remittet.
 Tu ius volendi lege domabile
 Non ante certa subijcis alteri
 Prudens, fatigatumq; iussis
 Ingenium domitas rebelle;
 Qualis magister Gallica temperat;
 Cogitq; frænis ora sonantibus
 Nequicquam agentis spumam, & aerem
 Cornipedem stimulo laceffit.
 Cursu volentem ludere libero
 Premis, protervum corripuit tua
 Prescripta quondam lex, ne amicum
 Protinus ingenium sequatur.
 Superba mentis consilia haud semel
 Lufere multos; tutius alteri.

Committit, ut dux ille praeit
 Prouidus, & potiora suadet.
 Tu dux honesti consilij, tuo
 Stant cuncta nutu. pectoris intimi
 Cecam latebram, & quisque ritè
 Corda Patri patefecit ultros
 Nullasq; morbi coelat origines,
 Obscura promens. dura vel imperi
 Mollire doctum dedita te
 Arbitrij veneramur arce.
 Vincit ter auro regia seruitus
 Multo priores conditionibus
 Cræsi; Parenti sponte reddis
 Imperium, potiora danti.
 Ferente leges te, simul auspice,
 Non dissidentum seditionibus.
 Procudet iras mente discors
 Relligio, indocilis duelli.

AD CLAUDIUM AQUAVIVAM
 Præpositum Gener. Soc. IESV.

ODE II.

D Edukte viuo fonte Parentium
 Claudij, qui opimos fertilis Adria,
 Daunijq; campos temperarunt,
 Ac Cereris tenuere regna.
 Te magna vis, & consilij vigor
 Profundioris, te pietas Patrem,
 Ducemq; fecit, nos & olim
 Subdidit arbitrio volentis:

Quandoque mentis tu bonus vnice,
 Cordisq; regnas, nitimur obsequi
 Incontumaces, quòq; ducti
 Egit Amor benefuadus vltro &
 Seù tu repentem sanguine laponia
 Iubes adiri, seù mare Thracium,
 Syrtesq; maui Bosporanas,
 Ibimus auspicio iubentis.
 Quascunque Tethys Orhadæ alluit,
 Infracta virtus visere gestiet
 Deuota telis barbarorum,
 Atq; animam docilis pacisci:
 Iam cæca Nereus littora detegit,
 Orbemq; lato gurgite diditum,
 Longequè discretum, & sub Indo
 Regna tibi patefecit Euro,
 Vt explicatis Relligio potens
 Signis, & auctis te duce copijs,
 Dementium ararum ruinas
 Duceret, exuuias renidens
 Inferre Cælo: sic tua lucidam
 Aetas Eorum gentibus intulit,
 Cultum & Quirinalem, nitoris
 Principis & reuocauit aurum.
 Fortis tiaram temnere, nobiles
 Vittas, virentes frontis & insulas
 A te remouisti, nitentem
 Haud cupide trabeam tuendo.
 Te ritè Siren patria Principem
 Poscebat aris: magnus Aquinius
 Sic notus olim spreto honoris
 Sidere, splendidior videri.

C Laudi, decor & Parthenopes decus,
 Cui ius in omnes arbitrij Pater
 Commisit haud ignarus alta
 Mentis, & ingenij benigni.
 Est propterea nutu quidlibet aggredi
 In prole virtus, nil putat ardui,
 Paremus ultro, nam iubenti
 Est decus, ambitioq; subdi.
 Sic sueta mundi fœdera subditi
 Servire Diuo; nouimus, ut Ducis
 Magni secundum iussa, quondam
 Constituerint subito citata.
 Phœbi quadriga; substiterit soror
 Cogens habenas: serua perhorruit
 Natura, donec victor hostem
 Vulnere comminuit supremo.
 Me sponte dedo victor, adorea,
 Palmaq; dignus, motibus ingeni
 Vltro triumphatis; & altè
 Emicui patiens grauari
 Ceruice prona, conde silentio
 Obliuiofo, clarior extuli
 Caput; laceffas vsque probris,
 Fama venit potiore laude.
 Arbitrij iam non ego peruicax
 Tibi renitar, protinus aliger
 Sequor volentem; vim refregi
 Mentis, & ingenium renicis.

*Nil Claudij non efficit imperi
 Vis magna, Patris nutus & unius :
 Parebo fortis per Sicambri
 Tela ferox, per acuta dura
 Bipennis; auctor quippè tuebitur
 Loiola certus, legiser obsequi
 Qui iura praescripsit, prorum
 More Patrum, veterumq; norma.*

AD MUCIVM VITELLESIVM
 Praepositum Gener. Soc. IESV.

ODE IV.

Simplex obsequij me tibi dedico
 Iuratum in tua iussa, & Latij Patris;
 Prompti servitij me reus obligo.
 Summitto arbitrium, iuraque fascium,
 Tu regnas animi sponte domabilis,
 Motus ingenij tu moderabere,
 Et mi quam minimum credulus audiam
 Patris consilium fallere nescij.
 Votiva facies me simul hostia,
 Nec ferrum renuo, nec timeo gradum.
 Vllum mortis, amans cuncta facessere;
 Quo mecumque vocas, corripio viam,
 Nec vito trepidus fortia; seu iubes
 Nostris ire plagis dissociabiles
 Aurora ad populos, seu mage Thracio
 Deorum chalybi mittis in aleam
 Vita, subijcio colla securibus:
 Edura hand fugio iussa, superbius

Dece.

*Detestata alij cum querimonia .
 Parebo facilis ; non adamantini
 Stat vis arbitrij ; non iecur intumet
 Feruens difficili bile mihi , ac notans
 Vultum ; nullaque fastidia macerant :
 Virtus cuncta mihi dulcior imbuit
 Multo nectare ; Amor melle mala & lauit .*

AD CAROLVM SANGRIVM
 Prouinciæ Neap. Præpositum.

ODE V.

INdicte nostra non Polyhymnia
 Abibis , alma Palladis , & sacri
 Decus Lycæi , quo iuuentas
 Culta mihi docilis magistro .
 Te mentis ornat lumen , & ingeni
 Vis acris , ac te Parthenope sibi
 Præesse gaudet ; Roma & olim
 Paruit , Euganeiumque tellus .
 Tu temperabis cuncta potentibus
 Prudens habentis ; tu bene libero
 Dux imperabis ; regna dedo
 Mentis , & arbitrium volendi .
 Nec iura diffingam mihi foedere
 Firmata certo , non reuocabili
 Voto ; nec ultra fas , quid ipse
 Constituas tacitus , requiro .
 Non est meum , si vertere nobilem
 Sirena tendas urbibus infimis ,
 Decurrere ad molles querelas ,
 Atque

Atque moram posuisse rebus,
 Seù cornipes me montis in ardua
 Quondam, biremis seù tulerit scapha
 Loiola certus ducet auctor
 Auspicio metuente falli.

A D M A R A N V M
 Rectorem Collegij Neap.

O D E VI.

Plerumque prudens plus nimio cadit,
 Quandoque Patris consilium sui
 Delibrat, & causam iubendi
 Sepositam temerè intueri
 Lyncèus ardet; tum querimonijs
 Irritat iras turbidus, Ausidi
 Torrentis instar, saxa, inertem
 Atque gregem rapientis unà:
 Ni peruicacem strenuus edomet
 Mentem ferendo; differet illius
 Acutus unguis cor, remordens
 Et dolor irrequietus anget.
 Curis acerbis pectora suppetent,
 Vitamq; ducet, (prò nimium miser)
 Dies & ingratos, Promethei
 Alitibus velut obligatus;
 Sic consili expers mente furit leui
 Frenos terendo; se quoque macerat
 Mærens, in altum sed iacentem
 Prouehit obsequiosa virtus.
 Seù tu seuero iura negotia

Edura sanctis, non ego pernicax
 Mentis reluctabor; benigne
 Siue mones, solūisq; risum
 Tubere lenis, sic quoque gestio
 Parere. quicquid pauperes mea
 Parui reliquit, iam resigno,
 Et penitum sine fraude pectus.

AD CARACCIOLVM.

ODE VII.

NE regna credas mentis, & arbitri
 Natale ius, amissaq; libera
 Sortis gubernacula; explicabis
 Imperij noua signa victor.
 Non, Sinicus tot temperat urbium
 Si frena Princeps, tu, famulum genus,
 Iacebis illaudatus, actus
 Sub iuga, nunquam operum solutus.
 Vltro ferentem inssa vocauerim
 Impure regem; dignius occupat
 Nomenq; fasces atque Regis,
 Arbitrium sapienter vni
 Qui subdidit, qui libera pratulit
 Consulta dictis alterius volens:
 Non ille, quo fert cunq; presul,
 Difficilis, vel acerbus ire.
 Amans paterna vocis, & abstimens
 Tristis querela; mollia perfici
 Non hic, secundum vota, laudat,
 Sed quoties grauis, atq; prudens.
 Subire

Subire princeps quidlibet ardui
 Iussit, Trionum vel petere asperas
 Vrbes, vel Indos, & Quirini
 Pro titulis animam pacisci.

AD BOVINENSIVM DVCEM,
 & Præfectum domus Regiæ in So-
 cietatem IESV adscriptum.

O D E V I I I .

Q Vem Numen vltro dulce vocauerit
 Eblan diendo, nulla morabitur
 Ceca illecebra vis, & aliè

Spernet opes fugiente penza,
 Cedet cõemptis protinus oppidis,
 Aulaq; cedit diuite, ditior

Herus neglecta; atq; insolenti
 Colla iugo docilis grauare,
 Onus grauari nesciet. hoc decens

Mirata nuper Parthenope Ducum
 Fœcunda nutrix; hoc Quirites
 Purpurei stupuere; cum te

Vltro paratum ponere nobiles
 Fasces, viderent immemorem & satus,
 Et gentis addici paterno

Obsequio alterius iubentis.
 Ergo superbo iure penatum,
 Heroum ab alta stirpe Ducem iuuat

Mecum seueras ferre leges?
 Pollicitum Domini minoris
 Parere iussis? ò ubi plurima

Nuper

Nuper per urbem pompa satellium,
 Currusq; , inauratig; frenis
 Cornipedes ; trabeaq; textum?
 Iam non Iberi Regia Caesaris
 Commissa curis implicat ; arduus
 Te poscit ather expeditum ;
 Aula tibi Superum renidet .

O D E I X.

Quemcumque prudens Mucius arbitrum
 Dixit volendi, protinus audiam
 Proclive iussis temperantem
 Ingenium , famulamq; mentem ;
 Vis mira legum : nam potis illicet
 Mouere nutu cuncta supercilli ,
 Regnoque natali potiri
 Arbitrij , dominig; iuris ,
 Patris voluntas quò vocat , emico
 Parere doctus ; quid paret inscius ,
 Frustraq; odorari remittens ,
 Nec vetitam trepidans in artem
 Cognosse ; prudens ille silentio
 Caliginoso conueget abdita
 Arcana ; nequicquam futuri
 Sollicitus nimium fatigo ,
 Vexoq; mentem ; simplicis obsequi
 Amans, quid ultra est quarere distuli,
 Soluente curas lege amica ,
 Et facilem reuocante somnum .

AD IO. IACOBVM AB ALEX
Prouinciæ Neapol. Præpositum.

O D E X.

TE nostra primùm Pieris auspice
Prodire gestit ; Parthenope audijs
Olim Lycèò quem frequenti
Ingenij haud sine laude ciuem .
Dat iura mundi legifer aspici
Obscurus ; illum tu reser arduo
Nutu potens , & frœna tractans
Imperij tibi dedicati .
Nec turpis , ultro seruitij reus ,
Viuam ; probrosum haud obsequium est mihi .
Repensâ libertas quiete
Sic fruitur bene feriata .
Si non Parenti subditur impotens
Sui , catena mens adamantina
Deuincta parebit Tyranno
Indecori , dominoque Diti .
Illum reponet , te duce , liberum
Iurata virtus , quem semel obtulis
Loiola , & intègro magistro
Credidit haud animi proteruum .
Vis illa victrix proteret arduam
Cervicem , & altè colla iugo teret ,
Lorisque restringet lacertos
Sponte ; minor licet ille iuris ;
Sic imperabit , credulus unicè
Vt cumque Patri se dabit . O nouæ
Ignatiæ vis legis , altum
Ingenium tenuantis ultro .

Vltro

O D E XI.

Vltro emancipor alteri,
 Sic iuris dominus liberior mei.
 Durabo imperiosius
 Iussum, nec patrias clarus imagines
 Per fastos veteres petam,
 Quamuis Assaraci sanguis, & Inachi,
 Alta aut stirpe Quiritium;
 Infractam edomui mite superbiam.
 Egit iussa Parentium
 Diuum sponte sator; cui polus arduus
 Seruit, iure perhorruci
 Obniti oppositi motibus ingeni,
 Dura mente proteruiens.
 Qui ius arbitrij nobile cesserit,
 Regni iura merebitur.
 Regnantem imperio ditis Iberia
 Praet sorte beator,
 Prudens consilij cui Pater imperat,

A D B R A N C I V M.

O D E XII.

Non te catenis illaqueat Scythes,
 Nec barbarorum compede seruias
 Sonante vincetus: sponte nexu
 Liberior sine fraude viues.
 Quid peccet vltro cacus Amor sui
 Securus vnus, cedere nescia
 Obstat voluntas & peruicacis

Multa feres mala mentis exlex.
 Simplex fateri prome recondita
 Crodis latebra. nil vaser artibus
 Obrende tectis; quicquid angit
 Sollicitum, laceratq; pectus,
 Profer; fatendo cura resolvitur;
 Pudor reluctans, & taciturnitas
 Sape obfuit, cacumq; vulnus
 Misit in exitium silentem.
 Ille obligabit vulnera sedulus,
 Curaq; sollers; his Venus artibus
 Delusa cedit, sic triformi
 Expedies animum Chimara.
 Non ille prodet perfidus auribus
 Commissa tutis, nec rapiet malus
 Sub diuum iniquo iure Patri
 Credita, & arbitrio tacenti.
 Committe mentem credulus alteri,
 Et consili causam fuge querere;
 Quod ille nutu cumque amico
 Iusserit, aggredere haud morando.
 Nec te gubernes; hic melior reget;
 Dei veyendum finge vicarium,
 Sic callidas vitabis artes,
 Ditis & insidias dolosi.

ODE XIII.

Consulta Patrum nulla iubentium
 Scrutabor audax, seditionibus
 Et cuncta permiscens, sed os
 Dulce fruam potiore fructu.

Est ut quietem fluctibus Adria
 Ignoret alter senior, ardua
 Nunc iura culpans, nunc iniquum,
 Aut senis imperium Parentis
 Fastidiosum, non mihi ferrea
 Mens est; acerbo non ego presuli
 Crudus renitar, nec moratus
 Aggrediar pede iussa claudo;
 Lenis voluntas non inamabilem
 Fastidit iram principis, asperet
 Natura, seu tristis senecta,
 Siue humiles referat penates,
 Genusq; vulgi; quisquis erit, Dei
 Nutum tuebor, leniter obsequi
 Promptus, iubentem praeq; vertens,
 Robur & ingenij refringens.
 Ultro, benignus quod Genitor dedit,
 Mentis redorabo arbitrium, neque
 Inglorius parere, sensus,
 Meq; regam meliore clauo.
 Regnare discam subdere fortior
 Fasces superbos mentis, & insulas,
 Potens triumphataq; iura
 Sponte dare, ac tenere factum.
 Hæc norma quondam fixa sodalibus
 Loiola, acuti ne nimium sibi
 Imparè fidant, obtueri
 Non trepident placitum Parentis.

O D E XIV.

P Arere simplex nil sapientia
 Fidit, præterni consilij hæud tenax,
 Iugoq;

Iugoq; mutat sponte fascēs
 Ingenium attenuans superbum,
 Et ius volendis lenior opprobri
 Perferre voces, iussaq; principis
 Seuera Patris; si periculum
 Forte facit, feret ille fortis.
 Vltro obligari compede libera
 Sinet; lacertos, & dabit aureis
 Collum catenis, seq; ducet
 Victor, io, proprio triumpho.
 Ducumnè quondam stirpe satus, genus
 Illustre iactet, sortis an infimæ,
 Dijudicare haud ille curat
 Ingenij potiore laude,
 Ceruice prona sustineam iugum,
 Vtcumque adæquans munia pauperis
 Davi, nec impostam recusem
 Terga super tolerare molem.
 Circa labores est animus graues,
 Et quicquid altè parturit ardui
 Patris voluntas; aut Triones
 Destinet, aut Nabathæa regna,
 Prægestio iam tondere, concitus
 Quantum nec ales; sic celer obsequi,
 Nubes per auras qualis, & per
 Alta equitat freta victor Euris.

A D S P I N E L L V M
 Prouinciæ Neap. Præpositum.

ODE XV.

D d

Levè

L Enè iam frenoſ patitur, nec ultra
Ludet exultim ſine lege, inaudax
Ire libertas, ut honeſta ſeſe

Subdidit ultro.

Seruiam quamuis calidus iuuenta,
Principum ſanguis licet; & remitto
Imperi ius omne; iuuar reuinctam

Dedere dextram

Alteri. Dux ipſe trahes ferocem
Arduus curru, domitum & catena
Aurea, duceſq; nouo triumpho

Sponte ſequentem.

Pronus in Patrem trepido ſubire
Iuſſa, tu nutu ſacili iubebis
Arbiter regni poſuiſſe viles

Sub pede faſces:

Scilicet prudens vbiq; malis
Siſte, non uſquam timidum perire;
Palleam nec iura ſeuera, fortis

Frangere mentem.

Mater at fruſtra vetet ire ſines
Orbis extremos, & Eoa regna;
Noſco quid poſſit lacrymans, quid illa

Peccet amando;

Sape conſultum reuocare patrum
Auſa; nil voces moror inquietas,
Me meæ dux mentis ages citatum

In tua vota.

Temnit inſanas Genitoris iras,
Temnit & Virtus lacrymas decora
Matris, amplexu properantem & alto

Summonet ore,

Vini-

*Viuitur tuto mihi, qui Parenti
Cuncta commisi sine fraude, simplex
Mentis; ut curis vacat expeditis*

Libera Virtus.

*Integer iuris simul obligavi
Lege deuotum caput, imperavi
Clarius multo, & magis liber actus
Sub iuga legum.*

*Non, premas si me grauis atterendo,
Suscitem rixas male concitato
Pectore; & Virtus sapienter acres
Contrahet iras.*

*Terret audaces animos refracta
Vis, & exemplum graue prabet exul
Plurimus, quem Relligio grauata
Expulit ultra,*

*Mitis, & nutu celer ut facessam,
Quicquid ingrati repulit proteruus:
Hac tenet Loiola suos amica
Compede victos.*

AD CAPYCIVM.

ODE XVI.

D*euota Patri victima Cantabro
Tinges secures iam capitis minor
Iugo sileti; haud ulla maior
Hostia Pontificis Quirini
Sacrauit aras. non tibi peruicax
Est ira, mentis nulla proteruitas,
Non munijt natura duro
Robore, non adamante pectus.*

Dd 2 Quam.

Quamquam vetusto nobilis ab Capy
 Denominatus diceris, urbium,
 Regniq; Campani Tyranno,
 Non Amor indecorem reuincit.
 Luctere vinculis? impedies caput
 Reti dolofo, ius tibi patrium
 Male arrogando, derogabis
 Imperio, dominaq; menti.
 Parere cacum te nihil attinet
 Tentare Patris consilium tui,
 Gressu laborantem irretorto
 Pergere, quò citat ille prudens.
 Seu blandus accit, siue supercill
 Nutu severo, toruus & aspici,
 Nil interest, accurre tantum
 Perficere, & rapere ore iussa.
 Non ille, quamquam territat horridus
 Iubere, voti perculit integrum;
 Narrantur & prisci seueros
 Sape tulisse Patres, senesq;
 Aspros iuuenta; lata sed incitat
 Virtus volentes, mentibus intulit
 Vt lenè tormentum, & proteruum
 Ingenium sibi destinavit.
 Ne temne Patri credere pectoris
 Curas: mederi callidus anxium
 Leuabit, arcanum fide si
 Consilium reteges amica.
 Nec fallat augur te sine Numine
 Maturus cui, dux fuerit Deus,
 Tu liberum regnum benigno
 Dede modò arbitrij Tyranno.

LIBER XIII. 611
AD MORMILIVM.

ODE XVII.

Qui se minorem subdidit, imperat.
Regnum pacisci seruitio decet,
Iugumq; libertas amicum
Sponte tulit, positura fessces.
Vim contumacem contudit ingeni
Regina virtus, legibus & vetat
Negata, & impermissa tangi,
Subdere & arbitrium renidet.
His institutis prouidus imbuit
Loiola prolem, non sine conscio
Parente, quicquid mente versem
Consilij, tacitusq; condam.
Fœcunda laudis, par soboles Patri;
Francisce testis; te Pater euocat
Nutu tot exrensus labores,
Difficilis per iniqua Nerei;
Atqui videbas, dissociabilem
Qui finis Indum scindat ab Italo,
Quantis fatigatus procellis
Regna petas Nabathæa, & vrbes
Ante irreperas; non aliter tamen
Viam vorabis, quam propè si vocet
Altrice Caiota, Quirites
Visere, nil reditus morantem.

AD OBEDIENTIAM.

ODE XVIII.

V Is magna nutu pectora temperans,
 Superbientis qua potis ingeni
 Fregisse vires, & proteruum
 Vertere consilium, benigna
 Regina mentis: se sibi pernicax
 Subiecit vltro sensus, & imperi
 Clauum remisit: sola praefers
 Sceptra manu, dominosq; fascis.
 Vltro coërces brachia libera,
 Cura & solutum protinus euocas.
 Gressus retorquentem citatos
 Patris ad arbitrium iubentis:
 Regnum volenti vis tua surripuit
 Non indecoro seruitio premens,
 Vt are Campano ciere
 Signa dabis facilè efficaci,
 Curtum soporem frangimus impigri
 Non vlla virtuti mora. prosilit,
 Notaq; cœpta nil retardant,
 Et calarum, atque elementa damnat,
 Pudet veniti rebus in arduis
 Impunè, quamuis me iubeat graue
 Seù trima, seù quadrima Pallas
 Ferre iugum, puerùmq; inertes
 Formare mentes; tendere feruidas
 Danni paratum, seù gelidas magis
 Samnitium oras, siue magni
 Panthoide Calabrum Lycæum.

A D P A P P A C O D A M.

O D E X I X.

NON

Non sat paterni te laris exulem
 Fugisse, quin & te fuge barbarè ;
 Quanto negaris sponte plura
 Ipse tibi, potiora tanto,
 Et plura Coelo diuite deferes ;
 Est tanta merces simplicis obsequi,
 Serusque mentis ; fas minora
 Regna tibi reparare regnis .
 Testis seueris Isacis hostia
 Deuota flammis : ecce furit Pater
 Vibrante ferro, toruus ora
 Fixit humi, tenuitque atrocem
 Vultum . Parentis scilicet horridi
 Spectata Virtus postgenitos docet,
 Mucrone districto parati
 Vindicis, obsequijque noti :
 Ergo volucres aliger incita
 Pennas, Amoris remigiam . Pater
 Sine ore promet iussa, solo
 Sine supercilio mouebit .
 Discernet aq̄uis omnia legibus
 Prudens, & aq̄uo iure tuebitur
 Imos & insignes, habenas
 Imperij bene temperando :
 Ceu quondam inerrantes loca inhospita
 Columna densi praesert aëris
 Nusquam pauentes, lacte puro, &
 Melle solum liquidum redonans .
 Non estuosi damna Capharei
 Soluta cymbe sentiet, aut grauem
 Nautis Charybdim, si sequacis
 Arbitrij reget ille clauum .

Plerumque fallit callidus artium
 Satelles Orci, & ludit imagine
 Discrimen anceps, lucis auro,
 Candidus, Alituumque vultu,
 Sunt euaganti vectibus aneis
 Metata certa claustra decempeda,
 Licentia freenum. latebis
 Limitibus, spatiisque fixis:
 Hac iura quondam prouidus addidit
 Pater coërcens aquora finibus,
 Intraque prescriptum frementes
 Oceanum glomerare fluctus
 Iubens, seuera lege domabilem,
 Breuesque arenas septaq; littoris
 Gementem. ut infantem reuinxit
 Nerea, conuoluitque; cunis
 Nunc ille vagit paruulus uuidis,
 Paretque iussis Oceanus minor
 Teramplius, immensus; nec actam
 Transfilit ulterior resixam.

PARS SECVNDA

De Castitatis Voto.

AD CAPANVM TIRONEM SOC.

O D E I.

O Flore mentis pulcher, amabili
 Pudore pulcher, disce ferociam
 Virtute dignam Martiali,
 Iamq; tener metuaris Orco.
 Illa ò genarum purpura scilicet
 Cruentet hostem, te Pudor agide
 Obarmat acrem; sculpsit auro
 Scuta nouis Amor officinis.
 Te, te tuendo callida subdola
 Fraudis pudicum Tyndaris horreat
 Spartana, dementum procorum
 Blanda leues rapuisse sensus.
 Molli sùada; sed timez asperum
 Vltro leonem tangere, protinus
 Morsu reluētantem feroci,
 Quem celeri mouet ira flamma
 Vltrix pudoris: scimus vt igneo
 Quondam puellam torre fugauerit
 Aquinius, terrens & acri
 Fulmine depulerit proteruam.
 Magnum illa tormentum ingenio admouens
 Erupit auro crinibus illito

D d s Fidens,

Fidens, Dionæas & artes
Docta, Cupidineasq; fraudes.
Sed quid pudici floris, & integra
Custos iuuenta possit Amor, fuga
Sensit, minaces illa vultus
Horrui, illecebraq; atroces.
Dixitq; lapsus concolor Hespero
Formosus ales; mactæ noua puer
Virtute, zonam Martialem
Cinge potens, tibi quam nitentē
Discreuit auro Sophrosine pudens;
Quin pace parta, iam potis otio
Frui beato, namque bellum
Compositis residebit armis,
Posthac nec ullo Marte superbiet
Cognatus hostis, nec male contumax
Regnum quietum concitabit,
Me duce, me cohibente motus.

A D C A R A F A M.

O D E I I.

L *Oiola casti fœderis integrum*
Te poscit aëtris; eripe Cypria
Immune pectus, mitte vulgus,
Et socios sapiens adauge.
Iam mente curas excute libera
Cœlebs, quietum nonaget improbus
Tumultus, olim feriata
Mente dies referente primos.
Cum sana nondum dextera tangeres

Fatale lignum, pelliciens virum
 Vxorium nec dum nouerca
 Fata (nefas) traheret nepotum.
 Illos perenni scilicet otio
 Pater bearat colle sub herbido,
 Vmbraq; Siluani, carente
 Vepre solo, & paliuro acuto.
 Nunc inquietæ coniugis omnia
 Tonant querelis. sic Notus impotens
 Exercet undas, sic per altum
 Ignis ijt nemo actus Euro,
 Saniq; tadis. comubium Deus
 Prudens remiscet sollicitudine,
 Ridetq; si vir posse retur
 Iure frui potioris otii.
 Breui sed ambos dura necessitas
 Sortitur vna, non sine lugubri
 Clamore Natorum, atque nigris
 Sordibus, indomitoq; luctu.
 Ille explicata fronte beatior
 Deget, Cytheren irrenocabili
 Qui reppulit vota pudicus,
 Et pueri sine labe turpis
 Vitauit artes prouidus. irritum,
 Quodcumque vouit, non faciet, neque
 Immota peruertet statuti,
 Quod niueo semel ore sanxit.

O D E III.

Custos pudici pectoris improbam
 Damni reliqui materiem; omnia

D d 6

Mihē

Mihi & negati, qua pudorem
 Sollicitent, cap' aniq; sensus.
 Quodcumque cerni vel male lubricum,
 Vel turpe tangi, vel bene candidas
 Irritat aures, fraudulenta
 Quas liquido tenet ore Siren.
 Cratera pinguis ducere Cacubi
 Parco, Diones, & pueri timens
 Fomenta caci; mensa paucis
 Parca frui dabit, & paratis.
 Omnisq; desit copia narium,
 Myrtusq; , flos & Cyprius Atticis
 Fragrans, odoratiq; Pasti
 Collibus, Assyriaq; merces.
 Sic mens carendo libera feruidos
 Excludet ictus, vimq; Cupidinis:
 Parentis ut praescriptum Iberi
 Auspicijs, stabiliq; norma.
 Seuerus illi cultus erat; sibi
 Atrox, seueris pendere lancibus
 Quacumq; suenit; fortuitum
 Linqvere supplicij; inultum
 Haud crimen ausus; frena recolligens
 Mentis vagantis, nec male digredi
 Passus, iubebat constituto
 Fine suos equitare sensus.

O D E IV.

O Di quietus regna Cupidinis
 Infesta bello, foedera non prius
 Sancita prisca castus ici

Virgineum meditans decorem ,
 Aptumq; sertum ; qui nitet integer ,
 Purusque labis , non aciem fugit
 Ceruice , districtumque ferrum ;
 Estque mori pretium , decusque
 Diuerberato corpore sauiunt
 Plaga cruenta ; pectus & aspero
 Thorace , inhorrescitque setis ;
 Scilicet admoueant pudico
 Frustra sorores Gorgoneæ faces ;
 Nec vox canora virginis heu nocens
 Audiri , & os fatale cerni
 Mente leuem malè demouebit .
 Proclinè ducit sape licentia ,
 Pudore quondam lumina libera
 Culpante , cacum vel sodalis
 Consilium , & malesuada verba :
 Pudor latèbra clausus , & aneo
 Sub veſte degit ; dissociabile
 Vulgusque , damnatosque cœtus
 Reppulit , ac trepidante penna
 Euadit altis nubibus arduus
 Pudor ; vetabo , qui Veneris furit
 Vesania , mecum remistus
 Ducat agens geminam ruinam :
 Vt inquinauit purpureum decus
 Incestus olim , tabidus inficit
 Sodalem ; & exuctis medullis
 Aduena utrumque lues perèdit .

A D S O C I O S .

O D E V.

Non tu beatis mentibus Inuides
 Iurata pubes foedere candido.
 Impune deuictis pudoris
 Hostibus, edomitaque matre,
 Nectis catenas ritè Cupidini
 Contaminato: iam mihi seruient
 Artus rebelles, iam corusco
 Visa polo leuior relabi
 Hagnèa terris, frangere fortior
 Arcumque, tadamque, & pharetram grauiè
 Telis; quieta iamque sensus
 Pace silet taciturnus ultro.
 Non ante certa lege domabilis,
 Sciensuè freni; quippe procacior
 Martemq; confundens iniquis
 Motibus, & Venerem marinam.
 Intègra mentis nunc precor, & mihi,
 Loiola, dones candida pectoris,
 Nec me iuuenta peruicaci
 Feruete, nec nimium proterua.

AD IUVENEM PROCACEM.

O D E VI.

Ne labe turpa pectus, & hospitis
 Cubile Amoris; coge licentia
 Frenos verecundus, premi;q;
 Difficilem cohibe iuventam.
 Ah ne seuerum tu quoque sentias

Olim

Olim Tonantem : monstra Typhoëa
 Insana dicant , qua resorpti
 Diluuiæ pereant , monente
 Titanas acres in Venerem sese
 Bifronte frustra . Mulciber oppida
 Exorbuit quondam caducis
 Ignibus , horribilemq; vertit
 In puluerem . quanta miser æstuas
 Flamma Chimæra ? dignior ætheris
 Flamma , sodali (cernis ?) astra
 Lumine purpureo renident .
 Quæ saua Circe pocula miscuit
 Tingens venenis ? vunc age , Thessalas
 Artes resoluat pura labis
 Sophrosine expediens Dione .

O D E VII.

Descende Cœlo candida mentium
 Regina certo fœdere Castitas ,
 Sèu lilio gaudes comante ,
 Sèu niueis adoperta vittis .
 Ne caca mentem vertat , & impotens
 Vesania , acris ne catus aucupl
 Puer sagittam perq; pectus
 Traiciat , per & ima cordis :
 Serues clientem : tutus ab artibus ,
 Teloq; degam ; cingar & innuba
 Lauroq; , collatoq; flore
 Integer Aonidum sacerdos :
 Castis amicum , labe procul , choris
 Tada nec olim me puer Abiger

Fœdabit atra , nec Cythere
 Saeva fretis , metueda flammis .
 Spernam pudicus prælia ciuica ,
 Martemq; natalem , & patriam facem
 Spernam , pharetratumq; Amorem ,
 Et tacitum inuiolatus arcum .
 Tecti latèbra me simul abdidi
 Acuta vitans spicula luminum ,
 Tuebor impermissa nunquam ,
 Omne nefas oculo mouente .
 Eheu reuictum testor adulterum
 Heroa , & atris arma cruoribus
 Inuncta , vix deleta vatis
 Tot lacrymis , gemituq; longo ;
 Sic expiari difficilem lauit
 Labem , seuerus flagitio additus
 Vindex , se amatoremq; seuum
 Tristibus exagitat querelis ;
 Semperq; mœrens immeritum virum
 Demissum ad Orci limina , Bersabes
 Tentator ; & quondam sequuta
 Progenies vitiosa Patrem ,
 Patriq; dispar , scilicet improbo
 Inarsit igni ; thuraq; Manibus
 Vxorius turpi in senecta ,
 Et vetitas adoleuit aras .

O D E VIII.

FAs me pudicum dissociabiles
 Reserre Diuos corpore languido ;
 Legesque mortales , & ultra

Iura hominum, trepido beatas
 Aequare mentes: sic iuuat addere
 Stellis honorem, lactis & uberem
 Subire callem, semitamque
 Virgineis pedibus terendam.
 Nunc separatis candidus adibus,
 Tutusque degam, fallere prouidus,
 Vitare & artes viperinas
 Eumenidum, & prohibere turpes.
 Procul chorèis sedulus, & iocis,
 Ludoque vulgi; iam sat idoneus
 Pugna puer, Ditis cohortes
 Edomui sine labe cordis.
 Iam tum decora gymnade nobilis,
 Cupido, te, audax edomui; & Venus
 Aggressa nequicquam es pudori
 Sollicitum, illecebraque purum.

O D E IX.

CVras mariti foederis arceo
 Sodalis otii; nec metuam procos
 Suspectus uxoris dolosa,
 Et Paphias agitantis artes;
 Sat nota fraudis forma timentibus,
 Casumque ducit lubrica plurimum
 Tangi voluptas, heu inuenta
 Dulce malum medicans veneno.
 Hagnèa custos me bene candidis
 Tuetur vlnis; mi pudor usque erit
 Cordi, nec obtutum Lacena
 Purpurea mihi fas tueri;

Claufo

Clauso latebra, quin thalami quoque
 Expers honesti, spernere destino
 Iugo laborantes sub vno,
 Materiem facilem duelli.
 Sic mi benigno profluet ubere
 Diuinorum copia munerum;
 Cupidinis non tela tingam
 Victima; non adolebit igni
 Immune pectus; pulchrior altera
 Amor fouebit me face, pulchrius
 Ardebo, iuratumq; votum
 Hesperio soliam Parenti.

O D E X.

H Agnèa, Cressa virgine pulchrior
 Cui cura casti cordis & integra
 Mentis, pudici vis amoris,
 Huc ades, & meliore pectus
 Flamma resorbe, ne male prouida
 Feruor iuuenta mittat in igneam
 Chimaram, & insana furentem
 Cypride deuoluat sub Orcum.
 Deducta quondam semine patrio
 Innata labes inficit, inficit
 Prolem, & Parentis criminosa
 Vim penito inseruere cordi
 Contaminatam, sic furit intima
 Vulcanus Ætna, quaq; biuertice
 Arsit Vesueo flamma quondam,
 Eiaculans liquefacta saxa.
 Sic Adriani gurgitis arbiter

Ferues Iapyx, sic Cybeleium
 Vocale debacchatur agmen
 Sistra manu quatiens acuta.
 Tu Diua frenos coge volubilis
 Auriga mentis; tu mareotico
 Compesce lymphatam proteruo
 Sobria, restituens quietum
 Regnum Parentis. prisca ser otia;
 Neu pectus imis seditionibus
 Confundat astus, ceca neu vis
 Cuncta ruat labefacta motu.

ODE XI.

Frustra iuuenta viuidus impetus
 Deliberantem viuere Virginum
 Vitam, laceffuit, vigorque
 Propulit in Paphios amores
 Vltro reluctantem. ubere Cantabra
 Nutrita virtus pectora roborat,
 Quandoque constantem pudorem
 Inserit, abstineo Diones,
 Fædsq; labis; diffugit ocyus
 Cupido tangi sordidus, & leues
 Fundens habonas, ferre suctus
 Indomitam sine lege mentem.
 Iam iam resectis viribus acrior
 Pudor reflorescit, neque turbido
 Sensus veniuntur tumultu,
 Sponte regi faciles magistro.
 Querente vanas Cypride concipi
 Fraudes. Quid vltra, Nate sagittifer,
 Pradam

*Pradam fatigas persequendo ?
 Marte nouo fugiens triumphat
 Iurata pubes : Parthus uti feror
 Fuga reuictis hostibus emicat ,
 Fuga decora , nec retrorsum
 Terga dare opprobrium est uolenti.
 Gens qua pudici propositi renax
 Vinci dolentem me simul unice
 Odit , remisit coniugale
 Connubium leuior , toriq;
 Immunis : illi retia prepares ,
 Cacasq; fraudes ? ludet , & ocyor
 Euadet integro pudore ,
 Aucupij haud patiens dolosi.
 Ignatij iam non ego candidam
 Tentabo prolem turpibus ignibus ,
 Tadaq; natali ; per acres
 Expediet Pater ipse flammis .*

A D S O D A L E M .
 qui se à vitæ licentia reuocauerat.

O D E XII.

P Arum fenerum nuper , & ingeni
 Procacem abhorrens increpuit Pudor,
 Vetans te inerrantem vagari
 Liberius , tripliciq; habena
 Auriga prudens ritè ccercuit .
 Plagis dolosis extulit , extulit ;
 Infregit arcum , tela fregit
 Commingens pueri nocentis .

Pudorè

Pudore amico, non vetus otium
 Ciuile bellum pectoris eximet;
 Cupido, nec quondam tibi te
 Per tacitas inimicet artes.
 Libare suetus munera Numinis
 Dapalis, aras inter amabilis
 Conuiuia, fœdi vimq; Amoris,
 Armaq; quam minimum timebis:
 Quid liba possint, donaq; victima
 Diuiniore, plus vice simplici
 Si pure labis criminosa
 Deproperes, sine fraude, disces:
 Qualem leonem dama fugacior,
 Capusq; vidit saltibus horridis
 Hircania, videre Manes
 Solliciti, trepidiq; sacra
 Mensa ferocem; sic domui grauem
 Odoris hostem haud ante domabilem;
 Sic monstra detestata Lethes,
 Praeq; cauens Acheronta fugi,
 Vires & altum consilium Deo
 Rabente, vix iam praelia commouet,
 Rixamq; natalem Cupido;
 Et iecoris tepuere flamma.

AD PROFANVM POETAM.

ODE XIII.

Tant vota quondam candida Cantabro
 Edicta Patri: compe de nobili
 Amor reuinxit sponte, nulla

Virgilia

Vincla die solüenda neçtens :
Non me priores Hyppolitus tenet
Sedes, nouerca fraudibus impia
Obiectus , integraq; Vesta
Pro studio patiens necari .
Quicquid canendo lusit Anacreon ;
Quicquid procaci Naiadum choro
Lusere vates turpe nuper,
Aut memorent Parin, aut Adonin,
Odi seuerus ; desine turpium
Tandem Camænarum, & chelys absona ;
Odèa Phœbi personabit
Castus Amor potiore cantu .
Frustra Cupido spicula plumbeo
Intendot arcu, non semel ignibus
Procusa ; nec vatis pudici
Pectus aget , vel operta cordis
Subibit audax : Musa licentia
Nocentis vltrix carmine garrulam
Sirena turpi vicit , aptans
Serta sibi leuiore penna .

O D E XIV.

V*ixere multi robore Martio*
Fortes ; Diones sed puer acrior
Euicit armis , & pudoris
Laude carent sine flore mentis.
Nihil reciso flore rose pudor
Distat subactus ; non ego lurida
Contaminari labe pectus
Immeritum , aut patiar pudorem
Impune

Impune ladi, conscius improba,
 Cautusq; fraudis, turpis & abstinens
 Lociq; , catus & nocentis,
 Donaq; reijciens retorto
 Vultu, molesta pauperie, & nece
 Peius timebo flagitium, neque
 Pro mentis integra nitore
 Purpuream metuum securim
 Cervice prona tingere: Cacilis
 Quirina virgo sic benè concidit,
 Quamq; olim Alexandrèa vidit
 Damna per incolumem rotarum.

AD CARACCIOLVM.

ODE XV.

Felix, nitescit qui niue candida
 Prior, nec illum cura Parentium
 Urget laborando, sed alta
 Nil trepidans patitur quiete.
 Compesce curas, fœderis inscius
 Vxorij, te dedicat innuba
 Hagnèa, Cœlestum & remiscet
 Ordinibus, Gnydiaq; puris.
 Huic crede castus pectora, qua simul
 Mensus repressit corpore feruido
 Depraliantes, nec Cupido,
 Nec faciles agitantur æstus;
 Quod Cypris offert, heu suge tangere;
 Quod illecèbra cumq; parat, serox
 Remitte, nec turpes amores

*Concipe in opprobrium pudoris.
 Ne tu nitentem perde puertia
 Florem, pauendo peruigil excuba
 Pudoris acer tutor, acer
 Dedecorum, scelerumq; licitor.
 Latet Cupido proditor intimè
 Sub corde, telo figere pertinax,
 Et fronte direptam corollam
 Tollere amat minimum pudico.*

O D E XVI.

V *Irum tenacem coelibis otij
 Non astuosi cura Cupidinis
 Mordet, nec instantes puella
 Proposito quatient pudico.
 Non inquieti turbida pectoris
 Procella motu concita ciuico,
 Demissa tempestas & imis
 Sensibus ancipiti duello.
 Ex quo Parentes foedera principes
 Rupere quondam, fomitis improbi,
 Flammaq; damnati nocentes,
 Sape animum furiare sueta.
 Hinc acta sauis seditionibus
 Nunquam residit pugna, sed asperis
 Rixis, & inuisi nepotes
 Perpetuis agitamur armis.
 Vis tauriformis, cecus & impetus
 Erumpit exlex, indocilis pati
 Frænum, Diones & proterua
 Indomitos cohibere motus.*

Non ille candor splendet amabilis
 Vultus, & astro forma nitentior;
 Obnixa sed vim peruicacem
 Mens opibus Superum refringet:
 Intègra puro Numine Castitas
 Reponis auro secula, candidos
 Mores reducens; meq; dulci
 Posse frui pateris quiete.
 Nè fracta virtus concidat, usq; opem
 Fer Martialem, vincere strenuam
 Hostem; triumphatis licebit,
 Ac domitis dare iura membris.
 Infracta mens vim Cypridis insitam
 Domare tendet, mens bene prouida,
 Ne corde debacchetur ignis,
 Tisiphone stimulante pectus.
 Semper dolosi retia palleam
 Cupidinis, venabula callidi
 Armare, maternas & artes
 Per tacitas agitare fraudes.
 Sic explicatis nexibus unice
 Euasit ales, sic lepus emicat,
 Plagis & extricatus infert
 Se tacito siluæ cubili.

AD ALBERTVM TIRONEM Carmel.

O D E XVII.

P Rudens remittis pectore candido
 Ruentem in ignes turpe Cupidinem.
 Non usque splendet iuuentas

Purpurea similis Diana .
 Dissingit atas irreuocabilem
 Formam ; nec annos , quos semel eripit ,
 Vlli reponet , mox soluto
 In cineres , sine amore , vultu .
 Te , te beatos tollit Amor supra
 Colles Olympi , ruraq; patria
 Castas agentem iam chorèas ,
 Cumq; choris Superùm morari
 Præstientem . iam tibi candidum
 De flore sertum , munera Virginum ,
 Componitur ; sed cautus omnem
 Materiem fugies malorum ,
 Damniq; semen ; scilicet arduum est
 Servare mentem , non secus artuum
 Expers Olympi pulcher ales
 Lumine virgineo renidet .
 Peruste flagro terga , Cupidinem
 Domabis acer ; comprimet anea
 Catena vincitum , ferro acuta
 Zonaq; , setigerumq; textum .
 Hæc prima gentis vulnera , criminis
 Hæc prima labes , æstuat , æstuat
 Haud igne puro cor , iecurq;
 Intumet , & sanie vlcus horret .
 Tot ferre casus Terrigenas , malis
 Subire tantis heu Pater impulit ,
 Pater ; cruentavit suorum
 Cæde manum grauis ille licitor ;

AD MACEDONIVM.

ODE XVIII.

NE iunge amorum fœdera ; connubi
 Quandoque cura pectore seuiunt ,
 Vt Caspij fluctus quietem
 Sustulerunt , facilemq; somnum .
 Cur non beatis te Socium choris
 Prudens remisces ? floris honos ubi
 Sertis odoratis perennat
 Pulcher , Acidalio inuidendus ?
 Fas est Amori pectora candido
 Sacrare tandem consilijs nouis ,
 Votoq; constrictum triformi ,
 Te laqueis Erebi expedire .
 Amor pudicus sollicitudines
 Parentum edaces dissipat ocyus ;
 Natisq; , distinctoq; temnit
 Cogere diuitias nepoti .
 Quis te Sodalem fœdere Cantabro
 Lunget , paternaq; eliciet domo ?
 Iam perge , maturaq; liber
 Tergemino religande nodo .

ODE XIX.

Periculosa versor in alea
 Mortale gestans corpus, & additum
 Menti . male ab subiectus ignis
 Delituit cineri doloso .
 Quot excitauit flamma tragoedias ?
 Quot damna castis Mulciber intulit ?
 Subegit & sortes Cupido

Ee 2 Sape,

Sæpe, & atrocem animum reuicit.
 Quis inquieti prælia pectoris
 Non sensit? aut qua mens genitabilis
 Ignara belli? quisue cæco
 Marte caret, patriaq; flamma?
 Ergo nocentem iure perhorru
 Suspectus hostem, mille vastrum modis;
 Artisq; materna peritum.
 Consului trepido pudori.
 Loiola certum præsidium modo
 Præstes, pudicis semper amicior;
 Tu palmam, & æternos honores
 Mi Cyprio paries triumpho.

O D E X X.

Loiola magna progenie Parens;
 Et dux honesti, fœdere candido
 Redonat alma me quieti
 More patrum bene seriatum.
 Damnosa frustra me Venus illicit;
 Cæcum remisit corde Cupidinem
 Oblinioso, nunc pudico
 Flore mihi properare fertum
 Curate, & auro, nobile Virginium
 Insigne quero. non ego Cypria
 Vesania bacchabor amens,
 Connubij vacuis amicus.
 Me more Cycni sustulit aëre
 Pudica virtus; nec Iouis armiger
 Rostro pauentem pertinaci,
 Unguibus aut male carpit uncis.
 Quam-

Quamquam citatam corripio fugam,
 Non turpè dicar linquere parmulam;
 Sed tela vito saeva, & arcum
 Effugio pueri Diones.
 Reddo obligatam nunc reus hostiam;
 Toriq; curas, & thalami graues
 Depono; & astris totus alta
 Mente feror mihi destinatis:

AD CRISPANVM SACERDOTEM.

O D E XXI.

L Itabis aris munera proferens,
 Non inquinata libaq; dextera
 Castusq; placabis Tonantem
 Virgineis operate sacris.
 Te scæda castum Bellerophonta, te
 Chimæra formidet. preme cuspide
 Informe monstrum; nec tibi atro
 Ore vomet nocitura flammæ.
 Non admouebit mentibus integris
 Cupido tormentum, & Venus impotentem
 Vexare mentem. tutus ipse
 Cum socijs thalami solutis
 Deges. pudicium vis quoque terreat
 Incesta damnis; inficies magis
 Mucronem, & immites bipennes
 Sanguine, non timidus perire.
 Nescit Cupido tangere vulnere
 Immune pectus; candor amabilis
 Vel fronte collucet serena,

Et decorat bene nata pulcher .
 Pies puticus ritè sodalium
 Integriorum ; Cantaber ut parens
 Sacrauit , & iuratum a legit
 In tria verba , triplexq; fœdus .

O D E XXII.

L Vet procacis fœda Cupidinis
 Communissa , quisquis candida pectora
 Conquinavit nata in usum
 Hospitij , placitamq; Sancti
 Amoris adem . Cypria naufragum
 Deleuit orbem , Cypria sumidas
 Euertit vrbes ; cum tonantes ,
 Ceu pluuia , cecidere flamma .
 Damnosa pergunt secula turpium
 Inire patrum ; par veteri genus
 Renascitur nullo pudore ,
 Notaq; dedecorum propago .
 Infecit ipsam labe puertiam
 Turpis Cupido , mentis & improbè
 Tyrannus , & mollis iuuenta .
 Matris ad arbitrium Cytheres
 Tadas & arcum , telaq; corripit ,
 Inter calentis munera Liberi ,
 Inter dolosas & latèbras ,
 Luminibus , socijsq; tectas ;
 At me remotis nil iuuat arbitris
 Fecisse ; coram non sine conscio
 Degam sodali ; cautus olim
 Cantaber hæc Genitor monebat .

Hagnæa

ODE XXIII.

H Agnèa puri sedula corporis,
Mentisq; custos usque tuebitur,
Puer Diones me timebit

Sponte supercilio seuerum.

Pudoris exlex sub duce Cantabro;
Turpisq; viuam? nominis immemor
Loioli dum? aterniq; iuris,

Fœderis & sine laude sancti?

Prius decoro vulnere barbaras
Tingam secures, purpureæ minor
Cervicis, exemplo pudici

Propositi erudiens nepotes.

Intègra virtus scilicet, & aere

Decorq; forma deterior velit

Vulgo notari? vel recidi

Sophrosine sinet alma florem?

Non ille rursus Vere renascitur,

Quem Cypris ungui messuit inuido;

Narcisse sic langues, odoras

Tuq; comas, Hyacinthe, ponis.

Doctus sagittas ludere, & igneos

Arcus, periculo proxima peruigil,

Prudensq; vitabo, & virili

Torrens Acidalios amores

Vultu obtuebor, casta proteruitas

Iuuat pudicum; nec facilis fores,

Portasq; non clausas resignem,

Fœna vagis moderans ocellis.

Quid fraudulentus possit imagine

Picta Cupido, gnarus, & aucupl

*Timens ; memor Troia cadentis,
Et Lacedaemonia puella ;*

O D E XXIV.

C Andore pulcher nubila diuido
Non vsitato ; iam nouus aliger
Fastidio terras inertes ,
Et patrios repeto penates
Diuum sodalis . non onus addidit
Mortale corpus ; non ego sordidus
Exul morabor , sed bisformis
Per liquidas bene cantus auras
Euado . poscit me polus , igneo
Praefertq ; Olori ; purius extulit
Et luce fulgentes , & auro ,
Non sine honore pudicus alas ;
Caeloq ; degam corporis unice
Obliuosus : me nihil attinet
Curare qua vitem procaces
Arte dolos Cypria solutum ,
Aegraq ; cura ; non mihi nubilis
Dotanda virgo ; sollicitas opes
Non elaborabo , colonus
Cum boue ceu vacat otioso .

AD ROBERTVM Carthuf.

O D E XXV.

F Rustra fugacem persequitur virum
Cupido , quamuis penniger explicet
Alas ,

Alas, citatum haud assequetur,
Eminus ut geris acre bellum.
Non, si trilici regimine cominus
Luctere, cedit; qui lacrymabilem
Vatemq; Regemq;, ac teramplo
Ingenio sobolem reuicit;
Fugisse praestat. scilicet (heu pudor)
Quicumque turpem ducimus impij
Originem, ciuile bellum
Vi rapida penitus mouente,
Non inquieto Marte carebimus,
Non astuosi moribus Adria.
Vita superstes semper ignem
Virginibus metues nocentem;
Puraq; menti; ne Veneris genus
Infame telo vulneret aspero,
Flammaq; damnatumq; caci
Fomitis, ac tacita Chimera.
Te iure custos vectibus aneis
Pudor tuetur, parca Ceres quoque,
Parcusq; Liber, suetum ex artus
Pellere liberiore flagro.

ODE XXVI.

P*Vris amicus mentibus, alites*
Iungens beatos, Cyprin in aquora;
Fluctusq; natales procellis
Aeoljs agitare tradam.
Quicquid Cupido suadeat, unice
Neglector. ò que labe carentibus
Gaudes, pudico nocte flores

*Necte mihi haud humilem corollam
 Hagnèa virgo . tu mihi candidos
 Seruas honores ; fœdere tu iubes ,
 Meq; integro sacrare voto ,
 Virgineisq; choris remisces .
 Regina priscum iam Ratio decus
 Per te resumit ; membraq; temperat
 Dans iura regnatis , quieto
 Imperio , dominoq; nutu .*

O D E XXVII.

D*Ecora virtus ex humili gradis
 Mortalem Olympo sustulit altius ,
 Mutans beatorum chorèis ,
 Mentibus & sine labe puris .
 Olim pudico ritè Cupidinem
 Loiola voto perculit , & graui
 Cessare bello vi coëgit ,
 Sacra pati docuitq; frœna .
 Illum colùbris vipereis præt
 Megara . flagrat tæda nocentior
 Vtrique , gèstat sed pharètram
 Hic iaculis , grauidamq; plumbo .
 Hagnèa pascit me comitem sibi
 Velata vitta tempora candida ,
 Vt cumq; connubi , toriq;
 Iura volens inimica fugit .
 Infida nunquam cesserit , editi
 Periura voti ; nescia turpium ;
 Ingumq; detrectans subire
 Comparis , & geminum laborem .*

Saeculi nocentis, pro pudet, & pudet
 Libidinum: quem non Venus integrum
 Infecit olim? quem Megara
 Non Cyprio furia iuiz igni,
 Vis sua amantium? flebilium haec nimis
 Tragediarum testis acerbior
 Tot casus horum, & pudendis
 Opprobrijs temerata Virtus.

ODE XXVIII.

Foecunda damni Cypria perdidit
 Mortale corpus, ducere gentium
 Parata dementes ruinas,
 Dicta Venus Libitina iure.

Contaminato pectore sordidus
 Stat pone Natus, quemlibet impotens
 Exedare, cognataq; flamma
 Vrere. vix animi pudici

Constans, & atris castus ab ignibus
 Euasit ut pectus penetrabili
 Cupido telo vicit auceps.

Corda petens violentus arcu,
 Plagasq; densas, cacaq; retia
 Tendens; sed artes ludere callidus
 Pudor Dionaeas reuicit:

Harmonia leporem fugacem,
 Ceruamue frustra cen trepidam Lacon.
 Venator urget: sic generosior

Fuga, latentes usq; fraudes
 Pertimus, tacitumq; Martem;
 Natale monstrum vincere pertinax

Voto pudico, proterere ac pede
 Anguemque turpem, & peruicacem
 Fundere tabificum venenum.
 Deliberata morte Cupidinem
 Odi; nec ensem, nec iugulo graues
 Pauebo Licetorum secures;
 Damna ferox animi laceffo.
 Vitam paciscar (quid moror?) ocyus
 Pro mente pura: scilicet haud ero
 De gente Lolola, & triumpho
 Prada Cupidinei superba.

A D T O R A L D V M.

O D E XXIX.

TV, si me satis audies,
 Vitabis laqueos, collaq; candida
 Subduces Veneris iugo,
 Qua spumante salo fluctuat, igneum
 Qua pascens iecur, aestuat,
 Impressit generi sapius & notam.
 Illibata Cupidine
 Virtus illecebra nescia sordida
 Prauos excutit, excutit
 Foetus, quos male mens prouida parturit:
 Felix ò nimium, tori
 Quem non vlla tenent vincula, nec facit
 Infracta fidei reum
 Impermissus amor fœdere nubili.

O D E XXX.

Syrtes

Syrtes iniquas littore commodo
 Mutare iuuat. Bosphoron improbum
 Fugi, procellosaq; damna
 Tethyos, & Venerem marinam.
 Fugi prope olim naufragus; enato
 Sospes periclis, fluctibus enato;
 Vitoq; detestata castis
 Saxa, doli trepidus latentis;
 Amara rerum non Venus eluet
 Enata ponto; desine mollior
 Adoni dulcem te fateri,
 Matre puer generate myrrha;
 Ter fungar auo; semper amabilem
 Florem tuebor, non Aquilonibus
 Metetur, aut languabit astus
 Damna per inuiolatus Hybla;
 Præceps libido cum temerè incitat
 Insanientem partem anima, ferox
 Obnitur, afflet ne Chimæra
 Spiritus, & male nata mecum
 Vis caca flamma perdat, ut intimè
 Vulcanus arsit, scilicet integrum
 Veri sacramentum Parenti
 Hesperio sine fraude dixi.
 Me casta Mater cum duce Cantabro
 Tuebitur, me Sophrosine pudens,
 Amoris ultrix, impotenti
 Eripiet, volucresq; ferro
 Incidet alas, telaq; noxia
 Retundet, arcum franget & aneum;
 Forsan iuuentas me calentem
 Perdiderat, bona Virgo flammam

Ni temperasset, ritè volentium
 Custos virorum; nunc ego victimam
 Me reddo votivam, & volentem
 Rursus ouem serio pudicus.

O D E XXXI.

Impotens olim nimium Cupido
 Perdidit terras male foriatas:
 Nunc & incedens pharetratus arcu
 Regnat amantum.
 Saecula bifrontis redeunt Parentis,
 Cum furor quondam in Venerem gigantum
 Turpe procliuis vueret, tonanti haud
 Credulus ira.
 Scilicet latè pelago procaces
 Innatant, altis rapiuntur undis
 Et Mimas, & Porphyrion resorpti,
 Atq; Typhæus.
 Vltima tum fœdos grauis est amoris
 Doris, exultim vaga cum libido
 Serperet terris, nihil & minarum
 Asperà curans,
 Siue cum quina periere telis
 Igneis urbes, pluuiq; nimbo,
 Deque flagrauit vitio Diones
 Cæca iuuentus.
 Quis teget tutor trepidum pudorem?
 Matre natalos stimulante flammis,
 Et venenatas acuate Nato
 Cote sagittas.
 Mater, & Virgo, tibi cura casti

Pectoris ; votis ades alma nostris ,
 Cantaber custos quoq; , tu pauentes
 Instrue bello

Arduo fortis : duce te refringam
 Spicula , & sauos animosus arcus ;
 Acer & memet feriam proteruum
 Non semel hostem .

Ipse mortalis licet , & superbo
 Patre neglectum genus , & remissum ;
 Simples mentes imitabor ales
 Pulcher , & omnis

Labis immunis ; patiens meiq;
 Vltor , & iudex furere inquietos
 Haud sinam sensus , domitare membra
 Libera fortis .

ODE XXXII.

I Am princeps animi , potens
 Regnabit Ratio , motibus arctius
 Pressis , arbitra iam sui .

Vincet vis anima pars melior mea
 Sani bella Cupidinis ;

Non arcum , iaculis nec pharetram graue
 Intactus metuam . Pudor

Loricam triplicem pectore candido
 Pracinxit sibi dedicans ,

Iunoni penitus dissociabilem ;
 Constans propositi Pudor

Non iungenda tori fœdera respuit ;
 Periurus neque Hymen mihi

Nectet fraude mala vincula connubi :

Pennis

Pennis sic bene candidis

Euadam Superis iunctus oloribus .

A D C A S T I T A T E M .

O D E XXXII.

H *Vc d' Virginei dulce decus chori*
Adsis, mater amans pectoris integri.
Tu mentem rapidam, cordaq; perditè
Defligrata nouis fontibus eluis,
Turpari metuens puluere sordido
Mortalem ad Superos euehis alites.
Illum si stabili fœdere vinxeris
Iuratum thalamos temnere nobiles,
Frustra sollicitet dote Quiritium
Importuna Venus, seu Veneris puer,
Vt ceruice iugum ducat aheneum;
Detestata sibi damna Cupidinis
Vitat, nostra volens commodus otia,
Euaditq; plagis expediens caput,
Nunc thorace premens horridus aspero
Corpus, nunc feriens grandine verberum.
Sic me ferta manent, premia candida
Mentis, sic niueos iungere Cœlites,
Castarumq; licet ducere Virginum
Impubes choreas, dum thalamo Pudor
Secernat; Ratio vimq; regat sibi
Aduersam cohibens, frœnaq; temperet.

O D E XXXIV,

Candida vis amoris (na peētūs
 Reddit immunē Veneris, quæ malefa-
 Sanit in vlcerosum.

Non ferox telis equitat, nec strepitāte pēnā
 Natus inerrat audax,

Concitās sensus animo plus nimio rebelles.
 Iuris amans pudici

Reppuli cœlebs thalami vincula; nubilēq;
 Cernere fœderatos (lutis

Haud sino prudens oculos; sic caput inuo-
 Retibus expediui,

Lubricū casū reputans, et lacrymosa Vatis
 Carmina criminosi, (pido.

In nefas ne cacus agens me rapiat Cu-

AD CRISPVM
 qui se à vita licentia reuocauerat.

O D E XXXV.

IO, procacis ingeni victor domans

Te bene Marte nouo

Furore cacum Cyprio,

Furore qui leuem iuuentam concitat,

Demouet atque loco

Mentem minus iam sobriam.

Prudens nocenti desinis Cupidine,

Et Paphia furere,

Que macerat cor ignibus,

Florem pudoris que proterua decutit,

Inquinat atque decus.

Simul Cupido suscitāt

Tadam

Tadam inuerecundus, vel incestus malis
 Pascit imaginibus
 Obliuiofum te poli.
 Caue; igneis inestuat praeordijs,
 Flammaq; congenita
 Pectus male heu depascitur.
 Seuerus in te saues tortor tui,
 Non inhians epulum
 Dapale, non ardens merum.
 Vt ignem, ut acre Bacchus irritat malum
 Non adeunda trahit
 In lustra inexpleta lupa.
 Vnde amouere vix Auernales queant
 Atque mine, atque faces,
 Fulmen Tonantis aut atrox.
 Sic gliscit ardor, sic marinae Matris, &
 Vis agitat Pueri
 Telum retorquentis graue.

O D E XXXVI.

F Regi pudicus improbi Cupidinis
 Telumq; & arcum ferreum.
 Imminere pectus ille nec flammis edet,
 Iecurq; & vrens ilia,
 Non sauiens tumescet in praeordijs
 Iaculi venenum noxij,
 Cruore viperino uel hoc sciens doli
 Armavit olim, & imbuit,
 Traetare seu a philtera, felle & spicula
 Inungere atro callidus,
 Et illigare mollibus praedam plagis;
Fuga

*Fuga se l' euasi alite ,
 Virtute dia, & efficaci robore .
 Nunc improbo Cupidini
 Iuratus hostis respuam atrox , obtulit
 Quod ille cumque blandior .*

O D E XXXVII.

Quandoque discors bella menti cōmouet,
 Animiq; pars minor furit
 Injaniendo ; licetor ipse tum mei
 Humeros peruro funibus
 Sectus flagello , & peruicaci verbere
 Cruoris ad riuos mei ;
 Versisq; flagris huc , & huc inæstuat
 Vltro pia indignatio .
 Motus rebelles , atq; seruilem manum
 Parere Regina decet :
 Sic Indus heros crura suetus carnifex
 Torquere dura compede ,
 Versare doctus orbibus motus leues ,
 Et artubus fingi puer .

LIBER
P A R S T E R T I A

De Paupertatis Voto.

M O D E I . O

Mater piorum Pauperies ades
 Decora , seù tu diues opum venis
 Diuiniorum , seù soporem
 Haud trepido facilem reducis .
 Despecta vulgo sis licet , & probris
 Inter labores & querimonias
 Iactere , te Loiola grato
 Excipit hospitio merentem .
 Non ille , quanquam clarus Iberia
 Penatibus , te reppulit horridam ;
 Narratur & vili lacerna ,
 Aduena cum Solymer adiret ;
 Mutasse loricas adamantinas ,
 Sagumq; Martis nobile : sic poli
 Consaga regnat , sic propago
 Borgiadum , puer & Polona
 De gente , sanguis regius , abstinent
 Opum : paternum me nihil attinet
 Tractare censum , dedicatum
 Sponte tibi meliore voto .
 Tu spes redonas largior athere ,
 Tu destituti prouida pauperis
 Alumna , post te non trementis
 Dura famis mala , dura bruma .

Tu pectus expers sollicitudinum
 Quiete mulces, cordis & eluis
 Curas, & insanos tumultus
 Consilio potiore sedas.

AD NOBILEM VIRVM.

ODE II.

Prisco ducis ab Inacho
 Nequicquã genus, & gentis imagines
 Fumosas, vacuum decus:
 Me clarat Superis pauperies mea
 Spreto iure penatium.
 Insanire iuuat, sed bene sobrium.
 Da tecto tenui larem,
 Da fontis latices, da Cererem breuem;
 Paruo commodus, otij
 Sat diues moueo materiem metus.
 Qui curis amat excedi
 Thesauros Arabum sollicitus petat;
 Ponit libera mens opum
 Pondus, dota carens, sic habilis Deo:
 Super me prohibet stipem
 Periuri metuens cogere Cantaber
 Auctor, dum reparat famem
 Tempestiua Ceres, mundaq; parcitas:
 Te ditem patrio lare
 Curta cura rei conficit, & coquit.

AD MIRABALLVM.

Non

O D E III.

Non me superbus Pyramidum situs
 Aeternat ; ultro pauper opum, tamen
 Regnabo terrarum ; potensq;
 Ex humili mihi cuncta subdam .
 Fortuna quicquid mobilis obtulit ,
 Iam iam resigno ; me pietas mea
 Teget , nec ultra humana quero ,
 Pauperie docilis ferenda :
 Alterna semper gaudet honoribus
 Fortuna , celsa vertere pertinax
 De sede , fataliq; ludo
 Lata venit , fugitiua cedit .
 Cum se proteruo credidit Africo
 Mercator , auget diuitijs mare
 Auarum . eodem pectus aestu
 Intumuit . caruit sopore
 Votis pacisci suctus , inhospita
 Ne Syrtis , aut ne Scylla resorbeat ;
 Perq; Adria cecos tumultus
 Perdat opes violens Iapix .
 Securus ipse & turbinis , & Noti,
 Letusq; deges sub duce Cantabro ,
 Nec pinum onustam scandet unâ
 Cura & acuta , Pauorq; licitor .
 Non quid vetustis alter in horreis
 Condat , laborans ; sollicitus nimis ,
 Ne vota frustretur colonum
 Parca Ceres , minimumq; faenus .
 Iam mitte luxus , eripe te malis .
 Ne semper vdi pocula Liberi ,

Collesq; piscosiq; latè
 Pausilypi meditere littus.
 Aulaa tempens, & Babylonias
 Artes, recumbes stramine rustico;
 Sic explicata fronte carpes
 Nocte soporifera quietem.

AD DIVITEM QVENDAM,

ODE IV.

Avara quicquid Persis, & aureo
 Fert amne Lydus, iam pede prouo
 Terens superbo, sed rei nunc
 Splendidior dominus relicta.
 Auri libido praelia suscitatur,
 Gratumq; terris eximit otium,
 Et barbaros procudit enses,
 Perq; graues inimicat iras
 Fratresq; , Natosq; . heu quoties opes
 Stetere cause, cur male diuites
 Vrbes perirent, & ruinam
 Duceret ambitiosa Clotho.
 Lucrum refrenans, iura Cupidini
 Prescripsit, equum & rettulit ordinem;
 Luxumque Paupertas remouit,
 Et nitidum reuocauit aurum
 Aui prioris. quid trepidas miser
 Tam multa in usum? scilicet ignium
 Oblite nigrorum, laboras
 Stultitia, moriture, inani.
 Trahat Lacanas ars tibi purpuras

314 DE PAUPER TATE

Baccaq; torques ardeat Indica,
 Dies volucris cuncta fastis
 Vna teget vacua sub urna.
 Inane nomen diuitis occupas
 Frustra beatus; rectius abstine
 Pecunia damnum trahentis,
 Atque Erebo grauè deprimentis.
 Prudens futuri mitte Cupidinem
 Non profuturum, donaq; reijce
 Incerta Fortuna, benigna
 Vt lubet, aut nimium seuera.
 Non, si carebo conditionibus
 Crassi, superbis aut laquearibus
 Neronum, inornatus iacebo,
 Dition exiguo cubili.
 Odi Phraate diuitis, ac Mide
 Opes ministras sollicitudinum?
 Pactolum & odi fabulosum
 Ocia agens vacuus quieta.

AD TORALDVM.

ODE V.

Natrix abundè Pauperies alit;
 Si non propinat vina madentium
 Mimallonum, libare Diuum
 Ambrosiam, liquidumq; nectar.
 Dat illa diues ducere, scilicet
 Tagus medullas expleat igneas?
 Auro vel insanos calores
 Vnda leuet resonantis Hebri?

Leues

Leues Erythra purpurea sitim
 Frustra ; sed imis viscera sensibus
 Effervuere ; auriq; venis
 Plus avida sitiere vena,
 Non elaborat fœmina liquida
 Bacca saporem , pocula diuitum ;
 Nec dedalèa cura cœna
 Vsque novas meditatatur artes .
 Desiderantem pauca neq; arida
 Langvente culmo sollicitat seges ,
 Nec Massica rubigo vitis
 Pleiades , Hyadesq; iniquas ,
 Solemuè culpat , te timor occupat
 Tyrannus auri ; te neque iugerum
 Regina latè Dauniorum
 Alma Ceres , neque marmorati
 Beant penates postibus aureis ,
 Celsoq; tectò : non ego pauperum
 Fastidiam , nil inuidenda
 Sorte , lares humiles videri .
 Fœcundus otii non metuam quætem ,
 Suspectam tensem , telaq; vertici ;
 Nec simplici mutem salino
 Delitias Siculi tyranni .

AD ARAGONIVM.

ODE VI.

Quid occupatum Nerea molibus
 Ultra cœrces ? iam capiti imprimet
 Necessitas edura , figet

656 DE PAUPER TATE

Et stabiles adamante clauos .
 Quamquam superbo clarus auo nepos
 Stirpis vetusta ducis originem
 Interminatam , nil superbum
 Aut genus , aut potuere fasti .
 Te saua Clotho , te Lachesis potet
 Auara , & urna condet inutili .
 Vdoq; ceu manans ab Austro
 Diluuiis sine lege sauit ,
 Sic sternet vrgens ; te male temporis
 Fefellit augur , nec Babylonius
 Interpres astrorum moratur
 Indomitam Nemesis securim .
 Minus nocebit sollicitudinum , &
 Cura soluto ; sat tumulo breui
 Curare compostum cadauer ,
 Diluere & lacryma sauiillas .
 Nil lauigato marmore proficit
 Incisa Memphis , cadua nil Paros ;
 Pilaq; , Mausoliq; quondam
 Pyramides operosiores ;
 Funèbre caena munus , & impio:
 Remitte ludos ; desine nenia ,
 Pompeq; inanis ; pulueriq;
 Exiguo nihil adlabora .

O D E VII.

Superba damnans secula , pauperum
 In verba iuro : quod satis est manu
 Altrice donabit suorum
 Vsque memor Genitor , daturus
Aeter-

*Aeterna, largus scilicet & potens
 Diuinorum. non ego pinguium
 Regnabo camporum, tibi alueo
 Nectar opes Sicula reponant.
 Non sylua frondet Pontica iugerum
 Multorum; opima pascua Dauniae
 Non tondet armentum, nec auro
 Purpureum laquear superbit;
 Latèbra munit me satis, aeneos
 Damnoq; vectes, nec penetrabile
 Cubile; Paupertas resignat
 Omnia splendidior videri.
 Deiecit Orco cura pecunia
 Dei sodalem; iure perhorruui
 Tractare lucrum turpe, venali
 (Heu scelus) ob pretium Tonante.
 Incerta Bacchi, sed Cereris fides
 Ludit colonum: nec cupientium
 Secura damni mens fruetur
 Delicij's potioris orbi.
 Me castra poscunt, signaq; pauperum
 Beatiorem sorte Quiritium,
 Et Mygdonum Regam; neganti
 Multa mihi, meliora Diui,
 Et destinarunt plura, Cupidinis
 Iniuriosi, fraudis & infæro.
 Nudum resorbet Martialis
 Pauperies Erebi in ruinas.*

AD PINELLVM.

ODE VIII.

Ff 2 *Sensim*

S Ensim senectam sed sine sensibus
 Adesse sentis, ac velut alterum
 Diem premendo trudas alter,
 Mitte supervacuo nepotes
 Augere luero prouidus; improba
 Cupido confundit male praelia,
 Mentis & irritat quietas
 Marte nouas referente preda.
 Quid peccet aurum nouimus, & fames
 Auara, fraudis nullius abstinens,
 Cacoq; permiscens tumultu
 Omnia, non sine cade victrix.
 Lares auitos, iuraque patria
 Prudens reliqui, atque omne Britannia
 Compendium, quâ belluosi
 Oceani scatet vnda Phocis,
 Rogare fugam mi melius fuit,
 Et fortuiti munera Liberi;
 Pellucidi vel fontis vitro
 Dulce sitim prohibere riuo:
 Tu conde acervos, diuitis Attali
 Sodalis amens, non sine barbaro
 Culu; carentem sed me inani
 Murice Pauperies habebit
 Alumna Loliole; libet Indico
 Subtegmen auro ponere, diuitem &
 Cervice torquem, fulgurantem
 Et digitis adamanta clausum.
 Immunis auri si manus abstinet,
 Paruo beatus dicar, & innocens;
 Et Mercuri purus dolosi
 Ritè Deo faciam annuenti.

O D E IX.

Frustra superbis diuitis India
 Lucrate merces, nec Tagus aurifer
 Amara curarum, nec Hebrus
 Eluet, aut rutilans Hydaspes
 Non tu carebis sollicitudine
 Formidolosa, non animum malis
 Leuabis, aut mortis securi
 Expedies caput inquietum.
 Me ritè voti pauperies reum
 Soluet carentem iure penatium,
 Tyriq; luxu, & sumptuosa
 Memphæos, haud humilem videri.
 Procul veneno, cadis & unice
 Securus, aruis non metuam grauem
 Suspensus Euxum, Dauniaq;
 Sæpe Notum Cereri nocentem.
 Fœnus ter amplum est indiga nullius
 Virtus, & auri mens minus appetens,
 Soloq; duratum sine ostro
 Corpus, & asperior lacerna.
 O quisquis omnem materiam malis
 Vitare quæris, proterere auleas
 Aurumq; & argenti nitorem
 Postgenitis bene clarus hares.
 Quid pressa Tethys molibus arduis
 Gemit? quid altum proficit ædium
 Arte elaboratum lacunar?
 Si neq; sollicita recedunt

*Cura, & minori semper abest rei
 Quiddam, nec explet se fitis alueo
 Sonante Pactoli; usque anhela
 Creuit, opura magis aucta potu.
 Nos institutis asperioribus
 Loiola format, dedecorat neque
 Probrosa paupertas, Olympum
 Sed proferat domino merenti.*

I N A V A R V M.

O D E X.

T*onantis aures iudicis occupat
 Pauper querelis; damna refeceris
 Donec laborantis, vicesq;
 Reddideris minimum dolosus.
 Auri libido sacula perdidit
 Fœcunda fraudis: sic Deus occidit
 Repensus argento; inde clades
 In Solymen, populumq; fluxit.
 Tranare fluctus gaudet Atlanticos
 Nautis magister, spe vorat aureum
 Auara Hydaspem, nempe cura
 Sollicita malesanus emptor.
 Damnosa quid non turpe pecunia
 Audet, maligni materies doli?
 Fœnusq; tractat fraudulentum,
 Et nocuas meditatatur artes;
 Versare mentem callida, defecans
 Mercede, & impermissa recolligens
 Opum, paternis addidisse*

*Reliquias inopum renidet .
 Dolos auara fraudis at eluet
 Nereus doloso tangier equore ,
 Puppimq; diffringens procella
 Diuitias domino negabit .*

ODE XI.

F*Ructu beatum pauperis otij
 Non inquietæ cura pecunie ,
 Auara non auri libido
 Sollicitat ; sapiens remissi
 Immane lucrum querere , ditior
 Multo carendo : scilicet obtuens
 Argentum , æcernos & nitentes
 Memnonidum , haud hebetes ocellos
 Victus retorssi . Paupero sub Deo
 Diuesne vulgus viuet ? & appetens
 (Mortalium præ cura demens)
 Assyria , Tyriaq; mercis ?
 Natalis antri scilicet immemor ,
 Paruaq; Bethles , atque sodalium
 Brutorum , & oblitus seuera
 Noctis , hyperborea; bruma .
 Olim Quiritum conditionibus
 Dissidentem nouimus editum
 Tonantem , & aulais , & ostro
 Pauperiem bene præferentem .
 Sub rupe nudus scilicet aspera
 Fleuit ; iacentem Tityrus & Mycon
 Videre , gentes atque Eos ,
 Purpureiq; Arabum Tyranni .*

Par ille Patri delituit cauo
 Quondam sub antro vilior . ò Tyros ;
 O magna Memphis , barbaraq;
 Pyramides , Pariaq; moles .
 Mentis auaro consilio Deus
 Abduxit auctor ; sceptraq; & insulas
 A se triumphales remouit ,
 Paruus humi posuitq; , membra .

AD DIVITEM QVENDAM.

O D E XII.

Non inuidebo Perfidis aurea
 Gazis , nec Euro carbasa perfido
 Credam recollectis Sabais
 Mercibus ; aut Libyes aristas ,
 Et lata quicquid Mœsia messuit
 Mutare curem sedulus institor
 Auro , vel argento . remissi
 Sollicitum haud sine fraude quæstum,
 Impune tutum pauperies mea
 Sat me tuetur , nec mihi copia
 Desit benigno plena cornu ,
 Dinitijs opulenta Cœli .
 Sic fas anbeli pectoris vnice
 Vitare curas , te simul improba
 Vexant laborantem sub auri
 Fasce graui , tumidoq; acervo .
 Hic sub latebra criminis innocens
 Ducam soporem , nec malus asperas
 Confundet aut Centaurus iras

*Aur Lapithæ nimium proterui ;
 Mæstæta furem nec domus arceat ,
 Incontinentes ne tacitus manus
 Intendat, arcas neuè auitas,
 Et patrios spoliet penates .
 Tu ni doloso Mercurio lares
 Opesq; debes , mitte Cupidinem
 Compendiosum , disce curas
 Temnere Pauperie magistrâ .*

AD CRISPANVM.

ODE XIII.

Quid obligatam Pauperiem decet ?
 Quid parua poscit ? non Halyatticâ ,
 Cyriq; regnum, non Phœate,
 Aut Lacedæmonij Phalanti .
 Sodalis auri plus nimio metus
 Breuem sub ostro somnum adimit , neque
 Decedit aurato cubili ,
 Et miserum coquit atra cura .
 Vtcunque auaro denatat Adria
 Eoa merces , ludibrium Noti ,
 Pomona vel mendax , Ceresise
 Culpat aquas vacuo colono .
 Absit Cupido credula mobili
 Fortuna , & omnis copia Memphis ;
 Compeſce curas inquietas ,
 Mitte superuacuumq; lucrum .
 Altum lacunar iam Babylonias
 Euicit arces , pergamaq; Atticâ ;

Decempedis metata longis
 Atria continuant nepotes ;
 Et largus haeres , irreuocabilis
 Sed currit atas , mox cinere oblines
 Vrnam colonus , seiv̄ vetustum
 Tu genus , Alcinoique sanguis ,
 Damnatus urna turpis , & exill .
 Nec flectet atas illacrymabilem
 Clotho , iuuentas nec decora
 Casarie , roseisq; malis .
 Frustra carebis pauperie malis
 Dura , beatus diuite copia ,
 Frustra nocentem perque brumas ,
 Perque hyemes fugies pruina ,
 Aula tendens barbara , Punico
 Ostroque sultus ; quid trabeae iuuant ?
 Te syrma nigrum , te pheretri
 Pompa manet Dominum pudendum .

O D E XIV.

S Ancita quondam foedera Cantabro
 Duce haud resoluam ; iuraque pauperū,
 Normamque seruans non acerbo
 Condidici bene ferre sensu .
 Est inuidendum te vir ut efferat ,
 Luculle , letum carcere Nerei,
 Viuarijsq; inter boata
 Otia Pausilypi supini .
 Potentiorum non ego copiam
 Requiro , spectans ardua sidera .
 Hinc alma Virtus sueta amanti

*Promere delicias Olympi .
 Prudens habendi pauperiem arbitram
 Loiola dixit : me decet illius
 In iussa iuratum supellex
 Nulla , reum sine fraude voti .
 Iuvat superbas relinquere diuitum
 Partes . honestus transfuga Cantabri
 Ad signa tendo , merce diues
 Pauperie haud generi probrosa .*

De aditu ad honores Socijs intercluso.

ODE XV.

Non indecora Pauperies tegit
 Corpus lacerna , nescia sordium ;
 Clauum Quirini ; purpuramq;
 Posthabuit generosa . noſter
 Hac arte quondam Borgiades poli
 Adiuit arces ; hac generosior
 Propago Loiolèa vittas ,
 Romuleaq; decus tiara
 Iurata temnis , principe Cantabro
 Sic eloquuto . iura ſodalibus
 Legesq; decerno ſeuerus
 Conſilij , atq; adamante firmo ;
 Ne Vaticanis conditionibus
 Vltro trahantur ; protinus abnuant
 Oſtri Quirinalos honores
 Induere , & decus inſularum ;
 Virtus operta , & ſic melius nitens
 Claryabit ortum , ſpernere fortior

Quam murices ambire, frustra
 Ingenio trepidante multa.
 Ter si merentem purpura prouocet,
 Auctore Roma principe, ter neges.
 Obnixus; acres ille donec
 Imperij moueat querelas.
 Dum nulla captent premia, qualibet
 Ex parte opimas exuuias ferant,
 Ductente me fortes cateuias
 Oceani per utrumq; tractum.
 Sic irreperitos ibit læponas
 Parata pubes, sic cadet impius
 Pluto; triumphatis & olim
 Roma dabit noua iura terris.

PARS QUARTA

De Religiosis institutis.

AD SOCIOS.

ODE I.

Liola alumnos strenua suscitatur
 Virtus, ut aras, fanaq; diruant
 Antiqua demerunt Deorum, &
 Fœda nigri simulacra Ditis;
 Verumq; cultum Numinis unius
 Ferant, terampli Numinis; abluant
 Ut fonte puros, atque abuti
 Dedoceant studijs auorum:
 Donanda pubes fortis adorea
 Victrice, Manes frangere pertinax
 Signis superbos; nec Tyranni
 Tela mouent acienda letho
 Fœcunda amoris pectora, barbaram
 Deuota ferro. viuidus emicat
 Franciscus ignotas in oras
 Memnonidum, penitasq; Sinas
 Inire fortis Nerea perfidum,
 Terraq; fines irremocabiles.
 Unius inflammata virtus
 Corripuit generosa multos
 Iam martiorum Ignatiadum manus
 Viros Aueris contudit imperi;

*Adiungere & pradas venidet
 Usque nouas spolijs vetustis.
 Virtus Parentum euecta nepotibus
 Tinxit secures sanguine libero ;
 Sed cade Plutonem subegit ,
 Et socias acies rebelles.
 Veretur Indus iam bene credulus ;
 Pronusq; Iapon iura Quiritium .
 Quisquis sub Aurora rubente
 Luce diu caruit , coruscum
 Diem reuisit : dedere gestiunt
 Se regna , gentesq; ac Thetis ultima ;
 Caciq; fines orbis , olim &
 Difficiles populi domari .*

AD SODALEM PHILOSOPHVM.
 Inuitat eum ad Aeglen
 Tironum sedem.

O D E I I

O Docte mecum , Pancratij pugil ,
 Contentiosa vim sapientia ,
 Quin patrio prescripte Coelo
 Temnis humum fugiente penna ?
 Te casta Siren , qua plaga Tethyos
 Piscosa tendit littora , te lenis
 Inuitat aura , & colle aprico
 Excipiet genialis Aegle ;
 Priscam memento , quam Pater indidit ,
 Seruare mentem . qua mora detinet
 Diu bibentem stagna Lathes ?

Vota Deo solüenda redde .
 Tum latus omni tempore vixeris ,
 Cum te in remoto cubamine candida
 Aegle reclinatum inter aras
 Interiore Deo bearit .
 Obliuoso neffare Cœlitum
 Remitte curas ; sepe Amor hic dabit
 Frui elaborato sapore
 Haud Superùm Ambrosia inuidendo .
 Huc tende felix , & nimium breues
 Depone luxus ; cede domo , & noua
 Saltu cœempto , quâ Fauoni
 Pausilypus recreatur aura .
 Cælo beati cogimur arduo ,
 Mortale quamuis , & genus infimum ;
 Virtus Olympo nos in æternum -
 Imperium impositura sistet .
 O quis siüada te mihi nobilem
 Iungat Sodalem ? tunc bene sobrius
 Bacchabor aris , teq; adauctus
 Dulce Deum bonus apprecabor .

AD CARACCIOLVM
 inuitat eòdem .

ODE III.

Aegle candida te diu
 Desponsum repetit , te fidei reum ,
 Quin tantis animum malis ,
 Et mortis laqueis ocyor expedis ?
 Te Virtus adamantino
 Clauo figet agens irrenocabilem .

Illic libera vinciet
 Te nexu triplici ritè necessitas.
 Crassi conditionibus
 Splendet Pauperies ditior indiga,
 Et quicquid docilis pati.
 Hac virtutis iter carpinus arduum.
 Illic Cypridis ignibus
 Hagnèa, ac thalamo diuite temperat.
 Nœ vesana Cupidinis
 Sentit tela Pudor, fœderis integer.
 O quisquis Socium choros
 Annectis, veterem coge licentiam
 Freno. mobilis ingeni
 Est auriga Pater, quò te aget, incita
 Cursum, credulus alteri.
 Leges sanxit Amor, iuraq; candida
 Non commissa proteruia;
 Damnata exiliij culpa reciditur.
 Acres ibimus, ibimus
 Quò fert imperium Romulei Patris;
 Seù nos in mare Thracium,
 Insaniq; vocet littora Bospori;
 Seù seuos in Tæponas,
 Aut oras Arabas, aut Garamantides.
 Nullo limite claudimur,
 Immetata patent curricula incita
 Virtuti; neq; feruida
 Pax mundi reuocat; nec celerem gradum
 Durata impediunt niues:
 Vincunt saua pij cœrula nauita;
 Romarum ut decus euocat
 Ignati sobolem robore Martiam.

AD VENATVM
Inuitat illum ad Tirocinium Aegles.

ODE IV.

Aeglen irremeabilem
Auctor consilij fac, Amor, occupa
Iurata Iuuenis fide.

Ignati, socium, qui tibi principi
Totum se bene credidit,

Serues ingenio non reuocabili.

Illi vis generosior,

Et Virtus animi cedere nescij,

Qui prisci generis decus

Spreuit, qui veterum iura penatium.

Non amissa Parens mouet,

Qua non maior adest pectoris arbitra

Molli vincere lacryma

Nati propositum si velit. impij

Non artes quatiunt Patris

Decertantis; Amor, seu dolor incitet.

O mentis bene pertinax

Qui siccis oculis turgida lumina

Fletu vidit, & integer

Certi consilij perstitit. ah caue

Periurus reuoces gradum;

Aeglen namque domo dissociabili

Discreuit Pater, improbis

Non tangenda iterum limina persugis.

Harens obsequio Patris,

Subdes ingenium mente domabili,

Duris, seu magis mollibus

Iussas

*Iussis ille regat , pendera differens.
 Cœlum Relligio tibi
 Heredi properat , lataq; nobilem
 Heroëm Superis dabit
 Misceri , & rutilum tollere verticem.*

A D C A R A F A M.
 inuitat eòdem.

O D E V.

I Am terda tandem lustra volubilis
 Conclufit aras , folue moram pius,
 Caftaq; tempeftiuus Aegla
 Lunge pares alacer fodales.
 Decurre , magnus quò citat impetus
 Cœli , inuentas dum viget , integer
 Aeti;q; fanguis ; neu labori
 Parca pio , trepideq; cura .
 Redde obligatam pauperiem Deo ,
 Floremq; pura mentis , & imperi
 Franos : Olympi ciuis , exul
 Egregius patria , ac Parentum.
 Non inuidenda lumina purpure
 Mirabere , Eoo aut magis Hefpero
 Certantis , ardentem Quirini
 Murice non apicem galeri .
 Altum recludens Relligio Polum
 Sponndit vni fidera pauperi ,
 Remittit , & tellurem inertem
 Post humeros , & inane vulgus .
 Immanis atra follicitudinis

Sublime pennas explicat alites ,
 Ludumq; Fortuna , vicesq;
 Nil metuens , meditaturs astra ;
 Nec clauda quondam deseret integrum ;
 Scandetq; eodem strenua , quò cliens
 Tandem ; supremis nec recedens
 Officijs , Superis reponet .
 Circa nitentes nunc tibi siderum
 Sedes , & arces mens erit ardua ;
 Illum perennem frangere orbem
 Nulla fugax trepidabit atas .
 At te labantem propositi Deus
 Firmabit auctor . nunc Amor euocat ,
 Iubens superba culmen Urbis
 Spernere , marmoreamq; Memphim .
 Ne tende stirpem ducere Dardano ,
 Et vsque prisco Cecrope ; nec leuem
 Imaginum sumum tueri ,
 Et veterum simulacra Patrium .
 Probanda Virtus illacrymabilis
 Matris querelis , nec gemitu Soror
 Decora , passis aut mouebit
 Crinibus ; & lacera ungue malas .
 Auersus arce . quisquis amicior
 Cessit secundum vota Parentium ,
 Plerumq; pœnas peierati
 Propositi sollicit seueras :
 Iuuat tenacem consilij ferox
 Vultus , pia olim sauities iuuat ;
 Per Matris altum perge vulnus ,
 Per vacuas Genitoris iras .

A D C A R A F A M
In S. Benedicti familiam adscriptum.

O D E VI.

O Invidenda pacis, & otij
Capture fructum, iam tibi plurimum
Demanat alto nectar, ultrò
Immemori patria, ac tuorum.
Spectare Cœlum fas erit arduum,
Imamq; terram spernere. diuitis
Censum Parentis mitte, & hares
Orbis, inops sine Marte regna.
Ut obligabis te reus integri
Voti, enitesces pulchrior unice;
Iugumq; dum cervice prona
Fert humilis, ferit astra vertex.
Aeterna cura sedulus; improbè
Quid urbe turbetur, fuge querere, &
Lucrare Cœlo quos dierum
Cumque Pater tibi destinavit
Deum sequenti. quò rapit, euola.
Hic vota Diuis redde merentibus;
Noctemq; franges, & canorem
Ritè statis renocabis horis.

AD NOBILEM ADOLESCENTEM
à Patre exagitatum, ne se Deo dicaret.

O D E VII.

EXperta te in certamine patrio
Sat Martialem Relligio Parens.

Specta

Spectatus in molli iuuenta es
 Robore non tenui miracem
 Ducem refringens, optima consili
 Frustra laborat vertere pertinax,
 Nec demouent vultus, & ira
 Propositi stabilis tenacem:
 Sic inquieto non semel Africo
 Immota cautes restitit; obstitit
 Monstris & Alcides, minorem
 Sed generose puer, recenti
 Labore vincis; quamquam Erymanthium
 Aprum fatigauit, Nemeen quoque,
 Clauaq; Lerne belluosam,
 Et Scythico tremescit arcu.
 Maeste ò triumpho, maeste ferocia,
 Non vlla vis, non abtulit otium
 Acerba confundens minarum,
 Et Genitor scelerans amores.
 Virtute functum nunc Erato decens
 Aeternat, vrgens barbiton auream;
 Et aureos mores ad astra
 Ducit agens, vetat & sileri
 Chartis inornatum: ò decus, ò Ducum
 Sanguis, vetusto clarus imaginum
 Fumo; superbo siue honore,
 Grandibus ac titulis morentes
 Euexit altè diues Iberia,
 Purouè certans purpura sileri
 Ornauit insignes, & ostro
 Roma potens Latio sacrauit.
 Quid iura poscant patria, quid decus
 Gentis, remittis querere, quidue amet
 Lenis

*Leuis iuuentas ; sponte mutas
 Et chlamydem tenui lacerna
 Hares relicta splendidior rei .
 Nihil refracta perficient mina ;
 Aduersa per , rerumq ; iniqua
 Expediet sine fraude Virtus .
 Videre quondam nil generosius
 Quicumque fulgent murice Romulo ;
 Et qui ter amplum ius sacrorum
 Reſtor habet , ſtupuit ferocem .
 Vt nondum adulto robore mobilis
 Aevi , teneres irrenocabilem
 Mentem , per inſanas procellas
 Non ſine patre animoſe Ibero
 Sic eloquuto , ſtrenuus indole
 O maſte pulchra ; ſic meus impiger
 Gonſaga notus , ſic Polona
 Progenies Superos adauget .
 Fratris proteruas contudit acrior
 Minas , & iras ; axe volubiles
 Siſtens quadrigas , & citatos
 Cornipedes prece demoratus .
 Sic te merentem robore fratribus
 Caſtis redonabo , ut breue Patrium
 Bellum reſidit , nec Megera
 Difficiles agitabit iras .*

AD GERMANAM Deo dicatam .

O D E VIII.

T V. nunc pudici ſœdera connubi
 Germana iungis virgo habilis Deo ;
 Cla-

Clarasque tadas pulcher auspex
 Tendit Amor thalamis, & idem
 Tutor pudoris, te sibi destinat
 Diuus; nitores ille puertia
 Amat, canoram te pudico
 Gutture amat, sociare Diuis
 Ter nocte vocalis, simul aurea
 Effulsit Eos, cumque adoleuerit
 Dies, recedet cumque, Olympum
 Claudere iam trepidatque Vesper
 Diuina Vatis Carmina diuidens,
 Vittata frontem, fingi & idonea
 Vultu verecundo, maritum
 Ritè Deum meditare cantu
 Te purus ardet, te face nobili
 Torret pudicam, diliget horridam
 Auro renodare haud capillos
 Ille finet similem Lacana
 Rescinde ferro materiam mala
 Pestis, resecto vertice sidera
 Sublimè ranges; pinget astris
 Purpureis Ariadna sertum
 Non te solutum ferre pedem choris,
 Dare aut in orbem brachia cerea
 Inuat, Dionais carentem
 Artibus, & pueri nocentis
 Sonos eburni pectinis, & modos
 Dedisce dulces, voce superbijt
 Qua virgo acuta, saepe acutis
 Exacuit stimulis iuuentam
 Tellure bruta, nupta Deo, prami
 Nolis, sed albi more cycni leuis

Te tolle Cælo, fraudulentis
 Iam laqueis caput expedita.
 Nunc puriores pectoris albicent
 Nives, honorem floris Hymettij
 Serua, procorum surda uois,
 Dura Cupidineis querelis.
 Nil prantebit Numine pulchrius,
 Calebis vnis ignibus integri
 Amantis; aternamque Vestam
 Proposito vigili tuere.
 Peruince Ditem, vimq; Cupidinis
 Virtute Amazon strenua Mascula,
 Simplex puellari decore,
 Grata polo, atque Ejebo timenda.

AD TIRONEM.
 qui religiosam vitam abiecerat.

ODE IX.

EXpleture sitim face Cupidinis,
 Aegles dulce tua deseris otium
 Cura haud prouidus emptor,
 Fleturum caput aspera.
 Quid te, quicquid opum fudit Achemenes,
 Quid Cressi veteris regia iuuerit?
 Claudet te simul urna
 Deformem volucris dies.
 Eheu vana tibi defluet artium
 Gratarum facies, formaque defluet
 Spiratura mephitim,
 Qua nunc spirat amabilem

*Auram; liberior damna merebere ;
Iam Mors anteuolans occupat . ut iacet
Busto turpis inani ?*

Debentur cineri faces .

*Loiolèa fugis signaque , & agmina
Expers consilij , perfide fœderis ;
Vindex te petet Aegle*

Seruatura suos Deo .

*Vlrix iam Nemesis supplicium parat ;
Possint ut iuuenes visere territi*

Raptum præcoce fato ,

Et pœnam celere sequi .

A D S O C I O S

De expeditione ad Indos.

O D E X.

F*ines repositæ Tethyos ibitis ,
Terrasq; cæcis syrtibus inuias ;
Vrbesq; Regum barbarorum ,
Et taciti latebras Eoi .*

*Iam fana , & aras vertitis impias ,
Per tela fortes ; culmen & imperi
Ditis fatigatis ruina*

Liberiore : velut coruscum

*Fulmen per auras , perq; volubile
Siluas cupressum perculit arduam ,
Ingentem & ornem ; tauriformis*

Aut rapitur sine lege torrens

*Stirpes reuellens cum sonitu ; & ferens
Cantes adesas , saxaq; montibus ;*

G g

Sic

Sic Tanari iurata damnis

*Fœla Deum simulacra vertet
Obnixa pubes; exacuat licet
Iam cote ferrum, cudad Iæponum
Enses, & Alecto renitens
Memnonias inimicet oras.*

Sic Vaticani clauiger imperi

*Perennat, ingens fama; nominis
Per tela vires, perq; cades
Religio capit vsque vitam.*

Languere molli nescit inertia

*Contenta Virtus finibus Italis,
Victrix Eoas, perq; latè
Hesperias equitabit undas.*

*Calletq; Nerei ferre pericula,
Cernitq; Protei monstra natantia
Ridente vultu, pro Quirini
Legibus & facilis perire.*

*Effractum Amidan iam saber ignibus
Diffinxit; aras nec cruor imbuit,
Et barbaro frustra frements
Flamine, procubuit Pagodes.*

AD QVENDAM ESOC
De expeditione in Hereticos.

ODE XI.

Roma quid magnos Latio coërcet
Spiritus, claudi breuiore septo
Nescios? latus vocat orbis acrem
Orçadas ultra

Temperat stratum Thetis aqua pontum,
 Non iter fistunt Hyades iniqua,
 Dux Amor; fratres Helenæ Lacanæ
 Mitte tueri.

Fallor? an multo socium cruore
 Decolor Nereus rubet? hostis iras
 Senties, hostis, celeremq; classam
 In tua fata.

Fortis Ignati manus impotentes
 Belluas experta, trucesq; Phocas
 Credidit puppim pelago, furori ob-
 lecta proteruo.

Illa præclara studiosa cadis
 Inscit tabo maria, atque partis
 Laureis, letho potiore, victrix
 Ritè triumphat.

Nulla te fati quatiat procella;
 Ire quid cessas? potes hoc cruore
 Spiritus, & vim capere, & soluto
 Pectore robur.

Antequam te tarda premat senectâ
 Occupans vires, subeantq; morbi,
 Aggredi certes speciosa rerum
 Integer aui:

Sive periuros adeas Sicambros,
 Saxonum & fines; age te periculo
 Crede felici, minor & cruenti
 Verticis ultro

Iungere Ignati comes: ò Quiritum
 Nobilis sanguis, patrium remitte
 Fybrin, & pulchro pelagus cruore
 Imbue victor.

O D E XII.

Avgusta Cœli templa volubilis,
 Et astra testor. me sibi Cantaber
 Conscribit heros ritè census
 Ordinibus superis piorum.
 Turpi veterno non ego degener
 Viuam, paterni nominis immemor,
 Oblitus integraq; flamma,
 Qua veteres caluere patres.
 Infracta Virtus non semel excidit
 Antiqua mutans deterrioribus,
 Et iura, collapsique mores
 Sepè ruunt vit o nepotum;
 Hoc ille canit prouidus, & suis
 Voto recenti restituit decus
 Informe, sopitumque rursus
 Arte noua reparauit ignem.
 Ne Ditis astu, fraudibus & malis
 Periret orbis, vos, ait, impigras
 Legi cohortes, castra legi
 Tenarium domitura Regem.
 Ille inquieto Marte Melancthona,
 Ille Oecolampion suscitât impium;
 O mœsta Virtus, ò probroffis
 Illacrymans Pietas ruinis.
 Nunc illa vis, ille emicet, emicet
 Vigor, iuuentas obuiaq; hostibus
 Nunc imbuat ceruice ferrum
 Purpurea, Scythicumque telum.

Nec abnuetis, quicquid Iapones
 Duri parabunt, regnaque Sinica;
 Fortes per insanas procellas
 Orbis iter superare utrumque.
 Vos ite clausas Oceano vias,
 Nuper reperta claustraque; Tethyos:
 Conferte signa, & regna Ditis
 Marte cadant populata vestro.
 Nunc excitatis viribus acrior
 Miles recurrat, quò vocat impetus
 Belli; vetustas atque vires
 Expediat reparata Virtus.

DE VOTIS PROFESSOR. SOC. IESV.

O D E XIII.

Vota persoluam benefidus; ibo
 Thracas eduros Latium fateri
 Numen, ac ritus, nec amica Patri
 Regna Quirino.
 Tendo iuratus: caput hoc securi, &
 Pectus ensi deuoueo, sacroque;
 Prodigus vita, atque anima cruenta
 Fata laceffo.
 Seù plaga Aurora Nabathæa poscit,
 Barbaras urbes & Atlanta lustrans
 Ibo, quà semper Thetis æstuoso
 Dissidet Euro.
 Indus extremo latitans Eoo
 Meta qua mundi, pariter laborum
 Meta sit cultus patrios ruenti, ac
 Signa Deorum.

Scilicet claret me Oriens ; Eoa
 Deticient urbes ; ibi colla ferro
 Induam spargens animam , tenacis
 Que rea voti .

Siue sacrorum iubeat magister
 Ire deiectum gelidi Trionis
 Pergama , & regnata d. ù proteruo
 Castra Sicambro ;

Illa me tellus malesana mentis
 Explicet votis , ubi sauus arma
 Hostis iracunda mouens Latina
 Inuidet arci ;

Voce mollibo pius , aut refringam
 Saxones vindex grauis ; hic triumphos
 Spondet , & pulchris operosa Virtus
 Destinât ausis .

DE EXPEDITIONE INDICA

O D E XIV.

D Idita Neptuno tellus patet altera, caco
 Sinu reposta belluosa Tethyos ,
 Quo neque Magnesis valuit quodere nauis,
 Laboriosos nauis heroas ferens ;
 Nec domuit patrio Romanus Marte superbus,
 Latèq; gentibus triumphatis ferox .
 Loiolèa manus deuoti sanguinis ibit ,
 Ignotum & occupabit antea solum,
 Oceano que regna latent , nautèq; sagaci
 Nefas videre , ritè lustrabit frequens,
 Ire iuuat, quo iussa ferūt, quocūq; per undas
 Sole

Solo Quirinus acciet nutu Pater.

*Sic duce Cantabro p̄scriptū; ergo alite dextra
Plagam occupare quid moramur Indicā t̄*

Europa fines, angustaq; regna remittas

Cohors inertes execrata terminos,

Et iurata Patris Latij in decreta; iubebis

Vt ille, magnum sit nefas inobsequi.

Macte pijs ausis, pubes Ignatia, m̄cti,

Eoa prater & volumus aquora.

Oceanus circumuagus omnis obibitur, Indus

Petetur, Indus nostri auarus sanguinis;

Tristis ubi ignara gentis nunc regnat Enyo,

Et viperinis intumescit horrida

Monstris terra: ruemus Amida turpia fana

Fortes, & aras prouemus impias.

Nos Memnon felix mirabitur, ut neque lōgo

Oppresserit mari proteruus Africanus,

Nec Notus insultās; Neptunia regna, tumētes

Fluctusq; Rege temperante Cœlitum.

Scilicet hec nostra secreuit littora genti;

Merces & ampla est immoꝝ laboribus.

Barbarus at frustra chalybē, seuāq; securim,

Telumq; dura cote procudit nouum.

IO. BAPTISTAE

MASCULI

è Societate IESV

LYRICORVM

SIVE

ODARVM

LIBER XIV.

De SS. Mulieribus.

Προούλιον

RECTENE à Thucydide
dictū putemus, eas tan-
tum dignas esse laude,
feminas, quæ non modo
male non audiant, sed de
quibus nihil quispiam neq; boni au-
dierit, quæ ita in obscuro sint, vt etiā
si quid

si quid præclari gesserint, ignorentur? equidem Gorgiæ potius subscribo, qui mulierum non famam, sed formam latere dicebat oportere; Romanamq; legem maximè probo, quæ de spectatis feminis, perinde ac de viris, post mortem haberi panegyrum, easq; pro dignitate laudari iubebat, quò virtutis præmio aliæ commouerentur. Sane prudens Homerus citharædû siue Poëtam tamquam custodem, ac monitorem Clytemnestræ relictû ab Agamemnone fuisse narrat; qui mulierum laudes percurrens earum, quæ viris absentibus temperanter, casteq; vixerant, cupiditatem honoris eiusdè acueret. nobis vero quantum materiæ suppeditant præclarissimæ Christianæ Reip. feminae? fileantur Phocides, Argiua, Melia, Lacæna; nō cōmemorentur Amazones, nō admiretur tuos Roma castos ignes, Porcia Catonis filia. maiora siue constantiæ siue pudicitiae monumenta nobis suppetunt.

In primis Alexandrina Virgo carmen inibis, illa humanæ, diuinæq; sapientiæ antistita, illa victrix Athenarum, magistra Græciæ. instabat tibi toruo vultu minas profundes Tyrannus;

nus : horrenda moles aculeis ad dila-
 cerandum præfixis ante oculos con-
 stituebatur ; alligatam rotæ frangi,
 comminuiq; oportebat ; tu admirabi-
 le virtutis dedisti spectaculum , vt
 quod olim inconstantia simulacrum
 fuit insitens rotæ mulier, Fortuna vi-
 delicet, hoc nunc esset constantia, vir-
 go in rotæ volubilitate stabilis, atq; fir-
 ma proposito . negabant qui erant ex
 Epicuri disciplina in rotam ascende-
 re posse beatam vitam , etiam si ce-
 teræ virtutes possent, quod nul-
 lo modo affirmassent, si te
 tanta cum alacritate in
 rotam ascendentem
 vidissent.

IN S. CATHARINAM.

ODE I.

M Agistra magna Palladis, ac tuū
 Praeses Lycei, verticis ardui
 Regina tangis iam cucumen,
 Teq; vigor celevat citatam.
 Ut ima terrarum sola despicias
 Sublimè tendens? visa volubiles
 Tranare nubes, perq; inanes
 Aëris emicuisse campos.
 Non fabuloso tu Iouis alite
 Subuecta Cælo nubila diuidis
 Culmen sub altum, sed te Amores
 Sustulerunt volucres ministri;
 Mirum colonis quod foret omnibus,
 Quicumq; Nilum, vel Pharium tenens
 Canopum; Alexandrèa mirans
 Substitit, & Mareotis ora;
 Ut non soluto corpore degeres,
 Claroq; Olympo proxima: siderum
 Plausere victrici chorèa,
 Parte poli & meliore poscunt.
 Spectata Virgo Pallade nobili
 Chryssippon vrges, Democritum, & leuema;
 Doctrina te, Regum superba
 Stirpe satam, & pietas adauges.
 Hac vi in cacumen tolleris, editos
 Superq; montes; hoc quoq; funerò
 Deuota non extinxit olim
 Machina praesidio ferocens.

*Sic acre robur consilij tenax
 Herois auge: flamma per aspera,
 Volubilesq; orbes rotarum,
 Et chalybis per acuta duri.
 Sic dedicato colle laboribus
 Defuncta sists: scilicet hic noua
 Sanxit Parentis fœdera Heros
 Legifer, Isacidumq; ductor:
 Formidolosum culmen inhorruit,
 Cum rauca longè concrepuit tuba;
 Et flamma montem peruoluta
 Corripuit; tremuere latè
 Querceta siluani, & nemus inuium;
 Faunig; inertes; ut patuit Deus,
 Rupitq; nubes, & tonantem
 Voluit agens per inane currum;
 Flagrante dextra scilicet igneam
 Deserre legem visus; eum chorus
 Stipat beatorum obligantem
 Fœdera non soluenda genti:
 Sub Mose magno fluminis immemor
 Arente saxo, & nectaris, & dapum;
 Et nubis, aternaq; flamma
 Exagitat noua iura vulgus.*

IN S. CATHARINAM.

ODE II.

Qua vis volucriis te potis ingeni
 Sequi? sororum quauè Heliconidum
 Aequet

Aequet canendo facta, magnos
 Cecropidas sine vi domantem ?
 Cedit Gradini vatus, & horrida
 Subsellia, amens atq; Academia,
 Cedit Lycæum, ac te seuera
 Porricus haud dubiè voretur;
 Edura mentis Gracia flectitur,
 Ortusque prisca Panthoides Samo
 Et legis expertes Quirina
 Socratici didicere tandem
 Quid sola posses ingenij ferox,
 Munita Cælo; tu reuocabilis
 Iam consili mentes tenaces
 Vertis agens; & inane Numen
 Avasq; fortis deijcis impio
 Cruore turpes; signaq; Manium
 Diffringis, immanemque Ditem
 Deprimis auspicijs secundis;
 Roburque, & altum consilium tibi
 Præbente Cælo concipis, impigra
 Lacescere hostem, Tanariq;
 Exitium meditata Regno
 Minerua te non ante domabilis
 Superba vidit culmina Gracia
 Altis fatigantem ruinis
 Marte nouo, & sine clade ouantem;
 Plaudente festo Pléiadum choro,
 Te, te chorèa Vesper amabili
 Stipat; te inaurato Bootes
 Axe tulit, rapuitq; terris;
 Prospexit olim collis in ardua
 Mirata vadentem, & caua nubila

92. DE SS. MULIERIBVS

Supplex Alexandræa ; docti
Nosq; tuam veneramus artem.
Non mi laborum , te sine , inertium
Pallas secundos expedit exitus :
O ingeni tutela nostri ,
Et pauida Cynosura mentis :

I N S. A G A T H A M
inuehitur in Quinctianum.

O D E I I I .

NE vere demens ubere debilem
Secta , triumphis haud fore idoneam,
Pugnaq; cessuram minorem
Roboris , atque animi fatigas
Frustra , resumit vim generosior
Sicana Magnessa Hyppolite acrior ,
Pugnaq; Amazon , ac resectis
Vberibus leuior moueri .
Non si recidis forcipe barbara
Molles papillas , vim quoq; Martiam
Tollis ; sed intendet remotis
Obiicibus melior sagittas .
Nil non soluta iam efficient manus :
Quales ad undas Thermoodontias
Amazones pugnant ; lacertos
Excutiunt simul expeditos
Mammis iniustis ritè , nec aureo
Vincta monili , munera barbara
Mirantur , insignemq; cultum
Et Paris , ingenio feroci :

Odere comptum ; lucida callida
 Intendere arcu spicula Serico ,
 Et mittere obstantes per hostes
 Cornipedem iaculo priores .
 Peltamq; docta obtendere Delia
 Bicornis instar : non semel obuius
 Excepit ictus hostis acres ,
 Fœminea ceciditq; dextra .
 Talis laceffit nunc agitabili
 Manu proteruum Sicelis , & premis
 Hostem fatigans . mira Virtus
 Lacte carens adoleuit uni .

IN S. LVCIAM.

ODE IV.

O Diua magna Trinacria decus
 Prasens carentem munere candida
 Donare lucis , vel tenèbris
 Precipites hebetare fontes .
 Te mille votis , te prece supplicis
 Ambient potentem lucis , amabili
 Quicumq; visu contueri
 Astra cupit , nitidumq; Cœlum .
 Cervice telum condis eburnea ;
 Ferrumq; , flammamq; & rapidum rogam
 Impunè temnis purpurati
 Principis exitium minantis .
 Sed ille inani ludetur impetu
 Stantem columnam vertere pertinax
 Bobus fatigatis trahendo ;

694 DE SS. MULIERIBVS

*Nec validi remouent rudentes:
Te namque Virtus strenua muniit;
Ingens cupressus ceu Nemees iugis
Noto reluctatur resistens
Damna per, Aeoliasq; vires.*

IN S. A G N E T E M.
Προσάποποιία ad Parentes.

O D E V.

Prolem sepultam ne miserabili
Urgete questu; mittite nenas,
Lenite clamorem, Parentes,
Immeritum & cohibete luctum;
Non fabulosus me tenet impia
Cocytus vnda, stagnaq; tristia
Regnata Plutoni, sed aëstro
Andromedes potiore Caelum
Accendo; cedit Cassiope minor,
Et Pleias ardens, fertaq; Virginis
Cretea; librataq; lances
Sponte mihi Erigone reponit.
Desponsa casto fœdere Numini,
Intacta dicor cum terigi pudens;
Et vernat illibata floris
Gratia, cum thalamo iugali
Soluta iungor; non humili toro
Arsere tada; mi cruor illius
Ornat genas, & discoloros
Murice purpureo releuit
Baccata cinxis colla monilibus

Et margarito diuitem pręgrauat
 Aures; pyropumq; , & nitentem
 Per digitos adamanta neclit .
 Amore nupsi candida pronubo ,
 Diuoq; nupsi ; Sole prior nitet
 Sponsus , Parentis magna imago ,
 Et specimen geniale mentis .

IN S. CÆCILIAM.

AD SFONDRATVM CARDINALEM
 sepulchro recens inuento .

ODE VI.

DEcore Princeps murice Romulo ,
 Tandem latebra candida Cecilię
 Emersi altè , teq; sani
 Auspice promicuit sub auras :
 Vt spirat oris pulcher adhuc amor ?
 Vt colla flexit lactea vulneri ?
 Vt pingit illam non caduca
 Flora rosa , & bene olente caltha ?
 Virtus sepulchri nescia sordidi
 Intaminato flore nitet ; neque
 Diu recondi caca in umbra ,
 Virgineos latitare & artus
 Sinit . pudicam non teget Atropos
 Pallentis urnę puluere . Amor vetat
 Obliuiosa stagna Lethę
 Mergere relliquias inertes .
 Hanc Roma quondam robore Martis
 Mirata ferrum temperare barbarum ,

296 DE SS. MULIERIBVS

Minacis & vultum Tyranni, &
 Fascibus expositas secures.
 Ut inquinatas sanguine prouit
 Aras Deorum, brutaq; Numina;
 Acuta quamuis tela, acutas
 Ira nouet capiti bipennes,
 Terrore mentem frangere pertinax;
 At illa firmi consilij haud retro
 Periura cedit, nec dolosa
 Ferre necem trepidat sub ictis:
 Sat vulnerum iam Roma, sat impia
 Cadis; quid etas non prior intulit
 Poena? dolorum quid reliquit?
 Vnde manus, chalybemq; licitor
 Iussu Nerouum continuit? quibus
 Mucro pepercit? concidit, ictibus
 Acerba virgo, & strinxit acris
 Tela manus ter acuta ferro.

IN S. IRENE.

ODE VII.

L Vspice gentis decus, atque custos,
 Lucidum Cœli iubar, ò tuorum
 Dulce tutamen, tibi cumque pello
 Barbiton, adsis.
 Qua prius surgent monumenta rerum?
 Prima que tangam? dubium fatigas,
 Diua, qua ducis potioris ot
 Nomen, & omen;
 Sine tu Thracas repetas Tyrannos,

Sanguis heroum ; seriemq; Regum
 Fama percurrentes memoret seracem
 Germine filuam .

Seu tibi diues Tagus , & rubantem
 Lydus accendat capiti coronam ;
 Reppulit Virtus operosiori
 Secula luxu .

O quis Argoo referet cothurno
 Bella victrici properata dextra ?
 Mille cui virtus peperit triumphis
 Laudis honores .

Nulla ~~in~~ acuit molossos
 Ira ; latratum cohibent trifauces ;
 Te vel Hircana coluere tigres ,
 Hydraq; Lernes .

Protulit duros Erymanthus apros ;
 Et iuba fuluum Nemeae leonem ;
 Quotquot effossis latuere monstra
 Hospita lustris .

Prodiit longam maculosus aluum
 Anguis , & late sinuauit orbes
 Orbibus centum , micuitq; vibrans
 Ora trilinguis ;

Sed pedes iuxta teneros resedis
 Diras tempestas ; venerantur Afras
 Dipsades , seps , & Pharius cerastes
 Oscula lambunt .

Ter lates intra vacuum bisonem ;
 Ter cauam molem populatus ignis
 Languet , & vires animata cacum
 Redderis aluo .

Conferat tecum veterum trophaea

698 DE SS. MULIERIBVS

*Fama miratrix, licet illa magnum
 laetes Alciden, duodena vincis
 Seyta laborum.*

IN S. MARGARITAM.

ODE VIII.

M *Vsa canoram pellite barbiton,
 Vinci puellam dicite nesciam:
 Frustra nocenti fraude Pluton
 Aggreditur, laqueo domandus.
 Contaminatum subdere pertinax
 Virus, draconem fixxit, & aureo
 Squalente dorso destinabat
 Margarit; at pede Diva pressit
 Altè tumentem; non mulis, riter
 Expauit immanem, ausa manu quoque
 Arcere squamantem colubrum,
 Virgineo & religare cesto
 Deforme monstrum, fundere dum parat
 Atrum venenum; longa volumina,
 Spirasque nequicquam retorquet
 Proluuiem sinuatus alui:
 Ausa & Tyrannum frangere barbarum
 Voce incitata sortis, & impios
 Spreuisse fasces, & secures
 Digna nouo mulier triumpho.*

IN S. VRSVLAM.

ODE IX.

H Aud pares olim comitum choreas
 Iunxit Eurota per opaca, festos
 Instruens Dianæ choros, iugalis
 Nescia tædæ.

I, vatem portus bona solue Virgo,
 Sic iuuet Nereus, & amica Tethys,
 Te nec infestum vetet ire nauta
 Sidus Orion.

Fallor, heu fallor pelagus redundat
 Virginum tabo, natat en cruento
 Turba Neptuno, rubuitq; Erythra
 Concolor unda.

Tela dum ceruice premuntur, una
 Palluit periura necem latendo,
 Impiè mendax, pia mox sorores
 Cæde secuta.

Quæ minor tandem capitis securim
 Tinxit, & forti speciosa letho
 Concidit, claudens modo multum amata
 Lumina vite.

Te simul Cælo glacilis Vrsa
 Vidit, exarsit miserans dolore,
 Et pudens sedem tibi nec Minori,
 Vrsula, cedit.

Te decet stellis potiore, dixit,
 Inseri luce, & meliore flamma:
 Tu potes nostrum magis auspiciatò
 Ducere nomen.

Vrsa quid dicor fera, quam fatigat
 Iræ Iunonis? quid inane iactò
 Sideris nomen nemorum latèbra
 Suetæ recondi?

*Me ferens merces opulenta Sidon
Spectat incerta Thetidos magistram,
Et procellosum duce me recurrit*

Nauita pontum.

*Tu premes motus magis Adrianos,
Et Notum franges pelagi tyrannum,
Tu regens puppim Cynosura condas*

Littore amico.

*Sauijt flamma iecur olim amantis,
Et procos arsi malesana turpes,
Qualis Hircanis furit, aut Libyffis*

Horrida filuis.

*Silua me lustris tegat indecoram;
Ah pudet Cælo patuisse tanti
Nobilem probri, latuisse cecis*

Expedi antris.

*Si Iouis pellex vocor. ò quid astra,
Et polum frustra teneo? quid unda
Obrui turpis metuo? inquinatam*

Eluet unda.

*Vrsula cedam, iuuat ire mersum
Me, iuuat fundo, latebraq; Nerei.
Labis immunis mea signa Virgo*

Occupet astra.

IN S. M. MAGDALENAM.

ODE X.

DEbis amores Magdalis alteri;
Eheu pudenda Cypridis abstine,
Flammaq; cordis criminosa;
Mitte Cupidinem furorem:

Non

Non Syrtis aquè barbara debiles
 Frangit carinas, Trinacris ac Thetis
 Latrante Scylla, nec procellis
 Adria sic fremit inquietis.

Non Mœnas acri concita Libero
 Bacchatur aquè, non Corybas furis
 Silvas per altas Dindymenes
 Sistra manu quatiens acuta:

Vt caca fertur Cypris, & impotens
 Mentis libido; quam neque Numinis
 Deterret ultrix ira, Cœlum
 Nec iaculo reuocat trifulco.

Libido demens, heu generi male
 Cognata nostro, quidlibet impudens
 Audere; cor, vecorsq; pectus,
 Et penitus populata venas:

Qualis Promethei Caucaſei iecur
 Immitis ales diſtrahit unguibus
 Hians inexpletum renatis
 Visceribus, reparante pœna;

Vel quale monstrum Lerva nocentior
 Laborioso parturit Herculi;
 Contaminatas vel rapaci
 Ore dapes violans Celeno:

Troiana testor pergama, dirutos
 Testor penates, ac cinerem Ilium;
 Sepulta tellus horret altè
 Illecebris Helena Lacena.

Libido quinis urbibus ultima
 Stetere cause, cur pluuiialibus
 Flammis perirent aestagrata
 Funditus, inijceretq; tectis

Vulcanus ignem, sulphuream & facem,
Vertens ministris cuncta Cyclopihus.

Vastos adhuc squalent per agros
(Mira fides) cineres tepentes;

Adhuc acerbo versa riget sale,
Immane figmentum, illacrymabilis

Matrona mature cecis

Iussa fugas oculo irretorto.

Cypris marinis edita fluctibus
Demersit olim terrigenum genus,

Paucasq; adegit perdit orbis

Reliquias subijisse cymbe:

Cum regna Nereus humida protulit

Latè resorbens Pelion, atq; Athos;

Superq; montes glauca narunt

Monstra sali, pecus omne Protei.

Refusa nullis cerula legibus

Rupere fines; praeda natantium

Iacent gigantes belluarum

Aequoreo pecori sagina;

Infestus alis Eurys inhorruit,

Cecus procellis; sauij; aspero

Mucrone Orion, perq; fregit

Imbriferam puer vdu vnam

Vltus pudorem; quare age, Magdali,

Compesce mentem, nec male pectoris

Attendet in dulci iuuenta

Feruos, & in ueritos amores

Agat furentem; nunc bene candidis

Mutare tempus turpia, iam vocat

Diuus recantatis pudoris

Opprobrijs, lacrymaq; terfis.

IN S. M. MAGDALENAM.

ODE XI.

C Rateras inter nocturnis amoue
 Amara fletus ; desine tristium
 Nunc lacrymarum ; neuè amantem
 Letitia prohibe sodalem .
 Hoc fonte miscens pocula temperas ?
 Compeſce ocellos interea graues ,
 Dum ſuaue conuiuam reponit
 Menſa Deum , geniale munus ;
 Turgent perenni lumina lacryma ?
 Nunc ſiſte paululum , mox dabis uberes ;
 Suſpenſus altè cum rigebit
 Vulnere purpureus cruento .
 Num tu liquenti flumine Cyprios
 Reſtinguis ignes non bene lucidos ?
 Vt te inuerecundus Cupido
 Viſſit , Acidalio reſorbens
 Furore mentem . ſic age , lacryma
 Quæcumq; mordet cura , leuabitur ;
 Hic ſoluet ardenti Chimæra ,
 Quem croceo religas capillo .

IN S. M. MAGDALENAM.

ODE XII.

C Aeci præda Cupidinis ,
 Prædatrix iuuenum , tendere rectis
 Flauo crine ſuperbiens ,

Et captare procos callida desine :
 Non , si quid Paphius puer
 Suasit , te docet ; ab rectius edoma
 Lymphatam male Cypriam ,
 Qua mentem furiat : te face nobili
 Alter iungit Amor Deo :
 Torret pulcher Amor purpureum Deum ,
 Te casto repetit toro
 Cur Pluto tibi , cur prænitiuit niger ?
 At nunc Magdalis aureo
 Diuum nocte coma collacrymans , Syra
 Et nardo caput illine .
 Nunc imbuta licet nectare plurimo
 Plantis oscula figere ,
 Mox licetor rapiet vulnera barbarè
 Figens , & male candidos
 Deturpans humeros verbere liuido ;
 Sed pœna comitem neque
 Supremis soluet mors violens malis .

IN S. M. MAGDALENAM.

O D E XIII.

S Anctè Amor (nam te facilis ciente
 Magdalin mouit pietas proteruam)
 Magne Amor , Cielo bene large septem
 Voluere fontes .
 Nec pudens olim , neque grata , nunc flet
 Inter & mensas , & amica Iaccho
 Munera ; & cordis prius obstinatas
 Applicat aures .

Tu potes sauos animi volendo
 Vincere, & mentes malè contumaces
 Frangere; infracto tibi cedit arcu

Cyprius ales,

Nobilis iunges Hymenæon auspex.

Te decet castis sociare vinculis
 Pectus, & Cœli meliore dignum

Vrera flamma,

Surge, qui dixti, miseranda pellex,

Surge, sat suuum tibi vulnus auceps

Intulit cordi; sobolem procacis

Falle Diones.

I, bonus quò te sine fraude duco,

Dum sedet mensa Deus, i solutis

Crinibus, masti & memorem sepulchri

Illine nardum.

DE S. M. MAGDALENA
 ad Christum.

O D E XIV.

NE, precor, stentis, pudeat uè amantis
 Fecerit quamuis Erycina turpem;

Nupsit & dux Isacidum, sororis

Non sine questu:

Nigrior coniux nituit, videri

Turpior forma, Aethiopumq; sanguis.

Arsit & seruam laqueo reuinci

Nescius Heros,

Antequam fortes cecidere crines

Fraude detonsi, subita ut ruina

Tradidit magna labefacta dextra
Pergama labi .

Sit licet mentem maculata quondam ,
At soror virgo decorat , tegitq;
Frater haud frustra pius , & sororis
Crimina mæret .

Iunge non illam tibi de scelestâ
Sti:pe delectam, fore mox fidelem
Noris , auersam neque defuturam
Morte pudenda .

Dulce te nardo relinet cruentum ,
Et laeet tristis lacryma tepenti .
Quin & amissum trepidat sagaci
Quarere cura .

IN S. M. MAGDALENAM.

O D E XV.

Mense delicijs sub Cerealibus
Nectis crine Deum non sine lacryma,
Et nardo caput urges
Perfundens nitidum Syra
Sollers officij . sed placitum breui,
Formosumq; Deum flebis , & aspero
Ferro membra cruentum
Emirabere , Magdali ;
Quem nunc malobathro perluis aureum,
Quem flauente coma nectis amabilem,
Liuentes lacerum artus
Mærens illacrymabere .
At tu sospes amans aequore Cyprio

Crines

*Crines purpureos, & lacrymam Deo
Coniux rea debes,
Castis ebria amoribus;*

IN S. M. MAGDALENAM.

O D E XVI.

Quid pertinacem dicere naniam
Iuuat dolendo? quid vacuo super
Sepulchro inheres, & querelis
Sollicitis animum fatigas?
Quid vsque fletu lumina denatant,
Dum rapta poscis Numina rustico?
Suspirijs ne tendis corda
Vsque gemens, lacrymamq; fiste.
Ne mœsta muto marmore murmurans
Asside, inani funere carmina
Cantare cessa; conquerendi
Mitte superuacuum laborem.
Nunc temperando tristia mitibus
Fas est ouantem dicere principem,
Prædasq; raptas, & subactum
Imperium trepidantis Orci.
Fas & receptas exuias Patrum
Caliginoso cernere Tanaro,
Ditemq; pallentesq; Manes
Iam vacuis ululare campis.

SS. M. MAGDAL. AC MARTHÆ
ad Christum de fratre ægro.

O D E XVII.

P Arente Diuo, Diue fate vnice;
 Tu nunc malorum conscius hinc abes
 Diu, nec arumnas amantum,
 Pollicitus meliora, curas.
 Succurre damnis. ah tuus, ah perie
 Noster, nec ultra noster, amabilis
 Germanus, acri quem fatigat
 Dente lues prope funeratum.
 Illum pudicum pectora mutuo
 Amore torrebas, sociare amans;
 Dieq; fregit saepe tecum
 Ille moras dapibus sodalis,
 Et innocenti parcior Euhyo.
 Pars magna nostri, pars melior perit;
 Imbelle vulgus quid moramur
 Foemineum, sine iure, vulgus.
 Insigne amanti praesidium tuo
 Adsis; Amoris nunc opus alite
 Penna; sub aspris nempe rebus
 Promptus iter trepidum vorabis.
 Debes Amori si tibi creditum
 Clientem, amicus ne fuge dexteram
 Porrexe sublimem iacenti;
 Credulus, ut bene foederatum
 Sperabat hic te semper amabilem.
 Dissolue morbum, prome benignior
 Salubre nectar; gramen Hybla,
 Pœonij valeantq; succi;
 Inanis absit cura Machaonis,
 Et cura Phœbi; tu bonus annus,

Qui temperas humana nutu ;
 Qui simul imperio coërces ,
 Vis agra nulla lege domabilis
 Decedit ; ira pectoris ignei
 Nec praliantur , Marte agente
 Dissidijs elementa prima .
 Ne temno iustos illacrymabilis
 Questus sororum ; difficilem haud parie
 Intègra virgo ; nec tu amantem
 Sperne pium , neque tu dolentes .
 Quò cura nostri cessit , amantium
 Iniqua culpis ? en ades ingeni
 Notus benigni , & fratre longas
 Aduigila pereunte noctes .
 Ne conde Lethe tot studia inuicem
 Oblite quondam ; sis memor obsequi
 Gratique cultus ; astuosi
 Vimq; mali preme , vimq; fati
 Non muta reddent laudis imaginem
 Sepulchra , nullus mortis erit canor
 Obliuioso , nec silentum
 Egelidi cineres loquentur .
 Miranda rerum postgenitis canet
 Qui lucis aura vescitur ; expedis
 Quandoque per vicina Ditis
 Limina , perq; Acherontis undas
 Fefellit eger non semel , auspice
 Te , saua morbi , nigraq; funera
 Fefellit Orcum , nec capillum
 Persephone violens recidit .
 O pelle venis , nam potes , igneam
 Chimaram , & acrem , qui furit , edoma
 H h 4 Vulca-

Vulcanum; ad sis haeret ignis
 Ossibus, & recoquit medullas.
 Donec morantur fata superstitem
 Breui, nec umbris tristibus occubat,
 Obsigna ocellos nunc natantes
 Morte, vel exacuens resigna
 Phæbo redonans: si tibi principis
 Efficta limi forma, reponere
 Potes caducam, mirus auctor
 Terrigenum, Genitorq; magnus.
 Aut ille nostrum flebilis occidet
 Vtrique, multo flebilior tibi
 Paternè amanti, ac sponte sueto
 Ingemere alterius ruinis.
 Ergo citatum transfer amantium
 Notas te in aedes; affert opem malis;
 Suspendet insignem tabellam
 Ille reus miserum potenti.

INS. SYMPHOROSAM.

ODE XVIII.

O Martiali prole ferocior
 Matriona, natos strenua suscitans
 Ad bella dux, & pectus ære
 Instruis, atq; adamante munis.
 Te voce nota, te genitabili
 Mulcente suada, & consilium pium
 Firmante, vanis arsi iris
 Tisiphone quatiens colubros.
 Te lictor inter spicula lucida,

Te prolis inter vulnere livida
 Siccis ocellis, atq; atrocem
 Vidit, & abstupuit; tremente
 Dextraq; ferrum pressit eburneis
 Cervicibus: (mirum) illacrymabili
 Parente flevit licitor, unda
 Vuidus, ac tepido cruore;
 Sensitq; tandem barbarus, ubere
 Nutrita casto, nobilis indoles
 Quid posset, emiratus acre
 Propositum. Vranie renidens
 Misceret ultro Pleiadum choro,
 Septemq; Natos, iure, Trionibus;
 Ni flamma vibrans vos citaret,
 Hos hyemes premerent inertes.

IN S. APOLLONIAM.

ODE XIX.

DEuota flamma numine libero
 Dicere Virgo, quam generosius
 Perire quarentem pudicus
 Egit Amor medios in ignes;
 Ut occupavit foederis integer
 Amor; tenacem vis neq; barbara
 Diuullet, & frustra retusum
 Ira novans chalybem coruscat.
 Vultu sereno tempora nubila
 Videbis. ungui differat aneo
 Artus, cruentum fixa cernes
 Carnificem; tumidasq; temnes

Iras Tyrannorum ; neq; liuidas
 Virgas acuto fasce verebere ,
 Perusia flagris , & minaces
 Virgineo capiti secures .
 Non purpurati nobile Casaris
 Pallebis ostrum . telaq; sanguine
 Imbuta , & immanem videri
 Scorpion , & nocuum ferire .
 Tinctura ferrum candida subditur
 Ceruix , & vdo murice collinas
 Ebur decorum ; nulla Diuum
 Excutiet tibi vis amicum .
 Nec si Phalanti , regnaq; diuitis
 Quondam Phraata destinet , aut Phrygum
 Pingues acervos , vertat alti
 Consilij bene pertinacem .
 Tu , tu coruscans igne tuo , Deum
 Delubra perdes , monstraq; turpia ,
 Formasq; brutas ; non inaudax
 Bella Ioui Stygio mouebis
 Ferox videri femina , nullius
 Timens , sateri certa Deum . fremas
 Alecto , acerbos que Tyrannos
 Romuleis inimicat aris .
 Terras inertes ardua despicias ,
 Venale Cœlum sanguine promerens ;
 Sponso & necato cade gestis
 Iungier , & decus est perire :
 Ludis Virago mascula flammeam
 Chimeram , & artis damna Cyclopea ;
 Mirante Vulcano , sed ultro
 Robora , magnanimamq; mentem

Præbente Diuo; firmior obuios
 Pellente fluctus caute Ceraunia
 Resistis, ictus perq; sanos,
 Perq; rogi volitantis Aetnam;
 Repente in acrem viuidus impetus
 Demisit ignem, & carnificis manus
 Elaberis, clarante flamma
 Sidus, Apollineumq; nomen.

IN S. TERESIAM.
 Alludit ad illud. Mulierem fortem.

ODE XX.

Q Vis regna currens Tethyos, ultimè
 Scrutatus orbis littora, fœminam
 Visisse narret Martialem,
 Pectoris haud trepidi ferocem?
 Non illa multa merce rependitur
 Æquè, nec Indi diuitis alueo,
 Nitente bæcca non Eoi
 Gurgitis, aut reparetur auro.
 Nullas dolosi vir metuet tori
 Suspensæ artes, raptaq; gaudia;
 Amoris incesti nitebit
 Purior; & fidei iugalis
 Sat nota coniux, bella per horrida
 Virum sequetur; ducere barbaras
 Prædas, & antiquos penates
 Inducere exuuijs renidet.
 Sèu Marte duro, sèu mage rustico
 Labore lassum restituet virum,
 H h 6 Viresq;

714 DE. SS. MULIERIBVS

Viresq; reddet ; cortice ignem
 Extruet , atq; epulas salino
 Ducet trahendo lina volubili
 Fuso , Minerva non operum rudis ,
 Sive asperas mollire lanas ,
 Seu laubus tenuare filis .
 Ceu merce pingui non semel institor
 Diues , secundis credidit arborem
 Fauonijs , venalem & auro
 Sidonio Cererem reportat ,
 Illi soporem cura penatium
 Demit ; laborat promere prouida
 Dapes paratas , innocentem
 Et Bromium , trepidans in usum
 Fruenda mensa , colle sub edito
 Coëmit agrum , docta ligonibus
 Glebas , & exercere rastris
 Rustica non sine laude cultrix
 Perusta acutis Solibus , aridas
 Fruges opimo condidit horreo ;
 Premetq; vitem falce adunca ,
 Quercubus arboreis maritans ;
 Decerpet vna munera purpura
 Certantis ; alta dein trabe liuidos
 Vrgens racemos , pingue nectar
 Duxit , & interius notauit .
 Edura quauis frangere brachio
 Fortis , lacertos robore viuido
 Torquens , & acrem tendere arcum
 Sueta leui melior Diana .
 Corusca ferro , pugna & idonea
 Hostem cruentum torua lacepsit

Et fudit Heroïna telo,
 Sèu gladio metuenda nudo.
 Illam minaces exacuunt tuba,
 Vt Martis iras amula suscitatur
 Virtus; paratam praeq; cinxit,
 Expedijt celeremq; Pallas.
 Secura ponti vidit Atlanticas
 Impune cautes, callida Mercuri
 Compendiosi; saepe lucro
 Apposuit veteri recentes
 Auriq; lamnas, & nitidum decus
 Argenti; Erythra munera colliget
 Rubentis, & structos acervos
 Vsq; novis cumulare gaudet.
 Lar omnis ardet lucidus, aureis
 Pendente lychno de laquearibus;
 Et noctis illunis tenebras
 Discutiunt vigiles lucerna.
 Fœcunda laudum, rebus in arduis
 Molita quondam fortia dextera;
 Vt Mars quieuit, fila eadem
 Neuit agens glomerata pensis.
 Argentum at illi non male conditum
 Splendebit usu; munifica manu
 Porrexit ultro dona, & arce
 Ditis opes inopi resignat.
 Non brumæ inertis, non Aquilonibus
 Torpent penates, vernaq; pigrior;
 Vestit bis Afro tineta ahenis
 Lana, bis ardet amictus ostro
 Arcente acutum frigus, & improbum
 Sidus Capellæ; sic penetrabilem

516 DE SS. MULIERIBVS

*Sibi usque defendunt clienta
 Vim Borea, glaciemq; pellunt.
 Splendet nitenti candida carbaso,
 Incedit ardens murice Purpico
 Regina; ut illam non quieta
 Pars animi dominam veretur.
 Prudens, & equi vir bonus arbiter
 Compestet iras, damnaq; litium;
 Reget senatum purpuratus
 Consilij potioris auctor.
 Mutare & auro splendida lintea;
 Zonamq; bacca diuite lucidam
 Sucta, elaboratumq; mira
 Arte decus reparare sollers
 Maiore lucro. se quoq; vestijt
 Decora honesto, strenua propria
 Virtute se inuoluit, tegitq;
 Aere magis rutilam trilici.
 Mundi ruentis funera viderit
 Siccis ocellis, illacrymabilis
 Impunè damnis; temperabit
 Certa sui grauiora risu.
 Consulta suada, ac Palladis Attica
 Tenebit aures, gutture dividens
 Nelëium mel, sic loquentis
 Purpureo fluet ore nectar.
 Illam reclinant otia languidam
 Labore nunquam; non operum sedet
 Immunis; in partem iuuabit
 Prompta lares agitante cura.
 At lata proles ducet ouantium
 Choros, Parentem carmine consecrans,*

Regumq; matres ter beatam,
 Virq; suam sine fraude dicet.
 Est ut tumentis iactet opes viri
 Matrônâ; cunctis, Diua, superbiam
 Tu sume maior, te ambit amplo
 Copia deuenerata cornu.
 Dolosa fallit, qua Charis incubat
 Genis; acerbas in cineres face
 Labente, turpi seu senecta,
 Seu gelida subeunte morte;
 Intègra casti fœderis, ac tori
 Nomen superstes postgenitis foret,
 Et turpe culpari timentem
 Fama dabit nuribus loquendam.
 Hac te merentem laude, Terefia,
 Virtus Olympo dedicat arduo,
 Causq; Diuûm miscet inter,
 Patre decus Latio approbante;

IN S. TERESIAM.

ODE XXI.

Princeps Iberam Roma Terefiam
 Cœlo sacrauit; ritè superbiam
 Conscripta fastis Vaticanis
 Non humilis mulier videri.
 Appellat aris te Ludouisi
 Cortina Patris, nomina dedicans;
 Hunc arbitrum dixit sacrandi
 Indigetes Genitor merentem.
 Reponit alse sedibus aetheris

Doctam chorèas ducero Virginum ,
 Matremq; castrorum scientem
 Militis , atque acie instruenda .
 Dum sua misces praelia Tanaro ,
 Referre possis robore Amazona ,
 Ni praferas mater piorum
 Vbera , ni soboles relambat .
 Statuta sancis , iuraq; temperas
 Non usitata dux sapientie ,
 Morumq; Princeps , & magistra
 Consilij , potior seüero
 Quondam Lycurgo fœmina , mitior
 Dracone , tinxit cui calamum cruor ,
 Solone maior ; Pompillq;
 Iura tibi haud sine fraude cedunt
 Audes nocentes tendere barbaros ,
 Adire Mauros strenua , nescium
 Genus fateri , deq; primo
 Prompta necem meditaris ungui :
 Te certa Virtus ponere destinat
 Sub fasce sauo ; toruus imhorruit
 Cum licetor immiti bipenni ,
 Haud teneris genibus tremiscas .
 Jam parua magni prodiga spiritus ,
 Amoris uno praesidio ferox ;
 Ignatiorum , fortiumq;
 Emula Romulidum virago .
 Hostem laceffis trimula , acinacena
 Seü lacte fortis tingere , seü nouo
 Cruore , nudans preparatum
 In chalybes , aciemq; pectus .
 Nil molle fingis , nil humili modo

Mortale versas, sordida pulueris;

Ab usque cunis iam perennes

Mente moues iaculata curas.

Non tu venenis illita Cyprijs

Pudore pulchro picta decentius;

Canore nec Siren acuto

Exacuis iuuenum furores.

Nunquam decoris tu bene candidi,

Minorue forma principis, unice

Intègra vitæ; nec notauit

Fœda Venus bene nata quondam.

Culpante honesto nunc male feruidam

Mentis iuuentam, nunc facilem rapi,

Malasue dulces parte multa

Mellis Acidalij fluentes.

Impunè sancti tela Cupidinis,

Castaque flamme incensia sustines;

Te deflagratam pectus auro

Vnus Amor soluit supremo.

Potes pudicam pectore saucio

Perferre plagam; dic age flammeum

Experta Numen, quo beatam

Vulnere, qua subijt medullas

Amor sagitta, callidus artium?

Quo te ille telo cumque lacepsit,

Non erubescenda cicatrix

Vsta nota tumuit superstes.

Amoris ictu concidit, aucupis

O preda magni; quam bene pectoris

Venabulum nitens a legit?

Viscera corripuitque flamma?

Vt ille totam te sibi surripuit

*Mucrone adurgens cuspidis aurea ?
 Resorbuit cor ; perque fibras ,
 Perque iecur iaculum coruscans.
 Ergo sodales vltima Virgines
 Auge , sed ausis prima ferocibus ;
 Ornare tempestiua Cælum
 Iunge choros , age , duc chorèas .*

I N S. T E R E S I A M.
*De S. Angelo qui in ignea specie eius
 cor iaculo premebat .*

O D E . XXII.

Quò tendit ales pulcher ardentès genas ;
 Vultumq; Amori concolor ?
*Pharetram sonantem, & aureis telis gravem
 Cervice fert eburnea .
 O quantum amoris Virgo concepit sinus
 Vt vulnus accepit recens ?
 Insedit ignis quantus , & quantus Deus
 Siticulofo pectore ?
 Ah , ah fatiscit ignea plaga cor , &
 Exestuat , micat , salit .
 Flagrat pudicis ignibus Virgo ; velut
 Depascitur densum nemus
 Interminata flamma , quam præcops Notus ;
 Euentilat , vel Africus .
 Inusta telis efficacis alitis
 Inarsit astuosius
 Vibrante in Aetna flâma ; amanti sic Amor
 Deum maritat Virgini ;*

Vt gaudet ebriosa puri Nectaris,
 Amor quod illi candidus
 Propinat. arma sordidi Cupidinis
 Infracta iam minus valent.
 Iam non dbera iuuerint choreæ, & leues
 Motus Amoris ludij;
 Magisue vox canora lena pectorum,
 Obtutus aut acer nimis
 Iuuenum tyrannus, si quis iniectus male,
 Quam fixa Cælo lumina,
 Refixa terris. Vt iuuat sponso fruis
 Nitente præter omnia?
 Sedet interim præcordijs instans Amor,
 Quæ vis potentis aucupis;
 Iam vulneri, iam telo inemoritur minor;
 Incanduit purum iecur:
 Exsucta ut est medulla, tota elanguit
 Amore tabescens pio.
 Ah parce flamma, parce tot plagis, Amors
 Pectus fatigatum satis
 Quid usque torres igne? quidue arcum acrimo
 Intendis? en prædam tenes.
 Telum quid urges? quale non acutius
 Tua laborarunt manus.
 Quid quaris ultra? quid reposcis aut noui?
 Parum ne amoris ebibit
 Puella seuos ausa fines Africa,
 Maurosque adire barbaros?
 Fidem tueri fortis, impiaque amans
 Hostis perire dextera?
 Acies in acres, ac neces medias ruet
 Adhuc acerbi sanguinis,

Vltro secures repetet , vltro acinaces ,
 Quicquid Scythes minabitur
 Subire prompta , ni tu Amor , superstitem
 Maiora moliri velis .
 Qua finis ignis , aut beati vulneris ?
 Effare , quid sauis pie
 Flamma triformi ? sparge rore Virginem ,
 Remulce , & estum tempera .
 Vt pectus intumescit alto vulnere ?
 Vt torret impotentia
 Amoris estuosi ? tenta mugiant
 Vt spiritu praecordia ?
 Tantis anhelat ingemens amoribus ;
 Tibiq; pectus igneum
 Exhausti ; pectus effossum vides ;
 Siste d , cruentasti nimis .
 Amantis estum cerne , quem sat arguis
 Ab cordis imi anhelitus ;
 Non expedire amore , qui tenet , potest
 Mors saua , non Acheron ruens .
 Nulla leuetur arte casti pectoris
 Salubris agrimonia .

IO. BAPTISTAE

MASCULI

è Societate IESV

LYRICORVM

SIVE

ODARVM

LIBER XV.

*De felici obitu Isabella Feltria
Roboreæ Bisitanensium Prin-
cipis, Sororis Urbinatium
Ducis.*

Προσαυδισυ

Est Sanctarum foemi-
narum laudes nō omit-
tenda videtur illa, quæ
ve fugijs earum semper
inhæsit, Isabella videli-
cet Feltria Roboreæ

Bi-

Bisinianensium Princeps atque Urbini
 tium Ducis Sororis. huic nuper in am-
 plissimo templo Neapolitano, quod ex-
 truxerat, singularibus adstricti bene-
 ciji iusta soluimus; supremos honores
 prestitimus dolore semper recenti; mor-
 tuam conclamauimus, cum maxima
 vocem intercluderet dolor; ereximus
 illi molem arduam Mausolei gra-
 uis mœrore depressi; excitauimus cipi-
 pos, ac pilas tristitia plane sopiti, ta-
 das accendimus orbi luce: tamen illam
 illam ita tumulo composuimus, ut ex-
 ceperit immortalitas, alacritas æternitas
 altricem inopiæ. Nobis tamen, qui-
 bus illa tantum præstitit quantum
 suasit pietas, non potuit eius mors
 non acerbior videri, quamquam vi-
 xerat satis matura, vel pietati, vel glo-
 riæ; nam & suauissimi mores, & ad-
 mirabilis innocentiæ vitæ, & in nostrum
 maxime ordinem beneficentia singu-
 laris cum occurrunt animo, quantum
 excipient oportet vel desiderij, vel do-
 loris? amissimus plane magnum, siue
 præsidium, siue subsidium; ita illam
 & nostrum auctoritate nomen, & lar-
 gitate alebat inopiam; reparauit illam
 Templum nostrum olim fortè incen-
 sum, quod iterum nuper arsit non
 tam

tam funalibus quam dolore omniū,
 ac funere prope nostro; quo illa in
 Templo assiduis precibus non minus
 ad sui conditoris amorem exardesce-
 bat. hic illa nō Feretrio Ioui, sed im-
 mortali Deo trophæa pietatis erexit.
 venit quippe in mentem gētilitij no-
 minis Felrij, siue Feretrij, vt Bēbus
 vocat. à Feretrio enim mōte Feltrio-
 rū repetit gloriam, in quo tamquā in
 arce Romana militari arte præstan-
 tissimi Duces è gente Feltria trophæa
 dicarunt. sed heu quanta Feretrij no-
 minis affinitas cum Feretro? hæc ip-
 sa paucis ante annis extulit adolescē-
 tem filium spem Principatus; nunc
 ipsa deniq; elata Feretro, elata vero
 est tanta cum Ciuitatis vel concursa-
 tione, vel studio, vt triūphi verè Fere-
 trij speciē præstulerit funus. In pri-
 mis vero spectare erat Templū ipsū
 Professorū quantum quantū est (est
 autem mole prorsus ingens, conca-
 meratum, spatio ter amplum, ac tri-
 partitò diuisū. hoc à sūmo supercilio
 atratis peripetasmatis cōuestiuimus,
 præter camerā siue Cœlū, quod illa
 paullo ante quam in cœleste domici-
 lium aduolaret, quasi rem præsentī-
 ret, magnificētissime inaurari, ac pul-
 cher-

cherrime depingi iusserat . in medio
 Mausoleum excitatum erat in alti-
 tudinem prorsus immanem . omnia
 picturis , atq; carminibus aptè distin-
 cta oculos tenebant, ac mentes ; spe-
 ctabatur omnis antiquitas, ac ritus va-
 rij in soluendis iustis ; ita tamen ut
 omnia ad vnum tenderent . Expres-
 simus vero Lampadiphoria , hoc est
 cursum illum, imaginem humanæ vi-
 tæ, quem nō modo Græcia in hono-
 rem Mineruæ , atq; Promethei , sed
 hæc ipsa Neapolitana Ciuitas germa-
 na Græciæ olim vsurpauit ad Parthe-
 nopes tumulum . illuc enim equites
 nobilissimi quiq; contendebant cum
 tæda , quam qui accensam ad metam
 vsque gestaret, palmam assequeretur .
 si cui extingueretur in cursu , is loco
 cedebat, tædamq; alteri tradebat, qui
 sibi succederet. notum illud Lucretij
Et quasi cursores vitæ lampada tradunt.
 Succedunt nobis posteris, quibus quasi
 hereditariam vitæ facem committi-
 mus. Ad Parthenopes igitur sepulchrū
 tanquam ad comunē metam mor-
 talium Lampadiphoria Maiores no-
 stri sapienter instituerunt . nos eadē
 ad Isabellæ tumulum, qui facibus un-
 diq; collucebat , hac ratione traduxi-
 mus,

mus, vt duo quasi stadia constitue-
remus, alterum Pietatis, ac Religio-
nis, Gloriæ alterum, humanæq; am-
plitudinis & excellentiæ. in vtroq;
stadio feliciter Isabella Princeps ita
excurrit, vt ad metam vsq; splendida
semper, atq; accensam tædam prætu-
lerit, neq; vnquam in ipso cursu de-
fecerit, vt merito eam palma nobilis
euexerit ad Superos. Tum excitaban-
tur, atque euocabantur ab omni ve-
tustate principes, quibus propositum
fuiſſet idem certamen virtutis, ac di-
gnitatis; quibus, quia facile extin-
gui solebat in cursu tæda, Isabella
cum ijs collata apparebat illustrior.
eadem porrò æmulatione laudis prin-
cipes huius vrbis maximè excitaban-
tur. extat eius funebris appara-
tus vestigium pictura ex-
pressum, nondum ty-
pis impressum.

Ego deinde
seorsum
in

Helicone amantissime
Parenti hæc ce-
cini ad ly-
ram.

DE ISABELLÆ PRINCIPIS
vti speramus, æterna felicitate.

O D E I.

O Dulce gentis Robores & decus,
O Feltriorum magna soror Ducum,
Clara Vmbria natali, & alma
Parthenopes, Isabella, amores.

Relinque terras, en age diuide
Biformis auras præpete Gloria,
Famaq; penna veſta; Patrum
Sat decori sine labe vixti.

Non sic obibis funere sordida
Sanguis Parentum magnanimùm, neque
Lethæa quondam perdet vnda
Immemori vitio nepotum.

Iam Dadalèo certior Icaro
Arces renides viſere lucidas,
Discreta Diuùm regna, & agmen
Strenua confocias piorum.

Pubes ouantum te tenet alitum
Concreta nulla ſorde, neq; inficit
Mortale corpus; iura ſati
Nescia ferre perennat auro.

Nouena vocum ſœdere personant
Odèa Cœli: forma nec imperi
Simplex: magistratu triformi
Didita, tergemino ac ſenatu.

Fortis iuuentus claudere Tartaro
Ciues rebelles; illa Acherontios
Fratres, & immanem recidit

Dipsada,

Dipsada, dissectuitq; findens
 Crinalis hydra vipereum caput,
 Fregit superbi robora consili,
 Ditemq; regnatorem adegit
 Cerbereo latitare in antro.
 Nunc subter Umbras, nigraq; Tartara
 Ille horret, horret Lucifer aureus;
 Infamis ò Princeps tuorum
 Exilio, miseroq; casti.
 Vires nitenti lumine perspicax,
 Quo clara mentem Gloriz roborat,
 Rerumq; formas, atq; fontes,
 Atq; vices, seriemq; sati.
 Nil fortuitum, nulla Necessitas
 Urget Tonantem fingere liberum,
 Dissinget idem magnus orbis
 Arbiter, excidiumq; ducet.
 Vires chorèas, Feltria, Virginum
 Intaminato flore nitentium,
 Deuota & ultro castra letho
 Purpureo trabeata textu,
 Quis donat alta frontis adorem
 Spectata virtus cuncta per ardua,
 Diuasq; , regnatosq; Diuos
 Arbitrio moderantis uno:
 Trium cor unum, Numen idem trium,
 Simplexq; Numen, ter quoque maximum
 Nota, profundo immensus ambit
 Amne ripens Deus ille Diuos.
 Natus feraci pectore funditur
 Verax imago Patris, & expriment
 Oris, paterni iuris heros,

730 DE OBITU ISAB. P.

Dia, potens, sata visq; mentis.
 Namque obtuendo dum Pater, altius
 Se spectat, aqua prodit imagine
 Deo refusus, mente Dia
 Par Deus, ore pari, ore eodem.
 Non ille iniquus nobilis imperi
 Ius arrogavit fascibus inuidens;
 Dotale dat Natura numen,
 Diuitias animi feracis.
 Hinc corde manat par Vigor, ac Deus,
 Amorq; regnator; redamantium
 Amica vis Nati, Patriq;
 Flamma reciproca cordis una;
 Ignita vis, spirabilis ac Deus
 Perennè, nexu fibula vinciens
 Vtrinque, & arcens cor tenaci
 Perpetuum religante nodo.
 Par ius honoris, par decus exigit
 Paterna vis, seu flamen amantium,
 Seu mentis aeterna propago
 Magna satu, geniale pignus.
 Sed quò relicta, Pieri, nenia
 Tendis per auras enthea? desine
 Diuinorum; funde flores
 Ad tumulum calatho capaci.

AD FRATREM DVCEM.

ODE II.

Nouendialis luctus, amantium
 suprema merces soluitur; arduum

Sub astra Mausoli cacumen

Mole patet veteri inuidenda.

Te maror acri vulnere conficit,

Germane; qui te cumq; premit dolor;

Non erubescenda fatigat

Tristitia, meritoq; si ater

Dolore peccas; vreris, vreris

Rogo tuorum, pectus ut aestuat?

Quanta sub arumna laboras?

Quippe soror graviori fato

Erepta cessit; te quibus artibus

Soletur Orpheus? sideream mouens

Lyram, morari doctus olim

Flumina, nunc lacrymas perennes;

Tenente Coelum Feltride naniam

Fas omne tollit; tu fuge barbaros

Nouare ritus, & truento

Vngue velut lacerare vulnus;

Auo beato scilicet ingemis?

Coelumq; miscēs questibus? impetum

Lenire oportet te furendi,

Et Cybeles cohibere motus

Insanientes; nunc age, sordium

Decora virtus desinat, oraq;

Gratante risu solue, Feltris

Dum tua Coelicolas adauget.

ODE III.

Ingens aurosum progenies Ducum,

Et Feltriorum gloria fascium

Quid vota frustraris morando

Cœlituum? tibi dulco dudum
 Suspirat æther. eripe te mora,
 Cœloq; libra remigium leue;
 Non usque Siren detinebit
 Parthenopè studiosa cantu.
 Nitentis aula temæ superbiam,
 Luxumq; sæcli; mitte volubilem
 Mirata fumum contueri,
 Euboici strepitumq; Regni.
 Te poscit astris Vranie suis;
 Ostendit arces Signifer igneas,
 Et spicæ te stella poscit
 Erigones, sociatq; flammæ.
 Illic nec Urbis sollicitus timor
 Urget; Cometes seû rubet improbus,
 Seû mole Centaurus trabali
 Deficiens humeros fatigat.
 Non insolentem ludicra turbinem
 Aget rotando, mobilis orbium
 Fortuna, deuoluens honores,
 Et celeres quatiens per auras
 Incerta pennas: qua dedit ocyus
 Ultro resigna, reddere largior;
 Te dote magna certa Virtus
 Collocat, & super astra figit.
 Non illa munus, quod semel obtulit,
 Auara poscet; non ubi cœperit
 Beare, desistet retexens,
 Penelope similis moranti.

AD FRATREM DVCEM.

ODE IV.

Germine Princeps sat querimonia
 Datum, doloris frena recollige;
 Regina Virtus iam sorori
 Purpureas dat inire sedes.
 Non sic coruscat stella Lycaonis,
 Cælumq; virgo Parrhasis obtinet
 Pigro Bootæ iuncta curru,
 Pulchra magis nota forma clares;
 Nec, si pudicis arsit amoribus,
 Letho refrigit; spirat adhuc amor,
 Germane Dux, casta sororis,
 Eo cineres tenet ignis idem;
 Puella comptos spreuit amantium
 Crines procorum, nec chlamydi illitum
 Quæsiuit aurum, dedalæa
 Artis opus, Babylona remmens;
 Munita honesto Feltria, Cyprios
 Diffregit arcus, telaq; noxia
 Lusit pudica mente, & ignes
 Matris Acidalia dolosos.
 Non illa Virtus illacrymabili
 Vrgetur Orco, mista nec impijs
 Vagatur Vmbris, aut sepulchrum
 Vrna tenet cinere indecoro:
 Virtus sepulchri nescit inertiam
 Alumna vita, nec finit obrui
 Obscura inornatam latèbra,
 Ac tumulo senuisse vili;
 Ignara Feltris perpetuas pati
 Obliviones, usque recentior

*Aeno perennat, quae secundo
 Scilicet Zephyro penetraret altum,
 Scilicet vela laevo tenderet Africo,
 Vim temperatam prae tulit, & modum,
 Ius, fasque seruans, & Parentis
 Muneribus sapiens potiri;
 Reiecit alto quicquid opum fuit
 Vultu, caducis ardua praefereus,
 Per tela morbi, signa victrix
 Explicuit, per & arma Ditis.*

O D E V.

Forti virentem Robore demouea
 Pulsu malorum dura necessitas
 Frustra, nec aduersa procella
 Mentem agitant generosiore,
 Non inquieto turbine mobilis
 Fortuna versat; gaudet in otio
 Negotioso, dum perenni
 Sollicitus decori adlaborat.
 Sic Feltris altum nunc tenet aethera,
 Diuùmque latos aggerat ordines,
 Grauesque morbi deprimendo
 Extulerunt minimum caducam.
 Audente Diuùm in concilio loqui
 Andriæa, Me Robore Feltrio
 Insignit inconcussa Virtus,
 Et mulier patiens magistram
 Agnouit; ex quo Natus amor breuis
 Concessit astris, vere sub aureo
 Primum rubescens; ab recumbis

Flore cadens breuiore votis .
Dolore functâ , rebus & asperis
Fati rependam tristia ; lucido
Iubebo scintillare Cælo
Sidereis mediam choræis ;
Dum luce Feltris cetera sidera
Sublimè vincat , quolibet ætheris
In sede regnato beata
Irradians face noctiluca .
Defleta terris , quâ vagus Umbriam
Metaurus ambit , quâ lacrymabilis
Sebethus albo fonte purus
Arua rigat , tumuitq; fletu .
At illa Eoo pulchrior alite
Suo renascens de cinere ac rogo ,
Longam senectam , ac tristis au
lam veteres reparat ruinas .
Stabit vetusto Robore firmior ,
Et irreuulsa stirpe tenacior ,
Firmante me fibras , & olim
Roboreum reparante germen .

O D E VI.

Odit seuera murmura nenia
 Augusta princeps ; carmen amabile
 Apollinari fronde vincetus
 Aonidum recinam sacerdos .
 Regina Feltris sidereo , viden ?
 Inuecta carru nubila digerit ,
 Subitq; Auernali triumpho
 Nobilis , & spolijs superbi

Dives Tyranni ; qua generosior
 Munita pectus Robore, liuidum
 Hostem laceffuit virago
 Moribus, & melior pudore
 Contendit. illi pallida Manium
 Sit turba maior ; sint Phlegethontij
 Fratres, & Ultrices sorores,
 Vicit, io, noua bella Feltris ;
 Nunc alta stipant sidera iam nihil
 Desiderantem, nullius indigam,
 Tumultuoso nec fragore
 Sollicitat canor asper eris.
 Arcturus ornat clarior ignibus,
 Hædusq; cornu mitior aureo,
 Culpante nullo temperatum
 Feltriadum sine clade fidus :
 Brumas iniquas non aget improbè
 Fœtum procellis, Sole nec acrius
 Torrebit agros, verberabit
 Grandine vel malè pertinaci.
 Lusit canoro gutture dulcius
 Stellatus ales, dum rapit altius
 Astra a Cælo Feltrin, ac tu
 Sancte Pudor, Pietas & altrix.
 Vestris amicam moribus, & thoris
 Cælo beatis ; vestra ope reppulis
 Ignara vinci castra Ditis
 Vsq; malas agitantis artes.
 Vt vos auito Robore Feltriam
 Munistis alma, nil timuit minas
 Vicosq; Fortune, malorum
 Agmina cum violens citaret.

Luctante morbo haud arte domabili,
 Hinc certa Spes, hinc Sophrosine stetit,
 Vigorq; constans, visq; mentis
 Haud patrium posituræ robur.
 Vos Feltrin astris inseritis pia
 Puri nitentem pectoris, & graues
 Finire poscentem labores
 Ætheria recreatis aura:
 Hac iure moles funeris altior
 Assurgit illi; sidera lucida
 Finxere tada, & myrrha fragrans
 Vngit, Achameniumq; costum:
 Quippe orba Siren matre dolet sua,
 Mæretq; Feltrin funere pallidam:
 Alget sepulcro, nos sed ardens
 Vrit Amor, dolor acer vrit.

O D E VII.

Innocens forma, Cypriaq; victricæ
 Sponte sectari leuiora mittit;
 Odit & terras, inhians amico
 Sedula Cælo.
 Siue percurrens duodena signa
 Semitam Phœbo secet hospitalem,
 Siue quæ candens via sabuloso
 Lacte renidet.
 Namque se nuper pia Feltris altè
 Extulit penna leuis, & cornusco
 Intulit Cælo; fugit expeditis
 Pectore curis:
 Qualis emergit melior profunda

Nocte Tithoni rubicunda coniux,
 Aurea pingens iuga luce, florum
 Roscida nutrix.

Te locet Virtus, ubi Pleias ardet
 Pulchra, septenas iaculata flammis,
 Aut poli clarum latus occupato
 Sidere Cressa.

Ponat aut Cycno niueo propinquam,
 Aut chely stellas ubi mulcet Orpheus;
 Dulce surgentem recinam, dolebo
 Triste cadentem.

O D E VIII.

Quò cerua similis, Feltria, te citas?
 Quarenti latices montibus auis,
 Si quis guttur anhelum
 Fons demalceat obuius:
 Sic desiderio concita, patrium
 Coelum deproperas: hic Amor ebrios
 Explet Numine Diuos,
 Insanus dolor exulat.
 Non hic tigris agens differet unguibus,
 Nec custos Erebi te sibi destinat;
 Tandem despice terras,
 Tempestiua frui Deo.

A D F R A T R E M D V C E M.

O D E IX.

Heros magne, potens diuitis Umbria
 Germanam gemitu quid reuocas pio?
 Multa

Multa merce beata

Portus appulit en sinum.

Latis illa Polo vecta Fauonijs,

Cancri retrogrado sidere substitit

Cœlo; non sine plausu,

Et festo Superùm choro,

Atqui non gemitu flebilè Feltriam

Suspirare tuam parcis, & acribus

Pungis pectora curis,

Luctum mille acuens modis.

Maturare necem desine, credulus

Aeternis agita consilijs Fidem,

Nec spes nutrit inanes

Gratum, vera monens Fides,

Diuos luce recens ut soror auxerit

Astro Cassiope nobilior, refert,

Et formosior ignes

Vibret sidere Gnoësis.

Viuit magna soror Feltria, nec minor

Stat maiore sui parte superstite;

Conclamare vocando

Siste, & saepe tuam queri.

Quamuis dulce iubar, Sol cadat Vmbra;

Aequè nec similem viderit Itala

Tellus flore pudico,

Et fama generis parem,

Tu mœrori animum claude, neq; opprima

Insano gemitu pectora; barbaros

Luctus odit, & arcet

Cœlo qua potitur soror,

De gentilitia Quercu curuatis ramis
in oculi figuram.

O D E X.

Colonus alba te posuit die,
Formosa Quercus, colle Feretris
Innixa fibris, Feltriorum
In decus, ac generis trophaum.
Aruo feraci brachia digeris
Gemmante bacca, mella liquentia
Sudante libro; pulchra ramos,
Pulchra comas, decus una silua.
Ah ne securim, fata nocentia
Altè premendo subijciant, caue
Ah, ne ruas exhor caduca.
In domina caput immerentis.
Frustra recuruans brachia flexilis
Pfers ocellos, si tamen opprimis,
Deuota damno, immanè casta
Caca ferens sine luce fata.
Prauiuit omen; (nunc memini) Trabem
Nuper silenti vidimus aethere
Cratera propter; iure Siren
Pracipitem metuit ruinam.
Omenq; fulsit triste Proserpina,
Crinale sidus, vidimus ignea
Coma cruentum; sana virgo
Cedere casariam parabat.
Nunc crine Cælum pulchrior aureo
Astra inter, ornat Feltris, inertibus
Secreta terris; iura Mortis

Dura fugit, mala dura Fati.
 Mirata Cælo sidera gestiunt
 Audire Feltrin, noscere nobiles
 Pugnas, triumphatumq; Ditem
 Eumenidum colubris resectis;
 Quin & leonis qui spolio nitet
 Heros, laborum Feltriadum decus
 Miratur, hydram dum fatigat
 Roborea exagitante clava.

ODE XI.

Regnata Diuis templa tenet poli
 Princeps, quod olim lapsa resecevit
 Delubra reddens, fortuito
 Tectaq; depopulata flamma:
 Nostras quod aras extulerit pia
 Potitur astris; dant Superi bona
 Non parua culti, ijdem proternos
 Exagitant Nemesis flagello.
 Non morbi acuto vulnere concidit
 Robusta Virtus, nixa stetit sua
 Radice Quercus, vimq; duxit
 Damna per, & rigidas bipennes.
 Plutone quamuis carcere feruido
 Ciente Manes, castraq; militum
 Depræliantum, tela belli
 Reppulit, & minuit superbum
 Ille occupavit secula moribus
 Contaminatis, & superaddere
 Prædam renidet, nec triumphis
 Innumeris Acheronta parcat

Augere victor, callidus abditas
 Versare fraudes, non sine stebili
 Mortalium clade, heu nocentis
 Consilij malesuadus auctor.
 Euicit hostem strenua, Robore
 Munita natali, impulit impios
 Cyclopas Heroina Averno,
 Feminis melior lacertis.
 Non illa motu lusit Ionico
 Matura tedis, ficta volubili
 Docentis arte, & lege certa,
 Orbe vago meditata gressus;
 Sed sana Diuum, Sol ubi pallidas
 Fugaret umbras, tendere promptior,
 Caelum fatigans dulcè votis
 Maior auis, atavisq; Princeps.

O D E XII.

Nunc tange mutam Melpomene lyram:
 Dicenda Mater nobilis Umbria
 Potens, acerbo erepta casu,
 Parthenopes dolor, una, amorq;
 Non clariori progenie satam
 Campana Siren vidit, & extulit;
 Non fata donauere matronam
 Hesperia generosiore:
 Seu ducta ramis germinat aurea
 De stirpe Quercus, Roborem decus;
 Seu Feltriorum sanguis altum
 Fert genus, & proceres recenset.
 Aurora non sis roscida summonet

Umbrae

Umbras, ut oris risit amabilis
 Pudens venustas, visa longè
 Vincere puniceam Dianam;
 Nunc alma Virtus ex Acherontijs
 Tutatur Umbris, & beat æthere
 Summo, propinans illi amoris
 Purpurei cyathum sodalem,
 Obliviosum sollicitudinis,
 Curaq; tristis, sidera lucidas
 Videre libratam per auras
 Concilio Superum probante.
 Sic Astra vincit Feltria pulchrior,
 Ceu Luna iungens cornua Nereo
 Renidet alto, ceu minores
 Luce faces prait Hesperugo,

ODE XIII.

A Ngusta Feltrin pauperies gemit,
 Feltrin benignam muneris aurei;
 Nigrante matronam sepulchro
 Parthenope aspiciens, querelis
 Incendit auras, quid lacrymabile
 Fatum laceffis Atropos? aspera
 Quid fila rumpis turbinata
 Ducta colu, rapiente dextra!
 Acerba terris occidis, occidis
 O magna princeps, nec capiti pio
 Pepercit, auratum recidens
 Persephone violens capillum;
 Sed viue lethi nescia sor.lidi,
 Et lata digna sortis honoribus

Caelo perenna, fama busto
 Euocat immeritam perire.
 Est excitatis adibus altius,
 Arisq; merces: plurima detulit
 Potens Olympi, clauda nec te
 Deseruit sine laude Virtus.

O D E XIV.

Notam pudoris Feltrin in athera
 Alumna Virtus tradidit aliti
 Portare Amori; & iam tyrannus
 Arctophylax glacialis ora
 Ardet Triones Feltride lucida
 Vrgere pigros: illa Lycaonis
 Splendescit astris, illa tingi
 Oceano metuit superba.
 Nec nube caca conditur unice
 Illustris, ò qui fidereum chorum
 Vesper reducis, nocte in orbem,
 Nocte voluminibus chorèas.
 Fas est corona plaudere siderum,
 Dum tendit altè non sine gloria;
 Hanc patrio sacrare Caelo
 Te decet, associare & astris:

O D E XV.

Terras Olympo Feltria dignior
 Mutas; nec acer te quatit Africus
 Littus tenentem, vel proterui
 Exagitant Aquilonis ira.

Nil Martiales sollicitant tuba,
Quandoque campis rauca remugij

Bellona cornu, sed beatam

Composuit placida quiete

Amor tuendo; nam pietas, fides

Fuere cordi; nunc tibi munerum

Redundat ad plenum supernè

Diuite vis opulenta censu.

Nunc ò malorum nescia vincies

Mollemq; caltham, fertaq; lilij

Comantis, aeternumq; carpes

Purpureis amaranthon hortis.

Hic ebriofa pocula nectaris

Duces hianti gutture, nec malus,

Cocyste, confundes amara

Flumina; nec latices, Auerne.

Hic casta Siren fidere a chely

Vocale dices carmen, & efferes

Nulla laborantes beatos

Fasce superposito malorum.

AD FRATREM DVCEM.

ODE XVI.

Heros vetusto Robore nobilis

(Quando hinc Quirites Roboreos ferunt

Denominatos quondam, honestos)

Purpureo Latij galero)

Auctore ab illo Fama vetus canit,

Qui Feltriorum monte Feretrio

Nomen sacrauit, mille onustus

Exuuijs , dedit atque iura
 Urbina princeps , diuitis Vmbria
 Regens habenas , lam tua nobilis
 Germana cessit ; flent cadentem
 Pierides ululante Cytho .
 Annosa Quercus deposita coma
 Pallet , pracaci ceu solet Africo
 In regna Siluani citatus
 Sternere agens nemus omne turbo .
 Componere mentem credulus otij
 Tranquillioris ; Feltria nam soror
 Potitur alta pace , curis
 Sollicitis hominum soluta .

O D E XVII.

Caelo , Camæna , tendere Principem
 Vidistis alma Sole sub aureo ,
 Diuosq; stipantes , & orbem
 Implicitum Superum chorèis .
 Illa ut fruendo Numen amabile
 Haurit pudica pectore ? ut ebria
 Mens gliscit ? obsignari & olim
 Indociles beât usque ocellos ?
 Nunc lactis amnes dicite prodigos ,
 Diuumq; nectar , mellis & vberes
 Riuos fluentes largè auita
 (Feltriadum noua dona) Queroni
 Nunc dulce flammæ dicite lucidas
 Inter micantem ; quâ nitet emulo
 Splendore Pleias , vel corusco
 Excipit Andromede cubili ;

Te vidit altè Gnossias aurea
 Coma decoram, fertaq; protulit
 Discreta gemmis, & corusca
 Tempora sideribus reuinxit.

O D E XVIII.

TV nunc Olympi limina iam subis,
 Magnaq; Diuum concilio interes,
 Mortalis ultra nec laboras
 Luce nitens melioris ævi.
 At mæsta Siren interea iacet
 Sepulta tecum, te sine: Feltriana
 Dolore tabescens inani
 Assiduè reperit cadentem;
 Sortemq; votis increpat inuidam,
 Fatumq; durum; quippe manet nihil
 Boni superstes, nilq; pulchri
 Italia prope funerata
 Lugubrè tecum, quò fugit in doles,
 Altoq; robur pectore scæmina
 Maius? nec oris iam renidet
 Temperies hebetata letho.
 Occulta qua te vis rapit ocys?
 Quis promat altè non reuocabile
 Decretum, & arcanum Tonantis
 Consilium retegat penetrans?
 Forsan quietis sedibus intulit
 Procul procella, ne mala cerneret;
 Mundiq; labentis ruinas
 Exitij propioris expers.
 Iam bellicosus prælia commouet

Scythes, & omnis barbaria Italis
 Minatur oris, iam proterui
 Saxones explicuere signa.
 Quae non rubescit sanguine decolor
 Tellus? quis annis, quae freta Tethyos
 Non cado liuescunt? ubi aeris
 Non fragor intonuit minacis?
 Te pax tuetur candida, Feltria,
 Impunè, mortis nec metuis gradum
 Vllum, sed immensis perennas
 Orbibus impatiens parere.

AD FRATREM DVCEM.

ODE XIX.

Regnatae Superis domum (tulit
 Princeps leta tenet, nãque Amor in-
 Virtutis memor ardua.
 Frustra sollicitas tot querimonijs
 Germanam, & reuocas polo:
 Sat vixit generi, sat quoq; gloria
 Heroina potentior.
 Nequicquam lacrymis fata adamantina
 Mollis, iuraq; ferrea:
 Mortales stabili lege necessitas
 Urget, parcere nescia;
 Ex quo poma pater non sine funere
 Alta vxorius arbore,
 Carpsit; sed satis heu iam lacrymis datũ,
 Seũ cum Sol caput exerit,
 Seũ cum se Oceano serius occulit;

Illum

Illam quippè laboribus
 Functam nectare Amor perluit ebriam,
 Aeterna ambrosia dape
 Conuiuiam Superùm non humilem beans.

O D E X X.

TE stemus almo lumine Principem,
 Vitaq; cassam, damnaq; proprio
 Destemus occasu sepulti,
 Quippe, Parens, sobolamq; tecum
 Trahis cadendo; nam tibi quandis
 Vigor superstas, lufimus impetus
 Iniuriosos, nec bilingui
 Liuor edax tumuit veneno.
 Iuces sub urna, sic placitum polo,
 Sed non inertì Fama iacet situ,
 Te stirpe patrum Feltriorum
 Per titulos memorat vetustos:
 Pater Quirinus Iulius insulas,
 Et Xystus aptant, arbiter aetheris
 Vterq; , & Vmbrarum silentium
 Ritè potens; aperire postes
 Neù malit altos, claudere seù velit.
 Tot Vmbria te lumina, tot Duces,
 Cotesque belli Martiales,
 Et series decorant auorum.
 Non te, neque illos inuidia posterùm
 Silebit atas, nec tibi si rogas
 Absumpsit artus, Fama Lethen
 Sparget iners cineri tepenti.

750 DE OBITU ISAB. P.
AD FRATREM DUCEM.

ODE XXI.

Francisce princeps Feltriade, Ducum
Propago, clara qui regis Umbria
Illustris urbes, magna quondam
Romulidum soboles Parentum,
Xystiq; sanguis Roborei, & genus
Augustum Iulii, te Polyhymnia,
Testudo te discors reposcit
Inferijs operata ritè
Sororis alma, ne fuge nenas
Audire, tristes & querimonias;
Culpamur haud moerore iniquo,
Carminibus veniaq; dignis.
Quamquam renidet sidere pulchrior
Germana, nec iam, pondere libera,
Sub fasce mortali laborat
Astra tenens meliore voto.
Virtus tuetur, sedibus igneis
Altè reponens; extulit, extulit
Illam supernè, imasq; iussit
Spernere iam sine amore terras:
Illic perennat dissociabili
Dolore nostro; qua simul ebibit,
Hauisitq; Numen perspicaci
Mente tuens, posuere cura.
Hinc vis amorum plenior effluit
Perennè dulcis, nec tenuant graues
Feltrin dolores, atq; certa
Latitia reparare gaudet.

Morbi

Morbi labores apposuit lucro ;
 Fastidiosa non querimonia
 Insanijt , non acre vulnus
 Fœmineis agitauit iris .
 Nec criminosis astra lacefsijt
 Atrox iambis , vulnera colligans
 Doloris , haud ignara morbo
 Aegra diu toleranter vti .
 Custos pudica mentis , & integra
 Morum , refregit tela Cupidinis
 Frustra proterui , nec Dione
 Iura tori violauit exlex .
 Refecit aras , templaq; fumida
 Depasta flamma , sucta ubi supplices
 Tulisse palmas , & fatigans
 Voce pia reuocare Diuos :
 Deuota Cœlo fœmina patrio ,
 Et irretorto lumine contuens
 Opes auitas , & resignans
 Omnia , se pietate texit .
 Spes vna nuda pauperie , & decus ,
 Et alma nutrix , prudiga Virginij
 Pecunia dotali , & auro
 Expediens Paphia per artes .
 Eubœæ Siren iure dolentior
 Deslet supremo munere nenia
 Donans ; & atro sana velat
 Tegmine squalidior videri :
 It pompa longa sinere decolor ,
 Agmenq; flentum verrit humum nigra
 Cauda ; seretro praq; currunt ,
 Aut vigiles rapuere tadas .

*Vt mœsta pallent omnia ? ut occupant
Luctum tenèbra ? iam sine Feltria
Amabile haud quicquam est ; Amores,
Gratia , Relligioq; moeret .*

AD FRATREM DVCEM
De monte, ac gente Feretria
siue Feltria .

O D E XXII.

Heros , auitis fascibus Vmbria
Potens , feretro iam lacrymabili
Subire cœssa ; pone caudam
Syrmatiss , & trabeam resume ,
Germana victrix intulit aureo
Trophæa Cœlo , signaq; postibus
Direpta Ditis , diues olim
Exiuijs generis Feretri .
Gens una , Roma que Capitolium
Sublime , tanti nominis amula ,
Novare contendit superbo
Monte super , gelidoq; saltu .
Hic arma Thracum , telaq; barbara
Vironte Quercu plus vice simplici
Bellona suspendit , sarissas ,
Et clypeos , & acuta crista .
Cui Feltriorum gloria ? cui ferox
Ignota virtus ? quod genus hostium
Non defatigare bello ?
Qua celebri caret ora fama ?
Quis Martialem nescit , & impigrum

Boncontem in armis? cui generosior
 Non dictus Hugo? non Galassus?
 Teq; potens, Federice, dextra,
 Et mente magna? laude recens viget
 Guido, sepulchro sama superstitem
 Heroa Guidobaldum amica
 Vsq; carit memorans Parentem.
 Ac te ferocem Robore patrio,
 Germane, fortis perdere Thraciam
 Classem premendo, barbarorum
 Vim minuens per acuta Martis.
 Testis Scytharum sanguine decolor
 Nereus, ut hostis sensit, & horruit
 Victoria te matre natum
 Farnesia, auspicijs secundis.
 Te digna vixit, te soror indole
 Expressit alta, par & Amazoni,
 Cum Dite pugnavit, superbum
 Expolians, Ereboq; damnans.
 Intègra vite vixit, & atheri
 Devota tellurem pede libero
 Depressit, & quicquid tenaces,
 Ne revolent animos, retardat.
 Victrix Auerni iam Capitolio
 Infert opimas exuvias soror.
 Quercum triumphalem quid ultra
 Commerito capiti moraris?
 Io triumphet; quin geminas, io
 Paan & resultet vocibus Umbria,
 Et ripa responset Metauri
 Naiadum celebris chorèa;
 Ergo dolori iam satis, & super

Datum gemendo ; corrige flebilem
 Luctum , nec aeternis fatiga
 Exagitans animum querelis .
 Seù te Mathestis dadala detinet
 Industriam , & corca sapientia
 Consultus artes amularis ,
 Vimq; Syracasij Magistri .
 Seù iura sancis arbiter imperi ,
 Urbina prudens franaq; temperas
 Titi benignus mente , dulces
 Delitiq; hominum , atq; amores .
 Seù Mars te in acres magnanimum Scythas
 Bello resorbet , concipe spiritus
 Maioribus dignos , Feretri
 Montis & exuias adauge .

DE EIVS AQVILA GENTILITIA.

O D E XXIII.

Gentilis ales explicat pennas leues
 Ferens Olympo Feltriam .
 Ut lenis aura ventiles Fauonius
 Alas , memento , propetes ;
 Neq; tristis Euris infremas rauco aëre,
 Rectaue cersum differas .
 Affurgat ales altius , Coelo viam
 Lapsu penètrans peruio .
 Non ut reponat etheri , euadens rogo,
 Manes Auernos Caesarum ;
 Nec innocenti ut ungue ab Ida sustulit
Puerum ministrum poculi ;

Quin ipsa nectar ore purpureo magis
 Ducet, propinans haud lioni.
 Quae tenuit, alba nocte Pleias ardeat,
 Amica Pleias obuia
 Quietiore Feltridi occurrat Polo,
 Sertoque Gnossis aureo;
 O quantus instat plausus astrorum choris?
 Quae gaudiorum stat seges?
 Ducet chorèas cum Diana siderum,
 Orpheiq; resonabit lyra.
 Sidereus altè cum remugiens Polus
 Reddet canore Feltriam.
 Nil tum verebitur male auersum Deum,
 Iramque caci fulminis.

Die emortuali.

Alludit ad sacram nœniam.

O D E XXIV.

Ducet ruinam protinus omnium
 Quondam nefastus Sole procul dies,
 Iraq; tempestas caducam
 Molem aget in cinerem relapsam:
 Premens Olympum concutiet Pater
 Tonante curru, summaq; funditus
 Et ima cum stridore acuto
 Versa ruent; tumulabit & se
 Sepultus orbis. concipiet facem
 Commune bustum, qua Thetis ardeat,
 Athosq; & Apennine, & Alpes
 Assidua rigida pruina.

Frustra sub atra nocte Lycaonis
 Quæremus Arcton, tunc nec amabiles
 Geli Triones, perq; terras,
 Perq; Polos equitante flamma.
 Hæc omnis ardens ibit in Ilium
 Spectanda moles, hæc species decens
 Et forma Vulcano calenti
 Ludibrium, cineremq; debet;
 Sic eloquuto, sic trepidas fides
 Mouente quondam, non sine Numine,
 Antiquæ Idæus Rege, idemq;
 Virgine præcipiente vate,
 Eheu malorum quantus adest metus
 Periculosa sortis in alea?
 Quam seua mortali proteruo
 Damna mouet sine fraude vindex?
 Quam cor resultat? quam metuo grauem
 Suspensus iram, voce domabilem
 Nulla pretantum? dum resorbet
 Cuncta auida violens fauilla.
 Ardens seueri forma supercili,
 Et vultus vret flammeus aspici;
 Cum nube fulua, cum tremendo
 Ipse ruet Genitor tumultu.
 En ille telo iam furit impios
 Deuoluere Orco, claudere Tanaro:
 Qualis catellis Vrsa raptis
 Frangere persequitur nocentem.
 Thorace tectum tunc adamantino
 Nil vota sectent; fulmina digeret,
 Quæ parte multa fellis atræ
 Imbuit, & nocui veneni.

Sepulchra circum buccina mugies
 Clangore rauco, (mira fides) citans
 Vulgus silentium, sistet alti
 Iudicis ad trepidum tribunal.
 Mors iuris emirabitur insolens
 Surrexe ab alto pulueris aggero,
 Stupebit & Natura Manes
 Attonita similis reoptos.
 Cum forma rebus, cum cineri vetus
 Sanguis redibit, mollis & halitus;
 Urnaq; pallentes reponent
 Credita; profilietaq; bustis
 Auritus extemplo cinis, impiger
 Cinis nouari, vi reparabili:
 Ceu vere post brummas inertes
 Fronde noua iuuenescit arbor.
 Nempe omne reddet Persephone caput.
 Et iussa Clotho fila recolliges;
 Fatiscq; reclusis gregale
 Agmen ager volucer satelles.
 Dijudicantem non male condicium,
 Cacumq; mentis consilium latet;
 Reum resignatis tabellis
 Proferet, & scelere explicato
 Obscura promet; sim licet integer,
 Morumq; purus, abstineam haud metus.
 Nam castus incesto remissus
 Sepe simul periisse meret.
 Non poena inultum flagitium ac nefas
 Impune linquet; iam pede libero,
 Qua clauda quondam, tunc sonans
 Verbere post humeros sequetur.

Tum cuncta nobis constituit Deus
 Edura, terris additus impijs
 Vltor, quis, heu, tutans parentem
 Damna per expediet, ruentis
 Casumq; mundi? quis dabit asperam
 Defendere iram parcere nesciam,
 Acremq; in hostem vultum, & ora
 Iudicis indocilis moueri?
 Non thura me, non seua piacula
 Soluent, nec aris debita victima,
 Bacchante sub Caeli ruinis
 Numine, nil miserante terras.
 Serues trementem rebus in ultimis;
 Si criminosi me sceleris pudet,
 Vt ebrius dulci iuuenta
 Expedij sine lege habenas.
 Si me tueri strenuus arborem
 Scandis, cruentum si caput impedis
 Sub vepre, venalemq; multo
 Si pretio reparas salutem;
 Donec residit, nec tonat ardui
 Procella Caeli, nunc lacrymabiles
 Tonant querela, nunc profundo
 Corde pia repetuntur ira.
 Iam iam recanto crimina, me malus
 Vt error olim surpuit? ut mihi
 Frons erubescendo pudore,
 Fœda super scelerum, notatur?
 Humor qui ocellis labitur, arguit
 Qua cura fontem, quis dolor excoquat.
 Seu blanda pellexit voluptas;
 Seu furijs agitauit ira

It expiato crimine Magdalis
 Deuota amanti; & qui crepuit probrum
 Infame pendentis, Deum te
 Fassus & immeritum perire.
 Culpis iniquum n̄ furor incitet,
 Fatalis Æna cum rogos arserit,
 Orbisq; tempestiuus vri
 Excidium tulerit supremum.
 Natura quando grande periculum
 Laborioso parturiet sinu,
 Stragemq; latè concidentum
 Terrigenum, & dolitura funus.
 Tam saeuus ibis, quanta per arduas
 Procurrit ornos flamma volubilis,
 Et quantus insurgit tumento
 Aufidus imperiosus alueo.
 Muni per alta incendia liberum
 Iter pauenti; nec cineri meo
 Superba mors insistat; Orcus
 Aut violens sibi me reposcat.
 Secerne puram vellere candido
 Agnam, reducens pascua, neu gregi
 Compelle nigro neu perulcis
 Iunge precor, bone pastor, hadis.
 Quodcumq; dura voce minabere,
 Plectantur Vmbra, me benè sospite,
 Et debitum ius peruicacem,
 Atq; vices maneant superba.
 Vt summa clades orbis inhorruit,
 Casusq; praeceps, diraq; vastitas,
 Ne perde mortalem: soluti
 Funera post lacrymosa mundi

Repona laetis sedibus integrum
 Vita, vocari lenis; ego unice
 Securus irarum, seueras
 Eumenides, Erebumq; fallam.
 Nunc parce panis, parce licentia
 Flammarum, amicis consule Manibus
 Virtute functis, & quietem
 Tu Genitor placidam redona.
 Cum sacra libans munera pulueri
 Nouendiali ritè litauero,
 Ignis Auernos sperce mita
 S. dereis, Aetheron a caelo.

761
IO. BAPTISTÆ

M A S C V L I

è Societate I E S V

LYRICORVM

S I V E'

ODARVM

LIBER XVI.

*Aduersus Hereticos horum tem-
porum .*

Προάυλιον

Erſabar nuper in Helicone inuitatus a Muſis. ſapidiffimas illæ appa-
uerant epulas, quippe pietate conditas, pudicæ caſtis ; cum ecce tibi horribili clangore concutientes alas Harpyiæ ſuperuolant .

¶ 1 „ Diri-

„ Diripiuntque dapes , contactuque
omnia fœdant

„ Immundo .

Prorsus fœda monstra Ωκυπετη
κελαινω , Θύελλα , Αλωπη , & si
quæ sunt aliæ Stymphalides d. & c. ,
& Iouis canes . quid tum ? insur-
gunt omnes , inuadunt ; ipse Apol-
lo contendit arcum . ego qui Ly-
ricum magis , quam venatorium arcu
tractare sœuerã , arripio illum , ac resu-
mo , quem iam e lauru suspēderã ; fœ-
dissimas pestes Diris insequor , & car-
mine deuoueo Strygi ; tum eos , qui
tantum malum auerterant , prosequor
laudibus . Dicet aliquis , quid sibi vo-
lunt istæ ambages ? nempe quis infi-
ciabitur his esse similes Hærefes , quæ,
quicquid attingunt de sapientiæ mē-
sa etiam sacra , inficiunt , fœdant , con-
cerpunt vnguibus .

„ Tristius haud illis monstrum , nec
sæuior vlla

„ Pestis .

Quamquam Hærefes longe turpio-
res sūt ; nam Harpyiæ licet visus , ac
vul-

vultures infernè præferant, supernè certè sunt .

„ *Virginèi volucrum vultus :*

Cetera quoque monstra in mentem reuoca , Scyllas, Sphyngeſ, Chimæras Gorgones Lamias, quæ licet corpore reliquo inſigni turpitudine ſint, facies certè illis eſt virginum ; ſola Hæreſis eſt, in qua nihil apparet caſti; quæ nihil habet , quod non procax, petulans, inceſtum ſit ; os ipſum impudens maximè, immo execrandum; ita omnia monſtra fœditate ſuperat. Pugnaſſe vero cum Harpyiſ olim dicuntur celeberrimi illi Argonautæ, ac ventorum filij Zetus, & Calais paterniſ alis elati . Pugnarunt etiam cum ſimili genere , hoc eſt cum Hæreſibus ſemper non modo veteres illi Eccleſiæ magiſtri , ſed etiam hoc tempore e noſtris multi ; in primis fortiffimi illi Oceani Argonautæ Azebedo duce. prætermittam vero hic eos, quos in literaria pugna quaſi pēnatos extulit viſ ingenij; quia ad hoc genus laudis pertinent cū nonnullæ Odæ primi libri, tūm plurimæ noni . Pugnarunt quoque ferro ac pugnat

(vt ceteros omittam Principes) inuidiosissimi nostri Reges, ac Cæsares, nec eo euentu, quo cum Maronianis illis Harpyis pugnatum est, quæ nullis acceptis vulneribus euaserint. Ac primum nostri homines quantum, in ea pugna laudis sunt consecuti, Campiani, Garnetæ, Rogerij cum reliquis? quanta inde materies, ac seges gloriæ semper exitit? nam & Epiri Regi gloriari licuit, cum hostes infestissimos Romanos necatus esset, videri se Herculis nobili sidere procreatum, cui tãquam ab angue Lernæo tot hostium capita renascerentur. Intuere nunc non modo Lutherum, atque Caluinum, sed cetera illa monstra, Bezam, Carolo stadium, Osiandrum, Melancthonem, Bucerũ in primis illum taurino vultu acuentem cornua in cote perfidiæ, atque in religionis viscera impiè ruentem. quid Oecolampadius cum illa furiali tæda: nonne ipso nomine minuitur templis incendia? an non illum eiusmodi cometam appellabis, quem eadem prorsus voce Græci Lampadiõ appellant longo tractu flammaram prodigiosum, & Christianæ reipublicæ, vt ita dicã, fatalem? an nõ is simi-

lis Euno illi Syro, quem ferunt in
 feruili bello fanatico furore simulato,
 dum Syriæ Deę ceremonias iactat in
 ore abdita nuce, quam sulfureo igne
 ripauerat, leuiter inspirata flamma,
 verba fundere solitum, eaque simula-
 tione prodigij multa seruatorum mil-
 lia coegisse omnibus infestum. at
 quantò sauior Oecolampadius? qui
 non leuem ex ore flammulam inspi-
 rauit, sed eructauit incendia de-
 lebrorum. Ceterum seruile & hoc
 bellum dixeris, nimirum quod Ser-
 uetus ipse, mancipium illud libidinis,
 ac sodales Hæretici, qui improbissi-
 mæ dominæ voluptati seruiunt, intu-
 lerūt; nisi malis appellare Titanicū,
 quod contra Superos est iudicium.
 Sed nihil obstitit, quin nostra phalāx
 tam periculosum bellum periculo
 explicaret suo; repente quā ingenio,
 quā virtute in subiectas Hæreses suo
 more detonuit; ea videlicet pugnæ
 specie quasi in Terrigenas e cælo, ac
 nubibus tela mitterentur. At fuit
 cruenta victoria. video; sed quæ cruo-
 re illo sit vsa, vt titulos inscriberet
 triumphales. testor Henricum Gar-
 netam, qui, vt fama fert, eum, quem
 fudit sanguinem, non modo ad inscri-

bendum, sed ad describendū, ac de-
 pingendum egregium. illud os adhi-
 buit. mirum dictū. cum viui potius
 effingere soleat mortuos ad memo-
 riam, hic mortuus se viuentem effin-
 xit in sanguine. quam purus, & liqui-
 dus ille fons sanguinis fuit? quam nul-
 lo mortis metu turbatus? in quo tam
 clarè repræsentari potuit eius ima-
 go, qui fudit. quidam vt poetæ fe-
 runt, cum viuens speciem sui for-
 masset in aqua, in ea periit; hic qui
 formauit in sanguine, in eo potius
 visus est viuere; & apparuit certe pul-
 chrior, quia purpureus. quanti vi-
 goris, ac spiritus fuit is, qui apparuit
 spiranti similis in cruore, qui cum
 expirauerat! ductæ sunt eius ima-
 ginis lineæ non alio penicillo, quam
 gladio; pigmenta deprōpsit non alia
 ex arcula, quam e venis suis. subiecta
 vero est picturæ arista pro tabula, vel
 vt hostes ipsos aliquando bonam re-
 uocaret ad frugem; vel vt significaret
 secundam segetem Religionis, quò
 virescat, & crescat ad messē, non alio
 egere humore, quam sanguine. Trā-
 seo nunc ad Azebedum, qui præci-
 pius ex Argonautis aduersus istius-
 modi Harpyias pugnavit. quanta

in

in eo quoq; vis animi vel exanimi?
 Romanos milites interfectos olim
 admiratus est ipse hostis in Pyrrhico
 bello, quòd in extinctis etiã quodã-
 modo arderet ira, retinerent adhuc
 in vultu minas, & quod præcipuum
 est, quamquam soluti vita, tenerent ta-
 men arctè atque distringerent manu
 gladium tâquam adhuc pugnaturi
 post mortem. at Azebedo, qui ma-
 gnæ Matris effigie & tutius, & religio-
 sius se armauerat, neque mortuo
 eam extorquere potuit hostis e mani-
 bus. Spirabat verò adhuc in vultu
 non ira, sed pietas; & miramur ab
 hoc genere militum breui totum or-
 bem occupari potuisse terrarum, &
 Religioni subdi? quamquam igitur
 eorum virtus consecrata factis nõdũ
 est, vt propterea seorsum a Cœlesti-
 bus meminerim, tamẽ indicti, ac sine
 laude abire non debent. Atque hi
 quidem flammam in Christianam
 Rempublicam excitatam restinxe-
 runt cruore suo, illi alieno, hoc est
 ipsorũ hostium, Christiani videlicet
 Principes, religionis vetæ patroni.
 quid enim aliud Romanus Cæsar in
 Pannonia, Bohemia, Palatinis vrbi-
 bus, totaque Germania spectauit

semper, ac secutus est, aut Hispanicus Rex in Belgico bello tādū tot sumptibus in arma, legiones, exercitus? quid Gallicanus molitus est, & molitur, nisi vt perfidia, & impietas aboleatur? neq; enim hic putauit ad corpora tantum contactu curanda, sed ad Religionis quoque strumam excandam vim sibi tributam esse diuinitus; qui ardor, & inuictissimū Poloniæ Regē agit. Quid nos interea? ignaui scilicet in Helicone sedebimus? an potius acri, ac præsentī animo in Religione tuenda erimus? At enim in huiusmodi monstris profigandis Hercules opus est claua, non clauiculis citharæ, arcu non plectro, aduolent (inquis) aduersus Harpyias istas Boreæ filij alis instructi, non pigra testudo. audio, sed & Hercules vnā cum Musis ædem habuisse legitur, & ipse testudinis inuentor talaria, & Phœbus arcum; & nobis erit pro venabulo stylus, quem acuet pietas. quamquam, ne nimis acerbi videamur, nō tam superstites aduersarios, quos breui ad signa redituros speramus, insequemur, quam auctores ipsos, & architectos sceleris; nec solū horum perfidiam detestabimur

mur, sed nostrorum maximè hominum in pugnando cōstantiam, nec nō Cæsareos, ac Regios de impietate debellata triumphos concinemus. Atque vt in primo libro veram sapiētiā laudibus consecrauimus, ita in hoc vltimo insanientem, ac falsam Diris execrabimur.

ADVERSUS HÆRESES VARIAS.

O D E I.

Seueriori nunc fide, Pieri,
 Dic monstra septem pulsa trionibus;
 Fortes cane Heroes perire
 Pro Latio, pia & arma Regum.
 Fœcunda fraudum parturisc Eumenis.
 Nec foeta partus edere luridos
 Cessat; vocanti prole gaudens
 Fert uterum pariter tumentam,
 Est ut vas ossis ille procacior
 Insultat aris, alter iniquior
 Divinis tabellas dedicatas
 Proruat, & simulacra vertat.
 Hic Vaticano prelia suscitât
 Patri, minans incendia & impias
 Urbi ruinas; ille magnam
 Numinis exagitat parentem,
 Castamque Divam, immane periculum
 Polluens orbis contremuit probro,
 Pallente Phœbo, perque nubes
 Igniuomas equitante Nato
 Matris pudica vindice, & horridum
 Mittente telum. Est qui superum dapem,
 Dulci elaboratamque Amore
 Ambrosiam, illecebra trahente,
 Fastidit. Alter par decus abnegat,
 Patriq; Natum posthabet, inuidens
 Natalibus magnis; & aquè
 Jus negat, imperijque sortem.

Non

Non occupauit Patris opes Dei
 Ignotus hares; vis sed amabilem
 Fecunda Diuum monte gignit
 Dulce Dei decus obtuentis .
 Hic astra culpae, vinclaque ferrea
 Necessitatis, vimque adamantinam ,
 Durosque clauos mente serua ,
 Arbitrio famuloque sati .
 Sed poena sauis insequitur flagris
 Reos adurans . imminet, imminet
 Inf. sta tergo. Et cade acura
 Attenuare superba curat .
 Testis mearum turpiter occidens ,
 Ari, mirarum; testis Et impudens
 Luther, cuiusque olim cruenta
 Exuuijs viduate Manes .
 Suetus procaces non semel arduus
 Pater sagitta, perdere, sic peris
 Incestus olim vulgus, vides
 Mulciber ut pluuus resorbet .
 Adhuc procella vis patet ignea ;
 Stant verberata fulmine vinea ,
 Agrique mendaces referta
 Poma ferunt cineris, videri
 Delosa; certant punica Regibus
 Hic mala, pendens utraque purpura .
 Sed forma Bacchi fraudulenta
 Sulphureas cadit in fauillas .

DE FIDE ADVERSUS HÆRETICOS,
 quos vocant Sacramentarios .

ODE II.

K 6

Ma-

M Agistra tantùm qua docuit Fides
 Curo haud proteruus discere, nil
 Deum laceſſo mente acuta, (ſupra
 Icarijs bene doctus auſis.
 Fide beatus ſcilicet unicè
 Docente, non me Panthoides magis
 Percuſſit, aut fallax Cleantes,
 Socratico neque permadentes
 Sermone quondam, cuique Apis Attica
 Sedit labellis nectaris artifex;
 Vita nec inceſta magiſter
 In furias, Paphiamque adegit.
 Mentem fatigo quid vacuo diu
 Laborè tantum quid trepido minor?
 Et clauſtra non frangenda tollo,
 Finibus ingenii reuulſis?
 Occulta magni non patet omnibus
 Cortina Patris; quemlibet haud ſuis
 Admittit arcanis; nec alti
 Conſilij penetrabile pandit.
 Interminatum Numen, & arduum
 Diſcernit audax ingenio breui
 Mortalis impar, conſtituta
 Munera tranſiliens Minerva.
 Hoc fonte deriuata ſuperbia
 Infecit vrbes; hinc Latij probra,
 Et pugna decertata verſo
 Pate ſuper, profugoque Baccho.
 Vt voce mira parturiat Deum,
 Et mente Flamen, dicere vt efficax
 Menſa reclinatam dapali
 Ambroſia interiore paſcat.

*Nec dona credam me Cerealia,
 Tulisse vulgò, & Lesbia poculas
 Quamuis Iacchi ducam odorem
 Naribus, haud leue suspicabor
 Quicquam, sub umbra qui latet hospitem
 Nutrit; placenta quàm simulat Ceres
 Formam, teneri paruus orbis,
 Cetera magnus Amor, Deusque.
 Sed ire clauda mente per arduum,
 Curtoque sensu non peto; simplici
 Nil allaborandum superbè
 Est Fidei, nimium sagacem
 Quandoque Veri prada fugacior
 Eludit, arctis se expediens plagis,
 Euasit aut sublimis, artem
 Aucupis & vacuam fefellit.*

ADVERSUS LUTHERUM

ODE III.

Quid turpe Ditis progenitum satum
 Monstruū? quid audax praelia cōmomes,
 Luthere, coniuratus arces,
 Pergamaq; haud labefacta Roma,
 Tentare motu! non adamantini
 Postes tenaci cardine corruent;
 Ludetq; septem vim Trionum
 Damna per inuiolata semper
 Romana virtus, hoste domabilis
 Nullo; ferocem praesidio poli
 Nulla fatigabunt ruina,
 Quam Genitor reparans tunc erit
 Iuratus auctor, nil grege proficis

Contaminato : te sapientibus
 Loiola curis, te pudicis
 Consilijs animosus urget .
 Ne crede pœnis interijisse, quos,
 Patris Quirini nomine, & carceris,
 Saueq; damnauit securis,
 Sustulit & sine lege iudex .
 Deliberato vulnere dedicant
 Ferrum; coruscos illacrymabiles
 Videre, districtos & enses,
 Pro Fide amant animam & pacisci .

ADVERSVS LVTHERVVM.

O D E I V.

L Vther, cohortis signifer impia,
 Quondam nocentis dux sapientis .
 Seu Colchica cervantis arti
 Seu magè Thessalia venenis .
 Te viperino semine (prò pudor)
 Ferale monstrum Dis malus edidit
 In damna Roma, in damna templorum
 Excidiumque, necem ac piorum .
 Nutrix Enyo dicitur horrida .
 Admosse labris vbera pallidis .
 Lac & Medusæum suctus
 Ducere, Corboreumque viuis,
 Quam penè auri sacra Sabellii,
 Et contumacis vidimus Eutropj
 Cœtumque discretum impiorum
 Bella sacris temerè inferentem!

Loiola

Loiola at ingens edomuit malum,
 Pestemque terris exitiabilem
 Exegit, illum sauus Orcus
 Extimuit, trepidumque vulgus
 Umbrarum; ut acri personuit suba
 Bellator; angues Eumenidum grasses
 Arsere in iras frustra, acuto
 Vulnere cum cecidere secti.
 Quin & Britannus pronus in oscula
 Patris Quirini sponte cadit; neque
 Sanire curat cado multa,
 Sollicitamque agitare Romano.

ADVERSUS LUTHERVM

ODE V.

Lymphæa feruiv mens malè cacubè
 Oblivioso fœderis; arbitrum
 Te dixit Alecto ruendi
 Fana solo, veteres & aras.
 Deforme môstrum, quale nec horrida
 Lerne, profunda vel Nemeæ specu,
 Non belluosis crebra lustris
 Africa, non Erymanthe condis.
 Gaudes piorum sanguine, saucia
 Gaudes parentis vulnere barbaro,
 Romaque singultu, & querelis
 Multa mouens mala funerata.
 Auara cadis bellua; non tigris
 Gangetis aquè, non leo inhorruit
 Getulus, ut morsu trementem

Perse-

Persequitur lacerare ceruam.
 Perivrus audes dicere perfidum
 Olim sacramentum, irruis impiè
 Armatus in sacra Diuim
 Pergama; prouere & superbo
 Sigilla, & aras haud voritus pedes
 Iuratus in Manetis, & Eunomi
 Insanientum verba, doctor
 Stultitia, veterisque fraudis.
 Te fulmen atrox attonat, attonat,
 Quirinus hostem quo premit arduus
 Iussis proteruum, quo profundum
 Concutiens Acheronta turbat.
 Potens minaci carmine perfidos,
 Tædisque sacris in rapidam Stygæ
 Deuolueres; ultor sic rebelle
 Ingenium domitare curat.
 Fœdare castos, & fidei integros
 Tentare ut audes mille vaser dolis.
 Sed Adrianis cautibus mens
 Surdior illecebra resistet.
 Lethale nectâr, mellaque Nestoris
 Ceu viperini pocula sanguinis
 Detestor, euitoque turpis
 Quicquid Amor mihi rex propinat.

ADVERSVS LVTHERV M.

ODE VI.

TE, te hostè superùm Stygis arbitra Rô
 Diris exagitat metuëdis, (ma, poli, i)
 Læ

Luther, bella ausum templis indicere, bella
Impia, dementesque ruinas.

Romuleis rectis minitantem; turpis ut an-
Immundi, foedique inuentam (Ceter
Vris Acidaliae flammis, puerumque sagittis
Armas, lethali que veneno:

Sed non clauda subit te poena, tuosque pro-
Ora habet illatibilis Orci, (funda

Styx habet una omnes. alios Seruetus, &
Confossis Titanibus addit. (Hugo

Hunc Calvinus agit furij; hic torridus
Lampadij tæda vritur atra. (Oeco

Agmina dementium densantur plurima. nul-
Sed Nemesis dimittet inultum. (luna

Delubris quicquid, magna que minabitur
Hostis, mox plectetur Averno, Vrbi

Integro cultu & victrice superstite Roma;
Cælo illi nam defluit alto

Vis omnis gemino custode. hanc aenæ Diti
Ostia, munitæque resistent

Multo adamante sera; nec ianitor ore trifas
Heroas deterreat ambos. (ci

Quid nocituram Vrbi fraudem committis, &
Insultas furialibus ausis? (Vrbi

ADVERSUS LUTHERVM.)

ODE VII.

NEglector alti Numinis, impium
Mimanta quondam, Porphyrionaque
Retumque pugnacem, tumentis

En-

Enceladique imitatus iras .
 Fies gigantum tu quoque fontium ,
 Ausus sagittas tendere, Caelites
 Contra, minari & bella, Luther
 Dite malo genitus parente .
 Periturus ut voti horrificum caput
 Olim obligasti, protinus instruis
 Turpes cohortes, arma demens
 Arma moues Latio, veneno
 Tingit sagittas exacuens furor .
 Accrescit ingens vulgus, & agmina
 Insanientum, aduersa caelo
 Agmina, purpureaeque Roma .
 Non inpotenti sanius irruis
 Manete quondam pergama deuouens
 Romana Diris, terque ferrum,
 Terque faces minitatus Vrbi ;
 Iniquus aris, & Latio grauis,
 Quantum nec olim Nestorij genus ;
 Sic mente praestrata, ut Nonatus
 Porphyriusue, furensue Cerdon .
 Quin, si resurgat Sergius impudens,
 Fallas sagaces, scilicet haud nota
 Discernat audax prorsus ulla
 Ingenium, indomitamque mentem .

ADVERSVS LVTHERVVM.

ODE VIII.

Monebis hostis Vaticano principi
 Inominata praelia ?

Paratus aras impijs ligonibus,
 Et alta sana vertere.
 Quid nos, quibus ferrum minaris, & necē,
 Et monstra pœnarum horrida,
 Verumnè languidi otio, aut fracti metu
 Cedemus hostian impigri
 Sumemus arma? teque per Britannicas
 Oras, per vrbes Theutonum
 Virtutis arcu, & insequemur ingeni
 Telis, Quirini perfugam
 Signis licet natura sit fortis parum,
 At militem cœlum iuuat;
 Vis manat hinc multum redonans auxili
 Sic militabo acerrimum
 Bellum: nec arma iuuerint Vulcania;
 Non areæ squama asperens
 Pectus; nec atra Gorgonis geram agide
 Caput colubris horridum,
 Satis superque munit hac vis, unice
 Datura spem victoria.

ADVERSUS CALVINVM.

ODE IX.

L Oiola caluē verticis abscidis
 Angues res-cto, Cantaber Hercules;
 Magnaque derestata Roma
 Consilia, & scelerum repressit
 Impune causas, ceu furis impotens
 Vulcane, pestis lurida ceu solet
 Proserpere, informes & artus
 Pascere, sic malesanus ira
 Calvinus ardet vertere persequens
 Augusta Diuum pergama, diuitis

Aris;

Aris; protervus perque rupit
 Tempia furor, rapuistque flamma.
 Vis omnis ArI, visque Sabellia
 Calvinum in unum iam ruit. & Styge
 Reliquit, altis ac tenbris
 Occupat immeritos Triones.
 Non sic tumentis per flore sauiunt
 Venena quendam Thessala, Colchide
 Tractata Saga: viperino
 Cautus ego magè fella vitem
 Spirantis hydra damna; Quiritium
 Patri teramplo credulus unice;
 Nec peierabo vota quendam
 Fonte mihi repetita puro.
 Me lex Sicambro dissociabilem
 Secernit arcens; saepe sodalium
 Mentis in insanas Enyo
 Proripuit male suada fraudes.
 Non me parentis Romulei Fide
 Diuillet atrox Tanarus integrum;
 Vibrans super ceruice ferrum
 Excipiam, rigidumque vulnus.
 Sunt certa Romæ robora, Numine
 Prasente; vano Marte parabitur
 Rusina demens Vaticano
 Imperio, miserumque funus.
 Mutare quarant sed reuocabiles
 Incesta castis; & pia scœdera
 Tandem recantatis nouentur
 Consilijs, Latijque probris.

ADVERSUS CALVINUM.

ODE X.

Mater Sacrorum Roma quid implius
 Calvinus audeat voce laceffere
 Turpi pudicam? te verentur
 Cycladis Oceano repostæ,
 In liquæ & cœnis barbaria audiens
 Dictis. Enyo sola quid obstrepit
 Docenti & insanum proterua
 Extimulat, furiatque vulgus?
 Plerumque mentes illaqueat dolis
 Mentita Pallas; iure perhorru
 Tractare non tangenda Marfis
 Sana magis, nocua & venena.
 Falsi magistro dissociabilis;
 Nec errat acres inter ovis lupos
 Nec cerua Massylum leonem
 Fœdere amat sociare iniquo.
 Doctrina fallit lubrica plurimum
 Discis; dolosa fallit imagine
 Fucata malas, damna calat
 Fronte supercilio renidens;
 Haud virgo Pallas, Pallas adultera
 Vero resistit, cedere nescias
 Et vertice obiecto Medusa
 Cautè animum, ingeniumq; mutat.
 Fraudis scientes eximit, eximit
 Cœtu piorum Relligio integra,
 Iugoque diductos Quirini
 Reijcit exilio pudendos;

Nimis

Nimis timendo carmine & asperis
 Quandoque Divis intonuit pater
 Termaximus, nigramque cedam
 Prætulit in Styga deuouentem;
 Formidolosi fulminis Vibe potens
 Odit rebelles, & malè perfidos
 Arcet; nec est dignata mensa,
 Alloquio neque . te magistro,
 Caluine, abuii dedocet, unice
 Ius Vaticano nobile Flamini,
 Sacrasque vittas deferens, &
 Tergeminum propriumque honorem.

ADVERSVS CALVINVM.

ODE XI.

INsanit, & tumente anhelat spiritu,
 Manes, ut olim, aut Eutychas;
 Nec deuouentem Tanaro Romam timot;
 Non insonate commouent
 Diræ minando, nigra nec funalia,
 Paratus & vino rogas,
 Ut execranda probra cælo conijcit.
 Sequuntur errantes greges
 Rudam viarum & inscium veri ducem
 Inhospitali semita.
 Aut dicta castis amputat vaser libris,
 Aut inserit iurpis noua;
 Nothæque sensus promit interpretes, velut
 Admissus arcanis Dei.
 Sententijs sed obstrepit dementibus

Deo loquenti, nil mouet
 Cortina Vatum, decipit vulgus rude,
 Et caeca tendit retina.
 Ut gaudet aras procuras cernens solo,
 Et fœna flamma fumida?
 Certans Sabino, & Sergio certans sacro,
 Afroque Donato prior.

ADVERSUS CALVINVM.
 Christo morienti obreſtantem.

O D E XII.

Quid è cruento ſtipiti affixum Deus
 Et tu probris exulceras?
 Magnumq; Numen, atque diuinum caput
 (Prò barbarâ execratio)
 Orco profundo deuones reum Stygis,
 Flammis Auerni torridum?
 Neque hæc probroſa vox olim Sabellio
 Nec excidit Carpoerati.
 Mortalis (h. u. negabis hoc durus Geæ)
 In alta mergit Tartara
 Mundi parentem interque Manes horridos
 Ligat catenatum, ac trahit.
 Furorè cæcus eripit mentem; acrior
 Megara an urget ignea
 Teda proteruum? cerno, cerno ſtamina
 Clotho ſecantem; tunc memor
 Opprobriorum contremas, nudus ſpei,
 Pallore turpis luteo.
 Sic eſt, Deo minatus impiè, rogam

*Interminati supplicij
Plecteris ipse; senties sacrum tibi,
Quem tu cruorem proteris.*

ADVERSUS BVCERVVM.

O D E XIII.

CVi tauriformis cornua pralio
Procudis acris; quem patis impetu
Incminator; franget iram,
Cornuaque imperiosa franget
Romana virtus. illa ferocior
Vires Leonis contudit Armeni,
Mentesque Titanum superbas
Subruit, ingentiumque pugnarum,
Vicisti & Vrsas, Roma, Libystidas,
Lupos & acres, oraque tigrinum,
Vnguesque, Pœnos ac leones,
Et Geticæ catulos leana;
Tauroruenti nunc age durior,
Et robore obluetare valentior;
Obnixa in aduersum recurre,
Sterne ferum, & cauea fatiga,
Insurgens, victrix, solliciti metus
Nunc abstineto Roma, dabit tibi
Infestus olim, mox superba
Cornua dilaceranda Taurus.

ADVERSUS BEZAM.

O D E XIV.

Dux

D Vx inceste cupidinum,
 Et demēs opifex carminis improbi,
 Quem lasciuā licentiā
 Turpem sollicitis ussit amoribus,
 Te soluit puer ignes
 Tadaite pariter stultiā proteruitas
 Durauit Latio grauem.
 Vnum, sed geminum prodigium, nocens
 Molli carmine, saxaque
 Vincens duritie, & mente adamantina.
 Vatum in te veterum ruit
 Cypris totasq; cales, queis malè feruidus
 Flammis arsit Anacreon;
 Arcus, & pharetram, & dicis amantium
 Infelicia vulnera.
 Irata nimium sic Polyhymnia,
 Nec Phœbo auspice, Phocidos
 Integros larices inficis, inficis.

ADVERSVS CAROLOSTADIVM.

O D E XV.

Q Vò te citatum proripis, impio
 Proiecte cursu non ut Olympius,
 Pulchra legatar sorte puluis,
 Laurea vel pugilem coronet.
 Inauspicatus sed furor incitat
 In templa Diuū, meta licentiā
 Sed nulla turpi est constituta,
 Curriculi, stadiique liber
 Erras; fur entem te stimulant mali

Ditis sorores; flagitiumque agunt
 In omnes; disiectum ire suadent
 Fana, sacras violatum & aras.
 Hic mentis orbis, hanc teris orbitam
 Stultus proterui consilij; solo
 Sed lubrico offendes, piorum
 Quod liquido maduit cruore.

ADVERSUS OECOLAMPADIUM.

O D E XVI.

Q Valis per altam flamma volubilis
 Nemus recurrit, quam celer Africoss
 Irritat acrem, talis Oeco-
 Lampadii furor impotentis
 Per fana fertur, cunctis ruens, rogam
 Minatus Urbi, incindiaque impia.
 Certat Prometheo, dignus, ales
 Cui rigido iecur ungue carpat
 Vltro recrescens, tela Cyclopea
 Nic conflatur ignis, noxiaque adibus
 Tormenta sacris; sulphurato
 Pulvere ceu gravidus caminus
 In Martis usus aptus, & horrida
 Bellona, ut auras impulit, ignea
 Sodalis Aetna, perque rupie
 Mœnia glande tonante, & arces.
 Quis ò triformem Bellerophon ferax
 Acri Chimaram vulnere perdomet
 Elatus alis pegasaist
 Ignea quis potas ora telo?

Illum piorum probra Quiritium,
 Elammq; circum templa volatiles,
 Iuuantq; detestata coelo
 Prælia, tergeminæque Roma.
 Caput Quirinus deuouet illius
 Horrendus Orco ritè nigrantibus
 Tadis, & execrata damnat
 Consilia, exagitatq; Diuis.

ADVERSVS IOANNEM HV8.

O D E XVII.

AT d' sceleste furcifer, quid impio
 Roma parentis viscera
 Ferro laceffis? tela quid mittis, velue
 Acrem petiturus feram?
 Quid non malorum rexis? d' patiens dis
 Astra inulti criminis,
 O surde probris improbis ather, adhuc
 Quiescis auribus minus?
 Nunc nunc coruscus igni, nubibus tonas,
 Iramque in vnum conijce.
 Ah ah sacras bipennibus duris fodis
 Aras, & ades subruit.
 Statim sed illum dira detestatio
 Non expianda deuouet,
 Romana qua vis est profundi Tanaris
 Potens & ardui poli.
 Sic cum probrosa voce, & incesta Deum,
 Matrem & petis? i Virginem,
 Caue, caue, nam Roma ritè fulmina

*Parata mittit, ignes
 Rogique damnat, contumacis Eutropi
 Turpem sodalem, & Eunomi.*

ADVERSVS HVGONEM.

ODE XVIII.

HOc hoc scelestū, & obligatū Manibus
 Atrox iambis acribus premam caput.
 Aequale numen non mouendum Filii,
 Parentq; cultum, & ius paternum denegat
 Impunè ut urbes ille mendaci dolo
 Contaminatas perdat? aureum in auiet
 Ut ere tempus? iuret ut ferro aspero?
 Superb- ductor ordinauit agmina,
 Auerja cælo tela tor sit impia
 Peruncta felle viperino, Serberi
 Spumaq; turpi, non furore deuocat
 Irata Roma, non verecundus pudoris
 Nec mens relapsa, prisca & in pectus fides,
 Hac vota sunt nefanda, Romam uertere,
 Quam nec tyranni Ditis acer impetus
 Prosternere, aut fratres Auernales valent.
 Insistet Urbis pulueri victor? fera
 Graues ruinas occupabunt aditum,
 Et ossa Diuum dissipabit impius?
 Furoris heu deuoti, & impotentia
 Hostis, poloq; abominatus ardyo.
 It, it reuoluere alta flamma pergamu,
 Imaginesq; Cælitum proscindere.
 Quirine vindex, quid moraris? ardeat

*Infamis hostis ardeat, donec cinis
 Arens feratur actus insanis Notis.
 Vix expiare possit incestum iecelus
 Sicana flamma, vix & ars Cyclopea.
 Non soluet illum Mulcibex dementia,
 Sic obseratis auribus Roma minas
 Temnit satelles liberi Cupidinis,
 Vt surda Mauro tunditur cautes salo.
 Lenire pectus asperum frustra pares.
 Mollire frustra, Gorgonis vultu rigeat.
 Illum capillos implicata turpibus
 Hydri adurit, fumidam Aleto facem
 Tendens furenti, torro adurit verberes,
 Urgetq; seua, demouens mentem loco.
 Diuidicantis sacra iura Curia,
 Formidolosa temnit & subsellia
 Patrum, seuera damna fleturum caput.*

*In Patres nonnullos Societatis Iesu
ab Hæreticis interfectos.*

IN EDMUNDVM CAMPIANVM

O DE I

Diserte lingua cultor, & artium
 Consulto Rhetor Mercurialium,
 Edmundæ tutor Vaticani
 Imperii, dominaque Roma.
 Ferrox acuto Marte laceffere,
 Et ingen I hostem frangere viribus;
 Nec afferunt virtuti acerba
 Damna metum, rigidumque ferrum.
 Nequicquam inani Curia perstrepit
 Fragores; fractis non secus Adria
 Obiecta cautes fluctibus stat,
 Nec vacuas metuit procellas.
 Dammate quamquam cadis, & horrida
 Poena, haud reflexo damna tuebere
 Obrutu, amici ius Quirini
 Impatiens sine honore temni.
 Diuim theatro ter crepuit polus
 Plausum, ter orbis; dum bene dimicas
 Spectandus hosti, quantus acri
 Ingenio immineas, lacertis.
 Et quantus insurgas, sapientia
 Munitus armis, ceu quatit arduas
 Fulmen trisulcum arces, corusca
 Pleiade dilacerante nubes.

IN EDMUNDVM,

ODE II.

Frustra laborat vis inimicior
 Stantem columnam vertere, fontiana
 Pœnis adurgens, & seuera
 Fata minans tibi, Vaticana
 Vt iura temnas; qui generosior
 Luctatus aris pro Latijs, caput
 Ac deuouens ultro, nec arma
 Saua times, neque mortis ullam
 Gradum retractas, humida nubila
 Serenus inter; ferre necem grauem
 Neros fatigantem, inq; seuis
 Supplicijs equitare fortis
 Frenas dolorem haud indocilis tuæ
 Auriga; cœli sic capitolio
 Inuectus altè dux reportas
 Haud vacuum spoliis triumphum
 Te erudus hostis, te stupuit frequens
 Senatus; haesit licitor atrox stupens
 Nil te pauentem dura pœna
 Horribilis mala, dira cadis.

IN EDMUNDVM.

ODE III.

Edmonde, pugna strenuus arduus
 Defendere Vrbi probra, cruoribus
 Vnctas secures sponte temnis,

Iudiciiq; minas, & iras
 Subselliorum, damnaq; Curia,
 Vita, cruenta seu necis arbitra.
 Seuera nil consulta pectus
 Concutiunt, animumque atrocem.
 Pugnas sub acri Marte, periculi
 Plenoq; ut amenti sapientia
 Obsistis eluctate, nomen
 Purpureoq; sacras triumpho.
 Heu mente quantum parturit impia
 Regina fraudis, quam furit impotens
 Euertere aras, atque flamma
 Proruere, atque ligone fana.
 Virtute seu tu viuide martia,
 Sive expedito nobilis ingenI
 Telo, proteruum frangis hostem,
 Ipse tua nece victor heros.
 Eoa quarat littora plurimus
 Loliole alumnus, regnaq; Memnonis;
 Te nota percussit Britannis
 Ora, salus patriæq; gentis.
 Virtutis amplus scilicet hic manet
 Campus, theatrum laudis & assonans.
 Laurum triumphalem cruore
 Sparge tuo, religans virentem,
 Frontiq; adaptans. tempus erit, potens
 Cum Roma dignis maeret honoribus,
 Et templa que curatus, atque
 Thuricremas tibi sacret aras.

IN HENRICVM GARNETAM
ab Hæreticis interfectum.

O D E IV.

AT non pudenda cessit inertia
 Infracta virtus, agmen ut aspicias
 Plutonium aris, & caducis
 (Prò scelus) incubuisse templis.
 Sæuera soluit lingua silentium,
 Telumque vibrans exacuit Fides
 Potentius telo trifulco
 Fulminis, igniferaq; glande.
 Pulchrè cadentem tempore deteri
 Oblivioso prouida non finit
 Virtus; canora te tubaq;
 Vsq; dedit celebrare Fama.
 Vt tu iacentem scilicet imbuis
 Cruore aristam (mira fides) nitens
 Imago Apellæ sine arte
 Exiit, haud oculos inani
 Dolosa spectro ludere, sic genas
 Dulces ferebas, oraque mitia,
 Horrenda quamuis illa Diti
 Ora, supercilio feroci.
 Quis apta forma finibus vltimis
 Pigmenta querat? cum nouus artifex
 Amor Ducum spirantia ora
 Exanimum ipso animet cruore?
 His quippe sollers ille coloribus
 Heroas Urbis ponere martia,
 Sic spiritu per lethum, acerbam
 Perque necem veniente vita.

IN DOMINICVM COLLINVM.
ab Hæreticis interfectum.

O D E V.

Romana virtus quem semel excitat,
Non ille ferrum palleat asperum
Deuotus aris, ceu securim
Rictu tenet vitulus cruentat.
Humana temens cuncta, per arduum
It mentes; splendens purpura Curia
Non agra perstringit tuentis
Lumina, non hebetabit auri
Fulgor, vel argenti nitore ætheris
Spectare suetum patria sidera.
Edura franget, vincet asper
Leuia, blanda mouebit atrox.
Non sumptuoso munere subruet
Tyrannus, aulam pollicitus; neque
Mollibit auersum fauoris
Illecebra, tumidique honoris.
Demissa quamuis a Borea tonet
Procella turbans, expediet metu
Pectus nefas cui signa Roma
Deserere, aut pretium est perire.
Humata squamis, atque adamantina
Lorica munit; sic sibi creditum
Virtus ut instruxit, nec ora
Iudicis extimuit nec iras,
Promptumque longa supplicium neco
Lusit, nocentum damnæ bipennium,
Et cuspides lusit micantes,
Et rigida, noua monstra pœna.

IN THOMAM GARNETAM.
ab Hæreticis interfectum.

ODE VI.

Nunc martialem concine, barbite,
Herosa, fortem temnere supplicij
Acerbioris damna, fortem
Ius Latii, decus ac tueri.
Stat præparatum pectus in arduis
Vt cumque rebus, siue Britannicum
Mare imbuat pulchro cruore,
Siue sola interioris Indi.
Mirum seueris quod fuit arbitris
Pæna, ut recenti robore pro sacris
Pugnaret aris, proque fanis
Non sine laude animosus heros.
Victor resistit, victor & occidit,
Seu pertinaci Marte Melancthona
Fatigat, arceat seu fugacem
Mennona, precipitemque Bezen.
Non ora crudi Iudicis horruit,
Lati piorum sanguine Iudicis;
Dextotus ensis nec pauentem
Terruit, & grauior videri
Lictor, securi promptus abenea,
Et exsolutis fascibus, obuius
It pectore aduerso, minorem
Vel caput metat ille ferro.
Mens firma, & alii consilij renax.
Virtute nitens robore stat suo;
Sed prouehit robur Tonantis

*Strenua vis, neque gnara vinci
 Quandoque patrona illa tuebitur
 Clientem, & acri militia instruet,
 Eludet iras barbarorum
 Per media inuiolatus arma.
 Vis illa pectus roborat, horridis
 In rebus atrox; scimus ut integra
 Quondam puella flammam, acutum
 Et chalybem rulerint feroces.
 Frustra Tyrannus vulnera destinet
 Virgis timendus, siue securibus,
 Urbesque nutu latè, & ampla
 Regna supercilio coercens.
 Sed quid Nerones, ac Decii furor,
 Aut quid Valentis sollicitent mina
 I horace munitum trilici,
 Quemq; Fides adamante cinxit?
 Supernè promptam cernit adorem,
 Interque pœnas, seuæque vulnera
 Mercede se solatus olim
 Diuite, decipitur dolorum.
 Garneta pugna hac ope restitit
 Contra minacis spicula Curia
 Inter tumultus impiorum
 Nunquam animum positurus acrem;*

IN ROGERIVM FILOCIVM
 ab Hæreticis interfectum.

ODE VII.

I Vratus Heros iura Quiritium
 Audet tueri cade sub asperas;

*Lacessit hostem dissidentem
 Romuleis benè tectus armis,
 Virtute prasens, ac trepidis ferox
 In rebus, illum Relligio haud rudem
 Pugna coruscis inter enses,
 Et medias iubet ire cades
 Impune. templis pro patriis mori,
 Arisq; sacris, est decus, & satis
 Lucri est, cruoris largus ultro
 Magna anima haud timidè pepercit
 Dum Roma celsum sideribus caput
 Regina dignis tollat honoribus
 Ignara fœdi, sordiumq;
 Dulcè necem fuerit pacisci.
 Verabit, Hugo quem malus incitat,
 Lutherue demens, inquinat integrum
 Sententia, purumque labis
 Et meritis agitabit iris
 Falsi magistros. ardua sic poli
 Fides recludit sponte cadentibus,
 Nec deprimit casu, sed altè
 Per liquidas agit ales auras.*

IN FRANCISCVM (POGIVM
 ab Hæreticis necatum.

ODE XIII.

Neglecta Roma, haud opprobrium lenè,
 Quiduis suadet ferre vel ardui,
 Seu mittat ultra Gangem, & Indum,
 Seu rigidos agat in Triones.

Eradet ipso quo cadit aneo
 Mucrone turpes stultitia notas;
 Cruore vel delabit ipso
 Fœda malis elementa chartis.
 Hec actus igni legifer India
 Franciscus urbes Memnonis appulit,
 Delubra dei turus alta
 Ditis, & inuidiosa signa,
 Fines reuellens Oceani ultimos,
 Ultraque tendens per sola devia,
 Avarus orbis, non auarus
 Sanguinis, intrepidaque vitæ;
 Triformis vni terra recluditur,
 Vt incitatum Numine viuido
 Heroa tempestiua virtus
 Mittit agens, pelagoque credit;
 Vt vox procellas increpuit potens
 Ingrata ventis non semel otia
 Indixit, & sauos per astus
 Compositi siluere fluctus.
 Hæc vi Quirini iura tuebitur
 Britannus heros; seque senatus
 Tumultuoso mente firma
 Offeret, impavidoque vultu;
 Prociadat enses, telæque vulciber,
 Cornice ferrum tingere barbarum
 Prægestit, inscribens trophæum
 Nobile purpureo cruore.

IN ALEXANDRVM BRIANTVM
 ab Hæreticis interfectum.

ET te ferocem puluere bellico
 Mirata, fastas Roma recenseat
 Aras tuentem Vaticanas,
 Signaq; non temeranda Diuum.
 Vis nulla firmum propositi Ducem
 Infregit, inter saeva rot agmina
 Ditis fromentis spicula inter,
 Vulneraq; horribilesque cades.
 Deliberatis acrior emicas
 Pœnis, paratus fata laceßere.
 Est ille fortis cui licebit
 Dicere. Romulidum tuebor
 Ritusque, & aras, vel latus occupes
 Vulcanus igni, me vel acutior
 Cervicibus sectis securis
 Deminuat, laceret vel artus
 Formidolosus vulnere Scorpius,
 Non perabo fœderis irriti
 Reus fidem nec diffitebor,
 Quam semel institui fatevi.
 Integra Romæ iura, puertia
 Ab usque prima, condidici, manens
 Immota per cœli tonantis,
 Fulmina, per pelagi tumultus.

IN THOMAM COTTAMVM.
 ab Hæreticis interfectum.

O D E X.

Omate miles non superabili
 Virtute, robur concipe martium.
 Insiste

*Insurge in hostem, non ferendis
 Fana diu violavit ausis
 Lutherus; audax omne animo nefas
 Movere, & omnis nequitia sciens;
 Demissus Orco sed Quirini
 Ritè manu, iaculoque acuro.
 Infecta monstro scilicet horruit,
 Tantaque tellus ingemuit lue,
 Incestat ut pollutus vrbes
 Fraude mala, maculaque turpis.
 Hoc hoc saluti providus unicè
 Dolebat Heros, prodigium execrans
 Immane, fœdum, sordidique
 Ingenij monumenta damnans.
 O signa dixit vilè iacentia,
 Deiectæ & ara, spreteque Numina.
 O mœsta templorum ruinis
 Relligio, immeritisque probris.
 Certans Britannùm gloria sideri
 Hac labe turpis, dedecorum hac nota
 Lutheride ut sit? prò parentum
 Relligio vetus, atque nunquam
 Periura voti, mobilis aut Fides.
 Oblita cultus patria pristini,
 Oblita auorum, dura Roma,
 Dura patri Latio resistet?
 Tingam secures proxinus, & caput
 Ferro resectum denoueo libens,
 Quæ iam paravit tela licitor
 Nouimus, & quibus instet armis.
 Vltro peribo, vulnere sic iuuat,
 Ac cade pulchra vixè perennius;*

*Hoc Marte Luther proteratur
 Vilior, hac superetur arte.
 Tali virilis mente laceffit
 Hostem, labanti haud consilio leuis,
 Trahente par virtute robur,
 Vimque animi veniens in aeuum.*

IN XL. PATRES.
 ab Hæreticis necatos.

ODE XL.

S*inistra, an exis alite dextera
 Soluta nauis littores? nobiles
 Heroas adducens, & Argo
 Altera, sed potiore curas;
 Caue ab. furentes aspicias, aspicias
 Hostes piorum? remigio leui
 Centaurus armis sceta fertur,
 Atque neci insidiata Pistris.
 Non sic Charybdis vasta volubili
 Plerumque puppes gurgite surpuit,
 Non fabuloso Scylla larvata
 Horrida, non agitata Syrtis.
 Formidolosum nauta Capharea
 Non horret aquè; aut alta Ceraunia.
 It decoloratus cruore
 Purpureo Socium immerentum
 Nereus; ut ensis pectora barbarus
 Hausit, rubescunt Oceanitides,
 Duraq; cautes, atque nostrum
 Omnis inhorruit vnda cade.*

*Beata multa merce cadentium
 Cruore dives nauis & unice
 Illustris astris quam remissam
 Vranie numerate gaudet*

IN IGNATIVM AZEBEDVM.
 ab Hæreticis necatum.

O D E XII.

O Ductor heros agminis impigrè
 Vicisse Nerei longa pericula,
 Prædonum & iras, nil dolosum
 Oceanum, horribilesq: phocas
 Tremiscis, & quos parturit impiis
 Horrenda monstris terra, Zuinglios,
 Bezasq; Seruetosque, pronos
 Voluere templa superba Diuum.
 Iurate custos alta tuebere
 Urbis ter ampla pergama; serbeat
 Vel unda, mordaci uè ferro
 Ista cadat sine lege cervix.
 Vigor cadenti spirat adhuc, vigor
 Tamnens scures, telaque barbara,
 Et militis commissus acris
 Intrepida fidei renidet
 Honos Quirini, sic vetat emori
 Alumna virtus, eripit, eripit
 Lethe; nec unquam muta magnis
 Obstiterit meritis vetustas.

AD FERDINANDVM III. AVSTR. IMP.
Hæresum depulsorem.

O D E I.

M Agistra Veri Roma parentibus
Dat iura terris, cunctaq; temperatis
Seu Tanari vectes refregit,
Seu Borea velut icta cautes
Tumultuosi non timet Adria
Motus, nec insani freta Bospori,
Non inquieta vim procella,
Imperium tumidique Nerei.
Secura damni, ne furor urgeat
Procliuis aras, signaque conterat,
Vertatque templorum superbas
Culmina præcipiti ruina.
Hac fausta nobis, scilicet otia,
Hac sacra fortes Austriada aurea
Habere dant; sic, Roma, honore
Ritè nites, veterique cultu.
Cervice curua iam domitus iugum
Trahit Melancthon, & famulus trahit
Seruetus, & cursu repressis
Vis Caroloftadii tenetur.
Sic gratulata procius hostiam
Victrice Roma, fregimus agmina
Ditis, furorem haud auspiciatum
Fregimus; imperiiq; robur.
Fatalis orbi pone superbiam
Luther, seueras expetit, expetite
Astra posnas; foeda fundes

Viscera cum sanie cruenta .
 Sic expiatis sordibus occidat
 Contaminati dux gregis. & mihi,
 Patrique damnatum Quirino
 Cum Sociis Nemesis fatiget
 Vltura probrum; Romulidum fidem
 Periturus ex quo fregit, & impia
 Famofus hostis bella mouit .
 Armaq; seditione ducta.
 At nunc quieti foedera Pannones
 Iungunt; & hostis perfidus abstinet
 Amentia; & mitem redonat
 Austriadum mihi Mars Bohemum
 Sic Bactra tendo nomen in vltima
 Illustris, orbis perdomiti potens ,
 Hostis triumphatiq; semper
 Laude recens, meliorq; Amazon.
 Sed contumaces horrida perfugas
 Hac lege frano, ne sociabili
 Pius remisti foedere, atrum
 Porrigere instituant venenum.
 Cæno renatus ter ferus irruat
 Luther, ter aprum sed Calydonium
 Venabitur cum laude Casar
 Mille mihi iaculis refossum

AD FERDINANDVM IMPER.

O D E II.

O Dux canori carminis, aurea
 Qui plectra tangis, nunc age

Fer acer arcum, fer pharetram,
 Prome mihi ter acuta tela.

Cui prima tendes vulnera quem premit
 Pythona? fundentem, horrida sibila
 Vibrante lingua, mille curuatum
 Orbibus, ac tumidum veneno.

Calvinus orbem seditionibus,
 Cæcisq; Luther motibus occupat,
 Vterque formidatus Vrbi,
 In Superos iaculator audax.

Laxis habenis prona licentia,
 Decurrit in præceps; & amoribus
 Ara scit incastris iuventas
 Aegra cupidinea sagitta.

Damnosa cui non sauiit Eumenis,
 Aetæa, castis? quis fidei tenax
 Tortoris euasit cruentas
 Cade manus, chalybemq; durum?

Atræa Enyo sanguine plurimo
 Infecit æquor, propulit impia
 Heroas, obiecitque monstris
 Turpibus, indomitisque Phocis.

Ed mitte, Clio vulnera; Casari
 Gratave magnos retulit hic decus,
 Cultumque sacrorum, & vetustis
 Restituit simulacra templis.

AD FERDINANDVM IMPER.

O D E III.

A Des querelis principis urbium,
 Romane Casar; protinus emica

CORU.

Coruscus armis, totus armis
 Asper in impia castra Ditis.
 Defende templis excidium graue,
 Defende & aris; collige, collige
 Sacrum piorum puluerem, & flens
 Ab luce non humilem fauillam.
 Nunc, nunc ferocem te inuuet aeneus
 Thorax & ater vultus in improbum
 Hostem, vocari dignus Urbis
 Vltor eris. refer ò supernè
 Ducem volucrem nobilis agminis;
 Qualis per auras ille volubiles
 Nigro subegit carcere olim
 Cum sociis Erebi tyrannum.
 Compesce bellis indomitum genus,
 Sternens superbos; ne furor urgeat
 Præceps; in ararum & ruinas
 Mittat, in exitiumque Roma.
 Mutare mentes lenibus asperas,
 Mollire duras tu potis unice,
 Vel Marte concussos tonante
 Frangere, vel sociare cultu.
 Auctore tanto dicta procacia
 Tandem recantent. pone silentium
 Probris; voraci siue flamma,
 Seu rigido libet ungue ruptis
 Sauire chartis. scripta iacent, iacent
 Sepulta nigro puluere, fabula
 Lutherides, nugeque inanes,
 Tisiphone sceleris magistra.
 Sic astra tanges vertice lucido,
 Fama volucri uictus in ardua;

*Sic regna regnis addere, vrbes
Vrbibus armipotens renides.*

AD FERDINANDVM IMPER.

O D E IV.

Nunc desine omnis Relligio metus,
Curaque, puram latior explica
Frontem, ligones semper aris
Ne metuas, rapidamue flammam
Impunè templis, impulit, impulit
Lutherum Auerno vis noua Caesaris
Amica Roma, nec proterua
Mente furit, sociosus cogit
Contaminatos; turbinis ignei
Ritu sucti corripere ardua
Querceta, siluam cum comantem
Mulciber imperiosus hausit.
I martiali freta ferocia,
Regina, durum frangere Saxona.
Sol quicquid edit, quicquid abdit,
Diua, tuum est; cepe sceptrum dextera.
Secura, Luther quid malus audeat,
Quid moliatur perfidus inclyta
Caluinus Vrbi; quid minetur
Beza ferus, nec amicus aris
Seruetus, vltrix Austridiadum domus
Domat procacem siue Melancthona,
Seu te sacra arrodentem acuto,
Muscule, dente, nocens vel Hugo.
Iam criminosa fraena licentia

Inis-

*Inietta tandem; seque domabilem
Lutheris Alecto fatetur,
Caesareis opibusque fractam.*

AD FERDINANDVM IMPER.

O D E V.

A Vguste, Manes acer in impios
Turbata terres regna Proserpina,
Superba centum dans catenis
Monstra, Melancthoniusq; laruas,
Chimaram & Oecolampadii igneam,
Sphingemq; Caluini, atque Lutheridem
Strigem, atque Bezanam Celano,
Horribilemque trahens Zuingli
Empusam ahena compede, Erinnyas
Trahens sorores, qua tibi Gorgonum
Posthac resistet? saua tendens
Viperei capitis colubros,
Tadaq; nigra tangere Theutonum
Conata fines, quis veterem audeat
Gygemq; terris, & renata
Geryonum reuocare monstra?
Sopore longo quis Vigilantium
Malè excitabit? quis neget impium
Cerdona, & infestum Sabinum,
Auspice te potuisse vinci?
Manantem & atro Nestora perfidum
Veneno, & insanum mareotico
Maneta, & infamem suorum
Naufragio Pelagi Charibdim

Cum

*Cum tu nocentes relliquias ferox,
Pugnante cælo, viceris, vnicè
O terror atræ Ditis, Orci
O domitor, Latiiq; vindex.*

AD PHILIPPVM IV. HISP. REGEM
Hæresum depulforem. De bello Bel-
gico, & sacris Quæstoribus.

O D E VI.

Philippe, clari sceptriger Hesperii,
Interminati rector & imperi,
Cui regna longè barbarorum,
Oceani quoque belluosi
Subiecit amplos Relligio sinus,
Discreta ponto littora feruido;
Ter ut verendum Numen alter
Disceret orbis ab urbe Roma,
Te turpis horret vulgus, & Eunomi,
Ariq; viles relliquia tremunt,
Quicumque Belgarum Quirino
Bella mouet, Latiiq; sacro.
Distringe ferrum Ditis in improbi
Examem, ararum excidio incubans;
Timenda delubris caducis
Arma in hibe domiturus armis.
Tantum probrorum? dedecorum feres
Tantum? sacrarum scilicet arcium
Superba fatali ruina
Tisiphone Latiiq; damnis
Luthæris erret? prisca reuellerè

Signa, & tabellas ausa refringere,
 Vnguig; sacratas proteruo
 Effigies lacerare Diuum.
 Vnde inquinatas Beza coercuit
 Manus, Menandro pa q; Sabellio?
 Quas ille non detecit aras?
 Fana quot in cinerem soluta
 Testantur iram incendiisq; impia?
 Quis heu ruentum non sonitum audiit?
 Vestalis aut cuius pudori
 Cæcus amor Paph. & pepercit?
 Prò magna Roma numina, prò sacra
 Tangenda nulli, quis furor opprimit?
 Luthere, ritus Urbis omnes
 Sustuleras, nisi te furentem
 Sincera cultus Austriadum fides,
 Et cura magni prouida Flamini
 Franasset armis siue flamma,
 Horribilique foro seuera.
 Sic ritè Iudex æteris, atteris
 Infame monstrum. sedulus excutis
 Quæsitore astus inq; flamma,
 Inq; necis redigit timores.
 Mactatur Orco victima lurido
 Cervice luctans, nec patiens iugi
 Et gestiens larè per agros
 Ludere liberiorè saltem.

AD PHILIPPVM REGEM.
 ODE VII.

Impie fave Luthere
 Ausa præcep; ubi nãc vis animi im-
 potentis

Inuidiosa Roma?

Cur ut olim non violens deproperas &
Vertere & alta Diuum (aras

Tecta? cur sacras tabulas tangere nunc
Quid resides inaudax? (vereris?

Sic iners, inglorius, ut saucius anguis a-
Vulnere pressus iras (cri

Cur nec attollis tumidus? post metuenda
Sibila, post probrosa (lingua

Dicta laques? tenè furor proripiebat amēs
In pia templa & aras?

Nempe frugerunt generosi Austriada fu-
Turpè iace resecta (rorem.

Hydra, limosamq; tene pro tumulo pa-
Obruet alter igni, (tudem.

Claua & Alcides domitor te grauiore
(franget.

AD PHILIPPVM REGEM.

ODE VIII.

INsana mentem cui quatit impio

Furore Enyo, mox audis rogas

Paratur, e scam debet ille

Mulciberoz neque acerbus ibis

Impunè Roma principis auream

Scindens coronam, purpureum decus

Fordansque, quis clauas Olympi,

Arano Krebi teneat profundi

Neglector, aras ille ligonibus

Incestus, Urbem destinat ignibus

Cremandus ignis insana Diuum

Deuouet, & simulacra Diris.
 Scriptis in usum consilii sacris
 Pugnare libris haud timet, integra
 Oracula, cortinamq; Romæ
 Insequitur, maculatq; puram.
 Dissingere ausus verba loquentium
 Arcana Vaturn. nil fuit arduum
 Luthero. inertis prorsus Urbem
 Prouocat ingenio magistram,
 Intelligi cui lubrica Pythia
 Cessit sacerdos, ac dubius tripus,
 Vocalis & Dodona quercu
 Fatidica, & volucri Diones.
 Intaminatum sordibus unice
 Tuere cultum, candida Veritas
 Nunc regnet, & bellante frustra
 Fraude prior, duce te, triumphet.
 Defende sacris Vatibus impios
 Mendacis astus sensaq; Mercuri,
 Chartas verecundasq; Patrum
 Labe, nota prohibeq; turpi.
 Belgam venenis solue nocentibus,
 Philippe; falsa, nam potes, expedi
 Mentis Chimæra, Vaticana
 Prosit honos, decus atque sedis.
 Sententiarum tolle procacium
 Duces, & acris supplicio reos
 Doma. erubescendum remittant
 Consilium, abstineant & ire.

AD PHILIPPVM REGEM.
O D E XI.

Q Vos nunc gigantes Roma verebitur
 Cælo timendos? occidit, occidit
 Vis omnis, & fulmen trisulcum
 Incubuit cineri nefasto.
 Vt cumque flammis tu bonus expias,
 Philippe, fontes, scriptaq; desecas,
 Mutari & incestis Lutheri
 Casta iubes monumenta Patrum.
 Hac cura Regem te coquit, hac sacrat,
 Philippe, cælo, non Tagus aurifer
 Non sceptrâ, baccatq; frontis
 Fascia, purpureiq; cultus.
 O chare Diuis, regna tuentium
 Tu eris ara, templaq; , & integra
 Cum mente subdi, nec rebellic
 Imperium suis esse Roma,
 Quis Vaticani Flamini? insulas
 Te Rege ludat, signaq; deserat?
 Hæra quis ex Lutheri in aras
 Vi uet; aut minimum timebit
 Labem nitore spargere candido
 Matris pud. ex; quis neget inuidum
 Ardere Ditem, te proteruos
 Iudiciis agitante certis?
 Hunc hunc Melancthon perfuga Iudicem
 Bezæsq; demens, & metuit reus
 Seruetus, acri terga flagro
 Cui Nemeſis ſecat, ac perurit
 Nimis doſo Romuleum pati
 Iugum, fateri dum dominam abnegat,
 Urbemq; mutata laceſſit
 Mente, tumens odiis iniquis;

Seu signa Diuùm sub pede ponere
 Iniurioso, frangere seu thronum
 Minatur, aeternaq; Roma
 Imperium, violentus aris.

AD PHILIPPVM REGEM.

O D E X.

Quid usque Roma sacra licentius
 Illudat hostis? Roma diu probris
 Vesata damnosis laborat
 Thure simul viduantur ara:
 Augusta fundo pergama vertere,
 Et sana flammis sumida destinat,
 Nec ira decedit, furorq;
 Supplicis domitus, metusq;
 Dirarum, & atri fulminis, ardua
 Quod Roma videns torquet in impios,
 Vt per uicaci mento in seent.
 Difficiles Latio tumulus.
 An non philippus probra feret tenax
 Veriq; cultus, & Fidi integer.
 Te preter, umbris quis renatas
 Eum mides patris reconlat?
 Quis monstra vitis turpia conterat
 Vltice claua dignior Hercules?
 Quis ignei restinguat Oeco-
 Lampadi rapidum furorem?
 Calviniani verticis asperos
 Quis franget angues? horrida cui cadet
 Excetra Lutheris resecta,

Deq; tumens caput venenos
 Quam pœnâ toto pallida Belgio
 Megara fugit? cumq; sororibus
 Alecto, & agmen fugit omne
 Vipereum metuens philippi.
 Ut, ut Melancthon perfidus horruit
 Romæ tribunal, iuraq; Curia
 Sagacis aut damnatur alta
 Tempè pyra simulacrum, & ignis
 Aut vitus ardet, nec magico iunat
 susurro, & Oret carmina dædipi
 Pœnarum; Avernæ stagna Lethes
 Sparsit aut Stygiam paludem;
 Non ars gemens Thessalis afferet
 Opem, nec dædonigravæ poculas
 Et Colchicis defecta campis
 Profuerit minus herba flammis.
 Artus nocentes illa crymabilis
 Vulcanus haurit; nec cineri impio
 Cyclops inexoratus ulli
 Parcere amat, stimulatque pœnam.
 His te ferocem fama laboribus
 Clara lequetur postgenitis tuba;
 Prostertere hos cura leones,
 Hos Erymanthi agitabis apros.
 His actus iris praelia tandiu,
 Philippe, sumptus immemor, instruis;
 Hic te resorbet mentis astus
 Belgica in arma pium sororem
 Hoc iunge voto nunc, age, Cesari
 Formidolosam Manibus impii
 Lutheri; inertis cruda Diis

Illa ruet tenuis superbum.
 Candore pulchram purpureus pudor
 Distinguit; impar Delia subrubet
 Mari renidens noctiluca,
 Hesperium iubar ardet impar;
 Hanc siderum quando Vranie inserat
 Choro, tuenti sit dubium decus,
 An Pleiadum splendescat una,
 Anne Helice, an Cynosura ductrix.

AD LUDOVICUM XIII. GALLIÆ REG,
 Hæresum depulsorem.

O D E XI.

O Digne pulchra laudis adorea,
 Victrice lauro iam caput impedis
 Te fama subscribet columnis,
 Te statuis Latii patronum,
 Titanas acri fundere p' alio
 Audentem, & hydra turpe recidere
 Caput, rocenti ò laude notus,
 Postgenitis quicquid clarus olim.
 Te Rege flammis tendere desinens,
 Ferrumq; .franas Marte licentiam,
 Intraq; præscriptum parentis
 Romulei reuocas iubendo.
 Rursum nocentem Roma Meletium,
 Cherintum & aris contremuit grauem,
 Et additum templis Nouatum,
 Et veteres Pelagi furores.
 Nunc Gallicani prælia principis

Cantabo, Auerno & monstra fugacia,
 Bezenq; , Calvinumq; fractum,
 Et Carolo stadium repressum;
 Terq; obligatum nodo adamantino
 Hugonem, & agmen turpe sequentium
 Dicam, catenatumq; Lutherum,
 Ac trepidum sine honore Ditem.

AD LVDOVICVM REGEM,

ODE XII.

Regnator ampli martius imperi
 Potens & aras reddere dirutas
 Sacrorum & instrumenta templis,
 Et patriis simulacra Diuis.
 Periturus hostis te tremis impigrum
 Frangere bello; Tisiphone tremis
 Proterua, Caluiniq; nutritrix
 Vbere vipereo Megara,
 Te Victoria praecurrit, adoretam
 Gestans triumphalem, ac domitæ Stygiis
 Trabale signum; martialem
 Ipsa Ducem Pictas tuatur,
 Quandoq; gentis frangere perfida
 Motus rebelles persequeris ferox,
 Et cogis examen timendum
 Manibus, atque Erebi tyranno.
 Sat criminosa turpè licentia
 Datum; nefastus sat sacra polluit
 Seruetus, incestusq; Bezes
 Ferre iugum Latii dolosus.

O multa terris seruet Olympias
 Armis fatigantem Eumenides graues,
 Et vulgus infidum, fremente
 Dite licet, noua bella questo.

AD LVDOVICVM REGEM

ODE XIII.

I Nuicte princeps, te columen suum,
 Te magni dicit Roma deus, nouis
 Auctum triumphis, & superba
 Per arua conuulgentem Attila
 Fragore belli, fulmina qua enca
 Torquentem in hostes te tua praecepit
 Virtus ferocem disflagrata
 Fana per hunc equitare passum
 Impunè flammam, signaq; deripi,
 Te cura Diuum suscitatur asporum
 Vlscisci, & in bellum reserbet
 Certa Fides, adamante pectus
 Firmans; clientem damna per omnia
 Fides tuetur; sic trepidi fugas
 Ditis phalanges; sic Auerno
 Attoniti subiere Manes.
 Te, te minantem palluit Eumenis
 Lacheris, & vulgus Phlegethontium;
 Canisq; laetratu trifauci
 Per medium exulularit antrum
 Non fana flammam, non metuent graui
 Ara ligones; non agitabitur
 Romana probrosis iambis

Relligio, ut minuis furorem
 Infracte bello pressa licentia
 Novas habenas sensit, & horruit
 Nuper domantem; nec per urbes
 Tisiphone volitabit audax.

AD LUDOVICVM REGEM;

ODE XIV.

O Necte fertum Calliope Duci
 Necte d' merenti patria litta
 Die, alter Alcides laborans
 Vicit, id, noua monstra vicit
 Seu Sautt Hugbisen mag' Numinis
 Oblitosus Beza, regentium
 Pestis Frionum, seu Melanethon
 Perfidus, ingenit ac procerus
 Tyrannus acer, in trepida manes
 Tutela Rema primum in higer
 Vexare fontes & rebelles
 Marte potens domitare & armis,
 Notus timendi roboris impium in
 Hostem, refringens duritiem ingent,
 Et spiritus fastu superbos
 Deprimis, immittis que robur,
 Maurum leonem ceu lepus. Appulum
 Lupumue fugit dama fugacior,
 Sic acer urges Ditis agmen;
 Nec tumidis agitur iris
 Insana pubes, scilicet insequens
 Ferroq; & igni sacra Quirium.

Delu-

Delubra coniurata, & aras
 Vertere precipitemq; Romam.
 Tu Marte vires opposito graues,
 Tu robur audax debilitas, opem
 Prebente, cælo, nil inultum
 Linquis in opprobrium Quirini.

A D LVDOVICVM REGEM,

O D E XV.

Iam Roma tollat liberior caput,
 Et forte dulci gestiat ebria;
 Iam vota templis ritè reddat,
 Thære sacris operata multo.
 Tu dâs beato ludere in otio
 Vibem frementem læticia, prius
 Quæ sordibus misauit ostrum,
 Consenuit gemituq; longo.
 Eheu ruinas audit, audit,
 Casusq; delubrorum; Acherontis
 Lactata monstris; nunc sed hostes
 Edomiti didicere tandem
 Quid vera possit Relligio, duce
 Sub Gallicano, prona relabitur
 Iam mens retrorsum, & vela cursum
 Polliciti meliora versunt.
 Insigne Roma presidium; unice
 Tutor sacrorum, prouidus erige
 Iniurioso qua ligone
 Tempa solo cecidere, & ara.
 Sic regna nullis seditionibus
 Fortuna verset sic caput inferas

Subli-

*Sublimis astris, teq; latè
Fama forat populis loquendum.*

AD SIGISMUNDVM POLONIÆ REG.
Hæresum depulsorem.

O D E XVI.

Dic Musa Regem Sauromatū, Scythas
Belli procella fundere nobilem,
Caluinianos atq; Manes
Consiliis agitantem, & armis.
Nunc pulsa terris Erigone redit,
Iacens & olim Relligio exilit.
Non usitato mactæ honore,
Mactæ animi pietate Princeps,
Franare mentes difficiles regi
Vis est. parenti subdere & optimo
Gentem rebellem, temperanti
Omnia ritè sacris habenis,
Vis est & aras thuris honoribus
Mactare rursus, tectaq; Cœlitum
Depasta flamma, impulsæ ferro
Erigere, ac decorare signis.
Tu monstra damnas turpia, tu grauem
Plutona regni finibus exigis;
Compellis Orco tu nocentes
Eumenides, aciq; ferri
Centum colubros vertice defecas.
Tu Vaticano cum Patre Brentium,
Depræliantem, tu renatum
Nestora persequeris timendo

Extinxe bello. sis licet omnium
 Amans & orbis delicia tamen
 Vltore te, neglecta ferrum
 Religio haud sine laude cudit.

AD SIGISMUNDVM REGEM.

O D E XVIII.

O Magne princeps puluere Thracia
 Spectande, clari fulminis in modum
 Scindentis ingenti fragore
 Nubila; sic agitas Scytharum
 Turmas, nec unum sat decus, impium
 Hostem sacrorum sed pius edomas,
 Iubetque deferri Quirino
 Obsequium, dominusq; Romæ.
 Nam mæsta longo Religio parens
 Inætu iacebit sordibus obsita;
 Post te nitetis maior hostis
 Viribus, et probruiisq; maior,
 Cultus honestos nobilis indues
 Regina, priscento sumet & imperi
 Insigne, vel viticeps Ditis,
 Toraq; vitæ Acberantis obstor,
 Lenis iuuenta sic leuis aliger
 Ponnas recentes tollit in arduum
 Sub vere primo porq; vadis
 Athava liberior relabi,
 Sub bellæsa Reg. Atolæ & thonis
 Iræ resistunt atque Buringli
 Furor, prebrosas nam silore

Ille minas Latio iub. bit .
 Quisquis proterua fronte minabitur
 Infestus avis, Sauramatum potens
 Hunc franget armis, Marte franget,
 Inferias referetque turpi
 Cuthero; ut illum vis animi citæ
 Non templa Bezos ardua subruet ;
 Non qui sodales Hugo Roma
 Per nocuos inimicat astus ,

AD SIGISMUNDVM REGEM.

O D E XVIII.

Q Vis te tuentem fanaq; patria
 Arasque, vates Mæonius canat,
 sacretq; , Sigismunde, Pindo,
 Aonidum instituens choreas?
 Te palma cælo non semel euehit ,
 Direpta Luna signaq; Turcica
 Notus triumphalig; campus
 Milite, laurigerog; curru.
 Quin & sacratis legibus edomas
 Titana luct. ntem, indocilis pati
 Impunè magne damna Roma,
 Et solii probra Vaticani,
 Appone pulchris hanc quoque laureis
 Hoc vince bellum; dum iuuat arduus
 Olympus addens martialem
 Vim. superis opibusq; firmans .
 Emitte Diuis certior exitum
 Insigna, seroci qui simul impetu

Prostrauerint hostem, haud probrosis
 Ille minis agitabit Urbem.
 Vides ut aras impius eruat,
 Ac templa Luther sordibus inquinet?
 Oppressa damnis ut laboret
 Relligio auxilium reposcens?
 Qua meta sistet vni Carolo stad I?
 Quis tollat Oecolampadio facem?
 Funesta qua per templa pergi
 Sacrilegas equitat ruinas.
 Nunc Urbis alma proditor. & Fide
 Regem tremiscat; nec Latii patrem
 Lacesat audax. pertinaci
 Ludibrio pia iussa temnens.
 Tu criminosis Hussiadum modum
 Impone dictis; seu calamo notas
 Delere, Vulcano vorare
 Turpia siue elementa tradas
 Diana Thracum sic tibi cornua
 Frangenda dedat. signaq; deferat;
 Sic regna detestata cælo
 Comminuas. spoliis venidens.

L A V S D E O.

Cum facultate Superiorum.

